Sermo Primus.

Obus fres alia qm̃ alijs de se culo: aut certe alit dicenda sunt. Illis siquidē lat potū dat. nō esca: q̃ apli forma tenet ī docēdo. Na spūalib⁹ solidiora apponenda ee: itidē tpe suo docet exē. Loqm̃ inq̃ens nō ī doctis humane sapie vbis. sed ī doctrina spūs: spūalib⁹ spūalia xpantes. Item. Sapiam loq̃mur int̃ p̃fect̃. quales vos nimirū ee confido. n̄ frustra forte iam ex longis studijs celestib⁹ estus occupata exercitata sensib⁹: et ī lege dei meditio die ac nocte. Itaq; pate fauces non lacti: sed pani. Est panis apud salomonē ipe admodū splendidus. sapiēcie: libri dico qui cūcta cātacq; īspicit. Proferat si placet et frangat. Na de vbis ecclesiastes satis ni fallor p̄ dei gram̃ īstructi estis: mūdi hui⁹ cognoscē ꝛ strenue vaīe. Ad ꝛ p parabolas. An nō vita et mores vr̄i iux ea q̃ ī xpo inuenit doctrinā. suffragēt emendata et īformata sunt. Proīn illis ābobus plubatis. qs nichilo⁹ de alta arcta pstitos accepistis: ac redite et ad ēau hui⁹ panē. ut probetis fortis ponera. Cū ei duo sint mala q̃ vel sola vel maxie militat adu⁹ aiam. vana⁹ sc̄z amor mundi. et superflu⁹ sui: pesti vtq; illi duo lib⁹ obuiare nostis. Alt̃ sarculo discipline p̄ua q̃q; ī moribꝰ et carnis superflua resecas: alt̃ luce vbis ī oī glā mundi fucū vanitatis sagnat̃ deprehendes: vēa atq; distīgues a solido veritatis. Deinq; vnū sis studijs humanis. ac mūdanis desideryjs p̄tulit tenere deū: et q; seruare mādata. q̃ ideo q̃dē? vere etei sapiē illud p̄ nūi tenui: sed īsuma tio ee. Si tm̄ constat vob⁹ nō aliud vera et īsumata ee sapiam. qm̃ declinare a malo: et facē bonū. Itaq; recedē a malo neminē posse p̄fectē absq; tenore dei: nr̄ bonū opus oīno ee p̄t̄ obseruatā mādatorū. Depulsis ergo duob⁹ malis duoꝝ leuē librorū. cōpetenter ia accedā ad huc sacrū theoriaq; simonē: q̃ cū sit ābor⁹ fratrib⁹. nō nisi solidis mentibus et auribꝰ oīno credēdus ee. Aliquā an carnē discipline studijs edomitā. et mācipatā spūi. an spretā et abiectā sēli pōpā et sarcinā: īdigne. ab īpijs loco sta p̄ suis? Quō nempe lux ītrassū irradiauit oculos ceci vel clausos: ita aīalis hō nō capit ea que sūt spūs dei. Cauis quippe spūs diuinē effugiet fictū: qd̄ē vita īcontinues. Sed nr̄ est ei vnquā ps ai mūdi vanitate: ai veritas sit ips Que enī societas ei que desursum ē sapiē. et sapiē mūdi q̃ stultitia ē apud deū? aut sapiē carnis. q̃ et ipa inimica ē deo? Puto aut q; ia nō habebit vn̄ adiutū nos murmuret ib⁹ q̃ nob⁹ de via venit aīcus: tū et tau istū īsupsedit panē. Sed qs franget. Ad ē p̄fatias: cognosce te dnm̃ ī fractione panis. Qs enī alt̃ ad hō ydoneus? Nō quidē ego mi istud temē arrogauerim. Sic spectetis ad me. ut ex me nō exspectetis: nā ego vnus sū de exspectātibus. me dicas et ipe vobiscū abū aie mee. alimoniā spūs. Reuera pauper et ī ops pulso ad eū q̃ aperit et nemo claudit: sr̄ sermois hui⁹ p̄fundissio

LANDES-UND STADT-BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

sacramēto. ¶ Oculi omīm tē sperāt dne. ℣ Multi peccauerūt panē: et nō ē q̄ frangat eis: speret id a benignitate tua. O pyssime frange esurientib⁹ panē tuū: meis quidē si dignaris manibus: sed tuis vtibus. Dic queso nob. de q̄ a q̄ ad quē ducat. ¶ Osculet me osculo oris sui: aut quale est istud. ita subitaneū et frm̄ repente de medio sermonis exordiū? Sic quippe verba prorūpit. q̄ quēpiā loq̄tē p̄uiderit. cui consequēs respondentē et hāc introducat psonā: qualiq̄ ē ipā q̄ osculū flagitat. ¶ Deinde si se osculari nesao a quo vel petit vel p̄aptur: tur signant et notatim ore et ore illi⁹ quasi aliud qm̄ ob. aut alienū et nō poc̄ suū exhibē sibi soleant osculātes. ¶ Nm̄ q̄ ne hō quidē dic. osculet me ore suo: sed aliq̄d profecto ionita aq̄ osculo iḡt oris suis. q̄dē locutiū e loquū: qd̄ ab osculo p̄ncipiū sumit. et blanda ipāq̄dē sp̄tue fraes fraale affiat et alliat ad legendū? ita ut q̄ ī ea latet delect̄ eā cū labore inuestiḡe: nec fangeret iḡrendi forte difficultas. vbi eloquij suauitas mulcet. Veru quē nō valde attentū iste noīs p̄n facīat capiū sine p̄ncipio? et nouitas veteri libro locutionis. Vñ cōstat hoc op⁹ nō humāno ingenio. sed spūs scī arte ita xpo situi: ut q̄uis sit difficile itellectu. sit tm̄ inquisitu delectabile. ¶ Sed q̄d. Titulū p̄tem⁹? Nō oportet ne vnū q̄dem iota: qm̄ et minutias iubem⁹ colligē fragmētoz ne pereant. Titulus eliḡ. Inscriptū cantica canticoz salomonis. Obscura i p̄mis pacta nob. q̄d ē salomō. nouiter p̄n⁹ lib⁹ q̄ inscribit a signo pacis: id ē ab osculo. Sit q̄ adiute hui⁹ce noī p̄ncipijs. solas ad hāc itelligēdā scripturā meteres inuitat pacifimas: q̄ se ea a vulgi vendicāe perturbaōib⁹ et caligine tumultuū p̄cul̄. De hac ne hoc quoq̄ opusculū putes. q̄ nō simplicē cātica: sed cantica cāticoz hēs inscriptio. ¶ Multa quippe legimus illoz cantica in scripturis: et nullū meliꝰ eli appellari. Cecinit israel carmē dño q̄ gladiū pcul̄ et fugā euaserit pharaonis. gemino maris diabol⁹ libeatus sit et vindicatus obsequio? nō tm̄ q̄d cecinerit ducū ē canticū canticoz: sed si bñ recolo. cecinit aut scriptura. israel carmē hoc dño. Cecinit eadē debora. cecinit et iudith. cecit et mr̄ samuel. p̄phē q̄ alij cecinerūt: et neq̄ eoz legim⁹ appellasse canticū suū cantica canticoz. Sane oēs ni fallor cecinisse repetes: pro q̄ cuiq̄ suo. suoz ve p̄cepto. modo. ubiq̄ pro obtentu victorie. pro euasione periculi: aut pro recuperate rei q̄lscuiq̄ adepto bñficio. Ita ergo pleriq̄ cecinerūt. singuli pro singulis causis. ne ingrati diuinis bñficijs iuenirent. nec aliud: sitebat cū bñficijs ei. Attico rex iste salomō sapiā singulaīs. sublimis gl̄ā: rebus affluens. pace securꝰ. q̄etus a bello. nulli⁹ cliū eguisse cognoscit⁹: pro q̄o accepto ista decātare libuerit. Sed nec scriptura p̄pā sui vsuꝰ cle aliq̄d significare videt. Itaq̄ diuinitus ispiratus. et ecce laudes et sacr̄ amoris gradā. et etni nuptij cecinit sacr̄ta? silēq̄ expressit sine desiderio aie. epithalamij carmē exultās ispū iocundo composuit eulogio: figurato tm̄ numine velabat et ipe istar moysi facie sue. nō mi⁹ forsitā ihac pte p̄fulgentem: eo q̄ illo adhuc in type nec aut rarus et arcta revelata fidē gloriā istā speculāi sufficeret. Igit̄ pro sui excellentia creor nuptiale hoc carmē humanoi p signitu titulo. ut merito cantica canticoz sīglarie appellet: sicut quoq̄ cui cantet sīglr ē deus rex regū. ¶ dns dnantiū.

Ceterꝝ vos si vos vram expientiã
adultatis. nõne i victoria qua vicit mũ
dũ fides vra. et exitu vro de laqu mu
scie et de luto fetis. cãtastis ꝙ ipi dño
cãticũ nouũ quia mirabilia fecit. Cur
sus cũ adiecit statuit sup petrã pedes
vros et dige gressus vros. puto qet
tũc nichilomin pro idulta nouitate
vite immissu fuit in os vrm cãticũ nouũ:
carmẽ deo nro. Qui cũ penitentib9
vobis nõ solũ pcã dimisit sed i sitp
promisit et pmia. nũ multomagis
spe gaudentes fiducia bonoꝝ. cãtas
tis in viis dñi. qm mag ẽ gla dñi. Aut
si cui forte vrm clausũ vel obscurũ a
liquid de scripturis in dũ illuxerit. te
prorsus nrũ ẽ ut pro perepta celestis
panis alimonia dinas mulceat au
res in voce exultacionis et confessionis
sonus epulantis. Sed et in cotidianis ex
actis et bellis q nulla hoc pie expo
nentibus desunt. a carne. a mundo.
a diabolo. sicut militia ista ẽ vita
hois sr tra ire cessat exprimi in vobm
ipis: cotidiana nrũ ẽ cãtica pro as
sertis victoriis inouari. Quotiens
cẽptato supat aut vicii subiugat.
aut iminens declinat. aut laqus
insidiantis deprehẽdit. aut anoxa et iue
terata quãcũq aie passio sel pfrẽdo sanat.
aut multũ diu q cupita et sepius
petita vtis. tandẽ aliqñ dei munẽ
obtinet. qd n tacens nix pphetã pso
nat gratiã actio et vox laudis. et ad
singula quecũq benefica benedicat
deus in donis suis. Aliquin ingrati
r putabit cui discussio veniet. q nõ
potest dicẽ deo. Cantabiles mi erãt iusti
ficationes tue. in loco pegrinacionis
mee. Arbitror vos in vobmpis illa in
rognoscẽ q in psalterio nõ cãtica can
tuꝝ. sed sed cãtica graduũ appel
lant. eo q ad singulos profectus vros
uix ascensiones quas quisq in corde
suo disposuit singula sint cantica
depromenda. Quo nã mõ ipleat
alr ille vsiculus nõ video. Vox exul
tacionis et salutis in tabnaculis iustoꝝ.
aut cte apli illa pulchrima salub
rima q exultacio. in pbs et pnus et cã
tans spualib9: cãtantes et psallentes
in cordib9 vris dño. Sed e cãticũ qd
sui singulari dignitate et suauitate auctis
merito q meoꝝ aui9 et si q sut alia
antcellit. et uie hoc appellauerũ cãtica
canticoꝝ: q ceteroꝝ oim ipm ẽ fctm.
Istinoi cãticũ sola vnctio docet: so
la addiscit experiencia. Experti rogns
cat. i expti tardescat: desiderio nõ tã
cognoscendi qm experiendi. Illo ei est
strepitus oris. sed mirabil9 cordis: nõ
sonus labioꝝ. sed motus gaudioꝝ:
voluntatis in cordia et vocis cosonãcia.
Non audit foris: nr enim psonat in pub
lico: sola q cãtat audit et cui cantatur:
id ẽ sponsa et sponsꝰ. Est quippe
nuptiale carmẽ: exprimẽs castos in
cubitos q xplexus auoꝝ: morũ concor
dia: affectuũ q consentanea ad al
terutrũ cãtatẽ. Cetm nõ est illud
cantare seu audire aie pueilis et neo
phite adhuc. et trens conuise de silo.
sed proiecte iã et erudite metis que
suis nimiꝝ profectib9 deo promouere
in tm iã creuerit: quatin9 ad pfectam
etatẽ. et ad nubiles quodãmo annos
pueit. Annos dico meitoꝝ nõ tpm:
fcã nuptijs celestis sponsi ydonea:
qlis deniq suo loco plen9 describet.
Sed pteit hora: qua nos exire urget
ad opa manuũ. et pauptas et istitu
r gulais. Cras in nãdo. qd cepam9. pse
quem de osculo: qa de titulo hodiern9
Hermo nos expedit. Imo sedus
Kdorẽ desiderij prem suspi

ad laudẽ ꝙlibꝫ pmouẽtꝫ

ranaum xpi in carne psentia
frequentissime cogitas: confudor
et compungor in me metipso. Et nun
vix contineo lacrimas: ita pudet te
porus torporisq; miseabilium tpm
horum. Cui nasci nr̄m tm̄ ingerat
gaudium gre huius exhibitio: quitū
attendeat veteribus suis promissio:
desiderii
Ecce enī qm̄ multi in hac eius q̄ pxime celebranda e natitate gaudebūt:
sed utinā de natitate. Illorum ergo
desideriū flagras et pie exspectationibus affectum. Spirat m̄ vox ista:
Osculet me osculo oris sui. Sentiat ni mirum in spū q̄sq; ut spualiter
esse poterat. quanta foret diffusa gra
in labiis illius: pphetia loquens i desi
derio aie audiebat: Osculet me osculo oris sui. Mirum. quibus modis cu
pies tante suauitatis participio no
fraudari. Dicebat ei pfatus q̄sq;
Quo m̄ hic semi ubia pphetarum:
Ipe pocibus speciosus fortis p filios
hominū: ipe o me osculet osculo oris
sui. Nō audio iam moysen. ipediorum lingue si q̄dē fatus e m̄: ysaie labia immunda sunt. ihemias ne sat loq̄. q̄a puer
e: et pphe oēs elingues sunt. Ipe ipe
que loquit: ipe loquit: ipe osculetur
me osculo oris sui. Nō i eis ita aut per
eos loquat m̄. qm̄ tenebrosa aq̄ i nubi
bus aeris? sed ipe osculet me osculo
oris sui: aut gratiosa pnūcia et amī
rāde fluenta doctrine. fiat in me fons
aque salientis in vitā eternā. Que vult
pri oleo letitie p cōsortib⁹ suis: nuq̄
no fit pro m̄ i fiducior uberior gra si tm̄
oris dignet me osculari osculo sui. Cui⁹
utiq; sino viui⁹ et efficax osculū m̄e:
no quidē cōtactio labiorū q̄ interdū pa
cē mentit oriū: sed plane infusio
gaudiorū. reuelatio secretorū: mira
queda et quodāmō idefa eta unix
tio supni luminis. et illuminate mētis. Ad
herens quippe deo unus spūs est.
Meito proin visiones et sopnia no
rapio: figuras et enigmata nolo: ipas
quoq; angelicas fastidio spes. Quip
pe et ipos longe superat ihs me⁹ speciei
sue: et pulchritudine sua. Nō ergo aliū
sue angelū sue hominem: sed ipm̄ peto
me osculari osculo oris sui. Nec sane
presumo me osculatū iri ab oe ipius.
Est enī et hō assumpta humanitas unite fe
cundatis et prerogatiue singularis: sed
humilis ab osculo oris sui peto me
osculari: qđ mihi utiq; e multorum qui
dicere possunt. Est nos omnib⁹ de plenitudine
eius accepimus Intendite Sed os os
culabūdi hūanū assumes: osculatū dicō
q̄ assumit. Osculū veō qđ prius ab osculante verbo et osculata carne conficitur.
persona ipa sit ex utroq; compacta: me
diatoris dei et hominū homo xps ihs. Hanc er
go rationē neō stolide dicit prius ebat
osculet me oris sui: sed tm̄ osculo oris
sui. Ipi sane seruitutes prerogatiuā istā
tui singularit sel q̄ os ubi impressum
tuit est: tū enī se corporaliter plenitu
do omnis diuinitatis inclusit. Felix osculū
ac stupenda dignatione mirabile. iq̄
no os oris impressit sed deus homo unit.
Est tibi quidē contactus labiorum replen
ti signat aliquid. Hinc at consideratio na
turarum. diuinus humana exponit: q̄ intra
sunt et q̄ circūlis patefiunt. Ipe e enī
pax nra: q̄ fecit utraq; unū. Ad hoc
igit osculū suus quisq; antiq̄ patribus
suspirabat? eo q̄ in tribulatione exulta
none thesaurisari sperabat. et thesau
ros oēs sapie et scie in xpo absconditos
esse presentirent: cuperentq; et ipi de
plenitudine eius accipere. Sentio: vobis
placet qđ dico. Sed accipite et alii se ipi.

Non latuit scōs et añ aduētū sal
uatoris: deū sr̄ mōrtuū genꝰ cogīte
cogitationes pauīs. Nec enī facēt ꝟ
bū sup tr̄ā: qđ nō reuelāret seruis suis
pphīs. Erat tn̄ ꝟbū hoc absconditū a
multis. Fuit nāq; ī tpe illo rara fideꝫ
ī trīs et tenuīs admodū spes: in
plurīb; quoq; illoꝝ q̄ exspectābāt
rēdēptionē isrl. Qui vēo psciebāt ipi
et p̄dicebāt xp̄m venturū ī carne: ⁊
cū ipō pacē. Vñ quid dā eoꝝ. Erit pax
erit īq̄t ī tra mea cū venerit: ymo p
xp̄m. dei gram hoīes recuperaturos
cū oī fiducia sūt diuinitus acrepant
p̄dicitabāt. Quod et pater sor dñi io
hānes suo tpe ipletū agnouit: et
testimoniū phibuit. Gra īgēns ⁊ vēi
tas p ihm xp̄m facta est: et ita verū
ee oīb; nuīt xanꝰ pplus expectatur.
Cetm illis p̄nūciātibꝰ pacē. mora
aut̄ faciēte auctore pauīs. nutabāt
plī fides: dū nō erat q̄ redimēret. nī
q̄ saluū faceret. Itaq; causabāt hoīes
moras. q; ie tociēs nūciatꝰ nr̄ dñs
veniet p̄ceps pauīs. sūt locuꝰ fuerat
p os sctoꝝ q̄ a sclo fuit pphaꝝ eius? ⁊
suspectas hīntes occasiones. promissio
nes. signū promisse retinsiliationis
qđ ē ostiū flagitabāt: ac si nūcijs
pauīs vnꝰ quilibꝫ de pplo respondet.
Quousq; tollitis aias nras. Jam
olī p̄dictus pacē et nō venit: pro
mittitis bona et adhūc furbas. Erat
hoc ipm multiplicare multis q; mōs
et angeli p̄phās. et pīes nr̄i ānū
ciauerūt nob: dicentes pax et nō ē
pax. Si m̄ vt ee psuasū ōb qđ de
suo bñplacito voluītatis tā crebra
tā legatione spondet nr̄ exhibet:
osculet me osculo oris sui: surgit ī signo
pauīs fraiat de pace sequit. Nam
vbis tā q; nā mō credā. Opus magꝰ
ē ope ꝟba firmāri. Probet vēridicos
nūciōs suos deus. si tn̄ nūcij eiꝰ sunt.
et sequat eos ipe ut sepiꝰ promisit:
q; sine ipō facē pnt nichil. Misit pue
rū tulit baculū. et nr̄ dñs ē vox negi vi
tar: nō surgo nō susitor: nō exaudior
de pulue. nō respio ī spe: si nō pphā
pē descendat et osculet me osculo oris
sui. Huc accedit q; ihs q; mrm se media
torē profitet ad deū: dei filiꝰ ē. et
deus ē. Et qđ ē homo ut īnotescat ei:
aut filius hoīs ut reputet eū? Que
m̄ fiducia: ut tāte me audeā credē
maiestati. Vñ īqm̄ tra et cinis pre
sumo deū curā habē mei. Adhīc di
ligit peccm̄ suū. me vēo opus nō hīs:
bonoꝝ meoꝝ nō eget. Vñ ergo ⁊ stabit
mī. q; mediatoꝝ meꝰ īpte neq; q̄m̄ sit:
Tamē si vē ut diuīs decreuit mise
rei de q̄ cogitat q; ut cōplacatior sit adhīc
statuat pauīs: et fedus pcuīū faciat testamētū
m̄ osculo oris sui: ut q; procedit de
labīs suis nō faciat nr̄ita: exina
niat se. hīdet se. īdīnet se. et osculet
me osculo oris sui? ut ex quo pubꝰ
a gruens mediatoꝝ neuī suspectus
sit: deꝰ filiꝰ dei fiat hō. fiat filiꝰ hoīs:
et ētū me reddat ī hōs dō oris sui.
Secuꝰ suscipio mediatorē dei filiū:
q; agnosco ⁊ frem̄ meū. Ij me plane
tā m̄ suspectus erit: fr̄ ei meus et
cāo mea ē. Puto enī spn̄ē me tā nō
potest: os de ossibus meis et caro
de carne mea. Jta ergo vetus q̄rela
sacrosctm̄ osculū. id ē ītar nādi vbi
misterii exigebat: dū longa et mo
lesta exspectatione fatigā fides de
ficeret: et īfidel pplus adūsus pmissa
dei victus tedio murmuraret. Adin
uētio mea ē: si nō hīs id ē et vos recog
nosatis de scripturis. Inde erat prosec
to q; tele ille ⁊ plene murmē vocē.

Manda r̄manda exspecta reexspecta: modicū ibi modicū ibi. Inde anxie ille et plene pietatis pces. Da mi cēdē dnē sustinētib⁹ te: ut ꝓphe tu fideles inuenīant. Ite. Susceptа pationes: quas locutа sūt i noīe tuo ꝓphe pōres. In blade ille et plene cōsolatione promissiōes. Ecce adpebit dns et nō mētiet. Si morā fecerit exspecta eū: q̄ veniet et non tardabit. Ite. ꝓpe est ut veniat tps eius: et dies eius non elongabuntur. Et ex psona promissi. Ecce ego quit ego dedino i vob ut flumē paas: et ut torrens i vndans glē genaū. In q̄b obscurabis sanis apparet et p̄dicatoꝝ istantia: et diffidentia ꝓphox. Sic itaq; et plebs murmurabat, et fides nutabat: et uix̄ ysaie vatinū. angeli paas amare flebāt. Ne ergo vnūsq̄sq; gentiū. morā faciente xp̄o. despatione p̄ncipet: dū se ꝛrepni suspicaret. ifirma mortalitas: sueq; r̄consiliationis ai deo de grā toties r̄promissa diffidet. sā q̄ de spū cōceperat. cōtuidine de carnis pnāa exoptabāt: ac signū reformā de paas, ꝓpt pusillanimes et incredulos oī istātia reqrebāt. O radix ysse qui stas i signū ꝓphox. q̄m multi reges et ꝓphe voluerūt te vidē: et nō viderūt. Felix tu ex omnib⁹ symeō. aug senectus i mā vbēi. is nūpe exultauit ut videret signū desideriū: et gauisus ē. et viditi. Incepto q̄ osaulo paas i pace dimittit: an tm apte pronūtiās ihm ē natū i signū cui contrdicēdū erat. Quo ita fuit. Contrdm ē exorto signo paas. sed ab hys qui oderāt pace. Nā pax hoibus bone voluntatis: malivolis aut per scandala et lapis offensionis. Heodes deiop turbatus ē: et oīs ihrlm cū illo. Siquidē ingressa venit: et sui eū non receperūt. Feliues illi i sua p̄ nocturnaone pastores. q̄ signi hui⁹ visione digni habiti sūt. Ia tunc se abscondebāt a sapientib⁹ et prudentib⁹: et r̄uelabāt paruulis. et hero des vidē voluit: sed qa nō bō voluntatē. nō meruit. Paas sigē signū eāt datū tm hoīb⁹ boe voluntatis. Heodi vēo et filib⁹ eius: nō dabitur n̄ signū ione ꝓphete. Porro ad pastores: et hoc aut angelus vobis signū. Vobis humilibus. vobis obedientib⁹: vob nō alta sapientib⁹. vobis vigilātib⁹: et i lege dei meditātib⁹ die ac nocte. Hoc igit vobis signū. q̄d. Quod angeli promittebāt. q̄d ꝓphe requirebāt. q̄d ꝓphe p̄dixerāt: hoc erat dns vē et ondit vobis: i q̄ r̄apiant increduli fidē: pusillanimes spē: p̄fūi securit. Hoc ergo vob signū Cui⁹ rei signū: Indulgē. gre paas: et paas aug nō eāt fib. Hoc ē ergo signū. Inuenietis igit infātē pānis inuolutū. et positū i p̄sepio: deus ē tm i ipso mūdū r̄cōcilians sibi. ai ouert ꝓpt pāa vrā. et r̄surget ꝓpt iustificatione vrām: ut iustificati p fidē pace habeatis ad deū. Hoc signū paas, ꝓphā quōdā r̄gi achas, ꝓpoēt petendū a dnō deo suo siue i excelsū sup: siue in inferno deorsū. Sed ipius rex recusauit. nō credens mis q̄ i signo hoc vma sumus i pace sociāda eccīe. q̄tinus i fei dnō descendēte salūti iosaulo sco signū paas et ipi r̄apiat: et sup ni spūs id ipm nichilomin⁹ ai ad celos r̄direxit etna suauit. p̄cepat. Sermo finiendus ē. sed ut qd i eo dispūtū ē breui r̄colligā sūma. pater

hoc ſam oſculū duab⁹ ex cauſis nāle
idultū mūdo: ut et ip̄m faceret fi
dē. et deſideio ſatisfaceret p̄fitor. Por
ro rp̄m oſculū ee nō aliud qm̄ me
diatorē dei et hoim. hoiem ihm
xp̄m. q̄ viuit i. ſſ. amē. S̄mo trig

Hodie legim⁹ legim⁹ i libro
expienae: ſutamī ad vos
p̄os: et attēdat vnuſq̄sq; cōſciam
ſuā ſup hys que dicēda ſūt. Explo
rare velim ſi aui vmqm̄ vām ex ſen
tenaa dicē datū ſit: oſculet me oſ
culo oris ſui. Non ē enī cuilibet hoim
ex affectu hoc dicē. Siqs ex ore x̄ſpi
tale oſculū vel ſel accepit: hūc ꝑfectū
exp̄imētū profecto ſolliatat et r̄petat
libens. Ego arbitror neīnē vl̄ ſcire
poſſe qd ſit. n̄ q̄ accipit. Eſt quippe
māna abſconditū: et ſolus q̄ edit
adhuc eſuiet. Eſt fons ſignatus cui
nō coicat alien⁹: ſed ſolus q̄ bibit
adhuc ſitiet. Audi exp̄tū quo r̄q̄rit.
Redde mihi lētiaā ſalūris tui.
Dīme ergo ſibi arroget mei ſilib⁹
aīā oneata pcīis. ſueq; carnis ob
noxia paſſionib⁹: q̄ ſuauit̄ ſp̄ūs
nec dū ſenſerit: ſit nox ignara atq;
ſexpta penitus gaudioꝝ. Ondo tm̄
ei q̄ hūoi ē: locū i ſalūri ſibi cōgruē
te. Nō temē aſſurgat ad os ſenuſſi
mi ſponſi. ſed ad pedes ſeueriſſi
mi. metu pauida iaceat. et aim
publicāo ſtra tremēs nō celū aſpiaat:
ne confuſa luīnaūbus celi facē aſ
ſueta tēbris oppmat a gla: atq;
ī ſolitis rubeata ſplendoꝝ ma
leſtatis. denſioꝝ rurſū cecitate
caliginis obuoluat. Non ē q̄dq;
eis talis nō t̄ ille locus vbi aut
deſputabilis videat: vbi ſua pec
cata p̄ta depoſuit. duxit ſa tate:
ibi ethiopiſſa mūdit pelle. et i
nouū reſtituta ē candorē: ita tē
fiduciale veāat q; reſpondebat
exprobrātib⁹ ſibi vbi. nigr̄ ſū ſed
formoſa filie ihrlm. Miraīs q̄ nā id
arte potuerit: vel q̄bus obtinuerit
meritis. Quias atnpe. Heuit amāe:
et de ītimis viſceib⁹ longa ſuſpiria
trahens. et ſalutāibus int̄ ſe ſuccēſa
ſingultib⁹: felleos hūoꝝes euomuit.
Celeſtis meditatus celerrime ſubuenit:
quia velociat̄ aurit ſermo ei⁹. Nūqd
nō potens ē ſermo dei: Eſt vtiq; et fo
tis et vehemēs: et ſcrutās corda r̄e
nes. Deiq; ſermo dei viuus et efficax.
et penetrabilior oī gladio ācipit: per
tigens vſq; ad diuiſionē aīe ac ſp̄ūs.
cōpagū quoq; et medullaꝝ: et diſcre
tor cogitationū. Huc igit̄ hīc peni
tentis ex⁰ proſtne et tu o miſeā: ut
deſinas ee miſeā. Proſtne et tu ītra.
āplectē pedes: placa oſculis. riga la
crimis. q̄b⁹ tm̄ nō illū laues. ſed tē. et
fies vna de grege conſeq̄ q̄ aſſedet
de lauacro. Ita ſane ut ſuffuſū pu
doꝝe ac mēoꝝe vultū ſuſtollē nō au
audeas. qm̄ audias et ip̄a. dicit̄
t̄ p̄ta tua: qm̄ audias cōſurge. ſurge
ceptiua filia ſyon: cōſurge. exatē.
de pulue. Supto itaq; ad pedes p⁰
oſculo. ne ſic q̄dē p̄ſumas ſtati ad
oſculū oris aſſurgē: ſed eit t̄ grad⁹
ad rp̄m. mediū q̄dā aliud oſculū:
qd ſedo loco ad manū accipies. De
quo et dem atnpe ratione. Si dixeit
mihi ihs. dicit̄ t̄ p̄ta tua: n̄ ego per
cāe deſied. quid prodeit. Cui tui
cā mea: ſi reduco ea q̄ntū ꝑſen:
Si rurſū pedes meos q̄s lauerā i
q̄nauco: nūq̄d aliq̄d lauiſſe valeb⁹:
Sordens oī gñe vitioꝝ ratiū diu ī
luto feris: ſed eit ſme dubio r̄ade
ti q̄m iacenti de tei⁹. Deiq; q̄ me
ſanū fecit: rp̄m m̄ dixiſſe r̄eordor.

Ecce sanus factus es. vade ia ampli9
noli peccare: ne deteri9 aliquid t̃ co
tingat. Qui aut dedit voluntate pe
tendi. opus ẽ ut addat et cõtinendi
vtute ne itere petenda: facaq; no
uissima mea peiora prioribus. Ve eni
m ei penitenti. si stati subtraxerit ma
nu: sine quo nichil possu facere. Ni
chil iqm: quia nec penite: nec time.
Audio proinde quod cõsulit sapies.
Verbu inquit i ora aoe ne ites pa
ueo et quod iudex itentat arboru:
nõ facienti fructũ bonũ. Fateor pro
hu9 moi non su digno contentus pori
graaa. qua ia maloru sum penitens.
n̄ et sedam accepeo: ut videlicet dig
nos faciã penitentie fructus: et deinceps
nõ retrorsum ad vomitũ. Hic ergo restat m
primus petendũ et accipiendũ: qm̃ p
sumã alaora et sacraaora stringe.
Nolo repente fieri sum9: paulatim pro
fice vola. Quicquid displicuit deo i pudẽ
cia pudoris: tm penitentis vel audia
placet. Claues plaias eius si mesurã
tuã seruaueris: et alaora te ne offendas.
Longus saltus et arduus ẽ de pede
ad os: sed nec accessus sine. Quid
enim? Recenta adhuc ipse puluis
ora sac cõtinges. Hei de luto tract9?
hodie vultum gle pictaris? Q manu
t̃ tinctus sit. Illa prius te tergat: ulla
tergat. Quo tergat? Dando vim p su
mas. Quid istud? Decor continentie.
et digni penitentie fructus: q̃ sunt opa
pietatis. Heret te de stupore tergat: i spe
audendi ponora. Sane accipiendo
donũ. osculare manu: hoc enim non abi:
sed noi eius da gloriã. Da sibi et da
utrũ: tu prodonatis emunctus: tu pro
collatis vtutibus. Aut te videto vn
munias frontem contractus iussis. Quid
habes quod nõ acceperis? Si autem
accepisti: cur gloriaris qi nõ accepisti?
Ja tande in osculis duobus geminũ
habes diuine dignationis expi
mentum: forsan non cõfundeis p
sume fiducia. Quicquid quippe crassis
i graaa: tm et i fiduaa dilatatis.
Inde fit ut et ameis ardentibus et
pulses fidenia: pro eo qd t̃ decẽ
sentis. Porro pulsanti aperiet. Ja
sumũ illud quodcuq; ẽ sume dig
nationis et mie suauitatis osculũ:
credo non negabit sic affecto. Hec
una: hic ordo. primo ad pedes proiã
dim9 et plorabim9 coram dño q̃ sanet
nos: ea q̃ sanabim9 nos. Secundo manũ
queim9 subleuantis: et corpo borantis
genua dissoluta. Postremo cũ ista
multis primabus et latenus obtinem9:
tuit denũ audem9 forsitã ad pm
os gle caput attollere: pauens et trem̃s
diuo nõ solũ speculãdũ. sed eaã os
culandũ: qã spus an̄ faciem mam
xps dns. cui adherentes i osculo sancto.
vnus spus ipi9 dignatione efficam̃.
Tibi dne iesu. t̃ meito dixit cor meũ.
exq̃sit̃ te faciem meam: faciem tuã r̃ q̃rã do.
Crepe audita feasti m̃ mãe miãz tuã:
cui iacẽti primũ i puluere tua q; deosculanda r̃uenda vestigia: qd̃ male vixe
rã r̃ misisti. Porro i progressu diei
letificasti animam serui tui: cui deinde
i osculo manus et bñ viuendi gratiã
idulsisti. Et nũc quid restat. qd̃ boe
dne. n̄ ut ia i pleniudine luminis. i fiore
spis ad oris quoq; osculũ dignanter
admittes: adimpleas me letitia cum
vultu tuo. Induta m̃ suauissime. o se
nsse idumea m̃ vbi pasas: vbi cubas
i meridie. Fies bonũ ẽ nos esse: sed ver
te auocat diei malicia. Hiis siqdem
q̃m̃o supueniss nũciat: gtũ cogt
magis rupe qm̃ finire sermonem.
Ego exibo ad hospites. ne qd̃ officiis
desit ei9 de qua log̃m cauitatis: ne

et
fortē de nobis audīe contagat. Di
cūt enī et nō faciūt. Vos orate ūte
rī. ut volūtaia ors mē bñplacata
faaat deus. ad vram ꝓfectū edificaa
onē. et laudē et glorīā nois suo. Ser
mo. xlviij.
Aplicē quēdā mo. qui
aīē profectū sub nō trīū
osculoꝝ: sermo hestinus ꝓplexus ē.
Nūquid exaudit vobis. Ib mī hodier
na disputatione prosequēdus ēt:
prout pare dignabit i dulcedine
sua paupi deus. Dixi⁹ si ꝛ̄ roluis
illa osculā sumi. ad pedes. ad ma
nū. ad os: singula singul⁹ ꝛ̄ fentes.
In ꝓ̄o sane ꝓmordia dedicātur
mē Jusionis: sdm aūt profice
tibus idulget: pozro trīū sola ex
pt⁹ et rara ꝓfecto. Ab hoc solo qđ
et ultimū positū ē supsit exordiū
scriptura ista quā tractāe suscepim⁹:
et rpūs causa. Reliqua duo a nob
adiūcta sūt. An veo nrē vos iudica
bitis: puto enī faaes nrā elogi fa
le āmonet et ista ꝛ̄ qrē. aliꝝ veo si nō
et vos adiūctis. oportē ꝛ̄ uea ee alq̄.
sue alia osculā: a qb⁹ illud ois ostz
distīguē voluit ille q̄ dixit. Osculet
me osculo ors sui. Cur enī cū suffice
potēat dixisse simꝑ osculet me. ꝑ
morē trī usuꝫ loquendi distincte
et signāt adhereat osculo ors sui:
ñ ut ostendēt rpm osculū quod pe
tebat sumi ee nō solū. Hone deiq
ita iuuē loqm⁹ osculaē me vel da
osculū mī. et neo seqt⁹ ut duat ore
tuo sue osculo ors tui. Quid al
terutrū osculaī parātes. nū vsus
iuitē ora tendim⁹. q̄ trī ab iuitē nō
ꝛ̄ qrim⁹ noiāt. Deiq q̄ narrat vi
bi grā a dnō susceptū i osculo pro
ditore. et osculatus ē aut eū. nō ad
didit ore suo. vel osculo ors sui. Sic
nimirū oīb⁹ et qui scribit: et qui
loquitur consueuit. Sūt ergo hȳ tb
aīarū affect⁹ sue profect⁹ exptis
diūtaxat satis notis et maī⁹ cū ꝛ̄
de actis malis idulgētiā. ꝛ̄ de boīs
agendis gram. aut ꝑpī⁹ eaā idul
toꝝ et benefectoꝝ sui pñaam:
eo quidē mō i corpe fragili possibile
ē. obtīnet ītuei. Cetm ꝓmū et sdm
qua ratione osculā noīaueri: mani
festius acpite. Osculū. pars idiaū ē:
oes nouim⁹. Pozro aūt si ut scriptūa
loqt⁹. pcā nrā sepant it nos et deū:
tollat de me⁹ qđ inē est: et pax est.
Cū ergo satisfacim⁹. ut ablato quod
sepat pcō. ꝛ̄ consiliem⁹: idulgētiā quā
ꝛ̄ apim⁹ quid ñ quodā osculū dixe
rī paas: Id qz iterī non alibi: aī
ad pedes sumendū. Hūlis quipe
det ee et vēcunda confessio satisfīo:
qua emendat supba trīsgressio. Ac au
eaā ad viuendū emēdaa⁹ deo qz
dignū⁹ susandū plaida quadā ꝓfio
tis grē facilitate donam⁹: ꝓfiou
eaā fiduaa caput iā leuam⁹ de pul
uē. largitoꝝ ut assolet manū oscu
latuī: si mī de accepto munē non
nram sed auctoꝝ gloriā qrimus:
et qz sua dona. et non nob⁹ ascri
bim⁹. Huoqui si ite. et nō magis i
dnō glouaris. ꝓpriā profectō et nō
dnī manū osculaī suī teib⁹. quod
uir bti iob sententiaā ē iniqtas max
ima et negaao i deū. Si ergo ad scrip
turē testoniū ꝓpriā gloriā qrē. ꝓpā
ē osculaī manū: profectō qui dat glo
riā deo. dei dī nō icongrue manū
osculaī. Et ī hoibus quidē ita esse
videm⁹. seruos videlicet offensoꝝ
dnoꝝ osculaī solē pedes cū ab eis
veniā petūt: et paupes diuitū ma⁹.
cū ab eis mun⁹ acpiūt. Verū. qua

spūs ē dñs deus et nullis simplex ista
sūa mēbris distincta corporeis: ceit for
sā q̄ nullatenꝰ de illo rapiat tlē aliq̄d.
ꝑa me sibi dei manus vel pedes fla
gitet demonstrī: sicq̄ probat quod
de osculo pedū manus ve diffuno.
Sed quid si et ego viassim ab ipso
meo salutatore de ore quoq̄ dei re
q̄sco: quatinus quod mihi de ore
osculo scriptura loquit ad deū ꝓnē
demonstret: Nēpe aut cū isto sil'
et illa habet: aut cū illis pit et isto
caret Sed enī et os habet deus qꝰ
docet hoiem scām: et manū hz
qua dat escā oī carni: et pedes hz
quoz tra scabellū ē: ad quos nimy
pāores cōfusi atq̄ humiliati satisfa
ant. Hꝫ iquā habet deus oīa ꝑ ef
fectū: nō ꝑ naturā. Inuenit ꝓfo
apud deū et vē caīa confessio quo
se humiliando deiuat: et ꝓpta de
uerto vbi se inouando rēfrīat: et
vocāda a stē plano vbi exēdendo
q̄escat. Omnibus omnia ē. que oīa
adm̄strat: nec q̄ q̄m ē oīm ꝑpue.
Nā quod ipse ē. hoc ē habitat i altes
sibilē. et pax eius exsupat oēm sen
sū: et sapiē ei nō ē nūb. et mag
nitudīs: et nō ē finis: nec ꝑt vide
ro ut viuat. Non q̄ ab vno quoq̄ log
sit. q̄ ee oīm est. sine q̄ oīa nichil:
sed ut tu plus mīeris: et nil eo pre
sentiq̄ ē. et nil i comprehensibili q̄d
nēpe alicui rei ꝓnā q̄m ee suū:
Quid cuiq̄ tm i cōprehensibili. q̄m
ee oīm. Sane ee oīm dixerī deū
nō q̄ illa sut quod ille ē: sed q̄a ex
ipō. et ꝑ ipm. et i ipō sut omnia. Esse
ergo ē oīm q̄ frā sut. ipe fīor eorū:
sed causale nō materiale. Ali ꝑm modū
nat illa maiestas suis ee creatūis:
oībq̄ quidē quod sut: aiātibus
quod et viuit. Porro rōnāe vte
tibus lux. rē veō viuentibꝰ vtibus.
hijs vīcentibus gloria: et i oībus cre
andis. gubnandis. āmīstrandis.
promouendis. mouendis. inouādis
firmandis. nullī corporeis i digen
istrumētis: q̄ omnia solo vbo i corpa
creauit et spūs. Hic corporibꝰ et cor
poreis egent sensibꝰ ꝑ q̄s sibi iuīce
inotescat et valeat. At nō ita opb⁹
cui de sola voluntate rēleis suppetit
efficientia: tā creandis rebꝰ. qm̄
ordinandis prout voluerit. Valet
cui vult. q̄ntū vult: et absq̄ corpalī
officio obsequio ue mēbrorū cui ad
iuuenda que condidit ipe. putas
sibi rēq̄rat corporei sensus adiuto
rū: Nichil oīm omno latet aut ef
fugit luce vbiq̄ ꝑsēte: nec tm ut ag
nostat aliq̄d. natm hz rōnāa tātū
sensus mīsterū. Nec solū vnūsa
nosat sine corpe: sed et inotescat
mūdis corde sine corpe Duo aut
idē latus ut planꝰ fiat. Sed forte
qua finiendi ē ia sermonis angus
tia nō admittit: consiliꝫ magis ē
ut i crastinū differam. Sermo

Quatuor quīq̄ tus —
spūū gīa nō fuit nobis:
pcorib. nr. angelicis. et
q̄ prodidit istos. Nō ē ex omnib⁹ cui si
ue ꝓpē se. siue ꝓpter aliū. siue ꝓpter
vtrūq̄ natm corpus nō sit corpi
ue silitudo: excepto dū taxat illo:
tui omnib⁹ tā corpalib⁹ qm̄ spūalib⁹
creatūis melio confitetur et dicat.
deus meus ē tui qm̄ bonorū meoꝝ
nō egēs. Et ꝑmū quidē ita corpe
egē constat: ut nec subsistē absq̄ illo
utiq̄ possit. Sil quippe et viuifi
care definit. et viuē ille spūs. qm̄
mortuꝰ petrus. Verū nos viuim⁹ q̄ē

post corpus: sed ad ea quib⁹ beate
vnit nullus nob accessus p atet:
n̄ p corpus. Intelligat qui dicebat. In
uisibilia dei p ea q̄ fact̄ sunt intellect̄
cōspiciunt. Ipsa siquidē que facta sūt
id ē corporalia et visibilia ista, nō
n̄ p corporis p corpora instrumenta sēsa.
in ram̄ notiā venit. Habet ergo
nat̄m corpus spūalis creatura q̄ nos
sum⁹: sine q⁹ nimirū nequaq̄m illā
saam assequit quā solā accepit gd̄ū
ad ea de quor sit cognitione bt̄a. Nec
m̄ si obiciat de puulis r̄gnatis q̄
absq; sāa rerū corporaliū exercitiis de
corpe. ad beatā vitā nichilom⁹ m̄si
re credant: breuit̄ respondeo: hoc illis
dare grām. nō naturā. Et quid ad
me de mia paulo dei. qui de natura
libus disseo. Iā q̄dē q⁹ ad et sc̄ele
tes spūs opus corporib⁹ habeant: illa
maxime etos nos fiat vera et ve dina
sententia. Nonne oēs sunt administratorij
spūs sūt missi in ministeriū: ppt eos
qui hereditate capiut salutis. Quo
nā ergo mō ipleat ministeriū suū absq;
corpore. p̄sertim apud viuentes in
corpore. Deinq; nō ē disturpe. ner de
loco ad locū mutare n̄ corpm: quod
frequent angelos tā indubitā q̄ notū p
bat autoritas. Hinc ē q⁹ visi sunt p̄ribus:
et ad eos intrauerit. et mādutauerit:
et pedes lauerit. Ita ifeior superior q⁹
spūs, ut sic corporib⁹ egent: sed tm
q̄bus uiuet non eāā uiuet. Ac per
quidē ex debito seruitutis et ad vsū
tm corporaliū q⁹ spūaliū nāliū iuua
do seruit: nōq; ille spūs. et aī ppe tristit
et aī corpe defiat. Seruus quippe
nō manet in domo ietnū: licet qui
bn̄ eo vtat: oem vsū huius spūalis
seruitutis ad questū referat ethos.
Angelus veo tuat satagit q⁹ i libitate
spūs āmistrāe officiū pietatis. fu
turor bonorū p̄optū mortuor⁹ alacre q⁹
sese mīstrū exhibens: ut pote suus
ietnū futuis aiiab⁹ et cohēdib⁹ sup
ne ciuitatis. Ille igit ut peioe ser
uiat: iste ut pie subueniat: ābo pro
auditio suis corpibus egēt ut uiuēt.
Nā in quo spūs eis iuuent nō video:
ad profectū dūtaxat et utilitatis. Irra
+ et si corpalia
tionalis nēpe spūs p corpus et ppe
hauriat: nūq̄d tm eousq; uiuat cor
pore suo. ut p corpalia et sensibilia
q̄ illud sentat. eāā ad spūalia et in
telligibilia profectēdo ptingat:
Ad q̄ tm expessenda pro suo corpali
tpali q⁹ obsequio iuuāe illos q̄ oem
nostit²
vsū rex tpaliū ad fiem mīsserunt et
nay: ventes h⁹ mūdo tā⁹ nō vē
tes. Porro aūt supcelestis spūs abs
q; adiutorio corporis et absq; inuitu
horū q⁹ sentiūt corpus: sola profō
sue viuacitate ac viuacitate nature
suffirat apphendē sūma: et ūma pe
netre. In nō hoc intellexit aplus qui
+ sūt
tā dicet inuisibilia dei p ea q̄ fact̄ intel
lecta conspiciunt: adheat protinus a tre
ata mūdi. Nimirū qm̄ a creatura
celi non ita. Quo enī is inuolutus
carne et tre incola spūs ex consideā
tione sensibiliū proficiens gradat̄
quodāmō paulat̄ q⁹ mutet̄ puenie: eo
ille celestiū habitator ingenita subtil
ac sublimitate sua in oi velocitate
agilitate q⁹ pingit: nullo vtiq;
sensus corporei admīculo fultus.
nullo corporei mēbri adiuty officio:
nullo corporee cuiuscūq; rei i formati
inuitu. Cur enī int corpa spūales
seruetur sensus: quos i libro vite
et absq; contradictione legit. et absq;
difficultate intelligit. Cur i sudore
vultus laboret exaue gna de pale:

de vuis vina. et de amurca oleum: qui exomūbus satis habūdeq; hz ad manū. Quis mendicet victū suū p domos alienas: i sua habūdans panibus. Quis puteū fodē auret et ī tre viscēbus venas aq; aī laboe rimat: aūq; ultro a fatū aquas lūpidas fons vnus emanat. Nec brutis ergo nr angelicus spūs. ad ea corpes senda que btam spūalēq; fecit creaturā. sine vllo mō corporibus adiuuant: Ille quidē pro īnata sto litate nō capiens: iste vēo pro excel lentioris gr̄e p̄rogatiua nō īdigēs. Porro hoīs spm qui mediū quēdā int supmū et īfimū tenet locū. usq; adeo ad vtriq; ntam habē corpus manifestū ē: ut absq; eo nr̄e p̄ficē nr alicī prodesse possit. Nā ut taceā mēbra cetera corporis. officia ue mē bror: q̄ nā ass mō aut sine linguā strus audiente: aut sine auribus p̄cepis īstruente: Itaq; aī corporis āminiculo nr bestialis spūs simili condicionis debitū solue. nr spūal celestis q; creatūa īple mīstēiū pie tatis. nr raōnalis aīa p̄cio tā qm eaā sibi sufficiat. sicut ad salutem: liquet oem creatū spm. sive ut iuuet. sive ut iuuet sil et iuuet corporeo prorsus īdigē solacio. Quid enī si qua aīalia q̄ntū ad vsū sui r̄pianē icōmodā: nullisq; apta visibus hūa nay nātū: Prosūt profō vsu et si nō vsu: vtiliora cordib̄ tuentiū: q̄m vtentiū corporib̄ ee possent. Et si nociua et si eaā p̄niosa tpali hoīm constet ee saluti: nō m̄ de est eor corporib̄ vī coopēt ī bonū. Hys q̄ secm̄ ꝓpositū vōtā sunt sī: Si nō cedenda tabū aut exhibendo mīstēiū. ete īgenū exāndo: uix eū q̄ vtiq; oī vtenta roē presto est cōis disciplīne profan: quo īusibi lia dei p ea que fā sunt intellecta cō spiāūt. Nā et dyabolī eiq; satelli tes. cū sit eor semp malignā ītēno. noce q̄dē semp aspūt: sed bonis e mulatorib̄ q̄bus diat. qs vob noce poterit si boni emulatores fuēritis: absit ut possint. magis aūt prosūt et nolentes: cooperāt. q; ī bonū bonis. Cetm angelica corpora vtrū nā rpis spūtibus naturalia sīt sicut hoīb̄ sua et sint aīalia sicut hoīes et mortalia tm. q̄ nō dū sunt hoīes. porro rpā corpora mutent et vsent ī for et spē qua volunt. qn apparē volūt. densantes et solidāte ea q̄ntū volūt: aī tm ī sui veritate p subtilitate natue atq; sbe sue ī palpabilia sint. et nris oīno ī tactibilia visibus: aut vēo simplicia spūali sba subsistentes corpora aī opus ē sumāt. rursūq; expleto ope ponāt ī eande de qua sūpta sūt ma teiā dissoluenda: nolo ut a me rēqrātis. Videnē pres de hui⁹mōi diuisa sensisse. nr̄ p̄fpicaū mē. vn alter utrū docea. et nesāe me fatear: sed et vrīs profectib̄ nō multum conferre arbitror hanc rē notitiā. Illud aūt fatore. nullū creatorū spi tū p se nris mētibus applicāt: ut vid eluceat nullo mediante nrī sive corporis īstrumēto ita nob īmisce at vel īfundat. quo eius p̄ticipa tione docti sive doctores: vel boī sive meliores effīam. Nullo angelor. nulla aīarū hoīmō m capabilis ē: nullo ergo capax. Nr̄ spūs angelicā sc alterutrū capiūt. Sequestret aūt p̄rogatiua hec sūmo atq; īmisepto spūi: q̄ solo eū docet angelū sive hoīem sciam.

alisq;

ĩstrumẽtũ nõ queĩt mẽ corporee au-
ris: sicut ner sibi onus. Per se ĩsun-
dit̃ p se ĩnotescat: purus capit̃
apũb solus nullꝰ idiget: solus et
sibi et õibus de sola õipot̃ volũ-
tate sufficiens. Opat̃ tñ ĩmẽsa et ĩnũa
p subiectã creaturã corporalẽ siue
spũalẽ: sed qñ ĩperãs. nõ quasi mẽ
dicãs. Cui ubi grã: q̃ lingua mea
corporalẽ assũpserit nĩ ĩopus suũ. do
cẽ videlicet vos aĩ p se absq; dubio
facilꝰ suauiꝰq; id̃ posset: ꝓfectõ ĩdul-
genda ẽ. nõ ĩdigenda. Ĩ profectũ
quidẽ vtõ. meĩtũ queĩt mĩ: nõ sibi
solacĩũ. Idipm̃ sape opꝰ ẽ oĩ hoĩ o-
perãti bonũ: ne forte de bonis dñi
ĩse et nõ ĩ dñõ, Est tñ q̃ bonũ opat̃ glorie
nõ volens. siue hõ malꝰ siue ange-
lus malus: et ĩstat nõ fieĩ, ꝓpt̃ eũ
quod fit p eũ: nĩ prodesse nullũ bo-
nũ possit ĩuito. Ĩgit̃ ei quidẽ dispẽ
sato tñ ẽ tr̃edita: sed nesato quo
gratius iocũdiꝰq; sentimꝰ bonum
qđ̃ p malũ dispẽsatorẽ mĩstrat̃.
Ipã ẽ ergo causa cur et p malos dõ
faciat bona bonis: nõ ãt ut opa
eoꝝ ĩdigeat ĩ benefaciendo. Porro
hyis q̃ rõe vel sensu carentia sunt,
multominꝰ deũ egẽ q̃s dubitet.
Sed quando opus bonũ et ipsa
ĩcurrit̃: apparet qm̃ oĩa seruiũt
ei. au meito ẽ dicẽ: meꝰ ẽ orb̃ terre.
Aut ẽte q̃ nouit p q̃ queĩena fiat:
de suiũtute corporee creatũe. nõ ef-
ficiena ã q̃ut. sed congrueãã. Est
deĩn. q̃ corpm̃ mĩsteĩa oportũe ple-
rũq; dĩnis opibus applicent̃ ut
ubi grã. pluuie viuificandis seĩ-
bꝰ vel multiplicãdis segetibꝰ vel
frabꝰ maturãdis: q̃d̃ ꝓuo queso
de corpe facẽ hyz au ad nutũ ĩdẽt
viiisa corpa celestia atq; terrestĩa obsq;
constat̃. Plane supfluo haberet
suũ: q̃ nullũ sibi reqũt alienũ. De
rũ si cuncta que hoc loco dicenda
occurrũt pnã volumꝰ sermone cõ
cludẽ: sermo modũ excedet̃: et for-
sitã vies aliquor. Ꝓtẽa q̃ restat:
sub alio seruemꝰ soluenda pnãpio.

Qt Sermo Sextus.

Ꝓcedenti sequẽs sermo
cohẽ at̃: tenetis ne datũ
supꝰ solũ sũmũ et ĩcreãtũ scriptũ
spm̃ ad omẽ quod facẽ vel fieĩ volt
corporis ĩstrumẽto siue obsequio nõ egẽ.
Demꝰ ergo secũ verã soli deo siat
ĩmõrtalitatẽ. ita et ĩcorpeitatem. q̃
solus spũs vniũsã corporeã natu-
rã ẽuisq; trãscendat̃: ut q̃cũq; cor-
pore ĩquocũq; ope nõ ĩdigeat̃. so-
lo spũali nutu cũ vt̃ ad queq; volt
agenda contento. Sola igitur ẽque
nr̃, ꝓpt̃ se nec, ꝓpt̃ alĩũ solacio ĩstru-
menta corporei opis hz. illa ma-
iestas̃: cui omnipotenti arbitrõ ĩaũ-
tant̃ presto ẽ oẽ opus. omẽ altum
ĩclinat. omne adiũsũ cedit. omẽ crea-
tũ fauet̃: etã nullo ĩtueniente so-
lacio corporali vel spũali. Docet
vel monet sine lingua. ꝑbet vel
tenet sine manibꝰ. sine pedibꝰ aut
rit et fugit̃ pcuntibꝰ. Actitabat
ista et cũ prãbꝰ porrigẽs sibi: expre-
bãt̃ hoies sedula beneficia: sed
latebat eos beneficiũs. Ille qdem
attingebat a fine vsq; ad finem fortit̃:
sed disponẽs omnia suauit̃. nõ se
ctebat̃ ab hoibꝰ. Et gaudebant
de bonis: et dñm̃ sabaoth eo q̃ tã
mĩ qualitate iudicãt̃ oĩa: nesci-
bãt. Ab ipo erãt. sed nõ cũ ipso:
p ipm̃ viuebãt. sed non ipi: ex ipo
sapiebãt. sed nõ ipm̃. alienati ig-
nõ. ĩsensati. Finit demũ fm̃ est.

ut quod erat qđ̄ viuebat. quod sapie
bat nō auctou t̄bueret. sēd nature
assarbent. aut ete quod ist̄pietius
erat. fortune. ꝑprie quoq; ī dustrie.
atq; vtuti. multi multa arrogabāt.
Quāta sibi vsurpabāt seductorij spūs.
qnta soli et lune data sūt. qnta trib
vl' aquis attributa. qnta eaā mānsus
fabulibus q; mōtiū t̄ pūta opib⁹.
ijbis arbustis. mīnutissimis vilis
simis q; semībus pro numīb⁹ de
fēbat. Heu sic hoīes ꝓdiderūt
et cōmutauerūt gloriā suā. ī silitu
dinē vitulicomedentis fenū. Quoz
deus miserat errores. de mōte vm
broso et condenso dignāt egredies.
ī sole posuit tab'naculū suū. Obtu
lit carnē sapientib⁹ carnē. p quā
discerēt sape et spm. Nā dū ī carne
et p carnē fecit opa. nō carnis sed dei.
natiue vtiq; īperās et superās
fortunā. stultā facīs sapiētiā
hoīm. deōnū q; debellās tyrānī
dē. manifeste ipm se diceat ee per
quē eadem et aū fiebāt qn fie
bāt. In carne īqm et p carnē po
tent ac patent opatus mira
culorum salubria passus īdig.
euidenter ostendit quia ipe sit
q; potenter ~~ac patenter opatus~~ m
sed inuisibiliter sola condidiss.
sapienter regēt. benigne ꝓtegēt.
Deiq; dū euāgelisat īgīb. sig
ꝓbet ifidelib⁹. pro suis cruaſix
oribus orat. nōne liquido ipm se
fe ee declarat q; aū prē suo cōti
die oriri faciat solē suū sup bonos
et malos. et pluit sup iustos et
iniustos. Hoc enī ē quod ipse
aiebat. Si nō facio opa patris
mei: nolite credē. En aput
os carnis sue docēs ī monte
discipulos. q; in silentio angelos ī
celestibus docet. En ad tactū corpo
ree manꝰ aiat. lepra fugat. cecitas
auditus ī pat. lingua muta ī sol
uit. discipul⁹ ipe missus eligit. et
is ī dubitāt agnoscit. cui dixerat
longe aī dauid. Apeis tu manū
tuā: et ipleis omē al'bnditione.
et ite. Apiente te manū tuā: omīa
iplebūt bonitate. En sanis corpa
les pedes iacēs ac pēitens audit
peccatū. ī mittit ī pcā tua. et
ī cognoscat eū de quo ex mulas re
tro tribus sanctū legeat. egredietur
dyabolꝰ aī pedes eiꝰ. Ubi nēpe
pcm ī mittat. ibi procul ~~procul~~
dubio dyabolꝰ de corde ~~hois ex~~
pcōrus expellit. Hinc vnū salut de
auctis pēitētib⁹ dicat. Nūc auditū
ē mūdi. nūc pnceps huiꝰ mūdi eiciet
foras. q; si hūilit confitenti ī mit
tat dē pcm. et dyabolus eū que
ī hois corde iuasēat amittat pnci
patū. Deniq; ābulat sup undas cur
libus pedibus. aū n'dū carne ves
tito ia psal⁹ canēat. In mādi via
tua: et sēite tue ī aq̄s multis.
Nōdē. Cōcaleat corda tumēcia sup
borū. et fluxa cārnīū desideria ꝑpri
mus. iustificas ī prios. et sup bos
hūilias. Quod tm q; inuisibilit fit.
cārnis nō sentit a quo fit. Vñ et
subdit. Et vestigia tua nō ognoscet.
Dixit rursus pr̄ ad filiū. Sede iq̄t
a dextris meis. donec ponā inimi
cos tuos. scabellū pedū tuorum.
Hoc ē. Donec oēs q; te ꝺsteptui.
tue volūtati subiicia. sue inimicos
et misēos. sue volūtatios et be
atos. Itaq; hoc opꝰ spūs. q; cāo nō pa
tiebat. aīalis quippe nō capit ea
q; sūt spūs dei: opus fuit. ut corpo

ralibus pedibus corporalit̃ tãbãs. et corporalib⁹ labys pedes eosdẽ deosculãs. venia pãor̃ petatꝝ prapet. sicꝫ illa mũdo dexterẽ excelsi. qua mirabilit̃ iustificat ipũ. eãdẽ caruali sive tumultibus inotescẽt. Veru illos spũales pedes dei quos p⁹ loco osculãi spũaliter peitentẽ oportet. ptẽre me non oportet. Nouit ego aũialitatẽ vrã. q̃ nil sua volũtate istrũtũ oĩno pteat. Nc vẽo ducendũ cõceptu. nosse q⁹ sarptua pedibus tã freq̃t deũ cõmẽorat. nuũ q̃dẽ stãe. ut ibi. adorabũ in loco ubi steterũt pedes eiꝰ. nr vero ãbulãe. ut ibi. et habitabo in illis. et deãbulabo in eis. nr eadẽ currẽ. iuxta illud. exultauit ut gygas ad curredã viã. Si rẽ aplo visũ ẽ. capt̃ rferre ad deitatẽ. puto et vob̃ nõ incõgrue videi pedes ad huat̃ ptinẽ. quoꝝ alterꝝ miaꝝ. alterꝝ iudiaũ noiemus. Nõ sũt vob̃ ista duo vocabula. et de plerisq; sarptuie loas ãbo. quẽ si cogitus ocurriũt. Mulia vẽo mie pedẽ dñi carne cui se vnuit assumpsit. docet epla ad ebreos. tẽptatũ p omia phibens xm pro sillabdiẽ absq; pcõ ut miõrs fiet. Quid illũ alterꝝ q̃ iudicũ nũcupatus ẽ. Nõne ad honorem eiꝰ assũptũ et ipm ptinẽ. qđ dñs hoc apte significat. ubi datã sibi phibz a prẽ ptãte iudiaũ facẽ qr filiꝰ hois est. Hys duob⁹ ergo pedib⁹ apte sb̃ vno dinitatis capite currentib⁹ natꝰ ex mulie fraꝰ sub lege. inuisibilis emanuel in tris visus ẽ. et cũ hoib⁹ conuersatus ẽ. Hys ẽte ptristi. et nuũ bn faciendo. et sanando oes oppressos a dyabolo. sed spũaliter ꝛi uisibilr. Hys iqm̃ pedib⁹ deuota pãbulat mẽtes. ꝛ ieiunãt lustrãs. scrutãs q; corda et renes fideliũ.

Vide aũt ne forte hꝰ illa sint sposi cura. que tã magnifice ꝛmẽdat ipse quetib⁹. ꝛ paras ea nisi fallor columnis marmoreis fundatis sr̃ aureas bases. Pulchre oĩno. quẽadmodũ ecclarnã dei sapia q̃ auro designat. ꝛ mia et veitas obuiauerũt sibi. deiq; vniuse vie dñi mia et veitas. Felix mens. cui sedns ihs utrũq; infixerit pedẽ. ꝛ duob⁹ signis cognoscere eã q̃ hmoi ẽ. q̃ se aũ nrẽ ẽ r̃ feat dinis ipressa vestigys. Ipsa sũt tiõr et spes. ille uidiaꝝ illa mie repntas ymagine. q̃ cito bn placitũ ẽ deo sr̃ timẽtes eũ. et ieis qui sperãt sr̃ mia eiꝰ. ꝛ cũ sapiẽ tiõr iciũ sit. spes prosuis. nã cõsiimatione sibi caitas vendicat. Que cũ ita sit. nõ puꝰ fraus ẽ in p⁹ hꝰ osculo quod ad pedes accipit. ꝛ tm̃ cũ ato ut neutro fraudeis eoꝝ. Porro ei si nã dolose pcõ et iudiaꝝ tiõre cõpugeis. veitatis uidinisq; vestigio labia ipressisti. Qđ si tiõre doloreq; dñi tuitu boĩtus ꝛ spe. ꝛ seq; de idulgentiae tẽperas. eadẽ mie pedẽ aplecti te noueis. Alioquĩ alterꝝ sine altero osculãi nõ expedit. ꝛ qr et rordatio solus iudiaꝝ i baratru desperationis pcipitat. et mie fallax assentatio pessimã gnat securit. Datũ ẽ et m̃ miseo nõnũq; sedẽ seaus pedes dñi. et modo huc. mõ illũ tõ deuotione xpleri. iqntũ sua benignitas dignabat admittẽ. Ut si qñ miseãtionis oblitus. stimulãte sataã iudicio paulo diuaꝝ i yerem. mox metu ircredibili ac miserabili cõfusione deiectus. et tm̃ brevi cõfusus horrore. hꝰ solũ palpitas de profundis clamabã. Dñs nouit ptãte ie tue. ꝛ p̃ tiõre tuo ira tua dimũare. Oꝝ si eo ductu. pedẽ mie plus tenẽ contigerit. tãta econtrario iãua et negligẽtia dissoluebar. ut ieiũi et oõ tepidior. et actio pigr̃. et risꝰ promptior. ꝛ fmo

ĩtractor: et oĩb⁹ deiq; vtiusq; hoĩnis
status ĩtẽptãor apparẽt. Proĩ nigrã
ĩstructus expiencia. nõ solũ ia solũ audi-
aut solã miã. ſ miam pr̃ et iudiciũ
cãtabo t̃ dñe: tenuũ nõ obliuiscar iusti-
tuas. Cãtabiles mĩ erãt ãbe pr̃ĩ loco
pegrinationis mee. quisq; miã ſexaltã
iudicio. miſeia contẽplat: ac sola cã
tet t̃ de cetẽo glã mea et nõ ꝛpugar.

Ve in laboze Sermo Septimus.
Iustato: q̃ uos spõse prouoco ad quẽdũ.
Quia cĩ ego p̃ oscũli occasiõe. spĩtales
dei pedes. ꝑpũis diffinitionib⁹ ac nõi
bus. et q̃dẽ ex habũdãti demõstrare
tiaui: vos pgitis ĩqẽ et de mali: q̃
ſtim̃ loco osculanda. ꝑponit. Immuo
geo vob̃ morẽ. ĩsup nõ manũ ſ man⁹
õndo: ꝑpũis q̃ distiguo võbulis. Latı
tudo una. alia fortitudo vẽ̃ dnat̃:
q̃ et ẽbuat affluent: et defendat po
tent̃ q̃d dedeit. Vtiaq; profro oscula
tur. qui ĩgtus nõ fuerit: deũ vtiq; bo
noz oiũ sicut largitoẽ: ita et ꝛpua
toẽ ẽcognoscens et confitens. Satis
de duobus osculis dcm̃ esse reor:
videam⁹ de ꝛo. Osculet̃ iqt me osculo
oris sui. Quis dicat: Sponsa. Que
nã ipã. Alia siaens deũ. Sed pono
diuisas affões: ut ea que ꝑprie spõ
se congruit. distinctiq; eluceſcat. Si
seruus ẽ: tiet a frẽ dñi. Si mĩenaĩ⁹:
sperat de manu dñi. Si discipul⁹:
parat ãre magro. Si filiꝰ: honorat
pr̃em. Que veo osculũ postulat:
amat. Excellit ĩ natiue donis. affiõ
t̃ amozib⁹: pserã cũ ad suũ ẽtrahit
pncipiũ q̃d est deus: nc̃ suũ ĩueta
eq; dulcia nota. q̃b⁹ vt̃ aieq; dulces ad
uitẽ experiẽt affiõ. q̃ admodũ
sponsus et sponsa: quib⁹ quippe
oia coia sut. mĩ ꝑriũ. nil a se diuisũ
habentib⁹. Una vtiusq; hẽditas. una
dom⁹. una mesa: vn⁹ thor⁹. una
etiã caro. Denicq; ꝑpẽ hac ẽligit ille
pr̃em et mrem et adhẽbit vxoi sue:
et erũt duo ĩ carne una. Ipse quoq; iu
bet nichilom⁹ obliuisci ꝑplm suũ et do
muũ pr̃iis suã: ut ꝛapiscat ille decoze
eius. Si ergo amãe sponsis speculũ
ac pna⁹ iuenit: nõ meito spõse nõe
tẽset aiã q̃ amat. Amat ait. q̃ osculũ
petit. Nõ petit lubtate nõ mercedẽ. nõ
hẽditate. nõ deiq; doctiã: ſ oscli.
q̃ore plane castissie spõse. ac saaũ
ſ spiritus amoze: nc̃ oino valẽtis
flãmã dissimulare quã patit̃. Vide
ei quale ꝑpiat ſmoiis exordiũ. q̃ magi
nũ q̃d a magno petitur. nllo tm̃ ut
assolet vrit̃ blãdiaq; fuco: nullis t̃
tuũ oluciõib⁹ ad id q̃d desideat ãbit.
Nõ fuat proheũ. nõ captat hẽuo
lẽtiã: sed ex habũdãtia cordis ipẽte
prozũpẽs. nude frõtose q̃ satis. os
culet̃ me aut osculo oris sui. Ait no
t̃ q̃ diuẽ maiẽ videt̃: q̃d mĩ et celo.
et ate quid voluiſ trã. Amat pro
fro caste. q̃ ipm̃ que amat querit:
nõ aliud q̃cq̃m ipi⁹. Amat sẽ: q̃
nõ ĩcupiã carnis: sed ĩ puẽ spũ.
Amat ardenẽ: q̃ uis ꝑpo debatur
amoze ut maiestẽ nõ cogitet. Q̃d
eni. Respiat trã et fuat eã tremẽ:
et ista se ab eo postulat osculari.
Ebria neẽ. Ebria prorsus. Et forte
tunc cũ ad ista prupit. exiẽt de cella
vinaia: quo se nimia ĩtroducta p⁹
modũ gloiat. Hã dauid de q̃busdã deo dicebat. Inebriabũt ab ubẽ
te domus tue: et torrẽte voluptis
tue põbis eos. O q̃nta amoris vis:
q̃nta ĩ spũ lubtatis fiducia. Quid
maifesti⁹: q̃ ex ꝑfta caritas foras
mittit tioẽ! Vecãde tm̃ nõ ad ipm
sponsũ sermonẽ digit: sed ad alios
tã q̃ de absente loqs. osculet̃ me
ĩq̃t osculo oris sui. Grandis q̃pe

res petit: et opus ē vētū dia pre
cē comitū. cōmendāi petentem.
Itaq; p̄ domesticos et ītimos. atq;
sus ad trā queit: ābit ad desidēa
tū. Qui nā illi: Credim⁹ angelos
scōs astāe orātib⁹ offire do pres & vo
ta ihūlīū: vbi sine ca et discepta
roē leuāi puras man⁹ p̄sp exerit.
Probat ỹ angelus: ita loquēs
ad tobiā. Dū orabas cū lacrimis. et
sepeliebas mortuos. et dēliquebas
prandiū. et mortuos abscondebas
p̄ die ī domo tua. et nocte sepeliebas:
ego obtuli orōem tuā dño. Putaid
vobis satis et alijs sanctue tesmonijs
p̄sti asū. Nā q̄ psallētiū quoq; dig
nāt admiscēi sū angeli soleāt: q̄d eo
mā festū q̄d psal⁹ aut: Puenerūt
p̄ncipes iuuēti psallētib⁹ ī me⁹ iuue
nū ad tympanistaz. Vñ et dicebat. In
spāi angelox psallā t. Doleo. pīn
aliq̄s vīm grauī saars vigilijs de
p̄mi sōno. nīc celi caues r̄uēr: sedī
p̄ncā p̄ncipū tāq; mortuos appare:
tū vīa xpī alac⁹te p̄moti. vīs ītrē
sollēnijs delectent: vēox ne vīam
desidiā q̄q; abhoīnātes cū īdignoe
r̄cedāt: et ītrāt vnusq̄sq; vīm
sēo cū gēitu dicē deo. Longe fecit
notos meos ame: posuer̄t me abhoī
nacōnē sibi. Et illud. Elongasti a me
āicū et proximū: et notos meos a mi
seria. Itē. Qui iuxta me erant dēlō
ge stetēr̄t: et vīm faciebāt q̄ quē
bant aiam meā. Pro eo enī si se
a nobis boni spūs elongauerint:
īpetus malox q̄s sustīeb⁹: Dico
ergo hys q̄ hmoī sut. ociosis dāis
qui opa dei faciāt negligent. Dicit
quoq; nō ego: sed deus. Vtinam
te calidū aut frigidū īuenissem:
sed q̄ tepidū te īuenī: incipiā te e
uomē ex oe meo. Ea ppt attendite
p̄ncipes vīos cū stans ad orādū vel
psallendū: et state cū reuētia et disa⁹na:
et gloriam. q̄ angeli vīi cotidie videt
faciē p̄tis. Nunq̄ missi ī mīstēiū ppt
nos q̄ hēditatē capim⁹ salutis: de
uocōnē mrāj ī supna feruit: r̄fert
graiā. Vsurpem⁹ officiū quox sorti
mur sortiū: ut ī ore īfantiū et lac
tentiū p̄fiaat laus. Diram⁹ eis. P
salite deo nrō psallite: atq; audiā⁹
eos viasi r̄ndentes: psallite r̄gi nrō
psallite. Laudē ergo cū celi cantorib⁹
ī roē ducētes utpote caues scox et doct
tis dei: psallite sapienter. Cibus īore
psalm⁹ ī corde sapit. Cum illū terē
nō negligat fidelis et prudens aīa qui
busdā denab⁹ itelligētiae sue: ne si for
te ītegrum gluciat et nō māsū: frus
tret palatū sapore desideā bili et dul
cori fr̄mel et fauū. Offeā⁹ cū aplis
ī celesti cōuiuio ī dulcia mesa fauū mel
lis. q̄el ī cēa: deuoto ī trā ē. Alioquī
trā occidit: si absq; spūs alimento
gluciat. Si aut cū aplō psallas spū.
psallas mēte: cognosces et tu de illi⁹
veritate sermonis: quē dixit ihesus.
Verba que locutus sū vob: spūs et vita
sunt. Et ite que legim⁹ dicēte sapia.
Spūs enī meus fr̄mel dulcis. Sic de
scribit ī tristitia aīa tua: sic ho
locaustū tuū pingue pingue fiat.
Sic placabis r̄gē. sic placebis p̄ncipi
bus: sic denq; tota t̄ aurā hēmo
lā reddās: et odorari suauit⁹ odore
ī celestib⁹ de te quoq; dicent. Que ēsta
que ascendit p̄ desertū sic vgula fumi
ex aromatibus mrre et thuris: et
vniuersi pulueris pigmentarij. Prīn
cipes iuda duces eox. p̄ncipes
zabulon p̄ncipes neptali: hoc est cō
fitentiū. cōtinentiū. ac tēplātiū.
Dixit siquidē p̄ncipes nrī. regi
suo acceptā ee psalleaū & sessionē.

cōtinetiā fortitudinē. cōtēplācīū pū
tatē. et solliciti sunt exigē a nob ista mā
p̄mi aās sp̄us: que profecto nō aliud sē
q̄ p̄mi et pūssimi fraūs sapie. Quod
enī nō ignorans. iudas laudās vel con
fitens. Zabulō habitaculū fortitudīs:
neptalī cerua emissus īterpretat. Q
nimirū agilitatis sue saltibus: exp̄mit
speculātis excessus. Sed et opaca penetrāre
nemoris: ut ille sensuū consuetudō
aut qui dixerit. Sacrificiū laudis honorī
ficabit me. Verū si nō ē speciosa laus
īore pcōrū. nōne p̄cipuā habetis in
nētie vtutē. p quā fiet ut nō regnet
pcm̄ in vrō mōrli corpe. Porro cōtinētia
nō hz mētū apud deū. q gloriā rēput
hūanā. īo q̄ marie opus ē eaā pūte
tenaonis: qua soli mēb nrā deo et
placēre appetat et valeat īherē. Nec enī a
liud ē īherē deo. q̄m vidē deū: qđ soli
mūdi cordibus singulāi felicē donat.
Cor mūdū habebat dauid. q̄ dicebat
deo. Adhesit aīa mea p̄ te. Iste. q autē
adherē deo bonū ē. Videndo adhe
rebat. et adhēdo videbat. Hūc igit
īlyus exīmtate. celestes sese nūtij frā
liares exhibent et frequētes: p̄sēr
tī si frequēt orantē p̄sēserit. Qs
dabit p vos o benigne p̄rmcipes.
petitiones meas īnotescē ap̄d deū.
Non enī deo tua eaā cogitatio hoīs
confitet. sed apud deū: hoc ē ipis
qui cū deo sūt. tā btis vtutibus.
q̄m carne solutis spīritibus. Quis
me suffocabit detra īopē. et de ss
tore eiget paupem. ut sedeā cum
p̄napibus et solū gl̄e teneā. Nō
abigo q̄m gratant̄ i palacio colli
gant. que dignāt i sterq̄linio vi
sitant. Deīq̄ letati sūt de cōuersōe.
et i assūpaone nō agnoscent. Hos
itaq̄ puto int orandū sponsam
alloq̄. et ipis tā quā sponsi doct

tris ac sodalib⁹ desiderīū cordis sui
aperre cū ait. osculet me osculo oris
sui. Et vide faciliare aīaīq̄ colloq̄
aīe i carne suspīrātis: cū celestib⁹
p̄trib⁹. Gestit i osculā petere qđ cu
pit. nō tm̄ noīat quem amat. q
illos nosse nō dubitat. utpote de q⁹
sibi frequēs cū illis soleat ee cōfa
bulatio. ppterea nō dicit osculet me il
le vel ille. sed osculet me tm̄. Sicut q
maīa magna nō exp̄mebat ex noīe
que q̄rēt. sed tm̄ aiebat ei que puta
bat ortulanū. dne si tu sustulisti eū.
Que eū. Non aptū q̄ palā oīb⁹
esse credit. quod a suo corde nō ad
mouētū r̄cedē p̄t. Ita ergo et ista
sodalib⁹ loquēs sponsi sui tāq̄ cō
sciis. et qb⁹ se noueāt manifestam.
tacito noīe r̄pente ihc dilectō vba
p̄rūpit: osculet me osculo oris sui.
De q⁹ tā osculo nolo vos diuq̄ p̄
hē: sed sermone tractio audietis qđ
qđ orantib⁹ vobis suggere dignabit vnctio docens de oīb⁹.
Neq̄ enī hō secretū r̄uelat tāo et
sanguis: sed ib q̄ structat dei. fīs sīs:
q̄ a p̄re filio q̄ procedens. cū ipis
pit viuit et regnat i scla sclōr. Amē.

Sermo viij

Hodie nobis si tres fiant hestima
promissione tenetis: de
sermone. de osculo. disputare
p̄positū ē. Audite attenti. quod sa
pit suauiꝰ: et gustat rarius. et itelligit
diffialius. q̄ vidit videt ut paulo
altius ichoem. ineffabile quod dā atq̄
inexpti oī creature osculū designasse:
q̄ ait. Nemo nouit filiū n̄ p̄. et neo
nouit p̄rem nisi filius: aut cui
voluerit filius reuelare. Qui enī diligit
filiū. et singulāi dilectōne ap̄lectit
sum⁹ equale. et q̄ coeternū: vnus
vnitum. Sed enī nō mōre ipe

a filio affectione astrīgit. quippe
pro cui amore et morit. ipō at
testante cū ait. Ut sciant oēs qz
diligo pr̄em. surgite eam hinc. haut
dubiū qñ ad passionē. Illa itaq;
mutua gignēdis genitiq; cognā
tio pit et dilēdo. quid n̄ osculū est
suauissimū sed secretissimū. Ego
pro cto ad tm̄. sm̄. et tā diuinū
amoris archanū. ne ipam q̄dem
angelicā admitti arbitror creā
turā. Ete nī paulo hō ipm̄ sapiēte.
pax illa exsuperat oēm eāā angelicā sē
su. Vñ n̄ ista q̄m̄ multū p̄sumens.
audet tm̄ dicē osculet me ore suo. soli illi
sti rēpuans p̄ri. sed aliquid minꝰ post
tulās. osculet me ī q̄t osculo oris sui. +
sufflauit ī q̄t eis. haut dubiū qñ illis
aplis. id ē p̄mittē ecclē. et dixit accipite
pte spm̄ sm̄. Osculū profecto fuit. qd.
Corporeus ille flatus. Non sed in
uisibilis spūs. q̄ apte ī illo dnico
flatu datus ē. ut p hō intelligeret
et ab ipō pit tāq; a pre procedere.
tāq; ve osculū quod osculāti osculato q; coē ē. Itaq; sufficit sponse
si osculetur. ~~osculo~~ ab osculo spō
si. eāā si nō osculet ab ore. Neq; ei
exiguū q̄d aut vile putat osculari
ab osculo. qd nō ē aliud. n̄ ifundi
spū sco. Nepe si rectē p̄ osculans.
filius osculatus accipit. nō ab eit
re osculū spm̄ sm̄ ī telligi. utpo
te q̄ prius filio q; ī perturbabilis pax
sit. gluten sm̄. ī diuinus amor.
ī diuisibilis vnitas. De ipō igit
audet sponsa. ipm̄ q; ifundi si
bi fidenter sub osculi nōie petit.
Tenet quippe aliq̄d. vñ nō de
sit occasio p̄sumendi. Dicens ei
filius. neq; nouit filiū n̄ pr̄. et
neq; nouit pr̄em n̄ filius. adiecit.
cui voluerit reuelare filius. Non aut
diffidit sponsa qui sibi velit. si cui vo
luerit. petit ergo audet sibi dari oscula.
hoc est spm̄ illū. ī quo sibi et filio
reuelet et pr̄i. Ille enī sine altero neq;
qm̄ inotescat. Vñ ē illud. qui videt me.
videt et pr̄em. Et illud iohis. qui
q̄ negat filiū nec pr̄em habz. q̄ aut cō
fitetur filiū et pr̄em habz. Ex quibus
liquido constat. quia nec pr̄ sine fi
lio. nec filius sine pre agnoscat. ajei
to proinde nō ī alterū tm̄. sed ī vtrūq;
cognitione cōstituit summā beatitudi
nē. qui dicat. Hec ē aut vita etna ut
cognoscat te solū vez deū. et q̄ mi
sisti ihz xm̄. Deiq; et q̄ sequūt agnū.
referunt habē nomen eius et nomen pris
eius scriptū ī frontib⁹ eor. qd ē de vi
uisq; notiua gloriari. ed dicat aliquis.
Ergo et spūs sācti agnitio nō ē notiua.
ut cui dixerit ee vita etna nosse et pr̄em
et filiū. de spū sco tacuerit. Est vtiq;.
Sed vbi pr̄ et filius pre agnoscat. vi
uisq; bonitas q̄ spūs scūs ē quo igno
rat. Neq; enī integre hō hoī ī no
tescat. q̄m̄ diu latet vtrum nam
bone an male sit. voluntatis. Quam q; et
tū dicam ē. hec ē vita etna ut cognoscat
te vez deū et quē misisti ihm̄ xp̄m.
profecto si misso illa beneplacitū tā
pris benigne mittentis. q̄m̄ filij
voluntarie obedientis demonstrat.
nō oīno tacitū ē de spū sco. vbi tā
te vtriusq; gre mētio facta ē. Utriusq;
siquidem amor et benignitas. spūs
scūs ē. Trine igit̄ hui⁹ agnitionis
ifundi sibi gratiā. q̄ntū quide
capi ī tra ne mōlu pt. sponsa pe
tit. cui osculū petit. Petit aut a
filio. q̄ filij ē. cui voluerit reuelare.
Reuelat ergo filius semp̄ cui vo
luit reuelat et pr̄em. Reuelat aut sine
dubio p ostium. hic ē p spm̄ sm̄.

+ Videte nouā sponsā nouū osculū accipere. nō tm̄ ab ore. sed ab osculo oris. ~~eius~~ +

aplō teste q̄ aut. Nobis aūt rūelat dē
p spm̄ suū. Atuēo dando spm̄ p quē
reuelat. eaā spm̄ rūelat: dando rue
lat et rūelando dat. Porro reuelacio
q̄ p spm̄ sctm̄ fit. nō solū illustrat ad
agnicionē. sed eaā accendit ad aorē:
dicēte paulo. Caritas dei diffusa est ī
cordibꝰ nrīs: p spm̄ sctm̄ q̄ datus ē nob.
Et ī forsan de hijs q̄ cognoscētes dm
nō sīt deū glorificauerūt: nō legit q̄ spū
sctō rūelāte cognouerīt: q̄ cū agnouerīt
nō amauerīt. Nec quippe habes. Deus
eī illī rūelauit. Nec ei admixtū ē p spm̄
sctm̄: ne sibi sponse oculum mentis ī
pie vsurparent: q̄ intente ea spā q̄
īflat. eā que edificat ne sacerdos dei
xpē aplō dicat p quod cognouerunt:
p ea īq̄t que spā sunt. intellectū assecuti.
Vnī et constat. q̄ nō p spē agnouerīt:
quē mīme dilexerīt. Si enī integre
cognouisset: bonitatē qua eaū pro
rīdeptione ī carne nasa et mori vo
luit. nō ignorassent. Audi deigz q̄d eis
de deo reuelatū fuerit. Ecce nos aut
vbus eius et diuinis. Video quia q̄d
sublimitatis. quod maiestatis est.
ī psupcione fpīs. nō dei. sed superimpti
fuit: quod aūt mitis sit et humilis cor
de nō intellexerīt. Nec mixtiōr et caput
eoꝝ bee moth nichil humile: sed sicut
de eo legit. omē sublīe videt. Cuo
cont. dauid nō ābulauit ī magnis
neq̄ ī mirabilibꝰ supra se: ne scrutator
maiestatis opprimēt agla. Vos q̄q̄
ut caute ī archanis sensibꝰ pedē
figatis: memēto te semp q̄d sapiēs
aūt āmonet. Altiora te q̄sieris:
et fortiora te ne scrutatꝰ fueris. In
spū ābulate ī illis: et nō ī sensu
ppō. Doctrina spīs nō cuīositatē auxit:
sed caritatē accendit. q̄ cito prīde
sponsa quē diligit aīā sua ī tēpē.
nō se sue carnis sensibꝰ credit. nō
cuīositatis humane tramitibus rōnis
acqescat. sed solū petat oculū: id
ē spm̄ sctm̄ inuocat. p quē accipiat
sil et stām gustū: et grē dimētū. Et
bn̄ stām q̄ī osculo dat. cui amōe rapit:
q̄ amoris idicium osculū. Sed ergo
que īflat. cū sine caritate sit: nō prodꝰ
ex osculo. Sed nō q̄ zelū dei habet q̄ nō
sīdm̄ scām: sibi nullatenꝰ arroget
illud. Vtrūq̄ enī mundꝰ sil fert osculi
grā: et agnicionis lucē: et deuo
cionis pinguedinē. Est quippe spūs
sapiē et intellectus. qui īstar apis ter
portātis et mel. hz oīno et vn̄ aculē
dat. lumē scīe: et vn̄ īfundat sapo
rē grē. Sicut ergo se osculū præpi
se putet: sine qui veritatē intelligit
nec diligit. sine q̄ diligit nec intelligit.
Sane īosculo isto. nec error locū hz:
nec tepor. Quamobrē geme gre sacro
sti osculi suscipiende. paret e rīgide
duo labia sua q̄ sponsa ē. intelligē
cie rōnē. sapiē voluntatē: ut de pleo
osculo gloriab meat audīe. Diffu
sa ē grā ī labijs tuis: pp̄ea bn̄dixit
te deus ī eternū. Itaq̄ pr filiū osculā
bat. plenissime illi archana sue di
nitatis eructuat et spīat suauitē
amoris: scīptura hō significatē cū
aut. Dies diei eructat vbū. Cui
sane semp nō singulariter q̄ bto co
plexui. nulli oīno ut ea dem ē tre
atie īterē donat: solo vtiq̄ spū
teste ac consio mutue agnicionis
et dilectionis. Quibꝰ ei agnouit sen
sū dñi? aut quis consiliarius eius
fuit. Sed dicat fortasse mī aliq̄s. Ti
bi ergo vn̄ inoturit? q̄d nulli fatēri
tredidit creatie. Profecto vnigenitꝰ
q̄ ē ī sinu patris: pē enarrauit. Et
narrauit dixerī. nō mī miseō et ī
digno: sed plane cohī auo spōsi.

cau9 ꝟ ꝥba sunt. Non solū aut̄ sed et
uolūi eua te: uag dissolo quē dilegebt
ihs. Placata enī fuit et aiā illi9: dig
na prorsus et noīe et dote sponse:
digna sponsi āplexib9: digna deiq
q̄ rūbet pet9 dñi. Hausit iohes
de sinu vnigeūti: qd̄ de p̄no hauserat
ille. Nec solus xp̄e tamē: sed et oīs
q̄bus idem aiebat magni ꝟsilij an
gelus. Vos dixi aīos: qa oīa q̄cūq
audiui a p̄re meo: nō fca vobis.
Hausit et paulus: cui9 et euāgeliū
nō ē ab hoīe. neq; p hoēm illud ac
cepit: sed p reuelacōnē ihu x̄. Pro
fecto hij oīs tā feliciat qm̄ veracit̄
dicē pnt. Vnigenitus q̄ erat i sinu
patris: ipe enarrauit nobis. Et illa
enarracio qd̄ eis n̄ osculū fuit:
Sed osculū de osculo: et nō de ore.
Audiō osculū de ore. Ego et p̄r v
nū sum9. Ite. Ego i p̄re: et p̄r i me ē.
Osculū ē ore ad os suptū: sed
neō appiat. Osculū plane dilectis
et pacis: sed dilās illa fr̄ēnet oī
sae: et pax illa oem sensū exsupe
rat. Verūptm̄ qd̄ oculus nō vidit.
nec auris audiuit. nec i cor hoīs as
cendit paulo reuelat̄ dō p spm̄
suū: hoc ē p osculū oris sui. Ignit̄ in
p̄re filiū. et p̄rem ee i filio: osculū
de ore ē. Quod aut̄ legit: nō enī
accepi9 spm̄ huius mūdi. sed spm̄ q̄
ex deo est. ut sciamus que a deo do
nata sunt nobis: osculū sane de osculo
ē. Et ut ap̄ius altius distinguā9.
q̄ pleitudinē capit. osculū de ore
sumit: q̄ veō de pleitudine: osculū
de osculo rapit. Magnā q̄dem
paulus: sed q̄tūlibet sursū possit
gat os. eaā si se vsq; ad celū
extendat. aut̄ os altissimi tm̄ nūqē
ut rimaneat: et mō suo contentꝰ
subsistat: et cū p̄tingē ad vultū
glorie nō valebit: rursū descēdi sibi. et
ex alto transmittit osculū humilit̄ pe
tat. Qui veō nō rapinā arbitrat̄
se ee equale deo ita ut audeat dicē.
ego et p̄r vnū sum9: qa ex eqº cōiū
git̄: ex eqº cōplectit̄: nō osculū de loco
inferiori meditat̄: sed pat̄ celsitudie
os ostendit. et singulāi progatiua
osculū de ore sumit. Ipō igit̄ osculum
ē pleitudo: paulo p tempacio: et tm̄ ille
de ore. iste tm̄ de osculo osculatū se
gl̄etur. Felix tm̄ osculū p qd̄ nō solū
agnoscat deus. sed et diligat̄ p̄r: q̄
nequaq̄m plene cognoscat: nisi cū
p filio diligat̄. Que i nobis aīa sentit
aliqn̄ i secreto cōscie sue spm̄ filij
clamāte abba p̄r. tpā p̄no se diligi
p sumat affectū: que eode se spū quo
et filius affectā. sentit. Confide
q̄cūq; es illa: cōfide nichil hesitas.
In spū filij filiā te cognosce prīs:
sponsā filij vel sororē. Utroq; voca
bulo eā q̄ huiusmōi ē. iuuencs appellat.
Ad manū ē vīn id probē: nō multū
laborabo. Vox sponsi ē ad ppam.
Veni i ortū meū soror mea sponsa.
Soror siquidē ē: qa ex vno p̄re. Spon
sa: qa i vno spū. Jmā si carnale mrīmo
nīū statuit duos i carne vna: cur
nō magis spūalis copula duos sui
get i vno spū: Deiq; qui adhēret deo.
vnus spūs ē. Sed audi eaā de p̄re. q̄
amāt qm̄q; dignāt et filiā ea noīat:
et nichil loīng tāq; nūcq; ppriā ad fi
lij blandos fuitat āplexꝰ. Audi igit̄
filia et vide et inclina aurē tuā: et obli
uiscē pplm tuū et domū p̄ris tui:
et concupiscet rex decorē tuū. Ecce a qº
ista flagitat os dīm. O scā aīa. q̄ ben
ea habe ei: qm̄ ipe ē dns deus tuus:
fortasse nō osculandus. sed adorā
dꝰ: cū p̄re et spū sco i secula seculo
rū ame. Sermo Nonus

Hredam⁹ tã ad tibiũ. ꝑ
ꝓbis ꝙ ꝓponse rationem
demus et ꝺsequ tã. Pen
dent enĩ. et ꝓrupta nutãt absq; pn̄o.
Ideo ꝙ p̄ mutte dũ ẽ tui ꝺ petent tohẽãt.
Donam⁹ ꝓĩn ꝑtos ꝙs ꝓposi sodales
dirim⁹ visitandi saludãdi ꝙ grã. sicut
hei et nudius tẽ⁹ accessisse. nunc quoꝝ
ad sponsã submurmurãte et tedẽte
repẽsse: mãri causã et qĩ alloq; i hũc
modũ. Quid noui accidit. Quid te
cnimus soluto tristiore. Que copia
ti mnuris causa. Certe cũ aũsa et
alienata ure p⁹ amatores tuos tũ q̃b⁹
male eãt t. ꝓpulsa tãdẽ rũti ad unũ
tuũ pore. nõne ut salte mereri tãge
pedes. multis fletib⁹ et p̄ab⁹ istasti.
Recolo iqt. Ego. Obtento eo. sil'q; ac
cepta i osculo pedũ i dulgẽtia de of
fensis. nunc rursus frã ꝓpaaes et
tãta nequaq; dignaade ꝺcepta. sed ma
iorus fallãtatis cupida. sedam q̃
gram. eãdẽ qua p⁹ istãtia postulasti
et ꝓpetrasti. ita ut i osculo ma⁹ adep
ta sis ũtutes nõ paucas et nõ puas.
Nõ diffiteor aut. Et illu. Cnũeo nõ
ne tu es q̃ur ae et obtestãi solebas.
si umq; ad osculũ man⁹ pueĩre dãet.
suffiae iãt. et nil te de ceteo petitu
rã. Ego. Quid igit. Forte hoc que
accepas quippiã ablatũ causaris.
Nichil. An veo times ꝛpetitũ iri. qđ
de mala tua prista ꝺsatisfãe i dul
tũ p̄ supseãs. Non. Age tn̄. dic on
queam⁹ satisfacẽ. Non q̃esco aut.
n̄ osculet me osculo oris sui. Grãs de
osculo pedũ. grãs et de osculo man⁹.
sed si cuã ẽ ei ulla de me. osculet me
osculo oris sui. Non igta sũ. ꝙ amo.
Accepi fateor meritis potiora. sed
prorsus ifelicea votis. Desidcio feror.
nõ rone. Ne queso causem̄ p̄ supcoz.
ubi affectio urget. Pudor sane re
clamat. sed supat amor. Nec igno
ro. q; honor regis iudiciũ diligit. ꝙ
ꝓcepe amor nc iudiciũ prestolat.
nc ꝺsilio tẽpat. nc pudore frenatur.
nec rõne subtrat. Rogo. suppluo. fla
gito. osculet me osculo oris sui. Cn
grã ꝓpius mutas tã ãnis caste sobꝛq;
uue tuo. leoni ĩsisto. ĩsisto uiaꝝ. oroi
tuibo fregi. Vigilo cont̄ temptaco
nes. recogito ãnos meoꝝ i aãri
tudiẽ aiẽ mee. Sine quela arbitroꝝ
q̃ntũ i me ꝺusai mt fres. Superio
ribus ptãtib⁹ subdita sũ. egrediẽs
et regrediens ad ꝓpciũ seniorib.
Alienã nõ cupio. mea poas et me
piũ dedi. In sudore vultꝰ mei co
medo panẽ meũ. Cetm̃ qđ ĩ oĩb⁹
hys ẽ totũ de consuetudiẽ ꝺstat. de
dulcedie nichil. Quid nisi uxꝝ phe
tã vitula effraym docta su⁹ diligere
triturã. Deiq; i euã⁹ q̃ h⁹ solũ facit
qđ facẽ dcit. seruus i otius ꝛputat.
aiandata forsã utiũ q; adipleo. ꝙ
aiã mea sit tra sine aquaꝝ illis. Ut
igit holocaustu meũ pingue fiat.
osculet me osculo oris sui. Pleiq;
vrm̃ m̄ quoq; ut meĩni i ꝑuatis co
fessionibus suis ꝺqu solent sup hui
cemoi ãmi arentis languore atq;
ebetudiẽ stolide metis. q; dei sp̄
alta atq; subtilia penetre neq;et.
q; de suauit. sp̄s aut nil ꝺ paz sen
tirent. Ad isti n̄ ad oscin suspirãt.
Suspirãt plane. et ihyant spũ sa
piẽ et itellcũ. Intellcus vtiq; quo
ptingant. sapiẽ qua gustet. qđ itel
lectu apphendert. Ego i h⁹ ꝓpo af
fctũ sm̃ puto orãe pphaz. cui dicet.
Dilt adipe et pinguedie ꝛpleat aiã
mea. et labus exultationis lauda
bit os meũ. Osculũ oĩno petebat. et
ill⁹ osculũ i cau⁹ tactu ꝓfusis labys pĩ
guedie grẽ spualis. sciret qđ

alibi idem ꝑ̄ ꝓtestat. Repleatur
os meū laude ut tā tē gloriā tuā:
tō die magnū nē tuā. Deinde et ruc
tauit: ubi gustat. Quām magē mul
tudo dulcedinis tue dñe: quā abscō
disti timētibꝫ te. Satis hō ostitit de
tinuit nos: et nō diu me illud ut ve
rū fatear digne satis expressisse cō
fido. Sed tñ seamꝰ ad rēliq̄: q̄ id me
lius ipressū. q̄n expressit inotescat.
Deq̄t. Quia meliora sut ubera tua. vinū
fragrātia unguētis optīs. Et hō
ba cuiꝰ sint auctor nō loquit:
rēliquos nob libet mentāi cui
potissimū psone conueniat. aī vēo
nō dē vñ illa congruent assig
nē: siue sponse. siue sponso. siue
etiā sponsi sodalibꝰ. Est ꝑmū spō
se qualit congruat ī dubio. Inte
rī cōfabulātibꝰ illa ꝓpe atq̄ illuc
accessit ꝑ̄ de qō smone eāt. Ptinaq̄ li
bens appropiat de se loq̄tibus.
Sicut solet. Sic eunuchus ī euāgelio
et cōseruabꝰ inē se: iocūdū se. fratrē
dūq̄ exhibuit comite. Nec hō ē qđ
euāgelio polluet. Ubi duo vel tres
congregati fuerīt ī nomīe meo: ibi e
go su ī medio eoꝝ. Et ꝓpheta. Antequā
aut clamat ego exaudiā: adhuc illis
loq̄tibꝰ ego dicā. ecce assum. Ita ergo
nec nō vōtus assut: et delectatus ob
tinuit ꝓces. Arbitror q̄ inēdū nr
a exspectat: sed solis cogitationibꝰ
aduocat. Quibꝰ aut hō q̄ uentibus
frēm cordis. Desiderīū pauperū ex
audit dñs: ꝑparationes cordis e
oz audit auris tua. Attendite et
vos vobis ī oi loco. scrutantes q̄ bn
ā nouit oia: scrutans corda et
renes deus. q̄ finxit singillatim
corda eoꝝ: et intelligit oia opa eoꝝ.
Sponsa ergo sponsū adesse sentiens.
substatit. Pudet enī ꝑ suptionis:
ī qua se deprehensā intelligit. Nā vere
cūdius id molirī: ꝑ inuītos estuā
rat. ajox q̄ conūsa ad ꝑ̄m. temeita
tē prout ualet excusāe conat. q̄ me
liora sut ī gens ubera tua vīo: fragrā
tia unguētis optīs. Ar si dicat. Si alteī
sape video. tu ferasi o sponse. q̄ī dul
cedīe ubez tuoꝝ tāta me dignatione
lactasti: q̄ta oī metu. tui tāte. nō mea
temeitē depulso. audeā forte plus q̄
expediat. Audeo sane. pietatis meoꝝ
ī meōꝝ maiestatis. Hōc ꝓ uberꝝ con
sequētia dicta sut. Nūc qualis sit ista
uberꝝ sponsi ī medio videamꝰ. Duo
sponsi ubera. duo ī ꝑpo sut ī genite
mā suetudinis argumēta. q̄ et pa
tient exspectat delīquētē: et demēt
ē rapit penitente. Gemina ī q̄ dulce
do suauitīs exubeat ī pectore ihū dñi:
lon gāmitas uīt ī exspectando. et
ī donādo facilitas. Et audi q̄ nō sit
hō iuentū meū. legis ꝑfto de lōgāi
mitatis eiꝰ et pacīe ⁊ lōgā
mitatis eiꝰ ī ste ꝑnis: Ite. In igno
rās. q̄ benignitas dei ad peniten
tiā te adducat. Ad hō siq̄dē diu sus
pendit sentētiā vltionis a ste ꝑnē
te: ut q̄nq̄ exhibeat gram rēmissiōis
ī pēitente. Non ei vult mortē pcō
ris: sed ut iūtat et viuat. Donamꝰ
ex. et de altēo ubē. qđ dīm ē rēmitte
di facilitas. legis et de ꝑpa. Quia
cū q̄ hoa ꝑcōi ī gemuerit: ꝑ ꝑm suū
remittet ei. legis utm. Delinquat
ꝑ ꝑ uiā suā. et vr ī quis cogitatio
nes suas. et reuitat ad dñm. et miſe
bit ei. et ad deū nrm. q̄m multus
ē ad ignoscendū. Pulchre dauid pau
cas ꝓpheridit utriq̄ dicens. Non
gāmis et multū miōz. Huiꝰ q̄
gēne bonis exprimēto ī ea se fidu
cia exercuisse fatet sponsa. ut audeat
petere osculū. qđ mox dicens. si sic

psumo de te o sponse. que de tuis vberibus tam sui expta habundancia tue suauitatis. Ergo ad audendum me, quod dulcedo vberum tuorum. non meorum confidencia meritorum. Quia aut dicit. melliora sunt vbera tua vino. hoc est pinguedo gre q de tuis vberibus fluit. efficacior mihi ad spiritale pugilatum. q mox dat tanquam platonis. Nec solum melliora vino. sed et fragrantia vnguentis optimis. q non modo ithice dulcedinis lacte precellentes alios. sed bone cuiusq opinionis gratos odore respectus absentes: bonum habes testimonium. ab hijs q intus et ab hijs qui foris sunt. Habes inquam lac intus et foris vngenta. quamquam non egent hijs lacte refectis. si non prius odore attrahes. Sane de hijs vngentis si quod dignum consideratione teneat videbitur post hec. cui eo ordine fuerit vbi dictum in consequentibus. in odore vngentorum tuorum curremus. Huic uxori premissum nrm hec ipa vbera que sponso data fuit. an et sponse congruant. videamus. Sponsa loquente de sponso. repente ut dixeram ad deum. Annuit voto. dat osculum: implet quod in ea premonet. q scriptus e. Desiderium cordis eius tribuisti: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Quod et probat ex eius vberum repletione. Tacite nempe efflictae osculum sumit. ut ex repulsa mox cui acceperit illud sponsa concipiat. tum ecstenuabor vberibus nimium: et lacte qui pinguescentibus interstitium. Quibus studium est orare frequenter: expti fuit quod dicit. Sepe corde tepido et ad orandum accedimus ad altare. oroni tui bimus: persistentibus autem. repente infunditur gratia. pinguescit pectus. repletur visceribus in dulcedine pietatis: et sicut quod premat. lac intepescit dulcedinis vbertim infunde non tardabitur. Dicat ergo. Habes sponsa quod petisti: et hoc signum: quia melliora sunt vbera tua vino. Hinc te sic noueris osculum accepisse: quod te concepisse sentias. Nam et vbera tua intumuerunt: frena in vbertate lactis. melliora vino sue secularibus. quidem debriat. sed animos non temperantes. non nutrientes. inflans non edificans: ingurgitabundos. non sobrios. Sed debemus et sodalibus ista deprome. Innuisti quia ut murmuras aduersus sponsum: quia id plus valet quod ille tam dedit: quam tu petis. Quod ei tu postulas. te quidem delectat: sed vbera quibus primulos alis quibus et paris: melliora. hoc est nectarioza sunt vino platonis. Aliud siquidem est quod vinum letificat cor hominis: et aliud quod edificat mentes. Nam et rachel formosior: sed lia fecundior est. Nolui ergo nimis insistere osculis contemplationis: quia melliora sunt vbera predicationis. Occurrit et alius sensus. quia quidem non preposuera: sed minime preibo. Et quod enim vba hec non magis conuenire diuam eis rebus quibus pene in solliciturdine tam quam mulier amatur. Nec ei equinimus ferunt inuectule et tenebras adhuc aie. illa vacare desiderat: cui pleni erudite doctrina. et exinde formam desiderat. An non denique talium insubsequenti compescat meditatio: vbi sub gratie contestatione proferent sustatae dilecti quisque rebus velut. Hec itaque sentientes ostiis illyace sponsa secretum quietis publicum. declinate turbas. et curae eaque propria preferre quiete: nolui inquiunt nolui. quia maiori in vberibus quam in amplexibus fruitur existit. Ne ea siquidem nos venditas a carnalibus desideriis que militat aduersus animas: et expiis mundo. et adpiis deo. Hoc ergo est quod audiuit. quia melliora sunt vbera tua vino. Carnis inquiunt

voluptatē qua paulo ante tāq̄ vio
ebrie tenebam⁹. vinciit hec q̄s tua
nobis vbera stillant: deliue spūales.
Et pulchre vino sparat carnē affirm.
Vt ei⁹ vna sit expressa no hz ia q̄d de
nuo fidat. sed p̄ petua adiutate dep
nat: sic tāo i p̄ssura mortis ab oī
prorsus delectatione sicrat sua: ne vlt
reuiresset ad libidines. Vniuersa
Omnis ēro fenū: et omnis gl̄a eius
tāq̄ flos feni. Exsiccatū ē fenum:
et cecidit flos. Et aplus. Q̄ seminat
in carne de carne et metet corrup
tionē. Et rursū. Esta vent⁹ et venit
esaias: deus aūt ihūs et hab⁹ destru
et. Vide aūt ne no carnu tm: sed
et mūdo forte spectat ista, ppono.
Liquide et tpe tm̄sit. et ia tu pia eis
Et tu oia q̄ i mūdo sunt fine ha
beāt: finis eor no erit finis. Verū
vbera no sic. Hec enī cū exhausta
fuerit. rursū de fonte mēnis per
torib⁹ sumūt: quod p̄mēt fugē
tibus. q̄ei to proiīt meliora. car
nis sēli ve amore asserūt vbera
sponse: que nullo tp̄e lacte cū are nullo
fuit. sed semp habūdat de visceri
bus cāritat⁹: ut ita fluant. Fluia
si q̄de fluūt de ventre eius: sit q̄
i ea fons aq̄ viue saliētis i vitā
etnā. Cumulat⁹ deīn laus vberū.
fragrātia vngueto⁹. q̄d no solū
vbor sapore pascat: sed z fructum
opinione redoleant. Ia q̄ sint
vbera. q⁹ tūda lacte. q̄lib⁹ deliciosa
vnguentis: sub alio simoib⁹ p̄n⁹
x⁹ adiumāte monstrabim⁹. Q⁹ cum
pre et spū sco viuat et regnat dē:
p oia scla sclo⁹. Ame. Sermo. x.

Non sic ego tā profun
di sensus. neq̄ adeo
p̄spicacis ingenij: ut
noui quippia ex me adiuenire
possim. Sed ē fons magnus et inde fe
cundus: ob pauli q̄d patet ad nos. De ipso
sauiore m⁹ et ostensione vberū sponse
sit et frequent⁹ soleo. Gaudē igit cū gau
dentib⁹: flē cū flentib⁹. Hūmi breuit ex
pmūt affectus: q̄ nr⁹ adole puuli nr⁹ vale
queūt: absq̄ illa que genuit. Vtrobiq
nrē ē suis ea informia visceib⁹. Igit iuxta
sententiā pauli duas illas affectiones duo
bus sponse assignabo. Passionē vnā: vberib⁹
et congratulationē alterā. Illo quī puula
ē. et nodū nubil: si nodū vbera misit:
si se viz nez ad gratulandū semiat propi
tā: neq̄ ad dolendū, pnā. Talis si forte
ad regimē aiaz seu ad predicationis
officiū assūit: alijs quidē no prodest:
sibi vero obē pluīmū. Porro sese ingerē
re q̄te ipudēte ē. Sed rogemus ad vbera
sponse: ac p diuisitate vberū: diuisas z
lactis spēs, ponamus. Ia congratulatio
quidē exhortationis: passio vero lac
consolationis fundit. Porro vtraq̄ spes
vberū celitus nrōrū pio pectori suo
spūalis mr tonens sentit: q̄ aens
osculū sumit. Vide eas ea mox pleis
vberib⁹ puul i cubāe lactendis: et
ex vno quidē consolatoria. ex altero
exhortatoria vberius mistice: p ut sin
gulis tuenie vtrobiq. Verbi gratia. Si
q̄ forte ex hijs quos genuit i euāgelio
deprehendit forte aliq̄ tēptatōe cau
sū. et in turbatū ac tristē. pusillā
me q̄ frm. no posse ia fere vi tēptatio
nib⁹: quo dolet. quo mulcz. quo
plāgit. quo consolat. q⁹ argumēta pietatis
mox repetit. quib⁹ eigat desolatū:
Et tonē si proptū. si alacrē sibi p̄fate
tē cognouerit. exultat. aggredit
salūtib⁹ monitis. accendit ap̄lis. instruit
de q̄b⁹ pt ut p̄seuet: utq̄ i melio semp
profectu exhortat. q̄ibus se conformat.
Enim i se trāsfert affectus: mirez se de q̄
probat. no mō defectē tui q̄ p̄fectū.

Quātis hodie fetus affectos se ondūt: de hys dico q̄ aīas rḡe susceperunt. Quod enī sine miseabili gemitu dicē dī nō est: x̄ob probria. sputa. flagella. clauos. lanceā. crucē. et morte: hȳ oīa īfornace auaīae conflant et pflant īactōne turpis questus: et pauum vniusitatis suis marsupijs īcludere festinat. hȳ solo sane auida sepharisthis dissentes. q̄ille hoz oē emolimētū de naioz nūo ꝓpensa: isti voīanoi īglu uie lucroz īfinitas exigūt peaūas. Hys īsaabili desideio īhyat̄ ꝓ hys ne amittāt timet: et cū amittūt do lent. Hanc amore q̄estūt. q̄ntū dū tarat libez eis ē has fuandi vel aug metandi cuia: aiaz nr̄ casus r̄putat nr̄ salus. Non sūt profō matres: q̄ cū sint de pīmoio crucifixi nimiz īrassati īpinguati dilatati: nō cōpa tūt sup controne ioseph. Quemr ē. nō dissimilat: hȳ vbea. et non vacua. Gaudē cū gaudentib⁹ flē tū flētib⁹ nouit: nec cessat exprmē de vbe quide congtulaōib. lac exhoz taonib: ~~ꝓpassio veo consolationis lac fudit~~ de vbe veo ꝓpassionis. lac ꝓsolaōnis. Et de sponse vbeibus vel uberū lacte ista sufficiat. Jā q̄ lib⁹ etiā vngūetis ea de vbea r̄do leant īdicabo: si tm̄ vbis ozoibus iu uer: ut q̄d inde m̄ datū est sentie. det et eloq̄ digne: ad audiētū vti litate. Alia sponsi atq; alia spose vngūeta sūt: q̄ ad modū et sua aug vbera. Sed de sponsi q̄ī loco trac tandū sit. supi⁹ prefixū ē: nr̄ spō se vngūetis itendam⁹. Jdq; attēaq. tā q̄m hys que scripturā nō medio cruc ꝓmendaueit: ita ut ea pnūcia ueit nō simpliciat bona: ꝫ optima. Et pono diūsas spēs vngūetoz. quo ex plurib⁹ ea q̄ potissimū spose vbeibus congruat eligam⁹. Est vnguentū contrionis: et ē vngūē tū deuotionis: ē et pietatis. Pmū pūgitiuū. dolorē faciens: sedm tē pestuū. dolorē leuiens: tertiū sana tiuū etiā morbū expellens. Nut de hys lacius dissēam⁹. Est ergo vngūē tū q̄ sibi aīā confiat multis r̄ retita cīnubus: si aī īcipit cogīre vias suas. colligat. congreget. ꝫ treat q̄ī mozriolo ꝫstiē multas ac vaīas spēs petoz suoz: et int̄ estuātis pectoris ollā sil' oīa coq̄t igne quo dā peītie et doloris: ut possit dicē tū ꝓpha. Contaluit cor meū int̄ me: et ī meditōne mea exar descat ignis. Extre hȳ ē vnū vngūē tū. quo aīā pcrat̄ sue ꝫsionis pmordia condiēt: plagis q̄ suis r̄centib⁹ adhybē. Primū nāq; sacrificiū deo spūs tribulatq. Cm̄ dñs ergo nō hȳ tāq̄ paup et īopis vñ sibi meli⁹ ac pciosius ꝓponat vn guentū: nō negligat īterī parāe istud. licet de vilib⁹ spēb⁹: q̄ cor conte tū et hūliatū deus nō des piciet. Tanto aī mi⁹ vile dīnis ap pāeb⁹ ꝫspectibus: q̄nto plus sibi illa vilueit ī r̄ cord aaoē petoz suoz. Tamē si ꝑ nisibilq; visibilit' vncti a pectat̄e corporei pedes dei re ferūt: i eua. īuisibile hȳ et spīale ee dicim⁹ figūtū: nō oīno vile r̄ pūre potim⁹. Quid ei de illo legit: Et domus īpleta ē inq̄t ex odore vnguenti. Pectatis mā bus distillabat: et extremus me brus corporis id ē pedib⁹ īfunde bat: et m̄ nō vsq; adeo ꝫceptibile aut vile fuit. q̄n tota dom̄ vis a rōtū. et suauitas r̄plet odoris. Quod si attendam⁹ q̄ntā vnus pectatoris ꝫsione fragrancia.

rspergat cū tact qñtus fiat odor
vite ad vitā quis pēitens si pub
lice pfessꝰ penitcat. Prosō et de
hoc eq dubitant pnūciabim. qz
domus ipleta ē ex odore unguēti.
Deiqꝫ et supnas btorꝫ spūum mā
siones attigit pnē odor. ita ut teste
pā vēte. magnū gaudiū sit inter
angelos dei sr uno pdore pnāz
agente. Gaudete pēitētes. pusillāi
mes cōsortiū. vobis duo quos nup
dūsos de sclo et a viis vās puis
rcrēdentes. excepit mox aārtudo
et confusio aī pēitentis. ac velut
rece cui ad hr vulnerꝫ dolor minuis
extruaat et pturbat. Secus manꝰ
me distillet mirre amāritudine.
isalubrē hāt unctionē. qz cor ctrū
et humiliatū deus nō despiact.
Nō ē oīno spernenda nr vilis es
timāda hūitemoi unctio. cui
dor nō solū homes prouocat ad cor
reptionē. sed et angelos ad exulta
tionē inuitat. Sed ē unguētū tāto
isto. pfō pciosi. qnto de meliozib
positū spēbus. Huiꝰ sigde spēs
ne longe qrant. penes nos et absq
difficultate repimꝰ ac de mris or
tulis taliū pfectile copiā tollimꝰ.
quensaiqꝫ nāitas posat. Dēs enī
nō satis de pcio cui vr ad manū
hz ūgtates et pcta. si nō dissilat.
Hec at sut sit rcognoscatis spēs
unguēti pnī. illiꝰ qđ iā desarp
simꝰ. Ut veō sedī huiꝰ arōta tra
mā nequaqꝫ profert. sed procul
et de ultimis finibꝰ ea nobis aq
rimꝰ. Nēpe oē datū optimū et
oē donū pfectū desursū ē. dnō des
cendēs luminū. Fit enī unguentum
istud de diuis collatis humano cū
bnficiis. Felix q ipa sibi studiose
collegē. et an metis sue oculos
digna cū grāz actione reducē aiat.
Pfō cū fuerit i vasculo pectoris pis
tillo crebre meditacionis musa atqꝫ
contēta. deiqꝫ igne sc desidery sil de
cocta oīa. et demū ipiguata oleo le
tāe. erit unctio longe pociosior et ex
cellentioz poterit sufficat ad opbandū.
eiꝰ testimoniū qđ ait. Sacrificiū laudis ho
norificabit me. Nr dubiū qn exaret
ad laudandū. beneficiorꝫ rcordā.
Porro cū scriptura hoc solū testet de
illo alio. qz nequaqꝫ despiat. liquet
aplius ee ei medatū qđ et honorificat.
Deiqꝫ illud pedibꝰ appōit. hoc capitis.
Si ei hoc caput ad dignitatē rfendū e.
dicēte paulo. Caput cui deus. pcul
dubio caput ūgit qui gras agit.
qm deū tangit nō hoiez. Nō qz non
sit hō qđ deus ē. siquidē dō et homo
unus ē xpūs. sed qz omē bonū a
deo. nō ab hoie ē. etiā ipm qđ p hoiez
mūstrat. Pfō ei spūs est. q vivificat.
caro nō prodest quicqꝫ. Ptēa et male
dicūs q spem suā ponit i hoie. qm
et si spes mra tō meito pendet ex hoie
deo. nō tm qz hō. sed qz dūs ē. Itaqꝫ illud
pedibus. hoc capitis exhibet. hm. hui
liatio cordis humiliū ingruit car
nis. et maiestatē decet gloificatio.
Cn quale unguentū apposui vobis.
qđ se nimiꝫ tangi caput illud tre
mēdū pncipatibꝰ nō duat indignū.
imo et honorus insigne iudicat di
cens. Sacrificiū laudis honorificabit
me. Cmodice nō ē pauperis et inopis
seu pusilli cordis. aie sicē istiꝰmoi
unctione. nēpe cui nimiꝫ arōta
et spēs. sola fideia possidꝫ. q tm
de lubrice spūs et cordis pūritē desēdat.
Que ei pusillanimis ē et modice
fidei mens. rei sue salutaris tenui
tate strictꝫ. nr valet pociora o
iai ad vacandū diuis laudibus

seu hys que laudes pauit ituedis
bñficijs. Et si qñ ẽte conat⁹ assur
gẽ: confestim domestice nãtatum
auris vrgentibus r̃uocat⁹ ad sua:
et ĩse xp̃m ꝑ ꝓua egestate ꝓpellitur.
Quod si hum⁹ misẽe queit⁹ a me cã:
dicã quod xp̃s ĩ vobis n̄ fallor ā esse
aut fuisse r̃cognoscetis. Quab⁹ de mu
sis videt⁹ m hmoi aĩ egritudo et
diffidenaa solẽ stigẽ. Aut de nouẽ
viz ꝟsionib⁹ aut ẽte de ꝟsationib⁹ te
pore: etã si ĩ ꝟsione longũ tẽp⁹
habuẽit. Utrũq; profecto hmiliat et de
iect ꝟsaq; et ĩquietã faat: diũ siue ꝑ
tpe siue pro tepore antiquas aĩmi
passiões n⁹ diũ inse emortuas sentit:
et nãe pñs habens resecandis ite
de de cordis ortulo spinis ũq; tũ et
vrtias cupidita tũ longi⁹ ase eua
gari nõ sinit. Quid ei? Qr laborat
ĩgẽitu suo: poteit ne sil et ĩ dei laudi
bus exultãe: Quo nãmõ ĩ oẽ gemẽ
tis et plangentis sonab⁹ ill⁹ psalt⁹
grãr sẽs actio et vox laudis. Nam
sicut a sapiente acrepim⁹: musica ĩ
luctu ĩportuna narratio ẽ. Deiq; grãr
actio bñficiũ seq̃t⁹: nõ pcedit. Que
aut adh⁹ ĩtristiaa ẽ aĩa bñficio nõ
gaudẽs: ꝑ ĩdiget. Habet ergo vñ ꝑ
tes offeat: nõ aũt vñ refeat grates.
Quo ei r̃tolet bñficiũ. qđ nõ acceptẽ
q̃ reito proinde dixeri no ẽe aĩe pau
pib⁹ sicẽ h⁹ vnguẽtũ qđ de r̃tolen
dis dñis bñficijs xpi dẽt: qm̃ no
pt vide luce donec tenebras ĩtuet⁹
Nepe ĩ aãritatẽ die ẽ. oĩpatq; meo
riã tristis r̃cordatio ꝓcor⁹ nr̃ libẽ
letũ quippiã sil admittẽ. Idcirco tib⁹
de nũtiat spus ꝑphetias dicẽs.
Vanũ ẽ vobis añ luce surgẽ. Qđ
ẽ. frust⁹ surgitis ad ituenda bñficia
que delectat: n̄ ꝑius r̃cepto luce ꝟso
lationis de r̃atib⁹ qui conturbant.

Non ẽ ergo pauꝑm h⁹ vnguẽtũ.
Sed videte. q nã de eiq; copia nõ
ĩmerito gloriem⁹: Ibat gaudẽtes
apli a spũ cõsilij: qm̃ digni ha
biti sunt pro nõe ihũ ituelia pati.
Multi sibi profecto ĩstillauerat
de pinguedie spus: quor lenitas
nõ dico vbis. sed nr̃ vbeib⁹ cessit.
Erant ei diuites ĩ fide: q nullis
exhaurit⁹ expẽsis: et de rpã facile
holocausta medullata offerre
sufficiebat: fidebat passi sudaria
pectora liquore sem. q⁹ ĩbuta ple
ni⁹ erat qm̃ loqbat varijs lin
guis magnalia dei: pro ut spũs
sanctus dabat eloq illis. Nr̃ dubiũ
qm̃ et illi habũdaret eisdẽ vn
guẽtis: quib⁹ testimonii apli tes
timonium phibebat dicẽs. Gras a
go deo meo semp pro vob⁹ ĩ grã
q̃ data ẽ vobis ĩ x⁰ ihũ: qz ĩ oĩb⁹
ditẽs sc̃is estis ĩ illo. ĩ oĩ vo⁹ et ĩ oĩ
sanct⁹: sit testimoniũ xp̃i firmũ ẽ ĩ vob⁹:
ita ut nichil vobis desit ĩ vlla
grã. Utinã et pro nobis ego hab
rpas gras referre possim: ut
videã vos ditẽs ĩ vtrũq; ala
cres ĩ dei laudib⁹ spũalib⁹ hac pi
guedie habũdãtes redũdãtes;
ĩ x⁰ ihũ dño nro. Ame Sermo
Dixi ĩ fine Vndecimꝰ
monib⁹ nr̃e me ite ā
re piget. q rupiã oẽs
vob fiẽi sacre vnctionis ꝓtripes:
illi⁹ videlicẽ ĩq dei bñficia rũ
letitia et gr̃e actione r̃tolut sã
deuocio: h⁹ embonũ ẽ. tũ ꝑp ter
r̃leuãdos vite pñtis labores. q
vtriq; tolerabiliores nob⁹ fiũt. ex
ultantib⁹ ĩ laude dei: tũ q ni
chil uta ꝑtie quedã tribs r̃pñtat
celestis habitationis statũ. sic a
lactas laudãtiũ deũ: scriptura

dicente. Bti qui habitat i domo tua dñe: i scla scloꝝ laudbt te. De hoc ꝓpue unguento puo dixisse ꝓphaz. Cue qm̃ bonu et q̃ iocudu habitare frēs i unu: sit unguetu tuꝝ ꝓpte. Neq; ei pozi videt cogruꝫ posse. Illud ei si bonu sit. nō e tm iocudu: q; recordacio ꝓteroꝝ aarituidine fuat: nō iocuditatem. Sed nc̃ illd fruit i unu hitat: tui q̃sq; ꝓcā ꝓpa lugeat atq; deploret. Cum veo i grāy actioe vsamt deu solu i tuet et cogitat: ac ꝑ hoc xpi ve hitat i unu. Bonu e aut qđ facit: q; seruat ei iustissie gloriā suā cui est: et nichiloiꝰ iocudu. q; delectat. Q̃ obrē suadeo vob aiabs meis. r̃flectē int dū pedē a molesta et amara recordacione viaꝝ vꝝaꝝ: et i tanea cuadē planioꝝ sēnioꝝ meoꝝ bñficioꝝ dei: ut q; i vob sfundimū xpi ituitu respietis. Volo vos ex peiri illud qđ scrīs ꝓpha sull: dicēs. Delectare i dño: et dabit t petiaoēs cordis tui. Et quidē nrā ruis dolor pro ꝓcīs: sed si nō sit stimulus sane intpoletur letiori recordacione diuine benignitatis: ne forte p tristiaa iduet cor: et desperacione plus peat. ajisti eam q̃ absinthio mel: et salubris amaritudo salutē tr̃ dare possit. cū i mixto tepeata dultore bibi potēt. Audi deiq; deu. quo npē contriti cor dis tēperat amaritudinē: quo pusillaī mea desperacioīs baratro ruo tat: et quo blande et fidelis ꝓmissionis melle mentē solat: ei git diffidente. Aut ꝑ ꝓphaz. Ego i frenabo os tuū laude mea: ne intereas. Hoc e. Ne ituitu facinoꝝ tuoꝝ nimiā incurras tristiaā: atq; istar effrenis eq̃ desperatus i ꝓceps ruas et peas: freno te igit ihibebo i dulgentie mee. et meis laudib eigā: respiabis q; i bonis meis. q̃ de tuis confudeis malis: dū me sane benigniorē. qm̃ culpabilē te iueies. Hoc freno si infrenatꝰ fuisset eq̃m: nequaq; desperando dixisset. q; ajaioꝝ e ūq̃tas mea: qm̃ ut meaꝝ. venia. Absit absit. q; ajaioꝝ e ei pietas: qm̃ quis ūq̃tas. Ideo iustus nō stinue: ꝑ tm i pn̄o ꝓmoris accusator e sui. Porro aut i dei laudes. ex tina ꝓmois daude sueuit. Videte de eiq; iustū hoc ordine procedentē. Cogitauī aut vias meas: et conuti pedes me os i testiōnia tua. Ut q; videlic̃ contaonē et ifelicitatē i vijs ꝓprijs ꝓpellere fueat: i via testiōnioꝝ dei delāret: stat i oibus dictis. Et vos igit exo iusti. si de uobis i humilitate sentatis: sentite et de dño i bonitate. Sit eni legitis apud sapientē. Sentite de dño in bonitate: et i simplicitate cordis quite illū. Hoc aut mentis fuale ꝓsuadet dine muūficenae frequeꝫ imo stinua recordacio. Alioquī quo adimplebit postolatū illud. i oibus gras agentes: si ea pro q̃bus grē debent a corde remisserit. Volo vos iudicio notā ob pbuū. de q̃bus scripta testat. q; nō fuert meoꝝ bñficioꝝ dimiabilium eiq; que oīdit eis. Verū qm̃ bona que largi moꝝlibꝰ nō cessat miois et miseatoꝝ dñs. recolere recolligē oīa. oi hōi ipossibile e: q̃s ei loq̃t potenaas dñi. audiras faact omes laudes eius: id salte qđ ꝓcipuū e et maximū opus videlicet mē redemptionis: a medijs redemptoꝝ aliquatenꝰ nō retedat. In q; ope duo potissimū que nē occurrut vrīs studijs diare cuabō: et hoc qm̃ pauis ad expedīū poteo: meoꝝ illi sue. Da occasionē sapienti: et sapiencioꝝ erit. Duo ergo illa sut: modꝰ z fructus. Et modus q̃dē dei exinanitio e: fructus vero nri dei replē.

Hoc meditari ste spei serenauit e. illud
sum amoris intentum: utrisq; pfuit
mris ntrm. ne aut spes mitenaia sit.
si amor no comitet. aut amor tepes
tat si ifructuosus putet. Porro tale
fram exspectam nri amoris. quale
ipe que amam promisit. mesura iq
ens plena et conferta et coagitata
fressluente. dabit in sinu vim. Ille en
sua ista ut audio. eit sine mensura.
Sed velu stae tui rei futua sit illa me
sua. vel poa illa timesitas q repro
mittit. Oculus no vidit de absqte.
q pparasti diligentib te. Dic nobis
tu q pparas. quid pparas. Credim.
confidim. reuela sicut promittis re
plebim in bonis domus tue. sed qbus
qso bonis vel qualibz. Forte frumento
vino et oleo auro atq argento lapidi
bus ve pciosis. Sed hec nouim et vidi
mus. et fastidim. Id quim qd oculs
no vidit. nec auris audit. nec in cor hois
ascendit. Hoc placet. hoc sapit. hoc delect
iqe. quod cuiq e illud. Cui sit igit occ
docabiles dei. et ipe eit oia in omib.
Et audio. pleitudo qua exspectam
adeo. no eit nisi de deo. Ads veo xpi hen
dat qm magis multitudo dulcedinis in
breui isto spmoe xpi hensa sit. eit de
oia in oib. Et de corpe tace. ait aia ta
intuetur. rone. voluitate. memoria. et hec
ta ipam aiam ee. Quintu cuiq horr
in pnti scio desit de integritate sua atq
pfroe. sentit oib q abulat in spu. Cire
hoc nisi qd de nondum oia in oib. Hinc
e. qm et ro sepissime in iudicijs fallit.
et voluitas quadruplia pturbacioe
iactat. et memoria multiplia obliui
one confundit. Triplia hmoi vasi
nobilis creatura subiecta e. in volens.
In spe tm. Ita q replet in bonis desiderii
aie. et ipe roni fiutus e pleno do lucas.
ipe voluti multitudo panis. ipe memorie
intimatio et itatis. O veritas O cari
tas. et itas. O bta et btificas trinitas.
ad te mea misera trinitas misera bilit
suspirat. qm a te infelicit exulat. disce
dens a te. quitq se intricauit erroib.
doloib. troib. Heu me quale pro te
omnium trinitate. Cor meum turbatu e.
et in dolore. deliqit me vetus mea. et
in pauore. et lume oculorum meorum
no e mecum. et inde error. Cui qm dissidez
trinitate. o aie mee trinitas exulans
offendisti. Deruptu quae tristis eb
aia mea. et quae turbas me. Spera
in deo qm adhuc confitebor illi. cui er
ror vultus a rone. a voluitate doloris. atq
a memoria tori ois recessit. et suaues
scit illa qua spe amam. nua serenitas.
plena suauitas. et na securitas. Promi
illud fiet veritas de. secm traitas de.
trium suma ptas de. ut sit de omia
oibus in rone recipiete lucem in exti
guibile voluptate pace in pturbabilem
sempiterne memoria fonti in defluenti et
nalui ihente. Video citus vos rte ne
pmum illud filio: spui sco seques. pri
vltimum assignetis. sit tm ut nichil
hoc vel pri vel filio vel spui sco subt
hatis. ne cui forte psonae a pleitu ne
minuat distinctio. aut ppie tollat
ppias. Nil et hoc aduitte qd sile filij hui
scli expiant de carnis illecebris.
de mundi spectaculis. et de popis sa
thane. cui tm hoc totum sit vn vita pns
eludit miseos aa tozes suos. dicete
bto iohe. Quid qd in mundo e. concupia
carnis e. et concupia oculoz. et ambitio
seli. Hec de ro ep onib fretus. In modo
quoq qm si rolitis. dei ee exinanitio
ne diffinim. ta ute pcipue vobis
tuenda co mendo. Ho ei aut modi
ca aut simplex ia exinanitio fuit.
si semetipm exinanit usq ad carne.
ad morte. ad crucem. Quis digne

pensēt. quāte fecit hūtis. māsuetu
dīs. dignacōnis. dñm maiestatis car
ne īdui. multāi morte. turpāi cruce.
Sed dicat aliqs. Nū valuit opus suū
rpare creator. absq; ista difficultate.
Valuit. sed maluit cū iniuria sui. ne
pessimū ac odiosissimū vitiū īgratu
dīs occasionē vlt repret hoiē. Dane
multū fatigatōis assūpsit. q; mlte
dilcōnis hoiez debitorē tenēt. monet
q; grāz actionis difficultas. rep cois.
q; min; ee deuotū fecerat. ad cionis
facilitas. Quid ei dicebat homo
creatus et ingratus. Gratis quidē
conditus sū. sed nullo auctoris gra
uamīe vel labore. Siquidē dixit et
factus sū. q; ad modū et vīisa. Cū
magnū ē. q; mlibz magī obi facilīte
donaueris. Sic bnficiū creationis
attenuās humana īpietas. īgratitudīs
materiā in sūebat. vñ amoris tan
dā habē debuerat. Idq; ad excusan
das excusationes īpiis. Sed obstruc
tū ē os loquētiū iniquā. luce clari
patet. q; tū mō pro te. o hō dispen
diū fecit. De dnō seruus. de diuite
paup. cāo de vbo. et de dei filio. fi
lius hoīs fieri nō despexit. q; memēto
iā te. et si de nichilo fm. nō tm de
nichilo rēptū. Sex diebus condīt
oīa. et te int oīa. Atq; eo p totos t
ginta annos opatus ē salutē. medio
tre. O q; tū laborauit. sustinēs car
nis mātes. hostis tēptacōes. nōne
sibi crucis aggrauat. ignoīnia. et mor
tis cumulauit horroē. Merito q; de.
Sic sic hoies et iumenta saluasti do.
q; quadm mltiplicasti miaz tuā deus.
Hec meditata mī. i hys vsam. Quib;
odoā mētis refouere visceā. vtq; que
diu torsit odor molestior. priozū. ut
habū dctis et hys vngūtis non
mīo; suauibus q; salūtib;. Nec tū
adhuc vos putetis hīe illa optā q; sponse
vbeibus cōmedant. de q; itpe modo
finiendi iā monis angustia prohibet.
Que dā sūt de alys tenere media. pba
te vita. et de hys iuuate me p; vrās
ut digne loq; possim. q; et dignū sit tāe
sponse de alys. et vrās alas edificet ad
amorē sponsi ihū x; dñi nr̄i. Amen.

Sīmo duodecimo.

Dome vngūta vob tēdisse
recordor. Vnū actoris. de
licta multa. plectēs. alterū deuotoris.
multa. stinēs bnficia. Limbo saluba.
sed nō abo suauia. Primū siq; de pūgi
tiuū sentit. quia monet ad cpunctio
nē. tristis recordatio pcoz. et dolo
rē faat. Sequēs vō mitigatoīū
fit dine bonitatis ītuitu. solationē
dante. et sedante dolorē. Sed ē vn
gūtū q; abobus longe antellit.
et h; appellaueri pietatis. eo q; fiat
de nātibus paupm. de anxietati
bus oppressor. de pturbatoīb; tris
tiū. de culpis delinquētiū. et pos
tremo de oībus quoīūlibz miserōz
erūpnis. eaā si fuerīt īmia. Des
pcabiles vident spes iste. sed ē
sr̄ oīa arōta vngūtū. q; ex eis cō
fiat sanatiuū ē. Hīc nūordes. q; ipi
miaz sēpt. Igit multe mūsēie col
lōe atq; oculo pietatis īspecte. ipe
sūt spes ex q; vngūta optia cō
ponūt. sponse digna vbeib; spō
si sensibus grata. Felix mens. que
tliū collōne arōtū sese dīne et ī
pīguare cūaueit. īfundēs ea oleo
mie. et ardoe dēcoquens cāitatis.
Cās putas ē io cūctis hō q; misēt
et modat. pronus ipati. subuēire
proptus. dae q; m; atpe beaq; iudi
cans ignoste fralis. īfa difficilib.
vlisa petit; nō actēdens. ip omia

proximor eque ut ꝑas respues nrũ
tes. ¶ q̃ũq; es aiã sic affecta sic ẽbuta
rore mie. sic affluens pietatis uiscer̃b9.
sic cet̃ oĩbus oĩa faciens. sic facta tibi
tãq; vas ꝓdutũ. ut ceteris presto vbiq; sẽp
occurras atq; succurras. sic deiq; mor
tua t̃ ut vnias oĩbus oĩbus. tu plane
tui t̃ũ optimũq; vnguẽtũ felix possi
des. et manus tue distillauer̃t totius
suauitatis liquorẽ. ¶ Ro exsurgebat i tpe
malo. nr̃e fror̃ ꝑsecutionis ebrib9 illum:
sed semp̃ dns meor̃ erit ois sacrificij tui.
et holocaustũ tuũ pĩgue fiet. ¶ Sunt
vi dicaz in ciuitate dei vtutũ quo
an apud eos ẽ vnguenta iueniãt. ¶ Et
ꝓmus occurrit sicut vbiq; solet m̃ pau
lus vas electionis. rueã vas aromatũ.
vas odoriferũ et refertũ oĩ puluere pigmẽ
tario. x̃ ei eat odor bonus deo i oĩ loco.
¶ Vulte profecto suauitatis fragrantiã longe
lateq; spargebat pectus illud. qđ sic
affecerat sollicitudo oĩm ecclẽz. ¶ Vide ei
quales spes: et qualia arcana coacũa
neat sibi. ¶ Cedere igit̃ meorũ ꝓ vtam
gloriã. et rursus. ¶ Quis infirmatur. et e
go nõ infirmor. ¶ Quis scandalizatur:
et ego nõ uror. ¶ Et multis talibus que vo
bis bn̄ nota sunt: habũdabat diuersis
te i ꝓnedis vnguẽtis optis. ¶ Decebat
nãq; ꝓmus et ꝑfectissimus aromatũ odo
re ubera que x̃m membra lactarent. q̃ũ
paulus mr̃ eccl̃ie procto ꝓuidens sedulitñ.
donec x̃s formaret̃ in eis: ac mẽb̃ suo
capiti cõformarent. ¶ Audi et alio die
quo ad manũ hebat eloquia spes. de q̃b9
optia vnguenta conficeret. ¶ Cedere igit̃ no
nãsti pegrinũ hospitiũ meũ viatori pa
tuit. ¶ Te. ¶ Cdis fuit eo. et pes claudo: pe
rẽa pauper. ¶ Cotidiãe molas tuq; et de
denarijs auferebã predã. ¶ Si negabã qđ
volebat pauperibus: et odios vidue ex
spectare fec̃. ¶ Si comedi buccellã meã so
lus: et non comedit pusillus ex ea. ¶ Si despexi

ꝓtẽuntẽ eo q̃ no habet̃ i dumẽtũ:
et absq; opimento pauperẽ. ¶ Si no bn̄
operata m̃ latera eius: et de velleib9
ouiũ meaz tepefactus ẽ. ¶ Quãto pũ
mus vir iste odore erãt respersi i hys
opibus. ¶ Singula opa. singula erant
aromata. ¶ Hys ꝓpriã repleuerat. suaz:
ut fetore pudẽ carnis ĩne suauitãs
exalatione sibi cõpẽaret. ¶ Joseph p9
q̃ vniuersã egyptũ post se fecit currẽ
odore vnguentor̃ suor̃: etiã suis ẽ
ditoib9 eandẽ demũ fragrantiã ꝓpri
nauit. ¶ Et quidẽ v̄ aperatoria vultu
profebat iãto. sed erupebãt lacrime
de pinguedine cordis: no ie idoneꝫ.
sed gre prodiebãt. ¶ Samuel lugebat
saul q̃ se q̃debat occidẽ. et ad igne
ciuitatis ĩcalescente pectore. liquidus
ĩtus pietatis adeps. foras emana
bat p oculos. ¶ O deiq; bonũ vn
guentũ. qđ ob bonũ deiq; que
cunquaq; diffideat siue opinionis odore;
refert de eo scriptura. q̃ cognouis
ti omis a dan usq; bersabee. q̃
fidelis samuel ꝓpha ceci dni.
¶ Quid de moyse dicã: q̃nto ado
pcet pinguedie et ipe replebat
viscera sua. ¶ Nec domus illa exas
peras i qua pro tpe vsabat̃ po
tuit vmq̃ i oi murmure et furore
suo vnctionem quia sel̃ ibiq; fuerat
extimare: quo mirũ int̃ assiduas lites.
et cotidiana turgia tpe i sua ma
suetudie ꝓduceret. ¶ Recto testa
tus e spũs scus de eo. q̃ eet mu
tissimus oim hoim: q̃ morabat
se tra. ¶ Liquidẽ cui hys odorat
pace erat pacificatus: i tm̃ ut ꝓpe
igrato et rebellẽ no mo no iasceꝫ.
sed et iascente deũ suo i tuetu
leniret: sit scriptũ e. ¶ Dixit ut
dispderet eos: si no moyses electus
eius stetisset contractibe in

spo.

illi

confractione in conspectu eius: ut
auferet ira sua. ne despicias eos. Deinde
si dimittis aut dimittet: sin autem. dele me
de libro tuo quem scripsisti. Quo vel hodie
unctui unctione mee? Hoc plane pu
tas affui? qua nulla possit delectare se
natas exsortibus quos peperit.
Ubi gratia? Idcirco quispiam mulieri pau
pule dicat. ingredere tua ad prandium meum,
sed quem gestas infantulum relinque foris. qui
plorat et molestus et nobis et nuptui fuerit.
Nonne magis iciunae eligit? quam exposi
to pignore cibo. sola cum dite prandere?
Ita ne moyses sedet solus se introduxit in
tuitum dni sui? foris sit remanente
populo? tui licet ingrato et ingrato. vice pa
tet affectione illaesa? nisi. Dolet vis
ira? sed tolerabiliore sibi torsione? quin iudicat
eiulatione. Quid dauid mansuetus?
qui illius morte lugebat qui sua semper siti
erat. Quod benignus ut eius molestus fieret
decessui? an sitiebat in regnum?
Sed et de morte parricide filii quam dif
ficile solatione admisit. Magna
prefert optimae unctionis copia perfebat
tibi affirmo: imo et securus orabat dicens.
Memento domine dauid et omnis mansue
tudinis eius. Ergo hii omnes habuerunt unguen
ta optima? quibus hodieque per universas
ecclesias suavissime redolet. Et solum
modo? sed et quicumque sectae hac ita benevolos
et beneficos probuerit? et ita inter homines
humane vivere studuerit? quatinus hoc
qua visi sunt habuisse gratiam non sibi
tenerent? sed in proximi deducerent? esti
mates se actus pudet et inimicitiis saepe
tibi et insipientibi debitores? eique
fuissent? oribus humiles? oribus et pre
oribus extulerit dilata deo? hominibus?
quorum fragrantia in benedictione est. Et quo
modo plenes presserit. fragraverit suis tem
pus? fragrat et hodie unguentis
optimis. Tu quoque si donum quod desup

accepisti nobis contubernalibus tuis libet
spectaris? si te exhibeas ubique inter nos
officiosum. si affectuosum. si gratum. si tractabilem.
si humilem? testimonium habebis ab omnibus. quo
fragrantes et ipse unguentis optimis. Omnibus
in vobis qui finitas infirmitates tam corpo
ris quam animorum non tam patienter supportet? sed
insuper si licet et si valet. iuvat obsequiis.
confortat alloquiis. consiliis informat? si
homo non potuerit propterea dicitur? solliciatus saltem
precibus solacium non cessat impetrare. omnibus
igitur qui alia operatur in vobis. omnino spargit
odorem bonum unctus? et odore de un
guentis optimis. Balsamum in ore hui
tremori fit in congregatione. monstrat digito. et
dicitur de eo omnibus. Hic est finis amatorum?
et plurimi isti. Hic est qui nullum orat pro pluribus?
et universa statim civitate. Sed iturram
ad evangelium. atque aliquod forte spec
tet et ad hoc unguentum inquiram. Maria
magdalene et maria iacobi et salo
me emerunt aromata? ut venientes
ungerent ihm. Quae nam unguenta
ista tam preciosa. ut et corpori parerent et
apparerent? tam copiosa ut toti sufficiant?
Neutrum quippe duorum praedicandum
aut emptum aut finem speculati ad
opus dni aut toto in corpore legitur
fuisse diffusum? sed de subito introducitur mulier. uno quidem in loco osculans
pedes et unguento ungens. in altero
deo vel capiti vel altera hinc alabastrum
unguenti et illud muttens in capite.
Cum tunc emerunt aut aromata? ut
venientes ungerent ihm. Cum ut
non unguenta sed aromata? et ut
hoc in obsequium dni nostri assumitur?
sed nova confingitur? Ut ad ungen
dum tamen aliqua corporis portione? Ubi
gratia. pedes aut caput? sed sicut
scriptum est? Ut venientes ungerent
ihm? quod est totius perfectio. non partis

distinctio. Tu quoq; si te iduas vi-
cea mie. libeale benignuq; exhibeas
no tm pnubus sue cognatis tuis.
aut qs t' vel bnfactores tenes. vel be
nefactuos speras. nā et ethnica hoc
faciut. sed uix pauli osiliu studeas
opari bonu ad oms. ita ut ppt deum
nc timico offm suanitatis corpale
seu spuale negandu subtrahendu de
existimes. constat et te habundae
vnguentis optimis. nc caput aut
pedes dni tm. sed passim qntu ite
e suscepisse totu corpus quod e ecca.
vngē. Et forte pronde ob hoc dns ihesus
patu sibi confectione expendi noluit
in suo corpe mortuo. ut placet vivo. Vivit
ei ecca. que mandicat panē vite. qui
de celo descendit. Ipa e caius corpus
x'. quod ne morte gustaret. morti illd
alter traditu fuisse. nullus x'anus
ignorat. Ipam vngi. ipam fouei de
sideat. ipius infima membra tupit fo
mentis. attactionibus q relevai. Ip̄i
ergo pciosa vnguenta rtinuit. cu
antrepans horā et acceleraās glo
riā mulier devotione no eclusit.
sed instruxit. Renuit vngi. sed prens
no spnens. no rtusans obsequiu.
sed rpuans profectu. Profectu di
co. no hui materialis atq; corporal
vnguenti. sed plane spualis quod
in isto signatu e. In isto ergo peper
tat mgr pietatis vnguentis optis
pietatis. que membris suis indige
tibus tā corpalit q spualit cuncto
tupet exhibei. Denigq; paulo an
tu in caput ei aut ecca in pedes fun
detur vnguetu. rpm q; satis prosu.
nuq; prohibuit. Imo et obstitit
prohibentib. Nā et sp moni idig
nanti q se tangi a peccatre pmit
tet. longa texuit reprehensionis
pabola. et alios pditione vngue
ti causantibus. respondit dicens.
Quid estis molesti huic mulieri.
Non nuq̄m ego ut modicu facā ex
cessu. cu sedem m ad pedes ihesu
meos. et offens sacrificiu spus tri
bulatu. Recordacione proꝝ meoꝝ.
aut cte ad caput. si qn vel raōs tem
et exultare in recordacione bnficiorꝝ
ei. audiui dicentes. Ut quid pdi
cio hec. Causantes viz q̄ soli vilem
mi. q̄ me putabat multis prodesse
posse. et dicebat. Potuit ei venu
dari. et dari paupibus. Sed no est
bonu mi tatu mi. ecca si vniusum
mudu luarer merpm pdē et det
metu mei face. vn intelligens vba
hec illas ee quas scriptia loquitur
mustas moituras q̄ pdut suauite
vngueti. recordatus su illi dine se
tence. Ple meus q te blificat. i er
rore te iducit. Dex audiant ex
causante dnm et respondente pro
me. q̄ me qi de oco causant. Qd
igit molesti estis huic mulieri. Qd
e. vos videtis in face. et io secm
facies iudicatis. Non e vir ut
putatis q̄ possit mitte ad fortia. / manū
sed mulier. Quid teptatis ei i
ponē iugu. ad quod ego ea mino
sufficacte itueor. Bonu opus o
peat in me. stet in bono. qndiu non
convalescit in melius. Si qn de mliere
in virū et viru pfectu proficit. potest
et in opus pfectus assumi. Tres re
uēam epos. sed vēam labores cor.
Si labores pensam. no affectam
honores. Agnoscam ipares vies
uras. ne delectet molles et femineos
hueros. vior supponē sarcinis. Nec
obsequiis eos. sed honorem. In
hiane nepe cor. rdarguis opca.
quor oica refugis. Temcarie ob
iurgat viru de plio redeunte. mlier

nens ī domo. Dico enī siis q̄ de clau
stro ē. eū q̄ vsac in pplo. inedū mmo
districte mino ve crāiscpecte sese agē
depēdeit. vbigrā. ī vbo. cibo. in
potu. ī somno. ī risu. ī iā. ī iudicio. non
ad iudicandū prosiluat. sesti: sed
meminerit sarptū. q̄ melior ē iniq̄
tas vi: q̄m bnsaens mlr. Nā tu q̄
dē ī tu custodia vigilās bnsaas ī ß
q̄ uuat multo. ꝑ melio fuat ꝑ vili9.
Quod si īplē nō suffiat absq̄ aliq̄
iq̄te. id ē absq̄ q̄da ieqlte. tate et co
ūsationis sue: memeto q̄ caritas
opit multitudinē ꝑcop. Ut dra
sit cōt geīnā ceptacone. qua sepe
vī religiosi epor vel abie gloiam:
vel excessus temē uidiae dyaboli
cis īstigacionib9 īstigant. Sed re
deam9 ad vnguenta sponse. Videa
ne q̄m sit pfendū ceteris ista pie
vnguetū: deq̄ solo ꝑmissū nō est
ꝑdicone ficī. In tm ꝑdicio de ipo
nō fit: ut nec aq̄ frigide mino re
muerandū sinat. Bonū tn ī ceteris
vnguentū. qd̄ de rectordacione ꝑcōm
cōfim. mittit q̄ ad pedes dni: q̄ cor
ritū et humiliatū deus nō despiat.
Cetm longe melius arbitror ee
id quod dr de uobis: fm de re
ctordacione bnsiaor dei: quppe
qd̄ et captui ydoneū rpūt: ita ut
de ipo plybeat dns. Sacrficiū laudi
honorificabit me. Porro utrūq̄
vitat vitio pietas. q̄ de respcū mi
sedor fit: q̄ p vitiū x̄ corp9 difficī
dit. Corpus dico nō illud crucifixū:
sed qd̄ illi9 acq̄situ ē passione. Op
tm reuelā vnguetū. ī aug spacve
tetā nr respice se on dr q̄ aut: miaz
volo et nō sacrficiū. Hac go potissim
ꝛt ceteas vtutes rdole puto vbera
sponse: q̄ sposi p oia gestit ogruē

volūtati. An nō odoe mie tabita
cula ī morte fragbat. Et io cato de
morte dualuit: q̄ pualuit odor vite.
Sed audite vbū abbreuiatū. sc̄pm
caplm. Cēb qs ꝛiebat vbis et fragrat
bnsiaīb. sibi dem putet: q̄ melio
ra sut vbera tua vino fragrātia v
guentis optis. Et adhec qs ydo
neus? Quis nrm vnū salte horr in
tegre ꝑfē q̄ possideat: ut nō vr
tutū et ī dicendo steriior ꝛ ī opando
tepidior sit. Sed est que meito et nō
dubie hoc ꝑconio gloiet. cui vbi
tas nūq̄ de vnūsitate sua dee: ꝛ vn
iebet et vn fragret. Cēd eū sibi de
e ī vno. hr ī altro. sed m mensurā
donacionis x̄ ac modeacione spūs:
dīdentis singulis, prut vult. Fragrat
cui ī hīs qui sibi fiunt aīos de
māmona iniq̄tis: iebriat ī mīsteīs
vbi. q̄ vino letifice spūalis infundūt
tra et iebrant ea: et frm referunt
ī paciā. Ipa audacter secure q̄ sese noiat
sponsam. tāq̄ q̄ ve hr vbera me
liora vino: ac fragrantia vngue
tis optis. Cēd et si neo nrm sibi
arrogare ꝑsumat ut aiaz suā q̄s
audeat sponsā dni appellare: q̄m
tn de cui sum9 q̄ meito hr noie
et re nois gloriat: nō ī meito gle
hui9 ptinaciū usurpam. Debēt A
dne ihū. q̄ nos caissime cue tue
aggregare dignatus es. nō solū
ut fideles ee mr. sed ut cui ꝛ vice
sponse ī amplexus iocundos. castos.
et nos q̄ coplarem: ꝛ revelata et
rpī faciē speculates gloriā tuā:
q̄ t̄ cois ē ai pzē et spū sco. ī s. s. Amn

Sermo. xiij?

Hugo

Ortus fontaū et fluuiū oīm.
mare est: vtutū et sciar. dns
ihs xp̄c. Cēb dns vtutū: tuſi rpe

A Cēd eī plene integre q̄ sit oēs possidem9: hoc
singuli sine contradictione pcipamus A

q̄ est rex gloue. Sed et ux aīe tā
ticū. idem ip̄e deus. saāz dns est.
Contue tua tarnis. cordis īdustā.
volūtatis rātudo. ex ip̄o fonte ma
nat. Non solū aut̄ sed et si qs cal
let ingenio. si qs iuret eloq̄o. si quis
moib⁹ placet. in e. In scie. in sapie
sermo. Thesauri siquidē sapie ⁊
scie. ibi abscondit sut oēs. Quid
casta consilia. iusta iudi. sta desi
deria. nōne riuuli fontis illi⁹ sut.
Qui si copie aquar̄ secretis subtra
neis. m. cursibus īcessant equora
repetut. ut in̄ rursus ad visus + ligna
ad⁹ sus q̄ nros iugi et īfatigabi
li erūpant obseq̄o. cur nō eadē
spūales vi ut arua metū rigne
non desinat. ip̄o fonti sine frau
de et sine intrussione reddant
et ad locū vn̄ exeut fluēta gra
tulant. ut tm̄ fluanti. Ne mu
tat ad suū p̄n̄m celeste p fluuiū.
quo vbei⁹ tcis r̄fundat. Qualit
iquis. Qualit dr apls. In oibus
grās agentes. Quid q̄d sapie q̄d
q̄d te vtutis ip̄e confidis. dei vir
tuta et dei sapiē r̄puta x⁹. Et q̄s
tā īsanus aūt. ut aliūde p̄sumat.
Nemo plane. Ideo et phariseus
gras agat. cui⁹ tm̄ iustiae nō e
laus a deo. Nec ei illa grār actio
si bn̄ r̄colis euāgeliū. gratore
eū faat. Quare. Quia q̄d q̄d i de
deuotū sonuerit. cordis nō suffiat
excusac tūore. apud eū q̄ altra a
longe cognoscit. Deus o phariseе
nō rridet. Putas tu habes a
liq̄d quod nō acepisti. Nichil i
quit. et ro gras r̄fero largitori.
Si oī no nichil. ergo n⁹ meritū p
cessit ite ullū. ut illa de q̄bus
gloriaris accipes. Ad̄ si et fatea
ris. p⁹ quide frust̄ ifl̄ans adūs

publicanū. Q̄ro no hz q̄d tu. q̄ no
acepit ut tu. Deinde vide etiā
ne nō integre sua dō r̄signes dō.
et r̄ inflectens aliq̄d de gla et ho
re ip̄ius. fraudis mēto arguais.
et fraudis i deū. Si ei de hys que
iactas ex te. r̄ quippiā forte arro
gās. falli te magis. q̄m velle frau
dare credem. et errore corrigem.
Aut veo gra agendo p̄bas tet n⁹
r̄buē. sed dei ee dona. tua mētra
prudent agnoscē. r̄te retēs aspnā
do. prodis te q̄ corde et corde lo tu
tus sis. r̄ alteo modans menda
cio. alteo vet⁹ usurpās gloriā.
Nō ei iudicaes publicanū stepnē
dū p̄re te. si nō p⁹ te horādū cēses.
Sed q̄d respondes aplo p̄scribēti ⁊
dicenti. soli deo hor et gla. Q̄d ange
lo distinguenti et docenti. q̄d sibi re
tinē placeat deo. et q̄d pti dignet
hoibus. Illa gla igit ī ex celsis deo. et
ītra pax hoibus bone volūtatis.
Cernitis ne phariseū agere gras.
labys quide honorare deū. cordis
at̄ sua se. Aut usu quoda magis
q̄m sensu vel affectu p̄sonae īore m⁹
tor. gratiae actionē adūtē ē. i tm̄ ut
hoies q̄s sceleratissimi ad quecq̄ fla
gicia et factora sua solcat gras a
agē deo. q̄ bn̄ p̄specq̄ ut quide ip̄i
sapuit. cesseit sibi i adipleroe p̄u
sax volū tis suaz. Audias vbi gra
furē cū ip̄e machinatoris male
capitū malpulū r̄portit. exultāte
clamre dicente. Deo gras. no tanes
vigilias fea. noctū laboze meū
nō p̄didi. Sili q̄ horem ī ferat. no
ne gl'atur et r̄fert gras q̄ p̄ualut
adūsq̄ emulū. a de hoste se vm
cucaeit. Et nichiloim⁹ adult̄
pudias gestu ī dei laudes. q̄ diu
optato gaudiu tā de potius sit.

Non ergo omīs grāx actio acceptā ē deo: ñ que de cordis pudica et vera simplicitate procedit. Pudica sane dixerī. ppt eos q̄ et de malis actibus suis gloriantes deo grās dīe solent: qī dē moe nr̄or lētr̄ cū malefecerīt: et exultet īrebus pessimis. Audiat q̄ hūmoī ē. Existimasti īique q̄ ero tui silis: arguā te et statuā cont faciē tuā. Dea deo adiūxī ppter pp̄etas: qui deū quidē de bonis suis. sed ūboten⁹ gloriīcātes. cor de r̄tinent quod ore p̄bucrat: et q̄m dolose agut īspectū ei⁹. iueīt īiq̄tas eor ad odiū. Illi pie mala sua deo: isti bona dei fraudulent torquent sibi. Et q̄dē p̄m illud tā stultū tāq̄ sclārē. ac q̄dā mō eqā bestiale ē. ut nr̄ē nō habeā de pō monē vos. Cetm̄ sequēs. religiosis max et spūalib⁹ vīs īsidiai solz. magna et rara vīus prosto ēst ut magna lux opantē magnū te nescias: et mānifestā oībus. tuā te solū latē sūtate. Habiliorē te apparē et tēptibilem repūre: hoc ego xpīs vī tutibus mīabili⁹ iudico. Fidelis r̄uocā faūlus es. si de multa dnī .glā. tua. et si nō exeūte ex te. tm̄ tm̄seūte p te: nil tuis mālibus adherē ti grat. Tunc iux. pphaz. pias auaritiā ex corde: et excutis manꝰ tuas ab oī munē. Tunc iux mādatū dnī. lux tua lucet cora hoībus. ad gloīficādū nō te: ꝑ prez tuū q̄ in celis ē. Sed imitatorē pauli tēpbas. fidelium q̄ p̄dicatorū nō p̄dicantiū semetipos: eque nr̄ā tu q̄ tua sūt q̄rēs: sed q̄ ihu x̄pi. Amodicē audies et tu. fuge seruie bone et fidelis: q̄r sr̄ pauca fuisti fidelis: sup̄ mlta te ꝛstituam. ꝛc.

Joseph cū domū et oīa bō egipcij dnī sui sibi trēdita sciēt: dnaz nō ignorauit exceptā: et ob hoc nec aq̄euit contigē. Non ē iniq̄t ex oībus bonis dnī mei q̄d nō i mea sit ptate vel non trādeīt michi: ꝑt te que uxor eius es. ajulierē noueat. eē vī: et ūiquiq̄ sibi uidi .glā. cauit uite contra īgloriū facē eū: qui se fecerat gloriosū. Adūtit homo dei sapia prudens. virū uxorē fortit tamq̄ ppā zelare gloriā: sibi q̄ xpi retinuisse ſuā dā. nō aly trēdidisse: et manum ad nocessum extendē nō p supſ. Quid ergo? homo zelat gloriā suā: et deū audet fraudāe velle de sua q̄ nō zelantē? Sed audi quid dicat. Gloriā meā alt tei non dabo. Quid ergo dabis nobis dnē: quid dabis nob⁹ pa ce igit do vobis: pacē r̄linq̄ vob. Sufficiat mī. Gratanter suscipio quod r̄linquis: et relinq̄ quod retines. Sic placet: sic mea ītrē nō dubito. Abnuo gloriā proſsq̄: ne forte si usurpauero nō acessū: pdā meito et oblatū. pacē volo: pacē desidēo: et nichil āpliꝰ. Cui non sufficiat pax: nō sufficias tu. Tu es ei pax nr̄a: q̄ fecisti vtrq̄ vnū. Ego mī nam: ego satis ē. Iron siliai t̄: reconsiliai mī. Nam ex quo posuisti me ad̄riū t̄: fructus sū eqā mīnetipi grauis. Cautus sū. nec ingratus foe bñfi cio pacis date: nec sacrilegus iuia sor gle tue. Tibi dnē. t̄ glā tua mancat illibata: mecū bñ agit. si pacem habueo. Solia ꝑfecto. letatus ē plus pace r̄cepta: ꝑ dauid sīglārit exultit glosus.

Josue. pepte. gedeon. sapson. iu
dith quoq; qmq; fem̃. glose i die
bus suis tumphyarut de hostib9
suis: sed pace cũ gaudio fruẽ
tibus ceteis: neo eis coitaut i
gla. Judas machabeus ml'tis
et ipe iclitus victorys. cũ fregit
exultanti pplo pace pugnando
fortit' bnsset: nũquid gloriã
qmq; ptatis e alicui: Deiq; et
sce igit' letitia magna i pplo: no
gla. Quid mirũ ab hys oib9
odiosor oim fcat: q' mi9 debeat
et ipe gloriai singulait'. Solus
cuncta creauit: solus de hoste tri
phauit. solus captiuos liberat'
te sociũ hebit i gla: Et brachiũ
igit meũ auxiliatũ e mi. Ite. Tor
tular tal tam solus: et de gentib9
no e vir meus. Quid ergo mi cũ
victoria: sc'm ipius fui: Impude
tissie mi arrogo vel gloriã absq;
victoria: vel victoriã sine pugna.
Sed susapite motes pace pplo: pa
ce susapte vob no gla: ipi soli ea
ptantes: q' solus et pugnit et
uiat. Ita q'so ita sit gla i excelsis
deo: et i tra pax hoibus bone vo
luntatis. At veo no bone. sed plac
ui q' voluntis e: q' nequaq; pace
contentus. supbo odio et insana
bili corde igetus anhelat ad
gloriã dei: nc pace pñ rtanes:
nc gloriã appetendens. Cui tre
dat pietas si se dicat ptuere raditi:
q' susapit p fenestrã. Aut si gliem
t nubes q; ybres genuerit q;
no rrideat: Quicqd liquido co
stat nc de tenebrosis oiri ruos aq;.
nc de labys vel de nebulis bba
prudentie: et si ses9 vlt corpore9 no
attigat. Si qua sane i scis dig lau
de vel admiratione itueor: clara
luce veritis discutiens; p fro ipius
laudabile siue miabile aliũ
apparet. atq; aliũ ce: et laudo deũ
i sanctis suis. Sive sit helizeus siue
ille magnus helias mortuos
mortuos vtiq; suscitauit: ipi qde
suo no ipius sed misterio forsit exhi
bent noua nobis et insueta: deus
veo in ipis manens ipe facit opa.
Inuisibilis et incomprehensibil ise: i suis
spectabilis atq; miabilis e. Et
solus miabil e: q' facit miabilia
solus. Nec laus calami laudabil e
pictura siue scriptura: nc gla lin
gue aut labior. Imo bonus. Ipse.
ut pha loquat. Nũquid gla bit
igit securis se: aut ei q' secat i ea. Aut
exaltabit serra contra eu aquo trahit:
Quo si eleuet uga contra eleuãte
se. et exaltet baculus q' vtiq; lig
nu e. sic contra dnm omis q' gloi
at: si no i dno gloriet. Si gloriari
dñi e. paulus me docuit: vñ et i
q'. Gla igit mra hr e: testio nũ co
sciẽ mee. Secur9 glorior: si teste co
sciã de gla conditoris nichil mi v
surpo. Securus plane: q' ia no st
dimm: sed i dno. Hc gloriatio nob
no solũ no prohibet: sed et sua
det. cui dr. Gloriã q' ab inimice gnis: e
et gloriã q' a solo deo e no vultis.
Reuera gloriai i solo deo: no nisi
a solo deo e. Nc mediocris ista gla:
quippe ta vera qm de vera et i
vera: tã rara. ut vix vel pauca
tas p fectos. p fre gletur i ea.
Tant go vani filii hoim: mendaces
filii hoim: eant et decipiant
ipi de vanitate in idipm. Ita sapiens
gloriator. p babat op9 suũ. atq; ad
lumẽ veritis diligenter exaiabit.

et sic habebit i semetipo gloriā:
et nō i oē alteri⁹. Stultus fu. si tastelle
labioꝝ tuoꝝ gloriā meā credideō:
et repeō eā mēdicāe absq; te: cū
habē voluero. Nōne nepe i tuo ar
bitrio ē probāe me vel i probāe p
ut volueris: Sed retineo penes me.
ipe fidelius seruo mō: ymo nr nī
eā credo: ipi potius ripono suā
dā q; potens ē depositū meū ser
uāe i illū diem: i custodiendo cauto
fidelis i restituendo. Secula cuī
cit vnicuiq; laus a deo. hys du
taxat q; huānas laudes cotepse
rit. Nā gloria i confusione eoꝝ q;
trena sapuit. Dicente eā dauid.
Qui voluptatibus plantent cōfusi sunt:
qm deus sprevit eos. Freq. si hec
statis. neō vrm velut laudai i vita
ista: qr qd qd h; fauoris tapetas
quod ad deū no retuleris: ipi sua
ris. Tibi ei vn gla pude puluis:
t vn: De vite sāe. Sed spūs ē qui
sanctificat: spūs dico no tuus: sed dei.
Et si prodigijs et signis effulgeāt:
nō manu tua fiunt: sed vtute dei.
Inblandit applaris fauoꝝ q; y bū
bonū et bn fozte deprop seis. Sz
xpus donauit os et sapiaz. Nā
lingua tua qd n talaꝝ scribet. Et
h⁹ mutuo ipm acceptū. Talētū
creditū ē: repetendū cū vsura.
Si inertius fueris ad opus ipfec.
ad fructū reddendū fidelius: pro labōe
tuo mercede accipies. Si q⁹ mus. tollet
a te talētū: et nichilōi⁹ exigetur
huius: et vōbeis spūs neq; 4pig.
Dis ut de bonis mltiplicibus
gre apparentis i vobis refeat
ad ipm laus: laudabile siqde
omnisoꝝ auctoꝝ et largitoꝝem.
Id q; nō fiete. q; adm ab ypocritis:
nr sola sue tudie sicut a seculāib⁹:
sed nec nāte quadā ut iumenta fe
rendis oneribus applicant. Sed sicut
decet spōs. sincere fida. deuotione
sollicita. hylaritate gta. sed nō disso
luta. Immolātes utiq; hostiā lau
dis et reddētes vota mra. de die
in die. curem⁹ oi vigilāua ingere
sensum vsui. affectui sensui. exulta
tionē affectui. gratie exultationi.
huius te gratia. libtate huius te: q⁹ int
du lubeis purgate mentis passib⁹
proficiam⁹ et excedam⁹ p ipositā
tas quasdā affectiones et spūales le
ticias i tubileis ameritanb⁹. i luine
oni. i sua te i spū scō. probātes nos
ipos i hys quos ph̄a i tuebat
tu dicēt. Gne i luce vultus tui ā
bulabūt: et i noie tuo exultabūt to
die: et i iustitia tua exaltabunt.
Et fortasse aliq; m durat. Bene ad
mones: sed si ea dices q; tuo proposito
queri ret. et expectā paulisp. Non
sū i meor. Nōne i manibus est
id tractāe quod dicit. Deū effu
sū nomē tuū. Hoc opus: hic la
bor ē. Et p misim⁹ q; an fuerint
nata vos vidētibus: nūt qd ad me
attinet. qr hinc aliena non sint.
pauas adiutate. Nū recordami.
i sponse vbeib⁹ extima medicā
ee suaue olentia vngue toꝝ. Quid
ergo consequētibus: qm ut eade
fragrantia sponsa ne sibi arro
gāe putetur. de sponsi benficio re
cognoscat: Cui plane sensui illa
oia que p taxauim⁹ subiuice cog
nosatis. et vbea mea sr dolet
et sic placent. nō studijs ac mē
tis asscribo meis. sed tue o sponse
tibuo largitati: de oleo vtiq; effuso
noīe tuo. Hinc pro lre consequētia.

Cetm̃ explanacio ꝓpius explī. aut
occasione sr̃ negligimo vias ingrati
tudinis pnt̃e ꝙmonẽ tã in longũ ꝓ
traxim9 tẽpus aliud. et aliud ex
ordiũ sermonis desideat. Nut hoc
solũ ãmoitos vos ee sufficiat: si spo
sa vtiq; de oi vbute sua vel grã. mi
me audet sibi quippiã arrogãe: qñ
tomi9 adolescentule. forte q̃ nos su
m9. Dicam9 proiñ et nos. sponse vest
tigia ꝛsectãtes. dicam9. Nõ nob dne
nõ nob: ꝑ nois tuo da gloriã. Dicam9
nõ vo et lingua tm̃: sed ope et vei te:
ne forte qd̃ nũb vẽor dicũr ete nob.
Cm̃ dilexert eũ ꝛore suo. et lĩgua
sua mẽtiti sut ei: ꝛor aut eor nõ eat
rem cũ eo: nr̃ fideles ẏhũ sut ꝛestato
ei. Dicam9. ergo dicam9 clamã
tes plus medullis cordis: qm̃ labijs
oris. Saluos nos fac dne dõ m̃ꝛ
gregn nos de nacoib9 ut ꝛficiam
nois ꝛsto tuo: et gloriem ci laude nõ
ra sed tua: ꝛ stla ꝛsl̃or. Amen.

Notus Sermo. xiiij.

Iudea deus: et ꝛ isr̃l nig
nũ nom ei9. Plb ꝙcũ
q̃ ãbulabat ẏ tnbris. vidit lucẽ mag
nã: q̃ eat ẏ iudea et ẏ isr̃l. Voluit ꝙ
accedẽ et illuãr: ut q̃ aliqñ non
ꝓplb nũt ꝓplb eet: lapisq; vng ãgu
laris ãbos ẏ se pietes vertentes e
diuso rẽpet: et eet de cetero ẏ pace
locus eius. Porro fiduciã dabat
iuitatis vox. q̃ iã dicens sonueat:
letaĩ gentes cũ plebe ei9. Ergo
accedẽ voluit: sed vetuit synagoga:
ĩmudã assens etiam de gentib9 et
ẏdignã: ydolatre fece. et ignorance
cecitate ꝓperas. Et dicebat tu ei
q̃ meito. Noli me tangẽ. Cur iqt.
An iudeor dõ tm̃. Nõne et getiũ:
Et si m̃ cte meitũ dee: ꝑ n illu miseã.
Nũq̃d solũmõ iustus ẽ. Est et miors.
Dnẽ veniat nĩ miseãtiones tue:
et viuã. Et rursũ. Iuste tue mẽte dne:
sdm̃ iudiciũ tuũ viuificã me: qd̃ nimis
tpatũ mea ẽ. Quid faciet iustus
et miors dns: Nisi ꝙ gloriante ẏ
lege et applaudẽte iustã sibi nr̃ ẏ
digente mea. ꝑ despiciete ꝓpam
q̃ ydiget: altea e regione ꝓpa tog
nosente delicta ꝛfitente ydignũ te:
renuẽte iudiciũ. flagliã meaz: qd̃
iꝙ faciet iudex. et ille iudex. aũ
et iudicãe et miserei sic vtriq;
failiae ẽ. et neutriũ altco failiat.
Quid sane posset couenienq̃ ꝙ
ut pro suo quecq; ampliat voto: iu
diciũ illa. ista mãam: Judeꝰ iudi
caũ qut et habeat: gentes at sup
mea horat deũ. Et e iudiciũ. ut
q̃ ꝛcẽpnũt dei miorde iustificam.
et sua volut constituẽ. q̃ ꝓpco no
iustificat sed accusat: eide sue iu
stie ẏlinquat: optmendi magis
q̃ iustificãdi. Est quippe ex lege q̃
neine vmq; dixit ad ꝓfm: e
uigũ qd̃ neq; xpi nr̃ pres eor vq;
pozre potuerut. Sed synagoga
fortis ẽ: nõ cuat onꝰ leue. nr̃ iugũ
suaue. Sana e: nõ e opus ei medi
cũ. nr̃ vnctio spũs. Confidit ẏ lege:
lubet ea si pt. Nõ aut data e lex
q̃ posset viuificãe ẏsup ẏ occidit.
Ira ei occidit. Ppterea inq̃t dns vob:
morieñ ẏpcis vris. Ho ergo iu
diciũ o synagoga qd̃ flagitas. Et
rori tuo ceca et ꝛtentiosa deseri.
donec pleitudo gentiũ qs̃ sup
ba spernis. et iuida repellis.
ẏtroeat: et agnoscat eaã ipa ipm
q̃ notus e ẏ iudea deus: qd̃q; in
isr̃l e magnũ nom ei9. Ho quippe
iudiciũ pcit ẏ hut mudũ. ut q̃

uidet
non uideant. et q̃ uident cea fiat.
Exprte tñ. qz nõ repellet dñs ple
bẽ suã ex toto. seruabs sibi ad seme
aplos et multitudinẽ tredẽtium:
quoz eãt tor vnũ et aiã vna. Sed
ner repellet te in finẽ rlũabs isrl' sal
uatũs. Itm ei suspiret isrl' puer
suũ rtrozdabit mihi sue. ut ne ibiq
dẽ iudiciũ deseat comes mia. vbi
pã nullũ reppit locũ. Alioqñ sip
meis rrepuss. iudiciũ proferẽ sine
mia redderet ei q̃ nõ fecit miserez
oiã. Ez quippe iudea oleũ dñe no
militũ
tue. id qz ise tagẽ i vase clausum
auara rtinet. Petro. et nõ músẽt:
nz modat. Sola dei cultũ. sola noti
tiã. sola vr possidẽ magtm nom ei9.
Nze lat sibi: ß iuoz m. Ergo tu
dñe iudiciũ meũ. et nom magnũ
magnificet adyc: et oleũ qđ multũ
ẽ multi placet magis. Et resinat e
bullat. effundat. deiuet. et inter
gentes: et sentiat oib tuo salutare
dei. Nõ pacto ut vr iudeo igrato.
to. i barba aaron rmaneat vestio
sacerdotis. Nõ barbe sed capitis est.
Caput at nõ barbe solo. ß et toto
ẽ corpozib. capiat sane pa. in sola.
Refundat et i infeiozib9 mẽbris:
qđ acepit pã desup. Ondat: des
tendat. i vbea ire. supno liquoz.
Iuda quippe nõ hmt sibi exprmẽ
de barba nõ despiat. pfusaq roze
grẽ: ut se nõ ingrã. pbz. dicat.
Oleũ effusũ nom tuũ. Ez exubet q̃
so adyc. i pueiat vsq; i oiã vestis
i me vtaq; oim nouissio atq; iqsi
nissio: de vestito tm. Ita et ego illo. m
de mrnis vbeib9 tuis. puul9 ix.
profero uie pietis efflagito. Et si
minuet homo cui de bonitate orbs
neq; e: dñe responde pro me.
De vultu tuo iudiciũ meũ pdeat.
et nõ de sr'ate. Vmo respõde. p te isrl':
et dic. saluũ fiat oz tuo. i quippe saluũ
fiatur: q tribuas gtis. Dic pinde
illi: volo. i huic nouissio. dare. Displı
cet phaizeo. Cur mutabs. Jus
meũ: uolũtabs e iudicabs. Cur quid
iusti9 ad meritũ: quid ad pmiũ di
cibs. An nõ luz ei quod vr facẽ:
q̃ichi quidẽ mia: ß t mime in
uria fit. Tolle qđ tuũ e: i vade.
Indetreuelt saluãe et me. q̃ tu pois:
exaggera q̃ntũ vis meitatis et extol
le sudores: meliorẽ mã dñi srvi
tas. Fateor nõ sustinui pondus diei et
estus. sed ugũ suaue et onus leue
p bn placato pissimi abs pozto. Opus
meũ vxor vnius ẽ hoe: et si plus ẽ p
amore nõ sencio. Judex ppbas exer
atz vies: m probãe libz q̃ sit volũ
tas dñi bona: et bn placens et pfta.
ex ea sane. opis ac tpis dapna m
rsarcio. Ille pacto. Ille actionis. ego
placato voluntatis inuitor: credo et
nõ ad isipientiã mi. Ita vita i vo
luntate ei9. Illa m rconsiliat prez:
ita hẽdite rest tuit. Etiã cumu
lacion grã sup hoñe. et tanto
et epulaz: ac tot aus exultantis
familie celebrima gaudia susciat
mi. Si idigniat fr meus senior. ille
q̃ edũ comedẽ mavult cũ amicis
suis foris q̃m mecũ vitulũ sagi
tũ i pria domo: respondebit
illi. Epulari et gaudẽ oportet:
qz hic filius meus mortuus fuerat et re
uixit i pierat. et inuentus ẽ. Adhuc
sinagoga foris epulat cũ aiabs
suis de moib9 qb9 satis placat.
q edũ pcũ ispiens denegat: tñs
murmurans et rponẽs atq; q damo
ortultabs sibi illud i ventre seruoie

et ī sipienae sue dū cōtepnens de
ustraā et suā volens cōstituē. dic
se nō hre ptm. nc morte egē vitu
li sagiatī. mūdā siquidē ustā q ex
legis opibus ꝛputans. Atuero
ecā sasso velo ocidentis hre ī mor
te ubi crua fixī. audat ad eiq pe
nctlia. pcunte spū libtatis irru
pit. Agnoscit. placet. sozat cmu
le locū. fit sponsa. fruit pceptis
āplexibus et ī calore spūs. xo dno
cui iheus ādhrat. stillāte ac fun
dēte vndiq sue oleū exultacoib.
p ptrapibus suis exapiens rpm
ait. Oleū effusū no tuū. Quid
mir si vngit. q vnctū cōplectit?
Extīa ergo raubit ihus. sed etia
iteri pfrox. Spes tn ē et nobis.
Exaudem p foribus. q min p
sa sum. spe gaudetes. Sponsus
et sponsa iteri intus sint. mutuis
secretaq fruāt āplexibus. nul
lo strepitu carnaliū desideioū.
nullo corporeoq fantasmatū p
turbante tumultu. Turba veo
adolescentulaq absq huiusmoi
iqetudibz nodū ee pnt. foris expec
tet. Exspectent q scāe. sācteq ad se
illud spectāe qd legit. Adducent
rgi vgines post eā. proxīe eiq assent
t. Et utq sanat aliq spūs sit. vgines
dnō illas. q an xo fēdēate q̄ feda
te mūdi cōplexib. ipi firmit pfe
uerat. cui se tāto feliq q̄nto ma
tūq deuouerit. Proximas veo.
q pristinā suā deformitē. i q mu
do huic q̄nq aformes mūdi pna
pib. id ē spīrib spurcis i oi car
li ante pistencia sese turpit pfi
tuerat. tande aliq erubescen
tes. et exutes ī nouū hoīs nr for
mā. q̄nto seius. tāto sinceri rfor
mat. festinat. Et hec et ille sane profi
tanti nō deficiant neq fatigent.
et si nc dū plene ī se sentiūt. unde
dicāt et pē. Oleū effusū nom tuū.
Nc ei audent adolescentule pse face
re ba sponsi tui si magistre vestigiis
pressius ihesu studet. effusi olei salte
odore delectabunt. et tangent eā de
odoris pcipatione cupe et q̄rē poterā.
Frequent ergo rpe qd fatei nō vē cu
dor. marie q̄ in ao dusionis mee cor
de durus et frigidus. et q̄rēs quem
vellet diligē aiā meā. nc ei diligē
adhuc poterāt que nodū inuenerat.
aut ēte minus q̄m vellet diligebāt
et ob hoc q̄rebāt ut magis diliget.
q̄ nequaq̄ q̄rēt. ni ia aliqtenus di
lexisset. ei ergo ei q̄rere. i q̄ rema
nesset ac requiesset spūs vtiq meq
torpens ac languens. nc ulla de
pte occurrēt q̄ sucurrēt. p que vī
bruma rigens q̄ sensus strigebat
it nos dissoluēt. et vnalis ia sua tas
et spūal ameitas rutēt. ēt magis
ac magis langebat. et tedebat. et
dormitabat aiā mea p tedio tristi
et pene desperās et musitās se
tū illud. a facie frigoris huius
q̄s sustinebit. ei subito forte ad
affatu vel eā ad aspectu alicuius
spūalis p fenestras vi int dū ad solam
defuncti pntis seu absentis memoriā
flabat spūs et fluebant aque.
et erant mi lacrime ille panes die
ac nocte. Quid nā istud. n odor ex
alantis unctionis. q eat ille pfusus.
No ei unctio que ad me minuri
n hoie mediante no p tingebat. Ea
pte et si gaudebā de mine. sed
debam et humiliabar. q sola ad me
tenuis exalatio et no pinguis af
pssio pcisset. Odorat quippe de

soli

latus. nō tactu. ydignū me. ꝓinde
cognoscebā: cui ꝑ scipm dulcescet
ds. Et nūc id ipm sic accidat. aud
quidē susapio nunq̄ idultū. g̃
tū q̄ habeo: sed dolens doleo ꝙ
me ipm nō meruisse. atq; ut dr de
miau i manū mīme accepisse: cū
obiurge id petem. Pudz nūrū
magis ad hoīs qm̄ ad dei moueī
meozia: et tr cū gemitu clamo. Cm
veniā et appebo añ faciem dei. Ex
istio et aliquos vrm idē ee exptos:
et expiri itdū ad huc. Qua i re
q̄d sentiendū q̄ nrā aut sup
bia conuīcta. aut humilitas tuto
dic. aut frena caritas nutritur:
aut desideiū excitat. Unus idēq̄
abus et egrotis ē mediana: et
nō egrotantibus dicta. Pozro
debiles cfortat: et delcat valē
tes. Unus idēq̄ tibus et langue
rē sanat. et ꝑuat sanē: et corpus
nutrit. et palato sapit. Sed ad ea
ad vba sponse. et sic cuiēmq̄ audie
gaīt. ut studeam q̄ sapē et q̄ sapt.
Sponsa ut dixi etīa ē. Ipā ē cui
plus dimissū ē: et q̄ plus dilexit.
Ad emula ꝓpeat ei ad suicidiū:
hō sibi ipā iflectit ad modū. Inde
māsuetior ad correptionē. inde
patiētior ad laborē. in ardētior
ad amorē. in sāctior ad cautelā.
inde humilior pro cōscia. in accep
tior pro vēcūdia. in ad obedien
dū paratior. inde ad gr̄iaꝝ actio
nē deuotior et sollicitior. Deiq̄
ait ut dicm ē minurāte. et meozā
te meita sua. et labozēs et pond
diei et estus: ecce bn ficiū r̄olut
dicens. Oleū effusū nom tuum.
Hoc plane testimoniū ist ad cōfi
tendū nāi dni: ne tm ist sm carnē.
sed eius q̄ secdm spm ē. Nā horille
quo pacto dicat: Nō q̄ nō habeat
oleū. sed q̄ nō habeat effusū: hz.
sed vcondiū: hz in cellab. sed nō
coꝛdibus. Horis hēt i trā: tractat
mānibus vas plenū et clausū: nec
apit vt vnguat. Intus itus ē unc
tio spūs: apit et vngē: et ia nō eis
domus exasperans. Quid sciat
oleū i vasis: si nō sentias ī mē
bris. Quid t prodest piū salua
toris nom lectitare i libris: nī pietē
hz̄e i moribus. Oleū ē. effunde
et senties vtutē eius: q̄t ē. Sed
uidens ista fastidit: vos audite.
Volo dicē. cur nom sponsi oleo cōpet
quod nondū dixerā: et tres huius
rei ostrūt causē. Et qm̄ plūbz vō
bulis appellat eo quod nullū quo
ꝓrie dicat cueniat: ineffabilis quip
pe ē: ꝑus iuondus ē nob spūs scs:
ut de multis vnū quod mr hoc lo
co itelligi. qm̄ scripto designaē nō
placuit: ꝑse nobis apie dignet.
Sed hō quoq; aliās. Nā et si iproptu
nus ceni oīa. et neq; vos onerata.
nec ego fatigatus ceem: hora tñ fi
ne idiat. Tenete i quo attetos
vos reddidi: ut nō sit cras nāe re
petē: hoc itubet. hō i maibus ē: do
cē scz cur nom sponsi oleo cōpetur:
et quod de noīb dict qm̄ nō possū
ego a me dicē q̄qm̄ idicta ozo ē:
ut nobis sponsus ipe reuelet ꝑ
spm suū ihs xpc dns nr: cui ē
honoz et glia: scla sclorū. Amen

Sermo. xv.

Benignus est spiritus sapie: et no
consuetus ee difficilis
se iuocantibus: q̄ sepe et anqm
iuocet dr. Et ecce assum. Audite
ia. quod ozatibz vob. ꝙ me idicē

dignat[er] de eo q[uo]d hei ad hoc ip[s]m dis
tulim9 : et o2onu vray frem te pesti
uu p[er]pete. ¶ In ondo no[n] quod oleo
mito2pat : et quo melio2 dica. ¶ Multa q[uo]de
sponsi vobula sparsa p oem dina
pagina legitis : sed i duo ea vob vnu
usa explector. Nullu ut arbitro2 r[e]pe
tis. qd' no aut pietis graz : aut pote
tia maiestis sonet. Ipse ita diat. etia
p sibi faciaius organu. Duo h[ec] au
dui : q[uo]d ptas dei e : et t[er]re mia.
Ergo sedm maiestem. sm et tribile no[n]
ei9 : sedm pietem. no e no[n] aliud sub
relo datu hoibus : iq[uo] oporteat nos
saluos fieri. Sed exib magis exp[re]sau
fiet. Hoc e inq[uit] no[n] quod vobt eu
dns iustus nr : nome potentie est.
Ite. et vobis no[n] ei9 emanuel : pietis
i[n]nuat. Ite ipe de se. Vos vtris me
aut mgr et dns. Pnu gre e : sedm
maiestatis. No ei min9 e piu. do
re aiam saam : qm pbe esta corpi.
Kursu, ppha. Vobis inq[uit] no[n] ei9
admirabilis. consiliai dns. fortis.
pr futuu stli : princeps pacis. Pnu. t
tu. qrtu. maiestis sonat : r[e]q[ue] pietis.
Ad ergo hoc effundi : Pro maies
tatis ac potentie no[n] : i id qd' e pietis
et gre qd amo tm effundi. ip mgis ef
fundit habunde p illu xm saluatore
m[u]m. Non ubi causa qd' deus e. none
id qd' e nobiscu dns. hoc e emanuel
liquescat. et defluat. Sic admirabilis
id qd' e consiliai. sic dns et fortis
ea[m] fiat. pr futuu stli et princeps pacis :
et dns iustus mr. moyses et musea
tor dns. Non dico nouu qd. quoda
quoq nichilloi9 abra i abrahaam.
et sarayi sara effusa fuit : et ia tuc
salutifere effusionis celebrem p figu
ram misteu r[e]tro2dam. Ubi ia illud
qd apud antiq tam tribilitq fregit
tonare solebat. ego dns. ego dns : iudi
dictat oro. cui9 p[ro]m[m] noie dulce
p[ro]no : sequenau obtuendaz pe
nonu pbz fiducia. Serui noiant
amica : sed et r[e]surrec no salte dis[cipu]l
sed fribus noiat nutiat. Ner mi
ror. si nu veneit pleitudo tpis. fra
e effusio noib : deo quippe qd p io
hele p[ro]miseat adimplente. et effude
te de spu suo sup oem carne : cu tle
aliqd apud hebreos olim dixisse le
gam. Credo vos puolae : et sne ia
quid dice velim. Quale eat inq[uit]
qd' sasa tanti moysi p[ro]n[un]cu. ego
sum q sum. et q e misit me ad vos. Nes
cio an vel ipe moyses capet s[ecre]m. si
no vis effundetur. Sed fusum e.
et captu est : nec mo fusum. sed et
effusu. Nam infusu ia eat. ia telia ha
bebant illud : ia angelus inotuerat.
Est aut forus missu : et qd' angel
ica eat infusu ut eet et puatum.
effusum et in hoies e. ita ut iam
te merito clamaet de tra. Oleu
effusu nom tuu : si no igne plebis
exosa puicatio obstat issi. Ut eum.
Ego su dns abrahaam. et deus ysaac.
et deus iacob. Currite gentes ad
manu e salus. effusu est nome
qd' q[uo]cuq inouerit. saluus eit. An
gelox dns : et hoim deu se noiat.
Oleu misit i iacob : a terra d[omi]n[u]s i isr[ahe]l.
Dicite fribus vris. Date nob de
oleo vro. Si nolut : rogate vim
oleu ut mittat et vobis. Dicite.
Aufer obprbium mm. Ne q[uo]q[ue] sul
tet maliuol9 dilte tue. qua a finib9
tre eiome placuit t : tato vuq
digna eius. qnto mi9 digna de
tet ne obsecro. ut benigni p[ro]pi
tiabs iuitatos. huius neqm ex
cludat : Ergo su aia dns abrahaa. et
deus ysaac. et deus iacob. Et no
aplis. Effunde effunde : api manu

tuā adhuc: et iple oē aīal bn
dictione. Veniāt ab oriēte et oc
cidente: et recūbāt cū abrahā et
ysaac et iacob i regno celoz. Dei
ā veniāt. tbi tribꝰ dñi. testimoniū
isrl ad confitendū noīn dñi. Dei
ant et recūbāt. epulent et delec
tent: et vnus vbiq; rsonet i voce
exultationis et cōfessionis soni
epulātis: oleū effusū noīn tuū.
Vnū stro: si philippū et andreā
habuimus ostiarios. repulsā oī
no nō patim: q̄cūq; oleū petim;
q̄cūq; volumꝰ ihīm vidē. Incau
tant philippus dicet andree: ā
dreas ā ꝛ philippus dicet ihū.
Ihs ā quidē ꝓsto q̄ ihs. Nisi
grīū frumēti cadens i tra mor
tuū fuerit ipm solū manet: si
aūt mortuū fuerit: multū
fructū affert: Qui oriat igitur
granū: et surgat genitum
segetis. Oportet pati xm et ꝛ
surgē a mortuis: et pdicāri in
nōīe eius penitentiā et rmis
sionē pcōz nō solū i iudeā. sed
etiā i omēs gentes: q̄tinꝰ ab
vno nōīe quod ē xp̄s milia miliū
credētiū xpiani dicāt: et dicāt.
Oleū effusū noīn tuū. Agnosco
ei nomē quod i ysaia legi. Ser
uos iq̄t suos vocabit nōīe alio: i
q̄ q̄ bndictus ē sup tra bndicet
i dnō amen. Non bndicām te o
oleū vsquequaq; effusū. Quo
usq; De celo i iudeā. et inde i
oem tra exiuit: et de toto oz
be clamat ecclia. Oleū effusum
nomē tuū. Effusū plane: q̄ nō
solū celos tras q̄ pfudit: pas
sū est et infecos: adeo ut i nōīe ihū
oē genu flectat: celestiū terrestriū
et infnoꝝ: et omīs lingua cōfi
teatur et dicat. Oleū effusū non
tuū. Ecce xp̄us. ecce ihs: utriq;
ifusū angelis. utriq; effusū i homi
et illos homēs q̄ xp̄m induerit tūq;
iumenta i stroze suo. homēs et iume
ta saluās: q̄admodū multiplicat.
miaz suā ds. Cum caz q̄ vile. Vi
le sed salubre. Si vile non esset no
mē effundēt: si salubre nō ceet. no
me lucrāret. Principes noīs sui. sui
et hēditatis: xp̄i sui. sr xp̄i sui. Si sui
q̄d dicoz. hēs sui dei: coheres aut
xp̄i. Et q̄d nupt. si sponsi effusū ē
nomē: tū ipe quoq; effusus es. Nā
semetipm exinaūit formā serui
accipiens. Deinq; aut sicq; effusꝰ
sū. Effusa ē pleitudo diuinitis ha
bitans sup tra corporaliter: ut de
illa pleitudine oīs q̄ corpus moz
tis gestamus capemꝰ: ac vitali
odore ipleti dicimus. Oleū effu
sū noīn tuū. En quod noīn effusū:
et qualiter et quatinꝰ. Cur vco o
leū: Nā hoc nondū dixi. In sermone
superiori dicē reperā: sed itueit sub
ito aliud quod pdicendū vide
bat: q̄m q̄ itimiseū vltq; q̄ tre
didi. Quod nō aliud ee reor. nisi
q̄ fortis mulier sapiā misit ma
nū ad colū: et digitis eis apprehen
dert fusū. Novit ei modica lanā
vel linū i longū producē filū. atq;
itele extendē latitudinē: et sic
oīs domesticos suos vestiri du
plicibus. Est procul dubio int
oleū et noīn sponsi similitudo: ner
otiose spūs scīs alterutrū xpi.
Et aute dico triplicia quadā q̄li
olei. quod lucet. pascat et ungit:
si vos medius nō habetis. Fouet
igne. nutrit carnē: lenit dolorē.

lux. nbus. mediaa. Vide ide nr
et de sponsi noie. Lucet pdicatu
pascit retogitatu. iuotatu lenit
et vngit. Et ptrarum singula.
Vn putas i toto orbe tanta et tam
subita lux fidei. nisi de pdicato ihu.
Nonne ihus noster luce de nobis vou
i admirabile lumen suum. quibus illumi
nas et i lumine isto videntibus lumen
dicat merito paulus. filiis alienis
tribre nr ac lux i dno. Hoc deinde
non coram regibus et gentibus et filiis
israel potere iussus e ide apls. et
porrabat nomen tuum lumen. Illuminabat
priam. et clamabat vbique. Nox
pcessit dies at appropiquabit. abi
eamus ergo opa tenebraru et induamur
arma lucis. sicut i die honeste am
bulemus. Et monstrabit oibus lucerna
sup candelabru. animabus i oi loco
ihm. et hinc crucifixu. Quo lux is
ta isplenduit ac pstrinxit auctor
itue nau oculos. qui de oe pcessit
q fulgur egrediens. claudi vnius
corporales plantas solidauit. et bases.
multos q spitalr cecos illuminauit.
Nunq no ignem sparsit cui aut. i nomine
ihu x nazareni. surge et ambula.
Nec tm luxe non ihu. sed et abste.
An non torrens exortaris. quorsum
recordaris. Quid ego metem cogita
tus ipiguat. qui ita exercitatos re
parat sensus. virtutes roborat. ve
getat bonos mores. atq honestos.
castas fouet affectiones. Aliis
e aie oib abus. si no oleo isto i fiun
dis. ispidus e. si no hoc sale condit.
Si sarbas. non saput me legeo ibi
ihm. si disputas aut confeas. non
saput me. nisi sonuerit ibi ihs. Ihs
mel ore. et aure melos. i corde
iubilo. Sed e et mediaa. Tristat
aliquis vrm. veiat i cor ihesus.
et in saliat i obscuru. et exte ad exortu
nois lume nubilu oe diffugiet.
redut senu. labitur qui i crimen
carnis i sup ad laqueu mortis des
pando. none si nouerit non vite.
Ofessu respabit ad vita. Cui aligna
stetit an fame salutis nois. diuina
ut assolet cordis. ignaue torpor.
rationis animi. languor actudie. Cui
fons forte siccatus lacrimaru. tuoto
ihu non cruore eripit vberior. fluxit
suauior. Cui i periculis palpitanti
et trepidanti. tuotu vultus non. no
strati fiducia prestitit. depulit me
tu. Cui qso i dubys estuanti et fluc
tuanti. ad intuitione clari nois. no sbi
to enituit certitudo. Cui i adusis
diffidenti ita itaq deficienti. si non
adiutorii sonuit. defluit fortitudo.
Nunq morbi et languores aie isti
sunt. illud e mediana. Deinde pro
bae lucet. Innuo me igit i die ex bu
lationis. eruia te et honorificabo me.
Nichil ita ic impetu cohibet. sup
bie tuore sedat. sanat liuoris vul
nus. restringit luxurie fluxu. extinguit
libidinis flama. siti tpat anari
tie. et tocaus i decoris fugat pu
rigine. Siquide cui noio ihm. hoc
mappono mute et humile corde.
benignu. sobriu. castu. miserde.
et oi deinde honeste at scite spi
ritu. eude q rpm dm oipotente.
q suo me et exo sanet et roboet
adiutorio. Hic oia m sil sonant.
cui isonuerit ihs. Sumo itaq m
exm de hoie. et auxiliu a potente.
illa tanq pigmetaias spes. hoc
tamq vn actua eas. et fatos
fectione cui silet. medicor neo fa
ce possit. Hoc electuariu habes
o aia mea recondituu i vasculo do
bulu ymo quod e ihs. salutifer

ēte. quod q̄ vnq̄m̄ alli pesti tue
iueniat efficax. Semp t̄ i sinu
sit. semp i mau: quo tu omb in
ihm et sensus dirigant et actus.
Deiq̄ et iuitatib. Pone me iquit
signaculū i corde tuo: sigillū i
brachio tuo. Sed hō aliab. Nunc vero
habes vn et bō brio medeabis cordi.
Habes igit in noie ihu vn act tuos
vel p̄uos corrigas. vel minus p
fectos adipleas: ut eq̄ vn tuos af
fectus aut p̄ueb ne corrūpant:
aut si corrūpūt. sanes. Habuit
et iudea q̄sdā ihb: q̄z vanis glo
riabat vōbulis. Illa ei nō lucet.
nec pascit. nec medent. Idcirco
synagoga i tnbris ē usq̄ ad huc.
fame et ifirmitate laborāb: et nō
saluabit nec saanabit. quisq̄ sanat
meū ihm dnārī iacob et finiū
tre: et cōūtat ad vespam et fa
me paabat ut canes. et circueat
ciuitatē. Et illi q̄dē pmissi sut
tā q̄ baculo ad mortuū. ap̄ hetā
pueriens: et sua ip̄etai noiā ne
q̄uert. Vanua quippe cant. Ip̄o
situs mortuo baculo ē. et nō eāt
vox neq̄ sensus: q̄m baculo eāt.
Dn̄dit qui baculū nusit. et mox
saluū fec̄ lin suū a p̄cīs eoz. pro
bans se ee quod dicebat. Quib
ē hec q̄ eaā p̄cā dimitit. Numerū q̄
dixit. Salus p̄li ego sū. Ia vox ia
sensu ē. et patet eū nō iane pōre
non istar pōz. Sentit ifusa salu:
et bnficiū nō tacet. Intus sonos
fois vox. Compūctor et confitebor:
et cōfessio vitā i dicat. A mortuo
ei tā q̄ q̄ nō ē: pit cōfessio. Certe
vita: certe sensus. Sustatq̄ p̄ter
su: iteq̄ ē r̄surrec. An aliq̄ mors
corpis ē. nisi sensu p̄uat et vita.
Dicim̄ quod mors aie ē. nō ip̄ctio
onis m̄ sensū. nō cōfessionis eligat
vocē: et etā mortuus. Venit is qui
p̄cā dimittit et utriq̄ restituit: et
dicat aie mee. salus tua ego sū. Ad
murū si tetigit mors. ubi vita dnō:
Ia corde credit ad iustitia: et ore
cōfessio at fit ad salutē. Ia osatat
puer. et osatat sepaes. et dicat.
Sepaes i oie laudē t̄ dni dōne.
Videte huc septenariū. Sac nūb ē:
nō vacat a misterio. Sed melq̄ hō
alij suaq̄ sermoi. q̄ famelici et
nō fastidiosi ad tā bonas epulas
accedam. Imitāte nos spōso ecce.
dno nro ihu x̄o: q̄ ē sup oia deus
benedictus i scla. Sermo. xvj.

Quid sibi ergo iuc septenariq̄ iste: Nescio ei
an ita sim q̄ spiam
i vobis sit. q̄ otiosas has vices
ee: et num huc pertet fortuitū.
Ego nc illud vacare reor q̄ ip̄e ha
bens sc mortuū ad mesurā
pueilis corpis se se contraxit:
ob suū oz illiq̄ cōmixit: oculos q̄
oculis. et manibus manq̄ suis
sic oīa fiei. sic sibi fecit. ad e
ruditionē p̄oculdubio illoz
spūū q̄b corrupti corpis cauerit
infida societas: ac stulta nū
di sapia desipe docuit. Corpq̄
quippe quod corrūpit agrā
uat aiam: et dep̄mit terena
ihita sensū multa cogitāte.
Ap̄tea neq̄ nūet ac molestē ac
cipiat si i hūs scrutandis tanq̄
q̄busda spūs sc apotheas cū
osus exristo: cū saam q̄ sc viuit
et libus vita spūs mei. Dico tm
hūs q̄ puolātes i theio. ioi p̄moe
an pene flagitat fine: q̄ p̄na

tenear̄: debitore me etiā tardio
ribus ee. et maxīe: sed nr̄ studiū
tā esse in ut exponā verba q̄ ut i
buā corda. Et hauriē me et ꝑsonāe
oportet: quod nō fit celeit̄ ꝓau
rendo. sed tractando diligent̄ et
exhortando fregit: qm̄q; et pt̄
spem quoq; meā dū nob discus
sio tenuit sacīmetor. Putauī fa
teor vnū ad hoc sm̄one sufficere:
siluāq; ista vmbrosa latebrosa
q; allegoriay ptēsie nob tato; et
ad plānē moraliū sensuū itinē
diei q̄ vnq; puēre. Sed scalis
contigit. Biduū quippe iā ieo
expendim9: et adhuc restat via.
Octus oculi emm9 sū mutatis ra
mor et motuū tactuma puolabat:
sed vallū subtrahens vastitas:
et densitas dumetor frustrat
obtutus. Hucq; vbigrā helysei
mīaculū puidē valebā: q̄ nobis
vr̄ de gētiū vocatione et repulsione
iudeor dissentabr ita de subito in
mediū prosiliet: et nunc qm̄qdē
iadim9. no pigeat nos paululū
imorari: sequt̄ ad id qd̄ interm̄itti
m9 prea rursus. Siquidē aliay a
bus nichiloi9 ē iste. et anbr quoq;
ar venatoribus plerūq; contigit.
a bestia quā agressi erāt desistē et
seq; aliā: q̄ ro pinātibq; forte occur
reit. Ro puū fiducie robur pstat
m̄. q̄ magnus ille vr ꝑpha. po
tens i ope et sm̄one. de excelso mo
te celor descendens. visitāe dig
natus ē me cū simplicibus & timi
mi serei mortuo. ictinuāe se tacētib
et tecū quo. reo pti lumē oculor
suor. et os mutū orib ꝑphē ostalo
solue: debiles q; manꝰ suay robo
rāe tractu. Suauit ruīno ista. et
rplent̄ viscera mea. et ite ior mea
ginant̄: et ossa me gminat laus
de. Hor sel̄ contulit vnūsitata:
hor totidie singuli i nob actitari
sentam9. et totidē sīs ebui itelligere
lume. et ori edificatiōnis verbi.
et mālibus opus ustrae: dat sen
tie fidelī. dat profectus vtilī. dat ef
fectuī adiplē. et ē fīs tulus tplex
q̄ difficile rūpit̄ ad extrahendas
aias de carcere dyaboli. et thēdas
p9te ad celestia rgna: sirē sētias.
si digne proloquaīs. si vuēdo sīr
mes. Oculis suis tetigit meos. iteio
ris hois fronte claīs luīaribꝰ ornā
fide et itellcū. Ori meo uīxt̄ suum:
et mortuo signū patris ipressit: qm̄
cū adhr̄ ptores ēem9 r̄tōsuauit
nos deo. ustrae mortuos. Os ori
applicuit: iteato ispirans i facie
meā spīaculū vite: ꝑ sētorib q̄ p.
Nā primo quidē iaiam vuente
creauit me: sedo ispm vuificatē
rfozuit me q̄ang suas meis sepo
suit: exemplū pbens bonor opm.
fozm obīe. Aut ete manus suas
misit ad forīa: ut docet manus
meas ad plū: et digitos meos
ad bellū. Et ostauit iaī puer
septies. Sufficiebat ad gloriā mai
festandi miāculi ostasse semel:
sed multiplicitas. et isignis nūs
misteij āmonet. Si illud itgens vni
ūsi gnis huānu. pm q̄dē exaime
corpus attendas. vides vbiq; eam
exq; vitā ꝑpha ītubente receptr.
qī septies ostatae: q̄ septies i die
laudē dice ꝓsuevit. Si terpm ad
ūtas. i hoc te noctis vita viuere
spīali. ac nisticū huīc iplē num.
si sensuatis tue q̄natiū numeriū.
taī tis binaio subitas: exhibes q;
uīx aplm meb tua ꝑfice ustrae

ī sanctificatione: que p̄ exhibuisti seruire iustitie ad iustitiam. Aut c̄ te si eūdē quemariū proximoꝝ saluti īpiens. ad p̄fiendū sep tenarium duo hr̄ addidisti: miꝝ sti et iudicii cantare deo. Habeo et alias septē oīs tationes. septē viz expimēta sine q̄bus vēa et ēta salus reduiuiū spūs mūme cō stat: quatuor ad sensū spūctioīb: tā ad cōfessionis sonū ptinentia. Si vīus. si vox. si sensus ē: tu quoq; eadē ī te rēcognosces. Porro sensū ex integro recuperasse te scies: si tuā cōsciām quadruplia sentis spūc tacē mozdei: pudore ḡēino. et ḡēino metu. Hāc vitā. ad p̄fiendū septe narii. tēr confessionis spēs attestat: de q̄ bus postea videbit. Nōne t̄ scis ihēmias ī suo plāctu obs̄uat hui nūi: Et tu ingit. ī tua pro te lame tatione formā hīs pphetica. deū cogita factorē tuū. cogita et bñfac torē. cogita p̄em: cogita dñm. Ad oīa reus eb: plange p singula. Ad p̄mū et vltimū rīdeat tiꝝ tuus: ad duo media pudor. Pr̄ sane nō metuit: cū p̄r sit. Prīb ē miserei semp et p̄t. Et si per cussit. vīga nō baculo p̄cutit: et tu p̄cusseīt sanat. Dīna vox. Peccaui tibi et ego sanabo. Nō est proīn quod a p̄re formides: q̄ et si q̄n feiat ut emendet: nūq̄ tñ ut vīdicet. Actueō cogitate q̄ p̄em offenderi. ē te quod pudeat: et si nō q̄ t̄ treat. Volutate genuit me. vbo veritis. nō stimulo car nis cupiditatis extussit. q̄ adm ḡēitor carnis mee. Deinde etiā nō pepcat vnigēito: pro s̄ḡeito. Ita p̄e quide prez se exhibuit m̄: sed nō ego me illi vicissim filiū. Qua nā fronte attollo tā oculos ad vultū p̄ris tā boni: tā malus filius? Pudet īdigna gessisse genei meo: pudet tāto p̄re vixisse degenem. Exitus a quaꝝ deuiate orbi mei: opiat sfusio faciē meā. vultū meū pudor suffūdat: et cupet q̄ caligo. defīnat ī dolore vita mea: et ānī mei ī gemitibus meis. Proch pudor. quē fructū habui tūc. ī q̄bus nūc et erubesco. Nī tarne seīnaui: de car ne nō metā ñ corruptione. Sī mū do: et mūdus trāsit et concupīa eius. Quid. d. aduena. vana. et ppe nulla. et quoꝝ finis morbē; īfelix ēr̄isanus p̄ferre nō erubui etni p̄ris amoꝝ et honoꝝ. Confundor confundor. audie. Ego p̄r: vbi ē honoꝝ meus? Sed et si p̄r nō esset: obruet me bñficijs. Instaurat ad ūsū me testes. ut alia tacea. nūmea. hui⁹ corpis victū. et vsū tpis hui⁹: et sr̄ oīa sanguinē dilā filij clama tē de tra. Pudet ingratitudīnis: q̄m q̄ ad confusionis cumulū. ar guar eā reddidisse mala p̄ bonis: et odiū pro dilectione. q̄me quide mī a bñfactōe sic nr̄a p̄re timedū: verus quippe benefīcus ē. das affluenter et non īperans. Nō īperat dona: q̄ dō sīt et bñficia sua m̄ de dit: nō vendidit. Deiq; sine pēite tia sunt dona ei⁹. Ut q̄ tō de illo be nigniꝝ: tāto de me īdigniꝝ sentie cogor. Erubesce et dole nichiloīꝝ aīa mea. q̄m et si illū nō rpetē et nō īperāe deceret: nos tñ oīno de deceret īgtos īmeoꝝ ēq; extitisse. Heu quid vel nunc tandē rēbuā. pro oīb⁹ q̄ retribuit mī. Et si segnioꝝ forte nūiꝝ suas p̄tes exsequī pu doꝝ: tioꝝ sane exactē ī adiutoiū.

extinct ut exaltet. Depone paruꝫ pia
vocabula bñfactoꝝ et pꝛiꝝ: atq; ad
austeriora iuꝫ. Sepe q̃ legit pꝛ miaz
et deus totaꝝ solatioꝝ: legit ni
chiloim⁹. dñs vltionū dñs. legit dñs
ulciscens⁹ et fortis⁹: legit tribu
l'ōsilys sup filios hoīm: legit dñs
zelans. Qz pꝛ ē. q̃ bñficus ē. t ē.
q̃ dñs ac creator sibi. Et ēnū ꝓpt se
metipm fecit oīa: scripturā teste.
Qui igit quod tuū ē t defensat ⁊
fuat. putas et pro se aliq̃n nō ze
lab⁹? putas sui nō rēqꝛat pnūpa
tus honorem: ꝓpt hoīm ritauit
ipius deū? qz dixit i corde suo. nō
requiret. Et quid ē i corde suo dicē
nō requiet: n nō metuē qđ rēqꝛat:
Sed q̃ requiet. vsq; ad nouissimū q̃
drantē requiet. et tribuet habū
dant⁹ fraudibus superbiā. Requiet
a rēdepto suiciū: honore et glaz
ab eo quē plasmauit. Et sto. q̃ dis
simulet pꝛ. ignoscat bñficus: sed nō
dns et creator. Et q̃ ꝓpt filio. non
ꝓpt figmeto? nō ꝓpt neq; ꝓpt
tuiq; sit formidis et horroꝝ. tuū
atq; olim ꝛepsisse frōte: offendisse
dnm maiestis. q̃ maiestis ē timeri.
dñi ē timei: et maxie huiq; maiesta
tis. huiq; q̃ dñi. Nā si reū regie ma
iestatis q̃nis humane humanis le
gibus plecti capite sanxitum est.
q̃s sinus ꝛepnetiū dinā oīpotēaā
cit? Tangit montes et fūgant⁹
et tā tremēdā maiestē audet irri
tare vilis pulueuls. vno leui flatu
dispgend⁹ et mīme rōlligendus?
Ille ille timēdus ē. q̃ postq̃ occi
dit corpus. pōtate hz et aiaz mittē
i gehennā. Paueo gehennā. paueo
uidias vultū: ipis quoq; tremen
dū angelicas pōtatib⁹. Cōtremisco
abire potentib⁹ a facie suoꝝ eiꝝ
a fragore ruentis mūdi. a con
flagratione elementoꝝ. a tempestate
valida? a voce archangeli. et a vbo
aspēo. Contremisco adentib⁹ bestie
ifernalis. a ventre infei? a rugien
tib⁹ ꝓparatis ad escā. Horreo ver
mē rodentem et ignē torrentē.
fumū et vaporē et sulphurē: ⁊
spm̃ ꝓcellaz. Horreo tenebras ex
teriores. Quis dabit aquā capiti
meo. et oculis meis fontē lacri
maz. ut plorē die ac nocte. et manuū pe
cumaq; dua vindicta? et pondꝝ ca
thenaz pmentiū. strigē ceū. vre
ciū. et nō ⁊sumentiū? Heu me mr
mea ut quid me genuisti filiū doloris
filiū ārituḋinis. et indignaciois
et ploratois etne? Cur exceptus
genibus. cur lactatus vberibus?
natus i robustiōne. et rabus ignis?
Qui sit affligat? sensū proculdubio
recuperauit? et i duplū metu ipsi.
ut eq; pudor illo eq; duplia. hz osta
tiones quatuor. Tres q̃ restat
ex voce confessionis adiuuet? ⁊ neq;
q̃ dicet? iā de eo q̃ nō sit vox neq;
sensus: si tn de corde humil. simplia
fideliq; processerit illa confessio.
Ame ergo q̃ remordet conscia
⁊ fute humilit. pie fidelit? et hab
uites ipleti. Dicit q̃ gloriant cū
male fecerit. et exultat i rebꝰ pes
simis: q̃s notas ꝓpha. pcā iqt
sua ꝓclamauerūt sic sodoma. Vex
hos ab hac dispōne. tāquā
scīares amoueo. Nā q̃ ad nos
de hijs q̃ sous sut uidetis. Amq;
et de hijs qui religiose vestiti. et
religione professi sut. nō nuq;
audimꝰ aliqs remissa et tractē i

pudentissime mala sua pfitent̃.
que ubigrã aligñ vel fortit gla
diatorio. vel argute latorio gesse
ẽ fletu: seu aliud qđ sđm mũdi
quidẽ vanit̃ fauorabile: sđm vẽo
aĩe salutẽ nocuũ. punctosũ. dap
nosũ. Secularis ad hũ aĩmi idiotã e
hõ. et humilis habitus q̃ gestat̃ a
tlib⁹. nõ sctĩ meritũ: sed pfecte ve
tustatis op⁹ alũ. Nonnulli tñ q̃
dolendo et penitendo tremefactat̃:
sed gloriã intentione captante. cõ
missa sua nõ diluũt: sed serpos
illudũt. Nam deus non irridetur.
Vetem̃ hoiem nõ exuert̃: sed no
uo palliat. Non pdit̃ aut proi
at̃ vetus fimetũ illa cõfessione.
sed statuit̃: sđm illud. Inuetera
uerũt ossa mea dũ clamarẽ tota
die. Pudet rẽmissi quorũdã tan
tã protinã. ut nõ pudeat cos tũ
exultatione lugenda iactitare.
qđ et p⁹ susceptũ sem̃ hũtis talli
de quẽ piã supplãtauerit et cu
rã uenerit i negotio frem suũ:
aut q̃ salutẽ pro suasio vel ma
ledicto laudat̃ rediderit. Sed e ro
fessio eo pticulosi⁹ nocua q̃ subtilius
vana: tñ ipa etiã inhonesta et t̃
pia de nobis detegẽ nõ vẽmur.
nõ q̃ humiles sum⁹: sed ut ee pute
mur. Appetẽ aut de hui⁹te laudẽ.
humilitatis nõ ẽ vitus: sed subũsio.
Verus humilis vilis vt̃ reputi: no
humilis pdicari. Gaudet stepti sui
hõ solo sane fr̃bus: q̃ laudes step
nit. Quid pũsi⁹. qđ ve digni⁹. ut
hui⁹tis custas cfessio. scribi militet̃.
et in velis videri melior. vñ vitiis
deterior: aptabile iactãtie genus.
ut nõ possis putari scrus: si nõ appa
reas sceleratus. At tlib cfessio spei
hns hui⁹tis. nõ vitutẽ. nõ solu veiã
dẽmalũ pro malo aut maledicũ p maledicto
nõ mẽt̃: sed et promotat vã. Nũq
profuit saul. q̃ se ad inrepationem
samuelis pectasse confessus ẽ: culpa
bilis pro culdubio fuit illa cõfessio:
q̃ culpã nõ diluit. Nõ ei humile step
nẽt cõfessione hui⁹tis mgr̃: et cui
humilibus dãe gram ẽte ingeritum ẽ:
Deino nõ poteat nõ placãti si q̃ oẽ
somnit. i corde radiasset humilitãs. Ette
atur humile ee debẽ cõfessione dixi.
Oportet aut ee et simplicẽ. Nõ ite
rationẽ. forte q̃ latet hoies. excusãe
delect̃ si sit rã: nec leuigãe culpã q̃
grauis ẽ. nec alieno adũbrae fensi
suasu: tñ inutũ neo coegeit. pri⁹ il
lud nõ cõfessio ẽ. sed defensio: nec
placat ꝫ pmotat. Sequẽs mõstrat
ingratitudinẽ: et q⁹ maiori reput̃ cul
pa: eo minuit̃ et gloriã dultorius.
Sed ei min⁹ libet bnficiũ datur:
q⁹ minus gte min⁹ ve natẽ pueire
sentit̃. Veniã proiti sibi abunduat
q̃ nũn⁹ largitoris attenuat̃: qđ
qđẽ omnib. q̃ reatũ suũ ubis alleuiae
conat̃ facit. Jã a postremo p̃ hoib
dehortet̃ exm̃: nec culpã siquide
diffitentis. nec tñ veniã asceptis:
nõ dubiũ qñ ob ratis mulcis ad
mixtionẽ. Venus excusatoris est̃
tñ arguẽs tu. aliũ ingusãe. Porro
excusãe te velle qñ corripis. q̃ sit
nõ mõ mime fructuosũ. sed z pmo
sũ: sem̃ dauid introcta. Uba nempe
malitie. excusationes ipetis appel
lat̃: nec ea declinet cor suũ. rogãs
et supplicans. ajcito qđẽ. In aiam
etei peccat suã q̃ se excusat̃ rpel
lẽs pñã a se indulgẽtie medicinam:
et s̃ vitã sibi dẽ ꝑpo intludẽs. Et
q̃ nã maior malitia qm̃ ꝑpã armat̃
i salutẽ: et lingue tue temetipsũ
mucrone cõfodẽ. Dei q̃ q̃ neqm̃ sibi
nocuẽ bonus. Sit at̃ et fidelis

confessio. ut confiteaꝭ ī spe. de ī
dulgēcia penitus nō diffidēs: ne
tuo te ore nō tā iustifices q̄ ꝺeꝑne.
Judas ēte prodītor dñi. et cap̄ fr̄i
da confessi sut: et diffisi sut. Alt.
peccaui iust ēde ns sanguine iust
tui. alt. maior ē miq̄tas mea q̄m
ut veniā mear: et ver. lig nul eas
p fiut ī fidel ꝭfessio. Hec itaq̄ tēs cō
fessionis obſuātie iuste q̄tuor supio
ribꝰ ꝓuctionis: septenariū ipleꝫ.
Jā vē sit ꝓuctus et ſc ꝭfessꝰ. ac ꝑa
proīm ētus de vita. ētus quoq̄ nichilō
es ut arbitror vacuo neq̄q̄ noīe
appellaī ihm. eū q̄ ante tūa valuit
et voluit opaī: nc vacuū subsecutū
fuisse baculū quē p̄nuscat. Ro veīt
vacue: q̄ nō veīt vacuus. Ha quo
vacuus. ī quo habūut plēi. Neq̄
eīci datus ē ad mēsurā spūs.
Deiq̄ et veīt ī plēitudine tpis: ple
nū p̄ īn venie se iudicans. Bene
pleuū. quē unxit p̄ oleo letiae p
ꝭsortibus suis. Unxit et misit ple
nū grē et veīs. Unxit. ut un
gēt. Omīs ab eo uirtꝰ sut: q̄ de plē
titudie eius meruerūt accipe. Ideo
aut Spūs dñi sr̄ me: eo q̄ unxit me.
Ad ānūciandū mā suetis misit
me: ut mederer ctīs corde. ut p
dicarē captiuis īdulgeciā. et clau
sis apcionē: ut p̄dicarē āū pla
cabile ꝺño. Uelebatur audis ꝺḡe
contiones nras ac leuie dolores.
ideoq̄ venit unctus. veīt mā sue
tis et mitis: et milte mie oīb
tuoīnib se. Debebat se ad infimos
deſcendē: exhibuit q̄ quale opor
tuit. Et q̄m milte erāt infirmitates:
multa quoq̄ p̄ouid medicꝰ me
dicamiā tuā affre. Attulit spm
sapie et intellectus. spm ꝭsilij et fortitu
spm scie et pietatis. et spm timoris
dñi. Vides q̄ phialas plenas odo
ramētis. celestis medicus p̄parauit
ad sanāda vulnera illius misericor
diter intulit in latrones. Septē sut nūa.
septē fortassis p̄fatis eratādis
ostationibus accōmodate. Ipse
ei vite erat phialas. Ex hys p̄fto
īfudit oleum meis vulneribꝰ.
Infudit et vinū: sed minꝰ q̄
olei. Sic uēpe congruebat infir
mitatibus meis. ut mia sic ex
altaret iudicio: q̄ admom vino
oleū supferet īfusū. Attulit pro
inde q̄nq̄ olei tados: vini no
n duos. Vinū siquidē tor tm et
fortiꝰ fuere: r̄liqua q̄nq̄ oleum
p̄pria suauitē designat. In spū deiq̄
fortitudinis tāq̄ potens crapu
latus a vino descendit ad īferos:
ꝭtuit portas ereas. et vectes f
reos confregit: alligatꝰ fortē et
vasa captiuitatis diripuit. Omīt
nichiloīnus ī spū timoris: ꝫ timeꝰ
nō timidus. O sapiā q̄nta arte
medendi ī vino et oleo aie mee
sanitatē r̄staurās: fortit suauis.
et suauiter fortis: fortis p̄ me.
suauis mihi. Deinq̄ attigit a fine
usq̄ ad finē fortit et disponis om
nia suauit: appellens inimicum
et ifirmū foueꝫ. Sana me dñe
et sanabor: p̄ salla et ꝭfitebor nō
tuo et dicā. O oleū effusū no. tuū.
Ro vinū effusū. nolo ei ut ītres
īiudicatū cū suo tuo: ꝫ oleū q̄
cōnas me ī mia et miscēcatoi
bꝰ. O oleū plane. qd dū sr̄ enatat
cunctis q̄bus īmisceꝫ liquoribꝰ:
liq̄do illud designat nom q̄d e sīe
oē nomē. O nom̄ suaue et pre
dulce. O nomē p̄clarꝫ et pclarū

et p̄ excelsum: et sic exaltatū i stlā.
Hoc p̄ oleū quod exhilarat faciē
hoīs. quod caput ieiunātibus ipīguat:
ut oleū pcīpiis nō sentiat. Hoc no-
nouū quod ob dīū noīa. qđ et dō
tū ē ab angelo: primus q̄ i vtēo co
tigit. Hoc ei nō solū iudeis. sed
q̄ūq; inōuerit saluus erit. i tm vs
que quaq; effusū ē. Hō p̄ donat
filio sponso esse dnō nrō ihū xp̄o.
q̄ ē benedctus i secula Amen

Puta. Sermo. xvij.
Dne satis processum ē
i stuāriō dei. dū scru
tam̄ mirabile sacmētū an ad q̄
scrutandū adhuc si quid restat
audem. spm̄ ad iteriora seq̄. Spūs
nēpe iste scrutat̄ nō solū hoīm
corda et renes. sed etiā profunda
dei: et sive ad nrā sive ad alia. se
cur. sequor eū quocūq; ierit. tm̄
ut custodiat corda nrā et intelli
gētias nrās. ne forte cū nō adeit.
ad ee putem. nrm̄q; pro ipso se
quam̄ sensu deuiātes. Deit nāq;
et vadit put vult: et neo facile
sat vñ veniat aut q̄o vadat. At
istud sine dāpno fortasse salutis
nesciē licet. Cētm̄ q̄n veniat vl
q̄n vadat: id plane periculosissime
ignoāt. Cū ei hec sit spūs ctm nos
dispensatorie q̄dē vigilātissime nō obseruat: sit ut
nr̄ absentē desideās: nr̄ pntē gloi
fices. Nēpe qui dēcto recedit ut
auidius requirat: quo pāmodo
si abēe nesciē requirit: Cēt rur
sū. q̄ dignāt ad hoc redit ut co
soletur. q̄ digne pro sua maies
tate susceptī si nr̄ ad ee sentitur.
Mens ergo q̄ ignorat accessum.
patet seductrōi: et q̄ reditū non
obseruat eius visitatiōni.

Venit quondā aligd helizeus a
magro cū discessū eius imūnē pūsen
sit. nec obtinuit sic̄ satis: n̄ ea q̄dē
condicione si videt q̄n tolletur a se.
Iu figura cōtigit hoc illi. Scriptū at
ē nos vigiles ee solliciti cū opib
ure salutis qđ mīa subtr̄ ac sua te
dine sue artis i cessant actitat spūs
i intīo cordis nri: spūalit doctem̄ et
monem̄ ex. Illūq; sane sine mra
alia magra unctiō que docet de oī
bus tollat̄ a nobis: si duplic̄ vo
lum. munē nō fraudat. Illūq; cū
veneīt ineīat. patos. sed sēp vult.
suspensos. expāsos q; hūtes sin.
ad largā dīi benedictione. Mia
les deiq; qui silēs hoibus exper
tātibus dīm suū q̄n reūtat̄ a
nuptiis: q̄ utiq; ab illis supne
me se copiosis deliciis vacua nuq;
rūtur̄ manū. Vigilandū pro inde
et vigilandū oī hora: q̄ nescim.
q̄ hora spūs ventūs sit: seu itm̄ abi
tur. Et et redit spūs. q̄ et stat eo te
nēte. desente cadat nr̄e ē: sī nō
collidit. quia dns rursū supponit
manū suā. Cēt hab altīnde vires
nō cessat i hiis q̄ spūales. spīm̄ suū. vel pon. qđ spūa
nēpe creare intendit: visitās di les
lucido et subito probās. Deniq;
septies cadit iustus. et septies r̄
surgit: si tm̄ cadat i die. ut se cade
re videat. et recidisse sciat. et r̄surgē
cupiat: et r̄q̄rat manū adiuuā
tis et dicat. Dne i voluntate tua
prestitisti decori meo v̄tute. Au
tem faciē tuā a me: et factus sum
conturbatus. Aliud ē dubitāe de
veīte. quod pactaris nr̄e ēāi spūs
mīme spīat: et aliud sapefallitate.
qđ facile cauēs. si candē tuā ignō
rātiā nō ignorabis: q̄tin̄ dīnas
et tu. Cēt si qđ ignorans. ignorā

mea metu est. Nu iob sma ē. Agnos
tate. pessime mrīb ignorātie. pessie
tadē due filie sut: flitas et dubie
tas. Illa miseior. ista miseabilior.
pnitiosior illa. ista molestior. Cum
loqt spūs credit vīp. et ē nō solū vei
tas. sed et ēta veitas. Est quippe
veitis ille spūs: cui contria flitas ē.
Est et sapiē. q cū sit candor vite et
ne. ut vbiq attīgat. ppt mūdiaā
suā: obscuz ābiguū nō admittit.
Cauenda sane cū spūs iste nō loqt
et si nō molesta dubietas. ēte fli
tas exetranda. aliud ē ei sub ēito
hoc vel illud opīādo sentīe. aliq
temē affmāe quod nesciaz. Aut
ergo loquat semp spūs quod nrī
quidē mīme arbitrij ē. aut qn
silē. placet. hoc ipm īdicet et loqt
saltē suū silenciū. ne ipm nobis
flo pūre putātes. nrm pro ipso ma
le secūm sequī errorē. Est si suspen
dit ābiguo. nō rīmquat medacio.
Est q dubie profert medaciū nr
mentit. et ē q vei tē quā nesciit
affmat. et mentit. Nā et ille nō
quidē quod nō ē ee. sed se id qđ
credit credē dic. et vez dic. etiā
si hō verū nō sit quod credit. et
is cui se ētū. vñ certus nō ē dic.
vez nō dicit. etiā si verū sit de
quo asseit. His pmissis ad cau
telā tlia ex ptoz sequar ia spm
sit. fidō peuntē. eādē tn caute
la si potēo quā premisi. et tēp
tabo ipē facē quod doceo. nediat
et mi. Tu q alium doces. teipm
nō doces. Distinguēdū sane it
maīfesta t dubia. nr illa sz ad
dua i dubiū. nr ista tēmē affir
mari. Quod quidē ipm de ma
gisteio sperandū ē spūs. nr ei
nrā ad illud oīno īdusta suf
fiat. Quis nouit hoim ām id
quod int hoies iudicatum a
deo sīmo supioz patefecit. i supni
quo qz iudiciū iā frm p tessēt.
utrū iā viz luas qui māe orie
bat. sed ppere elevabat aīqm
vtētur i tnbras grū nro iuderit.
et ipē ob olei īfusionē ut p se
ipm iā tue idignabundꝰ musi
tāet. dicens int se q dāmo. ut
quid pdīao hc? Hoc ego. ā seo
duc spm: sed nr conducē dico.
Illesio ei? potuit at contīgē. si ni
ītredibile nō putet. plenū sapiā
et decorē pfm hoies potuisse p
sne futuos. etiā et profectuos in
pāi gla. Sed si pstitut. i deo vo absq
dubio vidit. et luce suo iuidit.
et molitus ē habē subiectos. soas
dedignatus. Inf miores igit sut
ifeiores qz nā: nō decet ce ānes
nr equales i gla. An forte pdit
ipiā hāt eius machiatione illa
psupta ascensio. sessio qz sig
nificans magisteiū? Ascenda
igit sup montē excelsū. sedebo
i latebris aq̄lonis. qo altissi
quandā proīn silitudinē ob
tinēt. si qđ dm ille sr cherubi
sedens dubnat omem ange
licā creaturā. ita et ipē altus
sedēt. rēget qz gentꝰ hūanū.
Absit. Iugtatē meditat ē in
tabili suo. metiat iugtas sibi.
Nos aliū nō agnoscimꝰ iudi
dicē: qm auctorē. Non dyabo
lus sed dns iudicabit orbē tre.
ipē deus nr i scīz et i scīm scīi.
ipē rēget nos i scīa. Ergo i telo
cepit dolorē. et i paradiso pepit
iugtatē. Prole malitie mrez
mortis et erupnaz. oīm qz

talē tatū p̄ma parens ſr̄bia.
Hāc ſi iudica dyabolū trauit mor̄
in orbem terraꝝ: ita ut hō omīs
p̄cm ſuperbia. Vex quid illi p̄fuit?
Nichiloīs tu in nob es dne: et non
tui uoluntū ē ſr̄ nos: et dirat pl̄s
acq̄ſitionis. dr̄ enī ī deptoꝝ.
Oleū effuſū nom tuū. Cui etiaī
ego: tu illud effudiſti ſr̄ me ī me:
qm̄ ītus fueis. mie recordabeis.
Cepit hō ſathan ſr̄ omīs filios
ſuperbie ſuus p̄nceps hōm brax hax:
ut regno humilit̄ eccl̄a ſr̄bia nu
litet: dū ī uno ſuo p̄ncipatu pa
li et hūi multos humiles: et celſos:
et nos q̄ reges ꝟſtituit. Iocūdū
iudiciū. et ſuperbū ire humilū mal
leator eiſdē ipſis neſciens fabri
cet cōnas p̄petuas: ī pugnādo
omīs. et oībus ſuccubendo. Siq̄
dē ubiq̄ et ſemp iudicabit ꝑplos. dns.
et ſaluos faciet filios pauꝝm:
et humiliabit ſaluatorē. V
bique et ſemp defendet ſuos. et mul
tabit nocentes: et tollet p̄cordiū v
gā deſup ſortē iuſtoꝝ: ut nō exte
dant uſq̄ ad iniq̄tate manꝰ ſuas.
Fitq̄ tandē cū ex toto arcū cōtēt
et ꝟfriget arma: et ſcuta cōburet
igni. Tu ubi miſer ſedem collocas
ī aq̄lone. plaga nebulosa et frigi
da: et ecce ſuſcitat de pulue īo
pes. et de ſtercore eriget pauperē. ut
ſedeat cū p̄ncipib⁹ et ſoliū gl̄e tene
ant: doleas q̄ illud ī pleā. paup et
īops laudabit non tuū. Grās t
pr̄ orphanoꝝ et uidue pupillos:
ſaluet ſr̄ nos nos congulata nos
pīguis: et celi diſtillauerūt a facie
dei ſynai. Effuſū ē oleū: dilatatū
ē nom ei. q̄d nob et cū ī nobis iude
bt̄ īqui. Dilatatū ī q̄ uſq̄ ad coꝝda
et ora puloꝝ: et ī ore infantiū
et lactentiū p̄fect⁹ laus. Porro
p̄coꝝ uidebit et īascet: et ēit ſicut
īaplacabilis. ſicut flāma īextin
guibilis que cū pata ē ei et angel⁹
eius: zelus dū exatuū faciet hec.
Quō me amas deus meus. amor
meꝰ quō me amas? ubiq̄ rr̄ordas
mei. ubiq̄ das ſalutē egenis et pau
pib⁹ nō ſolū aduſus hoies ſuperbos.
ſed etiā aduſus ſublīes angelos.
In celo et ī tra uidicas dne notē
tes me: expugnas īpugnātes me.
Ubiq̄ ſubuenis. ubiq̄ aſſiſtis. ubiq̄
adertis eis m̄ ne mouear. Hec
cātabo dnō ī uita mea: pſallā de
meo q̄ dm ſit. Hec ūtutes eius:
hec mirabilia eius que fecit. Hō p̄mū
et maximū iudiciū: qd̄ m̄ illa cō
ſtia ſecretoꝝ aperuit ūgo maria.
Deposuit ipotentes de ſe
de et exaltat humiles. eſurientes
ipleuit bonis: et diuites dimiſit
ianes. Sedm aut ſile ē huic qd̄
ia audiſtis. ut q̄ uidet videat: et no
q̄ uident ea fiant. In hijs duob⁹
iudicijs conſoletur ſe paup: et
dicat: ad eoꝝ fui iudicioꝝ tuoꝝ aſtio
dne: et conſolatus ſum. Sed rūta
me ad noſpos. ſalutem uias nras.
et ut ī ueritate poſſim⁹. iuotem⁹
ſpm̄ ueritas. et ruotem⁹ ab alto q̄
nos eduxeat: q̄tin⁹ ancedat nos
ecclā ad nos: q̄m ſine ipo poſſum⁹
nichil. Nec uendū q̄ dedignet
adeſcendē nobis: q̄ potius ſi uel
exiguū quid abſq̄ ipo conam: ī
dignat. Non ē ei ille uadens et
nō rediens: ſed ducit nos et redu
cit de claſtē ī clauſtē tang dns ſps:
q̄nq̄ rapiens ad ſe ī lūe ſuo. q̄nq̄
ītēperas et illūinas tenebras mās:
ut ſiue ſup nos. ſiue apud nos.
ſemp ī luce. ſēp ut filij luas abūde.

Tñsiuim⁹ allegoriaꝝ vmbras: ve
tū ē ad ĩdaganda moralia. ⁊ disi
cata ē fides; ĩstruat⁹ vita⁹ exactaq⁹
ē ĩtellatiꝰ: dicter⁹ actus. Liquide ĩtel
latiꝰ bonus ōibus facaē tib⁹ eū⁹:
si tñ et actus et ĩtelligēcia dirigat⁹
i laudē et gloriā dñi mri ihu x⁹:
q⁹ ē bñdc⁹ ĩ secula amen ⁊ Sequ⁹

Oleū Sermo Deamoꝛ
effusū nomē tuū. Ad
tui demrat spūs sanꝰ
nobis ĩ nob⁹ occasione capli hui⁹:
Prosto quod interī occurrit. geme
tui⁹ dā sue opacionis expi⁹. Unus
quidē. q⁹ nos p⁹ intus vtilib⁹ so
lidat ad salutē: altei⁹ veꝰ. qua fo
ris quoq; muneib⁹ ornat ad lu
crū. Illas nobis: hꝰ mris acceptim⁹.
Ybigrā. fides. spes. caritas. nobis
ppr nos dant. Absq; hijs quippe
salui ee nō possum⁹. Porro scie
ꝛ sapie ꝑmo. grā cōiacionis; ꝓhe
cia. siliaq;. q⁹ sane care cū inte
gritate eaā salutis ꝓpue possum⁹:
primoꝝ proculdubio ĩ salute ex
pendenda donāt. Et has sūt spūs
operationes qs vel ĩ nobis vel in
alijs exprim⁹ ut ex re nōia accipi
ant: ĩfusionē si placet atq; effu
sionē noīem⁹. Cui nā ergo hanc
dixeit. oleū effusū non tuū: No
ne effusioni: Nā de ĩfusione: ĩ
fusū potius q⁹ effusū dixisset.
Deiq; ob bonoꝝ odorē vberū
ex tñ se tus p̄fusoꝝ. aut sponsa:
Oleū effusum non tuū? assti
bens xpm odorē noi sponsi: ta
q⁹ oleo effuso sup vbeā. Et q⁹cuq;
mūne grē ex teiorus p̄fusum se
sentit. quo et ipē alijs refundē
possit. eaā hinc dicē: oleū ef
fusum non tuū. Sed sane cauedū ē
ĩhijs aut dare quod nos ac
cepim⁹: aut quod erogandū
accepim⁹ ē tinē nobis. Rem
prosto proximi ē tines ⁊ si vbi
causa. plenus vtilib⁹ cū sis. sōis
q; mchiloi⁹ donis sue et eloquē
cie adornatus. metu forte aut
segnicie aut minus discreta
hūilte vbū bonū quod possit
p̄desse multis. totali ymo et
dapnabili lucras silēcio: certe
maledcis. q⁹ frumenta abscō
dis ĩ ꝑplis. Rursū quod tuū est.
spargis et p̄dis. si p̄iusq̄m ĩfū
dais tu totus. sei plen⁹ festiēs
effundē: contē legem arcans
ĩ p̄mogeito bouis: et ouis p⁹
genitū tondens. Animā vita
atq; salute quā altei das. te
fraudas. dū sana vacuꝰ itenacie.
gle tanis vento inflais: qui
trene cupiditatis veneno infi
cis: et letali apostemate tur
gens interi. Cui nobre si sa
pis. cōtha te exhibebis: non
canale. Hic siquidē pene sil⁹ et
reapit et refundit: illa vero
doner ĩpleat⁹ exspectat. et sic
quod sup habūdat sine suo dap
no ꝛmūicat: scriptū sciens. ma
ledictū q⁹ ptē suā faciat deteiore.
Et ne meū consiliū ꝛceptibile
ducas: audi sapiētiore me. Stul
tus ait salomon profert totū
spm̄ suū sil⁹: sapiens ꝛseruat in
posteꝝ. Vex canales hodieī eaā
multos habem⁹: conchas veꝰ
ꝑpaucas. Tante caritis ꝑ quos
nobis fluenta celestia manāt.
ut aī effundē q̄m ĩfūdi velit.
loq; q̄m audie paciores: et ꝓpti
docē quod non didicerunt.
et alijs p̄cē gestientes: qui

ſeipos regē ne ſauī. Ergo nl'
lū ad ſalutē pietatis gradū
illi gradui anponendū exiſtio:
quē ſapiens poſuit dicens. Qui
ſerē aiē tue platens deo. Dō
ſi nō habeo n̄ paruū olei quo
ungar. putas t̄ debeo dare. et t̄
manē tanus. Seruo illud nl'. et
oīno n̄ ad hāc iuſſionē nō pſeō.
Si iſtuerīt aliq̄ rogātes. ex lyb
q̄ forte exiſtimāt de me ſup̄ id
quod videt̄ in me. aut audiūt ex ag̃
me. reſpondebō eis. ne forte nō
ſufficiat nobis et vobis: ite po
tius ad vendētes et emite vob.
Sed caritas iquis nō queīt q̄ ſua
ſunt. Et tu ſatis q̄ adm nō queīt
q̄ ſua ſunt. Quae hoc. Pfcō q̄ nō
deſuit. Quis nā q̄ret quod habet.
Caritas que ſua ſuī. id ē hāc ſalutī
nr̄ā nūq̄ nō hz̄. nr̄ mō habet. ſ
eā habūdat. ut habudāt ſibi
ut poſſit et oīb⁹. Seruat ſibi q̄nū
ſufficiat. ut nulli deſiaat. Alioq̄n
ſi plena nō ē. hāc nō eſt. Cetm
tu fr̄ cui firma ſatis hāc ſalꝰ
nondū eſt. cui caritas adhuc ā nulla
ē aut adeo tenēa atq̄ arūdinea
quatinꝰ oī flatu cedat. oī credat
ſpūi. omi cui ſeat doctīne ve
to. Imo tui tāta ē caritas. ut vlt
mādatū quidē diligas proxi
mum tuū pluſq̄ teipm̄: et rur
ſū tātilla. ut ꝛ mādatū fauore
lqueſcat. pauore deſiaat. pturbet
triſtiaa. auaiaa ꝛ hat. p hat
ābiaone. ſuſpiaonibꝰ iq̄etet. co
uicys exagitet. cuius eiuſdē. hoīb⁹
timeat. liuore tabeſcat. tu iq̄
hāc lyb ita tepm̄ ſentiēs. q̄ nā
demeria āſo aliena tuāre aut
ābis. aut acq̄ſiāb. Sed ei audi ad

conſulat tanta vigilq̄ caritas. Nō
q̄ alīs iq̄ ſit remiſſio. nob at tbula
ao: ſed ex equalitē. Nolī minuī ee
iuſtus. ſuffiat ut diligas pxīm tuū
ſic teipm̄: hoc quippe ē ex equalitate.
Dicit dauid. Sit adipe et pīguedie
rpleat aīa mea. et labys exultaa
oīs laudabit os meū. mfundi nimix
p̄ volens et ſic effundē in nr̄ ſolū ihū
di priuīb. ſed et iplei. q̄tinꝰ de plēe
eructaet: nō oſtiaet de tanta. Cau
te quidē ne qd alys remiſſio. ſibi t
bulaao. et nichilōs caſte inutans
illū: de cuius pleitudine oīs acce
pimꝰ. Diſce et tu ni de pleo effundē:
nr̄ deo largior ee velis. Concha i
mitet fontē. Nō manat ille in ri
uū. nr̄ i latū extendē: donec ſuis
ſaneet aquis. Non pudeat cōcha
nō ee ſuo fonte profuſiorē. Deiq
hāc fons vite plenꝰ i ſeipo. et plen⁹
ſeipo. nōne p̄m q̄dē ebullies et ſa
liens i proxima ſecreta celoꝝ
oīa iplet bonitate: et ita demū i
pietis ſuperioꝝ ſecretioꝝq̄ pta
bus. erupit ad tra. ac de ſuper
fluo hoīes et iumēta ſaluat. q̄adm
mltiplicat nuam ſuā dō. Primus
itna rpleuit. et ſic exundans i mlt
tis miſeaionibꝰ ſuis vſitata tra
et tebauit ea: mltiplat lo ple
tāe ea. Ergo et tu fac ſic. Implē
primus: et ſic quato effundē. Benig
na prudēs q̄ caritas affluē. ſuet:
nō effluē. Fili ne peffluas aut ſa
lomō. Et aplꝰ. Ptea iq̄t debem⁹
ītendē hys que dicūt: ne forte p
effluam⁹. Quid ei? Tu ne pau
lo ſanctior. ſapiētior ſalomone.
Alioq̄n nr̄ m̄ cedet dicta ex te exi
nanito. Si ei tu t̄ neq̄. cui bonus
eis: De cimlo ſi vales adiuua me:
ſin aut p̄ato t. Sed audite que

et q̃ta salui ꝓprie nr̃ã sint. que et
quãta ifundi oporteat. primũq; effi
de ꝑsumam⁹: q̃ tñ ip̃ãay breuiter
colligẽ volo ut poteo. Hora siquidẽ
ia multũ ascendit: et simonẽ urget
ad finẽ. Accedit mediator ad vulnea
tũ: spũs ad aiam. Cruã ei nõ ꝑiat
gladio dyaboli vulnerãtã: etiã post
sanatũ vulnus antiq; delicti medicinẽto
baptismatis. Ergo ad illã aiã; q̃ diu
putruerũt et corrupte sũt cicatrices
mee a facie ispidentie mee. cũ accedit
spũs: q̃d ꝓ opus ẽ. Ut tumor vel vl
cus q̃d forte sit creuerit in vulnẽ et ꝑt
ip̃ediẽ sanitatẽ: aĩ oia ãputetur.
Absindat itaq; ferro acute sptũ
tionũs: vlcus tuetẽ ate cõsuetu
dinis. Sed ẽ actibus doloris leniatur
proiũ uinguẽto deuotionis: q̃d
nõ est aliud. nĩ cõcepta de spe ve
nie exultatio. Hanc continendi
pait facultas: et victoria de pcõ.
Iã gras agit: et dicit. Disrupisti
vincula mea: tibi sacrificabo hostiã
laudis. Deiñ apponit medica
mẽtũ penitentie: malagma re
uniõis. vigiliaꝝ orationũ: et si qua
sũt alia penitẽtiũ exercitia. In la
boe tribandus ẽ tibo boni operis:
ne deficiat. Quod opus sit tibi:
iñ docẽs. queibus tibus ẽ iqui:
ut spãã voluntatẽ pñis mei. Itaq;
comitẽt pñie labores: pietatis
opa que ꝑfortẽt. q̃ magnã aut
fiduciã ꝑstat apud altissimũ
eleosina. Cuibus sitis exercitat:
potandũ ẽ. Accedat boĩ tibo
operibus ordinis potus. Ponẽs
i stomacho ꝑsone qd bñ gestũ ẽ:
et ꝑmendans deo. Quando bi
bit vinũ letificat cor hoñis:
vinũ spũs quod ebriat mẽtẽ.
et carnaliũ voluptatũ ifundit
oblionẽ: humectat itemora arc
tas consciẽcie: estus bonor actuũ
digerit: et deducat ꝑ queda aie
membra: fide roborat: spẽ confor
tans. vegetat ordinat; q̃ caritate:
et ipinguat mores. Sumpto tibo
potuq; quid ia restat. nisi ut pau
set egrotus: et quietẽ stẽ placa
onis post sudores actionis ciuilis
bat. Dormiens i stẽ placatione sop
niat deũ ꝑ spectaculũ fidei et ste
migmate: nõ aut facie ad faciem
iterũ ituet: Tamẽ sit nõ tã spec
tatu q̃m cõiectatu. idq; rapti et q̃
sub quodã chorusca mie scintillule
tñ seuntis tenuit: vix attacti in
ardescat amore: et aut. Aiã mea
desideat te i nocte: sed et spũ meo
i ꝓximis meis. Talis amor
zelat: hic decet amicũ sponsi:
hoc nocte est ardeat fidelis spũs
et prudens. que constatuit; sup dns
familiã suã. Hic cõplet. hic feruet.
hic ebullit: hic iã scaturigo effudit
exundans et erupens: et dicẽs.
Quis infirmat: et ego nõ infirmor:
Quis non scandalizat: et ego no
uror: Predicet fructificet. inuet
signa et imitet mirabilia: nõ ẽ
quo se imisceat vanitas: ubi totũ
occupat caritas. Siquidẽ pleitu
do legis et cordis ẽ caritas: sitñ
plena. Deus denigz caritas ẽ. et
nichil ẽ i rebus quod possit ipleꝛ
creaturã ꝛationalem ad ymaginẽ dei
ñ caritas deus: q̃ solus maior est,
illa. Eam nondũ adeptus pei
culosissime ꝓmouet: q̃ntuslibz alys
videat posse vtuby. Si habuerit
deum suam. si dederit deum sibi
suã pauperib⁹. si dederit corpus

sui ita ut ardeat: absq; tui ta
te vacuus est. En quanta ꝑ ī
fundenda sit. ut effunde audeā
de plenitudie: nō de penuria lar
gie ites. Primo quidē cōpunctio.
deīn devotio. tuo pīe labor.
quarto pietatis opib. quito o
rationis studiū: sexto ītēplati
oīs otiū. septio plenitudo dilcōis.
Hec omia opat unus atq; idem
spūs. sed sdm operatione q ifu
sio appellat: quatinꝰ illa que
effusio dīa ē. pie et ob hoc tute
ia āmūstret: ad laudē et gloriā
dni mri ihu x̄i. qui cū pre et spū
sco vivit et regnat dēs. ꝑ oia sēla
seculoꝝ ame. Sermo. xix.

Hdhuc sponsa amatoria
loqtur: adhuc pgit a
pli prosequi laudes
seq sponsi: et gram provocat.
dū mostrat eā qua ia accepat
ise vacuā nō fuisse. Audi eterni
quid se cie adiungit. Ppter ea igit
adolescētule dilexerūt te rectus.
Quasi dicat: nō frustr nt laitas
nois tui exinānitū ē o sponse
atq; effusū i vbera mea: ꝓpter
ea adolescētule dilexerūt te nīs.
Ppt quid. Ppt nois tui effusū:
et ꝓpt vbera tua ex eo pfusa. In
quippe exultate sūt ī amorem
sponsi: in suppserit ut diligant.
Sponsa ifusu munꝰ exapiete.
ille mox sensere fragrātia que
longe a mre mine ee poterāt:
atq; illa sua uite rplete dicit.
Caritas dei diffusa ē ī cordibꝰ
nris: ꝑ spm scm qui datus est
nobis. Ergo npax devotionem
sponsa cōmendans. hic inquit
fratres o sponse effusi nois tui:
q; ꝓpter ea adolescentule dilexerūt te.
Effusū siquidē sentiūt: quod integrū
tape nō valebāt. Ppter ea dilexerūt te.
Effusio quippe nois fuat tapa
bile. tactū amabile: sed adoles
tulis dūtaxat. Cui tapationes sūt
integro gaudent: effuso nō indigent.
Angelica creatura ītre pcussa mētis
acie ītuet dīnox iudicioꝝ abyssū
multā: quox sūme eqtatis ineffabi
le delectāt. Ipe beā gloriat. isup effectui
ea ꝑ suū mīsteriū mā apai ac palā
fieri gratulat. Et ꝓpter ea merito diligt
dnm ihm xm. Hinc oēs ait āmis
tratorij sūt spūs: missi i mīsteriū
ꝓpter eos q hēditē capiūt salutis.
Porro archāgelos ut aliquid differ
tius ab hīs q simpliciat angelis st
tuam. mirabiliter credo delectat
q; ea et ipis quoq; etne sapientie
tesillis familiaꝝ admittūt: eadem
ꝑ ipos locutus queq; suis atq; tpib
sūmo modo amice dispensantur.
Et hec causa. q diligūt dnm xpm
et ipi. Ille quoq; beatitudies q vtu
tes ex eo forsita appellate sunt.
q; vtutū ac prodigioꝝ occultas
ꝓpetuas q causas felici tuoꝝ sitate
rimai ac mirai dignitꝰ ordinate.
signa que et qn volut ex omibus
elemētis ītis potenter exhibeat:
et ipe ergo exin nō imerito tardes
cit diligē dnm vtutū: et dei v
tute xpm. Plenū quippe e suauis
et gre: ītra et occulta sapie ipā
sapiā ītuei. Plenū nichiloīnus
horis et gle causaꝝ ī dei absōdi tax. mūdo spectandas miradas
q; ī mau ipoꝝ digi efficaciaas.
Sed et illi spūs q ptates noiant.
dū crucifixi nri dīna ompotentia
vbiq; fortit attigētem ītueri ac

magnificare delectant exturbare
et debellare deo nū. hoīm q̄ strias
ptates. pro hyb qui hēditate capūt
salutis acapuit ptate. et hȳ none
iustissimā hnt causā ut diligat dnm
ihm. Aut et sr istos pncipatꝰ. q̄ ipsi
alcubs specialēs et liq̄de pudētes
vniuſitatis ee pn̄m et p̄mogeitu
omib creatue tāta p in pncipatꝰ
dignitē donat ut vbiq̄ , tirazū
habeant ptate qi de sūmo quoda
rex cardie regna et pncipatus &
q̄ subz pro arbitrio mūre et ordinare
dignitēs. pro quozūq̄ meritis face
p̄mos nouissimos. et nouissimos
p̄mos. deponē potētes de sede. et
exaltare humiles. Et hȳ istis q̄ rō di
ligendi. Sed diligūt et dnationes
cur. Restio quid subtilꝰ sublimiꝰ
q̄ idagare de x̄ inhabili atq̄ irrefra
bili dnatu. laudabili quada p sup
tione ferut. q̄ sz vbiq̄ virtuſitatis
no solū potens. sed et pns sup ip
q̄ obseq̄ rectissime volūtati sue.
curſq̄ tpm. motib corpm. nutus
mētiū. ordie vtiq̄ pulchrimo co
gat. id q̄ aīa tā vigili. ut ne puncto
quidē. aut iote ictu. ut dr hoz oim
debitū subtrahē faulatū nullate
luceat. opa tm tā fraliꝰ. vt turba
tione seu anxietē vllā. omo gub
nator no sentiat. Intuetes ergo
dnm sabaoth tāta cū tm quillitate
oia iudicāte. itētissime suauissie
q̄ tēplationib nimio stupore ꝑ
sensato rapti illud dine claritatis
tā igens pelagus. trepuit sese
i secretioi quoda mie tm quillita
tis tressu. vbi tāta pace ac securi
fruit. ut q̄ escendib ipis pro tuen
tia progatie tāq̄ de dnationib
mistre. & militare videat cetera mitando.

In thronis sedet deus. et puto
q̄ hȳs spiritibus sup omb q̄ me
rati sunt. et iustior causa. et topio
sior sit materia diligendi. Et tem
si itres hoib regis cultuiq̄ pala
cii. none cū plenū sit sellis. strap
nis cathedrisq̄ regia sedes i emi
nenti loco posita cruit. Et no est
mirū q̄ de vbi rex sedē solutus sit.
nimiꝰ. mox maiestas oritur sedē
alq̄. ceteris alioz. ornamentoz q̄ sedi
bꝰ. Nec quoq̄ omib decoribus ortu.
cultis aliis spiritib istos itellige
peminē. q̄bus speciali quoda
stupende dignationis munere di
na elegit residē maiestas. Cēd
si sessio significat magisteriū. pu
to illū q̄ vnus e nobis. i celo z i
terra dei sapiam x̄m. cū aliis q̄de
vbiq̄ attigat. ꝑt mūdiales speciali
tm istos atq̄ pncipalꝰ tāq̄
ꝑa sede sua illustre pncia. et
in tāq̄ de solleni auditorio do
cē angelū. docē hoiem sciam. In
angelis dinoz noticia auditoz.
in ꝑsilioz archangel. Ibi vtutes
audiut. q̄ndo et vbi. et qualia pro
ferat signa. Ibi deiq̄ vnusi sue
sit ptates sue pncipatꝰ. sue dna
tiones. discit profecto. q̄d ex officio
debeat. quid pro dignitē psumat.
et quod pcipue cautū e omibus.
acceptē ptate ad ꝑpria voluntatem
seu gloria no abuti. Illa tm celi
agmina que cherubi nūcupant.
si eis sui vocabuli ꝑfuet interpretatio.
arbitroz nil habe quod ab ipsis
aut p ipos accipiat. cū de ipso fonte
hauriē ad plenū luceat. ipo ea
p se dno ihu dignāt introducēte
in omeꝫ pleitudinē veritatis. et the
sauros sapie scieq̄ qui in eo

omīs absconditu sunt: largissime
reuelāte. ¶ Sed nr̄ea que appellata
sūt seaphin: quippe que pā cāritas
dō ipse adeo traxit et absorbuit: atq;
tenūdē rapuit sē affectionib; ardorē.
ut vnus cū deo ee spūs videantur?
istar profectō ignis. qui aerē quē in
flāmat. dū suū ei totū calorē ipīmit
dūitq; colorē: nō ignitū. ſ ignē
fecisse cnit. ¶ mat itaq; pīnpue co
tēplāi deo illi quidē spūs sctām.
cui nō ē nūs? ¶ Hij veo cāritate q
extendit nūqm. vñ et nota ista sortiti sūt:
ex eo quicq; tq; pēminē vident.
¶ Nā cherubī quidē plēitudo sctē
seaphī veō tendēta vel tēsa
dicunt. ¶ Diligit ergo ab angelis
dō ob iudiciū suoz sūmā eq̄tē:
ab archangel' ob silioz sūmā
modēacionē. ¶ Porro a vtutib; ob
benignissimā exhibitionē miā
culoz. p que incredulos dignātissīe
ehuit ad fidē: a pātib; veo ob il
lā iustissime potentie vīq; solet
apīs malignā cāū ꝓpulsāe et ar
cē crudelitatē. ¶ Verū a pīncipatib;
ob etnā et originalē illā vītute
qua dat ee. et eeīdi pīncipiū oī
creatile supioi et ifeioru. spītalī
et corpalī: attingens a fine vsq;
ad finē fortit. ¶ Dnāciib; quoq;
ob placidissimā volūtatē. q̄ lucet
obiq; dnet in fortitudine bēplī sui? vī
tute tīi potentiaru pro sua igenita
leitate et impturbabili tīnquillitate:
disponit oīa suauit. ¶ Diligitur et a
thronis ob benolentiā (benolentiā) ingētē sapie
sine īuidia se se comūicātis: et ve
tionē que gīb; docet de oīib;.
¶ Etīm a cherubī diligit ꝓtēa.
q̄ dō sciaq; dns ē. et sciens quid
vnicuiq; oportuit sit ad salutem?
discrete ꝓuidet ea dona sua digne pos
centibus: pro ut nouerit expedire
distribuit. ¶ seaphin quoq; q̄ caritas
ē. et nichil odit eoz q̄ fecit. et vult
oēs hoēs saluos fieī et ad cognitiō
nē veītis venire. ¶ Hij ergo oīs put
capiūt diligūt. Sed ei adolescentule
qm̄ minꝰ sapiūt: minꝰ et capiunt.
nr̄ oīno sufficiūt ad tā sublimia. ¶ Pa
uule quippe ix° sūt: lacte et oleo nu
trēde. ¶ ergo ex obedib; sponse opꝰ
sumē hnt: vñ diligāt. ¶ Hz oleū ef
fusū sponsa ad cuius ille exhortantur
odorē: gustāe et sentie qm̄ suauis
ē dns. ¶ Cuiq; amore fragrātes ꝓ
sensēit: cōuertens ad se sponsū.
oleū aut effusū nom̄ tuū: ꝓpterea
adolescētule dilexerūt te nimis.
¶ Quid ē nimis? ¶ Valde. vehement.
ardent. ¶ Vel cte magis ex obliquo.
vos q̄ nup vetistis. tangit spītal'
sermō. vram illā quā et nos fre
q̄t' reprimē conati sum? minus
discretā vehementiā. imo īcpan
tia: prorsus nimiā obstinatā
redarguens. ¶ Non vultis ee con
tēti cōi vita. nō sufficit vobis r̄
gulāe ieiuniū. nō sollēnes vigilie.
nō īpōita disciplina: nō mensuā
quā vob ꝓtim' i vestitus vel ali
mētis: ꝓuata ꝓfertis cōibus. ꝛ
vīi curā nob' sēl' credidistis: q̄d
cursū de vobis vos intromittitis.
¶ Nā illā qua toties dm̄ sacrīs
vīs testib; offendistis. ꝓpter quā si vo
lūtatē vram. ecce nūc utiq; migrāt
hētis: nō me. ¶ Illa vos nē docet no
ꝓtē. rōni nō acquiescere. nō obtpare
seniōr consilio vel ex°: nō obedīe
nob. ¶ Ignoātis q̄ melior ē obīā
qm̄ victie. ¶ Nō legistis in regula mr̄a:
q̄ quid q̄d fit sine volūte et sensu

spitalis pus. vane gle deputabit no
mi rede. Non legistis i euāgelio. quā
formā obediendi puer ihs. pueris
sās tradidit. Nā cū remāsisset i ihe
rusalē et dixisset. i hijs q̄ pris sui
erant oportē se ee. no acquiescentis
pntib⁹ eius. seq̄ illos i nazareth no
despexit. mgr discipulos. dās hoiēs.
ubū et sapiā. fabrū et fēnā. Ad e
tā addis sac hystoriā. Et erat inq̄t
subditus illis. Quousq; vos sapiē
tes estis i oculis vris. Deus se mor
tibus credit et subdit. et vos i vris
vīs adhuc ābulatis. Bonū ī patri
tis spm. sed no bn vtimi eo. Vide
ne aliū pro isto rapiatis. q̄ sub spe boi
supplātet vos. et q̄ spū cepistis
carne cōsumeīmi. An nescitis q̄a ā
gelus sathane multo aeris trāsigu
rāse i angelū lucis. Sapiā ē deus.
et vt se amāi no solū dulat. sed
et sapienti. Dn apls. Rōbile ī quit
obsequiū vrm. Quoquo zelo tuo sa
tanē illudet spūs erroris. si sanctā
negligas. Nec hz callidus hostis
machinamēta efficacia q̄ ad tollē
dā de corde dilōnē. q̄m si efficere
possit. ut i ea i cautē et nō cū rō
ne ābulet. Quomobrē ego cogito
modos quos dā tē de vob. quos
ope pcuī ē deū diligentib⁹ ob
suave. Sed q̄ hō pmo fine desideat.
tras eos si dās vitā m. et o cui q̄
nuī hēmo ad dissendū suaueit.
Epluīe conabor. Tuī ei creatis
nocturna q̄ete sensib⁹. et qd ē
pāpuū. ozōe p missā. alacrēs
ut iustū ē pmone de dilōne
queiem⁹. prānte dno nro ihu
xo. cui ē hōr et gla i scla. s. Amē

Et a Sermo vicesimus.
mgri ge aū vbis pmo

exordiū sumat. q̄ nō amat dm
ihm anathema sit. Valde m ōino
amandus ē. p quē sū. vivo. sapio.
Si ingratus sū. et indignus. Digno
plane ē morte. q̄ dnē ihū crucifat
viuē. et mortuus ē. Et qui t
nō vivit et q̄ nō saput desipit.
et qui cūat ee n̄ appt te pro nichi
loē. et nichil ē. Deinq̄ quid ē hō.
n̄ q̄ tu ī nocuisti ei. appt temeritas
dās feasti omia. et q̄ ee vt sibi et
nō t. nichil ee inuenit int omia.
Deū time et mandata eius obs
ua. hō ē inq̄t ois homo. Ergo si
hō ē ois homo. absq; hō nichil hō.
Inclina t dās modicū id qd me dig
tus es ee. atq; de mea nusca vi
ta susupe obsecro residuū anos
meos. pro hijs vēo q̄s vivendo
pdidi. q̄ pdite vixi. cor contritū et
humiliatū dās nō despicies. Dies mei
sicut umbra declinauerūt. et ptransie
runt sine fructu. Impossibile ē ut ne
mo cadat. placeat ut recogitē de eo i
aritudine aie mee. Iam dei sapia
an te ē oe desideriū meū et appositū
tuo cordis mei. si qua est in me
seruare ad te. sed dās tu scis. si
pietatā mea. et q̄d ex miserere
tuo. Auge illud mīme quidē
ingrato pro munusculo. sed solli
cito pro eo qd dee. Pro hijs er
go ita sū amabo te. q̄n tu possum.
Sed ē quod me plus mouet. plus
urget. plus accendit. Sup oia ig
reddit amabile te in boe ihu
calix quē bibisti. opus nre redēp
tionis. hō ōino amore nrm fa
cile vendicat to tu sibi. hō ig
ē. qd̄ mraz deuocione et bladius
alliat. et iusta exigit. et arta stri
git. et affiat vehemēcius. Qui

nisi q̄ hīpm fortass sape ē. q̄ 2 ego ag
nosco eam.

tū quippe laborauit ī ea saluator ñr ī oī mūdi fabrica tm̄ sanguinis actor assūpsit. Illa denīq; dixit et fa sut. mādauit et creata sunt. atq; hī et dās suis sustinuit cōductores. et ī fās obtuatores. ī tormētis illu sores. et ī morte verisores exprobra tores. Ecce quō dilexit eos. Adde q̄ nram hāc dilcōnē nō reddidit. sed addidit. Nam quis pōt dedit ei. et retribuet ei. Sed ut seruus iohīs euā ta aut. nō q̄ nos dilexerim⁹ eū. sed q̄a ipe pōt dilexit nos. Deinde dilexit et nō existetes. sed adhuc et rīsiste tes diligē. iux paulū testimoniū dicentis. Cum essem adhuc īimici reconciliati sum⁹ deo. p sanguinē filij sui. Alioqn si nō dilexisset īi micos. nō dū possedisset amicos. sic ñr dū q̄s sic diligeret essent. sino dilexisset q̄ nō dū essent. Dilexit at dulat. sapiēt. fortat. Dulce ne pe dixeri. q̄ carnē induit. tantū q̄ culpā cauit. forte q̄ morte susti nuit. Nā q̄s sane ī carne visitat. carnē tm̄ nequaq̄ amat. sed ī pri de. spūs. Spūs quippe an fratre nrā xp̄m dnīm. emulas nos dei emulatiōe nō hoīs. et ēte sanioi q̄dā euā (pm⁹) sua. Itaq; quos ī carne q̄sunt. di lexit ī spū. redeūt ī vtute. Plenū prorsus oī suauis dulcedie. vidē hoīem hoīs conditore. Et dū nāz prudēt selegit a culpa. eā pote ter morte repulit a nā. In carnis assūptione condescendit mīs. ī culpe vitatione assumit sibi. ī mortis sus ceptiōe satisfecit pri. Altus dulas. ō siluā⁹ prudens. adiutor fortis. Huic me secur⁹ credo. q̄ saluare me velit. nouit. possit. Quē q̄sit hīc et vōuit p gram suā. Nūq̄d dei ētē eiciet foras. Sed nō vī nec frau dē metuo prosto. vllā. q̄ me vi de manū eius possit eruē. q̄ et omētē ōnia mat morte. et seductore omi ūsitis serpente. Arte itaq; sactore delusit. isto prudētior. ia potētior. Carnis siquidē assūpsit veritē. sed pcā silitudine. dulce prorsus. illa exhibens consolatiōnē ifmo. et ī hac prudētē abscondēs laqueū decepcionis dyabolo. Porro ut pri nos reconsiliet. morte fortis subit et subigit. fundens pciū mē. deceptionis sanguine suū. Ergo nō a masset dulat. nō meī carēt q̄ssus illa maiestas. Sed iuxit affectionū sapiam qua tirānū decepet. iuxit et paciam qua placaret offensū dm̄ prez. Hij sut mei quos vob pronu sera. sed p nūsi eos ī xo. ut mēda biliores habeatis. Discite fratres a xpo q̄a mitis diligas xm̄. discite amare dul cat. discite fortit amāe. prudent amare. Dulat. ne illecti. prudent. ne decepti. fortat. ne oppressi ab ardore dnī auitam. Ne mūdi glā seu car nis voluptatib⁹ abducatis. dulces cat et p hys sapiā xpc. Ne seducatis spū medacij et errorib. lucescat vei tas xr̄i. ne adulsitatib⁹ fauceis. ad fortet te vtus dei xpc. Zelū tuū iflāmet caritas. iformet suā. firmet stātia. Sit fundus. sit cer tus spectus. sit iuictus. Ne tepore ha beat. ne careat discretione. ne timi dus sit. Et vide ne forte ista tria et ī lege tradita fuerit. dicēte dno. Diliges dnm̄ deū tuū ex toto corde tuo. et ex tō aiā tua. et ex tō vtute tua. q̄ichi videt si alius xpetenor sensus ī hac tria distinctione no otaurit. amor quidē cordis ad

zelū quēdā ꝓtīnē affectionis ꝫ aīme
veō amor ad īdustriā seu iudiciū
rōnis. ꝫ vtutis aūt dilectio ad aī pos
se referri constanaā vel vigorem.
Dilige ergo dnm deū tuū toto ꝫ pleo
cordis affū: dilige tō rōnis vigilā
tia et arduū spectroe ꝫ: dilige et tota
vtute. ut nr mol pro eiꝰ amore ꝑti
mescas. sit scripturē ī consequtabus ꝫ
qm̄ fortis ē ut mors dilcō. dia sit
īfnꝰ emulatio. Sit suauis et dulcis
affū tuo dns ihs: sīt male vtagdlcs
vite carnalis illecebras ꝫ et vicat
dulcedo dulcedinē ꝫ: qđm dauū
dauus expellit. Sed sit nichiloīꝰ
itellaū ꝑtia lux. et dux tōtī ꝫ no
solū ob cauēdas hēticē fraudis de
apulas. et fidei pūtē ab eoꝝ vsu
cās custodiendā ꝫ: vex ut cautus
quoq sis nimiā et īdiscretā ve
hemeaā vitāe tuā cōuersacione.
Sit etiā fortis et constās amor tuꝰ
nr cedens trorubꝰ: nr succūbens la
boribus. ergo amen affūdse. ctū
spectc. et valide ꝫ scientes amore
cordis q et affectu sū diamꝰ. absq
eo qui dī aīe. dulcē quidē sed se
ducibile: illū absq illo q vtutis
ē. rōbile. sed fragile ēe. Et vide ī
maiestē exls ꝫ: hoc ita ēe vt diamus.
Cū egre ferent discipli q de astē suri
mgū discessu ab eode rpo audierāt ꝫ
audierāt si dilegētis me gauderēs
utiq ꝫ: qr vado ad prem. Ad ergo.
Nō diligebāt de cuiꝰ discessioe
dolebāt. Sed diligebāt q̄dāmō ꝫ
et nō diligebāt. Diligebāt dul
cat ꝫ: sed nimꝰ prudenr. Diligebāt
carnalr ꝫ: sed nō racionabiliē. Dāq
diligebāt toto corde ꝫ: nō aūt tota
aīa. Dilcōcorr cont salutē eorr.
Dñs et aiebat. Expedit vob ut ego
vadā ꝫ: alpans consiliū ꝫ: non
affirm. Loquenti itē de morte sua
furia. obuiāe sibi conāte petrū.
qui eū tenē diligebat. eū ita ut
meritus increpando repressit ꝫ:
quid ī eo aliud q ꝑ ipsū deuā re
plendit ꝫ: postremo quid ē non
sapis q dei sut ꝫ: ñ nō sapienter
diligis ꝫ: humanū sequēs affirm cor
dīnū consiliū ꝫ. Et vō ut sathā
nā. eo q salutē sue et sī nescīs
aduersaret ꝫ: q̄ saluatorē moī pro
hibēt. Dñs et correptus ꝫ increpte
postmodū triste vbū. mūme iā
mori ex vetuit ꝫ: sed se ꝫmoitum
ee promisit. Non aūt ipleuit. qr
nr dū ad tāū gradū ꝓueneat ꝫ:
ī quo tō vtute diligit. Cat tō aīa
doctus diligē ꝫ: sed adhuc īfirmꝰ
Dñs īstructus ꝫ: ꝑ pax aduiꝰ. Nō
ignarꝰ mustēy ꝫ: sed martirij pa
uidus. Nō plane illa fortis ut
mors dilcō tuū fuit que morti
succubuit ꝫ: fuit aūt postea. cū
ex pmissione ihu x ī dutus v
tute ex alto. tāta tandē repit
vtute diligē ꝫ: ut ī consilio phibi
tus p ditae noīe stm. Astans p
hibenti respondēt. Obedīe
oportet magis deo qm̄ hoibꝰ.
Tut de mū tō vtute dilexit. cū
nr vite sue pepat pro dilectoe.
Amore siqde calcatē neo habz ꝫ
qm̄ ut animā suā ponat quis
pro aīabꝰ suis. Cruā et sī mime
te posuit ꝫ: iā tm exposuit. Ergo
nō abdua blanditijs. nr sedua
fallacijs. nr iniurijs frangī ꝫ: to
to corde. tō aīa. tō diligē est. vtute ꝫ
Et nō amore cordis quodāmo
ēe carnalē ꝫ: q magis erga car
nē x et q ī carne xr gessit vel
iussit. cor humanū afficiat. Ho

repletus amore: facile ad oem
de huiōi. hmonē compūgit. Nichil
audit lubenāg. nl legit studiosiꝰ.
nil frequētius vult: nil suauiꝰ
meditat. In holocaustā orōnū:
tāq; ex adipe vituli sagīata ipīguat:
Astat orāti. hoīb; dei sac̄ ymā
go aut nascētib; dei. aut lactētib.
aut docētib. aut morīētib. aut
rsurgētib. aut astendētib. aut
quid qđ tlē occurrat: vel strīgat
natē ē aīm ī amore v tutū: vel
carnus exturbet vitā. Fuget il
le tebras: desidia cedet. Ego hāc
arbitror p̄ carnā inuisibili dea fuis
se causā q; voluit ī carne vidēi.
et cū hoīb; homo conuīsāt: ut
car̄ lūi viz q; n̄ carnalr amare nō
poterāt. ductas p̄. ad sue carnis
salutē amore affectiones rtyet:
atq; ita gradatī ad amorē p̄duceret
spīritalē. Nōne deīg; ī gradu adhr
stabat q; aiebāt. Utre nos rliqm
oīa et secuta sumꝰ te. Solo profe
corpalis p̄nae amore rligarant
oīa: adeo ut salutāris futūe pas̄oīs
et mortis. nr audīe qđe vbū eq̄nit
sustineret. ꝑ nr gloriā ascendētis
postmodū n̄ cū gētū mētre sustinē:
hꝰ ei ē quod eis dicebt. Mea hr
lo cautus sū vobis: tristitia īplet
cor vrm. Itaq; ī sola ītērī gratia
p̄nas sue carnis: eos ab amore
oīs carnis suspenderat. q hōstbat
at postea eis alaore amoris gī
dū. cū dicet. Spūs ē q vīuificat:
caō nō prodest qtqm. puto hūc
ascenderat ia qui dicebt. Et si cogr
nouimꝰ xm̄ sm̄ carnē: ꝑ nūc ia
nō nouimꝰ. Fortassis et ꝑphā ni
chiloꝰ ī hꝰ tpo stabat: cū dicet.
Spūs an̄ facie nram xps dns.

Nā quod subīugit. sub vnīb; eiq
vīuem; int gentes: n̄ videt ex
psona īcipiendū addidisse. ut q̄es
tat salutē ī vmbr̄: q; solus ardorem
fīe. ferre minus valdos se senauit.
et carnis dulcedīē nutrant: dū nr
dū ea valent p̄cipe que sut spūs dei.
Vmb; siqđē x. carnē rea ee rpūs:
de qua vmbratū ē et maie: iuxta
obiectu. fuor splendor; spūs illa tē
pāret. In carnis ergo deuotione
ītērī solet. q vīuificātē spūm nec
dū hz; eo dūtaxat mō q hnt illi
q aut. Spūs an̄ facie nr̄ xr dns.
Et ītē. Et si cognouim; xm̄ sēdm
carnē: sed nūc ia nō nouimus.
Nā alias quidē nequaq; sine spū
scō vel ī carne dilexit xr: et si nō ī
illa plēitudine. Cui; tn̄ mēsurā deuo
tionis hr ē. ut totū cor illa suauitas
occupet. totū sibi ab amore vnī
use carnis ac carnalis illecebre
vendicet. Hoc quippe toto corde
dilige est. Alioq; si carnis mee
q̄mlibz ꝛ sanguīs tē vel voluptatē
forte p̄feo carnū dnī mei. p qđ
me viz mih ea īplē cōtingat que
ī carne manens vbo ꝛ ex. me do
cuit: nōne liquido constat q toto
nequaq; diligo corde. cū id dimit
tēns. p tē īpendē videar carni ei;
p tē ītorqre ad spūa. Deīg; aut.
prez Qui amat aut mrem plus q me:
nō ē me dign;. Et q amat filiū
aut filiā plus q̄m me: nō ē me
dign;. Ergo ut breuit dicam to
to corde dilige ē. oē qđ de spūa carne
blandit vel aliena: sacrosce car
nis amori postpone. Inq; et mū
di eīg; gloriā cōprehendo: q; gloria
mūdi. gla ē carnis: et q ea delec
tant. carles ee. dubiū non est.

Licet veō donū et magnū donū
spūs. sit istū moi erga carnē xpi deuo
tio. carnalē tñ dixerī hui amorē.
illū vtiq amorū respectū. q nō tam
vbū cāo ia sapit. q vim sapia. vbū
iustiaa. verbū veritas. vbū sctās.
pietas. vbus. et si qd aliud qd sit hui
moi dia pt. Et hec nepe oia xps q fuit
ē nobis sapia a deo et iustiaa. et
sctificatio et redēptio. Intelligēt et vno
mō affī vident. ils quidē qui xpi
passo pie cōpatī. pugnāt. et mouet
facile ad meoriā eoz q pculit. atq
istius deuotionis suauitē pascatur.
et confortē. ad quecq salubria honesta
pia. ire. Ille q iustiae zelo semp ē
accensus. q veritē vbiq zelat. q sapiē
fuit studijs. cui aīa sctās vitē
moz disciplina. cui mores erubescāt
aut anaa. abhorret detractionē.
inuidia nescit. superbia detestatur.
oem humanā gloriā nō solū fugiat.
sz et fastidiat et respuat. oēz ipse car
nis et cordis impuritē vehemētissīe
abhominans et psequēs. oe deiq
tāq nālē et malū respuit. et qd
bonū ē aplectit. Nonne si cōpares
vtrūq affectionē. istat quodāmō il
lū superiorē. respectū quidē huius amāe
qī carnalī. Sonat tñ amor iste carnl.
p quē vita carnl excludit. strepit
et vinat mundus. Proficiat aūt in eo.
cui fit et rōlis. pficiat cū efficiat etiā
spūalis. Porro rōlis tēr. cui rōnis
q oportet de xpi sentī. fidei rō ita fir
ma teneat. ut ab ecclīa sensus
pulsē. nulla vel filiī. nulla hēti
ca seu dya. cōtrouersie aliqn
veniat. Tergz. cū ipsa cōuersatio
illa cautela seruet. ut discretionis
meta nō superstitione. vel leuitē. vel
spūs. qī fuerioris vehemētia

exredat. et hec eē tō aīa dm diligē
ia supdicti. Et si adiumētis
spūs vigor tātus accedat. ut nulla
vi labor vel tormētor ꝑ nē mor
tis metū iustiaa vīqm deserat.
hec etiā tō vīte diligit. et ē amor
spūal. Quod nimirū nomē huic spēi
tr amoris grue puto: ob prōga
tiuā vtiq plenitudinē spūs qua pollet.
et hec sufficiat pro eo qd sponsa
dicit. qm tēra adolescentule dilectē
te nimis. In hijs que sequūt. dig
netur nobis apie thezauros mūe
sue rpē custos eoz ihs xps dns nr.
q vīuit et regnat i vnitē spūs scī
deus p oīa scla sclorū amen.

Sermo. xxj.

Trahe me post te: curremus
in odore unguentorū tuorū rex
Quid. Sponsa ne ergo nisi hec
hec. et hec sponsus pfectus. qī veō iuuta
eū et nō libens sequat. Sed nō
non oēs qui trahūt. iuuātur trahūt.
Aeger enī infirmū aut debilē. eū vī
q ꝑ se ire nō valet hec ad balneū
seu ad prandiū piget. et si reū
pigeat hec ad iudicīū vel ad pena.
Deinq trahi vult: q et hoc rogat.
Non aut rogaret: si seq ꝑ se posset
pfectū dilectū prout ipse vellet valet.
Ne qd ueō nō valet. In infirmā sa
tē amīe et sponse. Si una quibus ex
adolescentulis infirmā se diceret et pe
teret trahi: nequaq miraremur.
At ueō de sponsa q thē et alios ut
pote fortes et pfectā posse sufficere
videbat. cui nō dubiū sonat q et
ipā hec tāq infirma vel debilē
nisi habeat. De qua nā aīma
iā confidimus q valida sit aut
sana: si illā infirmā diu cōsenti
mus. q pro sui singulāi pfectiōe

et excellencioꝝ virtute sponsa dñi
noiat? An etiã forte iddixerit. tu
trahe me. currimus post te in odore
unguentorum tuorum. Trahe me
quia languens adolescentule dilexit
te. Illud ergo qd dicat. Attende ado
lescentule amat te. et amando for
tius trahit te. Ideo ergo trahe me
ad te. Nec video quid dicat post te. ma
gis illud mihi postulare videatur. ut
delectationis eius valeat vestigia seq.
ut possit emulari virtutem. ut normã
teneat vite. et mox queat apprehen
dere disciplinã. In hijs quippe mercie
opus est adiutorio. quo valeat ab
negare semetipsum. et tollere crucem
suam. et sic sequi xm. Huc trahi
prorsus nititur hec sponsa. Nec sane
dubium est. quin ad illius odorem
unguenti. quod in ecclesia fusum est.
trahi ab alio quam ab eo non potuerit.
Dixit me nichil potestis facere. Non
quit me nequaquam posse precurrere
ad te. nisi gradiendo post te. Nec
hoc quidem nisi adiutus absque te. Ideoque
precor ut trahas me post te. Beatus siquidem
cui est auxilium abs te. ascensiones in
corde suo disposuit in valle lacrimarum.
precentibus quoquo modo ad te in motibus gau
diorum. Cum paucis post te currere volui
mus. cui tamen ad te precurrere nemo
nolit? Hoc sequentibus electis. qui delectationes
dextere tue usque in finem. et propterea vo
luit te frui oes. ac non utique inuidia.
Coregnare cupiunt. sed non compatiuntur.
Ex hijs erat ille qui dicebat. Gaudeat
anima mea morte iustorum. et fiat nouissima
mea horum similia. Optabat sibi
extrema iustorum. sed non ita principia.
Morte spirituali optant sibi etiam
carnales. quorum tamen vitam abhorrent?
sentientes pro nichilo esse mortem secundum
quam cui dederit dilectus suus somnum.
esse hereditas dñi. et quibus qui in dño moriuntur. mortui.
moriuntur. cui eciam trio uxor apprehendit finem.
mors prorsus pessima sit. non curat
precedere. quam tamen desiderat succedere. tu
pietatis odore sequi sed non sequi. Non sic illi qui
habebat. Vos estis qui permansistis mecum
in temptationibus meis. Sed quidquid
nunc habuit fuit testimonio tuo. benigne
ihu. Ipsi retrorsum ibant post te. et pe
dibus et affectibus. Notas eius fecisti
vias vite. vocans eos post te. quia
via et vita es dicens. Venite post me.
faciam vos fieri piscatores hominum.
Ite. Qui me monstrat me sequatur?
et ubi ego sum illuc et minister meus erit.
Dicebant ergo gloriantes. Ecce nos
reliquimus omnia. et secuti sumus te. Sic
trahe et dilecta tua relictis omnibus
propter te. cotidie sumpsit semper ire post te.

semp tuus ī hereè vestigijs. ac seq
te quocūq; ieris? Scaens qm̄ vie tue
vie pulchre. et oms semite tue pa
fice. et q; q̄ sequūt te. nō ābulat
ī tēbris. Precat ꝰ se trahi ut assol;
qm̄ iustia a tua sit mōtes dei. nr
suffiat ad illā suis vēbus. Precat
se trahi. q; nec venit ad te. n̄ p te
cōbuatur ei. Porro quos p̄ chīt. t
his et tu. Opa quippe q; p̄ fact.
hr̄ z filiꝰ silr̄ fact. Sed fūliaī a filio
postulat chīi tāq̄ a sponso. ꝑ prio.
· misit · q; cupiuit decorē eius. quē p̄ci
obuiā ducē ac p̄ceptorē. q; sibi
p̄iret ī ūia mor. et ꝑparet it v
tutū. et erudiet eā sicut semetip;
et viā prudētie docet. et dēt ei
legē vite et disc̄ne. et sc̄pe mēto
cupiscēt decorē ipi. Trahe me
post te. ī odore vnguētoꝝ tuoꝝ
curremꝰ. ꝑ ea opus habeo chīi
qm̄ refriguit paulisp ī nobis ig
nis amoris tui. nr valemꝰ a fame
frigoris huiꝰ curre. sit hei et nu
diꝰ tuꝰ. Curremꝰ aut postea. cū
reddideris letaā salūris tui. tūc
dicit melior tēpeies grē. cū sol
iustie ītm̄ ītraluerit. et ptīserit
nubes tēptationis. q; huc ad horā
opire erut. atq; ad leue flatū au
re blandioris soluto reperit vngue
ta liquescē. et arōta fluē et dāt
odorē suū. ī curremꝰ. ī odore illo
curremꝰ. Spirantibus īqm̄ vngue
tis curremꝰ. qm̄ abcedet tempor
q; nūc ē. et cūctet deuocio. et iā no
cit opus nobis ut chīanur. quip
pe odore exatati. ut sponte curra.
Iuet vēo ītrī chīe me post te. Videō
ne illū q; ī spū ambulat nequaq;
pmanē ī suo statu. nr eāde semper
facilitē profice. et q; nō sit chīie
via eius. sed quēadm̄ ei spūs mo
dēator prout vult dispensat. nūc
segnius nūc alacrius que retro sūt
obliuīsci. et ad anteiora sese extendē.
Puto q; ad hoc ꝑpm̄ si attenditis vīa
vobis experiēcia respondet ītus.
qd̄ ego loquor fr̄ibus. Ergo cū tepor
pōre acrdia vel tedio affici sentit
noli ꝑpter hoc diffidē aut desistē a
studio spūali. sed iuuātus grē ma
nū chīi te obsecrans sponse exē.
donec denuo suscipiāt grā. fr̄ibus prop
tor. alacrioq; curras. et dicas. Ūa
mādatoꝝ tuoꝝ curri. cū dilatasti
cor meū. Dic aut̄ qm̄ diu adē grā
delitare tēa. ut te nō existimes
donū dei nie hēditario possidē. ita
viz securꝰ de eo qī nūq; ꝑdē possit.
ne subito fortē retraxerit manū.
et subtraxerit donū. tu aīo sāda.
et tristor. q; oportē fias. Denīq;
ne dixeris ī habūdantia tua. no
mouebor ītrīū. et ne illud qd̄ se
quit dicē cū gemitu quidē rogāis.
aūtisti facie tuā ame. et fr̄is su
turbatus. Quabis potius si sapis
pro cōsilio sapientis ī die malor
nō ī meor ee bonoꝝ. atq; ī die bo
nor nō ī meor ee malor. Ergo ī
die vētus tue noli ee secur. sed
clama cū ꝑpha et dic. Cū dese
reit vētus mea. ne delinquas me.
Porro ītpe temptationis solac.
et dic cū sponsa. Chīe me post te.
ī odore vnguētoꝝ tuoꝝ curreꝰ.
Dic te nō deserz spes ītpe malo.
nr ī bono prouidētia deēt. cui q;
it adūsa et ꝑspa nūbiliū tpm
tenēs quādā etrnis ymaginē.
vtiq; hāt īuiolabilē et ītrōcussā
ī statib aī eq̄te. būdtens deū ī
oī tpe. proīn q; vendicabit t ēna

ĩ hmūs mutabundi stĺi dubijs
euentibus. ceteis q̃ defūbus pḣe
nis quod ānō īcōmūbi⁹ statū.
dū ite crepeis rūouāe et rfoꝛre ei
signe illud ātiquū sl̃itudinis eter
ni dei: apud quē nō ē trīsmūtāo neq̃
vlla sl̃itudis obūbrāao. Quippe sit
pē ē. ita et tu eis ĩhỹo mūdo. nec in
adūsis timidus. nec ĩ prosperis dis
solut⁹. Iu ĩqm nobilis creatura
frā ad ymaginē et sl̃itudinē ei⁹.
q̃ se feat ātaq̃ honoris dignitate r
ceptæ iā iāq̃ et rtrupare se indicat.
cū sibi ĩdignū dūat huit labenti
stĺo cōfoꝛmi. refoꝛmi sātages magi
uꝝ pauli ſententiaā ĩ nouitē se
ſus ſui: ĩ eā sl̃itudinē īqua se
odītā nouit. Ac pḣo eaā cogens
ut dignū ē stĺi pm quod ꝑ se
fm fuit vsaūice mux ĩ modū
ofoꝛmi sibi: dū oīa ei cooꝑāi ĩbonū
ĩtpuit. tāq̃ ĩ ꝑpria et nāli foꝛ.
abiecta degēni spē. rcognoscēta
dmm suū: cui ad fruiēdū creata
fuē. Vn arbitroꝛ illū sermone q̃
dixit de se vnigēitus. viz si exal
tāet a tra oīa trahet ad semetipsum.
cūctis quoq̃ fribus ei⁹ posse ee
coem. hyjs vtiq̃ quos pr̃ pstituit.
et p̃ destināuit cōformes fieri yma
ginis filij sui: ut sit ipē p̃mogeni
tus ĩ multis fribus. Et ego igi
tur si exaltatus fuēo a tra. au
dacter dico. oīa trahā ad meipsū.
Vt ei te meārie vsurpo m. fres
mei. vocē. cui⁹ me ĩduo sl̃i tuę.
Quod si ita ē. nō putet diuites
hui⁹ stĺi. frēs x sola possidē celes
tia. q̃ audiuit dicente. Bti ꝑ au
pes spū: q̃m ipoꝛ ē regnū celoꝝ.
Nō eos ĩqm estimēt sola celes
tia possidē: q̃ ea sola audiunt
ĩ promissione. Possident et t
rena. Et quidē tamq̃ nihil
habentes: et omīa possidētes.
Non mendicātes ut miseri. sed
ut dñi possidentes: eo pro magis
ēto dñi. quo min⁹ cupidi. Dei q̃
fideli hoī totus mūdus diaax ē.
Totus plane: quia tā adūsa q̃m
prospa ip̃i⁹ ego omīa suuent ei: et
coopant ī bonū. Ergo auarus
trena esuit ut mendicus: fidelis
otēpuit ut dns. Ille possidendo
mendicat: iste otēpnendo fruat.
Quē a quouis eoꝝ q̃ isacabili cor
de lucris tpalibus ihyat. q̃d nā
de hys sentiat. q̃ vendentes sua
et dantes paupibus regna ce
loꝝ pro trena mutant sba. sapiēt
agant: ner nei. Procul dubio rōn
debut. sapienti. Quē ite. tur quod
appbat: ipē nō faat. Nō possū
īqt. Quare. Prosto q̃ dnā auaī
cia nō p̃mittit. q̃ lib' nō ē. q̃ nō
sūt sua q̃ possidē videt: sed ner
ipē sui iuris. Si vero tua sūt: expē
de ad luē: et pro trenis celestia
omūto. si nō vales. fatē te tue
petue nō dmm ee sed huī⁹ custo
dē. nō possessoꝛē. Deinq̃ et oforma
ris crumene tue tp̃ sectatōne sue:
dū quō ille illi nocō et cōgau
det gaudenti. et dolenti ꝺdolet.
tu quoq̃ cū crescente mō marsubio
cresas pu aio: et cū decrescēte
decresas. Hīa et contrheis trist
cū illud exuanit: et letiaa sol
ueis aut cte iflāis supbia cū i
plet. Hoc ille. Nos veō curem⁹
sponse emulai lib' tatē atq̃ cō
stanāa. q̃ sicut bn istructa ī oib⁹
et erudita corde ī sapiā. sit ha
bundāe. sit et p̃nuriā pati.

Cum se ihū rogat. ondit quid desit sibi: nō peccūe sed vtutis. Rursū aī se nichiloī de spe grē reditue ꝫsolat: et se defice nō tī diffidē se probat. Dicat ergo. Trahe me post te: todē vnguētoz tuoz curremꝰ. Et quid miꝝ si indiget ihū. que pꝰ gigantē curritꝰ. que eū cōprehendē nitit. q̄ salut ī nōtibus tīsilit colles? Velocit aut curritꝰ fmo eiꝰ. Nō valet ex equo curre nō pt pai cū illo celeꝫte ꝫtendē: q̄ exultat ut gygas ad aurendā viā: nō pt suis vibus: et pp tea se rogat ihū. Fessa sū inquit de ficio. noli me desere: sed ihe me pꝰ te. ne īcipiā vagaī pꝰ amatoꝝes alios: nc currā q̄ inuitū. Trahe me post te: q̄ saaꝰ mē ut me ihas: ut sq̄ vim q̄ tuq̄ mē aut trendo minis. aut extendo flagell iferas: q̄ ptens ī meo tne tozpoze. maleseurā delīquas. Trahe me quodāmo ꝺuitam: ut fiaas volūtariā. Trahe tozpōte: ut reddas curre. Dic qn nō īdigebo tractoze: qm volūtate et cū oī alacte curremꝰ. Nō curra ego sola: et si solā me ihū peccerim: current et adolescentule meam. Curremꝰ put curremꝰ sil: ego q̄ de todoze vnguētoꝝ tuoz. Ille meo exultate exe. atq̄ hoztu: ac pomꝰ hō todoze vnguētoz tuoz curremꝰ Habz spousa ymitatoꝝes suas sit ꝫ xpā ē x: et iō nō aut singulaīt aurra: sed curremꝰ. Sed ozat questio. Cur silt cū se petijt ihū. eaā adolescentulas nō adiunxit: ut nō ihe me. sed ihe nos dicet. Quid enī? Forte ne sponsa īdiget ihū: et adolescentule non īdiget: o pulch. o felix. o bta: ediſſe nob tuꝰ discipulus rōnē. Trahe me aut. Dic me. et nō nos: An hō vonū tuōꝝ nobis? Absit. Neq̄ ei protinus dixisses adolescentulas teū ee tīsituras: si sola post sponsū ire voluisses. Cur ergo pluialit subiūctua mox curremꝰ. trahi te singulaīt postulasti? Dicit ꝓ hō vbū a me ī spū talu exacto duc auxiliū desiderare: correptionē et ꝺsolationē. Altera fois exciet: altera visitat itus. Illa reprimit īsolentiaā: ista ī fiduciā eiqt. Illa opat hūtē: ista pusillaītē cōsolat. Illa cautos: ista deuotos faat. Ito rē dnū docet illa: ista ipm toztem īfuso tpat gaudio saluāri: sicut scriptū e. Tetetur coz meū: ut timeat nomen tuū. Jte Deuote dnō īroze: et exultate ei cū treinoze. Trahim: cum tēptationibus et tribulationib exercem: curremꝰ cū itēꝝ consolationibus et īspiationibus visitatꝰ q̄ī suaue olentibus vnguētis respiramus. Ergo quod austerꝝ et quod dur videt retineo mē tanq̄ fortis tanq̄ sane tanq̄ pfte. et dico singulaīt trahe me: quod suaue et dulce. t tanq̄ īfma coīro et dico curre. Nouu ego adolescentulas delicatas et teneras ee. et mīnꝰ ydoneas suffre tēptationes: et ꝓptea me cū volo ut currāt: ꝫ nō ut me cū ihant: Volo habe sonas ꝺsolationis: nō aī et laboris. Quare? Dm īf me sut. et vēoz ne defiaat: ne scandalizabat. Ejcit q̄ sponse ꝺfoztpe. me extē. me tepta. me trahe pꝰ te. qm̄ ego ī flagella ꝓpata sum. et potens ad sustinendū: cetꝝ sil curremꝰ. Sola ihar: ꝫ sil curremꝰ. Curremꝰ curre: ꝫ ī odoē vnguētoz tuoz: nō ī meoz fiduaa meliozi. nc ī magnū ne vnū nraꝝ nos curre

confidim9; sed ī multitudine mi
seracionū tuay. Nā si aliq̄n cucur
rim9 ac volūtarie fuim9. nō fuit
volentis nec currentis; sed mise
rentis dei. Reutat misēacio; et c
rem9. Tu quidē ī vtute tua cāq̄
gygas et potens curris; nos n
vnguēta tua ēspiauerit. nō cur
remus. Tu quē p̄ vnxit oleo leti
cie p̄ consortibus tuis. curris ī pā
vnctione; nos ī illū odore curre9.
Tu ī pleitudie; nos ī odore. Cep9
eēt vt p̄soluem quod de vnguē
tis sponsi longe sup̄ promisisse
me meim; si nō hui9 p̄mois longi
tudo vetaet. Disseo ergo nā et ma
teie dignitas; ar tai molesta bre
uite nō patit. Rogate dnm vnctī
onis. ut volūtaia ors mei bnpla
cata facē dignet. ad īsinuandam
vrīs auribus desideriis meis nia
habūdantie suauitatis sue. q
e ī sponso eere ihū xpo dno nro. Ar

Sermo. xxij.

Vita p̄osa ita magnifica
sponse vnguenta ī que
ta sut. q̄ ad mom cū tractarē
et audistis. sponsi qualia sut.
eēt si digne nos ea prout sunt
nō suffitim9 expliare. haut du
biū q̄n excellentior horū vtus
et grā efficatior sit. quor solo
nō solū adolescētulas. sed p̄
sā quoq̄ sponsam odor exci
tat ad currendū. Si ei aditus
tas. nil tale de vnguētis. au
sa e pollicei. Et quidē illa op
tīa eē gloriat. sed non dicit tm
q̄ ī eis cucurrisset aut curreet.
quod ī istor solo odore p̄mittit.
Quid si ip̄a vnctione ī se ef
fusam sentiet. cui ita tenui
exhilarata fragrantia p̄mo
uetur. ut currat. mix si nō vo
laet. Sed dicat aliquis. Desine
ia cōmendare; satis cū ea cepis
assignare apparebit quid sint.
Non. ajme ego sit pollicear. Sa
ne an vel ip̄a sit q̄ aio suggerunt
dicenda; credē m ad hoc ne sciae
me fateor. Existio ei sponsū va
rias aromatū atq̄ vnguetor
habē spes. et nō paucas; et alias
quidē ee ī quibus singulari ob
leat sponsa. tanq̄ p̄piquior ac
familiarior. alias vero q̄ vsq̄ ad ad
olescētulas puenit. alias vero
q̄ p̄tingit etiā ad longe posito9
et exteos. ut nō sit q̄ se abscōdat
a calore eius. Sed licet suauis dn9
vrīsis. magie tū domesticis;
et q̄nto quis ei familiai9 pro vite
mitas ac mitis pūte appiat;
tāto eū arbitror r̄centior. aro
tū et vnctionis suauioris sentie
fragrātia. Porro ī huimoi nō
capit itelligētia. n q̄ntū expien
tia attingit. Ego vero haut teme
m arrogauerī sponse p̄rogatiuā.
Noluit sponsus q̄bus deliciis sps fo
ueat dilectā. quibus singulari r̄fo
cillet sensus eius ispiacionib9; et
mulceat odoramētis. Sit sibi fons
p̄pius ī quo ei nō cōcret alienus;
nec indignus bibat ex eo. Est quippe
ortus conclusus. fons signatus; ceter
deliuant aque nisi ī platea. eas me
hie ad manū fateor. dū tm nemo
mihi molestus sit aut ingratus; si de
publico haurio et p̄pina. Nam ut
paulusp̄ misterii meii ī hac pte ime
de. nō nullis profecto fatigationis e
atq̄ laboris. cotidie sic exie et hau
rie etiā de maiestatibus scripturar

et ex eis singulor nãbus ih̃u ꝛ̃.
ut absq; suo labore vr quisq; vrm
presto habeat aquas spiales ad
ome opus: vbi gra. ad lauandu. ad
potandu. ad cibos coquendos. Et nimix
aq̃ sapie salutis. sermo diuus. non
mõ potans sed et lauans ꝛ̃. dicẽte dño.
Et vos mũdi estis. ꝓpt sermonẽ quẽ
locutus sũ vobis. Sed et crudos car
nis cogitat ignẽ sã spũs attendẽte
coquit diuũ eloquiũ. ac vtut i sensus
spiales et cibos mẽtis. ut duas
Cocalmut cor meũ int̃ me. et ĩ me
diacone mea exardesceret ignis. Ad
mentẽ sane puriorẽ p sermones app
hendẽ sublimiora fiffitunt. q̃ per
nos proferant. nõ solũ nõ phibeo.
sed et multũ gratulor. diu et ipi nos
paatãt simpliciora simplicioribus
missire. Quis dabit m̃ ut oes ꝓphe
tent. Vtinã m̃ nrm nõ eet i hijs oc
cupaꝫ. Vtinã aut altei cuã ĩcubet
istã. aut ẽte q̃ malle neo ĩ vob eet
q̃ eis idigẽt. eent q̃ oms docibiles
dei. et ego posse vacãe et vidẽ qm
sponsus ẽ dñs. Nec quẽ mime iterũ
nõ dico ĩtuei. sed ne r̃q̃ẽ quidem
liceat. quod sine lacrimis nõ loquor. re
gẽ i decore suo sedẽte sup cherubi.
sedente sup solũ excelsum et ele
uatũ i ea fide ĩ q̃ equal pri i spũ
doribus scor an lucifer genitus ẽ ꝛ̃.
ĩqua et semp desiderant eũ angeli
li prospicere. deũ apud deũ. ꝓpz salte
yorem. homo hoibus loquor. sdm
eã formã ĩq̃ ut se mansuetũ mimia sua
dignatione et dilectõe pbet. miorato
ab angelis ꝛ̃. i sole posuit tabnacu
lũ suũ tanq̃ sponsus procedens
de thalamo suo. Suauẽ magis qm
sublimẽ. et vnctũ loquor nõ altũ ꝛ̃.
quale deus spũs dni vnxit. et misit
euangelizare paupibus ꝛ̃. ine dei
contritis corde. predicare captiuis
i dulgentiã. et clausis apione. p
dicare ãnũ placabile dño. Saluo
igit cauq̃ quod forte sublimius.
q̃q̃ subtilius de sponsi vngueñs
spealiter mine sentire sibi et expiri
donatũ ẽ. ego quod de eo accepi
profeo i me. Ipe siqdẽ fons vite.
ipe fons signatus. deinde ortum
de clusũ erũpens p os pauli fistu
la suã. tanq̃ ve illa sapia q̃ iuxta
bti sententiã chri de occultis. i
quatuor sese riuos diffudit et
dei uauit i plateas ꝛ̃. vbi viz et as
signat nobis eũ frm. a deo sapi
entiã. et iustitiã. et sanctificatione.
et r̃demptione. Ex hijs vtiq; qua
tuor riuis tanq̃ preciosissimis v
gueñs nil nobis obstat vtiq;
itelligi ꝛ̃. et aquã et vnctionem.
Aquã. q̃ mundat ꝛ̃. vnctionẽ. qua
fragrant. Ex hijs inq̃ quatuor
pmissis tanq̃ vngueñtis pci
siissimis sr aromatũ de celestib
spebus confectis. tãta ecce na
res suauitas odorũ repleuit. ut
mox a quatuor mũdi ptib ex
tracta illa dulcedine supnũ ape
raret ad sponsũ. tanq̃ ve illa re
gina ausa festinans a finib
tre audire sapiam salomonis.
opionis siquidẽ odore prouocta.
Sane ecce nõ an aurre valuit.
i odore sui salomonis. quisq; is q̃
ab etno ex pre sapiã. q̃ ipi odo
rẽ prape posset. Sic iustitia. sic
sanctificatio. sic et r̃demptio nichilo
ei facis ẽ. ut hoc quoq; i odore
aurre posset. cũ hic eoq; omia ipse
an omia erant. Nã et i pn̄o q̃de
erat vbũ. sed tuc demũ ad vide

vob

vob

motes

dū ipīn pastores venert festinā
tes: cū nūciatū ē frīm. Dicq et
loquūt ad iuicē. Trāseam⁹ vsq
bethleyem. et videam⁹ hoc vbum
quod frē est. quod fecit dns: et
ondit nobis. Et seqr. Venerūt
festinantes. Prius se nō mo
uebant: dū vbū tm cāt apud deū:
at vbi vbū quod ī pn̄o cāt frē ē.
vbi hoc fecit dns et ostendit: tūc
venert festinātes: tūc cucurre
runt. Quō ergo ī pn̄o cāt vbū.
sed vbū cāt apud deū. frē ē aut
quatin⁹ ee ī carne et apud hoies.
sic nichiloī ipn̄o cāt sapiā.
cāt iustica. cāt sīficacō et re
dēptio. sed angelis ut esset et
hoībus: fecit eū hoc oīa
pā. et fecit quod pā. Dicq qui
frūs ē nobis inquit sapiā adeo.
Et nō aut simpliciat. qui frūs
ē sapiā. sed q. frūs ē nobis sapiā:
qm q. quod cāt angelis. frūs ē no
bis. Et angelis iqb quonā mo
redēptio fuerit non video: nc
eīm auctoritas scripturar. vsq
am assentiē videt eos aliqn
aut pcto extitisse captiuos ā
morti obnoxios. ut nctām ha
benī redēptionē: exceptis du
taxat illis q. sup̄bie lapsu inre
mediabili corruētes. redimi de
inceps nō mēnt. Sit etiaq an
geli nūq redempti fuīt. alij vtiq
nō egentes. alij nō promentes.
illi quidē qr nc lapsi sūt. hij at
qr irremōbiles sūt. quo pacto di
cas tu dnm xm eis fuisse rēdēp
tionē. Audi breuit. Qui erexit
hoiem lapsū. dedit stanti an
gelo ne labēt: sic illū de cap
tiuitate eruens. sicut hunc a
captiuitate defendens: et hac ra
tione sūt eque vtiq redēptio: sol
uens illū et hūanis ipsū. Liquet er
go sās angelis dnm xpm redēp fuisse
tionē: sicut iustica. sicut sapiam.
sicut sanctificationē. Et nichiloī
tm hoc pā quatuor ee frm ppt hoēs:
q. inuisibilia dei nō n̄ p ea q. fca sūt
intellecta cōspicē pnt. Sic ergo oīe qd
erat angelis: frūs ē nobis. Quid?
Sapiā. iustica. sīficacō. redēptio.
Sapiā ī p̄dicatione. iustica ī absō
lutiōe pcto. sīficacō ī iustificatiōe qua
hoc habuit cū pctoribus: redēptio ī pas
sione. qua sustinuit pro pctoribus.
Ubi ergo hec adeo frūs est. tc eccia
odore sensit. tūc cucurrit. Vide ia
quadrifaria vnctionē. vide ia affiu
entissima atq iestimabile suauitē
eius. quē pā vnxit oleo letitie pre
consortibus suis. Sedebas o hō in
tenebrosis et ī vmbra mortis p ig
norātiaq veritatis: sedebas vinctus
catheno delictor. Dnūs ad te ī
carcerem. nō ut torqueat: sed ut eruet
de pfundo tenebrar. Et p̄mo quidē
veritas doctor depulit vmbrā ig
norātie tue: luce sapiē. Deo iustica sue
deīn que ex fide ē solut funes p
catorū: gratis iustificans pctore.
Quo genio benficio ipleuit simone
illū sīm dauid. Dns solut compedito
dns illuminat ceos. Addidit quoq
sce inf pctores viue. et sic trade
formā vite: tanq vie qua redies
ad patriam. Ad cumulū postremo
pcta tradidit ī morte animā suā:
et de pprio late protulit pcium
satisfactionis. quo placaret prem:
p quod illū plane vsiculū ad se
traxit. Apud dnm mia: et copio
sa apud eū redēptio. Prosus co

prosa: quia nō gutta sed vnda
sanguis largit' p q̄q; ptes corpo
ris emanauit. Quid t' debuit fa
cē et nō fecit. Illūauit cecū sol
uit vmetū. reduxit erroneū: re
cōsiliauit reū. Quis nō post illū
libent' atq; alacter currat. q̄ et ab
erroze libeat. et errata dissilat'
q̄ deinde melita vruendo tradat.
p̄mia moriendo cōquirit. Quis
excusacōnē habet. qui i odore hoz
unguentoz non currit. ꝙ ad quem
forte nūme odor puenit. Si ei i oem
trā exiuit odor vite. qm mia dñi ple
na ē tra. et miseracones eius sup omia
opa eius. ergo qui vitalē hanc sparsam vbiq; non sentit fragrantiam
et io nō currit. aut mortuus ē aut
puidus. Fragrancia fame ē. Pueit
opinionis odor. exaltat ad curre
dñm. pouet ad oracionis exercitū.
ad beatū visionis. Vox tua leta
tui oim pueniencium. sicut audimus
audiuimus sic i ciuitate dei mri. Qui
no ppt̄ mansuetudinē que i te p
ditat. currimus p te dñe ihū. audi
entes q; nō spnas paupem. pi
catorē nō horreas. nō horruisti to
lerare latronē. nō lacrimāte peccat
rē. nō deprehensā i adulterio. nō se
dentē i theloneo. nō suspirātē pub
licanū. nō cananeā suppliter nō dis
cipulū negātē. non psecutorē discipulos. nō rpōs ei tua fixores tuos.
i odore hoz currimus. Dexero sapie
tie tue odorē ex eo p̄cipimus quod
audimus. q̄ si quis indiget sapiaa.
postulet eā a te. et non upperes et
dabis ei. Aluit siquidē q̄ dos omib;
affluenter. et nō upperes. Aluerp
iusticie tue tanta vbiq; fragrācia
spargit. ut nō solū iustis ꝫ ipsa
eaā dicais iustiaa. et iustiaa iusti
ficans. Tam validus deinq; es ad
iustificandū. q̄ multus ad ignoscē
dū. Quāobrē quibq; pro ptās cō
putq; efuit et sunt iustiaa. credat
ite q̄ iustificas ipm. et solā iustifi
catus p fidem. pacē habebit ad
deū. Dcitate quoq; suauissime et
copiosissime tua redolet nō solū
usacio. sed et conceptio. Quam sūa
dē nr̄ cōmissa. nr̄ contraxistī. Qui
igit̄ iustificata a ptās sectaā desi
derat. deliberat q; sacōnia sine qua
neo videbit deū. audiat te clama
tē. Esto te sa. qm ego sum. Consi
derēt. vias tuas. et dirigat qm
iustus sis i omibus vijs tuis. et
sanus i oibus opibus tuis. Jam
redep̄cionis odor q̄tos currere
facit. Cū exaltatis atra. tuā pro
fusio omia trahis ad cepm. Passio
tua ultimū refugiū. singulare
remediū. Deficiente sapiaa iusti.
nō sufficiente sanctis succubē
tibus meritis. illa succurrit. Quis
ei desua vel sapiā vel iustiaa vl
sanctate p̄sumat sufficientiaa. ad sa
lute. Non q; sufficientes tāt simus
cogitare aliquid a nobis tāq; ex nob;
sed sufficientia nra ex deo ē. Itaq;
cū defecerit vena mea nō turbor
nō diffido. sed quid faciā. Calicē
salutaris accipiā. et nom dñi inuo
bo. Illumina oculos meos dñe ut sciā
quid acceptū sit coram te. oī tpe. et
sapiens sim. Delicta iuuentutis mee
et ignorancias meas ne memineris.
et iustus sim. Deduc me dñe i via
tua. et ambulabo in veritate tua. Verūptm nō interpel
let sanguis tuus pro me. saluus
nō sim. Pro hijs omibus currimus
p te. dicte nobis. q; clamamus p te.

Ner aurrim⁹ oīs equaliṫ ī odore
vnguentoꝝ oīm: sed videas alios
vehemēcā⁹ studys flagrē sapiēte.
alios magis ad penitenciā spe in
dulgentie animaī: aplius alios
ad vtutū exactū vite ī iusacionis
eius prouidi exē: alios ad pietate
passionis meozia plus attendi.
Putam⁹ ne de singulis posse rpiē
exa⁹? Currebat in odore sapiēte
q̄ missi fuerat a phaizeis: cui rūsi
dentē. Lucē hō sic locutus ē. vtq̄
āmirantes doctrīā. et cōfitentes
sapientiam. Currebat ī hoc xpo
odore suis nychodem⁹. q̄ veniens ad ihm
nocte ī splendore multe sapie: de
multis quippe īstructus eoꝝ ctus
q̄ pressit. Venit odore iustitie cur
rit maria magdalena: cui dissa
sum ptā multa: q̄m dilexit multū.
Iusta profecto et stā et nō iā pec
catrix quē admom phaizeꝰ exprobra
bat: ne saciens iustitiā seu sanctē
dei ee mūn⁹ nō opus hoīs: et q̄
nō mō iustus. sed et bīus. cui no
īputabit dns ptm. An obliuis eat
quō vel suāpte⁹ vel alteī⁹ corpora
lem tangendo lepā fugārat. non
cōtraxerat: Sic tactus a peccatōe iu
stus iustitiā xpti nō pdit: nec sorde
ptī qua illā mūdat. se īquinat. Cu
curit et publicanus q̄ cū ꝓphēta
nē ptīs humiliaꝰ ꝓplacaꝰ. dicit iu
stificatus: teste xpō iustitia. Cucurit petrus. q̄ lapsus fleuit amāe:
q̄to⁹ culpā diluet: recuperaret iu
stitiā. Cucurrit dauid: q̄ reatū agnos
cens et cōfitens. cuidē meruit. Et
tulit dns ptm tuū ait. Porro
iustificatonis arte odore paulus
curre sese testat: cui x̄ se ee imitato
rē gloriat: dicens ad discipulos.
Estote imitatores mei. sicut et ego x̄.
Cucurrebat et oīs q̄ audiebat. Ecce no
reliq⁹ omia: et secuti sum⁹ te. De
fideio quippe sequendo xm oīs fluctuat.
Hortat⁹ gnāliṫ vniuersos ad eundem
odore ista fiua: q̄ se dicit ī xo manere:
det sit. ille ābulauit et ꝓpe ambulat.
Illā q̄ in odore cucurrerat passionis.
si audiē vīs: vniuersos nr̄os accipe.
En quatuor vngueta assignata hē
tis: ꝑmū sapiē. secdm iustitiae. tertiū sanc
tificationis. quartū redemptionis.
Tenete noīa: ꝓpite frūm: ꝓpositio
nis modū. vel nuez ꝓpter q̄bus eo
fecta sit. nolite requirē. Non ei facile
īpōnsi vngueta hūc presto ee pnt
nobis: q̄ ad mom ī supioꝝ illis ꝓpo
se fuerat. In xo nēpe rex pleiades est
fme niue: et fme mo. Illā et sapiē eiꝰ
nō ē nūs: et iustiā xpi⁹ sicut nodes
dei. sit motes etnū: et sanctas singula
ris et rdēptio īexplicabilis. Dicedū
et hoc: q̄ frustra huiꝰ stili sapientes de
q̄tuor vtutibus tā multa disputauert.
q̄s tm oīo apprehendē nequeat: ne
illū nesciuert q̄ frūs ē nobis adeo sa
pīa dotens prudentiā. et iustitia
deuota donans. et sanctimoīa ī exē
plum. temperantie continenter
viuens: et redēptio ī exemplum
patie fortit⁹ moriens. Curiosita diat
aliquis. Cetera hn conuenit: sed sa
cietas ad ꝓpositū minꝰ ꝓpue refer
ri videt. Ido quod respondet. Ynū
id ee continētia quod ꝓpositū: de
inde ostatū ī scriptuis. sanctificatione
pro continētia seu mūditia poni.
Deinde quid ille apud deū moysen
tā crebre sanctificationes aliud erat?
q̄ q̄dā atinētia hoīm. se a cibo. a potu. a tēporāiū
a cōcubitu hūs q̄ filiabꝰ. Sed audi
xpm ꝓpue aplm: q̄m familiae

habeat vel vti vel vsurpãe ſtificatõne in hoc ſenſu. Hec ẽ mgt voluntas dei ſanctificatio vra: ut ſciat vnuſquiſq; vrm vas ſuũ poſſidẽ i ſanctificatione et nõ i paſſione deſiderij. Ite. Non ei vocãuit nos deus i immundiã: ſed i ſanctificatione. Iuquet q; ſanctificatõne pro tpancia ponit. Et dicto itaq; i lucem qđ ſ̃ obſcurꝰ videbat: redeo ad id vñ digreſſus erã. Quid vobis cũ vtutibus: q̃ deũ vtutẽ xpm ignoratis? Ubi nã queſo vẽa prudẽcia nĩ i x̃ doctrina: vũ vẽa iuſticia nĩ de xpi mia: Ubi vẽa tpancia nĩ i x̃ vita: vbi vẽa fortitudo niſi i xpi paſſione? Soli igit̃ q; eius doctrina ibuti ſunt: prudẽtes dicendi ſunt: ſoli iuſti q; de eius mia venia pcor consecuti: ſoli tpantes. q; eius vitam ymitari ſtudent: ſoli fortes q; eius pacie doctã fortitudinis tenent. Incaſſum proinde quis laborat i actiõne vtutũ: ſi aliũde eas ſperandas putat q̃m a dño vtutũ: cui⁹ doctrina ſeĩnacium prudẽcie. cui⁹ mia opus iuſticie: cui⁹ vita ſpeculũ tpantie: cui⁹ mõs inſigne e fortitudinis: xpi honor et gla i ſcla ſcloy Amẽ

Sermo. xxiij.

Introduxit me rex i cellaria ſua. Ecce vñ odor: ecce q; currit. Dixerãt q; currendũ ẽ. et i quo currendum: ſed quo currendũ eet non dixerãt. Ecce ad cellaria currit: et currit in odore q; ex xpo procedit: ſponſa illũ ſolita ſua ſagacitate pſentiente: et capiente i xpi pleitudine introduta. Vex de cellariis hijs quid ſentiendũ putam⁹? Cogitem⁹ ea teri loca quẽdã redolentia penes ſponſum plena odoramentis: refecta deliciis. In iſtã oĩ nẽpe officina. potiora quecq; ex orto ſiue ex agro reponũt ſuandi illuc ergo pcurrit. Cui? Xpi feruentes aie. Currit ſponſa. currit adoleſcẽtule: ſed que amat ardenaus. currit velocius. et cuius pcurrit: pcurrens non dico repulſione. ſed nec tarditatione patit. Sine mora apitur ei tanq; domeſtice. tãqm hãe. tãq; ſpeciali dilte: et ſingulariter grate. Adoleſcentule aut quid? Sequitur alongẽ. nec ei cũ adhuc infirme ſit; pati pnt cũ ſponſa deuotione cre. nec xpi q; oĩno ymitari deſiderãt et fiorem pualent: io q; tardius pcurrentes. foris remanet. Et tã tas ſponse nõ q̃eſtat negq; ſolestat ut aſſolet ſuccreſſibꝰ ſuis ut eas obliuiſcat: cõſolans magis et adhortans ad pciam: q̃tinꝰ eã nimitet et ſui ſerat repulſam. et illiꝰ abſentia. Deiq; annũciat eis gaudiũ quod pcepit. nõ ob aliud ſane n ut ſibi congaudeat. Dñi confidant mĩme alienũ fore ase q; gre mri accẽſſit. Ita nec illa ita pficere curant. quo ipaz negligat cura: nec iuuandos ſuos profectus putat illaz dapno. Quo cũq; pro in meliorẽ progratia tollat ab illis: caritate abſq; dubio et pia ſollicitudine nctẽ eam ſemp ee cũ illis. Exponet deiq; ea ſponſum ſuũ imitatũ et petentẽ nimiz celos: et nõ exhoꝰ itris cũ ſuis ſe foze vſq; ad conſummatiõne ſeli pollicente. Sic et iſta q̃ntũ vis pficiat: q̃ntũlibz promoueat cia prouidentia: atq; affectu: ab hijs quas euãgelio genuit nũq; amouet: nũqm ſua viſcera obliuiſcit. Ducat itaq; eis. Quidete confidite. Introduxit me rex i cellaria ſua: pcũpe et vos pcũ introducta.

Sola introducta videor: sed soli non
prodeit. Vt omn est meus ois pue
tus: vob profuo vobisti pbor: qrtq
plus forte meruēo. Vis indubitanter scire:
qui hoc sensu et hoc affectu locuta sit:
Audi quid ille respondeat. Exultabi
mus et letabimr in te. Inte iqut ex
ultabimr et letabimr: nā in nob ner
dū memur. Et addunt. Memores v
bex tuox: hoc ē enim mt sustinemus dū
veniat: scientes te plenis ad nos re
ditura vberibus. Tunc nos cōsolatr
exultae et letari: meores vbex tuox. interi
Quod adūgūt sr vmū. significat
se adhuc quidē pro sui ipfectione car
nis desideriox que vino designant
recordatione pulsari: vnta tri eade tis
desideriy meoxa habundantie suauita
qua ia vberibus fluente expte sunt.
Dicem de vberibus. si nō me satis dix
isse supius meminisse. Aut vero vides
quo de mre psumut: quo eius lactea
et gaudia sua reputant. Quae repulse
iuria. illi introductione consolatrie:
mime ita confidēt: in mrem agnos
cent. Audiant ho plane q sibi inuisis
volut semp formidini: vanitati rao.
Erudimi qui iudicatis tram. dis
cite subditoxi mres vos ee debere:
nō dnos. Studete magis amari: qm
metui. Et si int dū seneis opus e:
pena sit: nō tirannica. qrres fouendo:
pres corripiendo vos exhibeatis. Illa
suesate: potie feiate. Suspendite
vbera: producte vba: pectora lacte
pigueant. nō tipo turgeant. Quid
augū vrm sup eos aggrauatis: quox
potius onera porre debetis. Cur mox
sus aspexit paulo fugit consciam
sacerdotis: ad quē eū magis oportu
erat tag ad sinū recurre mris. Si
spitales estis instruite eis mox in spū
lenitatis. considerans qs se ipm:
ne et ipe tptetur. Alioqui ille in pcto
suo morietr: sanguine aut eius aut de
manu tua requiram. Sed hr alias. Nunc
qua hre consequentia ex hys q ptxa
uimus manifestare: videam9 ia de cella
riis. quid spūaliter sentire debeamus.
In consequentibus metro fit eadē de
ortu et cubiculo: q ambo nut adūgo
istis cellariis et ipnte dispūationem
assumo: nā sil tractatu melius extitit
notescent. Et q̄amus si placet tā
ista i scriptuis sacis: ortū cubiculis.
cellariū. In pris nēpe libent deum
sitiens cuia vsat et moratr: sciens se
vbi absq dubio. inuenturū quē sitat.
Sit itaq ortus. plana et simplex hys
toria: sit cellariū moralis sensus: sit
cubiculū. archanū theorie speculatio
nis. Et pmū quidē hystoria ad or
tū puto nō imerito depuri: q tea in
ueniant vi vtutū tangt ligna fruc
tifera i orto fponsi. et ipadiso dei: de
quox homis actibus ac moribq quot
sumis ex. tot carpis poma. An for
te quis abigat dei ee plantatione. bo
nū hortem. Audi sm̄ dauid de vio
bono quid canat. Erit aut tanqm lig
nū quod plantatū e secus decursus
aquax: quod ad hortū suū fructū dabit
i tpe suo: et foliū eius nō defluet. Au
di sapientia eode spū conantē: et ess
de pene vbis. Erit itaq lignū qd̄ plā inser
tatū secus decursus aquax: quod ad
hortū mittat radices suas: et nō time
cū venerit estus. Item pphā. Justus ut
palma florebit: et sicut cedrus liba
ni multiplicabit. Et de sapō. Ego
aut sicut oliua fructifera i domo dni.
Est ergo hystoria ortus: et pa cptata.
Continet naq tea. celi et tre creatio:
reconsilia. ptparatio. Et creatio dem

tangꝫ orti sacio siue plantacio: recto filiacio aut quasi gmiacio satoꝝ vel plantatoꝝ. Spe nāꝫ suo rorantibus celis desup. et nubibus pluentib⁹ iustū. aptat̄ tra et gmina⁹ saluatore: p quē sta ē celi tr̄eꝫ reconsiliacio. Spe eni ē pax mra qui feat utraꝫ vnum: pacificans i sanguē suo que in tris sut et que in celis. Porro rpacio: futura ē in fine scli. Erit enī celū nouū et tra nouā: et colligent⁹ boni de malo⁹ medio tangꝫ fructus orto de: in dei proprtuala rponendi. In re illa erit ut scriptū ē gmen dni i magnificentia et gla: et fructus tre sublimis. Habes igit̄ tra Spe. i orto hystoria sensus. In morali quoꝫ disna tra eꝫ adultere est: rel las quasi tres i cellaio vno. Et vocto forsan plualit dixit cellaia et nō cellaiū: cellaꝫ viz huic num cogitans. Inf̄ deniq; gloriat introducta i cellā vinariam. Nos ergo qꝫ legim⁹ da occasionē sapienti et sapiētior erit: habetes occasionē ex vobulo quod spūs scrip celle huic censuit ponendum. reliquis quoꝫ duabus nomina ponamus. arōtica vni: et vnguentaria altri. Et ausas hoc vōbulo⁹ videbim⁹ postea. Dulcor aut adulte cuncta. apud sponsū saluba. cuncta suauia rpnt: vinū vngueta. arōta. Vinū. scriptura teste. letificat hoīs. Exhylarat nūcia loi⁹ facie i oleo legis. quo vtiq; pdi mus pigmentoꝝ i fundit̄: vt vngue ta fiant. Aromata nō mō gīa suauē odoribus: sed vi quoq; medendi. vtilia fiut. Ejecto se introducta illuc ex ultat sponsa: vbi tanta rōdundat vbertas gre. Sed habeo q alia noia: puto euidētioꝝ genera sui rōnis. Et ut suo ordine noiem: p̄mam nūcupauerī disn̄e scām nate: postremā gre. In p̄oꝝ disris iuxta ethyce ptis rōnē infeioꝝ ee. sequen par: i posteioꝝ supioꝝ. Hoc ē sub alio. tū alio. sr alū. Vel sic. Subesse cee. pcee. Primo igit̄ distis disa lr. sedo sotius. 3o mgr. Et qdē oēs hoēs na equales genuit. Ut qm i bono natale i moribꝰ frbia depranato. fa fuit hoīes equalitatis rpanētes: tendentes iniuē superiores ostitu. atq; alterutrū supgredi cupientes et tanis glorie cupidi. iuicē inuidere. iuicē puocantes. p̄o enim i cella p̄ri ingo disne i solentia mor do manda ē. quousq; duris ac diutinis senioꝝ artra legibus humiliet et sa net cuiusq; voluntas: bonūq; ipse ne quod fribiendo amiserat. obe diendo rapiat: dū solo ia naturali affectū nō metu disne: cū vnūquisq; ne sue sortis. id ē cū oibus hoibus so cialit qētū in se ē q̄etaq; se se habē didicerit. i cella tande natale tm̄s ens: exprens qꝫ quod scriptum ē tre qm bonū et gīa iocundū ha bitare fres i vnū: sicut vngūtū i capite. descendit in barbam. barbam aaron. descendit in oram vestimenti eius. sicut ros hermon qui descendit in montem sion. Descendit nimiꝝ distripliatis moribus tangꝫ ttus spūbus oleū letitie. bonū natale. et fit vngue tū bonū atq; iocundū. q̄ qi vnctus reddit hō suauis et mitis. sine qre la. nei me trauveniens. neme rontiens. nei me ledens. nemi se exortollens seu pūens: i sup et libens cōcaus i tranqle dari et ac cepta. Puto si bn̄ i cella exti vtiusq; celle pretextes. nō incongrue me hanc vnguentaria: illā arōtica appellasse testabeis. In illa deniq; sit pigmentoꝝ vices atq; fragrātia pistillū extorq̄t. et exigit violenta cō tusio: sic rōꝝ mox eluit q̄ damo

et exp̃mit nãle vim ub magisteij et districtio disciplie. In hac aũt volũtate et tanq̃ ĩnate affonis q̃ tã mansuetudo sponte officiosa c̃ rit. ĩstar plane vnguenti quod e ĩ capite. ad leue calozis tactũ deste dentis ac defluentis p totũ. Itaq̃ ĩ cella disciplie tãq̃ sicce ac simplices arõtũ spes continent. et inde arõ tuã ea denoiandã pnũ. In ea q̃ veo ne dcã est. qñ ia qĩ ofecta r̃ponũ t. et ỹuant vnguenta. nichiloĩnus ex re no. et ipã accepit. vt vnguẽ taã nũcupãet. Ita vnãiam quoz cellã no aliã sane sui nois arbitror fre rõne. in q ea vinũ zeli ĩ caĩte fluentis r̃rondit. nc. det oino pree alys q ĩ ea nerdũ meruit ĩtroduci. oporteret prorsus ut hoc vino estuet q alys p̃sidet. q admõm doctor ge tũ estuabat qñ dicebat. Quis ĩf matur. et ego non infoz. Quis sãdalizat. et ego no oz. Aliqñ ipo be sans pee assens q̃bus poesse no ciab. et quoz no zelas salute. sub rectione nis abiecte vendicas tibi. Hant ergo cellã quoq̃ gre noiaui. no q̃ absq̃ gra vel reliquas duas obtine oino quis possit. sed ob pleĩ tudinẽ que singulait ĩ ista p̃cipit. Deiq̃ pleitudo legis e caĩtas. et q̃ dilexit frem legem ỹpleuit. Ui distiõne vobuloz. vide et dram cellaz. Met enũ paris facultatis seu facultatis eiusde e. petulãtes vagos q̃ sensus atq̃ ĩtemperante carnis appetitũ mgri coprimere metu. ac rigida disciõe cohibere censuia. et sponaneo affectu bñ tũ sociis cõuente. castigatis sub feru la viue moziboz. et sola mgra vo lũtate gestũ paĩbus gere moze.

Nã neq̃ vnius rursum quis dicat ee meiti vnius vel vtutis. sociale vnie. et vtile p̃esse. Dm̃ multi deniq̃ sub p̃ceptore quieti viuut. quos si ego absoluas. videas no posse quiescere. nc se vllo modo equalib⁹ fuare ĩ noxios. Itaq̃ ĩnuos ẽnes simplicit ac sine quela iuc fres conũsaĩ. sup fres no solũ ĩ vtute. sed et ĩsipienter et neqt. Quada siquide bona me diocritate contenti sunt. quo hui moi fuit. sicut eis mẽsurã gre ptius e dẽ. mime quide egentes mgro. nc tñ ydoneu magisteio. Quozubus igit̃ ceptes quide ĩ moziboq̃ ancellunt. sed vtriq̃ supioes exisuit. q̃ supioe ee scriit. Deiq̃ et acepuit ĩ promissione q̃ bñ p̃fuit. constitui fr̃ oia bona dñi sui. Et pauri prosto q̃ vti luc. pauioes q̃ et hũlit p̃sint. Itaq̃ tñ vtriq̃ adipleti. q̃ mrem vtutum discretione p̃fe adeptus. vino nichi loq̃ caĩtis vsq̃ ad cõceptũ ppue glorie. vsq̃ ad fuipiq̃ obliuione adno gre da fuit debuat. quod solo ac mõ spũ sti magisteio int̃ cellam vinariam obtinet. Virtq̃ siq̃dem discretionis absq̃ caĩtatis fuore iacet. et fuor vehemens absq̃ discretionis tpamento p̃cipitat. Ideoq̃ laudabilit caĩ neutrũ dee. q̃tq̃ et fuor discretione eq̃at. et discretio fuore r̃gat. Ergo eũ oporteet ee moziger̃tũ eum q̃ pre est. Optimũ aũt ĩ moziboq̃ dixeri et suma disciplie hui⁹ p̃fe applendisse. caĩ totas has cellas absq̃ offendiculo p̃curre et citra ruĩe dõtũ est. q̃ ĩ nullo prorsus aut r̃sistat poribus aut ruideat paĩbus. aut subiectis desit ĩ cura. vel ĩ sup bia p̃sit. plans obediens. sociis ꝑ grues. subditis utiliter cõdescendẽs. Quod

quidē ꝓfectionis īsigne. haut dubiꝫ
ꝓ sponse ānueri. Inuit hō eam
simo quē dixit. Quia introduxit me
rex ī cellaia sua. dū nō ī vnā aliquā
cellā: sed ī cellaia plua ait se introducta
ondit. Jā ad cubiculū veniamꝰ. Quid
istud. Et ō me nō psumo sic quid sit.
Ego me ꝰ tante rei arrogo expientiā.
nec gloior ī progatiua que soli suauit
bie sponse. cautus uir illud greco
sic merpm. ut scia etia cū ꝓphā quid
desit m. Tame si nichil oīno sarem.
nichil dicerem. Quod scio. nō iudeo vo
bis. nec subtho. Quod nescio. doce
at nos qꝫ docet hoiem sciam. Dixi et
meministi ī theozice ī teplacionis artha
no. regis ee quēndū cubiculū. Sed
quō de vnguentis dixisse me scio.
multa videlicet et diuisa penes spon
si ea ee. nec oia presto oībus. sed
sua qbusqꝫ idulta pro diuisitate mei
tor. sicquoqꝫ nō vnū puto cubiculū rēgi
ee. sed plua. Nā nec vna e regnā. ꝓfo
ciples. et cōcubme multe sūt. et ado
lescentulax nō e nūs. et vnaquaqꝫ ī
sibi uenit secretū tū sponso et dicit. Se
cretū meū mihi. secretū meū mihi. Non
oībus vno ī loco frui dat grata et se
creta pnēa sponsi. sed ut cuiqꝫ pa
tuit a pre ipius. Nō enī nos elegimꝰ
eū sed ipe elegit nos. et posuit nos.
et vbi ab eo qsqꝫ positus e. ibi e. Deiqꝫ
mulier vna cōputa. secus pedes dni
sortita e locū. cū altera deuotionis
sue firmā ad caput inuenit. si tm altera.
Petro et thomas ī late. noīes ī pe
tore. petrus ī simi pri. paulꝰ ī tno
rcla. secreti ihu gram sūt assecuti.
Quib mihi digne distīgue sufficiat
has vanitēs meritor. vel potius pre
mioꝝ. Ne oīno tm ꝑtriisse quod ipi
noui mihi videam. Prior mulier
strauit sibi ī tuto ihū tis. posteior in
solio spei. iohānes ī lato caritatis.
thomas ī solido fidei. paulus ī intio
sapie. petrus ī luce veritis. Sic ergo
apud sponsū māsiones multe sūt.
et sive regna. sive concubina. etiā sive
de nūs sit adolescentulax. cōgruū
quecqꝫ pro meritis accipit ibi locū ter
minūqꝫ. quousqꝫ lucrat sibi cōtemplando
pcrdē et intrare ī gaudiū dni sui.
et rimari dulcia secreta sponsi. quod
suo loco distincte qntū dignū ipse
suggere. demonstrare conabor. Hūc
vēo id nosse sufficiat. nulli adolescē
tulax. nulli concubiax. nulli vel regnax
patē oīno accessū ad secretū illud
cubiculi. qd sive illi colūbe. formose.
pfecte. vni. vnicū sponsus suus. Vñ nec
ego sane idignor. si nō ad illud admit
tor. pserti cū costet inde. ne pam
qdē sponsa iteri adhuc ad omne quod
vult puerire secretū. Deiqꝫ et flagitat
sibi idicari vbi pascat. vbi cubet imeri
die. Sed audite quousqꝫ puenerī. aut
me puenisse putaueri. ner dū dū
tantere deputandū est. quod m
vos pando protinus. Est locus
apud sponsum. de quo sua ūia
dicit. et disponit consilia ipe
vniūsi tis gubnator. leges con
stituens oi creature. pondus ī
mēsurā et numm. Est locus ipe
altus et secretus. sed mūme qetꝫ.
Nā et si ipe qntū in se e disponit
oia suauit. tri et cōtemplante qui
scire eo loci puenit. qesce non
permittit. sed miabiliter quib de
cabilit rimāte et admirante sa
tigat. reddit qꝫ iqete tū. Pulchre
utriqꝫ i consequentibus sponsa
exprimit. et delectatione videlicet
ipius moi ī teplationis. et iqete tudi
ne. vbi ī se dormiē. et tor suū

vigilaē fatet. ¶ Nā i sopno quidē
suauissimi stupoꝛis. plaadeꝫ ā
miationis sentiē qēteri. i vigiliꝫ
veꝛo nichiloꝝ iqete cuiositatis ac
laboꝛiose exaiationis pati se fa
tigacionē signuficat. ¶ Hinc beꝰ
iob. In dormiero aut dico qn̄ cosur
gam. et rursū exspectabo vesperam.
Dentis ne ī hys vbis sancta aiaꝫ
velle mē dū molestiā quodā mō
declinaē suauitē. eandeꝫ rursū
suauē molestiā affectaē. Non enī
dixisset. qn̄ consurgā. si ex toto ei gēs
illa sue ꝛeplacionis placuisset. Sed
et si ex toto displicuisset. nō demuo
exspectasset horā qētis. id ē vesperam.
Nō igit̄ locus ē iste cubiculi. vbi
nequaꝫ p oem modū qēsat. et ste
locus. de quo sr̄ cōnalē reprobam
q̄dē creaturā īmobilis. vigilat set
tissima et seuissima aiadūsio iusti iu
dicis dei. tribulis ītrasilys sr̄ filios
hoīm. Cernit enī a tiocato ꝛeplā
tore hꝰ loco deus. iusto sed occulto
iudicio suo. reprobos nr̄ diuens
mala. nr̄ acceptans bona. i super
et corda īdurans. ne forte doleant
et r̄sipiscant. et conūtant. et sanet
eos. et hꝰ nō absq; ira et etna rone.
quod tāto formidolosius constat ee.
qnto īmobiliꝝ fixū extat i etnitate.
¶ Mouedū valde quod i ppha de hmoi
legim. vbi loques deus ad ange
los suos sic aut cū se am̄ rpio. Qui
pauētibus atq; qentibus. nō ergo
discet facē iusticiam. Non mat.
Subdens q; causam. In tra aut stoꝛ
iniq; gessit. et nō videbit gloiā dni.
Timeāt cleta. tēant mist̄ ecie.
q̄ tribs stoꝛ qs possidēt tā iniq
gerūt. ut stipendijs que sufficē
debeāt. mīme contenti. supflua
q̄bus egeni sustentandi fozent. ipse
sacleges q; sibi retineant. et i vsus sue
supbie atq; luxurie uertū pauꝑm
cōsumē nō vēant. duplia profecto itiu
q̄tate peccantes. quod et aliena diri
puit. et patris i suis vaitatibꝰ et tur
pitudinibus abutit. Talibus ergo tū
ī pn̄tiaq; pr̄e ac miserei ne metuū
p tat. cuꝰ iudicia abissus multa. ad
utr̄. quis hꝰ loco reqem q̄at. Hꝛ
hꝰ visio tremoꝛe iudicij. nō sera tē
tabiculi. Terribilis ē iste locus. et
to tus exparꝫ qētis. Totus ihoꝛrui.
si qn̄ i eū raptus sū. illā apud me
r̄platā tū tremeoꝛe finaꝫ. Quis sit
si ē dignus amoꝛe an odio. Alet mīꝛ
si tatubo ego ibi. solū vtiq; qd̄ veto
rapit. et stipula sicca. vbi et maxi
ille ꝛeplator suos quoq; facet pene
motos fuisse pedes. pene effusos gres
sus. et dicebat. Delaui sr̄ iniq̄s pacem
p̄tor videns. Quae. In labōe iqt
hoīm nō sut. et cū hoibus nō flagella
buit. Ideo q; tenuit eos sr̄bra. ne hmi
lient ad pēitenciā. sed dapnent. ut
sūpbiā tu supbo dyabolo et angelis
eius. Nā qui i labore hoīm nō sut.
i labore profecto deoꝝ erit. Audiente
iudice. Ite maledicti īgne etnū. q̄
patus ē dyabolo et angelis eius.
Est tn̄ dei locus. et iste plane nō aliud
q̄ domus dei et porta celi. Hinc ne
pe timei dixit deus. Hinc sem ter
tribile nom̄ eius. et tang̃ īgress̄ gle
iiciū plane sapie. tor dni. Nec te
moueat q; iiciū sapie hunc demū
loco dederi. et nō prioꝛu. Ibi quippe
q̄ i quoda auditoꝛio suo docente
de oibus mgram audim̄ sapiaꝫ.
hꝰ et suscipim̄. Ibi istrium q̄dem.
sed hic affiam. Instructio doctos
reddit. affectio sapientes. Sol nō

oīb⁹ q̄bus luceꝛ etiā calefacat. sic sā
pientialibꝰ quos docet quid sit sapie
dī. nō cōtinuo etiā attendit ad sapiēdū.
Aliud ē multas dicas scīe. aliud ē
possidē. nr nō tua dulcē facit. sed
possessio. Sic prorsus. sic aliud ē nosse
deum. et aliud tenere. nr cognito sa
pientē. sed tibi sapiat. q̄ et assipiat. Tu
ne sapientē dixeris. que sua stra ipsa.
Quis illos sapientes n ipsipientissimꝰ
dicat. q̄ cū cognouisset deū. nō tāq̄
deū gloīficauerūt aut gras egerūt.
Ergo magis cū aplo sentio. q̄ ipsipien
cor eoꝝ māifeste pnūciat. et bene
licuit sapie tuoꝝ dñe. q̄ tu deus p̄m
aue sapuit. cū ea assipiat ad timendū.
nō cum instruat ad faciendū. Times dei
iustitiā. tues potentiā. et saput iust⁹
tus et potens deus. q̄ tuor sapor ē.
Porro sapor sapientē facit. sic scīe
sua. sicut dicae dixi. Quid ergo. por
loquis. Tantū pparat ad sapiam.
Luc pparabis. ut h mittēs. Paratio
rex cognitio est. Rex hanc facilime
sequit elationis tumor. si nō rpīnat
tuor. ut melius dicat. ictiū sapie. q̄ se
peste ipsipientie p̄m⁹ opponit. Ibi trag
q̄da accessus ē ad sapientiā. h et in
gressus. Porro nr hic nec ibi speculati
pfā ē q̄es. q̄ illuc dū apparet tāqm
solliatus. h tāq̄ turbatus. Nō ergo
tabiculū q̄ses hys in locis. q̄ alter
auditoꝝ docetis. qui pteritu iudi
cis magis appareat. Sed ē locus ubi
vē q̄ stans et q̄ens cruet dū. loquis
oīno non iudicas. non negri. sed ppōsi.
et q̄ m̄ quidē nā de alys nesao. pla
ne tabiculū sit. Si qn illuc contigerit
introduci. sed hoc rara hora. et pua
mora. Clare ibi agnoscat nīa dñi ab
etho et usq̄ in etnū. Timētes eum.
et felix q̄ dicē pt. Utreps ego su
om timentiū te. et custodientiū
mandata tua. Stat ppositū dei.
stat firma pax. Timentes eū.
ppter et dissimulas mala. et remu
nerās bona. ut mio nō eis. nō
mō bona. sed et mala cooperentur
in bonū. O solus vē beus cui non
imputabit dns ptm. nā q̄ nō habu
erit ptm. neō. Omīs ergo peca
verit. et omīs egent gla dei. Qs
accusabit adūsus electos dei. Deus
stat m̄ ad oem iustitia. solū spe
ritū. an solu peccatū. Ome q̄d
spē m̄ nō imputāe decreuerit. sic e
q̄ nō fuerit. Nō peccāe dei iustitia
ē. hoīs iustitia. dei indulgentia. h
dī. h. et intelligi illuc finē veritatis.
Dis q̄ natus ē ex deo nō peccat.
q̄ gīa celestis seruat eū. Gīa
tio celestis. et ia p̄destīatio ē. qua e
lectos suos deus dilexit. et gīficauit
in dilecto filio suo ante mūdi constitutio
nē. sic isti appetentes sibi ut vident
veritatē suā et gloriā suam. q̄ eis foret
consortes hereditatis. aut et apparent
cōsortes ymagis. Hos ergo adūti
q̄ nūq̄ peccasse. q̄m et si qua delq̄
se vident in spe. nō apparet veritate.
q̄ caritas p̄fis spōsi cooperit multitu
dinē peccatoꝝ. et dixi deos quos tmus
se sunt magistratus. et quos terra sunt
portā. cū subito tuā m̄ quoq̄ de me
subozta fiducia et confusa letitia est.
q̄ntus ore in loco horroris. id ē in loco
sedē visionis nō possēt tuoꝝ. uta
ut m̄ visus sum tanq̄ vnus ex illi
bus ee. O si duraret. Iterū. iterq̄
visita me dne in salutari tuo ad vide
dū in bonīe electoꝝ tuoꝝ. ad letādū
in letitia gentis tue. O vē q̄ris loq̄.
et quē nō in meito tabiculi appella
tione censuerit. in quo deus nō q̄

turbatus ia. nec velut distentus
alia prospicit; sed probat voluntas
eius in eo bona et in placens et pfecta.
Visio ista nō tret. sed mulcet. ingeram
cuiositate sedat; nō exacuat; nō fatigat
sensus. sed tranquillat; hȳ vē gestatur.
Tranquillus deus. tranquillat omia;
et gctū aspice. gestē e. Cernē e rege
post diuturnas forensiū qi lites tan
sax. dimissis a se turbis. alax molestias declinātē. petentē de nocte di
uersoriū. tabernaculū introeūtē. cū paucis;
quos hoc secreto et hac familiaritate dig
tum eo ate secūdo quo secretatus gestē
te. eo se serenio habentē. quo placi
dus solos tractē quos diligit. In hō
arcanū et in hō sanctuariū dei. si que
forte vrm alia hora sit rapi et sic
abscondi contigerit. ut nūme auocet
aut perturbet. vel sensus egens. vel
alia pugnēs. vel culpa mordens. vel
ctē ea que difficilius amouet. mentis
ymaginū corporaliū fantasmata; po
terit quidē hȳ eū ad nos redire gloriari; et dicē. Introduxit me rex in
tabernaculū suū. Quod tm tam tpm sit
de q exultat sponsa; nō tēmē affirmauerim. Est tm tabernaculū. et tabernaculū regis; qz mixte de ibus quos explicui
assignauimus visioni; solus fatis e i
pace locus iste. Vter enī apte mon
stratū e. et i pcu exigua. et i sede
nulla p cipuēs; cū et illuc appares
admirabilis. et ad indagandi studiū
excreat curiositē; et hȳ inotescēs tri
bilis. infinitate contractat. Altueo tho
i loco nō plane tribilis. nr tā admirabilis q amabilis apparē dignatur;
serenus et placidus suauis et mitis;
et multe mie oibus intuentibus se.
Jā ut hora que de cellario. orto. tabernaculo longiore disputatio fuit pmone.
meōria vrā expendiū teneat. me
metote tum. tpm. tum meritoz. triū
qi pmiozz. In orto aduite tpa. meri
ti cellario; pmia i tplus illa. ite placite
tabernaculū ingrientis. Et de cellario gde
ista sufficiat. Porro de orto vel taber
naculo si qua addenda aut alia forte qp
dca fuit aduitenda mo. occurrerit; lo
co suo nō pteramus. Jam aut sufficiat
que dca sunt. et mūme iteretur; ne v
qua i fastidiū quod absit veniat ea q
proferūt ad laudē et gloriā sponsi ecce
dni mri ihū x; q est sr benedictus i
scla scloz amē. Sermo .xviij. ordia

Nde demū tāto frēs reditū
ab vrbe mrm. clemētiss o
culos e celo respexit; et vul
tus tandē serenior desr arrisit nobis.
Quievit leonina rabies. fine acepta
malicia. cetā patē recepit; ad nichi
lū deductus e i aspectū eius malignus;
q eā p hō fere octeniū dno safinate
conturbarat. Illum vēo ego qbus de
tantis periculis eo redditus vobis. Quis
desideriis donatus fuī; vris me p
fabulis paro. Quoz vino meritis; vo
lo viue studiis et saluti. Quodqz du
dū cepta i cantibus me exequi tibi
bent accepto; et dignū arbitroz itinere
tui pocus resartie sermone; qp nouis
audiri quippiā. Veōr aut ne dissue
tui p id tpis aīm et distentui diu hitui.
nō solū ad tā diuisa. sed etiā ad tam
digna. dignitas materie pro ut opor
tet nō admittat. Sed si quod habeo
hō vobis do. poterit et fideli obsequio
meo deus etiā quod nō habeo dare.
ut dem; si nō culpet sane ingenium
nō voluntas. Locus aut vn inuenire
debem; ni fallor ibi ē. Ibi diligunt
te. Quod angl explanare itepiamq
quid sit. videamq cui sit; qsnā vide
licet hō dicatur. Nobis nāqz exigitur
quod auctor nō loquit; et fortassis

melius adolescentulis id dicamus: ut fiis vbis et hoc addant. Si q̄ de cū dixissent. exultabim⁹ et exulta letabimur ite. meōres vbex tuox sp̄ vnū: nr dubiū q̄n mri loqrent: cōtinuato sermone. hoc quoq; iserit. Rā dilexit te. Puto ppt aliquas de nūo rpex que nō ide sapent luct put currē vident. que sua sut quer tes. et nō ābulātes simplr nz sincere: sed speculu glē mris iuidētes et captantes occasionē murmurandi aduersus ea: ex eo nux q̄ sola i tel laia ītrosset. Quod no e aliud: nī quod aplus aut. pculū i sūs fribz. Ipe sut deicq̄ quibus exprobrātibz subinde se satisface cogit: vbi eis ita respondet. Nigr sū sed formosa filie ihlm. Itaq; ppt murmurā tes et blasphemātes. dr ab hyis q̄ bone. q̄ simplices. q̄ humiles et ma suete sut. Ab hyis tam dr sponse solandi grā: rā dilexit te. Nō sit t iquiut cula de miq̄ reprhe sione blasphemax hax: cui sstet q̄ rā dilexit te. Bona profecto cō solacio e cū blasphemiam a malis benefacientes: si rā dilexerint nos. Dño suffiat adiutū os loquentium iqua opinio bonox: cū testimonio cōscie. In dño laudabit aia mea. audiant māsueti et letent: man sueti igit letent. māsuetis placeā: et eq̄nimit audio q̄d i me iac tare voluerit luxor p̄dicax. Ergo i hoc sensu puto appositū. rā di lexit te. Nec absurde ut estimo: cū vbiq; pene i choro adolescē tulaq; tales inuenia. que acta spō se auiose obsequent: derogandi nō imitandi causa. Torqueantur i bonis seniox suox. male pascut. Videas ambulare seorsum: suenire sibi et sedere put: moxq; lavare pro caces linguas i detestandū fusurrū. Una vni coniugit: nr spiaculū in edit in eis: tanta e libido detrahendi au diendi ve dicentē. Ineunt familia ritatem ad maledicendū: discordes addiscordia. Consiliant mt se inimi cissimas amicaas: et pax consenta nee malignitatis affau celebratur odiosa collacio. Haut secus egere quoda pylatus et herodes. de quib narrat euāgeliū. q̄ fra sut amica tilla die: hic e in die dnice passionis. Conuenienter sic dnm. no e dnica tenā. madidare. sed magis ppmee et bibe calicē deomox. dū i portanb liquis aliox pdicatoꝝ vir. aliox aures itrante morte libet extpuit. Sic quippe nix pphetā. intrat mors pfenestras nras: cū putrientes auribus et oculis. letale poculū detractionis tuite nobis mistere con tendim⁹. Nō veniat aia mea in con silio detrahentiū eox deus odit eos: dicente apl̄o. Detractores deo odibi les. Quā sententiā dispice i ps logis: audi quo confirmat. Detrahente mat secreto proximo suo: hunc psequebar. Nec mirū. cū id perpua virtū cāt te que deus e. et quide ceteris acrius i pugnāt et psequit cognoscat: quādo vos quoq; potestis aduīt. Omnis qui detrahit p̄m q̄d serpm prodit de cui caritate: deum quid aliud detra hendo intendit: nisi ut is cui detrax veniat in odiū vel contemptū ipsius a pud quos detrahit. Scit ergo caritas in oibus qui se audiūt lingua male dica: et quatū in se e necat simul et extinguit. Nō solū aūt sed absenti bus uniuersis: ad quos volans vbiq; forte p eos q̄ptes sue pueritie contigerit.

Vide qm̃ frale et ī breui ingentem
multitudinē aiāz veloat̃ curres
sno. tabe malitie hui⁹ ī ſpiē possit.
Vtēa dicit de tribus pphetis ſps.
Quoz ob maledictione et aāritiā
die plenū ē: veloces pedes eoz̃
ad effundendū sanguine. Vtq̃ tam
veloces: q̃ veloat̃ curruit sermo. Dn⁹
ē q̃ loq̃t̃ et vnū tm̃ vbū profert̃:
et tm̃ illud vnū vbū vno ī momēto
multi⁹ audientiū aures ifiat̃:
aliās int̃fiat. Coz siquidē felle luo
ris amaz. plingue ī strumētū ſpar
gē ñ amara nō pt̃ dicente dño Ex
habūdantia cordis os loquit̃. Et sut
ſpēs pestis hui⁹ dī alij quidē nude
atq̃ irreuēnt̃ vti ī bucca venit. vn⁹
ēuomat̃ detractionib⁹. alij aut̃ q̃da
simulate vēt̃ die fuco ꝛcepta ma
liciā quā retinē nō pnt̃: adumbre
conent̃. Videas a detractore alia p
mitti suspiria sicq̃ quadā cū grauit̃e
et tarditate. vultu mesto. demissis
frōtib⁹ et voce plangenti egredi ma
ledictione. et q̃dē tanto pſuasibiliōre:
q̃nto creditur ab hijs qui audiūt
corde tuito et magis condolentis
affectū. q̃m malicioſe profert̃. Dolco
ī q̃t̃ vehemēt̃ pro eo q̃ diligo eū
satis: et nūq̃ potui de hac re cor
rigē eū. Et alius. Quicūq̃ aut̃ q̃dē bn̄
cōceptū fuerat de illo studiū. sed p me
nūcij ī notuisset̃: ac q̃m p alteꝛ pa
tefiā res ē. vēi tē negāe nō possū:
dolens dico. reuēa ita ē: et addit̃.
Grande dapnū. Nam alias quidē.
ī plurib⁹ valz̃: certū ī hac pte ut ver
fatear. excusai nūme pt̃. Hijs pau
cis admissis ad malignissimū viciū
meōzatis. reuitamur ad explanā
dū ordinē. et demonstremus q̃ sit
ſm̃ loco ītelligendi ꝛa. Non ei ar
butoz sentie quēpiam rē ītelligere
ſm̃ corpus rēs dicā eos q̃ ſponsam
diligūt. Ptēa demonſtrādi a nobis
rātudo ſpitalis. id ē aī cordis re ꝛatu
do. Ipse ē q̃ loq̃t̃: ſpitalibus ſpita
lia ꝛparans. Ergo ſm̃ aiām. nō ſm̃
terrena et fetulenta materiam deus hoiez
rem̃ fecit̃: ad ymaginē quippe et ſili
tudinē ſuā creauit illā. Ipse vēo q̃ad⁹
psallus. rectus dns⁹ mr̃: et nō ē iniq̃tas ī de:
eo. Rectus utiq̃ deus. rem̃ fecit̃ hoiem̃ ſilē
ſibi. id ē ſine iniq̃tate: ſicut nō ē iniq̃tas
ī eo. Pozro ītegitas cordis ē. nō carnis
vicii. ut p hoc noueris ī ſpitali portione
tui. et nō trassa luteaq̃ ſba dei ſilitu in
dinē cōſuandā ſiue rēpandā. Ipse ēi est
deus. et eos q̃ volūt ſilēs ei vel pſeue
rāe vel fiei. oportet mētre ad cor. atq̃ in
ſpū id actitāe negotij: vbi ꝛuelata facie
ſpeculātes gloriā dei. ī eandē ymagi
nē trāſformēt̃ de claritate ī claritate
tāq̃ a dñi ſpū. q̃mq̃ et corpoꝛis ſtra
turā dedit hoi ds rectam. ſpēsan ut ista
corpoꝛea exteꝛioꝛis viliozis rēitudo fig
mēti. hoiem̃ ītexioꝛe illū q̃ ad ymaginē
dei ſm̃ē. ſpūalis sue seruande rēitu
dinis āmonet̃. et de cor limi ſaugeret de formitate
āmi. Quid ei ī deteneāis. q̃ curiū rō
cepe gere aīm̃: Dūra res et feda: lu
teū vas quod ē corpus de tra oculos
hoīē tuos sursum. celos libē ſuſpice. celoz
q̃ luminaribus oblectāe aſpectus: ſpitale
vēo celeste q̃ creaturā. suos econtrario
oculos. id ē mentis ſensus atq̃ affectus
hoīe ītrā deoꝛsū: et que debuit nutri
ri ī croceis. herē luto tanq̃ vnā de ſubd⁹:
et āplexāi ſtroza. Erubesce aiā mea.
pro dira pecoīnā mutasse ſilitudinē.
Erubesce voluerū ī ſreno: que de celo
es. Erubesce aiā mea aut corpus ī mei
conſideratione. creata creanti ſilius rēā:
me quoq̃ accepisti adiutoziū ſilē tibi:
vtiq̃ ſm̃ limeamēta corpoꝛee rēitu
dinis. Quocūq̃ te vtas ſiue ad deū

sursum. sive ad me deorsum. nemo siquidem carnē suā odio vmq̄ habuit. vbiq̄ occurrit t̄ spēs decoris tui. vbiq̄ pro statu tue dignitatis habes de magisteio ~~magistratu~~ sapie. fauiare āmoi tionē. age ergo meā quā tui grā accepa rtmēte et suāte progatiuā. tu quo no cōfundeis amisisse tuā. Cur suā tec cō ditor ītuet aboluta sllitudme. cū tuā tibi t me sstuet assidue q̄ repmet. Ja ome adiutoziū quod t̄ ex me debebat. vtsti t̄ i cōfusione. abuteis obseq̄o meo. Indig ne hūanū corpus ītgtans. brutus et bestialis spūs. Istubmoi ergo curue aie nō pnt diligē sponsum. qm nō sut aie sponsi. cū sint mudi. Qui vt ītgt aiq̄ ee mudi. amicus dei constatur. Ergo qrē et sape que sut sr̄ tram. curuitas aie est. et e regione. meditat. aut desidare que sursum sut rūtudo. Et rpā ut ysa sit. i sensu dissimiat et consensu. Nam ruera te dxeri. si rē i omibus sensas. et frās nō dissencas. Inuisibl ai statu. nūciet fides et actio. Rem tuduabis. si fide catholicū. et iustū ope te proba uerib. Di quo mīq̄. curuū cēsere non dubites. Sit nēpe habebi si rē offers et rē nō diuidis. peccasti. Rē quide quodcūq̄ hoz offers. rē aut ab alteru tro ea nō diuidis. Volu ee rus oblator. et p̄uus diuisor. Quid diuidis actū a fide. Inique diuidis. fide p̄mes tuā. Nam fides sine opibus mortua ē. iunctis moz tuū offers deo. Di eni quedam fidei vita aie. rpā deuocio ē. quid fides q̄ nō opat ex dilone. n tadau exaime. Bn honozas deū mune fetido. bn placas fidei tue mīstoz. Quo hostia paacita. vbi tā seua discordia ē. Nō mirū si cū isurrexerit i frem. qui p̄ius octa suā derat fidem. Quid miraīs o caym. si ad tua nō respiat munera. qui te despiat. Nec hoc mīz. si nō respiat nō te. qui ita diuisus es ite. Si manū das deuotioni. quid am das linoz. Non consiliaī t̄ deū. discoīs teū. Nō placras sed petras. et si nondū q̄de ipie faciendo. sed in diuidendo nō rē. et si nondū frīnda. tā tn fidenda te neis. Nūquid rtus vel qn manū por rigis deo. cui cor ītra traxit linoz. frīnu odii. Quo rtus. cui fides moz tua. cui opus moz. cui nulla deus amaīdo multa. Erat quide i offente fides. sed non i fide dilcto. Rea oblo. sed crudelis diuisio. ajoz fidei. e sepe cātis. credis i xm. fac x opa. ut viuat fides tua. fide tua dilcto āmet. probet et actio. Nō ītuat tremum opus. quē celestiū ēigit. Qui te di cis ix̄o manē. des sicut ipe ambula et tu ambulae. dz si ppriam gloriā queis florenti iudes. absenti deīp. roponis ledenti te. ho xr̄ non sciat. Confitēs te nosse deū. fris aut ne gns. Nō rē plane. sed ipie iniquam xp̄o. aiam dedisti dyabolo. Audi ergo quid dicat. Homo este labijs me ho nozat. cor aut eius longe est a me. Nō es profco rtus. q̄ tā non recte diuidis. Nō pt attolle caput. pressu dyaboli iugo. Nō te subuge pnales. cui dnatur iniquitas. Iniquitates tue sr̄gresse sut caput tuū. et sr̄ onus gie grauate sut sr̄te. Iniqtas deū sedet sr̄ talentū plūbi. Videes. q̄ nō faciat hoiem rtm fides etiam rtā. que nō opat ex dilone. Et q̄ sine dilone ē. nō hz vn̄ aligat spō sam. Sed nr̄ opa q̄nus trā. rtm cor effice sufficiunt sine fide. Quis ei rtm hoiem dicat. nō placente deo. Sine fide aut ipossibile ē placere deo. Qui nō placet deo. nō pt illi placē deus. Nā cui placet deus. dē displicē nō pt. Porro cui nō plac

fides

deus ꝛ ner sponsa eius. ¶ Quo ergo
reus qui nr deum diligit nr etiam
dei ꝛ cui dr reꝰ diligit te. ¶ Si igitur nr
fides sine operibus. nr opa sine fide suf
ficiunt ad aiam rectudine ꝛ nob q xm
tredim⁹ frem. reas studeam⁹ facere vias
nras et studia mra. leuem⁹ corda mra
cu manibus ad deu. ut toti rei iueniam ꝛ
fidei me rectudine reas actibus cap
batem. dilectores sponse. dila a sponso
ihu xo dno nro. q e bndcs i scla ame

Sermo. xxo.

Ante quod dixerā i sermone. qr
emulus lacessentibus spo
sa respondē cogat ꝛ que corpe quidē
de nuo adolescentula ee videnꝛ
alio aut longe sut. ¶ Ut nepe nigra
sum sed formosa filiꝫ ihlm. ¶ Patet q
detrahent ei ꝛ nigredine ipperantes.
¶ Sed adute sponse pacam ac benig
nitate. Illo mo cui reddidit maledcm p
maledco ꝛ sed mstr bndixit. filias ihlm
vocans ꝛ que magis filie babilonis
pro sua iniqte vel filie baal aut si
quod aliud non ipperij occurriset. p
sua nequa appellari meruerant.
¶ Sane discere at a pphā. pmo ab xpa
unctione. que docet suauiter. calamū
quassatū no tendū ꝛ et limū fumigans no
extinguendū. ¶ Nec no putauit aplus
mrtandas satis motas esse nr quo
addendū stimulus tuidie qua torque
bant ꝛ magis at cū hys qui odert
pacē studuit ee pacifica ꝛ sacis se eam
insipientibus debuerem. ¶ Salut ergo
xpas fauorabili de malee dolo ꝛ qz
cue sunt ei i firmar potius operam
dare saluti. q̄ pprie vocationi. q̄ mibus
quidem optanda e ista pfcio. pprie at
optior for e platoy. ¶ Sicut quippe
boni fideles q pposita. languentiū sibi
credita aiaꝝ aura ꝛ no pompa. cuiꝰ
inanis murmr cupiā illaꝝ q̄ule vocis
iudicio deprehendut. et si i pbo vsq ad
cuita et cotuelias prupentis medio
se et no dnos agnoscentes ꝛ parat ofensi
adiusus frenesim aie no vindicta ꝛ sed
mediana. ¶ Nec igit ro cui sponsa filias
ihlm dicat. eas xpas quas maliuolas
sustinet atq maledicas ꝛ viz ut i blando
pmoe delniat murmurantes. pmo
tione sedet. sanet liuore. ¶ Derepti e ei.
¶ Lingua pacifica speciat lites. ¶ Alias vo
filie reuelat ihlm qdam mo sut q huiusmodi sut. nr
falso ita eas noiat sponsa. ¶ Nec ei ppt
sat meta erat. q ꝛdixit quidē mali cū
bonis fuscapuit. sine ob fidelū corpale ppt fidei eoꝝ coem
salte sortem. seu etiā ppt spem future professione. sine
salutis. a qo dino no sut q̄ diu ih vivunt
vel tales desperande q̄tulibz viuat des
perate. no tongrue filie ihlm noiant.
Videa ria quid illud sut dicē ꝛ nigra sum
sed formosa. ¶ Nulla ne i hys vbis repugnatia
e. ¶ Absit. ppt simplices dico q inter co
lorē et formā dyscrē no nouerit. cui forma
ad pfectionē ptineat ꝛ nigredo color
sit. ¶ Non ome deuq quod nigrū e ꝛ di
nuo et deforme est. ¶ Nigredo vbi causa
i pupilla no dedecet. et nigri capil
li cadidis vultibus etiā decore auget
et gratiā. ¶ Nec t quodq facile adute e in
rebus inuis. q̄mq fiue nuo sut que
i fieri quide reperies decoloriaꝝ i co
positione veo decora. ¶ Ni fortasse modo
pt sponsa cū pulchritudie vtiq exposi
cois nemo no care nigredine ꝛ sed sane
i loco pegrinationis sue. ¶ Quoq eit.
cui ea sibi i pria exhibebit sponsꝰ gloe
gloriosa no hntē maculā aut rugā ꝛ
aut aliquid huiusmodi. ¶ Nec nuc si dicet.
q nigredine no hnet. serpam seducet ꝛ
et veritas ea no esset. ¶ Admonere ne mu
lieres. q dixit nig sum ꝛ et rursus nichilom
q̄ fortasse sit gloriat. ¶ Quo ei no formo
sa ꝛ cui dr. vei formosa mea ꝛ cui at

dr̃ venu. nondū ꝓueniẽat. ne forte
quis putet hoc dicī non quidē huic
nigre que adhuc laborat veniendo i
via. sed bñe illi que iā prorsus absq; ni
gredine regnat ī ꝑria. Sed audi vñ ni
gra. et vñ formosam se dixerit. In ni
gram quidē ob tetrā ꝺiſſatione quā
primus habuit sub ꝓncipe huius mūdi.
magine tristis horis adhuc portans
formosam vēo de celestis filiꝰ ne quā ꝓ
mūnt ābulas iā ī nouitate vite. Sed si
hoc ē aut nō magis de ꝓfecto. nigra sum. et
nō nigra sum dicit. Si cui ñ placet hui
sensus. id quod seqr. sicut tabernacula
cedar. sic pelles salomonis. sic oz intelligi.
ut de vetꝰ quidē ꝺiſſatione cedar. de
noua vēo salomonis se dixerit tabernaculū.
Hoc ei ee pelles. quod tabernaculū ꝓphā
ondit dicens. Repete fuit tabernacula
mea. subito pelles mee. Prius igit nigra
sit vilissima tabernacula cedar. postea
formosa. sicut pelles glorioſi regis.
Sed videamꝰ quō ad statū pocꝰ vite
pocioris utrūq; respiciat. Si cōſideꝰ
hūtū exteriorē strictū eū q̄ in fine ḡm sit
hūlis vtq; et abiectus. et quadā ne
glectus tribulatiōnū. cū ñ videē ītus rūelata
faciē gloriā dei speculātes. ī eandem
ymaginē trāſformeꝰ de claritate ī claritatē
tāq; a dñi spū. nū vnaquisq; illius aiā meri
to nobis videbit posse rīndē exprobria
tibus sibi nigredinē. nigrū sū sed for
mosa. Dic t̄ deiq; demōstre aiam
et nigrā pit et formosam. Epistole
māgnit gr̃ues fuit. sed ꝓnūa corpis ifir
mi. et sīmo ꝺiſſeptibilis. Paulꝰ hoc eāt.
Ita ne paulū o filie ihrlm de ꝓnūa
corpis ꝺiſſatis. et tāq; decolore deſor
mē q; ꝺiſſeptatis. q; cruris hoīm cultū
afflictāt ī fame. et siti. et frigore. et
nuditate. ī laboribꝰ plurimis. ī plagis
sup modū. ī mortibus frequēt. Hoc
fuit que denigrat paulū. ꝓ hmoi
Deo hmoi doctor genaū rputatur
ī gloriis. ignobilis. nigr. obscurus.
tāq; deiq; ꝑpsima huius mūdi. Cui
neo nōne ꝑe qui rapit ī paradisum.
q; vnū alterq; pambulans. vsq; ad
cui sui pritate penetrat celū. O
vē pulchra aia. quā et si infimū
ihītante corpis cultū pulchitudo ce
lestis admittē nō desperat. angelica
sibi mitas nō reiicit. claritas dīna
nō repulit. hanc vos diatis nigrā.
Nigra ēst. sed formosa. filie ihrusalē.
Nigra vēo. formosa. dīno. angelico
q; iudicio. Et si nigra est. forisecus ē.
Sibi aut et pximo ē. ut a vobis
iudicet. aut ab hijs q̄ secdm faciem
iudicat. Homo videt sicde ī facie.
deus aut ītuet cor. ꝓpter ea et si nigra
foris. sed ītus formosa. ut ei placeat
cui se probauit. Non ei vobis. qbꝰ
si adhuc placet. xp̃us nō esset.
Relinquitur nigredo que mētis candore
parit. lumē fidei. sancte pritate. Audi
deiq; quid ꝑ ꝓphetā deus ꝓmittat
istis moi nigris. quos aut hui tāq;
pncie. aut cuiuslibet zelus. tanquā
solis estus decoloraſſe videtur. Si
fuerit ꝓcul dubio vna ut cōtinuo quasi
nix dealbabit. et si fuerit rubra qi
vermiculus. velut lana alba erit.
Non plane ꝺiſſeptenda ī suis extera
illa nigredo que candorem optat
itimū. et sedē ꝑparat pncie sapie.
Candor ē ei vite et ne sapia. ut sa
piens ꝺiffinit. Et candida oportet
ee aiam. in qua ꝑpā sedem elegerit.
Et si aia iusti sedes ē sapie. haud
dubie dixerit. aiam iusti ee candi
dam. et forte ſſis iustica ꝑpā candor
est. Iustus aut eāt paulus. cui re
posita sunt cōna iustice. Candida
proinde pauli aia eāt. et sapia se

(vastata)

debat mea ita ut sapiam loqr mt pfob. sapiam i mstcio absconditā quā neo pncpū huj mundi agnouit. Nozo hunc i eu sapiē ius trie q candoē. nigredo illa exteiōr de pnāa corpis infma. de laboribus pluuiis. de ieuniis ac vigilijs mltis aut opabat aut promēbatur. Ideoq et quod nigrū ē paulo. speciosus ē oi ozatu exteriseo. oi eaā vgio cultu. Nō opabit ei qui libet pulchtudo carnis. nō cutis vtiq nitida et hrsuta. nō facie colozata vicia putredinis. nō vestis pciosa obnoxia vetustati. nō auri spes. splendoz ve gēmaz seu qūq talia. que oia sut ad corruptionē pei to proin oīb cūa sozū. spreto oatu cultu q supflua exteioris sui hois. q ēte corrupit. oi se diligēs a pbet. et occupat excolendo ac decorando ī teioz illu q ad ymagine dei ē. et renouat de die i die. Certi sut ei do no posse ee quidq accepta ymagie sua. si pdo fuerit restituta decoz. ptēa et omis gloria eoz ītus nō foris ē. hō ē nō i flore seni a ī ore vulgi. sed i dno. Vn et dicit. Gloria nra hec ē. testiōniū sciē nre. eo q sciē solus sit arbit deus. cui soli placē desiderant. et cui placē sola vēa et sūma gloria ē. Non mediocēs plane gloria illa que ītus ē. iqua et gloriā dicit dns gloue. dicente dauid. Omis gla ei filie regis ab intus. et tuctoz sua tuq gla dū eam lyz i semetipo. et nō i alteo. Et nō i solo foztassis candore ītno. sz teriōi quoq nigredie gloriandū. ne quid oīno de suis depeat. sed oīa coopent i bonū. Non solū igit i spe. sed et gloriā oz i tribulaōnib. Libet aut gloriabor i infinitatib meis. ut habitet i me vtus x̄i. Opteanda i fūmitatib. que xpi vtute compensatur.

Quis dabit m nō solum infirmari. sed destitui ac deficē penitꝰ a mentiēpo. ut dū vtutū vtute stabiliar. Nā vtq infirmitē pfiat. Deiq aut. Cū infirmor tunc fortior sū et potens. Quod cū uta sit. pulchre sponsa conūtit sibi ad gloriā quod ei pro obprobio ab emlis iorquet. nō mo formosā. sed et nigrā ee se glorians. Nō ei erubescat nigre dine quā nouit pressisse et i sponso cui silari. q̄nte eam gloue est. Nil sibi proin gloriosi putat. qm xpi porre obprobriū. Un vox illa prois exultaōnis et salutis. absit m gliari i n i cruce dni mei ihu x̄i. Grata ignōnia cruis. et qui crucifixo ingratus non ē. Nigredo ē. sed forma et similitudo dni. Vade ad sm̄ ysaiā. et describit qua lē i spū illū videit. Que nāq alui diat vnū dolozis et saciē infirmitē. et qua nō eat ei spes neq decoz. et addidit. Nos putauim eū tāq lepro sū et ptussū a deo. et humiliatū. Ipe at vulneatus ē ppt iniq̄tates nras. et at tus ppt scelea nra. et liuoze eius sanati sumus. Certe vn nigr. Junge et illud sti dauid. Speciosus for p filijs hoim. et habes totū in sponso. quod sponsa de se i hoc i loco testata ē. Nō tre et ipe videt. sed m ea que dcā sut emuli posse rndē videbis. nigr sum sed formosa filij ihrlm. Niger plane. cui non erat spes neq decoz. nigr q̄ omis i nō ho. obprbiū hoim et abiectio plebis. Deiq serpm sciat pcm. et nigrū dicē deat. Intue sane pānis sozdidū. plagis liuidū. illuui sputis. pallidū morte. et nigrū vel tut prosco fatebere. Petrū tae eiā aplos. eunde tpm quale i mōte pfpet erit. aut tre angelos i quale pspicere dnpiscat. et nichiloi formosū mabere. Ergo formosus inse. nigr ppt te. Am formosū et i mea forma te agnosco.

dñe ihū. nō ob dīna tm̄ q̄bus effulge
mīacula. sed et ꝓp̄ ꝓitatē et man
suetudinē et iustitiā. Duīs qui te ihys
hoiem mr̄ hoies iusante diligent obs
uans. serpm̄ ꝑbet pro vibus imitato
rē tui. Hoc iā brītudinis mun⁹ formo
sa tua ꝑmiscas siue dotis acceptr. nc qđ
formosū ē tui imitat pig. nc qđ nigrū
sustinē ꝺfisa. Vñ et dicebat. Nig sū
ꝫ formosa filie ihlm. Et addidit sili
cet tabnacula cedar. sic pelles salo
monis Ait quid obscur ē. nc attigendū
fatigatis ōīno. Habetis tempus ad
pulsandū. si nō dissilatis. Deit qui
reuelat misteria. nec cunctabit aprire.
q̄ et ad pulsandū inuitat. Ipe ei est qui
apit et neq̄ claudit. sponsus ecce ihs
xp̄us dns mr. q̄ ē bndcts in scla scloꝝ Amn

Sermo xxvi?

Sicut tabnacula cedar. sicut pel
les salomonis. Dmc intpi
endū. q̄ desit h̄ ꝑmo sup̄ior. h⁹ ex
spectatis audīe quid sit. et qualis ei
quod proxīe tractatū ē caplo coap
tet. q̄ filitudo ē. Dē ei hoc uta sub
iectū fuisse ut vtiq̄ ps filitudinis.
ad id solū respondeat. qđ ibi ꝓfessa. r
nig sum. Dē et uta. ut duobus illis
duo ista. id ē singulis singularf erant.
Ille sensus simplicior. iste obscurior ē.
Sed tptem̄ utriq̄. et ꝓius quidē
hūt qui difficilior appet. Non aut
i duobus ꝑmis. ꝫ i duobus dūtaxat
ex mis difficultas ē. Nam cedar qui
dē quod intpretat tm̄bre. apte satis
cū nigredine suēre videt. sed pelle
salomonis cū formositate nō ita. Por
ro tabnacula i eande nichilōi⁹ iaur
re sciētiā quib nō videat. Qđ ei
tabnacula. n mra fuit corpa. i quib⁹
pegrnam. Licet ei manētem h̄ hēm
cuitatē. sed futurā iquirim⁹. Sed r
militam⁹ i eis tāq̄ i tabnaculis.
prorsus violenti ad regnū. Denīq̄
militia ē vita hoīs sup tram. et q̄ dū
militam⁹ i h⁹ corpe pegrinam⁹ a dno.
id ē a luce. Ita dns lux ē. et i qntū q̄sq̄
cū eo nō est. i tm̄ i tm̄bus ē. h⁹ ē i cedar.
Flebile proīn voce illa agnoscat sua.
Heu m̄ qr icolatus meus prolongat⁹
ē. hītaui cū habitantib⁹ cedar. mltū
icola fuit aīa mea. Hoc ē ergo habita
culū mr̄i corpis. nō cuius māsio. aut
idigene domus. ꝫ aut tabnaculum
militantis. aut strabulū viatoꝝ. est
tāq̄ h⁹ corpus tabnaculū. et tabnaculū
cedar. quod nimiꝝ aiam q̄ obiectu
sui itrītū serpti lūmi iterī nunc
fraudat aspectū. nc sinit oīno vide
illud n̄ p speculū quidē et enigte
nō āt facie ad faciem. Videsne
vñ ecce nigredo. vñ pulchrīmis
quoq̄ aiabus nōnulla rubigo ihe
sit. De tabnaculo quoq̄ cedar. de
exactio laboriose militie. de diutur
nitate miseri icolatus. de angustiis
eruptionis exilij. de corpe deiq̄ fra
gili et grauī. q̄ corpus quod cor
rūpit aggrauat aiam. et deprimit
terena ihītatio sensū multa cogitā
tē. Ꝑtea et cupiit dissolui. ut
corpe leuate. x auolet i aplex⁹.
Vnde et gemens una de miseris
aiebat. Infelix ego homo. qs me
liberabit de corpe mortis hūius.
Scat nimiꝝ q̄ hīmoi ē q̄ nō possit
i tabnaculo cedar carē ad purū
macula aut ruga nō qn̄ tulatiq̄
nigredie. et cupit exie ut se pos
sit exuē. Et h⁹ rō. cur sponsa nigra
se dixerit sicut tabnacula cedar.
Sed ei quō formosa. sic pelles salo
monis. Ait nescio quid sublime
ac sacrū sentio i hys pellibus ius
lutū. quod mīme aufim oīno co
tigē. nisi ad nutū sane tpis. qui

reposuit et sigut. Legi ninuy. qui
scrutator ē maiestatis opp̄ metur
a gloria. Supsedeo igit̄ et dissēdo. Vo
bis iterū tāle eāt solito tpe̅re fauo
rē vr̄is p̄abus. ut eo alacriores quo
fidentiores redeam ad id quod atte
ntiorib⁹ eget ām̄is. Et fortassis tuēi
et p̄ius pulsator. quod temeārius
scrutator nō posset. Dm̄ꝑ et meror finē ip̄at.
et calamitas quā pator. Quousq̄
ei dissimulo. et ignis quē intīm̄ enzipm
absondo. triste pectus aduret. Sensit
actus. Quid m̄ et cantico iuuat. qui
i aāritudine sum. Vis doloris ab
duxit ītentionē. et indignatio dn̄i
ebibit sp̄m meū. Subtracto si
q̄d̄ illo p quē mea i dn̄o studia vtrūz
libēa ee solebat. sil et cor meū deliqt
me. sed fera vim auo. et dissilaui vsq̄
huc. ne affatus fidē vice videt. Deiec
plorantibus alijs. ego ut adiute potui
bus siccis oculis secutus sum tuisum
fun⁹. siccis oculis steti ad tumulū.
quousq̄ cuncta fuit exeq̄az pacto sol
lenia. Indutus sacerdotalib⁹ solitas ei
orōes ꝑpio ore ꝓleui. tra m̄aib⁹
meis ex more iecta fr̄ dilū corpus.
tra mox futū. Qui me ītuebant.
flebat et mirabant q̄ nō flere ꝓpe.
cui nō illū quidē sed me potiꝰ q̄ illū
amisisse oēs miserarent. Cui⁹ ei vl
freū pectus sr̄ meritō moueatur.
q̄ videt gerhardo supstite. Comue
dapnū. sed pro meo nō ꝛpūbitur
iforatio. Et ego q̄bus poterā vib⁹
fidei. reluctabar affatū. nitēs vel tui
tus nō mouei frust̄ additione nē.
dum̄ sitatis debito. diuoīs vsu. pote
tis iussu. iudicio iusti. flagello tri
bulis. dn̄i voluntate. Pro hūoi sēp
entur et deiceps exegi a meinetipo
nō idulgē multo fletu. multū tri
meciā depasat. Clausus lacꝰ serpit.

turbatus et mestus. Nec potui ip̄are
tristitie qui potui lacrime. sed ut serp
tū ē. turbatus sū. nō sū locutus.
Et suppressus dolor. alcius itrorsum
radicauit. eo ut sentio acriorē fratris
quo nō ē exie p̄missus. fateor victus
sum. Creat nr̄ē est fons. quod ītus
patior. Creat sane ad oculos filiorū.
q̄ faciles īmodū. plactū humanius
est̄met. dulcius solent. Satis o filij
q̄ iustus sit dolor meus. q̄ dolenda
plaga mea. Cernitis nēpe q̄ fidus
comes deseruit me i via hac qua ā
bulaba. q̄m vigil ad curā. q̄m non
segnis ad opus. q̄m suauis ad mores.
Quib⁹ ita m̄ p̄nctarub⁹ aui exp̄dletus
ego. Fr̄ erat gr̄ē. sed rugione g̃manor.
Dolete q̄so vicem meā. vos q̄bus hec nota
fuit. Infim⁹ corpe erā. et ille pozbat me.
pusillus corde erā. et hortabat me. pi
g̃ et neglugens. et excitabat me. ip̄ui
dus et obliuiosus. et monebat me.
Quo m̄ auulsus es. Quo m̄ raptus
e m̄ibus hō vm̄is. hō sēz cor meū.
Amauim⁹ nos i vitā. quo i morte sum⁹
sepati. Amarissima sēparacet quā no
posset omo effice n̄ morb. Dn̄ ei me
viuū viuū desere. Dīno opus mortis.
horrendū diuortiū. Quis ei tā suaui
vinculo mutui nr̄i nō peperit amoris
n̄ totius suauitatis ītimita morb. Hn̄
morb. que vnū rapiendo. duos piosa
p̄emit. An nō morb eadē m̄. Imo plg
m̄. cui vtiq̄ oī morte ifelicior vita
fuata est. Viuo. et viues moriar.
et hr̄ direrī vitā. Dm̄ mitiꝰ me ꝑ
uares o austera morb vite vsu. q̄ frai.
nā vita sine frau. quior morb. Denicq
dux malū ligno patur ifructuoso.
secus et ignis. Ergo meis laborib⁹
inuidens. elongasti a me auctū z ꝓrīn.
p̄ quib⁹ maxīe studiū erat si q̄n erat

frūosi. Sacius proīn ñ fuisset pcti
tāi vita qm̄ tua gerhardē sustīri pñaā:
qz meoz ī dnō studioz eāb sollicitus ī
catator. fidelis adiutoz. cautus exāna
tor. Cur, queso aut amauim⁹. ā amisi
m⁹ nos. Dia ꝺiao. ß mea miserāda
sortuā. nō ē illig. Nā tu cāe fr. si caros
amisisti. caiozes vtiq; vrepisti. eye veo
q̄ nā tā misez ꝺsolacio manet p̄ te vnī
solaciū meū. Placita fuit pū vtiq; so
cietas cozpm pro mozte zcordiā. sed so
lū me diuisio vulnerauit. Coē qꝺ libuit.
quod triste lugubre meū. In me ñ sert
ire. ī me cōfirmatus ē furor. Cat abob⁹
alterutīus gīta pñcia. dulce ꝺsociū. sua
ue colloq̄. sed tantas vtiusq; delicias
ego ꝓdidi. tu mutasti. et quidē ī muta
tis illis. recbuas multa. Quāto fenē
gaudioz ac bñdictōm cumulo habe
cte pro me tātillo repōtā t̄ x̄ pñaā.
nr̄ dispendiū sentis absenae a nobis
tue. angelor admixtus chorus. Non
ē igit̄ quod causeis tu de mrā q̄ sub
tracta t̄ pñaā. cui affati sūt suoz⁹ q
copiā dns maiestis ꝺulsit. Et ego
pro te quid. Qm̄ velle sae. quid na
sentias. nūc de me illo vnico tuo. ī eqis
nutāte. cāis et penis destituto de ba
tillo ī bcallutatis moe. si tm̄ licet adh
togitāe de miseis. ī gresso abyssū lūb
atq; illo pelago etno felicitatis ab sorp
to. Forte ei et fi nosti nos ſm̄ carne.
ß nūc tā nō nosti. et qm̄ ī troista ī po
testate dnī. meoz ais iustitiae eq̄ solus.
ī meoz nrī. Cetm̄ q̄ adhēt deo vnus
spūs ē. et ī dīnū q̄eda totus mutat
affirm̄. nr̄ pt tā sentīe aut sapē ñ deū
et quod sentit. et sapit ꝺb. plenus ꝺo.
Deus aut caitas ē. et gñto qꝺ ī mutica
deo. tāto plenior cāte. Porro ī passi
bilis ē deus. ß nō ī compassibilis. cui
ppū ē miserē semp et pcē. Ergo t te
neāte ē ee mīordē. q ihēs mīordi q̄ius
iāmus sūb. et q̄ nō pāteis ꝺpāteis
tm̄. affatus proīn tuus nō ē imi
nutus. sed mutat nr̄ qm̄ dns ī dulci
nrī cia te exuisti. et xpī ei cura ē
de nobis. Quod ms mū ē abiecisti.
sed nō quod pūi. Caitas deiq; nūq
excidit. nō oblīuiscēis me ī finem.
Videor m̄ frem meū q̄ audie di
tente. Nūq mr̄ pt obliuisci filij ꝺ
tāi sui. Quod si illa oblita fuerit.
ego tm̄ nō obliuiscar tui. Nō expedit
prozsus. Eas vbi ꝺser. vbi iacea.
vbi relinqueis me. nō est q̄ pozrigat
manū ad oīa quod emserit. Resi
pisco ad gherardū ut cōsueuerā. nō
ē. Heu tūt ego īgemisco miser. sicut
hō sine adiutorio. Que cōsula ī abi
guis. cui ī adiuis fidā. q̄s porbit onerā
quis ꝓpulsabit pcula. Nōne vbiq;
gressus meos gerhardi odii ātebat.
Nōne tuū gerharde pectus. aure mee
noīs q̄ meū xpī⁹ hebat. faliai
ī cursabant. acūb vrgebat. Nōne ī
līgua illa tua placabili et potenti.
meā a hmōi bus scli fregit tissime ve
dicabas. et auco reddebas silencio.
Dns dedit illi lingua eruditā. ut
sciet q̄n ꝓferre debēt sermonem.
Ita deiq; ī prudētia trīsoz suoz.
et īgrā sibi data desti. et domesticas
satisfaciebat et exteis. ut pene me
neō regret. cui por forte gherard⁹
occurrisset. Occurrebat aut aduē
tantibus opponens se. ne subito meū
oculī ī cursarent. Sed q̄bus sane sa
tisfacē ꝑ se neqbt. hos ꝑducebat ad
me. ceteros emittebat. O vnū ī
distrū. o vir fidelis. et aco hebat
morē. et officijs cāitatis nō deerat.
Quib vacua ab eo ē resilit manus.
Si q̄nes ꝺsiliū. si paup subsidiū re
porbat. nr̄ quebat q̄ sua sut. q̄ se me
dijs ī gerebat cāis. ut ego vacarem.

Spēabat enī sicut eāt ylulmus. maiorē de mrā qēte frēm ī qm si va
cāet rpe. Intrōū tm postulabat absolui ꝙ
alteī cedē; quasiqui melius ꝓuī
dēt. Sed vbi ille ueīret. Ner petu
lanti aliq ut assolet ī eo offitiy detē
bat affū; sed solo ītuitu caritatis.
Siquidē plus oībus laborabat. et
mi oībus acripiebā ita ut sepe cū
alijs nāā nūstret rpe egēt ī plubꝫ;
vbi causa. abo aut veste. Deiꝫ tū se
sentiet decessiu ꝓpingre; dō īquit
tui sris. q qm tū ī me fuit semp op
tauī qēte mī itendē. vacāe t. Sed
īplicatū tenuit tiōr cuus et volū
tas frm. et studiū obediendi; sup
oiā abbatis pīt et frīs gmana di
lāo. Ita ē. Brās t fr de oī fretū meoꝝ
siqs ī dnō studioꝝ. Tibi debeo. si pro
fecī; si profui. Tu ītrabaīs. et ego
tuo bnficio feiatus sedebam michi;
aut ēte dīnis sānis obsequijs o cru
pabar; aut doctne filioꝝ vtiliꝫ īte
debā. Cur eī securꝫ ītus nō eem.
cū te stre agente foris; manū dex
terā meā. lumē oculoꝝ meoꝝ nu
pcius meū. et lingua meā; Et
q de īdefessa manꝫ oculꝫ simꝫ. pcr
tus ꝛ silij. et lingua logꝫ iudiciū;
sicut scriptū ē. os iusti meditbit
sapiena; et lingua eiꝫ loquet
iudiciū. Sed quid dixi foris agēte
illū. qī intīna gerhardus nesaet;
ar spūalū exps eēt donoꝝ. No
rut q illū nouit spūales; q vba
eiꝫ spūm redolent. Nouit ītimales;
q mores eiꝫ et studia nō carnē sa
perentiꝫ fuerēt spū. Quis illo ri
gidior ī tristodia disanē. qꝫ ītasti
gando corpus suū districtior; fub
limior vel suspensior ī ecplan
do. subtilior ī disserendo; Quotiens
cū eo disserēs ea dicta q nesciebā;
et qui doctuꝫ aduenerā; doctus ma
gis abcessi. Ner mīx de me; cū mag
ni et sapientes vī idipm nichiloī ex
illo sibi accidisse testent. Non cognō
uit lrāturā; sed habuit īuentore lrāꝝ
sensū; habuit et illūnātem spm.
Nec ī maximis tm; sed ī minus maxi
erat. Quid vbi causa. ī edificijs. ī agris.
ortis. aquis. cūctis deiꝫ artib; seu
opibus rusticoꝝ; quid iō vel hoc rex. in
grē gerhardi subtfugit pīcā. Cemē
tarijs. fabris. agrcolis. ortalanis. sutori
bus apis atꝫ textoribus. mgr fuale eāt.
Cūꝫ oim iudicio oībus esset sapiē
tiōr; solus. ī suis oculis nō eāt sapiēs.
Vtinā multoꝫ. et si minꝰ sapientes.
nō plus tangēt illa maledicta. Ve q
sapientes estis ī oculis vris. Saetis
ista loquor; et adhuc plūa hyb de illo
et maiora xpūs. Parco tm. qr tuo me
a et fr est. Hoc tm secur addo. m v
talis ī oībus. et p omnibus fuit; vtili
ī puis et ī magnis. ī pūatis ꝙ publi
cis; foris et ītus. q eīto ex eo pendeba
tot; q m totū eāt. Solū pene reliq
rat m prouisoris hōrē et nōn; nam
opus rpe faciebat. Ego vocitabar
abbas; sed rpe peāt ī solliatudine.
q eīto ī eo requieuit spūs meus. p que
lucebat delectari ī dnō; Pdicāe libenius
oraē secū. Te īquā m mi fr mēs
sobria et grata qēs; primo effractior
oro pīguior. frequtior lāo; et fuerā
affabilis. Heu sublatus es; et hec omnia
fil. Terū pīt omīs abiere delicie et
letitie mee. Iam cue irruit. iā mo
lestie hinc inde pulsant; et angustie
undiq. Solū me reppererūt. sole m. te ab
eūte rmāsert; solus sub sarcina gemo;
aut pone. aut oppimi nctē ē; qr tu tuos
humeros subduxisti. Quis m tbuat
tato mori post te. Nā pro te nolim.
nec te tua fraudāe gloria. Porro sup

uiuē t ꝫ labor et dolor. Vnā quoadvnā
ī aārit̄ udīe aīe meē. vnā ī merore ꝫ et hꝰ
fit m̄ ꝟsolacio. ut mēdo affligar. Non
pcā ꝫ et vnabo manū dn̄i. ctei mang
dn̄i tetigit me. aīe īgm̄ tetigit ꝫ prus
sit ꝫ nō illū quē vōuit ad requiē. aīe
otrīdit ꝫ cū fuctidit illū. Vnūq; ei ogti
sū quis dixeit. quē plātauit ī vita. Ut
vite quod illi anima fuit. m̄ plane ē morb.
me. q; illa morte mortuū dixeri ꝫ. nō
fuit qui obdormiuit ī dn̄o. ctrite exite
lacrīe ꝫ. cā prudē cipientes exiē. q; ib
q̄ vobis mcatū obstruxeat. ꝟmeauit. Apiant
catharacte miſei capitis. et erūpant
fontes aquax ꝫ si forte ſufficiat ſordes
diluē culpax q̄bus tram merui. cū
ꝟsolatus fuerit fr̄ me dn̄s. tr̄ fortaſſis
et ego mēar ꝟsolai ꝫ si tm̄ nō pcpteo
a mēore. Nam q̄ lugent. ꝟsolabuntur
xpi. Vtea condescendat mich̄ ois
cus ꝫ et ī ſpū lenitatis q̄ ſpīalis est
ſuſtineat lamētantē. Luctus meus
huānus q̄ſo penſet affectū ꝫ nō vſu. Vide
nēpe mortuos cotidie plangē mor
tuos ſuos ꝫ fletū multū et frām nullū.
Nō culpam q affirm ꝫ n̄ cū exceſſerit
modū ꝫ ſed causam. Illa nimix nate
ē et eius turbatio pena pcā. hꝰ vā
tas et pcrīm. ctenū ſola n̄ fallor plo
rant̄ dapna glorie carnis ꝫ vite pn̄
tis ī cōmoda. et plorandi q̄ita plorat ꝫ
nūq; ego ſic. Filis m̄ affectus. ſed alter
causa ꝫ diſſilis q̄ ītentio. Nulla m̄ ſa
ne q̄rela de oīb̄us que fuit mūdi ꝫ
hīis profecto que dei fuit. Adeptū do
leo fidele auxiliū. ſalutare conſilium.
Gerhardū lugeo. Gerhardus ei causa.
Fr̄ carnē ſ̄ proxim̄ ſpū ꝫ ſoa ꝟpōito.
Adheſit aīa mea aīe illi et vnā ſcat
de duabus ꝫ nō ſanguinitas ſ̄ vnanimi
tas. Carnis q̄dē nāt̄tudo nō defuit ꝫ
ſ̄ plus iuxit ſororcias ſp̄s. ꝟsensꝰ aīox ꝫ
ꝟformitas morꝫ. cū igit eemus
cor vnū et aīa vna. hanc meā piter
et pn̄us ꝓ̄ n̄ſiuit gladiꝰ ꝫ et sandēs
media. ptē locauit ī telo. ptē ī ſcena
deſeruit. Ego ego illa porcio miſeā
ī luto latens ꝫ trūcata pte ſui. et pte
poteri ꝫ et dr̄ m̄ ne fleuēis. Amulſa
fuit viſtēa mea a me. et dr̄ m̄ ne ſē
ſeris. Sentio ſentio vel tūtus ꝟpn̄c
fortitudo lapidū fortitudo meaꝫ caō
mea enea e. Sentio proſꝰ et doleo ꝫ
et dolor meꝰ ī ſpū meo ſemp. Non
ſane nos poteūt dūcie et ī ſensibilitas
arguē ille q̄ ꝟberat ꝫ quō illos de q̄bꝰ
aut. Pcuſſi eos et nō doluerit. Affirm
meū cōfeſſus ſum ꝫ et nō negauī.
Carnale quis dixeit. ego huānū n̄
nego ꝫ ſi n̄c me horem. Si ne hꝰ ſuf
fiat. n̄c carnale negaueri ꝫ nā et
ego cārus ſum. venūdatus ſub pcō ꝫ
addictus morti. penis et erupnis
obnoxius. Nō sū fateor ī ſensibilis.
ad penas ꝫ morte horreo meā et
meox. aīeus gerhardus eat ꝫ. meꝰ
plane. An nō meus. q̄ fr̄ ſanguīe.
fuit. profeſſiōe filius ꝫ ſollicitudīe
pr̄. ꝟsors ſpū. ītimꝰ affectū ꝫ Is re
ceſſit a me et ſentio ꝫ ihesus sū et
gr̄ſuit. Ignoſcite filij ꝫ imo ſi filij. di
cē dolete pr̄nā. Miſerem mei mei ſal
tē vos aīa mei ꝫ. q̄ cte conſideatis
q̄ gr̄uia pro pcīs ꝛtepi de manū dn̄i.
In vāga ītignacois ſue p cuſſit me ꝫ
digne pro meritis. dūe pro vibus.
An leue q̄s dixeit. meis vibus vīue
me absq; gerhardo. n̄ q̄ ignorat. q̄d
m̄ cū gerhardo ꝫ. Nec tm̄ contēdo ſer
moībus ſa. Nō reprehendo iudi
cīū quo recepit q̄ſq; quod dignus
ē ꝫ. ille cōnā quā meruit. ego quā
debui penā. Vnūq; q̄ sentio pena.
rep̄hendo ſententiā ꝫ. huānū ē
illud ꝫ hꝰ īpiū. Huānū tam̄. et nāe
ē affici erga caros ꝫ ſiue delabit

tū presto sunt ꝫ sue cū absit molesꝫ
te. Non ẽt otiosa socialis ꝺ̄sacio. pser
ti mt̄ aīaꝝ ꝫ et quid effereret mu
tuus amor ī sibi pn̄tibus. horror ꝺ̄i
tat sep̄acionis ꝫ et dolor de iniuriam
sep̄atis. Doleo sr̄ te gerharde kme ꝫ
nō q̄ dolendus ꝫ sed q̄ ablatus. ẽt
ī fortassis dolendū m̄ potiꝰ sr̄ me.
q̄ bibo calicē aār̄itudinis ꝫ et solus
dolendus. q̄ solus bibo ꝫ nō eī et tu.
Solus ego pater. q̄ solet pi⁹ pati
q̄ se dilig̾t ꝫ cū se amittit. Vtinā te
nō amiserī sed p̄ miserī ꝫ vtinā vel
tarde aliq̄n fecr̄ te quocūq; ieris.
Nō enī dubiū q̄n ad illos ieris ꝺ̄b
trī mediū ex me nostis tue iuita
bas ad laudē ꝫ cū ī vultu et voce
exultacionis subito erupisti ī illud
amictū. sarpentibus q̄ assistebat.
Laudate dn̄m de celis ꝫ laūte eū ī
excelsis. Jam r̄ sr̄ mi nocte adhuc
media diescebat ꝫ et nox sicut dies
illūinabatur. prorsus illa nox illū
nacio tua ꝫ ī delicijs tuis. Acrius
fu ad id mi⁹culi. vide exultāte ī
morte hoiem ꝫ et īsultāte morti.
Vbi ē mors victoria tua. Vbi est
mors stimulus tuus? Jā nō stimu
lus ꝫ sibilus. Jam cantando moriꝰ
hō. et moriendo cantat. Vsurpans ad
leticiā. mr̄ mēorū. vsurparis ad
glaz. glorie ī imica ꝫ vsurparis ad
ī troitū regni. porta īferi. et fouea
p̄ditionis. Ad iuēcionē salutis īt
ep̄tr̄e salutis. id q̄ ab hoīe p̄tore.
Juste nitiuꝰ ꝫ q̄ tu iā ī hoiez īsoce
tē et iustū p̄tē temerariā vsurpasti.
q̄ mors tua es o mors. et p̄ forata hamo
q̄ ī trauta gluisti. cui⁹ vox illa ē in
ꝑphota. O mors ẽo mors tua ꝫ mor
sus tuꝰ ẽo īfne. Illo īq̄ hamo p̄soꝛ
ta. tñ scūtibus p̄ mediū tui fidelibꝰ
latū letiq̄ exitū pandis ad vitam.
Gerharde te nō formidat larualis
effigies ꝫ gerhardus p̄ medias fauces tuas
trīsit ad p̄iam ꝫ nō mō securꝰ sed et
letabundus et laudans. Cum ergo sr̄
ueniss̄em. et extrema iā p̄salmi me
audiente clara voce ꝛpleret ꝫ suspia
ens ī celū ait. Pat ī manus tuas ꝫ
mendo sp̄m meū. Et r̄petens eunde
mone ac fregit īgemnans. pat. p̄.
ꝺ̄sus ad me exhilarata q̄dem facie ꝫ
q̄nta iāt dignacio dei. prem hom ee.
q̄nta hom glā dei filios ꝫ dei hēdes ee.
Nam si filij. et hēdes. Hec cantabat que
nos lugem⁹ ī quo et meū fateor luctū
pene ī cantū cōu̾t ꝫ dū ītentus glorie
eius. ꝛpue sr̄ miserie oblīuiscꝰ. Sed r̄
uocat me ad me pungens doloꝛ. fu
le q̄ a seno illo ītuitu tāq̄ a leui exci
tat sopno p̄strigens anxietas. Plāgā
ī git. sed sup me ꝫ q̄ sr̄ illū iā vetat rō.
Puto ei si oportunitas daret ꝫ nō dubit
nobis. Nolute flē sr̄ me ꝫ sed sup vosipos
flete. Planxit meito dauid sup par
ricida filiū. cui ꝛpetuo strict obstructū
exitū de ventre mortis ꝫ mole tūmis.
q̄ eito sr̄ saul et sup ionatha. q̄bus
eq̄ absortis sel. em sio iā nō sp̄at ꝫ
et q̄dē r̄surgent. sed nō ad vitā. ꝫ
mo ad vitā. ut viui ī morte ī felicꝰ
moriāt. Dn̄m q̄ de ionatha possit n
ī meito here fmā. At mī et si nō ista
suppetit plangendi rō ꝫ nō tn̄ nulla.
Plango p̄mū sr̄ mea npi⁹ plaga ꝫ atz
hui⁹ tactus dom⁹. Plango dem sup
paupm nūbus ꝫ quox gerhardus
p̄ eat. Plango cte et sup vniūsi sta
tu ordinis mri. nr̄eq̄ professionis ꝫ
q̄ de tuo gerharde zelo. ꝫ filio. et exē.
robur nō mediocre capiebat. Plā
go postremo. et si nō sup te ꝛpt̄ te tn̄.
Hic prorsus. hic afflictor grauiter ꝫ

qz vehemēt amo. Et nemo m̄ molestus sit. dicens. nō debē sir affia cū benigno samuel sup reprobo rege. et pius dauid sr̄ pūcida filio satisfecit affroni et nō ad iniuriā fidei. nō i sup̄ni suggillatione iudicij. Absolon fili mi aut scias fili mi absolon. et ecce plus q̄ absolon. Saluator quoq; videns ciuitate ihr̄lim et p̄uidens ruinā. fleuit sup eā. Et ego qpiā et q̄ in p̄nti ē desolatione nō sentio. et plagā meā ferentē et graue nō doleā. Ille patiendo fleuit. et ego patiēdo nō audeo. Et ecce ad tumulū lazari nr̄ flentes arguit. nec a fletu prohibuit. i sup et fleuit cū flentibus. Et lacrimatus ihesus ē ibi. Fuerūt lacrime illete testes profecto ne. nō indices diffidentie. deinde et prodigne mox ad vocē eius q̄ eat mortuus. ne. Itaq; putes fidei p̄iudicium dolentis affirmat. Sic nec fletus virgo nr̄ infidelitatis ē signū. sz condicionis humane. Flet q̄ pressus. ploro. arguo verecundie. sed p̄uocor pietate. seueritate flere satago. Vn̄ et vba mea dolore sunt plena. nō tn̄ et murmure. Nūq; non plenū iustitie protuli. q̄ ad omnia finē expletēto et p̄fectus ē q̄ debuit et conatus qui meruit. Et adhuc dico. Vn̄ virūq; ferit. dulcis et rēs dns. q̄q; et iudicium cātabo tibi dne. Clamet et miam quā fecisti cū huo gerhardo. canet et iudicium qd nos portemus. In altēo bonus. i altēo iusto laudabis. An solius laus ē boni? Est et iustitie. Justus es dne. et rectum iudicium tuum. Gerhardū tu dedisti. gerhardū tu abstulisti. Et si dolemus ablatū. nō tn̄ oblitus sim q̄ ad datus fuit. Et gras agimus q̄ ad hec illū meruimus. q̄ care iterum nō volumus. ig̃ tu expedit. Recordabor pacti mei dne et miserationis tue. ut magis ac magis iustificeris in hymnis tuis. ut vincas cū iudicaris. Cum pro causa ecclie ano p̄cedo vitij ecclesie ille egrotauit. et infirmitate crescente languore. cū iā prima videretur vocatio. ego egrime fens comitē pegrinationis. et illū comitē itinere linquē alienū. nec resignare hyb q̄m eū miserat. qm̄ amabat ab omnib. sicut erat amabilis valde. iussus ad ordinem cū fletu et gemitu expetit. q̄ dne vsq; ad reditū. restituti animas. tolle iā eū. et nō causabor si vis. Et audisti me deus. qualiuscunq; opus psecimus quod tuum fuerat. reddimus tibi ex vltatione reportantes manipulos pacis. Porro ego tm̄ oblitus pene mee questionis. sed nō tui. Audet singulus tuus hoc. q̄ p̄qualitatis me arguit. Quid plura. Repetita coepta. repetita tua. finē vbor̄ dederat lacrime. tu illius dne finē modū q̄ dederis.

Quia. Sermo. xxvij.

Debitis humanitatis officijs aliū retinente in p̄uia prosecutis sumus. redeo fres ad propositū edificandi q̄d intermiseram. Inde gratum nāq; est diu flē letantē. et sedenti ad epulas. lacrimas multas tergere importunum. sed et si meas defleamus erumpnas. ne id q̄d decet oporteat nos. ne non tu amasse illū q̄m nr̄a quesisse. de illo modo videamur. Tempestatem dilata gaudium. mestitia desolatos. et tolerabilius fiat nob̄ q̄ ad nobis. cui nō est. q̄ cui deest. Fretus ergo precibus tuis. volo si possum in lucem producere quid ad illud est quod optatis illis pellibus senatus. que in exemplū decoris sponse producte sunt. Hoc sit decoratis tactu fuit. sed discussis remansit. Porro discussum et declaratum est. quo nigrum sit sicut tabernacula cedar.

Quō ergo sicut pelles salomonis formosa? Quasi vēo salomō in omnī gloria sua q̄rḡm habuerit cōdignū decore sponse. et gloria ornatus eius. Et quidē si non ad decorē sponse sed ad nigredinē potius. nescio quas pelles ista sicut et tabernacula cedar respice dicere emus fortasse cōpetēter. nō deet vñ id congruē mōstrem? Sit et monstrēmus. At vēo si sponse claritatē quaḡtūḡ decorē pelliū expandū putam? hȳ prorsus opus est nobis eiꝰ ad quē pulsatis auricularis. q̄tinꝰ misteriū hoc digne aperire possimus. Quid nāq̄ eoꝝ que ifra lucent. si intīne culpā sē aie pulchritudī xpi? nō vila ar fedū reo appeat estimatori? Quid igȳ tlē ī se ondit ea que p̄teūt figura huius mūdi? qd aīe spēe possit illuꝰ que exuta treni hoīs vetustate. eiꝰ qui de celo est decorē induit. ōia optimus moribus pro mōribus? xpō puior sit et excelsior ethere. sole splendidior? Illuc ergo respice ad istū salomonē? tū īdagāre cupis cuiusremōi sepulchrum filem ī decore sponse gloriet? Quid est ergo quod dicat? formosa sū sicut pelles salomonis? magnū ac mūabile quiddā ut ego existimo? si tm nō hoc sed illū attendimus? de quo dr. Ecce plus qȳ salomō hȳ. Nā usq̄ adeo ip meus salomon. salomon est? ut nō mō pacificus. quod quidem salomō īterpretatur? sed et pax xpa vocet? paulo phibēte. Quia ipe pax mra? Quid istū salomonē nō dubito posse īuenīri quod decori sponse oīno xpare nō dubitē? et p̄serī de pellibus eius adūte ī psalmo. Extendēs aut celū sicut pellē. Nō ille profecto salomon. et si multū sapiens. multūḡ potens extendit celū sicut pellē? sedis potḡ q̄ nō tā sapiens qȳ rpā sapiencia est? rpā prorsus extendit et condidit. Istuḡ siqdē et nō illius illa vox ē? qñ ppa rabat celos. haut dubiū quī deꝰ pr. ego aderā? Adeāt fine dubio pparanti celos? sua vtus. suaḡ sapia. Nec putes astruisse onosā. et qī ad spectandū solūmō. q̄ dixit aderā? nō etiā ppara bā. Respice pauliſp infeius et tuei eis apte subiūgentē? qrī eo erat xponens oīa. Deīḡ aut. Quecūḡ o pa pr fecit? hȳ et filius silr fecit. Et rpē utraḡ extendit celū sicut pellem. Pulchrima pellis que ī modū magni tuidā tentorii vniusam opiens faciē tre? solis lune atḡ stellaꝝ vaietate tā spectabili? Iuuānos oblectat aspectus. Quid hac pelle formosius? Ad oīa. aīme tm vel rpm vllatenus ifendū glorie et decori sponsi? eo quo sucubēs quod p̄teūt? et hȳ figura rpi? utpote corporea et corporeis subiacens sensib. Que ei videnti? tpalia sunt? que aūt nō vident? etna. Sed est rōlis quedā spōnse spes et spūalis effigies. rpāḡ etna? q̄ pmagno et nitatis. Decor eiꝰ vbigtia caritas ē? et caritas sicut legistis. nūḡ exurdit. Est ete et iustitia. Et iustitia eiꝰ īḡt manet ī sclm scli. Est etiā patiā. Et legis nichiloīs q̄ paucitas paupm nō pibit ifmē. Quid voluptates pauptas? quid hūilitas? Nōne altera regnū etnū? altera eq exaltatio nē promētur etnā? Eo quoq; spectat. et tior dñi scus. p manēs ī sclm scli. Sit prudentia. sic tpantia. sic fortitudo et si que sunt vtutes alie? q̄d nisi margarite quedā sunt ī sponse ornatu. splendore ppetuo chorusc̄antes? Ppetuo īqm? q̄ sedes et fiducia ppetuitatis.

Ner ei ꝑpetue btē q̄ vite ōino locus in
aiā est: n̄ medijs q̄dem ītiectis q̄ vtui
bus. Dn̄ ꝓpha. deo q̄ vita vraz bta ē: iust
tia ītt et iudiciū ꝑparatio sedis ei⁹ tue.
Et aplus dicat. xp̄m ihītāe nō ōino q̄
dē: sed signāt p fidē ī cordibus nr̄is.
Dnō quoq; sessuo sr̄ asellū vestes suas
discipuli substruert: significates sal
uatorē seu salutē nequaq; ī fidē nudē
aie: quā nō viz vestirā ītenerit doctrīa
et moribus aplor. Et ī eā ꝓmissio
nē ihs futue felicitatis. curat iterī
ꝑparāe se et poīre: vestitu deaurato
trūdata vāie gr̄az atq; vtutū: quo
digna et capax: pleitudinis gr̄e ītueat.
Cerīm spitalī huit tā pulchre vāie
tatī quā de p̄ma iterī stola ī quadā
veste sue scificationis acceptt: nullo
pacto ego ꝑpauerī ī decore. celum hō
visibile atq; corporeū: q̄ vis ī suo gne
quidē sidereā vāie pulchrimū. Sed
et celū celi. de q̄ ꝓpha: psallite inīt
dnō. q̄ ascendit sr̄ celū celi ad oriente.
Et hō celū ītellēuale ac spuāle: et qui
ferat celos ītellū creauit illud et sta
tuit ī sempitnū: rp̄m q̄ ihabitat.
Ne vēo pures sponse deuocionē crr̄
illud t̄manē celū tr̄ quo sat habitāe
dilem̄. Ubi ei thezaur⁹ eius ibi et cor
eius. Et mulat sane assistentes vul
tui ad quē suspiat: et q̄bus se iterī
nō valet videndo assuare studz sor
māe viuendo: mōibus magis q̄m
vocibus clamans. Dnē dilexi decorē
domus tue: et locū hītaconis glē tue.
Prorsus de hō celo nūm sibi ī dignū
duxit duce filitudinē. Hoc extentū
sicut pellis: nō spacijs tn̄ locoz sed
affīibus aīoz. Hoc nūs varijs q̄
artificis distinctū opibus. Diuisioēs
aut sut nō colorū: sed btitudinum.
Nā alios q̄dē posuit angelos. alios
aut archangelos. alios vēo vtutes
alios dnationes. alios p̄incipatus.
alios ptates. alios thronos. alios
cherubyn. alios quoq; seraphyn. Et
stellatū celū hoc: sic deputa hī pelli.
Ner vna de pellibus mei salomonis:
et hī papua ī doi cētu multiformis
glorie eius. Habz aut gradus ista
pellis q̄ plūmas ī se eq; salomonis
pelles: q̄m vnusquisq; btus et suus qui
bi ē. pellis ē vtiq; salomonis. Benig
ni siquidē sut. atq; extenti ī caritate:
ꝓtigentes vsq; ad nos. q̄bus gloriā
suā quā hnt: nō inuident sed optat:
ita ut ex rpis huius rei grā demo
rati apud nos non grauent. Sedulī er
nos. et tuā gentes nr̄i. oes āmist
tozij spūs. missi ī nūsteiū ꝓpt eos q̄
hēditatē caput salutis. Cōmobrē
sraut celū celi singulariter dr̄ illa
vniuersa multitudo collegā btorū:
sic et celi celoz ꝓpt singulos vtiq; q̄
celi sut nōiantur. et ad singulos
spectat quod dr̄. extendens celū sic
pellē. Videtis credo que nā ille
pelles. et cuius sint salomonis: de
quaz filitudie sponsa gloriat. Nur
tā tuemū eius gloriā que et celos
xpat: et illi celo. quod tāto ē glorio
sius gnēo diuinus. Ner ī meito dsur
pat inde filitudinē: vn̄ origine
ducat. Nam si ꝓpt corpus quod de
tra habet tabernaculis cedar se as
similat: cur nō et ꝓpt aiam que de
celo ē. celo eq; filem se esse gloiet:
ꝑsertī cū vita testet origine: testet
natue dignitate et prie. Unū deū
adorat et colit quo angeli: xp̄m sr̄
omia amat quo angeli: casta est
quo angeli: id q̄ ī carne peri et fra
gili corpe quod nō angeli. Denīq;
postremo et sapit q̄ apud illos sut:
nō que sr̄ tra. Quid euidenā ce
lestis ī signe origīis. q̄m ī genita

et ī regione dissilitudinis r'tane
silitudīne. gloriā vite celestis ītra
et ab exule usurpāi. ī corpe veniq
pene bestiali. viuē angelū. ¶ Celes
tis fuit ista potentie nō trene. et
quod vē de celo sit aiā que hec pt.
apte indicant. Audi tū apcus. In
di īquit ciuitatē sctām ihelm nouā
descendētē de celo a deo patā. tā
q̄ sponsam ornatā viro suo. ¶ Et ad
didit. ¶ Et audiui vocē magnā dice
tē de throno. ¶ Ecce tab'naculū dei
cū hoīb's. et habitabit cū eis. Ad
quid. ¶ Credo ut sibi acq̄rat sponsā
de hoīb's. aliā res. Ad sponsā vene
bat. et absq̄ sponsa nō manebat.
¶ Quebat sponsā. et sponsa cū xpo
ēat. An due erāt. Absit. Una ē ei aut
colūba mea. Sed sicut de diuisis
oniū gregibus vnū fare voluit.
ut vnū sit ouile et vnus pastor. ita
cū habēt sponsam ihētē sibi a pn̄o
multitudinē angelor. placuit ei
et de hoīb's uxōre eccām atq̄ vnē
illi que de celo est. ut sit vna sponsa
et sponsus vnus. ¶ Ergo ex adiecta is
ta pfrā ē illa nō duplicā. et agnos
cat de se demū vna ē pfrā mea. Por
ro vnā sformitas facit. nup̄ q̄dem ī
silli deuotione. postea vēo et ī pari
gloria. Habēt itaq̄ utrūq̄ de celo.
et sponsū scz ihm. et sponsam scla
cet ihlm. ¶ Et ille q̄dē ut videt. semq̄
xpm exinanitū. formā sui accipies.
et ī similitudinē hoīm factus. et habitu
netus ut homo. at illā īqua nā puta
mus for̄ seu specie. aut īquo habitu
dñdentē videit. ille q̄ vidit. An for
te ī frequētia angelor. quos vidit
dñdentes et ascendētes sup filiū
hoīs. Sed melius dicimus q̄ spon
sam tūc videit. cū vbū ī carne vidit.
agnoscens duos ī carne vna. Dū ei
sctus ille emanuel trib ītulit magis
tēriū disciplīne celestis. dū supne illiq
ihlm que ē mr̄ nr̄a visibilis quedam
ymago et spēs decorus eius p̄ xpm nob
et ī xpo expressa īnotuit. quid n ī spo
so sponsam p̄figurm. Vnū eundēq̄
dim gloriq̄ admirantes. et sponsū de
coratū decora et sponsam ornatā moī
libus suis. Ipe igit qui descendit. ipe
ē et q̄ ascendit. ut nēo ascendat ī celū.
n q̄ de celo dñdit. vnus ideq̄ dns.
et sponsus ī capite et sponsa ī corpe.
Nec frustr visus ē in tribus hō celestis
cū de trenis. celestes q̄m plurimo se
cerit sibi siles. ut sit quod legit. ¶ Qua
lis celestis. tales et celestes. ¶ Ex tūc ergo
ī tra viuitur more celestū. dū ī stat
supne illius bte q̄ creatue hec quoq
que a finibus tre venit audire sapiaz
salomonis celesti vio nichilor
casto ihēt amorē. et si nec dū quo illa
iuncta p̄ spēm. tū desponsata p̄ fidem.
uix promissū dei p̄ pphaz docentis.
Sponsabo te mihi ī mia et miserationib's.
et sponsabo te mihi ī fide. Dū magis ma
gisq̄ xfor̄i satagit forme que de re
lo venit. discrens ab ea vanitāte ēc et
sobria. discrens pudica et stā. discrēs
patiens atq̄ xpatiens. postremo dis
crens mitis et humilis corde. ¶ Et ī mo
ribus hui'temoi xtendit. et absens
placē ei ī quē prospicē angelū xtupis
cit. ut dū desideio fuet angelico. p
bet se proīm cuiē angelor. soz et
domestica dei. pbz dilcām. probet
sponsā. Ergo puto omēz aiam tlez
nō mō celestē ēe ppr̄ ouginē. sed et
celū xpm posse nō īmerito appellari
ppr̄ imitationē. ¶ Et tūc liquido ondit
q̄ vē ouigo xpi de celo ē. cū iusticie
eius ī celis ē. ¶ Est ergo celū alīq̄ sancta
aiā. hns solē ī cellem. lunā fidem. ast
vtutes. Vel cte sol iustice zelus aut

fluens caritas. et luna continentia. Quo
ei claritas ut ait lune no n asole est.
sic absq caritate seu iustitia ornamenta
meritu nullu e. Hinc deicq sapiens
ad qm pulchr inqt e gnatio casta. cu
caritate. Dicto stellas dixisse virtutes n
me penitet. Considerate cogruenta sibi.
Quo nepe stelle i nocte lucet i die la
tent. sic vta virtus que sepe i psperis
no iquit no apparet. eminet i adversis.
Illud sane cautele e. hoc ntuit. Ergo
virtus e sidus. et ho virtutu celu. Nisi qs
forte cu deu p pheta dixisse legit. celu
mi sedes e. celu ho volubile visibile eg i
telligendu existet. et no potius illud
de quo alibi aptius scriptura memorat.
Alia inquit iusti sedes e sapie. Qui at
ex doctrina saluatoris sapit spm ee deu.
atq i spu adorandu. etia sede ei non
abigit assignare spitalem. Ergo vero
fidenti id fecerit. no mi i hoib iusti. qui
angelico spu. et confirmat me i hoc
sensu. maxia illa fidelis promissio.
Ergo et pr aut filius ad eu. id e ad sem
hoiem veiemus. et masionem apud
eu faciem. Pheta quoq no de alio
dixisse celo arbitror. tu aut iseo hitas
laus ifrl. Gaudeste at aplus dicit hitare
xpm corde p fide i cordibus nris. Per
mirum si libenter habitat celu ho dns
ihs. qd vtiq no quo ceteros dixit traut
fiet. Si pugnat ut acquirat. occubuit ut
redimeret. Io et p laborem voto potius
aut. Hec reges mea iselm scli. hic hita
bo qm elegi ea. Et bta cui dr. Dei
ela mea. et pona in te throno meu.
Quid tu tristis es nuit o aia mea. et que
turbas me. Putas ne et tu penes te in
ueias locu dno. Et qs nobis i nob loq
hinc ydoneus gle. sufficies maiestati. Un
na vel mear adorare loco. ubi steterit
pedes eius. Deus dabit m sala vestigiis
adhere sce cupia aie qua elegit ihs
tacione sibi. Cu si dignet et mea
ifunde aiam unctione mie sue. atq
ita extende sicut pellem. que vtiq
cu ungit dilatat. quatinus et ego
dicere valeam. viam mandatoru tuoru
cucurri cu dilatasti cor meu. potes
etia pre fortasse onde i merpso. et si
no cena aulu grande strue. ubi possit
recube cu discipulis suis. attn ubi sal
te retinet caput. Alonge suspicio il
los ete beos de quibus dicit habibo
in eis. et deambulabo i illis. Quanta
illi aie latitudo. quanta et meritor
progatiua. que digna in se pciam
et digna ueniat suscipe. et sufficiens
cape. Quid illa cui et spacia sa
petunt deambulatoria ad opus quidem
maiestatis. Nonne profecto mitra fore
fibus tausis. cuius ve seculaibus. ne
ete vetus et luxurie dedita. si non duo
sa spectandi. seu cupida oino dnandi.
vel etia tuida dnatu. Oportet naq
primo quide hijs oibus vacua ee aia.
ut celu fiat atq hitatio dei. Alioqn
quo poterit vacare et vide qm pre e
deus. Sed et odio siue tuidie aut ra
tioni mime prorsus indulgendu. qm
i maliuola iam no introib sapia.
Dein ntre e eam trese ac dilatari.
ut sit capax dei. Dicto latitudo eius
dilatio. sicut dicit aplus. Dilatami i
caritate. Ila et si aia mime cu sit spus.
corporea capit qntitate. tn affert illi
gra. quod negatu e a natura. Cresc
cit quide et extendit. sed spualit. Cresc
cit no i sba sed i virtute. crescit et m
gloria. Crescit deiq et proficit i viru
psm. i mesura etatis pleitudinis
x. Crescat etia i templu scm i dno.
Ergo qntitas cuitugq aie estimatur
estimatur de mesura caritatis qua hns.
ut vbigra q multu hns caritas mag sit.
que pax pua. q veo nichil. nichil.

dicente paulo. Si caritatem nō ha
buero. nichil sum. etc. si q̄ntulācūq
habē cepit. ut salē diligentes se di
ligē curet. ac salutāe vel frēs suos.
et eos q̄ se salutāt. iā nō nichil q̄dē
illā aīaz dixerī. que īracione dati et
accepti. soaalē salē r̄met caritatē.
Deripm uxr hmonē dñi. q̄d āplius
faat. Nec amplā prom̄ nr magnā.
sed plane angustā modicā q̄ ten
fuerī aiam. quā tā modice caritatis
ē cognouerī. At si grandescat et pro
ficiat ita ut tm̄ seat limitē angusti
huiꝰ obnoxiꝰ q̄ amoris. latos fines
gratuite bonitatis. tō libtate fruī.
apphendat. quatinꝰ largo quodam
gremio bone voluntatis ād omem
serpam̄ auet extendē. pximū. dili
gendo vnūquēq̄ sicut serpam. nuq̄
iā illu rē dicer. quid āpliꝰ facas quippe
q̄ serpam tā āplā fact. Implum
quippe caritatis gēit sinū q̄ xplet
tē vniuſos. etiā q̄bꝰ nulla se nouit
carnis nēcitudie cuctā. nulla spe
pripiendi. modi cuiuq̄ illectā. nulla
p̄cepti rediticē obnoxiā. nullo deiꝰ
ōino astrictā debito. n̄ illo sane de
q̄ dr. Neimi q̄tm̄ debeatis. n̄ ut i
uicē diligatis. Dex si adiaas etiā
vsq̄ q̄q̄ vī facē r̄gno caritatis. ut
vsq̄ ad vltīos eiꝰ tios occupāe illd
piꝰ īuasor pualeas. dū ne īmuris
quidē viscera clauendā pietatis ex
isaes. bn̄ facias hyb quoq̄ q̄ te ode
rūt. ores pro p̄sequētibus et calup
niātibꝰ te. nr nō et cū hyb q̄ oderī
pacē eē pacificus strideas. tr̄ prosꝰ
latitudo celi. latitudo aīe tue. et al
titudo nō dispar. ß nr dissilis pulch
tudo. Implet q̄ demū tr̄ ea q̄d
dr. extendens celū sicut pellē. In
quo iā mire latitudīs altitudīs ⁊
pulchtudinis celo sūmꝰ ⁊ īmēsus
atq̄ gloriosus nō mō dignāt hūt.
sed et spāose deambulat. Videsne
quales īse habeat etiā celos. cū sit nī
chiloīꝰ ppā isua quidē vnūsitate īges
quoddā celū. extentū a mari vsq̄ ad
mare. et a fluīe vsq̄ ad tios orbis tract.
Videsne eaā consequēt. aui et īhꝰ xpo
assiles eā. si tm̄ t nō excidat illud q̄d
paulo ān meoratū ē. huiꝰ rei exēplar.
de celo viz celu. et celi celoꝝ. ergo exē
illius q̄ sursū ē mr mrā. hꝰ quoq̄ que
adhuc pegrinat. hꝰ celos suos hoies
spītales. vita et opinioē spiosos.
fide pios. spe finos. latos caritate.
tēplatoe suspēsos. Et hꝰ pluunt
pluuiā. ubi saluī. tonat īrepatoibꝰ.
thorusc̄at mīaculis. hꝰ enarrat glo
riā dei. hꝰ extēta sit pelles sup oēz
trā. legē uite et disc̄ipl. digito q̄dem
dei scriptā īsemetipis oūdūt. ad dā
dā saeciā salutis plebi eius. q̄ndt
et euāl patrib. q̄m salomonis pelles
sūt. Agnoscē īhyb iā pellibꝰ supnaz
illaz ymagine. que īsponsi. oz. tu
non longe supiꝰ describebantur.
Agnoste silr et regmā astantem a
dextris eius circūamictā filiabus
ornamētis. nō tm̄ pibus. Nam et
si huic etiā īloco pegnationis sue
et īdie vtutis sue īsplendoribꝰ sanctoꝝ
nō mīma claritatis atq̄ decoris e
poratā. dissent tm̄ illū conat īregtab
et sūmatio glorie btoꝝ. q̄mq̄ et
sponsam dixerī pfram̄ atq̄ btaz.
sed expte. nā ex pte tab'naculum
cedar. formosa tm̄ sine īilla portioē
sui que iā btā regnat. sine etiā in
illustribus viris quoz et īhac nocte
sua sapiā atq̄ vtutibꝰ tāq̄ celū si
debꝰ adorti. Dn̄ ppha. et docti īgr
fuerūt. fulgebūt quasi splendor firma
mēti. et q̄ ad iustiā erudiūt
multos. q̄si stelle īpetuas eternitates.

O humilitas: o sublimitas. Et tabernacu
lū cedar. et sc̄ārīū dei. et trenū ha
bitaculū. et celeste palatiū. et dom⁹
lutea. et aula regia. et corp⁹ mortis.
et templū luti: et despectio dei⁹ spi
ritus: et sponsa x̄i. Nig⁹ ē. ⁊ formosa. fi
lie ihrlm: quā et si labor et dolor lō
gi exilij decolorat: spēs tm̄ celestis ex
ornat: ornat pelles salomonis. Si hor
retis nigrā miramini et formosam:
si despicitis humilē sublimē suspicite.
Hoc rpm̄ p̄ cautū. p̄ plenū a filij. ple
nū discretionis et congruētie ē. qđ
i sponsa dilecto ista. et ista celsitudo
sm̄ tps q̄dē eo modo amīe sibi pāit
tēpant: ut mr̄ mūdi hui⁹ vanitates.
et sublimitas eigat humilē ne deficiat
i aduersis: et sublimē humilitas rp̄mat.
ne euanescat i psperis. Pulchre omo
res ābe cū aduigilē contrie fit sponse
tm̄ pia tocpant i bonū: subiungit in
salutem. Et ⁊ pro eo. q̄ sponsa videt
de pellib⁹ salomonis i duce filiarū me.
Restat tm̄ apiendus ille sup eodē q̄o
sensus. q̄ i p̄n̄o promisi: qualit̄ vz to ad sola nigredinē filiarū
do refeatur: qua quidē no est ip̄
missione fraudandi. Cetm̄ id differen
du tali hmōi p̄rpiū: q̄ tū hor
ta huius flagitat longitudo. tū etiā
ut pueniat ex more ozo: ea que i lau
dē et gloriā fut referenda spōsi etre:
iesu x̄i dñi nr̄i: q̄ ē bñdictus i scla. Amen.

Sermo. xxviij?

Credo tui⁹ et q̄b⁹ salomonis
pellibus decorē sponse se
cūdā apl̄m: si tm̄ ad ostensionē emēda
tionē q̄ refeatur decoribus data ex hyb
filiarū do. Et si ad nigredinē magis re
ferenda putet: sit et illa de tabernaculis
cedar. nō eādem aliūde occurrit mi
hi q̄m de huiōi pellib⁹ salomonis: in
quas forte rē i vsū tabernaculi solet
assumi. si q̄n i tentoriis habitare
liberet. Quas vtiq⁹ si que tm̄ fuerint
obscuras sine dubio et tetras ēe
nāe fuit: tanq⁹ que cotidiano so
rent exposite soli. et freq⁹ tui⁹
pluuiay. Neq⁹ id fruct⁹: sed ut is q̄
i tus repositus erat ortus. nitidior
fuaret. Ho exē sponsa nō negat
nigredinē sed excusat: nr̄ probro
ducat q̄ē cui⁹ hui⁹ quē caritas for
met: iudicii vēritis nō improbz. deiq⁹
q̄b⁹ infr̄atur: cū quo nō ifamet? Qs
scandalisat et nō vrt? Induit se
passionis nebulā: ut morbū i altero
passionis leuet vel sanet. Nigrescat
candoris zelo: lucro pulchritudinis.
Multos candidos facit vnus denig
cos: nō cū nigr̄e culpa: sed cū affec
tia. Expedit i q̄t ut vn⁹ moriat ho
p plo et nō to gens p̄at: ut vnus
pro oibus denigret filiarū die carnis
pcī: ut nō to gens i nigredine deper
net pcī. Splendor et figura sbe du
obnubilet i foe hui⁹ pro vita seruī.
Candor vite et ne nigrescat i carne.
p carne purganda. Pretios⁹ foe p
filijs homī: pro filijs homī illumi
nis. Obscuret i passione. turpetur
i cruce. palleat i morte. ex toto no
sit ei spēs nr̄i decor. ut sibi spēciosam
ac decorā atq̄at sponsa ecclā: sine
macula et sine ruga. Agnosco pelles
salomonis: imo rpm̄ i pelle nigra
lomonē āplector. Hz et salomō nigre
dinē sed i pelle: foris nigr: intus niger:
nō itus. Quoq⁹ oīs gloria eius filie
regis ab itus. Intus dignitatis can
doris. decor virtutū. splendor gre: i noīe
cte p̄ritas. Sed tegit ho despicabili
or ifirmitatis color. Et q̄i abscondit⁹ vultū
eius et despectus: du tēptat p oīa
pro filiarū die absq⁹ pcō. Agnosco

denigrte formā nē agnosca tuicns
illas pellicias prothoplastoy pec
tantū habitū. deigy semetipm de
nigauit formā sui accipiens i sili
tudinē hoim frūs. et habitu inuetus ut ho.
Agnosco sub pelle hedi q̄ pcām figu
rat. et manū que pcām no fecit. et col
lū p quod malū cogitatio nō trāsit. io q̄
nō ē inuetus dolus i ore eius. Noui q̄
sis lenis. natā mitis. hūilis corde. blā
dus aspectu. suauis spū. et quidem
unctus oleo letitie p consortibus tuis.
Un ergo nūc ad istar esau pilosus &
hispidus. Cui nā rugosa et tetra yma
go hi. et un hij pili. Nei fuit. nā pilo
se manus filitudine expmut pcām.
Deos agnosco hos pilos. et i pelle mea
videbo deū saluatorē meū. Non tn
rebecca fuit illū iduit. sed maiā. tāto
dignioze q̄ bndictōne accepit. q̄to saōr
q̄ pepit. et bn i meo hitū. q̄ m bene
dictō vendicat. m postulat hēditas.
Siquidē audiret. Postula a me et da
bo t gētes hēditatē tuā. et possessio
nē tuā tōs tre. Tua magt hēditate
tuā q̄ possessione dabo t. Cuo dabi.
quo. ei si sua ē. et suā monet ut postulet.
At quo suā. si nrē hz ut postulet. Judā
proinde postulat. q̄ mea ad hoc iduit
formā. ut suscipiat causā. Quippe
disp̄na pacis mē supbeū. dicēte pphā
et dns i eo posuit iniqtatē oīm nz.
Un debuit frib9 p omia filari sicut
aut aplus. ut minoz fiet. Vtea vox
q̄dē vox iacob. manꝰ at manꝰ suit
esau. hui ē quod audit ex eo. q̄d i eo
videt nrm. Quod loquit spūs et
vita. q̄d appet. mōle et mors. Aliud
audit. et aliud credit. Nigrū sensus re
nūciat. fides candidū et formosum
probat. Nig ē & oculis ispientiū.
nā fidelibus mentibus formosꝰ val
de. Niger ei. sed formosus. Nig repu
tatur hēodis. formosus cōfessioe la
tronis. centurionis fide. Cum formosū
aduteāt q̄ exclamat. De hō hic filius
dei erat. Sed iq̄ aduterat aduterendū. Si ei
attenderet q̄d appebat. quo formosꝰ quo
filius dei. Quid n deforme et nigru
oculus spectāciū occurrebat. cui expō
sis i cruce manibus medius duoz
neqm. risui malignantibus daret.
fletui fidelibus. Et solus erat risui.
q̄ solus poterat ee troi. solus honoi
debuerat. Un igit aduxit pulchri
tudinē crucifixi. et q̄is sit filius
dei qui cū iniquis reputatus ē. Nn
dē ad id aliquid nrm. nr fas nr opꝰ
ē. Uer ei euāte hō diligencia pcēsit.
Sic ei habes. Videns aut centurio
q̄ ex aduso stabat. qz sic clamās ex
spirasset. ait. De hic homo filius
dei erat. Ergo ad vocē credidit.
ex voce agnouit filiū dei. et nō ex
facie. Erat ei fortass ex oribus eius.
de quibus ait. Oues mee vocem
meā audiūt. et cognosco meas. et
cognoscūt me mee. Audiens iuenit.
quod nō visus. Oculū spēs fefellit.
auri veritas se ifudit. Oculus pro
nūciabat ifirmū. oculus fedū. ocu
lus misez. oculus morte turpis
sima dep̄natū. Auri dei filius.
dum formosus ignotuit. sed nō inde
oz. qz erat mēticasi auribus. ajetto
petrus absidit auriculā huius. ut
viā faceret veritati. et veritas libe
ret eum. id ē liberē faceret. Erat
ille centurio mēticosus. sed nō aure:
qz ad vnā exspirantis vocē sub tot
ifirmitatis idiotis dīm maiestatis
agnouit. Jōq nō desperit q̄d vidit.
qz credidit quod audit. Non at ex
didit ex eo quod vidit. sed ex eo pro
culdubio quod audiuit. qz fides ex
auditu. Dignū quidē fuerat per

p̄ superiorū celoꝝ fenestras ꝑ veritatē
mittāt ad aiam. Sed hoc nobis o aīa
ſuaſit ꝓpoſuit. cū videbimꝰ facie ad
faciem. Fuit aūt vñ nr̄ repſit morbꝰ.
iñ rñedio mñtret. et p eāde ſeq̄tur
veſtigia vite morte. tñbras lux. ve
nenū ſpentus antidotū veritatis.
et ſanet oculū q̄ conturbathe. ut
ſēnus videat. quem turbatꝰ non
pt. Auris pa ianua mortis. ꝑma
apiat et vite. Auditus q̄ tulit. ꝑpar
viſū. qm̄ n credideimꝰ. nō ītelligē
Ergo auditus ad meitū. viſus ad
ꝑmiū. Vñ ꝓpha. Auditui meo mḡt
dabis gaudiū et letiā. q̄ ꝙ fidelis
ēt bucco audiacionib. bta viſio ſit. et
bte meitū viſionib. fidelis auditus.
Bta aūt mūdo corde. qm̄ xpi deū vi
debūt. Porro fide oportet mūdari o
culū qui videat deū. q̄dm̄ habes.
Fide mūdans corda eoꝝ. Interī ergo
dū nerdū patus ē viſib. auditus
exptet. auditus exꝛpiat veitatē.
Felix cui veitas attestat. dicēs. In
auditu auris obediuit mī. Digne
q̄ videam. ſi plus q̄ videā obediſſe
tueniar. Securus videbo. ad quem
mee obie manus p̄teſſit. Quā
btus q̄ aut. dñs ds meꝰ aperuit
mī aures. et ego non contradico. retror
ſū nō abij. Vbi et volūtate habes
obie formā. et longanimitatis exēm.
Cui ei non contradicat. ſponte ē.
et q̄ retro nō abyit. ꝑſeueāt. Utrūq
netim. qm̄ hylarē datorē diligit ds.
et q̄ ꝑſeuerāt vſq; i fiē. hī ſalus erit.
Dema et m apiat aurem dñs. i
tret ad cor meū ſmo veitis. mūdet
oculū. et lete ꝑparet viſioi. ut di
cā deo etiā xpe. Pparatione cordis
mei audiuit auris tua. ut audiā
a deo etiā xpe cū ceteis obedientib⁹.
Et vos mundi eſtis. ꝑpter ſmonē
quē locutus ſum vobis. Aer oms
mūdant qui audiut. h q̄ obediūt.
bti q̄ audiūt et rñſpodiūt illud. Ta
lem rḡit auditū. qui mandat di
tens Audiſti. Tale offert q̄ ait. lo
qre dñe. qꝛ audit ſꝛuus tuus. Clem
ſpondet qui dicat. Audiā q̄loquat
i me dñs deus. Et ut ſciās etiam
ſpm̄ ſcm̄ hui ī aie ſpitali profu
ordīē obſeruae. ut vz p̄ formet au
ditū q̄ letificet viſū. audi īgt filia
et vide. Quid ītendis oculꝰ. Aure
para. Videē deſideras xm. oportet
te p̄us audie eū. Audie de eo. ut di
cas cū videris. Sicut audiuimꝰ ſic
vidimꝰ. Immēſa claritas. viſꝰ āg
tus. et nō pt ad eā. Po auditui ſ
nō aſpitū. Clamāte deiḡ deū. adā
bi eis. nō videbā ia ꝑtōr. audie
bam tm. Sed auditus reſpiān reſti
tuet. ſi pius. ſi vigil. ſi fidelis p̄ce
ſcāt. fides purgabit q̄ turbauit
ꝑuitas. et quē tobiā clauſit. aperit
obiā. Deiḡ a mandatis tuis īgt
ītelligi. q̄ ꝙ ītellām reddat obſ
uacio mandatoꝝ quē tulit trāſ
gressio. Audite adhuc i ſcō ysaac.
quō p̄ ceteris ſensibus auditus i
ia ſene vigueit. Caligant oculi
p̄uarche. palatū ſeduat. fallit
manꝰ. nō fallit auris. Quid nu
trit ſi auris ꝑcipit veitatē. cui ſi
des ex auditu. auditus p verbum
dei. verbū dei veitas ſit. Vox īgt
vox iacob ē. Nichil veius. manꝰ
aūt manus ſut eſau. Nichil falſius.
falleis. manus ſilitudo decepit
te. Aer īquſitu veitas. et ſi ſua
uitas ē. Ita quō hī veitatē q̄ſe
puret ede venatione tu doctrias
hedox veſcat carnibus. q̄ulto
minꝰ oculus q̄ nō vidit. Ilo eſt
veitas i oculo. nō ſapia. De qui

uerit

sapiētes estis aut ī oculis vris Nū
bona sapiā. cui maledicat. Qui
dī ē. ar p hoc stultitia apud deum.
Bona et vera sapiā de oculis. ihc
ut sapit beus iob. Quid foris eā
queis ī corpis sensu. Sapor ī pala
to. ī corde sapia ē. Ne q̄as sapiaz
ī oculo carnis. q̄ cāo et sanguis
nō ꝛuelat eā. sed spūs. Nō ī gustu
oris. nō ei iueit. ī tra suauit uuē
cūi. Nō ī tactu manus. tū scīs di
cat. Si osculatus sū manū meā
ore meo. quod ē ūgtas maxiā. et
negatio ī deū. Quod tūr fiei ar
bitror. tū donū dei quod ē sapiā.
nō deo sed meritis asscribit actionis.
Sapiens fuit ysaac. ꝙ tn errauit
ī sensibus. Solus hz audit. Verū. q
papit vbū. a ēito carnē ꝛdiuina
vbi tangē phibet. mlr carlut sa
piens. plus quippe ꝛbues oculo.
q̄ oculo. id ē carnis sensu q̄
vbo dei. Quē ei mortuū videre
fuscita tū nō credidit. ī tū tn hō pmi
seat xpe. Deiq nō q̄rit oculus
vsq dū sanatas ē visus. qm nō
eat ꝟ solano fidei. nr di rata pmis
sio. Nōne celū et tra. et q̄q̄d oīno
carnis oculus attingē pt. an hūt
tn sie q̄ pire. qm tota vna aut vn
aper ex oībus que loc uq ē deus.
Et tn cessauit a fletu ī visu oc̄liq
nolunt. solai ī vbo domini. pluris
hns experimentū q̄ fidē. At experie
tū fallax. ajūnt. ergo ad certi
orem fidei cognitionē. q̄ vtiq ap
phendat qđ sensus nescit. experimen
tū nō iueit. Noli me tangē inqt.
Ho ē. Dissuesce huic seductibili sesu
inito. vbo fidei assuesce. Fides nes
cia falli. fides tuisibilia q̄phendens.
sensus penitiā nō sentit. Deiq
tn̄ gtedz eaā fines rationis humane.
nature vsū. experientie tiōb. Quid ī
rogas oculū. ad quod nō sufficit. Et
manus quid explorare conat. quod
sup̄ rpam ē. Q̄nus ē. quid q̄ ille vl
illa ꝛnūciet. Sane fides pronūciet
de me. que maiest. nil minuat. Dis
ce id habē cāus. id tucius seq. qđ illa
suasit. Noli me tangē. nondū ei ascē
di ad prem meū. q̄ veo cū rā ascen
dēit. tūr tangi. ab ea velit. aut possit.
Et vtiq potuit. sed affectū. nō manu.
voto. nō oculo. fide. nō sensibus. Quid
tu me aut mō tangē q̄rib. q̄ sensu cor
poris gloriā estimas rsurrectionis.
Mestus. q̄ tpe adhr mee mōtalis. mis
figiati. ad horā mortui corpis gloz.
sustinē. neq̄rit oculi discipuloz.
Adhuc q̄dē tuis sensib. grēo more. for
ma īgendo humilē. quā de assuetudie
rcognoscas. Cetm mirabilis facta
ē gloria mea ex te. ꝟ fortia ē q̄ non
poteris ad eā. Differ ergo iudiciū.
suspende sniaz. et tāte rei diffini
one ne credas sensui. fidei rbuato.
Illa dignū. illa diffinit. et cūus. que
plenū cphendet. Deiq cphendit
suo illo mistico ac profundo sinu. ī
q̄ sit longitudo. latitudo. sublimitas.
et pfundū. Quod oculus nō vidit.
nr auris audiuit. nr ī cor hoīs ascendit.
illa ī se q̄ quodā ī volucro clausum
portat. huatq signatū. Illa igit digne
me tangit que pri assedentē susti
net. nō iā ī humilī hitu ß ī celesti.
carne tpā sed altera spē. Quid de for
mē vis tangē. Exspta ut formo
sū tangas. Illā q̄ deformis mō. tuū
formosus. Deformis tactuū. de for
mis affectuū. deformis deiq de
formi t. que sensibus plus ī hēres.
fidei minus. Esto formosa. et tāge
me. Esto fidelis. ꝟ formos. es. For

mosa. formosū: et dignus tanges
et felicius. Tanges mau fidei. desi
derij digito. deuotionis ꝑplexu. tā
ges oculo mētis. At nūq̄ adh̄ nī
grū. Absit. Dilectus tuus candidus
et rubicundus. formosus plane. q̄ ar
cūdant flores rosaꝝ et lilia cuallīū.
hō ē mr̄m v̄ginūq̄ chorū. Et q̄ medio
resideo vtiq̄ nō desideo chorū. v̄go
et mr̄. Cuō deiq̄ candidis nō con
gruo v̄ginū chorus. v̄go v̄gis filius.
v̄gis sponsus. Cuō nō roseis mar
tyrū causa vatis. fratis. et sor̄ mar
tyr. Flez tlis tlisq̄ tange. et d̄r. Dilec
meus candidus et rubicūd⁹. electus
ex milibus. Milia milliū cū dilecto:
et decies centena milia trī dilectī:
et neo ad dilectū. Non t̄ vt caudū eīt:
ne forte ī quēpiā de multitudine
errore trīdas: quēdo q̄ diligis. Nō
prorsus ābiges quē nā elegas. Sapa
le occurrat electus ex milibꝫ. cuncta
īsignior. Dicens. Iste formosꝰ ī stola
sua. gradiens ī multitudine fortitudīs
sue. Non ergo ī pelle nigr. que hab
tenus ī genda fuit oculis ꝑspicuū
ut stepnent occidendū: aut etiā
aūtoꝝ. ut r̄cognoscent redimitū.
Nō īq̄ iā ī pelle occurret nigr. sed
ī veste alba. speciosus sor̄. nō mō p
filyꝫ hoīm: sed etiā p̄ vultibus
āgeloꝝ. Cuid vīs me tangere ī
hūilī habitū hūilis sor̄. spē stepti
bili. Tange celestī decoꝝ spē glā
et hōre tonātū dīna q̄dē maiestate
tremendū. sī īgenita sēnitate gratu
at placidū. Int̄ hoc aduitenda pru
dentia et profunditas ymonū eiꝰ: ✠ spōse.
q̄ sub figūa pelliū salomonis ī car
ne rimata ē deū. ī morte vitā. sūma
gl̄e et hōrib⁹ īt ob probria. et sub
nigro deiq̄ hītu crucifixi. cādore
īnocentie. splendore q̄ v̄tutū: sit
ille vtiq̄ pelles. tū erit nigre
dō. et despec. ꝑciosa et p̄ candida p
diuitis r̄gis īse ornamenta suadat.
Sēcto nigredīne nō stepuit ī pel
libus: decore q̄ sub pellibꝰ ē adu
tens. Et ō quidā illā stepserūt:
quia tuit mē cognouerī. Si ei
cognouissent: nūq̄ dn̄m gloriae
crucifixissent. Non cognouit hēo
des: et ideo despexit. Nō cognos
synagogā: que illi nigredīne pas
sionis et īfirmitatis īpperans: alios
aut saluos fecit. serpm nō pt sal
uū facē. xp̄s r̄x isr̄l dn̄dat de cruce
et credm⁹ ei. Sed cognouit latro
latro de cruce licet ī cruce. q̄ et ī
nocēsse putatē sessus est. Ha autē
īquiens quid mali fecit: et gloriā
r̄gie maiestatis sil ē protestatꝰ:
memēto mei dicens cū veneris
ī r̄gnū tuū. Cognouit centuriꝰ:
q̄ filiū dei damat. Cognouit etiā
que et emulat nigredīnē ut de
corē ꝓpiet. Non confundit nigr
videi. nigr dia: ut dilectō dicat:
Obprobria exprobrātiū t̄ cecide
runt sup me. At sane nigr ī star
pelliū salomonis: foris sq̄ et nō
trus. Flectit tus nigredīnē nr̄ sa
lomō hz. Deiq̄ nō aut. nigr sum
sicut salomō. sed sicut pelles salo
monis: qd ī sapīa tm. sed vel nī
gredo paupia. Petī nigredo ita
est: et prius īteriora culpa ma
culat. q̄m ad oculos prodeat. Deiq̄
de corde exeūt cogitationes male:
furta. homicidia. adulteria. blasphe
mie. et hec sūt que coīquinat hoīez:
sed absit ut salomone. q̄ time pro
fus apud vez pacificat isr̄aelitī
q̄na nīeta r̄pies. Oportet nāq̄

cē ſme ptō eiū. q̄ tollit ptā mūdi.
quo ad r̄conſiliandos ptōres iuē
tus ydoneus. iuē ſibi nō vendicet
ſalomōis. Sed ē nigredo affligentis
pmē. cū aſſūt. lamētatio pro de
lictis. Vbant fortaſſis nō abhorreat
īme ſalomō. ſi ſponte īduā m̄ pro
ptīs meis. q̄ cor contrītū et hūlia
tū deus nō deſpiaet. Eſt et aſſi
entis ꝑſſionis. ſi afflicto ꝺoleas.
et fīnū te decoloret īcōmodū. Se
bant profto reiciendā putat mr̄ pa
ſtoris. q̄ppe quā et ſibi xp̄c p nobis
dignāt mīdut. q̄ ptā mra tulit
īcorpe ſuo ſup lignū. Eſt et ꝑſe
cutionis. que etiam pro ſūmo ꝺo
habet. ſiquidē ſuſcipiatur p iuſti
cia et veritate. Vñ eſt illud. Ibant
gaudentes diſc. a ꝑſpū cōſilij.
q̄m digni hīti ſuſt pro nōie ihesu
ꝺtumeliam pati. Deiq̄ bti. q̄ ꝑſecu
tionē paſſūt. ꝑp iuſticiā. Bant
potiſſimū gloriari etiam arbitr.
bant libentius īmitari de pellib⁹
ſponſi. Deiq̄ habet et ī promiſſi
one. ſi me ꝑſecuti ſuſt. et vos ꝑſecut.
Vñ et addidit ſponſa. Nolite me
ꝺſiderare q̄ fuſca ſum. q̄ decolorāt
me ſol. Hoc ē nolite me nōre q̄
deformē. q̄ cūctis pro īgruente
ꝑſecutione mūd florētē. mūd ſēm
gloriā ſtīe colorātā. Quid expro
bratis nigredinē. quā fuor ꝑſecu
tionis. non ꝺuſationis pudor īuex.
Vel ſolē dicit zelū iuſtitie. q̄ acce
ꝺit et attigit ꝺuſus malignātes.
dicens deo. Zelus domus tue come
dit me. Et illud. Tabeſcē me fe
cit zelus meus. q̄ oblti ſuſt ꝺba
tua īimici mei. Illud quoq̄. De
fectus tenuit me. pro peccatorib⁹
deliquētib⁹ legē tuā. Ite. Nōne
q̄ oderūt te dne oderā. et ſup īimi
cos tuos tabeſcebam. Etiā illē ſapiē
tib⁹ caute obſuat. Filie ſuſt aut. nolu
ōndē letū vultū ad eas ipas. ut ſtr
mīſſis et mollib⁹ et fugitātib⁹ diſcre
nō candorē ſēnitatis. ſed obſcur ſeuēi
tatis exhibeat. Vel decolorari a ſole
ē. ignescē cāte fīna. fle cū flentib⁹.
gaude ē cū gaudentib⁹. cū mīnātib⁹
īfīmāi. vel ad ſcandala ſīgulor. Vel
ſic. Sol iuſticie delorauit me xp̄c.
cui⁹ amore langueo. Languor iſte co
lorīs quedā extīctio ē. et defīt. i deſi
deio aie. Vñ et dicit. a memor fuit dei
et delectatus ſum. et exercitatus ſum.
et defecit ſpūs meus. Ergo mſtat
prentis ſolis. deſiderij ardor. aiam
pēgrinātem īcorpe decolorat. dū gloie
vultu ihiantē impatiente ſuat re
pulſa. et extruciat amātē dilatio
dīe. mīm ita ſcō amore ardet. ut de
ſideio videndi xm oem coloīē prīus
gloie letitiaeq̄ faſtidiat et deponat.
illa ei ꝓphetica voce ꝺteſtat. et die
hōis non deſideauī. tu ſcis. Ito cum
ſcō dauid. Tenuit ſolai mea aiā.
id ē pīn cūi bonor tāni letitia deſ
piat colorāi. Vel cte decoloraut me
ſol. ſui nimia ꝓpatione ſplēdoris.
dū appias illi. ex eo me obſcuram
deprehendo. nigrā ueio. ſedam
deſpicio. Etēm alias quidē formo
ſa ſum. Quid fuſcā diatis. ſolus
ſolis pulchitudi ſuctū bentē. Ut ſe
ſiu pōri vident magis aſſentire
ea que ſequūt. Addiciēs ſiqdē. filij
mtris mee pugnauerūt cont me.
ꝑſecutione paſſam ſe cē apte ſigni
ficat. Sed hīc aliud ſermonis prī
cipiū ordiemur. q̄m ſufficere hac
vice pīt que accepimus de glo
ria ſponſi ecclesie. dono xp̄i. q̄ eſt
bn̄dictus īn ſecula. Amen.

Filij Sermo xxix.

Mris mee pugnauerūt
cont̄ me. Annas et cay
phas et iudas scharioth filij synā
goge fuert̄. et hij t̄ eccam eque synā
goge filiā i ipō exortu ip̄i⁹ acbyssie
pugnauert̄. suspendēt̄ eb i ligno col
lcōt̄ ip̄i⁹ ihesum. Jam t̄ siquidē ob
ipleuit p eos: quod olī p figurā uerat
p ppheta dicens. Dauid pastorem.
et dispgent̄ oues. Et fortassis illius
illa ē vox i tantō exechie. Passa ē
velut a texente vita mea. dū adh̄
ordiret succidit me. De hijs ergo
atq; alijs q̄ de illa gente x̄ano nomi
ordrysse sanct̄: puto dem̄ asponsa.
filij mris mee pugnauert̄ contra me.
Et pulchre filios mris sue nō at
et pr̄b sui illos vocat. q nō habebat
prem̄ deū: sed ex pr̄e dyabolo erāt:
hoīcide vtiq; sicut ille hoīcida erāt
ab vtio. Et no dicit. fr̄es mei aut
filij pr̄is mei: sed filij iniq̄t mris
mee pugnauert̄ cont̄ me. Aliqn
si non distinguet. videt̄ eccā apls
paulus x̄pi hensus i hijs de q̄bus
q̄ritur. q et ip̄e aliqn sit p̄secutꝰ
ecclīaz dei: sed miaz q̄ secutus ē. q ig
norās hoc fecit manēs i incredulit̄.
et probauit deū se hīe prem̄. fremse
ecclīe tā ex pr̄e q̄ ex mre ee. Sed attēde
quō noiatī filios mris sue et solos
tetigit; q̄ soli i culpa sint. Centa et
ab extēis passa ē iux illud apud ppha.
Sepe expugnauert me a iuuētute
mea: et sup̄ dorsum meū fabricauert
pctores. Quid igit̄ singulariꝰ filios
mris tue causeis: q te mīme igno
rab. et ex alijs atq; alijs nationibus
sepissie expugnata: Ad mēsā diuī
vōtus: diligent̄ aut considera que
t̄ apponit̄. Treb. ad mēsam salomois
sedemus. Cūb dicor salomone:

Non de
trenis dico diuicijs q̄ncq
et ip̄is salomon habūdaret: sed
ituenti p̄nte mensam. quō sup
nis ref̄erta ē delicijs. spualia suc
et diuina: que nobis i ea apponit.
Diligent̄ ergo iqt̄ cōsidera que tibi
apponit̄: sciens q̄m tua te oportet
p̄parare. Ergo vtiq; q̄ i me ē diligenter
attendo id m̄ appoi i hijs vbis spō
se. et ad meā p̄fectū doctrīnā trā
telā q̄ respice. quod ita ex noīe ar
gui exp̄mit̄ p̄fectio a domesticis:
et tacent̄. tot et tā grua q̄ vtiq; tra
rūt nichiloī⁹ ex oī natione q̄ sub te
lo ē: ab īfidelibus. ab hēticis et
schismaticis p̄tulisse cognoscit. No
ui sponse prudentiā: nr̄ pugnauer
casu hīc illā aut q̄ i meōre p̄tēsse.
Sed profō id expressius plāgit
quo et sentit differēcijs. q̄dq; vi
gilātius nobis cauendū existat.
Ad nā hoc. Malū vtiq; itestinū.
atq; domesticū. Hō t̄ mali te tenā
ore ip̄i⁹ saluatoris exp̄mit: cū di
cit. Et īmici hōis domestici ei⁹.
Hoc et i ppha. Hō iqt̄ panis me⁹
qui edebat panes meos: magni
ficat sup̄ me supplātatione. Item.
Nam si īmicus meus maledixiss
m̄ sustinuissem vtiq;: et si is qui
odeāt me sup̄ me magn̄ loquut̄ fuiss:
abscondisse me forsitā ab eo. Tu
vēo hō vnanimis dux me⁹ et notꝰ
meus: q̄ simul mecū dulces capiebas
cibos. Hoc ē. Quod ate patior seu
ua et [illegible] meo: id molestiꝰ fero. proximale
sed egrius. Status t̄ q̄monia:
cui⁹ et de quo sit. Agnoscite ergo
et sponsa eodem de filijs mris
sue sequente affectū. q i eo dē spū:
cū aut. Filij mris mee pugnauer
t̄ me. Vñ et alibi loq̄t. Multa

mei et proximi mei. adiuuū me ap
propīquauerīt et stetert. Longe ąso
a vobis fratre semp hoc tā abhoīna
bile et tam detestabile malū vob
q̄ expti estis et cotidie expimī qm̄
bonum sit et qm̄ iocūdū habitare
frēs ī vnū: si tn̄ ī vnū et nō ī scan
dalū. Quoq̄n nec iocūdū plane nc
bonū: sed pessimū ac molestissimū.
De aūt hoī illi⁹ p quē vnitatis vi
tulū iocūdū turbabit. Judicium
profō pōnit. q̄cūq̄ ē ille. Ante. cō
tigat mouī qm̄ audie ī vobis quē
piā iuste clamāte. Filij mrīs mee
pugnauert cont me. Nōne pnīs cō
gregatiōis tāqm̄ vnius mris filij
oīs vos estis: singuli alterutrū
frēs. Quid ergo ąfous vos rebāe
aut cōtristāi possit: si ītus bn̄ estis.
et frna pace gaudetis. Deīq. qs vo
bis nocē poterit īgr: si boni emula
tores fuerītis. Quobrē emulami
tāismata meliora: ut bonos vos
probetis emulatores. Caisma p
optimū caitas ē. plane īspabile:
quod nouē fponse celestis spōsus
tocens ītultāe caiabat: nuq̄ qdē
dicens. In hoc cognoscent oēs q
mei estis discipuli si dilcōnē habu
eritis adīuicē: nuq̄ veō. mādatū
nouū do vobis. ut diligatis īuicē.
et hoc ē pceptū meū. ut diligatis
īuicē. Item q̄ orans. vnū eos fore:
sic pē et pr vnū sūt. Et vide si nō
pē paulus q̄ te ad caismata me
liora īuitat. īt cetera caitatē īsu
mo ponit. sine cū fide et spe dicit
eam ee maiorē. et frēminētē scīe:
sine cū enūatis plumbis aut mira
bilibus frēne grē donīb. tādē ad
supexcellētiorē viā nos mittit:
haut aliā pfō illā q̄ caitē diffinies.
Deīq. quid nā hinc expandū putem
que pī pfert martio ac fidei tīffen
ti motes: Hoc igit est quod dico. Pax
nobis a nobis sit. et oīe quod extīse
tus mīnai videat nō erret: qa non
noret. Nam contrio. q̄q̄ foris blan
dīri appareat. nulla ē profō ąsolatio:
si ītus quod absit scīnaiū discordie ger
mīnauerit. Proīn dilectissimi habete
pacē ad vos: et nolite ledē īuicem:
nō fcō. nō vbo. nō signo. qualicūq̄: ne
qs forte exacerbatus et pōcupatus a
pusillāie spūs et tēpestate. deū int
pellāe cogat adūsus eos q̄ se lese
rit. aut contristauerit. aut prouīpe
ī vbū graue contigat: filij mrīs mee
pugnauert cont me. Sic eī ī frem
pectantes. ī xpm̄ pectatis: qui aut.
Quod vni ex mīmis meis fecistis:
m̄ fecistis. Nec tauendū a gīuoris
tn̄ offensis: vbigrā: ab apto tuicio
seu maledco. a clādestō quoq̄ et ve
neato susurrio. Non īq̄ sufficat os
tustodie ab hīis et silibus: cauēda
sūt et leuia: si tn̄ leue debeat dici
qd̄cūq̄ ī frem̄ psupseis volūtate le
dendi: cū hoc solo si tāscēis illi. dīni
reus iudicij tenearis. Acito quidē:
nā quod tu leue putas. et ob hoc leui
pīputas. plerūq̄ alius alit accipit
tāq̄ homo videns ī facie. et frdm
facie iudicans: patus festucā tbe
suspicāi. et sāntillā pūre fornacem.
Nō eī ē oim̄ caitas: que oīa credit.
Proni sūt aut sensus hoīs. et cogī
tiones ad malū pona suspicandū
q̄ ad bonū credendū: pserti vbi
dissona silencij. nc te q̄ī causa eis
excusāe p mittit. nc illū vulnus
suspitionis apire quod patitur ut
cūetur. Ita vnc ille et moritur
clauso et letali vulnē īt sēnzipm

gemens. dū totus īra⁊ disceptacōe
positus. nil aliud silens in mente ver
sāe possit n̄ iuria, quā accepit. Non
pt orare. nō pt lege. nō sam et spūale
aliquid meditāi. et ita ītrepto vita
li spū. dū suis destituta alimētis.
vadit ad mortē aiā. pro qua xp̄s mor
tuus ē. Quid tu iterī quesō ai ha
bes. Quid prodest oō tua. aut op̄
quod aūq; iterī feceris sapit t. Et que
nimiz xp̄s anxie clamat de pectore
frīs tui quē tristasti. filiq; īgens
mris mee pugnat cont̄ me. et qui
sil' me cū dulcēs capiebāt cibos. rplēt
me aāritudie. Nd si dixeris. illū nō
tā grue pro tli causa debuisse tur
bāi. rn̄deo. q̄nto leuior ē. tāto a te
leuiq; potuit nō ꝺmitti. Nmq; nes
tro leue dicas ut iā dixi q̄d aplius ē
q; iasti. cū vel hoc xp̄m obnoxiū
ee iudicio. ex ore xp̄i⁹ acceptis iudi
cis. Nd enī. Tu ne leue dixeris īq̄
offendit xp̄s. vñ ad deū iudicāū pt̄ti
habes. cū horrendū sit īrāde ī manq;
dei viuētis. Tu ergo forte acceptā
iuria quod mīt dū nō acide ī hijs
ꝺuētibus difficile ē. nō ꝺtinuo moē
seculāis oblīq; rferie frem rnsione
festines. sed neq; sub specie quasi
corripiendi. obo acuto et venti
trīsfige audeas vllateq; aiam. p
qua xp̄s affigi cruci dignus est. nō
grunnire qsi ītrepando. nō labijs
musitare qi īmurmurando. nō nare
cont̄he aut cachinare qi subsānā
do. nō frontē rugare quasi īuehē
do aut ꝺminando. Sane ꝺmoro
tua ubi moriat̄ vbi orit̄. nr̄ per
mittat̄ exire. q̄ mortē portet. ne perimat.
ut dicē possis. et tu cū pphā. Tur
bat̄ sū. et nō sū locutus. Quosdā
alios ītellexi sentie istud. quasi
de dyabolo et angelis eius dictū.
q̄ cū fuerit et xp̄i filij ihr̄lim xp̄us
que sursum ē mr̄ mā. ex q̄o lapsi
sunt. nō cessant ecclesiā sororē suā
īpugnare. Sed neq; stendo si qs usur
pet hoc eāā ībonā significacōne.
sedm q; ꝺ spūales q̄ sunt īecta ad
usus carnales fres suos ꝺmūcant
ī gladio spūs qd ē vbū dei. vulne
rātes eos ad salutē. atq; ad spūa
lia isthmoi īpugnacionibus pueh̄e
tes. Dtinā corripiat me iustus ī
mia et īrepet me. p̄ cutiens et sa
nāb. occidens et viuificans. q̄ au
deā et ego dicē. Duo ego iā non
ego. viuit vero ī me xp̄s. Esto īqt̄
sentiens adiutorio tuo dū eis cū eo
ī via. ne forte te iudici. et iudex
tortor. Bonus aduersārius tui si ꝺsentiēs
eo. nō erit vn̄ aut iudex me culpā
niet aut tortor. Ergo p̄sto si quos
vrm aliqn̄ p hmoi ꝺtristaui nō me
piget. ꝺtristati ei sunt ad salutē. Et
quidē nescio me id vmq; fecisse abs
mea quoq; magna tristicia. sedm il
lud. Mulier cū pit tristiciā habet.
Sed absit ut iā meminerī pressure.
tenens frem dolorib⁹ mei. dū p̄vi
deā xp̄m formā ī sobole. Nescio
aut quo eāā teneāmur astricti sit.
q̄ post ītrepatoria tandē cōualue
rit de infirmitate. q̄ qui fortes ab
initio p̄manserit. nō indigentes hmoi
medicina. Ergo ī hac sensum po
teit ecclia seu aiā diligens deū dicē.
p decoloza eam sol. mittēdo. stilus
et armādo de filijs mris eius. q̄ eā
salubrit̄ expugnaret. et captiuam
ducēt ad fidem. amorē q; xp̄i⁹.
multis vtiq; cōfixam sagittis. illis
de q̄bus scriptū est. Sagitte potē
tis acute. cui⁹ Sagitte tue ifixe sūt m.

i quo

Ideoq; sequit et ait. Iam nō ē sam
tas ī carne mea. ut sdm aiam
sanor p̄inde fortior q̄ fuit ducat.
Spūs quidē promptus ē; cāo aut if
ma. Est cū aplo. Cū n̄ ifmor. tū for
tior sū et potens. Videt q̄ carnis
ifmitas robur spūs augeat. et sp̄
mīstret vies. ita econtrario noueris
carnis fortitudinē debilitare spm
opāi. Est quid mirū. si hoste debilitato
tu fortior efficeris. Nisi forte illā tibi
īsanissime ducas aiam. q̄ nō cessat
insurgere aduersus spm. Vide ergo
si nō prudenter sagittāi et ī pugnāi
salubriter postulat scūs. cū dicit ī
oīe. Confige timore tuo carnes me
as. Optima timor iste sagitta. que
configit et mortificat carnis deside
ria. ut spūs saluus sit. Sed et q̄
castigat corpus suū et īseruituti
redigit. nōne ib̄ videt etiā ma
nū cont̄ se pugnātis rpe iuuare.
Est et sagitta timor dei viuus et ef
ficax. et penetrabilior oī gladio āti
pti. de q̄ saluator. Non veni ī mittere
pacē mittere. sed gladiū. Est etiam
sagitta etiā amor xp̄i. q̄ maie animā
nō mō confixit. sed etiā p̄fūdit.
ut nullā ī pectore vigilī p̄tialē
vanā amore relinquet. sed toto
corde. tō aīa. tō virtute diliget. et
est gratia plena. Ante te p̄fūdit
ea ut veniet vsq; ad nos. et de plē
nitudine illa oēs accipiemus. et fiet mīr cāritas
cui; pr̄ē cāritas deus p̄tiens. et
īsole ponens tabernaculū eius. ut
scriptura īpleat que dicit. Dedi te
ī lucē gentiū. ut sis salus mea usq;
ad extremū terre. Hoc ei īpletum est
p̄ maiam. que ī carne visibile edidit.
que īuisibile nr̄e de carne nec ei
carne susceptū. Est illa quidē ī toa
se grande vulnus acceptū amoris
et suaue. ego vēo me felicē pūue
rī si sūma salē quasi cuspide tu
ius gladij pūgi. tēdū me sensēo.
ut vel modico accepto amoris vul
nere. dicat etiā aīa mea. Vulnera
ta cāritate ego sum. Quis n̄ tuat ī
hūc modum. nō mō vulnerari sed et
expugnāi oīno. vsq; ad extinctionē
ad colorib̄ et calorib̄ illius q̄ militat
aduersus aiam. Si exprobrauerit filij
huius scti illi aie que hūmōi ē. dicen
tes pallidā et sine colore ee. nōne
t congrue posse rndē videbit. nolite
cōsiderare q̄ ego fusca sim. q̄ decolorauit
me sol. Est si se ad hoc meineat pueis
se ad horationib̄ siue īterpationib̄
aliquor suor emulātiū eā dei e
mulatione. nōne cognoscet veritatē if
re poterit. q̄ filij mris mee pugna
uerūt cont̄ me. Est igit sensus
uix quod dicim est. ut etiā seu studio
sa q̄ aiā id loquat. nō q̄ gemēs
aut cōquens. sed q̄ gaudens et gr̄
tias agens. ipsum et gloriās q̄ pro
nōie et amore x̄ digna sit fusca
seu decolor ee et dia. Atq; hoc rpm
assentiebat. nō sue īdustē. q̄ gratie
et mie p̄uenientis se. et mittētis
ad se. Nā q̄n credēt p̄dicante. Quo sīn.
aut p̄dicarent. n̄ mittent. filios
mris sue cont̄ se pugnasse meminit
nō ut ingrata. sed ut non ingrata. Vñ
et sequit. Posuerūt me custode ī vineis.
Quod vtiq; si spūaliter examinet
puto nil īde querimonie seu rancoris
habē videbit. sed magis fauorabile
aliquid redolē. Vñ ad id intendēdū.
prius sane q̄ manū apponē audea
mus. locus ei scūs ē. conciliandi
ē nobis solitis p̄cibus. Iesus Iesus tan
dus ille spūs qui scrutat alta dei.

aut ẽte vnigenitus q̃ ē ī sinu ꝑis
spōsus ecce xp̃c ihs dns mr. q̃ ē sup
oīa benedc̃s ī secula amen.

Dosuert Sermo. xxx?
me custode ē vmeis. dicit.
Cui ne illi pugnatores
quos ꝓpie meozasti. Audite et itelli
gite si nō se ab illis rpib fatet ista
ꝓmota. a q̃bus et passa. Mirum
tm. si q̃d fuit causa pugnādi. ī eā
corrigendi. Ita q̃s nesciat multos ai
tabuisse utilitatis q̃ multociens ꝙ oppugnatos.
Dm multos cotidie exprimat pius op
pugnationib platos ad meliora ꝓficere
puelli ad altiora. Ergo illud potius
demōstremus si possimus. q̃ ad hanc adusq
ecclām pugnatū sit a filiis mris sue.
et hostili aio et dapno utili. Idem
iocundius. cui q̃ nocere itendit. ꝓsit
et nolentes. Utrūq̃ vēo sensum te
net supior ītpretatio. q̃m q̃dē nō de
fuerit. et q̃ bn̄ et q̃ male emularent
eā diuisa ī pugnātes ītentione. sed
utrosq̃ ꝓfuerūt. In tm̄ deusq̃ se pferisse
ex hiis que ab emulis passa ē gl̃at.
ut pro una vinea quā sibi abstulisse
se visi sunt. si multas se gaudeat
statuta. Ho m̄ mat prestitē pugnā
do cont̄ me. et cōt vineā meā. q̃ di
cit exinānite exinānite usq̃ ad fūda
mētū ī ea. ut vnā plurib̄ mutare
ueri. Hoc quippe ē qd̄ infert. Vineā
meā nō custodiui. Tāq̃ causa sub
iugens vn̄ h̄o illi contigeit. ut nō
ī vna iā. sed ī plurib̄ custos posita
sit. Et hra quidē sic ē. Sed si ea ꝑpiat
seq̃mur attenta eo solo qd̄ sonat ī su
ꝑficie illa videt. pūbim̄q̃ nos lege
ī scriptura sca de hiis vineis corpo
reis et terrenis q̃s cotidie cernimus de
rore celi et pīguedine terre atque vinū fundit ī quo ē luxuria. et sic nichil
nō dico dni sponse dignū. sed nec
cuiusq̃ cetera congruū quid. de ta
li et diuina scriptura attulisse videa
mur. Que ei conuenientia sponsis et
custodie vineaꝝ. Sed et si ueāre
putet. vn̄ dorebunq̃ fuisse aliq̃n eaz
istiusmodi deputatā officio. Mungo
de vinea. ita ē deo. Si aut spiritali
sensu. vineas ecclās. id ē fideles ītpre
tam̄ ꝓphe. uir ꝓphe sensu dicentis.
vinea dni sabaoth domꝰ isrl ē. ī tpore
fortassis eluce nobis. quo sponse mu
me idignū sit. fiei custode ī vineis.
Puto q̃ nō pua ī sup ī hoc agebit
rpō ꝓrogatiua. si q̃s diligenaꝰ curet
aduīte q̃ntū ubiq̃ p orbem ī huiusmodi
vineas dilatauerit tios suos. a die illa
q̃ ihc limis a filiis mris sue expug
ta ē et exturbata. una cū ꝑma illa
sua nouella plantatione. multum
dime dico credentiū. quoꝝ legitur
fuisse cor unū et aīa una. Et rpsa ē
que se fateꝰ mō mūme custodisse.
sed nō ad īsipientiā sibi. Mirū ei ita m
euulsa ī psecutione fuit ut nō alibi
plantaretur. atq̃ locaret alys agricolis.
q̃ reddant fructus eiꝰ tpoꝛibus suis. Nō
prorsus nō periit. sed migrauit et
ia creuit et dilatata ē. tāq̃ cui bn̄
dixit dns. Dilata os tuum
et vide. si nō operuit montes umbra
eiꝰ et arbusta eiꝰ cedros dei. si nō
extendit palmites suos usq̃ ad
mare. et usq̃ ad flumē ꝓpagines eiꝰ.
Nec mirū. Dei ei edificatio ē. dei a
gricultura ē. Ipe fecundat rpe ꝓpagat.
rpe putat. et purgat ea. ut fructū
plus afferat. Cui nāq̃ sua destituet
cura vel opa. quā plātauit dextera
eiꝰ. Non plane habenda neglectui.
tāq̃ aplī palmites. dns vitis. et pr
eiꝰ agricola ē. In fide plantā. ī cui te
mittit radices. defossa sarculo disci
plīe. data pceptiū lacrimis. rigata

p̄dicatōr̄ vōbis. et sit sane exube
rans vīno īquo ē letīa sed non
luxuria. vīno tocīus suauit̄. nul
lis libidinīb. Hoc ēte vīnū letīficat
cor hōīs. hoc constat et angelos bi
bē cū letīa. Deūs gaudet īsalūe
et pēitētia pcōr. salute hoīm sa
ctis. Lacrīe penitētie vīnū eor.
quod īillis odor vite. sapor grē sit.
dulcedīe gustus. cōsolatiōis ioīs
ditas. sanitas redeūtib īnōcētie.
sēnate suauitas ysaē. Ergo ex illa
vna vīnea quā seue p̄secutiōis ve
sa ē deleuisse tēpestas. gēte īvnā
sacra ecclīa ppagate cōflorueri. Et īhys
oībus custos posita ē sponsa. ut nō
contristet̄ q̄ p̄mā vīneā nō custo
diuit. Consolāe filia syon. Si cecitas
ex pte cōtigit īisrl. quid tu pdis.
agnōe misteriū. et noli plangē de
tīmentū. Dilata finū. et colligē ple
tudīnē gentiū. Dic ciuitatib̄ iude.
Vobis oportebat p̄mū loq̄ verbū
dei. sed q̄m repulistis illud. et īdig
nos vos iudicastis ēterne vite. ecce
vertimur ad gentes. Moysi sane obla
tū ē a deo. si p̄suasorē ꝑsm vellet
dīttē. et dīne exponē vlaonī. p̄m
quidē fieri posse īgentē magnā.
sed ille renuit. Quare. Ob nimiā
profecto dilectionē qua illu fortit̄ dilexe
rat ꝑsm tenebat. et q̄m nō quę
rebat que sua sūt. sed dei honorem.
et nō quod sibi vtile foret. sed ad
multos. Et ille quidē sic. Ego aūt
consilio secretarii puto hō mūn̄
dīnit̄ pro sui magnitudīe ꝑsuasū
sponse. ut rpā populis et nō moy
ses mittet̄ īgentē magnā. Nō
ei oportebat sponsi amicū ꝑcipe
sponse benedictionē. et ꝓpterea non
quidē moyses. sed nova sponsa
cui dr. Ite īmūdū vniuersum
p̄dicate euāgeliū oī creature. ipsa
prorsus missa ē īgentē magnā. nā
īmaiore nō potuit. q̄m īvnitate.
Et facile vnitas cessit portanti
pacem. gram offenā. Sed nō sicut
grauia. ita et lex. Cum dyssili vultu
ad oem̄ isram se offert suauitas hui⁹.
et illius austeritas. Cuius sane ex equo
respirat̄ dep̄nātē et consolantem.
exposcentē et ignoscentē. plectentem
et ap̄lectentē. Non pāi profecto accep
turus voto. vmbr̄ et lux. ira et pax.
iudiciū et miā. figūa et veritas. vga
et hēditas. frenū et osculū. Graues
deūs moysi manus. testib̄ aaron et ozi.
Graue legis iugū. testib̄ xpi⁹ aplis.
q̄ et sibi et p̄ribus īportabile clamitat.
Grauе iugū et vile p̄mūi. nā etra
ē īpromissione. Pro huīmoī nō est
moyses missus īgentē magnam.
Verū tu mr ecclīa p̄missionē hūs n
te que nūc ē et futura. facile īduplu
gratia obtines ab vnūsb̄ te recepti.
et ꝓpt̄ iugū suaue. et ꝓpt̄ regnū sub
lime. Pulsa de ciuitate. ab vnūsis te
reperis. dū sic pronotat q̄d p̄mit
tas. ut quod īponis non treat. Cui
adhuc vnius vīnee plangis dap
nū. quod tāto tibi fenore xp̄esatū
ē. Pro eo q̄ fuisti delicta et odio
habita. et non fuit q̄ p te trāsiret.
Pona īquit te īsuperbiā seculoꝝ.
gaudiū īgnationē et gnationem.
et suges lac gentiū. et mamilla
regū lactabeis. et scies q̄ ego dns
saluans te. et redemptor tuus fortis
iacob. Illi itaq̄ mō dicat se sponsa
posita custode īvineis. et q̄ vineā
suā nō custodit. Ergo loca hui⁹ oca
sione merito reprehendē soleo. q̄
aliq̄ suscepit cura. q̄ meā non
suffitem custodie. vineas alias it
ptans. Quod si probas et tu hāc

nram intpretacone. vide etiam
consequent an rte quoq; dicamus
fide vite. vtutes palmites. botri
opus: deuotone vinu. Siqde nec
palmes absq; vite. nr vtus sine fi
de aliquid e. Sine fide ei ipossibile
e place deo: fortasse et displicre natre
ait. Deinq; ome quod no e ex fide:
ptm e. Hoc ergo illos oportuit
sideare qui me posuert custode
in vineis: si vr ppua custodisse. At
qnto tpe inulta iacuit et deserta.
redacta in solitudine. Prorsus de
fecerat vinu ex ea: arefas p steri
litate fidei. vtutu palmitibus. Erat
fides: sed mortua. Ita no ei no mor
tua sine opibus. Et id quide in sta
ri vita. Etim rsus ad dnm me
liuscule fateor cepi custodire: non
tn pro ut oportuit. Et qs nepe ad
hoc ydoneus: Nec sanus pphe qui ait.
Nisi dns custodierit ciuitate: frustr
vigilat q custodit ea. Nnquis etia
tuit meimi me patere isidijs illius
q sagittat in occultis imaculatum:
Nntu nobis o vinea mea furtiuis
subreptu e machinametis: eorpo
re quo vigilacius intende cepim9
cure et custodie mee: Et et qua
les prior botros optm aut pfecauit
ira. aut tulit iactantia: a fedauit
ianis gloria: Nnta ab illecebra
gule. qnta a pusillaie spus tpestate
susta nuimus: Sic era: et nichiloi
tu me posuert custode in vineis:
no siderates quid de mea facere
ego vel fecissem: nr audietes ar
guente mgrm ac dicete. Iq dn
mui sue pee nesciat: quo erte dei
dilige etia habebit: q iror audacia
plurimor: quos videm9 de suis vi
neis no colligere n spinas et tribulos:
vineis tn dnicis etia se igere no
verecu. Fures sut et latrones: non
custodes neq; cultores. Hoc illis.
De aut m etia nutat apitulo vinee
anime mee: imo magis ve nutet qn
plurimis itentus. minus cir vna
diligens: minusq; sollicitus si
ei cogor. Nec sepe crcudae: nec
torcular fode in ea luret. Ideu dest
tructa e materia ei: et videmur
ea oms q ptergrediut via. Patet
exposita tristicie. iatudie: actq; ipa
tientie pria. Demoliut eam sedu
le: queda vulpecule istacui nata
tu. Irrupit vndiq; anxietes: suspi
tiones sollicitudines. Turbe distor
dantiu causaq; molestie: rara hoa
desunt. Non e phibendi facultas:
no copia declinandi: sed nr oradi
spatiu. Quo ymbre lacrimarum
pfunde suffitia sterilitate aie mee:
Vinee mee volui dice. sed psalmo
sic itradit apl usum: et sensus ide
e. Nr piget errorib q admonet stu
diis: qr no de vinea hmo est.
sed de aia. Ergo aia cogitetur:
cui vinea legitur. Siquide sub
hui9 spe et noie. illius sterilitate
deplorat. Quibus ergo lacrimis
rigabo sterilitate vinee mee. Des
palmites ei9 aruert propria: ia
cent sine fructu: eo q non ynt huo
re. Ihu quos bone. fasciculos sar
mentor ex eis in tuo cotidie sac
fiao vsio contri cordis mei te tes
te absumit. Et obsecro te sacficiu
spus tribulatus: cor contritu et
humiliatu deus no despiaes. Et
ego quide sic in prospu meo: tho
ad me caplm pns. Prorsus at ois et
q aliab dice poteit. vinea meam
no custodiui: illo vr sensu quo

saluator loqr in euāgelio. Quis pot
deit aiam suā ppr me: inueniet eā.
Ydoneus plane et dignus q ponat
custos in vineis. q ppe tua vinee a
missay diligenaa et sollicitudie
nō impedit aut retardat. dū non
quit que sua sut. neq; qd sibi vtile
e: sed qd multis. Ppterea sane per
tua ista ordia e in tā multas vineis
que erant de circūasione. qā pat
eat. et in cartem et in mortē ie. Usq;
adeo sue vinee. id e sue aie nō de
rebat amore: q mag cue itendet
creditor. Cephas et paulo it gen
tes tā mgens silua ordia e vineay:
q et ipe in sue custodia vinee mini
me cauoso inuentus sit: ita ut nō
solū alligai. sed etiā moi in ihrlm
patus fuerit ppr nom ihu x. Deinq
nichil horz veor igr: nr facio aiaz
meā p̄ciosiorē me. Optimus esaias
tor rex: q nil suoz sibi pfendū
existimet. Quin multa saluti ppe
modū vilissimā q pecuniam p
tulerit. Paulus nr aiam. Nō igr
facio eam p̄ciosiorē q me. Ergo
differtiā facies int te et aiaz tuā.
Prudent quidē tu et pluris es q
quib tui: sed quo nō tua aiā tui.
Arbitror. q quia paul in tut in
spū ambulāret. et mēte assentaret
legi dei qm bō est. id circo hāt ipaz
mētē suā tāq principale. ac sup
nū quoddā sui dignū duxerit:
suimet potiq q sue cupiā ri nore
designāe. Reliquū veo quod stat
ne ee in sciois. et in sciois prin melio
ri q eenae qd e corpis in here: nom
mo officio viuificādi ac sustinādi:
sed et fouēdi nutriēdi q desideio.
Hoc igm sensuale atq carle. appel
lauoē sui. hō spūalis indignū iudi
cans. nīl sua magis sensuit de
putandū: qm se psonaliter exp̄me
dū illud p. Cū me dico igr. extelle
ctus quod in me est ~~ā et vmetū et
cupp~~ in quo et sto p gratiā dei. id
e mentē rōnēq itellige. Cū loqr
animam meā. hoc in sci atrpe qd
carnu aīmāde videt accōmodatū.
etiā et vmetū in cupia. id me fuis
se qudē. sed iā nō agnosco ce: q nō
scdm carnē ad hoīs ambulo. sed scdm
spm. Diuo ego iā nō ego. viuit veo
in me xp̄c. Scdm mētē ego: sedz car
nē nō ego. Quid ei si carnalit etiā
nūc aiā cupiscat: Iā nō ego operor
illud: sed quod habitat in me p̄ccm. Et
id nō me qdem. sed cū meū dixerit.
qd in me carnalit sapit: id q nō aliud
q ipaz aiam. Reuera ei aie portio e
carnalis affectio eius: et vita quam
administrat corpi. Hanc ergo aiam
suā spernebat p se. patias p dño (paul)
nō solū alligai sed et mori in thrlm
et sic pde aiam suā iux osiliū dni.
Tu quoq si ppriā desecās voluptatem
si corporis voluptatibus pfecte re
nūtiues. si carnē tuā crucifigas cu
vitiis et concupiscentiis sed et si mor
tifices mēbra tua q sut sup tram:
pbabis te pauli imitatorem. q nō
facias aiam tuā p̄ciosiorē corpso:
pbabis et x̄ discipulū etiā illa p
dendo salubrit. Et qdem prudentius
eā pdis custodias. qm custodis ut
pdas: nā q voluerit aiam suā saluā facē
pdet eā. Quid hī vos dicatis obiua
tores tabor: mor neglectores: Hypo
crias et sequaces eis docet aias sal
uas face in hō mundo: xr et eis discipu
li. pdē. Quē nā vos e duabus sequi
mgrm eligitis. At manifestissime facit
q sic disputat. hō oculus. et hō caput:
illud pectoris vel stomacho nocet.

Prosto vnusq; qđ a suo mgro didi
cit. hoc i mediu profert. Nu i cuā
legistis has dras: aut i pphis aut i
lris aplis? Cao et sanguis pro
cto ruela? t hāt sapiencia? nō spūs
pūs. Est ei caro hȳ sapia. Sed au
di quid de rpā. mi media sentiat.
Sapia iquiūt caro? mors est.
Ite. sapia carnis inimica est deo.
Nu ypocras seu galieni sentencia.
aut cte de scola epicuri debui ponē
vobis? Xpi su disci? x discipulis
loquor. Ego si pegrinū dogma idux
ro? rpe pectau. Cpriaū atq; ypo
tras corpis alt voluptate. alt bo
nā habitudinē pfert? mgr meus
vtiusq; rei ostēptū pdicat. Alie in
corpe vitā quā sūmo studio iste
vn sustentet. ille vn et delectet i
qrit atq; iqre docet? saluator mo
net et pdē. Quid ei t aliud de x
auditorio sonuit? cū paulo ante
clamatū est. q amat aiaz suā pdz
ea? Pdet ea dnr? siue ponendo ea
ut m? siue affligendo ut pūiendo.
Omēs genus martyr? spūs facta
carnis mortificare? illo nimiū. q mēb
tedut? ferro. horrore quidē mitaus?
sed diutnū? molestū. Videt ne hac
sentencia mgri mei carnis sapiaz
ɔdepnāi? p quā vtiq; aut i luxum
voluptatis diffluit. aut rpā quoq;
bō valitudo corpis vlē q? oportet
appetit? Deiq; q vēa sapiā i vo
luptates nō effluat audisti pfto a
sapiente? nc iuenū quidē hanc i tra
suauit vitecūi. Qui at iuenit dicit.
Sup salutē et omē pulchitudinē
dilexi sapiencia. Si sup salutē t pul
chitudinē? q̄ntomagis sp voluptatē
et turpitudinē? Quid vēo prodest
tēpare a voluptib? et iuestigādis
diuisita tabuis xplexionū? tiborū
vaietatib? exq̄rendis cotidianā
expendē curā? Legumia iqt ve
tosa siit. case? stomachū grauat.
lac capiti nocet? potū ag nō sus
tinet pectus. caules nutriūt me
lācoliā. colerā porri attendiūt? pi
sces de stagno aut de lutosa? mee
xplexioi pectus nō cōgruūt. Ca
le ē hȳ. vt i totis fluuiis. agris. oz
tis. cellaris ve rpiri vix possit
qđ comedas? Puta te q̄so mōchū
ee nō medicū? nc de xplexione iu
dicandū. sed de professione. Parce
obsecro pnū q̄ti tuc? pce dem
labori mūstratiū. pce gūiamū do?
pce sstie. Cōstie dico. nō tue sed
alteri? illi? vr q̄ppe te sederis et e
deb quod sibi apponit? de tuo singlari
ieiunio murmurat. Scandalo q̄p
pe ē ei et tua odiosa subsit supstitio
aut diuicia? quā forte putet illig.
q t hȳ prouide. Scandalizat? iqt
i tua singlte fr. iudicans te frūc
tuosiū. tang? supflua querētatem?
aut cte me diuy causas q̄ nō pq
rā victui tuo nctā. Frust? quida
sibi blandiūt de exē paulī. hor
tātis dispūlū nō bibē aquā. sed
modico vti vino ppt stomachū?
ppt et fregtes suas mfmitates.
Qui attendē dnt pnū q̄ dē apli
mime sibi rē istimoi suadē? sed
nc discipulū eque exposce sibi.
Deiq; nō mōcho hȳ tractari. sed epo
tui? vita tenere adhr ac nasceh
ctē p natiaeet. Thymotheū hr
eat. Da m altez tymotheū et ego
tibo eū si vis etiā auro? et poto
balsamo. Cetm tu tibimetipi dis
pensas? miserē tui. Suspecta ē m
fateor tua rpi? i te dispensatio?
et vēor t illudi sub tegmie t noie

discretionib⁹ a carnis prudencia.
Jo te salue amoris tui volo esse: ut si ita est auctoritas apli placeat de bibendo vino: modico qd ille adiuuit nō pter mitas. Et de hys satis. Sed rūpam ad sponsam: et discam ab ea vineas proprias vitis nostre custodie: pserti nos q̄ videm deputati custodes in vineis sponsi esse. ihu xp̄e dñe nr̄e: q̄ es benedictus in scla amen. Sermo. xxxj⁹.

In lectis meis q̄ dilexit anima mea: vbi pascis vbi cubes in meridie. Et in medio sis mētibus vbi sponsus frequēt appareat: et nō sub vna spē. Quid ita? Ppter q̄m nondū videt sicuti est. Ille pe illa visio stat: q̄s for stat q̄ tūc videbit. Est ei in nr̄a vita caput ex eo. qd est fuit. vel erit. mutatione. Tolle nēpe fuit et erit: in ea trāsmutatione. a vitiis situdinis obumbratio. Et qd qd videtis ex eo quod fuit. nō cessat tendere in id quod erit. tristitia sane hys p̄sentibus. sed omnino nō est. Nā quo est. qd nūq̄m in eodē statu pmanet. Solū pīm vere est. qd̄ nec a fuit prodit. nr̄a ab erit expugnat: sed solū atq; inexpugnabile remanet ei est. et manet quod est. nr̄a fuit sane tollit illi esse ab etno. nr̄a erit esse metuit. Et p̄hoc sibi vendicat vere esse. id esse: id est increabile. intiabile. inalterabile. Cū ergo xp̄s q̄ vere est. primo q̄ nō sit. a sit esse. videtur sicuti est: stat ut dixi illa visio. q̄ nullatenus ita polat vicissitudo. Et tūc ille de cuius vnq̄ oculis q̄ sic vident. denarius redditur in vna spē que offertur. Illa et quod apparuit tua inalterabile ipse est. ita tua inalterabiliter intuentibus presto est. et quibus apparuit videt desiderabilis voluit. nil pīt deformabile. Cur ergo illa vel fastidiet auditus. uel se subtrahet suauitas. vel fraudabit veritas: vel deficiet etnitas? Quod si ita nūc extenditur videndi copia pit et voluntas: quo nō plena felicitas. Nil quippe aut deest ita semp videntibus: aut simpliciter semp volentibus. Ut his visio non est vite pntibus: sed in nouissimis resurrectionis: hys dūtaxat q̄ dicet pīnt. Cum q̄ dñs apparuerit similes ei erimus: q̄ videbimus eum sicuti est. Et nūc quidē apparet q̄bus vult sed sicuti vult: nō sicuti est. Nō sapiens. nō sanus. nr̄i pphā videt illum sicuti est pīt. aut potuit in corpe hoīs morituri: potest aut in immortali. qui dignus habebit. Itaq; videt et hys: sed sicut videt xp̄s et nō sicuti est. Nam nec hys lumiare magnum solem lo[illegible]stū que cotidie videbas. vidisti tn aliqm sicuti est: sed tm sicut illuminat. Verbi causa: aere. monte. prete. Quod ne xp̄s quidē aliquatinus posses: si nō aliq̄ ex pte xp̄s lumen corpis tui. p̄ssu ingenita serenitate et pspicuitate lumi celesti sile est. Nō dei q̄ alterq̄ membrū corpis capax est luis: ob multā vtiq; dissimilitudinē. Sed nr̄s xp̄s oculus tū turbatus fuerit: lumini appropiquit: nimiq; ob amissam similitudinē. Qui ergo turbatus. nullatenus serenū solet videt. xp̄s dissimilitudinē: serenus aliquatenus videt. xp̄s nonnulla similitudine. Ipsō si pari proinq; puritate viget. videt omnino offensa age eum sicuti est. xp̄s omoda similitudine. Ita et solem iustitiae q̄ illuminat oem hoīem venientē in hunc mundū videt in hys mundo sicut illuminatus illuminatus pt. tanq; ita in aliquo filius. Propterea dicit. Accedite ad eum et illuminamini: et facies vre nō confundent. Ita sane: sed si q̄ntū satis est illuminam

sicuti est omnino nō pt: tanq; nondū pfecte filius

uit ꝛuelata facie ſpeculãtes gloriã
dei ī candẽ ymaginẽ tñſformemur
de claritẽ ī claritatem. tãq̃ a dñi ſpũ.
Ergo accedẽdũ ad eũ. nõ irreuẽdũ.
ne irreuerẽs ſcrutator maieſtatis
oppmat̃ a gla. Ret locus ſane accedẽ
dũ. ſed claritatibus. ꝛpis q̃ nõ corpore
ibẽ ſpũalib⁹ q̃ tãq̃ a dñi ſpũ. A dñi
plane. et nõ a nr̃o. quãuis in nr̃o.
Et itaq̃ claror ille ꝛpiq̃or. ee aũt claꝛ
ſimũ pueniſſe ẽ. Porro ea nr̃ pũtab⁹
nõ ali⁹ vide ſicuti ẽ. ī q̃m ſicuti ẽ ex ali
q̃ diſſimilitudẽ nõ ꝛfundi. Sed id tm̃ ut
dixi. Iterũ veo tanta hr̃ formaꝛ varie
tas. atq̃ nũoſitas ſpeꝛ ī trebꝫ ꝺibus.
q̃d n̄ quida ſuũ radij deitatis. mon
ſtrãt̃ ſtẽq; ve ſit a quo ſint. nõ tm̃ diſ
finientes prorſus quid ſit. Itaq̃ de
ꝛpõ vides. ſed nõ ꝛpm. Deũ aũt de eo
quẽ nõ vides. cetera vides. ſcias ī du
bitant̃ exiſte q̃ oporteat īq̃rẽ. ut
īq̃rente nõ fraudet grã. negligẽte
ignorãcia nõ excuſet. Dex hr̃ gen⁹
videndi ꝺe. In propriu ei ẽ uir aplꝫ
oĩ otenta rõne. inuiſibilia dei p ea
que facta ſũt intellecta ꝛſpicĩ. Alius
pruldubio ille modꝫ. q̃ quida pri
bus creb̃ illa atq̃ abrupta dine
pnãe failitatis dignat̃ ꝺulcorare.
q̃mq̃ nr̃ ꝛpis ſicuti ẽ. ſic dicta eſt
demoſtrãe. vide potuerit. Ret vno
oĩbus mo⁹. ſed ut aut aplis. multi
faĩe multisq̃ modis. cũ ꝛpe ipſe ſit
vn⁹ ꝛpo dicente ad iſrl. Dns deus
tuus. deꝰ vn⁹ ẽ. Et hr̃ demoſtrato
nõ quidẽ cõib. ſed tm̃ foris facta eſt.
nimiꝝ exhibita p ymagines extr̃
ſecus apparẽtes ſeu voces ſonãtes.
Sed ẽ dina ſpectio eo differtior ab
hijs quo ꝛteriorꝫ. cũ p ſerpm̃ dignat̃
iuiſe. deus aiam quẽte ſe. q̃ tm̃ ad
quendũ toto ſe deſideio z amoe devout.
Et hr̃ ſignũ iſtubmoi aduentus
eius. ſicut ab eo q̃ exptus ẽ edocem̃.
Ignis añ rpm̃ p̃cedet. et iflamabit
in circuitu inimicos ei⁹. Oportet nãq;
ſã deſideriꝫ ardor p̃ueniat faciem
ei⁹ ad omem aiaꝫ ad quã ẽ rpe ve
turꝰ. q̃ oem aſſumat rubigine vitio
rũ et ſic ꝛparet locũ dño. et tr̃ ſit
aiã q̃m uix ẽ dns. cũ ſe ſenſerit illo
igne ſuccẽſam. et dixerit cũ ꝛpheta.
De excelſo celo miſit ignẽ ī oſſib⁹
meis. et erudiuit me. Et illud.
Concaluit cor meũ intr̃ me. et ī me
ditatione mea exardeſcet ignis. Tali
aũe ſuſpiratis fregit̃ ymo ſine ītmiſ
ſione orantis et afflictantis ſe p deſi
deriũ cũ īt dũ deſideratus ille. q̃ tã
queũt miſeratus occurrit. puis illi
de ꝛpria experientia ſuaſire. ut dicat
cũ ſco ihemia. Bonus es dne ſpera
tibus ī te. aie quenti te. Sed z angelꝰ
ei⁹ q̃ vnus ẽ de ſodalibus ſponſi. i hoc
rpm̃ deputus miſit. pro eo et arbit
ſecrete mutue q̃ ſalutationis. is īq̃
angelꝰ quo ꝛpudiat quo colletat
et ꝺelcat. et ꝛiſus ad dñm dicat.
Ecce ab ago dne maieſtatis. q̃ de
ſideriũ cordis ei⁹ ꝛbuiſti ei. et vo
luntate labioꝝ ei⁹ nõ fraudaſti eũ.
Ipe ẽ qui ī omi loco ſedulꝰ q̃dem
pediſſequus aie nõ ceſſat ſalutare
ea. et aſſiduis ſuggeſtionibus mone
re eam. dicens. Dilectare in dño.
et dabit ti petitiones cordis tui.
Et rurſum. Exſpcta dñm. et cuſ
todi viam eius. Ite. In mora ſerat
exſpctã eũ. q̃ veniet et non tar
dabit. Ad dñm aũt. Sicut ceruus
deſideat īq̃ ad fontes aq̃rũ. ita de
ſideat aiã iſta ad te deus. Deſide
rauit te ī nocte. ſed et ſpũs ſanus
ī pcordijs ei⁹ de mane vigilat ad te.

Et utm. Tota die expandit ad te ma
nus suas: dicte illā q clamat post
te. Conuite aliqñ tulū: et dep̄cabilis
esto sup ea. Respice de celo: et vide et
visita desolata. Fidel paupt̄ q mu
tui amoris ysaus. sed nō uidus: nō
suā quelt. sed dñi gram. Discurrit
medius mt̄ dilm et dilaz: vota of
fens et refens dona. Exultat ista:
placat illū. Int̄ dū quoq lucet raro
rp̄ntat eos pt̄ sibi: siue hanc rapi
ens. siue illū adducēs. Sq dē domes
ticus ē et notus i palacio: nc vereat
rp̄ulsam: et cotidie videt facie p̄lib.
Vide aut tu. ne qd nos i hac vbi
aīe q mixtione corporeū: seu yma
ginatoriū sentie existies. Id loqm̄:
quod aplus dicat. Qui adhēret deo:
vn̄ sps ē. Expressū pue mētis i dm.
siue dei puī descensū i aiaz: nris
q̄bus possum⁹ expīmi⁹ vbis: spi
tualib⁹ spualia spantes. Itaq i spū
fit ista ductio. q: spūs ē deus: et
cupisat decore illius aīe. qua forte
aduteit i spū ambulante. et cura
carnis non pficiente i desideio: p
serti si sui amore flagrante ispex
eit. Non ergo sic affca. sic dilca. sten
ta eit oīno vel illa que multis p
ea q fca fuit: vel illa q pauas p vi
sa et sopnia fca ē manifestacio sponsi
n et spāli progatiua itimis il
lū affectibus atq nris medull cordis
celsus illapsum suscipiat: habeatq
presto eū que desideat. nō figuatū.
sed ifusū. nō appente sed affluente:
nc dubiū qñ eo io cū dore. q⁹ itus nō
foris. Vbi nēpe ē nō sonas ꝫ pene
trans. nō loquax sed efficax: nō ob
strepens auribus. sed affectib⁹ blan
diens. Facies ē non fo2mata ꝫ for
mās: nō pstrigens oculos corpis.
sed facē cordis lenificans: gta quip
pe amoris mune nō colore. Nō tñ ad
huc purū illū dixeri apparē sicuti ē:
q̄uis nō oīno aliud hō mo exhibeat q⁹
q⁹ ē. Neq ei vel sic statue presto erit:
q̄uis deuotissimus mētibus: sed nc vni
formit omnibus. Oportet nāq p vāis
aīe desideris dine gustū pīae vāie
ri: et ifusum sapore supne dulcedis
diuisa appetentis āimi alit atq alit
oblectāe palatū. Deinq aduisa i hoc
amatorio carmie quoties mūuerit
vultū: et iqñta multitudie dulcedis
sue cora dilca dignus sit tñsfōri: et
quo nūt q̄dē istar vēnādi sponsi sce
aīe secretos petat āplexus. et osculis
delectet: nūt vēo i oleo et vngūetis
medicū exhibē appeat: nimiq ppe te
neas et ifirmas āias istimoi adhc idi
gentes fomētis et medicamētis: vn
et delicato adolescentula. noīe Desig
nāt. Ni miuisset qs: audiet. q: nō. op⁹
sanis medicus. sed male habentib⁹.
Nūt rursū quasi viator. q̄sp̄nā itine
rātibus sponse sil. atq adolescentulis
sese assotians. io cū dissimus fabulatio
nibus suis a labore vie omem rle
uat comitatū: ita ut eo discedēte lo
qñt. Nonne cor nrm ardens erat i nob:
dū loquet nob i via: Fraudus come:
q̄ i ꝫmonū et mox suauit̄ suox: tp̄i
q̄dā suaue olentia spīrāūt vnguen
tox p⁹ se currē fecit vniūsab. Vñ et
dicit. Curremq̄ odore vngūetorū
tuox. Ite aliqñ occurrēs qi p̄ dnes
aliquis p̄fālias: q: i domo sua habū
dat pānibus. Imo tāq rex magnificꝰ
et potens. q: sponse paupis videatur
pusillāi te eige. puocāne cupiditate:
demōstrans illi oīa desiderabilia gloie
sue. diuias torculaūi. ac propriaox.
ortox et agroū copias: demū etia

introducens eā in pā secreta cubiculi. Nimis confidit in ea cor vi sui. et nō e ex oibus quod ab illa existet abstoden dū. quā redemit ihc̄ pbauit fidelē aplexat amabilem. Atq ita nō cessat siue hȳ siue illo mō. ītno iugit appare sptū quēntū se. ut ḡmo ītpleat quē dixit. Ecce ego vobiscū sū. oib⁹ diebus usq ad cōsūmationē sēli. Et ī hȳb⁹ oib⁹ suauib. et mitib. et multe mie. Nā i osculō q̄dē affluo su et blandū. i oleo aūt in pigmentis atq unguētis clemētem atq affluentē viscerib⁹ pietis et passionis. Porro i via hilarē. affabilē. plenū g̃ ca et solacio. i onsione vēo diuitiaz et possessionū munificū se et largū pro regia libtate remuneratorem demonstrat. Ita p ocm̄ hui⁹ carmis textū repies vbū ustusmoi silitudi nibus adumbrāri. Un ego puto id sig nificatū apud pphetā ubi ait. Ipse an facie nram xc̄ dnō. i ūb ei⁹ viue. mr gentes. q̄d sc̄ videam⁹ nr p spe culū et ī enigmate. nec dū facie ad faciē. At istud sane. dom viuim⁹ mr ḡtes. Nā mr angelos alit. q̄n ia idūnti oi no felite cum ipis videbim⁹ eū et nos sicuti e. hȳ e i fōi dei. et nō i umbr. Quōniaz apud veres quidē umbrā figuraz diam⁹ extitisse. nob aūt per gram x̄ ī carne pntis p se illuc esse veitate. ita nos quoq ī sptū futuri sēli ī quadā iterī veitatis umbr viue nō negabit. n q nō acq̄escat aplo di cenri. Et exptē cognoscim⁹. et exptē pphe tam⁹. Et illud. Nō arbitror me apre hendisse. Quo ei nō e distinctio eo q̄ p fidem ambulat. et illo q̄ p spē. Ergo iustus ex viuit fide. btus ex ultat i spē. et io sctus hō iterī viuit i umbr x̄. sctus angelo i splendore vultq gle gloriat. Et bona fidei ūb. que luce tēpat oculo caligantī. ero culū pparat lua. Scriptū est enī. fide mūdans corda eoz. Fides itaq luce nō extinguit. sed custodit. Et q̄d sane e illud q̄d videt angelo. hō m umb fidei huat fideli sinu ī posi tū. i tpe ruelandū. An nō expedit tenē vel uoluntq̄d nudū nō capiō Deiq et mr dnī uiuebat i umbra fidei. cui dcm̄ e. Dta que credidisti. Habuit et de x̄ corpe umbrā. que audit. Et ūtus altissimi obūbrab t. Ne vilis umbr que de ūtute altissimi fortur. Et ve ūtus i carne x̄. q ūginu obumbrauit. ut q̄d ipossibile erat. mōli fēne. obrectu tñ uoluntis uiui fieri corpis fret pntia maiestis. ut luce sustinet īaccessibilē. Utus plane. i qua oib⁹ cōtria fortitudo debel lata e. Et ūtus et umb fugans de mones. tutas hoies. Aut ete virt⁹ vegetans. umb refrigerās. Uiui m⁹ ppīn ī umb x̄. q p fidē xpi ābu lam⁹. et carne pascim⁹ ut viua m⁹. Et āo ei xpi ve e tab⁹. Et vide ne. ppter ea nūt describat hȳ lo to appares tangī ī sceniate pasto li. ubi illū sponsa q̄ quēpiā de pastorib⁹ videt alloq dicēs. Indica mi ubi pascis. ubi tubes ī mēdie. Bonus pastor. q animā suā dat pro ouibus. Animā pro illis. carnē illi. Illā i pcū. istā i tabū. Res mira. tpe pastor. tpe pascua e. tpe r dep. Dex ī longū spiō ppgit. qm locus āplus e et grandia stimens. et non explicabit pauris. atq hac nāte videt mi ia rūpendus poca qm finiendus. Oportet aūt ut qm materia pendet. meditia vigilet. qti nus ubi pausatū erit. ibi mox r̄sumat et ptractet. prout dns dabit ihs

xp̄us sponsus ecc̄e. q̄ē bñdc̄s īstla
amen. **Sermo. xxxij°.**

Indica m̄i ubi pascas. ubi cubes ī mēi
die. Hic sumus. hic pgredim̄. Sed
aīq̄m tractāi cēpiat visio ista et
allocutio. recapland̄ breuit arbi
tror de alijs visionib⁹ q̄ p̄cessert. quo
nobis aptāi spīt̄alit possint. p uo
tus et meritis singulor. ut applēsis
illis. si tm̄ hō datū fuerit. facilior et ī
hui⁹ discussione eluceat ītellect⁹.
Dex. id difficilimū. Illā et si v̄. illa
q̄b⁹ xp̄ē visiones seu similitudines de
scribunt. sonāe. atq; corpalia vide corpa
ant. spīt̄alia. tm̄ sut que nob⁹ mis
trant ī hijs. At p hoc ī spū quoq;
causas et rōnes eaꝝ oportet īqri.
Et q̄b⁹ ydoneus īuestigāe. ꝛ cōpre
hendere tā multos aīe affect⁹ pro
fect⁹q; ī. q̄bus hō de p̄nāa sponsi
tā multiformis grā dispensat. ī
Tm̄ si itrenuus ad nos. et spūs sanc⁹
ī luīe suo dignet⁹ ostendē nob⁹. qđ
* suo ope non dedignat⁹ assidue actitare
ī nobis. puto nō ōino nos ī hijs sine
ītellect⁹ rēmāsuros. Confido eī non
accepisse nos spm̄ hui⁹ mūdi. sed spū
tū q̄ ex deo ē. ut sciam⁹ q̄ a deo dōta
sut nobis. Ergo si cui nr̄m cū sco
ppōa adhere deo bonū ē. ꝛ ut lo
quar manifestus. si q̄b⁹ ī vob ē ita
desidery vn⁹. ut cupiat dissolui et
ee cū xp̄o. cupiat ac vehement. ardet
sciat. assidue mediter. is p̄fō nō
secus q̄ ī sponsi sustinet vbū
ī tpe visitationis. hora vīz se qua
astrigi ītus q̄busdam brachijs sa
pie. atq; in sibi ifundi sensit sū
suauitatē amoris. Siquidē desi
riū cordis eius tbuet. et. et si adh⁹
pegnāt ī corpe. Expte tm̄. idq; ad
tps. et tempus modicū. Nam in

tū vigilijs et obsecrationib⁹. et multo la
bore et ymbre lacrimar⁹ quesitus af
fuit. subito dū tenet. putat. elabitur.
et rursum lacrimanti et īsectanti oc
currens ap̄hendi patuit. sed mīme tē
nēi. dū subito iterum ~~urrens aphe~~
~~di patuit~~ quasi e manib⁹ euolat. Et si
īstituit p̄cibus et fletib⁹ deuo aīa.
denuo rūtet. et voluntate labor⁹ eius
nō fraudab⁹ eā. sed rursū mox dis
pāeb⁹. et non videbit. n̄ utq; toto
desideio q̄rat. Ita ergo et ī hoc corpe
pt̄ eē de p̄nāa sponsi. frequēs leti
cia. sed nō copia. q̄ et si visitato
letificat. sed molestat vicissitudo. Et
hoc tam diu nāe ē pati dilect⁹. do
nec sēl posita corporee sarcine molis
auolet. et p̄a leuata pēnis desideior
suor. libē it. carpens p campos cō
tēplationis. et mēte segs expedita
dilect⁹ quocūq; ierit. Sit tamē vel ī
īnsitu presto cū sit. si oī aīe. n̄ illi dū
taxat. qua īgres deuotio. et desideriū
vehemens. et p̄dulcis affect⁹ sponsa
probat. et dignā ad quā grā visi
tandi accessum. vbū decore i duat.
sponsi formā accipiens. dr̄. ei nō
dū tuerit ita affect⁹. sed xp̄uct⁹ magis
r̄ correctione actuū suor. loquēs ī a
mīcitie aīe sue. dicat deo. noli me
ꝺ̄ep̄nāe. aut forte etiā adh⁹ procul
se tēptat. a ppua cupiā abstract⁹
et illectus. hic tūs non sponsū req
rit. sed mediū. ac p hō nō osculā
q̄dē vel āplexus. sed tm̄ r̄media tul
nēibus accipiet suis. ī oleo virg
et vnguētis. An nō sepe ī ītimis
sic sentim⁹. et sic exprim⁹ oratēs. ī nō
q̄ mīs cotidie adhuc excessibus
tēptam⁹ p̄nitibus. mordem⁹ p̄teritis.
A quāta me amīcitie frequent
libeāsti aduenies bone ihesu.

Quoaēs post annos fletus. post īe
narrabiles geītus et singultus sau
aīā ꝺ ſuam meā unxiſti unctiōē mie
tue: et oleo letitie pfudiſti. Quoaēs
me oro quē pene deſpante ſuſcepiſt.
reddidit exultātem: et pſumente de
venia. ꝺ filiā aſſicuit. ecce hīc ſcūt
p vē medicus ſit dns ihs: q̄ ſanat
contos corde. et alligat ſtōnes eoꝝ.
ꝺ expti ſunt: credant mde eide ipſi
dicenti. Spūs dni unxit me. ad euā
geliū mānſuetis miſit me: ut me
derer contos corde. Si adhuc dubi
tat. accedat ecce et probat. et ſic ſe
metipīs diſcant: q̄d ſit. miā volo. 7
nō ſacrificiū. Sed videam⁹ 7 rīliqua.
Sūt q̄ in ſtudijs ſpūalib⁹ fatigati. et
vſi in tepōrem. atq; in defectū quodam
ſpūs poſiti. ābulāt triſtes vias dni:
corde arēte et tedente accedūt ad
queq; tūncta: fregit murmurant.
longos dies. longas q̄ſt. et nor
tes: loquētes cū ſancto iob. Si dor
miēo dico q̄n ſurgā: et rurſū ex
ſpectabo veſpam. ergo vbi ſtīgit
tīe aliquid pati: ſi miſtus dns ap
propiet nob in via q̄ ambulam⁹. 7 in
prat loq̄ de celo q̄ de celo ē: nec nō
ſauo abile quippia cantāe nob de
tantis ſyon narrāe etiā de ciui
tē dei. de pace ciuitatis. de eternē paab.
de ſtatu et ſtitatis: dico vob̄ est pro
vehiculo aīe dormitare 7 pigritari le
ta narratio: ita ut pellat oē faſtidiū
ab aīo audientis. et a corpe fatiga
one. An t aliud vel pati vel petē
videt ille q̄ aut dormitat aīa mea
p tedio. ſfīna me in vbis tuis: et nō
ne cū obtinuerit exclamabit: quō
dilexi legem tuam dne. tota die
meditatio mea ē. Sūt ei quedā vba
vbi ſponſi ad nob nrē meditationes.
de xpo: et eius gloria. elegātia. po
tētia. maieſte. Non ſolū aut: ſi et cū
aūda mente vſam⁹ teſtīonia eius
et iuditia oīs ei⁹. et in lege ei⁹ medi
mur die ac nocte. et ſcām⁹ p eto
adēe ſponſū atq; alloq nob: ut non
fatigem⁹ laboīb⁹ ſmoib⁹ delectati.
Cuergo cū t dlia volui aīo ſentis.
nō tuā putes cogitatione: ſed illū ag
noſce loquente. q̄ apd ypham dicat.
Ergo q̄ loquor uſtriaā. Sublima ei ſut
nrē cogitā mētib⁹ ſmoib⁹ vēitatis
in nobis loquētis: nec facile q̄s diſcernat
q̄d ītus pariat cor ſuū. q̄ ve audiat: ne
n q̄ prudent aduerit dnm in eūagēo
dicēte. de corde exeūt cogitatōes
male. Et illud. Quid cogitatis ma
la in cordibus vrīs: Et qui loq̄t
mendaciū. de ſuo loq̄t. Aplus at.
Nō q̄d ſufficientes ſim⁹ cogīre
aliq̄d a nobis. ſubaudis bonū. ſi
ſufficientia nra ex deo ē. Cū ergo
mala in corde vſam⁹ nra cogitio
ē: ſi bō. dei ſmo ē. Illa cor nrm dic:
hīc audit. Audiā q̄d loq̄t in me dns
deus: qm loq̄tur pace in plebē ſuā.
Itaq; pace. pietē. uſtriaā dē in nob
loq̄t: nec dia cogimus ex nob. ſed
in nobis audim⁹. Cetm hōicidia. ad
ulteria. furta. blaſphemia 7 filia hīc.
de corde exeūt: nec audim⁹ ea ſed
diam⁹. Deinde ſipiens in corde dicit
ſuo: nō ē deus. Et ppt hec arrietant
xpiō deū: q̄ dixit in corde ſuo non
requiret. Sed ē ptēa q̄d corde quidem
ſentit: nō tn cordis ē vbū: nec ei
de corde exit ſicut nra cogitatio: ſi
neq; illud ē quod ad cor fiei dixim⁹.
vbū vr vbum cū ſit malū. Immittit
at a xpo ptātib⁹ ſicut fiunt īmiſ
ſiones p angelos malos: q̄le vbi
cauſa fuit q̄d legit miſſe in cor

dyabolus ut tradet dñm iudas
symonis scariothis. ¶ Vere qs ita vi
gil et diligens obseruator motionū
tenax suax siue in se siue ex se fragꝫ:
ut liquido ad quecꝫ illicita sensu
cordis sui discernat ite morbū metus
et morsū spentas. ¶ Ergo nulli mor
talū hō possibile puto. nisi q illuminatus
a spū scō speciale acceperit donū illud
qd aplus inter cetera charismata enūiat:
q̄ nominat discretionē spirituū. ¶ Nūtū
libz ei qs secm salomonē oī austo
dia custodiet cor suū et omnia q̄ mittit se
mouet vigilantissima intentione ob
seruandā si diuturnū forte in hyb
habuerit exercitiū et frequs exprime
tū: nō tm poterit ad purū in se di
noscere discrete ve ab inuicē malū
innatū et malū seminatū. ¶ Nā delicta
qs intelligit: ¶ Nec multū nrā. scie re fert.
vñ nob in est malū. dūmō ee studeaꝫ:
vigilandū poraꝫ et orandū vñcuiꝫ
sit: ne sentiam⁹. ¶ Deiꝫ orat ppha
cont utrūꝫ malū dicens. ¶ Ab oc
cultis meis munda me dne: ¶ ab a
lienis pce seruo tuo. ¶ Et ego nō possū
tradere vobis qd nō accepi: nō at ac
cepi fateor vñ assignē ctā notionē
itē pte cordis et seminariū hostis. ¶ Ip
pe utrūꝫ malū utrūꝫ a malo:
utrūꝫ in corde. sed nō utrūꝫ de cor
de. ¶ Hoc totū ctū mī in me: et si it
tū quid cordi. qd hosti ctuā. ¶ Et id
quidē ut dixi absꝫ piculo e. ¶ Sed
sane ē ubi piculose ꝓmo dapnabi
liter errat: ratiibi merito nobis cta
pfigit regula. ne qd dei ē in nobis
dem⁹ nobis: putātes ubi visita
tionē nrām ee cogitationē. ¶ Ergo
qntū distat bonū a malo. tm ista
duo a se: qm nr de ubo malum.
nr de corde exiet bonū. nisi qd pius
forte de ubo concepit: qr nō pt bō
arbor fructib malos facere: nr arbor
mala fructib bonos facere. ¶ Et satis
distincte ee credo. quid dei et quid mūdi
in nrō sit corde. nr sup flue ut arbitror:
sed ut sciant in mia grē. absq; nr ad gra.
cogitandū bonū sufficere cor humanū:
sed sufficientia nr ex deo ee. dei
dare. bonū quod cogit. nō cordis
plem existere. ¶ Tu ergo si dare eius
audis. ia nō nescias vñ veniat a
quo vadat: stiens qr a deo exit et ad
cor vadit. ¶ Vide aut ubi qd egredit quo.
de ore dei nō reuertat ad eū vacuū:
sed pficiet et faciat oia ad q̄ misit illd:
ut dicere possis et tu. qr gra dei in me
vacua nō fuit. ¶ Felix mens. cui ubi
indiuiduus comes ubiqꝫ se affabile
præbet: cui⁹ in desiderio oblectat suauiter
fastidia. a carnis molestijs et curijs
sese vendicet oī hō. redimendo tps
a diebus malis. ¶ Nō lassabit. nō mo
lestabit quam sicut dicit scriptura. nō
obstristabit iustū qd qd ei acciderit. ¶ Jam
vero magni principales seu regie ma
iestatis prema appere existimo. hijs
q̄ accedentes ad cor altū de maioribus
spūs libertate et pūte assistere magnā
miorem fiducia sueuerit audere maiora:
imo etiam profunda et quasi secretiora pe
netrare. apprehendere sublimiora. et cete
tera pfectiora: nō mō sensum. ꝫ et
uirtutum. ¶ Hijs ei pro fidei magnitu
dine digni inueniunt q̄ inducat in
oem pleitudinem. nr e qui nō in domib⁹
apothecas sapie: a qo ab sciat dns
arrendos censeat. cupidos veritis.
vanitis nō assistos. ¶ Hinc erat moyses
q̄ audebat dicere deo. si inuenī gratiā coram
tuis. ostende mihi temetipm. ¶ Talis phi
lippus: q̄ sibi et suis condiscipulis petit
flagitabat ondi. ¶ Talis et thomas:

q̄ ī̄ sua manū tangēt vulnꝰ et sos
sum latus: tredē recusabat. Pusil
la fides: sed de ām magnitudine
nuo mō descendens. Dīs quoq; da
uid: q̄ et xp̄e dicebat deo. Tibi dixit
cor meū: exq̄siuit te facies mea: faciē
tuā dn̄e requiā. Tales itaq; magna
audent: qm̄ magni sūt: et q̄ audēt ob
tinēt. uix vbū promissionis ad xp̄m
qd̄ ē istiusmōi. Quēcūq; locū calca
uerit pes vr̄: vr̄ erit. Magna siquidē
fides magī mēt: et q̄tuꝰ ī bonis dn̄i
fiduciae pedē porrexeris: eātenus
possidebis. Deīq; moysi ore ad os
loq̄t: dns dr̄: et palā nō p enīgta
et figuras mētur dnm̄ vidē: cū pphīs
alīs tm̄ ī visione se apparere dicat:
et p sopnū loq̄. Philippo quoq; se
cūdū petronē cordis sui onsus ē
pr̄ī filio: ī eo p̄ualuisse dubio qd̄ is tīnēti
audīt. ait. Philippe q̄ videt me. vidz
et pr̄em: et qr ego ī pr̄e et pr̄ ī me ē.
Sed et thome uix desideriū eiꝰ cordis
palpandū se p̄buit: et volūtate la
boꝝ eiꝰ non fraudari eū. Dāud
Ilone et xp̄e voto seōino nō fraudāt
significat. vbi aut nō datur se sopnū
oculis suis. nr palpebris suis dormi
tatiōnē donec īueniat locū dn̄o:
Igit istīmōi magnis spīrib magnꝰ
occurrit sponsus: et magnificab face
cāi eis. emittens lucē suā. et veritatē
suā. eos q deducens et adducēs ī mōtē
scīm suū. et ītabernacula sua: ita ut
dicat q̄ eum mōi ē. q̄ fecit mī magī.
q̄ potens ē. Regem ī decore suo vide
bunt oculi eiꝰ peuntē se ad speciosa
deserti: ad rosaꝝ flores et lilia val
lium. ad amena ortoꝝ et irriguā fon
tium. ad deliciās cellaioꝝ et odoramenta
aromātū: postremo ad xp̄ā secreta cu
biculi. Isti sūt thesauri sapiē
tie: penes sponsū absconditi. Hec
vite pastua: pparata ī refectiōe
aiāꝝ sanctaꝝ. Ctūb vr q̄ xp̄les
desideriū suū ex xp̄o. Hoc solū
āmoritus sit. ne solus tīre velut:
q̄ pnt̄ sufficē plūbꝰ. Ppterea ei fortas
sis pꝰ ista oīa sponsus tāq̄ pastor
apparere describit: ut pīn āmoneat
assectatoꝝ tātoꝝ mūnera pascendi
gregis simpliciaꝝ: q̄ sti tā nō va
lent p semetipos apphendē ista.
qm̄ nō audent sine pastōe oues
exire ī pastua. Deīq; hō xp̄m spō
sa prudent aditens. postulat
sibi īdicari vbi xp̄e pastrat et cubet
sub meridiano fīore: ī pascua ut q̄dē
ex hō itelligi dat. pasci et pascere
cū illo. et sub illo. Nec ei tutū arbi
trat longe agē gregē a sūmo pas
tore. nimiꝝ ab īcursione lupoꝝ:
eoꝝ maxīe q̄ venīut ad nos ī ves
timētis ouiū: et pptea satagt esse
cū xp̄o. pascē pastribus et cubāe um
bris. Et causam ponit: ne īpia
īgens vagari post gregē sodalīū
tuoꝝ. Ipi sūt. q̄ se volūt videi aī
tos sponsi. et no sūt. et cū suos. no
illius greges pascē cupia sit eis. hīc
in tm̄ īsidiātes dicūt. Utre hō ē xp̄s.
utre illic ē. vīz ut multos sequat
et abducat a xp̄o gregib q̄ soriet sub.
Hoc pro lr̄e textu. Jam vēo spīta
lem sensū q̄ ī eo latet sub alio ser
mōis pn̄o exspectate. q̄ q̄ illud est
quod m̄ inde vobis oriantib sua
mia ipti dignabī sponsus esse
ihs xp̄s dn̄s nr̄: q̄ est sup̄ oīa bn̄
deus bn̄ deus ī scla amen.

Indica **Sermo. xxxiij.**

m quē dilexit aīa mea: ubi pas
cas ubi cubes ī meridie. Et alius
q̄dem. Indica inq̄t m̄. cur me ita
iudices: Ubi nō sane sentēcia

rausat. sed scrutat causam. erudi flagellis petens. non erui. Ite alt pcat dicens. Vias tuas dne demra mi. et semitas tuas edoce me. Quas dixerit vias vel semitas. manifestat alibi. Deduxit me ingens sr semitas iustitie. Ergo ista tā. aiā curiosa dei nō cessat igne iustitiam. et in dieb. et locis habitationis gloriose spōsi. tanq̄ viā in qua ambulet. tanq̄ tela qua ambulet. et ad quā abu let mansionē. De qua mansione sic habes i ppha. Vnā igit petij a dno hanc requirā. ut inhabitē in domo dni oībus diebus vite mee. Et itm. Dne dilexi decorē domus tue. et locū habitationis glie tue. Porro de reliqs duobus. iustitia et iudi cium aut pparatio sedis tue. Ideo ta ista mens deuo inquit. utpote sedē dei. et sedis pparationē. Et pulchre i sponse progenitū ait rur sus pr oīa ad assumptionē virtutū. ut de sor iustitie sit formosa. de iu diciorū notitia sit cauta. de desi derio pmie seu glorie sponsi sit casta. Talem prorsus decet ee sponsam dni. pulchrā. eruditā. et castam. Ergo petitio quā vltimā posui. istius e loci. Petit siqde ab eo quē diligit aiā sua reparari sibiubi pascat. et ubi cubet i meridie. Et p̄o adiute qm̄ elegant amorem spūs a carnis discrimē affectū. du bium exprimē magis xpā affectē p̄ nolle volens nō simplr. q̄ dili go. sed o igit quē diligit aiā mea. spiritalē designans dilectionē. Dem quid nā ea i loco pascue adeo de lectet. diligenter attende. Si nr illū p̄cat te de hora meridiana. et qd ib potissimū exploret locus i quo q̄ pascat. cubat sil. qd e magne securitatis indicium. Arbitror ei obh addituū cubat. qd eo loci mime nre sit stae et vigilae sup custodiā gre gis. q̄n grex eam cubante pastore et pausante sub umbris. libe nullo discurrat i pascuis. Felix regio. i qua pro libitu oues ingrediūt et egredi unt. et nō est q̄ exterreat. Dic mihi tu at vide vos. meq̄ pri i mōtib pas ci vna cū illis nonagita nouē que illic circuite legūt. et cū pastor earū dig nat ad vnā descendit que errauerat. Secure procul dubio cubat ppe. q̄ et longe credē mime dubiū. scies qr i tuto eas collocat. q̄ cito sponsa illo suspiret. meito i hypat loco pascue sil et paas. sed quietis. sed securitatis. sed exultationis. sed admirationis. sed stuporis. Nam et me miserabiliter longe agentē. et de longe salutantem. en xpā eius recordatio ad lacrimas pcussit. plane iux affectionē et votē dicentiū. Sup flūia babilonis illic sedimus et fleuimus dū recordarem tui syon. Ubi exclamāte et me cū sponsa pri et cū pphēta. Lauda deū tuū syō. qm̄ confortauit seras portū tuarū. benedixit filijs tuis in te. q̄ posuit fines tuos pacē. et adipe frumenti saciat te. Dic nō illic vehemēter cupiat pasci. et ppter pacē. et ppter adipē. et ppter sanctē. Nichil ibi formidat. nichil fastidit. nichil defiat. Cauta hitatio pa sus. dulce pabulū ubi. opulenta multa nīs. etnitas. Habeo et ego ubi. sed in carne. et m̄ apponit veritas. sed in sacramento. Angelis ex adipe fru mento saginat. et nudo saciat. ignis. me opor tet iteri quoda sacramenta tortue ee in terris. carnis furfure. lre palea. ve lamie fidei. Et hec alia sut que giusta ta affert mortē. si nō de pmicijs

spūs q̃ñtulūcūq; acrpiat ꝺnmētū.
Prorsus mors m᷑ tolla᷑. ñ exꝑpḣc
faīnula dulcoꝛet. Deiq; absq; spū ⁊
sacmentū ad iudiciū sūt᷑ ⁊ et cāo nō
prodest q̃qm᷑ et trā octidit. et fides
mortua ē. Sed spūs ē᷑ viuificat᷑. ut
viuā ī eis. At quātalibz sane habun
dancia spūs pīgnestat ista. nō pau
cino ioctditate sūt᷑ cozter sacmēti
et adeps frumēti᷑ fides et spes.
medzua et pn̄cia. etnitas et tps. vul
tus ⁊ speculū᷑ ymago dei ⁊ fōr̄ sui.
Nēpe ī hyis oīb⁹ fides locuples
m᷑ ītellāis pauꝑ. Rūsꝺ vēo par
sapoꝛ ītellāi. fideiq;᷑ cū sit ī meitū
ista. ille ī pmiū᷑. Videt ergo distae
īt᷑ pabula q̃ñtū et mᷣ lota᷑ ⁊ sic᷑
exaltant᷑ celi atra᷑ ita habitātes
ī eis. bonis poctozib⁹ habūdae. Fes
tiem⁹ proīn filij. festiem⁹ ad locū
tutoꝛē᷑. ad pastū suauoꝛē᷑ ad v
beioꝛē. et fertiloꝛē agrū. festiem⁹
ut habutem⁹ sine metu᷑ habūde⁹
sine defcū᷑. epulem᷑ sine fastidio.
Tu ei dn̄e sabaoth. q̃ cū tn̄ quilli
tate iudicas oīa. etnā cū seuitate
eq; oīa᷑. ibi pastis idēꝛpe. et dns ex
tutuū et pastoꝛ omū. Ergo et pas
cis et cubas pt᷑᷑. sed nō hic. Deiq;
stabas᷑. cū e celo pfpicuens. vnā ex
tuis ouiculis. stephanū loquoꝛ᷑
a lupis vidisti ctcū dai sup tram.
Et ꝓpea queso īdica m᷑. vbi pascis
vbi cubes ī meidie᷑. hō ē tō die. Ē
tei illa meidies. tō est dies᷑. et ꝓpa
nestiens vesꝑam. Et tō melioꝛ dies
illa ī atriis tuis sup milia᷑. q̃ nes
cit octasū. At matutinū forsitan
habuit᷑. cū ꝑmū videlicet dies sti
ficatus illuxit nobis᷑. ꝑ visitā viaq;
mīe dei mī. ī q̃bus visitat nos oziēs
ex alto. Ne ꝛr susceptiōs ꝺō miam
tuā ī medio templi tui᷑. cū ī medio
vmbre mortis exortus. matutini lux
exoꝛta ē nobis᷑. et mane videbimꝰ
gloīā dei. Multi reges et ꝓphe volue
rūt vide. et non viderī. Quae᷑. ita
nox eat᷑. et necdū veneat illud exper
tatū mane᷑. cui sueat ꝛpmissa miā.
Dn̄ et oꝛabat q̃b⁹. Audita sac m᷑ mae
miaq; tuā᷑. q̃ ite spaui. Fuit nāq;
quedam hyis aurora diei. ex quo
sol ustrae ꝑ archangelū gabrielē
nūciatus ē m᷑ tris᷑. et vox dn̄i ī u
tēo de spū scō ꝛcepit. et peput vox.
ac deīcepīs quo ad ītris visus est.
et cū hoib⁹ ꝺnsatus ē᷑. nā vsq; ādeo
ꝑ totū id tpis lux pusilla. et tanq̃
lux tenea aurore apput. ut dīe ee
iterī apud hoīes pene vnūsitas
ignoꝛaet. Deiq; si cognouisset᷑. nūq;
dn̄m glorie crucifixissent. Et vtiq;
ipis pauas discipulis dicebatur.
adhuc modicū lume ī vobis est᷑.
eo q̃ aurora eet. et inicū vel poīa
idicū dei᷑. dū sol adhc᷑ abscondet
radios suos᷑. et nūme eos sparget
sup tra. Paulus quoq; dicebat.
dn̄i nox ꝓcessit dies aut appiquauit᷑.
significas ee tuū adhc᷑ ādeo modicū
lume. ut ꝓpiquasse q̃ veisse die die
malueit. Quando aut hō dicebat᷑.
Dico q̃n sol rursus ab inferib⁹ ita se
ad alta celi sustuleat. Quāto magis
cū adhc᷑ filiꝺo carnis pcā ipsius de
se nubis opiret auroꝛā. nūx omb
nimis nīi coꝛpis passiones᷑. ita
ut neq; amara moꝛs. neq; crux ꝑ
brosa defuerit᷑. quātomagis īquā tr exigua
tenuibq; ad modū lux fiat. et que
de aurore magis q̃ de solis ꝑdre
pncia videt᷑. Erut ergo aurora.
et ipa sub obscura sanb. tō illa xpi
oꝛs ꝺnsaꝺo sup tra᷑. usq; dū ocui

bens. et rursum exoriens. solaris
sue prīae luīe claīori fugauit au
rorā. et manifēto. absorpta ē nox
ī victoria. deīgz habes. Et valde
mane una sabbatoz veniūt ad mo
numētū. orto iā sole. An nō mae
fiūt. qn̄ ortus ē sol. Attulit aūt no
uū de rsurrōe decorē et sēnioīe
soluto lucem. qm̄ et si noueām⁹ eū
secdm carnē. sed nūc iā nō nouim⁹.
Est scriptū ī pphēta. Decorē īduit.
īduit fortitudīnē et p̄cinxit se. qm̄ tar
nus infirma tanq̄ nubila queda ex
tulerat. stolā gloīe īduens. Sane ex
tūc eleuatus ē sol. et sensim demū
diffundens suos radios sup̄ terram.
cepit paulatī ubiq; claīor appere.
fuidior q; senti. Verū q̄nūlibz ita
lescat et ualescat. multiplicet et
dilatet radios suos p̄ oē hūi⁹ mūe
mōlitatis turricūlū. eūt ei nobiscū
usq; ī cōsūmatiōnē scī. nr̄i tūi ad mei
dianū puelet lumen. nec ī illa sua
plēitudīe videt modo. ī qua viden
dus ē postea. ab hīs dūtaxat. qb⁹
ī hac visione tpe dignabit. O ve
meidies. plēitudo fuoīs et luīs.
solis stacio. vmbīs extīacio. desic
tacio paludū. fetoz depulsio. O
plēne solstīciū. qn̄ iā nō īcliābit
dies. O lume meidianū. o vnalis
tēpies. o estiua vetustas. o autūp
nalis ubtas. et ne ād videar ptēisse.
o sēs et feiacio hyemalis. Aut ete
si hī magis pbās. sola tr̄ hyemps
abyt. et rcessit. Vūt loāi mquit
tāte claītatis et pacis et plēitudis
idicta mī. ut q̄ admom iacob adhr̄
ī corpe manens vidit dīm facie
ad faciem. et salua frā ē aīa eius.
vel ete sicut moyses vidit eū. non
p̄ figuas et enigta. seu p̄ sōnia vti
alij pphē. sed mō p̄tellenti atq; tex
p̄to cereis sibi noto et deo. vel sicut
ysaias rūelatis cordis oculis vidit
eū sup̄ soliū excelsū et eleuatū. vel
etiā quō paulus raptus ī paradisum
audiuit vba īeffabilia. et dīm suū
ihm̄ vidit oculis suis. ita ego quoq;
te ī luīe tuo et ī decore tuo p̄ mētis
excessū meaz stēplaī pascētē vbei⁹
q̄escentē sectū. Nam et hī pascūt. sz
nō ī saīitate. nec cubāe lucet. sed stāe
et vigilāe oportet. ppt̄ tiōres noc
turnos. Heu nr̄a clara lux. nr̄a plea
rfectio. nec māsio tuta. Et ō mdi
tā nī vbi pascis. vbi cubes ī mei
die. Otam me dicis. cū esuo et
sitio iustitiā. Quid hī ad illoz felici
tatē. q̄ rpleti sūt ībonis domus tue.
q̄ epulant et exultāt ī sp̄tū dei. et
deliciāt ī letīa. Sed et si quid pa
tioz ppt̄ iustitiā. nichilōi⁹ btūm p̄o
mūtiab. Et ete pasci. ubi tēias pati.
io tūditatē hīs. sed nō sectūtatē. Pos
ro aūt pasci et pati silī nōne moles
ta io tūditas ē. Omnia mī hī cedūt
tāt̄ p̄fectū. plūa p̄t̄ votū. et tutū
nichil. Ostēn adīplebis me letīa
cū vultu tuo. Vultū tuū dne rq̄
rā. vultus tuus dne meidies est.
Indica mī ubi pascis. ubi cubes ī mei
die. Sino satis ubi pascis nō cubās.
idica mī ubi pascis et cubes. Nō ig
noro ubi alios tribus pascē soleas.
sed scīe veli ubi ī meidie pascis. Na
ī tpe quidē mōlitatis 7 ī loco pē
gnacionis mee osuesci sane sub tua
custodia pasci et pascē ī lege 7 pphis
et psalmis de te. nr̄i nō ī euāgelīs
pastūis et apud aplos silr̄ rqēui.
frequenter de gestis sōz et ūbis 7
scriptis eoz. victū mī atq; attīnetibz
mī mendicauī ut potui. Frequēcius
aūt qm̄ hyb⁹ magis ad manū fiūt

manducaui panē doloz̄ib⁹. et vinū
cōpunctionis bibi ⁊ et fē sūt m̄ lacrime
mee panes die ac nocte ⁊ dū dr mihi
cotidie. vbi ē deus tuus. Nisi q̄ de
mēsa tua. siḡdem pasti ⁊ spū meo
mēsam adūsus eos q̄ tribulat me. de
pō mḡ tue bñficio miseracionis acti
pio iquo utriusq; respio ⁊ quotiens ist⁹
tib⁹ ē aīa mea. et quotiens turbat me.
Per pastua nouu et frequētaui. te
stauta pastoze ⁊ sed mdica ḡsio eaī
q̄ nō noui. Sūt quidē et alij pastoes
q̄ dicūt se ee sodales tuos. et nō sūt ⁊
habentes greges suos. et fines suos
pabulo moztis refertos ⁊ quibus
pascūt. nr⁹ tecū. nec ppt te ⁊ quoz vtiq;
tios. nr⁹ itūi. nec appropīquau eis.
Ipi sūt q̄ dicūt. ecce hȳ ē xr⁹. ecce illuc
ē. promittentes sapie ⁊ stie pascua
vbiozia ⁊ credūt eis. et ⁊fluūt ad
eos multi ⁊ et faciūt eos filios gehe
ne duplo qm̄ se. Cur hȳ. n̄ q̄ vbi
nō ē meidies et pspicua lux. ut li
quido veitas cognoscat ⁊ facile q̄ pro
ea retpiat flitas ppt vei silitudīē
que nō facile ⁊ obscuio a veo discrnit ⁊
pserti q̄a aque furtiue dulciozes st.
et panis abscondītus suauioz ⁊ Et
ppteā ḡsio ut ⁊dicer m̄. vbi pascis. v
bi cubes ⁊ meidie. idē ⁊ manifesto. ne sc
ducta ītpiam vagai pī greges. tuoz. sodalū
q̄admom et ipi vagi sūt. nulla sta
biles ītitudīe veitatis ⁊ semp dis
centes. et nūq̄ ad sciam veitatis p
uenientes. Per sponsa. ppt philozopho
rū et hēticoz. vana et vana dogma
ta. uidet veo nō solū ppteā. sed
⁊ ppt dolos īuisibiliū ptātū. sicut
sunt seductozes spūs sedētes ⁊ insidiis.
⁊ pantes sagittas suas ⁊ pharetra.
ut sagittent ⁊ obscuio rōe. ⁊ ppt
hos īquā et maxīe videtur mihi
illa meidies aptanda eaī nobis.
ut clara luce dephendam⁹ astucias
dyaboli ⁊ atq; angelū satanē illū
q̄ se trisfiguat ⁊ angelū lucis. ab nro
angelo facilime discrnam⁹. Nō ē a
lit nos custodie sufficiam⁹ ab itur
su et deōnio meidiano ⁊ n̄ ⁊ meri
diano eq; lūie. Quod quidē deonuū
idcīco meidianū existio dem⁹ qa sut
aliq̄ de nūo malignoz. q̄ tū meito
tūbrose obstinate q; volūtatis sue. nor.
et nox ꝑpetua sint ⁊ diem. tū se ad
fallendū simulāe nouert ⁊ nr⁹ modo
diem. sed ⁊ meidiem ⁊ sicut eoz pn
cepe nō ⁊tentus ee equalis deo. eaī
adūsat⁹ et extollit⁹ sup id quod dr
aut qd colitur deus. Itaq; n̄ tor
di illi q; forte aliq̄d istimoi deo
nuū meidianū tēptandū acteprit.
oziēs ex alto illuxeit velut meri
dies. q̄ falsū ⁊iūcat ⁊ prodat. nō po
teit dīno rauei ⁊ sed tēptabit et sup
plātabit sine dubio sub spē boni ⁊
pro bono sīs malū ītauto et ipudo
psuadens. Et tūt meidies. id ē ma
ior claritas appareat tēptans ⁊ tū q̄
boni maiozis ymagīē pfert. Q⁹
ciens vbi causa suggesseit antapae
vigilias ⁊ quo ad solēpnia frīs illudet
dormitanti ⁊ Quociens prodita te
uinia ⁊ ut dīnis obsequiis eo ītutem
reddet quo ībecille ⁊ Quocies bene
pficientib⁹ ī cenobijs īuidens obte
tu q̄ maiozis piu⁹ tib⁹ hȳmū petē p
suasit ⁊ et cognouert misei tarde. q;
ver⁹ sit finis quē frust legerat. ve
soli qm̄ si crederet nō hȳ subleuāte ⁊
Quociens ad opus manuū plus
q̄ opus fuerat ītētauit ⁊ et fractum
vibus. ceteis regulaib⁹ exactis inali
du reddidit ⁊ Cm̄ multis exercitacō
nē corpis q̄ iuxē aplīs ad modicū

valet nō modicū psuasit: et pietate
fraudauit: deicq; xpi expti estib. quo
qdā ad vēcundiam illoz dico. q an
ihbei nō poterāt. ita ī spū vehe
mēti ad oīa fēbant: post ad tāta
ignauiā deuenerūt ut sēm illud
apli cū spū ceperit: nuc ī tar ne co
sumēt: dm turpe tiere fedus
cū suis corpibus: q̄bus crudele am
ī dixerāt bellū. Videas procliuior
ī pcrue q̄e supflua: q̄ prius nīa
obstinatissime recusabāt. Q̄ mq̄m
et si q̄ī sua forte iuicti obstinacie
pdurāt. ī discretiq; abstinētes. ī figlari
tate nobilicō turbātes eos cū q̄bus
habitāe dnt vniq; moris ī domo:
hautsno sane an se existimet pietate
vtute: cū ab hmōi michi videnť
et longius abcrisse. Nam q̄ sapie
tes ī oculis suis decreuerūt apd
se nc consilio acqescē. nc pceptoz
videāt quid vndeāt. nō michi sed
diceuti. qm q̄ petm ariolādi est
repugnāe: et q̄ scelus ydolatre nolle
acqescē. Premiseāt at. q melior est
obia q̄ victia: et auscultāe magis
q̄m offre adipem arietū: id ē abstine
cia q̄ uictia cū. Vñ dns p ppheta. Nuq̄
mādūcabo aut carnes tauroū: a
sanguine hircoz pōbo. Significat
mīme sibi accep̄ fore ieunia supboz
vel īmūdoz. Sed sane vcoz. ne dāp
nātes superstitiosos. videam frena lax
are gulosis: et audiāt illi ad pec
tulū suū. qd ad remediū hyb dicat.
Q̄m obre audite vtq; pars. q̄tuor
ee tēptationū gna: et rpā nobis ita
ppheto hmōi describi. Scuto circū
dabit te veritas eius. nō timebis a timore
nocturno: a sagitta volāte ī die: a ne
gotio pambulāte ī tenebris: ab incur
su et dēmonio meridiano. Attendite
nichiloī et vob aliq quod oībus
spēo profuturū. illud oīb ī nob sentiq
et sensimus q̄ iusti sumq; ad dnm: ad
sēm scriptura dicat. Fili accedens ad ser
uitutē dei. sta ī timore: et ppara aiam
tuā ad tēptationē. Itaq; p̄mordia mre
uisionis nīe cois quide experientie pō
nē. p̄mus exagitat timoz: quē ītra
tibus statū hoīoz vite igerit acōrab.
et ī suete austeritas discipline. Atq; ib
timoz noctiuus dicit: vel q̄ nox ī scp
turis designāe solet adiuta: vel qm
ppt quod aduisa pan aggredim: id nō
diu reuelatū est. Si ei dies ille lucet
ī cuiq; luce pit et labores et pmia
videm: timoz oīno quoruis labor
nullus eet p desiderio premioruz:
diu clā luce appāret. qm nō sint co
digne passiones ad futuz gloriā
que reuelabit ī nobis. Nuc vo. qm
abscondita sunt ab oculis nrīs. et nox
ē iteri. ī hac pte. temptam: nimiz
a timore nocturno: et pro bonis q̄ nō
videmus. formidamq; q̄ ī psentiaz
sunt aduisa tolerāe. Vigilandum
pinde et orandū p̄mo ītrantibus
ī hac p̄mā temptationē: ne subi
to pcipati a pusillāie spūs et
tēpestate: a bono cepto qd absit re
siliāt. Supant at hac tēptacōe. ar
menuis nob nichiloq; aduq; hoīm
laudes: que de laudabili potissimū
uita sumuit materiam. Alioquin
patebimq; vulnei a sagitta volāte
ī die: que ē ianis gloria. fama si
quidem volat. et io ī die: q̄ ex o
pibus bnis. Si hc exsufflat tanq̄
ianis aura. restat ut solidiq; ali
quid affeat de diuitijs et honoib
sēli: si forte q̄ nō cuiat laudes. appe
tat dignitates. Et vide si non hic
ordo temptandi sūatq; ē ī dnō nrō:
cui post suggestum ad sola vanitate

ppiciū: ōnīa fiūt omīa regna mū
di atq; oblata. Tu ergo exemplo dñi
et ista renue. Aut nate ē circūueī
ri te a negotio pambulāte i tēbris:
quod ē ypocrisib. Eteī ista de ambitioe
descendit: et i tēbris habitacio eius:
quippe absondit quod ē. et quod nō ē
mentit. Negotiatur aūt oī tpe formā
timens pietatis ad sese oculeandū:
vtute aūt eius vendicās: et emēs horēs.
Postrema tēptio ē deonū meidianū:
qđ solet maxie isidiari pfectib: q; vn tāq;
vir virtutū oīa superauerit. voluptā
tē: honores fauores. Quid ei iā fre
ei qui temptat: i quo possit pugnāe
palā aduersus hm̄oi. Qui pinde or
culatus q; manifestq; nō audet: et que
satis exptus ē aptū omē horē malū:
falso bono supplantare molit. Qui
autē pnt dicē cū aplo. nō ei ignoā
asturas eius: quo plus proficiat.
eo magis sollicitus fuit trahe a laqo isto.
Hinc ē profecto q; od maxa āgeducta
salūtione turbat: dolū ni fallor
suspicans. Et iosue nō pus āgelū
aliquem vtrit: qm̄ ee amicū no
uerit. Deiq; scrutat: suus ne sit an
aduersaroū: tāq; q; exptus sit deonū
meidiani vsuras. Aplus quoq; alu
qn̄ cū laborarēt i remigando. ve
to aduersante et ~~laborante~~ tractāte na
uicula. videntes dñm ābulātem
supra mare. et putātes fātasma ee.
ita ut clamarēt p timore: nōne
aptā meidiani suspitione deonū
pretende. Et recordamur scripture
dicētib: q; quarta vigilia noctis venit
ad eos ambulans supra mare. Quar
to igit id ē supmo demū loco hec
tēptatio formidet: et quo se i sūmo
trahe qb videat: eo sibi vigilātius ab
cursu et deonio meidiano caueen
du intelligat. Porro discipul verq
se manifestauit meidiē: i eo qđ
audierūt. Ego sum nolite timere:
et falsi suspitio ab eis depulsa est.
Oriatur et nobis quoq; pallia
ta flitas molit irrepe. emittat
lucem et veritate sua ad pden
dū illam. exalto oriens ver meī
dies. et diuidat lucē a tēbris et
ut nō notem a pplia: tāq; po
neteb lucem tēbras. et tenebras
lucē. Adhuc nisi tedio fuerit lon
gitudo sermonis. has quatuor tēpta
cōes temptabo suo ordine assigre
ipi corpi x̄i: quod ē extā. Et ecce
q; breuq; possū pcurro. Videre
pmittua extam: si nō primo pua
sa ē acter nimis a nocturno tēpore.
Erat ei nox: qui oīb q; nutriēt
scōs arbitrat obsequium se pres
tare deo: hac aūt tēptacōe deuic
ta. et sedata tēpestate. inclita a
strā ē: et iuxta promissionē ad se
factā. i breui posita i superbiam
seculoru. Et dolens i mitius q;
frustratus cert a tempore nocturno.
Vtit se callide ad sagittā volatem
i die: et vulnerauit in ea quosdā
de extā. Et surrexerūt horēs vanā
cupidi gloriae. et voluerūt sibi fie
nomē: et exeūtes de extā. dui eā
de nuem suā afflixerūt i duisib
et pūsib dogmatibus. Sed hec
q; pestis depulsa ē i sapia scōr:
sit et pma i patria mrm. Gtpa
ista libera quidē deo miserante
ab vtq; illa malitia: sed plane
feda a negotio pambulāte i tē
bris. De gratioī huic a fermento
phariseoru quod ē ypocrisib: si tm
ypocrisidin debzque iā late pre
habundātia nō valet: i pīpu
dena nō queit. Serpit hodie put
da tabes p omē corpi ecclesie:

Hinc ꝛ̃ eccl̃ aut a q̃ abscondat se
et quo lacus eo despectus ꝛ eo ꝙ
peculiosus quo iterius. Illa si in
surget aptus hereticus. mittetur
foras et arescet ꝛ si violentus inimi
cus. abscondet se forsitan ab eccl̃
ecia et oĩb inimici. oĩb aduersarij
et oĩb mal̃is ꝛ oĩb domestica
et nulli pacifica ꝛ oĩb primi. et
oĩb ꝙ suasit quit. Ministri x̃ fuit ꝛ
et fuit antix̃po. Honorata ite
dñt ꝛ sed de bonis dñi ꝛ q̃ dño ho
norē nō deferūt. Inde ib quē cot̃i
die vides mētricius nitor. hystrio
cus habitus. regis apparatus ꝛ in
auru in frenis. in sellis. in caltc̃ibus ꝛ
et plus calcia q̃ alcia fulgent.
Inde mēse splendide. et cibis. et ci
phis. mi comessaones et ebrietates
. in citharis lira et tibia ꝛ inde
redundanca torcularia et promp
tuaria plena eructatia ex hys in
illud ꝛ in dolia pigmētaria. inde
referta marsubia. Pro hymoi vo
luit ee et sunt eccl̃ie ꝓpositi ꝛ de
cani archidiaconi. epi et archiepi.
Nec enī hys mēito cedūt ꝛ sed negō
cio illi quod p̃ambulat in tēbris ꝛ
Olim p̃dcm ē et nc̃ tps ipleconis
aduēit ꝛ ecce in pace amaritudo mea
amarissima. Amara plus in morte
mrm ꝛ amaior p̃s in fluctu hereticor ꝛ
amarissima nūc in moribus domes
ticorum. Illo fugare. nō fugē eos
pt ꝛ ita inualuerūt et multiplicati
sūt sr nuerū. Intestina zi sanabi
lis est plaga ecce ꝛ ꝛ eo in pace a
maritudo eius amarissima. Sed in q̃
pace ꝛ est pax ē ꝛ et non ē pax.
Pax a pagnis ꝛ pax ab hereticis ꝛ
sed nō profecto a filiis. Nox plan
gentis ecce in tpe isto. Filios enu
trui et exaltaui ꝛ ipi aut sprenerūt
me. Spreuerūt et maculauerūt
me. a turpi questu. a turpi vita ꝛ
a turpi mmao ꝛ a negocio deuq̃ pā
bulante in tēbris. Sup ē ut iam
de medio fiat deonitū meridianū ꝛ
ad seducendos si q̃ in xo residui sūt
adhuc ymanētes in sipliate sua. Siq̃
de absorbuit fluuios sapiencium.
et torrētes potentū. et hys fiducia ut
iordanis īfluat in os eius ꝛ id ē hu
les et simplices. q̃ sunt in ecclesia.
Ipe ē ei antix̃ps. q̃ nō solū se die.
sed et die meridie mētaet ꝛ et extol
letur sup id ꝙ quod dr a q̃ colitur
deus ꝛ quē et destruet illustratione
aduētus sui dns ihs ꝛ ꝛ ifiaet spū
oris sui ꝛ utpote ver⁹ ꝛ etn⁹ mer
dies sponsus et aduōtus ecce ꝛ q̃ e
sr oia bñdcūs ds in scula amen.

Sermo. xxxiiij?

Egredere et abi post greges sodaliū tuorum ꝛ
et pasce hedos tuos iux tabnacu
la pastorū. Olim scis moyses. qm
multū p̃suebat de gracia et fa
miliaritate qua inuenerat apud deū.
aspirabat ad quandā visionē mag
nam ꝛ ita ut diceret deo. Si inuei gra
ciā in oculis tuis ꝛ onde m tenm.
Accepit aute pro ea visionē longe
ifeiorē ꝛ ex qua tñ ad ipam qua
volebat posset aliq̃ puenire. Filij
quoq̃ zebedei in simplicitate cordis
sui ambulātes. magnū aliquod ꝛ
pti ausi sunt ꝛ sed ad gradum nichi
lois ꝛ sūt redacti. p quē fuerat ascen
dendum. Ita et mō sponsa. qm re
grandē postulare videtur. repmit
sane austeriori rnsione ꝛ. sed plane
vtili et fideli. eportet nāq̃ humilit
sentie de se. nitētem ad altiora ꝛ.

ne dñi sup se attollit. cadat a se. n
ī se firmit̃ p verā hūilitatē fuerit
solidatus. et quia n hūilitatis mei
to mariā nūme obtinent. Pecā
q̄ p̄hendūb ē correptione hūi
liat. hūiliē mēt. Tu ergo cū te
hūiliaī videris. habeto id signū ī bo
nū. ī dino argumētū grē p̄ q̄tis.
Nā sicut aī ruinā exaltatur cor.
ita aī exaltacōne hūiliat. Sancē
trūq; legis. deū sic et superbis r̄sistē.
et hūilibus dāe graciam. Nōne deiq;
huū suū iob. cū post īsignē tūphū
tātā et tā probatā xp̄i patiam lor
ga r̄muerandū bñdictione cēseret.
p̄ius ī multis et ī strictis p̄uctatio
nibus hūiliāe cūiaut. 2 sic parāe
uiā bñdictōi. At parū ē cū p̄ iā
sepm̄ hūiliat nos deus. si tē libēt
accipim9. n̄ qm̄ et p aliū tp̄ facit.
sapiam9 silr. Am̄ obtē accipe hui9
rei mirabile documentū de scō da
uid. Aliq̄n maledicī ē illi et a suo.
at ille nr̄ cumulatā iuriā sensit.
q̄ p̄sensit grām. Quid mī ait et vobi
filij sarue. O vē yoremē sdm̄ cor. di.
q̄ se vlasceī potius q̄ exprobrāti
succēsendū putauit. Dñi et securā
conscīā loquebat. Si reddidi retri
entibus m̄ mala. decidā merito ab
īimicis meis īanis. Vetuit g̃ pro
hibēi maledictū cōuicianteī. quēstū
estimās maledicta. et addidit. Dñs
misit illū ad maledicendū dauid.
Prorsus sdm̄ cor dei. q̄ de corde dei
sebat sentēciā. Seuiebat lingua ma
ledica. et ille ītendebat q̄d ī occulto
ageret deus. Vox maledictis ī auri
bus. 2 aīm9 īcliabat se ad bñdcoem.
Numquid ī oe blasphemi est deus.
Absit. Sed co usus ē adhumiliādū dauid.
Ner latuit p̄pheta. quippe cui te
cta et occulta sapiē fuē manifestauerat
deus. Et ideo dicat. Bonū m̄ q̄ hūi
liasti deus me. ut discā iustifica
tiones tuas. Videes q̄ hūiliatas iusti
ficat nos. Hūiliatas dixi et nō hui
liacō. Cū hūiliant. q̄ hūiles nō
sunt. Alij cū rancore hūiliant. alij
patiēt. alij libent. Omi rei sunt.
sequētes īnoxij. vltōi iusti. Am̄
qm̄ et īnocentia pozao iustiae est.
sed estimacio eius apud hūilem. Qui
at dicit pt. bonū m̄ q̄ od hūiliasti
me. ib vē hūilib ē. Non pt̄ dicere
q̄ iniquis tolerat. minq̄ murmurat.
Neut horū promittim9 gratiam
q̄ od promittim9 gratiam hūiliat.
et sane longe hij duo a se differāt.
et alit quidem ī patiā sua possi
deat animā suā. alit ī suo murmure
peat. Sedeni et si vnus uā. neut
tm̄ gratiam promeret. qm̄ nō hui
liatis sed hūilibus dat deus gratiam.
Est aut hūilis. q̄ hūiliacōne sibi
ī hūilitatē. et xp̄e qui dicat deo.
Bonū m̄ q̄ od hūiliasti me. Nec
ni prorsus quod patienter fert bo
nū est. sed plane molestū. Iamq
aut q̄ hilarē datorē diligit deus.
Vñ et cū ieiunam9. iubem̄ caput
nr̄m̄ ungē oleo et faciē lauare. ut
nr̄m̄ sic opus bonū spiritali quoda
gaudio ydiat. et holocaustū nr̄m̄
pīgue fiat. Extēnū solam gratiā
quā profert. mēt. et absoluta leta
hūilitas. Que ei coacta fuerit vel
extorta. qualis vtiq; ē ī vio patiē
te. illo q̄ possidet animā suam. hꝫ
iqm̄ hūilitatē. et si vitam obtinet
p̄p̄ patiēnā. p̄p̄ tristitiā m̄ gratiā
nō habebit. Non ei congruit ei q̄
eiusmoi ē illud scripture. Clamit

hūlis ī exaltacone sua: qm nō
sponte hūliat neq libent. Vis
ar vide hūilem rē gloiantē: et
vē dignū gloiac. Libent īquit glo
riabor ī infmitatibus meis: ut
habitet ī me vtus x. Non dnt
paaent se ferre ifirmitates suas.
sed et gloiaī ī illis et libent: pro
bans eaī sibi bonū ee q hūliat:
ne sufficē oīno ut possideat aaz
suā tāq paaent hūliatq: nisi
graam accpiat tamq spōte hū
liatus. Qualem vēo hīc audi regu
lā. Qmīb q se hūliat aut exalta
bitur: significans profto nō oem
exaltāda ee hūlitatē: sed eā tm.
q de volūtate venit. nr ex tristicia
nr ex nēcite. Nec ei p contrūm.
oīs q se exaltat hūliandus est.
ß tm q se exaltat hūliabit: ni
mirū ob volūtatem vanitatem.
Ita ergo nō q hūliat: ß q spōte
se hūliat exaltabr: vtiq ob mei
tū volūtatis. Esto ei. q hūlita
tis matia p aliū mūstrat. vbi g
tia. probra. dāpna. supplicia. nō tñ
idarco rē ab alio q a semetipso
hūliat ille dicetur: q illa oīa
tanta et tam ssaā causa dei sube
unda decreuerit. Sed quo pgredim:
Paaent ut sentio iustis et
ūtam ad locū de quo digressi su
mus. Id nāq ītulit nobis ex occa
sione rūsi. quo grandia psumētē
sponsā repmendā ceusuit spon
sus. et nō adsipientiā illi. ß ut
sane ex eo pbabiliorib et maiorib
hūilitatis daretur occasio: per
quā dignor. potior. atq eoīī ipo
rū petebat crpaaor effīceret. He
ruptīs qadhuc ī ianuis frumq
pūis cmplī discussionib eius
inicīū pncipio si placet smonib
altēius ordiam: pserti ne vba
sponsi vel recēscant tū tedio
vel audiant: quod rpe aūtat
a huius sius ihesus xr dns nr:
q est bndcūs ī scla Amen.

Site īquit Sermo xxxv?
ignoras egrede. Dua et
aspēa ītrepaco. Hoc qpe
vbū audie solent seruī a
valde iāscentabus et īdignātib
dnis: vel aalle a dnīgbus sub aī
gtur illas offenderit: exi hinc.
exi a me: egrede a spū meo et
a domo ista. Hoc ergo vbo aspēo
atq amaro satis. nimiūq ītre
pātio. vtitur nō sponsa cont
dilcām: sub ōdicone tñ: si serpaz
ignoraueit. Nil qpe validiq effica
tiq ve ad trendum potuit tēa ī
tendē: qm ut egredi minaretur.
Quod et tu adūte potes: si bn at
tendas vñ vel quo egredi iube
at. Vñ ei aut quo putas. n de spū
ad carnē. de bonis aī ad seculaia
desideia: de intna requie mentis
ad mūdi strepitū. et īqetudinē
cūaq exteriorū. In qbus oīb
nō ē n labor et dolor: atq afflictio
spūs. Que ei aīa semel a dno di
diat et accpit intre ad serpam. et
ī itīs suis dei pnaā fiducīāe et
qē facīem eiq semp: spūs ei est
deus. q reqrit eū. oportet eos ī spū
adorāe et nō ī carne. ut sedm car
nē viuāt: hīs īqm aīa nēstro
an vel rpam gehēnā ad temp
experi horribilis penalis ve ducat:
qm post spūalis studij huius gus
tata sēt suauitate. exire denuo
ad illecebras. vel potius ad moles
tias carnis. sensuūq īexplebilem
repetē cupiditatē: dicēte ecclesiaste.

Oculus nō ꝑplebit visu: nec
auris auditu. Audi enim hoiez.
exptū que loquimur. Bonus es
ꝙuit dnē sperantib⁹ te: aie q̄
renti te. Ab hoc bono si qs au
te straim illā aiam conaretur:
pulto haut sec⁹ accepisset. q̄ si se
de paradiso. et ab ipō introitu gle
despicēt deturbāt. Audi ad hoc
et aliū silem huic. Tibi dixit
cor meū ait. exq̄siuit te facies
mea: faciē tuā dnē requira.
Dñi et dicebat. q̄rite aūt adhe
rē deo bonū est. Et ite ad aiaz
loquens suā dixit. Conuertere
aiā mea i requem tuā: quia dns
bñfecit tibi. Dico ergo vob: ni
chil est quod i trā formidet q̄sqs
hoc bñficiū sel' accepit: qm̄ ne
grā delictus. nēte habeat denuo
egredi. ad carnis desolationes ȳ
mo desolationes: rursusq̄ carna
lui sensuū sustinē tumultus.
Terribilis proiñ et nūb formidi
losa ymaginatio: egredē: pasce hedos
tuos. Quod ē. Indignāte noueris
illa tua fāluāi et suauis celestium
rerū ostemplatione: itelligibiliū
dinarū. Amobrē egredē de stua
rio meo — corde tuo. ubi secretos
sacrosq̄ veritatis ac sapie sensus
dulcit haurire solebas: et magis
tāgm̄ vna de seculāribus. pascēdis
et oblectandis tue carnis sensib⁹
intēsare. Hedos quippe q̄ pcm̄ significat
et i iudicio collocandi sut a sinistris.
dicit vagos ac petulātes sensus: p
quos pcm̄ tāgm̄ mors p fenestras
tuit ad aiam. Cui et bn congruit
qd sequit i scriptura: iux tabnacu
la pastorū. Non ei sup sicut agni:
sed iux tabnacula pastorū hedi
pascunt. Pastores siquidem q̄ veri
pastores sut: licet tabnacula ha
beāt de tra. et in terra. corpa viz
sua hys diebus q̄bus nūc militāt:
nō tñ de tra. sed de celestib⁹ pascuis
dnicos greges pascē sueuerunt.
Alieq ei sua eis: sed dñi pdicant vo
lūtatem. Ut hedi q̄ sut. corpis sensq.
celestia nō requirāt: sed iux taberna
cula pastorū i oibus viz bonis sen
sibilib⁹ hui⁹ mūdi. q̄ ē regio corpm
sumūt: vñ sua desideria nō tā sanat
qm̄ irritēt. Turpis mūdo studioz:
ut cui aīe studij fuerāt pegrinantem
et exulem aiam suā sacris medita
cōibus tamq̄ celestibus pascē dōis:
dei bñplacitū et misteria volūta
tis eiq̄ i q̄rere. penetre deuotione
celob. et mēte supnas cōtuire
māsiones: salutāre pces atq̄ a
postolob. et chorob ꝑplectarum
mrūm q̄ āmirari tūphos. ac
stupē pulchrimos ordies ange
lorū: nūc hys oīb⁹ omissis.
turpi se mācipet corporis seruitu
ti. ad obediendū carni. ad satis
faciendū ventr⁹ 2 gule: ad mendi
candū i vniūsa tra. vñ ex ea q̄
pteit hui⁹ mūdi figura. suā semp
famelicā cuiositatem aliquatenꝰ
solet. Extrīs aquaz deducat
oculi mei sup hmoi aiam: q̄ nō
nutriet i troeis. demū aplexat
stroza. Quant ei uix bn viri
sentētiam streile q̄ nō habebat fi
lios: et vidue nō bn sciat. Et vide
q̄ nō simpliciat egredē: sed egredē
ꝙuit et abi post greges sodaliū
tuoꝝ: et pasce hedos tuos. In q̄
ut m̄ videtur: magne cuiusdā
rei nos āmonet. Quid istud: heu
q̄ egregia creatia iā stā olī de
grege. et nūc i peius miserabiliꝰ
prozues. non saltem int greges

remanè ꝓmittitur ; sed pꝰ abiè
ubetur. Quō īquis. Quō legis.
Hō cū īhonore eēt nō ītellexit
ꝯpatus ē iumētis īsipientibus
et silis frūs ē illis. Ecce quomō
frā ēde grege egregia creatura.
Quo dicerit iumēta. si fas esset
loq ; ecce adam vnus ex nob frūs ē.
Cū īhonore eēt īquit. In qꝰ hore
quis ? Habitabā in paradiso. et ī loco
voluptatis ꝺiuisario eiꝰ nichil mo
lestie. nichil īdigentie sentiebat ;
odoriferis ſꝯpatis malis. fulcitus
floribus. gloria et honore cōnatꝰ
et ꝛstitutꝰ sup opa plasmatorum manuū
magis aut ob insigne ꝺine filiatu
ois ꝓrellebat ; 2 erat sors illi ꝑsone
tas cū plebe angelorū ; 2 cū omi
milicia celestis exercitus. Sz mutauit
istā gloriā ꝺei ; ī similitudinē vituli
fenū comedentis. Inde est q panis an
gelorū frūs ē fenū ; positus ī p̄sepio
animalium nobis tāq iumentis. Ver
bū quippe cāo fm ē ; 2 uix ꝓphe
tā. ois cāo fenū. At istud fenum
mīme desiccatū est. nī ex eo creat
flos ; qꝝ rēcuit sē ipsū spūs dnī.
Ꝓpt hoc nāq aliqn finis venit
vnūse carnis ; qꝝ rēcessēat vite
spūs. Deiq aut. Non ꝓmanebit
spūs meus ī hoīe ītetnū ; quia
caro est Carnis noīe hꝰ loco vi
tiū designat ītelligē ; nō naturā.
Nec ei natura spm expugit ; sed
vitium. Ꝓpt vitiū igit ois caro
fenū ; et ois gloria eiꝰ qꝝ flos feni.
Exsiccatū ē inquit fenū et decidit
flos. sed nō ille flos q de vga ꝛre
dice yesse ascendit ; eo q rēcuit
sup eū spūs dnī. Nec illi fenū qꝺ
vbum fm ē ; pro eo quod sequit
ī ꝓpha. Verbū aut dnī manet
ītetnū. Si ei fenū vbū. et vbū
ītetnū manet ; fenū quoq nec ē.
maneat ītetnū. Aliqn quō vita
ꝑbet etnā ; si ꝑpī mīme manet
ītetnū ; Aut aut. Si quis manducā
uerit ex hoc pane vivet ītetnū.
Et quē panē dicat. aptē cū subiū
git. Et panis quē ego dabo cāo
mea ē ; pro mūdi vita. Quō ergo
ītetnū non ē. quo etnaliter vivit ;
Sed ēcole nūc mecū vocē filij ad
p̄tem loquētis ī psalmo. Hō da
bis īquit sctm tuū videt corrupti
onē. Haut dubiū qū de corpore di
cat ; quod ī sepulchro iacebat exā
me. Hoc ei scīm. et angelus q nūtia
uit vgi locutus est dicens ; 7
quod nascetur ex te scm. vocabitur
filiꝰ dei. Quo igit pacto scm fenū
poterit videt corruptionē ; qꝺ de ī
corrupti vtēi ꝑtuo viroꝝ vīna
tibus pascuis ortū. etiā auidos
angelorū ī se figēt posset obtuti
ī satiabilit oblectandos ; Ꝺdat sa
ne fenū vilitatē ; si maria amu
sceit vginitatē. Ergo cibus hoīs
mūtauit se ī pabulū pecorū ; hoīe
mūto ī pecus Heu tristis et lac
mosa mutatio. ut hō paradisi arcola
tre dīs. celi cīues. domestici dnī
sabaoth. frēs btorū spīuū. et celestiū
cohēres vtutū ; repentīa se ꝺiuisione
īueneit. 7 ꝓpt mīmitatē iacentē
ī stabulo. et ꝓpt pecorinā filiatu
nem īdigentem feno ; et ꝓpt īdoitā
feiturē alligatā p̄sepio ; sicut scp
tū ē. In chamo 2 freno maxillas
eorū constrīge ; qui nō approximāt
ad te. Agnosce tu o bos possessore
tuū. 2 tu o asine p̄sepe dnī tui ;
ut ꝓphete dei fideles īueniant ;
q̄ vsta dei mirabilia sunt prelocuti.
Cognosce petrus ; quē nō agno
uisti hō. Adora ī stabulo : quem

fugiebas ī paradiso. Honora p̄sepiū: cuꝫ
ꝛtrep̄fisti ip̄ū. Comede fenū: q̄ pa
nē. et panem angelicū fastidisti. Sꝫ q̄
nā iquis causa tāte derectionis.
Profectō. q hō cū ī honore eēt nō in
tellexit. Quid non ītellexit. Nō dicat.
nos dicamꝰ. Positus ī hōre non
ītellexit q limus eēt. honorib fasti
gio delcātus. Et stimulo īse exp̄tus
est. qđ tāto pꝰ tpe homo de filijs cap
tiuitatis prudent adūtit. 2 vēdicat
protulit dicens. Qui se putat aliq̄
esse cū nichil sit. ipē se sedūcat. De
miser. q non fiut q ia tr dicēt ei.
Quid superbis tra 2 cinis. Hinc e
gregia creatūa gregi admixta est.
Hinc bestiali silitudine dei silitudo
mūta est. Hinc societas cū iumētis.
pro ꝛsorcio angelorū īuita ē. Videꝫ
qm̄ sit fugienda nobis hr ignorā
cia. de qua tot mala malox vniū
so mō gn̄i proruerūt. Aut ēt p̄te
rea horem iumētis īsipientibus
spatū. quia nō ītellexit. Cauenda
proinde oīmodis ignorātia. ne for
te si adhuc sme ītellā 2 pꝰ veracio
nē iuenti fuerimꝰ. multo plura
et grauiora p̄oribus mala īueiat
nob. dicatq̄ de nobis. Cur a uimꝰ ba
bilonia. et nō ē sanata. Ieito quide.
q nr veracio debeit ītellm̄ auditui.
Et vide ne forte etiā hr sponsꝰ cū
dilectam ab ignorātia tāto īcrepa
onis tōitruo deterret. p̄terea mūme
dixerit. egredē cū gregibus. aut e
gredē ad greges. sed egredē aut pꝰ
greges sodaliū tuoꝝ. Vt quid hoc.
Sane ut sedam proin ignorātiam
priore magis pauenda. cauendā
q̄ ondet. q illa horem bestijs pa
rē fecisset. ista 2 posteriorem. Nam
hores quide meito ignorātie igno
rati. id ē r̄probati. et ad tremēdū
iudiciū stue. et igni p̄petuo tra
di hnt. non aut 2 pcudes. Nec
dubiū fore decius hijs q sic erit.
qm̄ hijs q oīno non erūt. Quis
fuerit ei īquit. si natus non
fuisset homo ille. Nō vtiq̄ si natꝰ
oīno non fuisset. sed si natꝰ non
fuisset homo. sed vbi gracia aut
pecūa aut alia q̄libz creatūa. q qm̄ iu
dicū mētis nō habēt ad iudicū
nō venīet. ac p hoīe nr ad supplicū.
Sciat ergo aīa rōnis que se ob p̄ce
ignorātiā erubescit pcudes hr̄e
sodales ī perfruendis vtiq̄ bonis
tre. nō etiā silr̄ socias habituꝝ
ī p̄fundis tormētis gehēne. 2 tr
demū etiā ab ipsis gregibꝰ suoꝝ
sodaliū iumētoꝝ cū dedecore ex
turbandā. nr ia vel cū ipis itu
ram. sed plane post. qm̄ illis ni
chil malū senciētibus. ipā malis
onūbus exponetur. a q̄bus nō
libēabit ēternū. siq̄dem sedo se ig
norāe adiecerit. Egreditur vtiq̄
homo et solutius abit post
greges sodaliū suoꝝ. cū solus
in īferno īferioꝝ intrudit. An
non t posteriore videtur tenē
locū. q ligatus manibus et pedib
proiatur ī tn̄bras exteriores.
Et erūt profectō nouissima hoīs
illi⁹ peiora p̄oribus. qm̄ q̄ pus
bestijs cōparat. nūc et postponit.
Puto q et ī p̄nti vita si bn̄ adu
tus. posteriore ie pcoribus horiꝫ
iudicabis. An non siquidē tibi
videtur ipis bestijs quodāmo
bestialior ee. homo racioē vigēs.
et ratione nō vtiens. Nā q̄e
pecus si se rōne non r̄gat. ex
cusacionē hz a nr. a qua hoc
ei penitus muꝰ negatū est.
nō habet homo. cui ab ipsa spe

tali progatiua donatum est.
ajcito proinde corpō censet hō
egredi et postire gregalibꝫ aiān
tibus: qꝫ od solū hō aiāl ꝯsa
cione degēneri uitra natue tꝰ
gredienꝫ. rōnis cōpos. rōnis
expiencia. moribꝫ z affectibꝫ imi
tanr. Conuiat ergo re pꝫ gre
ges homo. et nūr quidē de pua
cione natie: postmodū āt extre
mitate pene. Extre sit maledic
tur homo: q ignorancia dī hīe
iuentus fuerit. Dei dicam an
sius: Vtrūq; sine dubio. vtq;
ignorancia dāpnabil ē: vtlibet
sufficat ad dāpnacone. Vis scē
qr ita ē: Sed de dei nīme nu
bis: si tn ꝯstat t nō alīā ēe
vitam etnā. qꝫ ut prem ꝯgnos
cās deum verū: z qꝫ misit ihꝫ
xpm. Audi ergo sponsū. liqdo et
apte i aīa eaā aīe ignorāciam
ꝺepmātem. Quid ei dicat: Nō
vtiq; si deū. sed si ignoras te ipm:
z cetera. Patet ergo. qr ignoras ig
norabitur: siue se siue deū igno
rāe contīgat. De qua ignorāca
vtq; cit nobis. si tn deus manū
apponat. vtilis admom dispūcio:
non mō tn. ne fatigat z nō pmis
sa ex more oroē. aut ego minus
diligent rē nrām prosequar: a
vob ming attēte. q nō ñ magno
suscipienda sit desideio audiatis.
Etei si corporis cibus tū absq;
appetitu. et saciatꝫ illū sumꝰ
non mō nō prodest. ꝙ si et nocet
plūmū: multomagis pabs aīe
tū fastidio sumptus. non sue nutri
mentū: sed magis tormē tū ꝺsue
ꝯsorbit. Quod a nobis aūtat
ꝯpos ee ihs xr dns nr: q ē
bñdctus i scla. Sermo xxxvj?

Amen ego promissioī. en ego
desideryꝰ vrīs. en ego
etiā deo pro debito fau
latu. explia ut videatis roē vige
or ad loquēdū: pacti veitate. tri
tate frna. timore dñi. Si tacuero, os
meū ꝺepnabit me. Quid si logr.
Ostro vēor idem iudiciū. ne loqr
tē vr et nō facientē: ꝺetidem
ob meū ꝺepnet me. Juuate me
oroibꝫ vrīs. ut semp possim z loq
q oportet: et ope imple q loquar.
Non ignoratis hodierni hmonē
nob ꝓpositū ee de ignorāca vel
potius de ignorātyb: qm due si
mīnistīs ꝓpositi fuē. nri vna. z
altera dei: quas z monuimꝰ abas
ee cauendas. Et abe ꝺapnabiles
sint. supest ut hō xpm clarꝫ fa
ciam: edisseram plenius. Sed pꝰ
quendū existio: ne oīb ignoran
cia dāpnabilis. Et m videt qdē
nō ee. Nec ei omīb ignorāca dāp
nat: sed multa et īnumera ee
q nesaē iueat absq; diminūcoe
salutis. Vbi grā. si ignoras fabrilē
artem. seu carpentariam. aut cemē
tariā. et q̄cūq; eīmoi artes sunt.
q ad vsum vite pīns ab hoibꝫ ex
centur: nūquid ipedit ad salutē:
Etiā absq; illis oīb artibus que
liberales dicunt: q̄ruis honestioib
vtiliorib qꝫ studyb et discant
et exerceant: qꝫ plurimi hoīm sal
ui fī sunt: placentes atq; operib
moribꝫ. Quātos erulat aplꝰ i epla
ad hebreos frēs dilēos non i scīa
lrārū: sed i sciā pūa z fide nō ficta.
Omes placuerūt deo i vita sua vi
te meritis: nō scē. Petrus z andre
as z filij zebedei. ceteriqꝫ ꝺiscipuli
oms. non de scola rethor aut phor
assumpti sunt: et nichiloīs tn sal

uatoꝛ ꝓ ipsos opatus ē salutē ī me
dio trē. Non ī sapiā que ī eis ēt pl⁹
q̄ ī auctis vluentibus. q̄admodū
scūs aliquis de semetipō confessꝰ ē.
sed ī fide et lenitate ipoꝝ saluos
fecit illos. eaā et scōs. etiā z mgros.
Deiq̄ notas mūdo fecerūt vias vi
te. et nō ī sublimitate ſmonis.
aut ī doctis humane sapiē vbis.
sed sicut placuit deo ꝓ stultiaā
pdicationis eoꝝ saluos facē cre
dentes. q̄ mūdꝰ eū ī sua sapiēaa
nō agnouit. Videar forsitā nimiꝰ
ī suggillaone scē. et q̄ reprehendē
doctos. ac prohibē studia lrārum.
Absit. Non ignoro q̄ntū ecclē pro
fuerūt et profunt lrati sui. siue ad re
fellendos eos. q̄ ex aduso fuit. siue ad
simplices ī struendos. Deniq̄ legi.
Quia tu repulisti sciam. repellā
ego te. ut nō fungāris m̄ sacdocio.
Legi. Qui docti fuerūt fulgebūt sic
splendoꝛ firmamenti. z q̄ ad iusti
ciaā erudiūt multos. q̄ stelle ī pe
tuas ēternitates. Sz et scio vbi lege
ris. Scia ī flat. Et rursū. Q̄ apponit
sciam. apponit z doloꝛē. Videꝭ
q̄ dra ē sciaz. q̄n alia ī flans z.
et alia contristāt̄ē. Tibi vō veli
scie que nā hanc videatur vtiuoꝛ
seu magis nāliꝛ ad salutē. illa
ne q̄ tumet. an q̄ dolet. Sed nō
dubito qui dolentē tumēti pferāb.
q̄ scītatem quā tumoꝛ simulat.
dolꝛ postulat. Q̄ aut postulat
ꝓficiat salutī. q̄n q̄ petit accipit.
Deiq̄ q̄ sanat oēs corde. execrat
ī flatos. dicente sapiente. Quia
deus superbis rēsistit. humilibꝰ aut
dat graciā. Et aplus aiebat. Dico
aut ꝓ graciā que data ē m̄. oib⁹
q̄ sunt m̄ vob. non plus sape
q̄m oportet sapere. sī sape ad sobē-
tē.
Non prohibet sapere. sed plus sa
pe q̄m oportet. Quid ē aut ad
sobrietatem. Vigilantissime obs
uare. quid scie magis prius ve o
porteat. Tempus ei breue est.
Est aut q̄ntū ī se ē oib scia bō.
q̄ tm̄ veritate subnixa sit. sed tu
qui cū timoꝛe et tremoꝛe tuā ꝓpꝛ
opari salutē pro tpis brevitate
festinabis. ea scie ꝓius amplꝰ
q̄ triato que sensibus vtiliora
saluti. Nonne medii corpm me
diane poraone diffinuit. eligē ī
sumendis cibis. quid ꝓ q̄d poste
riꝰ et ad q̄m modū q̄dq̄ sumi opoꝛ
teat. Ita et si bonos constat ee
cibos quos deus creauit. tu tm̄ ꝓpos
t̄ si ī sumendo modū et ordīē
nō obseues. reddis plane n̄ bono.
Ergo quod dico de cibis. hoc se
rue z de scientiis. Sed melius mit
to vos ad magistrū. Non ē
enim mea ista sententia. sed illius.
ymo z nra. q̄m veritatis. Qui se
quit putat aliq̄d scie. nondū scit.
quo oporteat eū scie. Videꝭ q̄m nō
probat multa scientē. si sciendi
modū nesciat. Videꝭ ī q̄m quo scien
tiā et vtilitatē scie ī modo sciendi
ostituit. Quid ergo dicat modū
sciendi. Quid. nisi ut scias quo
ordīē. quo studio. q̄o fine quecq̄ nos
se oporteat. Quo ordīē. ut id ꝓ
ius. quod matuū ad salutē. Quo
studio. ut id ardenꝰ. quod vehe
mēcius ad a morē. Quo fine. ut
nō ad iactā. gloriā. aut curiosita
tem aut aliquod sile. sed tm̄ ad
edificaonē tui vel proximi. Et
nāq̄ q̄ scie volut eo fine tm̄ ut
sciant. et turpis curiositas est.
Et sunt q̄ scie volut. ut sciantur
ipi. et turpis vanitas ē. q̄ proꝓo

nō euadūt sub sanāte sanitatē.
et ei q̄ eis noī ē detātante. Scire
tuū nichil ē: nisi te scīe hō sciat
alt̄. Et sūt item q̄ scīe volūt. ut
suā sciam vendant. vbi causa p
petuia. pro honorib⁹. et turpib
questus est. Sed sūt quoz q̄ scīe
volūt ut edificēt. et caūtus est.
Et ite. q̄ scīe volūt. ut edificent.
et prudencia est. Horū oim solū
ultimi duo nō inueniūt. i abusione
scīe: quippe q̄ ad hō volūt itelligē
ut bn̄ faciant. Deinq̄ itellectus bo⁹
oibus faciētib⁹ eū. Relinq̄ oms
audiat. Scienti bonū. 2 nō facienti:
pctm̄ est illi. Ic si p filitudinem
dicat. Sumēti cibū 2 nō digerenti:
pnitosū est ei. Cibus quidem
īdigestus. et qui non hz bonam
decoctionē. malos gñat humores:
et corrūpit corpus. non nutrit.
Ita et multa scīa stomacho aīe
īgesta. que ē meoria. si decocta ig
ne caūtatis nō fuerit. 2 sicq̄ q̄sda
artus. aīe mores sic atq̄ actus.
missiua atq̄ digesta. q̄tuis ipa
de bonis que nouerit vita attes
tāte et morib⁹ bona efficiatur.
nōne illa scīa ip̄ubet pctm. tā
q̄ cibus iniust⁹ i prauos humores
humores. An nō malus humor pctm.
An nō malū humores praui mores.
An nō iflationes et torsiones in
scīa fusticebit. q̄ huiusmodi scīes
viz bonū et non faciens. An
nō rnsium moritis et dapna
tionis torquens i semetipō habe
bit. quotiens i mentē veneīt
pmo quē dixit deus. q̄ suus
sciens voluntatē dñi sui 2 nō
faciens digna. plagis vapulabit
multis. Et vide ne forte i psona
illis aīe ppheta plangēt dicēs.

Ventre meū doleo. ventre meū
doleo. nisi q̄ ipa īgeīnacō. geīnū
videt inuie sensum. ut p̄t hinc
quē dixim⁹ etiā alii vegetamus.
Puto ei q̄ i sua psona potuit hoc
dixisse ppha. q̄ vt scīa plen⁹ 2 estu
ab caūtate et dīno effundē cupi
ens. nō tuleret q̄ curaret audie.
2 sc. q̄ onēi sua scīa sibi eāt quā
īmittere nō poterat. Plangit ita
p̄ etiā doctor tam illos q̄ scire
detrectāt quō sit viuendū: q̄m il
los q̄ scientes. male nichiloīs vi
uūt. Et hō pro eo. q̄ eundē simonē
ppheta repetat. Adūtis ne iā q̄ ve
rū sensit aplus. q̄ scīa īflat. Ho
lo proīn̄ animā scīe p̄mo oim se
ipam. q̄ id postulet rō et vtili
tatis et ordinis. Et ordinis qui
dē. q̄m quod nob⁹ sum⁹ p̄mū est
nobis. vtilitatis veo. q̄ illis scīa
nō īflat. sed humiliat. et ē quedā
p̄paratio ad edificandū. Nisi enī
fuīp humilitatis stabile fundame
tū: spuale edificiū mūme pt. scīe
Porro ad humiliandū se. nichil aīa
viuentiū inuenīe. seu accōmoda
q̄ p̄t. q̄si se i veīte inueneīt: tm
nō dissilet. nō sit i spū cui dolus.
statuat se an̄ faciem suā: nē se
a se aūtere abducat. Nōne tm se
īuenīs clara luce veītatis iueīet
se i regione dissilitudinis. et fus
piraīs misera. quā iā late non
poteīt q̄ vē misera sit. Nōne tū
ppheta clamabit ad dñm. i veīte
tua humiliasti me. Iam quō non
vē humiliatur i hac vēa īgnīone
sui. tū se p̄cepit oneāta pctis.
mole huiꝰ mortis corpis aggrauata
trenis intricata curis. curiosum
desideriox fere īfecta. certa. curua.
infirma. implicata multis erroib⁹.
exposita mille periculis. mille tio

ribus trepidam. mille difficultatib⁹ anxiam. mille suspitionib⁹ obnoxiā. mille nebulis eripnosā. producē ad viaa. ualidā ad ōtutes. Nō huic iā extollentia oculoꝝ: nō leuāc caput. Nōne magis iuuetur ī eripna sua dū cō figitur spina. Conuertet iḡm ad lacrimas. uertet ad plāctū ꝛ geitū. uertet ad dnm et ī humilitate clamabit. Sana aiam meā: qr peccaui tī. Porro iusa ad dnm. reciet ꝟsolationē: qr pī miōrdiaꝫ ē: et dē tocū ꝟsolationis. Ego qm diu ī me respicio: ī aāritudine morat oculus meꝰ. Si aī suspexēo et leuauēo oculos ad dīne mīsēationis auxiliū: tēp abl amarā visionē mei. leta visio dei. cui et dico. Ad merpm aia mea turbata est. ꝑtēa meoꝝ ēo tui. Nec mediocris dei visio. piū et deptabile expri. sicut reuēa benignꝰ et miōrs est. et prābil sup malicia. quippe cuꝰ natiua bonitas. et cui ꝑpriū ē miserci semp ꝛ pce. Tū utraq; experimento ꝛ tū ordine salubriter ī notescet dē. cū pus se hō noueit ī natīte positum. et clamabit ad dnm ꝛ exaudiet eū: et dicet. Cruā te. et hōrificabi me. Atq; hō mō ēit gradus ad notiaā dei. ꝟgnicio tui. et ex y magīe sua. que ī te ī nouat. tpē videbitur. dū tu quidē reuelā facie gloriā dei cū fiducia spe tulando ī eandē ymagīē. trāsfor ris de claritate ī claritate. tāqm a dni spu. Sed iā demū aduerte. quō utraq; notiaa sit ꝑ nitā ad salutē. ita ut neut care valeas tū salute. Nā si ignorabis te. non hebis tōrē dni ī te. nō humilē. An vo sine tōre dei et sine humile de salute ꝑsumas. tu videris. Bn fecisti gruiendo significare q; nūme uta sapiatis. ymo q; nō uta despiatis. ne ī eo qd planū ē ī morem. Sed attende ceteā. An pcia pausandi ē nob apt soporē tos. Putabā me uno sīmōe ipl quod promisi de duplici ignoraa et fecisse. ne fastidiosis longior uidetur. Quosdā siquidē oscitantes. quosdā et dormientes ītuebor. Nec mirū: ꝑcedētis noctis vigilie lōgiusse q̄ppe fuerūt. ꝛ excusat eos. Verū illud q; dicā. qr tū dormierūt et mō nichilōꝰ dormiūt. Sz nō ꝑgo nuc vlteriꝰ exagitae vēcudia eox. suffici tetigisse. Puto q; me lꝰ deiceps vigilabūt. mē observaciōis tāuteū veritur. In hac spe gemꝰ eis hac vice morē. ut qd ꝓtinuandū rō exigebt. eorum cāte pendēte. licet dispūcione pti mc. facientes sine vbi nō erat finis. xpi vēo sup sibi frā ītulgētia nob cū glorificent sponsū ecīe ihz xpm dnm nrm. q est bn dctus ī scla amē. Sino. xxxvij.

Puto nō hēmꝰ nuc opus hortaī ad vigilandū. tū absq; dubio sermo ille sug gillatoriꝰ vigilet utpote adhc trās. q; hei a nob cautatīe prolatꝰ. bn aliquos expgefecat. Ergo teneris meoꝝa. q; teneā assensū vrm. nei nē absq; fui ignicioe saluāi. de q; niniuꝝ mr salutis humilitas ouī et tiōr dni. q ꝛ xpē sit iniciū sapiē. uta ē ꝛ salutis. Neō dico absq; illa ignicione saluat. q; tū etate hz. ac facultate ignoscendi. Quod ꝓpt puulos loquor. ꝛ ꝓpt fatuos. quoꝝ alia rō est. Quid si ignoras deū. Poteit ne spes ee salutis cū dei ignoraīa. Ne hoc quidē. Nec

ei poteſ aut amāe quē neſcias;
aut hīe ip̄ nō amaueris. Noueris
proinde te. ut deū tīeas; noueris
ipm̄ ut eī ipm̄ dligas. In altero
ūciaris ad ſapienciam. i altēo et
ſūmaīb; qz ūciū ſapīe tīor dnī
t; z pleītudo legis ē caītas. Tam
ergo vīōp ignorāīa cauenda eſt
t; qm̄ ſine tīore et amore dei ſalꝰ
ē nō pt. Cetēa ī differēīa ſiūt; nec
ſalūē ſi ſciant; nr̄ dāpnacionem
hīēa ſi neſciāt. Non tm̄ dico ſtēp
nendā aut negligendā ſcientiā
hrārū; q̄ gignat animā et erudit
eā; z facit ut poſſit etiā alios e
rudire. Sed duo illa oportet et ex
pedt; vt p̄cedant; ī quibꝰ ſūmā ſa
lutis ſtatuit ſapiēr rō declāuit.
Et vide ſi nō ītuebat; z ſi nō do
cebat hīc ordīē; qui dicebat.
Seīnate vob; ad iuſticiā; mētite ſpem
vīe; et tūr denū illūiate vobis
cat lumen ſcīe. Vltimā poſuit
ſciam tanqꝰ picturā; q̄ ſtatum
neḡat hīe ſapiāne. Et ro illa duo
p̄miſit; et ſubiecit illi tanqꝰ ſi
ſolidū aliquod picture ſb̄ſternet.
Decurꝰ iā ītendā ſcīe; ſi vie p̄ſus.
p bñficiū ſpei. ſecūtate acceptes.
Tu ergo ſeīnaſti t; ad iuſticiam;
ſi ex veā noticia tua. euigilaſti tīe
re deū; temetipm̄ hūiliaſti. fudiſ
ti lacīmas. eleoſinas profudiſti.
teteīs q̄ te pietatis actionibꝰ mā
ctpaſti; ſi ieiunijs et vigilijs af
flixiſti corpus tuū. ſi pectꝰ tūn
ſionibus celos clamoribꝰ fatigaſti.
Hoc ſiqdem ſeīnare ad iuſticiā eſt.
Seīna ſiūt. bō opa. bona ſtudia;
ſeīna. lacīme ſunt. Ibant inquit
et flebant. mittētes ſeīna ſua. Sed
qđ. Semp flebūt; Abſit. Sed veī
ent tum exultacioē; portātes
manipulos ſuos. Ueīcto cū exultaī
one; tū ꝛpozīat manipulos glorie.
At iſtud ī quibꝰ. ī ꝛſurrectioē. ī nouiſſīo
die; z ē nīb longa exſpectaīo. Nolī
aīo frangi; noli deſice a puſſillaīte
ſpūs; habes ītēri de ſpūs p̄micijs
qđ ad pīs ī exultacioē metas. Seīate
cait vob; ad iuſticiā; et mētite ſpem
vīe. Nō te mō mittit ad diē nouiſ
ſimū; qm̄ res iā eīt ī re. et nō ī ſpe;
ſed de pīti loq̄tur. Prorſus magna
letīcia et exultacio multa nimīs;
tū vita venīt. Sed nūqđ tante le
tīe ſpes eīt ſine letīcia; Spe gau
dētes ait aplūs. Et dauid nō leta
turū. ſed letatū ſe dixit; qđ ī domū dm̄
ſe ſpēaret īturu. Nondū vitā te
nebat. ſed ſpem p̄ſē vie meſſueāt;
atq; ī ſemetipō exp̄iebat veītatē
ſcripture phībentis; qz nō mō
remūeracio. ſed ipā quoq; exp̄tacio
iuſtoꝝ letīcia. Hanc pait ī aīo illiꝰ
q̄ ſibi ad iuſticiam ſeīnauit. p̄ſup
ta ī dulgencia delictoꝝ; ſi tm̄ ipaz
ī dulgencīā efficacia attestat; acep
te gr̄ē ad vīuendū ſcīus deīceps.
Omnib ī vobis q̄ hīc ſentit mīt ſe
actitāi. ſcit quid loquit ſpūs; tuq;
vox atq; opacio mīme mīt ſe dō
qm̄ diſſentiūt. Mtēa ergo intelli
git q̄ dicīt; qm̄ que foris audit
itus ſentit. Nam q̄ ī vob; loquit.
op̄atur ī vobis; vnꝰ atq; idē
ſpūs. dīuidens ſingulis prout
vult. Alijs quidē loq̄; alijs aūt
opari. quod bonū eſt. Quiſq; ttaq;
vrm̄. p̄ illa amara atq; lacīmoſa
ſue ciſionis p̄mordia. reſpiaſſe
ī ſpem atq; ī quoddā ſeīnū ſup
nē cōſolacionis pēnis gratie
ſubleuatū ſe euolaſſe letatur;
ab profō iā metat. ſuarū rea
piens fructū tēporaneū lacīmaꝝ.

et rpē vidit deū. et audiuit vo
tem dicentis. Date ei de frūc ma
nuū suarū. Nam quō non vidit
deū. q̄ gustauit et vidit q̄m suа
uis ē deus. Dām dulcem & sua
uē te sentit dnē ihū. cui a te nō
mō pcā donata sūt. sed & mun
dulciū est scīatis. neq; id solū.
sed addita isup ad cumulū bōr.
vite etne promissio. Felix q̄ tm
iā messuit. hīs interī quidem
frm̄ suū i sctificationē. finē veō
vitā etnā. Ideo q̄ se inuento fle
uit. gauisq; ē viso dnō. ad cui⁹ v
taq; muscationis ītuitū. tātos iā
leuauit mānipulos. remissionē. sc̄ī
ficationē. spem vite. Quām verq
ē spūs. q̄ i ypheta legit. Qui seīnat
i lacrimis. i exultatione metent.
Vbi breuit yphensa vtq; cognitio
est. et nrī qudē. i lacrimis serens.
q̄ aī dei metens i gaudio. Hac ergo
i nobis gēna pcunte notitia. ia
ea que forte sūcreuerit sciā nūme
iflatī utpote que nichil afferre
valeat treni ymodi vel honorib⁹.
quod nō sīt sane ipsi⁹ spe prepta.
letitia q; spei aīa alaq radicā i aio.
Spes aut nō confundit. q; caritas
dei diffusa ē i cordibus nrīs. p
spm sctm q datus ē nobis. Ideo
illa non confundit. q; ista isun
dit tristitudinē. Quo hac rpe spūs tes
timōnū phibet spūm nrm. q; filij
dei sum⁹. Quid nā igitur nob
de nrā qtacūq; sciā prouenire
possit. q̄ nō sit ming hac gloria
qua mr dei filios nūeramur. Pa
rū dixi. nc respui i eo⁹ ispatione
pt ozbi rpe et pleitudo eius. etiā
si totus cedat vnicuiuis nrm in
possessionē. Cetm si nos ignorātia
dei teneat. quō sperauim⁹ i eum
quē ignoram⁹. Si nrī. quō hui
les ēim⁹. putātes nos aliq̄d ee cū
nichil sum⁹. Decim⁹ ait. nc superbis
nc desperatis pte ee. vel societatē
i sorte sanctorū. Intuere ergo nūc me
cū. q̄nta cūa & sollicitudīe ābas
istas repelle a nobis ignorātias
deam⁹. quarū oīb⁹ ptī altēa ti
cū pait. altēa cōsumationem.
Sicut duarū e regione notiaq
inicium sapie vna. pfronem altēa
gignit. Illa timōrē dnī. i dei ista cū
tatē. Ut istud de notiaīb⁹ sup on
sum ē. Nunc de ignorātiīb⁹ vide.
Et tēi sicut inicia sapie timōr dnī.
sic initia oīm superbia. Et quo pfao
nē sibi sapie vendicat aōr dei.
ita desperatio sibi oēz malitie ysu
matione. Et q̄dmom ex notitia
tui venit i te timōr dei. atq; ex dei
notitia. dei itidē amor. sc̄ eo trio
de ignorātia tui superbia. ac de dei
ignorātiaq venit desperatio. Sic aut
superbia pit t ignorātia tui. cui
meliorem q̄m sib. decepta & de
ceptr tua cogitatio. te ee mētit.
Hoc quippe est superbia. h⁹ initia
oīm ptōr. cui maior ītuitus oculi⁹
q; apud deū. q̄m i veritate Et io q̄
primus peccauit h⁹ grande pam.
dyabolū logr. de quo dictum est.
Quia i veritate nō stetit. sed men
dax ē ab initio. q̄m quod i sua cogi
tione fuit. nō fuit i veritate. Qđ
si i eo discordāret a veritate. ut nūo
rē se ipsiozē. pīget q; veritas ha
bet. Excusaret eū sua proculdubio
ignorantia. et nūme reputaretur
superbus. nc tā inueniret iniqtas
eius ad odiū. q̄m humilitas fortassis
ad gram̄ ei i quonā statu v
nūcq; mm habeat deū. liquido
cognoscēm⁹ nc sup sane nc mf

scredē deberemus: veritatē ī oīb⁹ acīescentes. Nūc aūt. qz ipsum ihc potuit tenebras latibulū suū. et sermo absconditus ē a nob. ita ut nemo sciat si sit dign⁹ amōre vel odio: iust⁹ tutus⁹q; profecto uīr xp⁹ veritatis consiliū nouissimū locū nob elegum⁹. de q⁹ post modū cū honore supiq; educam⁹: qm̄ psūmus altiorem. vñ ce dē mox oporteat cū rubore. Nō est ergo periculū. qn̄ tūcūq; te hūlieb. qn̄ tūcūq; rputes miorem qm̄ sib. hoc est qm̄ te veritas lyeat: est aūt grande malū. horrendū q; periculum. si vel modice plus te extollab. si vel vni vlz ī cogitatōe tuare pferab: q⁹ forte parem veritas iudicat. aut etiā superare. Quēadmodū ei si p ostiū trīseas cui suplimiare. ut ad intelligendam loquar. nimiū bassū sit. nō nocet qn̄ tūcūq; te ī dīauerib⁹: nocet aūt si vel trīsuersi digiti spacio plus qm̄ ostij patit⁹ mensura e/ rexēis: ita ut ip̄m grab. et capite quassato collidaris. Ita ī aīa non ē plane timēda qn̄ talibet humilitas: horrenda aūt nimiū q; pauenda. vel māma temē presūpta erectio. Quāmobrē noli te homo xpare maiorib⁹: noli miorib⁹: noli a lqb⁹. noli vni. Ad eūstis o hō. si vn⁹ ille quē "omniū vilissimū forte atq; miserrimū reputas. cuq; vitam sceleratissimā 2 singulāt fedissimā horres. et ppter illū reputas fgnendū. non nō p te q forte iam sobrie 2 iuste et pie viuē te īsidis. sed etiam p reteris oīb⁹ sceleratis. tamq; oīm sceleratissimū: quid tib mq; si melior et te et illū mutādē dexte excelsi ī se quidem futur⁹ sit. ut deo vē iam sit: Et ppter non mediocrē. nō vel penultimū. nō ip̄m saltē mīt nouissimos eligē locū nob voluit: sed rtribe īquit ī nouissimo loco: ut solus vlz oīm nouissimū sedeas. te q; nemini nō dico pponas: sed nē xpare p̄sumas. En qntū malū venit de ignorātia nrī: utiq; primū dyabolū. et tūcūi oīb⁹ pris superbia Quid etiā dei ptulit ignorātia alias videbim⁹: nā nē hore brevitas nō p̄mittit. qm̄ hodie tarde sueīm⁹ Itaq; sufficiat vnūquēq; mō. ne sepīm ignoret āmonitū ēe. nō solū sermone mō. sed rp̄⁹ quoz dignōe sponse ecclē ihu x dnī nrī: q ē bndictus ī scla amē

Sermo. xxxviij.

Quid igit⁹ dei ignorātia ptulit: Nā hūmz īcipiēdū est: sicut rtordauit ih̄s hei fuisse tūtū Quid itaq; p tulit: Oriūm⁹ dei despationem: sed quonām mō dicam⁹. Forte aliqb⁹ riuersus in se et displicens sibi ī omnibus malis q sceat. cogitans q; resipiscere: redie ab oī via mala et carnli iusatōe sua: si ignorat qm̄ bonus sit deus qm̄ suauis. qm̄ mitis 2 qm̄ multus ad ignoscendū: nōne sua cārlis cogitatio arguet eū et dicet. qd facis: Et vita ista vis pdē 2 futura: Vita tua maxia fuit. et nimiū multa. nequaq; pro tot et tantis nīs si te extorues sufficies satisfacere. Coplexio tua tenēa est. vita extitit delicata: asue nē difficile vinces. Pro hūis 2 filiis despatus. rsilit miser ignoras qm̄ facile ops boitas que neīnē vult pire tucta ista dissolueret:

sequit q̄ ip̄ēitentiaa q̄ ē delictū
maximū: et blasphemia irremis
sibilis. Ip̄ē vō aut ꝺturbatus ni
mia tristiaa absorbet: et fert ī pro
fundū. nīme iā ut ꝺsolatione re
cipiat emſur9. ſit ſcriptū ē: ipius
tū veneit ī profundū malor9 ꝺtēp
nit. Aut ēte dissimulā: et ſibi q̄
tūq̄ vēſtili blandiens rōe. revocat
se irreuōbilē ad ſlm: ad ꝓfruen
dū et delectandū ī oībus bonis ei9
q̄ adiecerit. Cui aī dixerit pax et
ſecuritas. tūc repentin9 ei ſup̄veniet
itēit9: ſicut dolor ī vtēo habenti:
et non effugiet. Ita ergo 2ꝺ ig
norātia dei. vnuſq̄ſe malue ꝺſu
mato veīt: q̄ ē deſperatio. Aplus
dicit: q̄ ignorātiā dei q̄dā habēt.
Ego aī dico oīb ignorāt̄ deū:
q̄ nolūt ad eum. Nec ei ob
aliud proculdubio renuūt: niſi
q̄ grauem et ſeuerū ymagināt
q̄ pius ēſt. durū et īplacabilem
qui mītis ēſt. ferū et tribilem
qui amabilis ēſt: 2 mētit9 tiq̄
tas ſibi. formans ſibi ydolū. pro
eo q̄ nō ē ip̄ē. Quid tīctis mo
dicę fidei: Vtr̄ p̄ra nolūt dimittę
Sed affixit ea cr̄i cū ſuis malis.
Quid teneī et deliciati eſtis: Sz
ip̄ē nouit figmētū nr̄m. Quid
male aſſueti et ligati p̄ſēti ꝺſue
tudine. Sed dns ſoluit ꝺpeditos.
Forte ne irritatiꝰ īmanente et
multitudine cōminū. cuitetur
pauigrę manū adiutorij. Sed
vbi habundauit delictū: ſup̄ha
būdāe 2 grā ꝺſuetit. In de veſti
mēto ſolliciti eſtis. vel cibo. ceteris
ip̄ corpi vtō nātis: et ꝓpterea
cuctātiā reliquere vīa. Sed ſcit
q̄ hys oībus īdigetis. Quid vul
tas āplus. Quid impedit iā a ſa
lute: Sed hoc ē q̄ dico Deū ignoāti:
sed nr̄ creditis auditui nostro.
Quēcūq̄ vos vel exptis credę:
q̄ n̄ credideritis non ītelligetis.
Sed nō ē oīm fides. Absit aūt
ut de eli. hoc ē de dei ignorantia
ſponsam ꝓmoīta ſentiam9 q̄
tāta ſponſi pietas 2 dei ſui non
dico agnitione. ſed āicitia et fa
miliaritate dōta ē. ut ei9 treb̄ col
loquia et oscula meant: et nūc
familiari auſu loquit. Indica
mi vbi paſcas. vbi cubes ī mē
die. Vbi ſane non vpm. ſi locū
habitationis gloriē ei9 ſibi īdi
cari requīt: q̄ q̄m nō aliud ip̄ē.
et aliud locus ei9 vel gloria ſi
rep̄mēda crederet ꝓpt̄ p̄ſūpti
nē. 2 de ſua vpi9 agnitione ꝑmo
nēda: ī q̄ nimiꝝ viſa ē aliqua
tinꝰ caligare. q̄ tāte ſe eſtimauerit
ydoneam viſioni. ſiue minus
attendens p̄ excessu ſuo q̄ eēt
ī corpe. ſiue fruſt̄ ſperans eā
manente ī corpe ad illā ſe poſſe
ī accessibilem accredę claritatem.
Ergo ad ſenam ꝓtinꝰ tuor:
et ignorātia ꝺuitur: et īſolēna
caſtigat. Si ignoras te ipſ. egre
dę. Terribiliꝰ ſpōſ9 ītonat di
cēs: nō tam q̄ ſponſa ſi tāqm
migr: et nō q̄ rāta. ſed ut ēri
ta purgaretur: 2 purgā ydonea
redderet huic vpi cui ihūat vi
ſioni. a mundicordibꝰ nempe illa
viſio ſequestrat. Pulchre aūt
pulchrā non oīno quidē. ſed pul
chrā int̄ mulieres eā dic: vn
cū diſtinctione: quatinꝰ 2 ex hoc
āplus reprimat: et ſciat quid de
ſit ſibi. Ergo ei puto mulierum
nōie hoc loco appellatas aīas car
nales 2 ſeculares. nichil īſe vile ip̄
se: nichil forte aut constans
ī ſuis actibus demonſtrates:

sed totū r̄missum. totū fēneū
et molle qđ̄ viuit et quod agit.
Spūalis aut aīa et si in ā plchra.
q̄ nō secm̄ carnē ambulat. ſ̄ ſcđ̄
ſpm̄. ex eo tamē q̄ adh̄ē i corpe
viuit cū ꝑfm̄ adhuc pulcritu
dinib⁹ ꝑficiat. et p̄m nō pulchra
dīno. sed pulchra int̄ mulieres.
id ē it aīas terrenas. et q̄ nō ſunt
ſicut ipa ſpūales. nō aut int̄
angelicas bītudies. et nō int̄
vtutes. ptātes. dnationes. ſi t̄m
hoc aliquis īuētus et deus est
iustus i gr̄a sua. Id ē pre
oīb⁹ tp̄ib⁹ ſuis fuerq̄ gr̄aoīb⁹.
et thamar iustificā phibet ex
iuda. hoc ē p̄ iuda. Et i ēuā. pub
licanus dndisse r̄fert de ēplo
iustificatus. sed iustificat⁹ a pha
riseo. Et quo magn⁹ ille ioh̄es
magnificē quōdā p̄mēdatus est.
q̄ vz surgere nō habēt. sed hoc
int̄ natos mulierū. nō aut int̄
chōros bītudinū celestiū q̄ spūum.
Ita et nō spōsa dr̄ pulchra. sed
int̄ī adhuc int̄ mulieres. et
nō int̄ celestes bītudines. Desinat
proinde qm̄ diu i t̄ris ē. q̄ i celis
sūt cāuosiq̄ īuestigāre. ne forte
scrutator maiestatis oppimatur
a gloria. Desinat igr̄. donec it
mulieres vsatur. i q̄rere q̄ apud
sublimes illas sūt ptātes. solis
ipis ꝑspicua. solis lucida. tamq̄
celestibus celestia ad videndū.
aptabilis fr̄a ē. iquit visio ista ex
te o sponsa. quā t̄ postulas de
mōstrāi. nō mō p̄uales intueri
meridianā et mitā quā i habito
claritatem. Dirigā ei. Indica mi
hi vbi pascas. vbi cubes i meridie.
Sed ei idua i nubes. penetrāe
i plenitudinē luis. irrūpē clar⁹
abyssos. et lucē i habitāe i accessi
bilem. nec tp̄is ē hui⁹. nec corpib⁹.
Id ē i nouissimis reseruatur. cū
te m exhibuēo gloriosam nō hn̄
tē macula aut rugā. aut aliqd
hmōi. In nesatis. q̄ qm̄ diu viuis
i h̄s corpore. pegrīaris a lumine.
Quo que nō dū tō pulch̄ es. ydo
neā te existias vniūsitatē pul
chritudinis i tuei. Quo deinceps q̄s
me i mea claritate vidē. q̄ adhuc
ignoras te. Nam si te pleniꝰ
nosses. scies vtiq̄ corpe qđ̄ corru
pt̄ē aggrauata. nullatenus pos
se attollē. oculos īfigē i illū sil
gorē. i quē angeli prospicē cupis
cut. Erit cū apparuero. q̄ tō plara
eris sicut ego pulch̄ sum totus.
et silima mihi videbis me sicuti
sum. Tunc audies. Tō pulchra
es aīca mea. et macula nō ē ite.
Nūc vēo si expte iam silis. ex
pte tī dissilis. Attenta esto expte
ignoscē. Terpām attende. et al
tiora te ne quesieris. et fortiora
te ne scruta fueris. Aliqn̄. si ig
noras te o pulchra int̄ mulier.
Nam et ego dico te pulchram.
sed int̄ mulies. hoc est expte. Cū
aut venerit quod ꝑfm̄ est. tūc
euacuabit quod expte est. Tu ergo
ignoras te. sed q̄ sequūtur dicta
fūt. et non oportet itm̄ dici. Id
miseram me de de duplici igno
rātia vtiq̄ disputaturū. si q̄
minꝰ ipleſſe videor. date vēiā
volenti. Nam velle adiacet mihi.
ꝑficē aut nō īueio. in q̄ntū sua
benignitate ad vrgm̄ edificatio
nem largitur dig̃bit sponsꝰ ecclie ihs
xp̄s dns mr̄. q̄ ē bndictus i scla. Amē.

Sermo. xxxix.

Tatu meo i turribꝰ

pharaonis assilaui te aīa mea.
¶ An oīa ī hȳs vbis libent' accipim⁹
ecce typū ī pūbis p̄essisse. sacra
¶ ee· mēta nr̄e salutis preonsa. ī exitu
isr̄l' de egypto. geīno q̄ illo admīa
bili maris obsc̄o. ⁊ tñsitū siz plo
dantis et vlaonē de hostib⁹. Bap
tismi gr̄ā euident' exp̄nuit. salua
tis hoies. et cīnia submgentis.
Oīes īquit sub nube fuerūt. et
oēs ī moyse baptizati sūt. ī nube
et ī mari. Sed oportet ꝺsequēcia
sicut solem⁹ signāc vborū. et se
q̄cia p̄ozubus copulāc. et ita de
mū elice suaue q̄ppiā si possim⁹
quod prosit morubus īstruendis.
Vbi itaq; sponse p̄supao. dura et
austeā ītrepacione r̄pressa ē. ne
tristior r̄maneāt. bō illi aliq̄ q̄tā ac
tepat ad meōrā reducant. et aliq̄
q̄ nondū accepat promittuntur.
ꝑ et pulchra deīq; phibēt. ⁊ appel
lat' aīa. Quod t' inquit dure lo
cutus sum aīa mea. nulla ī me
t' suspiao sit odij vel rancoris.
nā signa amoris mei ī te euidēcia
sūt. rpā mea muēra. q̄bꝫ te hono
raui et oīui. Nec mī aīmi ē. illa
retrahē. sed magis addē ꝑplura.
Vel sic. Non egre feās aīa mea
mīme te aarpe mō quod postu
las. que tāta iā a me accepisti.
et maiora hoīū accipies. si ī p̄cep
tis meis ambulaueris. et ī oīe
meo ꝑseueraueris. ¶ pro trē ꝺse
q̄cia. Aiūt iā videam⁹ qualia sē
que se donasse p̄meōrat. Et pri
mū quidē est. q̄ eā assūpsit ēgyp
tui suo ī curribus pharaonis.
liberando vtiq; a iugo pūi. mor
tificatis vniusis opibus carnis.
q̄ admoīn ille ꝑplus libeāt ē a
fruitute egypti. subiūg⁹ ⁊ sp̄m sīs
cultis curribus pharaonis. Id
quidē misēacio maxīa. ī q̄ ego
quoq; si gloriai voluero. nō eō ĩsi
piens. veritatē ei dicā. ffateor et
fateboꝛ. n̄ q̄ dns adiuuit me. pau
loq; habitasset ī mfino aīa mea.
Nō sum īgratus. non sum obliu⁹.
miordias dni ieternū cantabo.
Verū hattenus m̄ cū sponsa. De
rīq⁹ illa singulāi donacōe. pq
qm̄ libeāta ē assistit ī aīā. decore
duit' tang⁹ dnī sponsa. iteri tn
ī genis dutarat ⁊ ī collo. Ad hec
illi promittūt' murenule pro
ornatu. ipē quoq; auree pro p̄cio.
argento sed et distincte pro decore. Cui
admodū placeat ordo ipē ꝺcio
nis. Primū miordie libeāt'
sedo dignāt' adamat'. Terao be
nigne abluit' et purgatur. pq
treno opti ornamēti accipit
promissionē. Nō ābigo quodā
iā vīm ī semetipis recognosce
que dicūtur. ꝑ zelo q̄ experimēto
q̄ moītos. ad ītelligencīā ꝑuolāc.
Sed sane meōr vsiculi illiq. De
clarato. simonū tuoꝛ illūinat. et
ītellm dat puulis. pro hmoi
dignū duco ēgdē modice latius
explananda. Benigne ē ei spūs
sapie. et placet illi doctor benig
nus et diligens. q̄ capiat ita
satisfacē studiosis. ut morē ge
rē tardioꝛibus nō ꝛcuset. Deīq
q̄ eluadant me vitā etnā hebr.
aut rpā sapiā. Quo quidē pre
mio. ego fraudāi noluerī. Qm̄q
ī hys ecīā q̄ plana vident. q̄q
tīa latent. que rpis quoq; q̄ ca
pacoꝛes vident. ~~q̄q; alia latent~~
et ꝑuolātes īgeio. non cīt ītile.
si diligencīq declarēt. Sed vide iā
silitudīnē de pharaōe ⁊ exitu

cius et dñi ẽstatui: nr int ipõs
ẽratus silitudo data ẽ: sed de ip
sis. Que ei societas luci ad tene
bras: aut que ps fideli cũ infideli:
Sed int scam spualẽ q̃ aiam et
ẽstatũ dñi. plane xpiano ẽ: et
mr pharaonẽ et dyabolũ abo
rũq ẽratus. Nec mirabeis vna
aiam ẽstatus multitudi filiarũ:
si adũtas q̃ntecũq ipa vna. que
tñ scã aiã sit. vtutũ acies habe
ant: q̃nta i affrõnibq ordiãao.
q̃nta i morbus dysa na. quãta
i ozõibus armatura: q̃ntu i acti
ombus robur. quãtq i zelo ẽoz:
q̃nta deiq xpi cũ hoste aflatuũ
assiduitas. inuõsitas q tũphoz.
Deiq i consequẽtibus legitur.
Terribilis ut castrozũ acies
ordiãta. Et ite. Quid videbis
in sunamite: nisi chozos castro
rũ. Aut si id ẽ nõ placet. no
ueris ihuiusmodi aiam nũq̃m
ee sine angelorũ custodia. q eã e
mulant dei emulatione: sollici
tu suo vio suade. et vginẽ castã
exhibe xo. Et ne dixeris in corde
tuo. Vbi fuit: Qs eos vidit. Vi
dit eos pphã helizeus: isup 2 scat
orando. ut videt etiã giezi. Tu
vẽ nõ videb. qr nõ es pphã:
nr puer pphe. Vidit pũ aretha
iacob: et ait. Cast dei fuit hec.
Vidit et doctor gentiũ: q dicebt.
Nõne oĩes ãiistratorij spũs
sunt. missi i ministeriũ ppt eos q
hẽditatẽ capiunt salutis: Ergo
angelicis fulta misteriis. 2 sup
no strata agnie sponsa itrodẽs.
filius est ẽstatui dñi: illi vtiq
q quõdã i curribq pharaonis tã
stupendo dñi adiutorij mira
culo tũmphauit. Si ei diligẽt
aditas. cuncta q ibi miaris mag
nufice ppetrata. Tuncies hij nichilõq
admiranda: nisi q ieo nũc mag
nificentiaq tũmphat: q ĩ illic cor
poraliter pressert. hij spualiter adi
plent. In nõ t nẽpe multo forag
longe q gloriosius ee videt dya
bolũ prostne q̃m pharaonẽ: atq
aereas debellãe pates. q curribus
pharaonis subiuge: Ibi deniq
pugnatũ ẽ adiusus carnẽ 2 san
guinẽ: hij adiusq pncipes 2 pates.
adiusus mũdi rectores tnbraz hui.
st spualia neqtie i celestibq. Et
prosequte mõ metũ ppositionis si
gula membr. Ibi plius eductq de
egipto: hic hõ de selo. Ibi proster
nitur pharao: hic dyabolq. Ibi sb
mersus curribus pharaonis: hij curi
ua et secularia desideria q militat adu
sus aiam. Submersi illi i fluctibq:
usta i flagellis. q aini illi: amari
sti. Puto 2 nuc claritae deonia si
forte strigat i cide i clem aiam: fu
giamus ifrlem: qr dns pugnat
pro eo. Vis ne eã aliquos de pn
cipibq pharaonis ppriis t designẽ
noibus. et de curribus describa
admstar quorũ tu quoz aliog si q
fuit. p terpm valeas inuenire: qdag
nus quidem pncipis spualis aut
inuisibilis regis egipti. profto ma
licia ẽ: magnq luxuria. magnus
auaricia ẽ. Et hij quide possident
tios suos sub rege suo: sit sui cuiq
assignata sunt. Nam malicia i omni
regione malefiaq atq facieq dnat.
luxuria oi immudiaq et turpitu
dini carnis preest. Auaricia i ptes
rapine 2 fraudis sorti ẽ pncipatũ.
Atqpe nuc quoq quales hys suis
pncipibus pharao pparauit cur
rus: ad psequendũ plm dei. hij

nāq; malicia curruū suū quatuor
rotis ꝺsistentem: secuta. īpacta.
audaca. īprudencia. Valde eī ve
lox ē curr9 iste ad effudendū sā
guīē: q; nūmoꝛa fistat: nec pa
cta retardat: nr̄ tiꝛoe frenatur:
nec ī̄hibet pudoꝛe. Trahitur a
duobus admodū pniab9 equis
et ad oem permace patissimis:
trena potēcia. 7 sclau pompa. Tut
nāq; quadḡa ista malicie curꝛit
valde velocit: tū hīt ꝺdē potēcie
effectus fubē eius adīplendis mali
nosꝝ conatibus: in plausū pompe
arridz petratis sceleibus: ut ſmo
īpleatur q; scripturē. Am laudat
pctoꝛ īdesideꝛijs aie sue: et īiquus
bñdicit. Et itm alia scripcura. Ly
ē īḡt hoꝛa vrā: et ptās tnbrarum.
Pozro p̄sident duobus hijs eḡs
aurige duo: tuoꝛ et liuoꝛ. Et tuoꝛ
quidē pompā: liuoꝛ veꝺ potēcia
agit. Is veꝺ rapido fert ꝺpabolicaq;
amoꝛe pōparū: cui9 apud se coꝛ
pus ītumuit. Na quod ī se firmū
stat tiꝛoe ꝺpressū. g̃iuitate modes
tū. hūte soliḍū. puitate sanū: au
ra hui9 vaītib neḡm leuit rapiet.
Ite trene iumentū potencie. nōne
īuidia agit: et quasi quibusḍam
liuoꝛib vꝛget: hinc inde calcaribꝫ:
suspicione vtiq; decedendi. et me
tu succūbendi. Aliud ei ē qḍ sus
spectus ē successoꝛ. 2 aliud qḍ tietur
ruasoꝛ. Hijs utaq; stimulis: trena
potencia ꝺtinue agitat. Et curr9
quidē malicie sc̄ se hz. Luxurie veꝺ
curruḡ. q̄driga nichiloꝝ voluitur
uiciorū. ī gluuie vz ventris. libidie
ventꝛ. molliciē vestū: otij sopoꝛis
q; ꝛesolucione. Trahit eque duobꝫ:
prosperitate vite. 2 rerū habūdācia.
Et qui hijs p̄sidet duo. ignauie
toꝛpoꝛ. et īfida secuꝛitas: q; et
coꝛpia ī ignauiā soluit. et sēm
scripturā prospeꝛitās stultoꝝ
pdet illos: nō sane ob aliud. nisi
qm̄ male secuꝛos reddat. Cui aut
ꝺxeꝛit pax et secuꝛitas: tē subi
taneus eis supueniet īteitꝫ. Hij
calcaria nūme hīnt. neq; flagella
vel aliquid hīmoi: sed pro hijs o
tiū canopeo ad faciendā vbꝛā:
et flabello ad ītitandū vētum.
Pozro canopeū ꝺsilacio ē: vm
bꝛā faciens et protegens ab estu.
uiarū. Mozū ē naq; mollis et
delicate aie etiā natās ꝺsilire
curas: 2 ne estuātes solliciudiē
sciat. sub tabulo ꝺsilitudis
abscondi. Flabellū veꝺ effusioē
ventū adulacois apꝛoꝛtās. Largi
sunt ei luxuiosi: emētes auꝛo vē
tū de oꝛe adulatoꝝ. Et hec satis ē.
Ia veꝺ de auaicia. rotis 2 rpā ve
hit quatuoꝛ uiciorū: q; sunt pusil
lanimitas. ihūanitas. ꝺtepta dei mo
tis obliuio. Pozro iumēta thēcia.
tenacitas 2 rapacitas: 2 hijs vnus
iuriga ābobus p̄sidet: hinc ardoꝛ.
Sola siquidē auaicia. q; ꝺducē plures
nō patit: vno ꝺtenta ē seruitꝺ.
Ipē veꝺ iiuicti opis propcꝫ admoꝛ
atq; īfatigabilis executoꝛ. vrgen
dis sane iumētis thenabꝫ flagꝝ
vtit acꝛiciis: libidie acq;rendi.
et metu amittendi. Sut 2 alij rḡes
egipti pncipes. 2 rpi hinc inde curꝛ
siues ī expediacione dñi sui: sicut
auidia q; ē vnus de maioꝛib pn
cipibus. sicut iimica fidei. ipietatis
magnū et rpā tenēs locū ī domo
et rḡno pharaonis. Et multi sut
adhc alij ifeioꝛes oꝛdis satrape
et egipcij. quoꝝ nō ē nūs in exci
tu pharaonis: quoꝝ et noīa et offi
cia nr̄ nō et arma et apatꝰ equo
rūs studijs ut ī hijs exercitatꝫ

ī q̄renda v̄ lingo. In ustoz itaq; pn̄
apū fortitudiē curruū q; suoz. ītu
sibilis pharao vbiq; discurrēs in
oēj failiā dn̄i: q̄bus pt̄ vīb; mo
tyrānico debachat. In tnīs etiā tnīb
diebus v̄ exeūtē isr̄l de egypto īse
q̄t. At ille nr̄ subiectus curribus
nr̄ protectus armis v̄ nullioꝰ tn̄ so
la dn̄i manu ꝑfortq; secūe decantat.
Cātemꝰ dn̄o gloriose ei hōrificatq; e:
equū et ascēsorē proiecit ī mare.
Ecce ut. Hij ī curribus et tnīj ī eq̄b;
nos āt ī nōīe dn̄i di nr̄i īuocabim⁹.
Et hr̄ dcā fit̄ pro adducta silitudie
de eq̄tatu dn̄i: et curribus phāoīs.
Pꝰ hr̄ aīca appellat. Illā ipē q̄dē
et an̄ libeāc̄one aīcus eāt v̄: alio
qn̄ nō libeāss quā nō amasset.
ꝯ illa bn̄ficio libeāc̄oīb adducta
ē ut eēt aīca. Audi deiq; cōfitēte:
nō q̄ dilexeī mꝰ eū nos īq̄t: sed
ipē ꝑ nos dilexit nob. Recordare
mūt n̄ moysi et ethiopisse: z agt
noscte iā tuc ꝑfigūatū diuīgium
vbi et aīe pectatīb v̄: et discīne si
potēs q̄d dulcꝰ sapiat ī sideā cōe
suauissimi sacīmēti: vbi ne nimiū benig
digno. an aīe tēstābilis glā. an
īopīata fiducia ptōzis. Sed nō
potuit moyses ethiopisse mūre
pellem v̄ potuit xr̄s. Seq̄t ei. Pulcre
fuit gene tue sicut tēntoꝝ. Sed hec
ꝑ moī altei refuet v̄ ut semp q̄
ī mēsa sponsi nob apponūt. cāa
uiditate sumētes. eructeq; ī xp̄o
laude z gloīa ihū xr̄e dn̄i nr̄i: q̄
ē ds bndcūs ī scla Amē. Sermo
Pulcre fuit gene. xl.ª
tue sicut turturis. Te
nēa ē sponse vēnia v̄:
et ad ītrepacone sponsi. puto facie
eiꝰ rubore ꝑfusa est v̄. pulchꝝ ꝙ ex
eo apparens. ihc audt. Pulcre
fuit gene tue sicut turturis.
Vide aūt ne carnalit cogites colo
rata carnis putredine. et pzurule
tua flaui sanguinei ve lyoris putre
cutis simplicem sumati atq; eāliter
sufficiente v̄: e q̄bus sibi īuce mode
rate pmixtis. ad venustādā genaꝝ
effigiem. rubor subpallidꝰ ī effiae
tam corpoee pulchitudis tēpatur.
Aliogn̄ ī corpoea illa aīe īuisibilis
ꝑ sba. nr̄ corporeis distincta mēbris.
nr̄ visibilibus extat fucata coloīb?
Tu veō spūalē ceīaā spūali si potes
attīge ītuitu v̄: et ad coaptandum
ꝓpositē silitudis frema. cogī aīe fa
cie. mētis ītenacōne v̄. ex q̄ nūc rei
tudo opis. sit ex facie pulchitudo. es corpis
tiat. Porro vēcudiā ītellige cōgm
coloīe ī facie. q̄ hr̄ potissimū vtq
et venustate īgeat v̄: z augeat gīā.
Pulchre ergo fuit gene tue sit tuīb.
Poteat vsitaq; facie pone. et dest
bē pulchīa: sit solet. cui pulchitudo
laudat. pulch facie seu decora facie
dici. Sed nescio quid sibi voluerit.
ut magis genas plualit dicendū
puuerit v̄: nisi ꝙminime id cōsideri
ocioſu. Spūs nāq; sepie loquitur.
cui no est fas vel modicū quid
dīno asscribe ocioſu v̄: a sec̄q dm̄ q̄
oportuerit. Est utq; sine dubio causa
q̄cūq; illa sit. cur plualit genas ma
luerit v̄: q̄m singulāt facie dicē. Et
si melꝰ tu nō habes v̄: ego q̄d m̄ vi
det apeio. Duo queda in ītenacōe
q̄dā facie aīe ee dirim⁹ nece rēqui
rūt v̄: reb z causa v̄: id ē quid ītendas
et ꝓpt quid. Est ex hīj sane duob⁹
aīe vel decor vel deformitas iudi
cat v̄: vt vbi causa. Sua q̄ labo ista
rea atq; pudica pudicam habuerit.
illi merito vēāt ꝙ dict v̄: pulchre
fuit gene tue sit turtīb. Caue veō
alteo eoꝝ caruerit. nō ꝑt dici de ea

q̄ pulchre sunt gene eius sicut tur
turis. ppt eam q̄ adhuc expte erit de
formitatē: multo aūt minus illi
ho poterit ꝛnenie. q̄ netrū hoz hre
laudabile iūcūt. At istud totū fieret
planū ī exēplo. vbi causa. intendat
qs aīm iq̄iende veīt. atq; id. solo veri
tatis amore. t nōne ib t videt et rē
et causā hre honestā. meritoq; sibi ve
dicāt quod dr. pulchre sunt gene tue
sic turturis. Quippe. aut ī neutra
genaz neuus rēhensionis appeat.
Quod si mīme q̄dē veritatis desiderio.
si aūt ānis gloie aut alteri⁹ q̄liscūq;
ꝛmodi tpalis obtentu ī veritatem
intendeīt. iā et si vnā genaz videat
hre formosā. nō tm arbitror dubiū
iudicāt vel expte deformē: cui⁹
alterā faciem causē turpitudo fe
daueīt. Si aūt videīs hoiem nullis
honestis studys intendentē. sed
carnis irretitū illecebris. vētri
et luxurie deditū. q̄les sunt illi q̄z
vēt dīs ē. et glā coz ī ꝛfusione. qui
frena sapiūt: qd ysti. nōne extrēe
pte fetidissimū iudicabis: In cui⁹
vtiq; intentione et res et causa re
pba īuenit. Ergo intendē non in
deū. sed ī sclm. sclaris aīe ē: ner
vllā prorsus genaz speciosam
hrīis. Intendē aūt q̄si in deū.
si nō ppt deū. ypocrite plane aīe
est: aug2 si vna facie decōa vi
det: q̄ ad dm q̄uisq; intentione
respiciat: ipa tm filacio omē i
ea decoris extīat: 2 magis ī greit
feditatē. Si aūt vel solū vel maxi
mū ob vite pritis nāa ad deū
diuteīt intentionē. non q̄dē fecit p
pōsis putrida. pusillanimitatis tm
vitio dicim⁹ sub obscura 2 mino
accepta. Porro econtrario. intendē
ī aliud q̄m ī deū qd tm ē ppt deū.
nō oīno male. si marthe negociū ē.

Absit aūt. ut quēq̄m oī ē. quisq̄m
illam dixerīt habē deformē: ner
tm ad pfm affirmauerīt pueīsse
decoris. quippe q̄ adhuc sollicita
ē et turbat ergo plumaz: 2 nō
pt strenoz actuī vel tenui pul
uē nō respgit. Que tm cito fuale
q̄ deterget: vel ī hora sue dormitā
nis casta intentio. et boe ysaie mr
rogatio ī deū. Ergo solū iquere
deum. ppt ipm solū: ihc ē plane
vtraq; baptiste intentionis faciem
hre pulchrā: atq; id. ppriū spōse
atq; speciale. cui merito singulāris
p̄rogatiā audie meīat. Pulchre
sunt gene tue sicut turturis. Cur
vēo sicut turturis. Pudica autem
la est: 2 ysaias ei⁹ nō est cum
multis. si solo dēge ferē stēta cō
pāe: ita ut si illū amiseīt. alīm
nō requirat: si sola deiceps. Tu
(quisq;) ergo qui ihc audis. sane nō ono
se audias ea q̄ scripta sunt ppt te.
et nunc ppt te vsant et disputāt:
tu iq̄m si ad istā moī spōs sti ma
cita mēta monitis et tardestis
die opam: quo aiam tuā sanas
sponsam dī: studē abas speciō
sas has hre genas tue intentionis.
ut ymitator castissīe voluis sedis
sedm ppheta solutionis. qm leuasti
te sup te. dīno sup te est: an
geloz te dno desponsauī. An no
sup te adherē deo: atq; vnū spūm
cū eo: Sede itaq; solitarius
sicut turtur: nichil t et turbis.
nichil cū multitudie cetoz:
etiā rpm obliuisce pplm tuū et
domū pris tui: et concupiscet rex
decorem tuū. O sca aīa sola esto:
ut soli rgi olim sues terpam: q
t ex omibus elegisti. Fuge pub
licū. fuge 2 ipos domesticos:

secede ab aīab et ītīb ; eaā et ab illo q t mīstrat. In ne sab te ve cūdū tne sponsū ; et q nequaq̄ suā velit t idulgē pnaā pītib? ceteīs ; Secede ergo. sed mēte. nō corpore ; sed itēcaoē. ſ devocione. sed spū. Spūs ei añ facie tuā t dns. spūs q̄ recūt. nō corpis so litudīe ; qm̄ et corpe interdū nō ocioſe te ſpetas cum oportuīe potē pſerti ī tpe oīonīb? Teneb e eaā ī hō 2 mandatū sponſi. 2 form. Tu īgt cū orabis mt ī cubicu lū tuū ; 2 clauſo ostio. ora pīem tuū. et quod dixit fecat. Solus ī oratione pnoctabat ; nō modo abscōdēs se a turbis ; sed ne vllū quidē discipulorū. ne vllū doēſ tozū admittens. Deīq̄ tres ſe cū ītīb? sibi adduxēat cū vltro pperaēt ad mortē ; a quib? ē ab eis orae volens. Ergo 2 tu fac filr ; gn̄ orae volucrib. De ceteō ſola t mētis et spūs ſolitudo. So lus eb. si nō coīa cogiteb. si non affectēb pnaa ; si despicias qđ mlti ſuſpicāt. si faſtidias qđ oīb? de sideraī. si iurgia deuitēs si dap na nō sentias ; si nō irrorderis iniuriarū. Aliogn. nr si solus corpe eb ; solus eb. Vides ne posse ēe te et solū nr multos ; et cū solo eb nr multos. Solus eb ī quib? caīq̄ hoīm vſeris frequentia ; tm̄ caue alicne suſpitionis ēe a cuiosis explorator. aut temeā rius iudex. eaā si pperā actum qđ deprehendas ; nr sic iudicēs, pxi mū. magis aut excusa. et excusa ītenaonem. si opus nō pot. pu ta ignoīaā. puta surreptionē. puta casū. Et si oem oīno dissua cionē rei ētitudo ētulsat ; suade suade nichilo? nre t ; et dicto qđ temetipm. Vehemens fuit nimis tēptatio. Quid de me illa fecisset. si ac cepisset ī me filr ptātem. Et me mēto me alloq̄ sponsā. 2 nō aīam sponsi īstruē ; cui alia rō t diligē dus obſuandi ne qđ peccet. et explo randi an peccet ; et emendandū si pcm̄ fuerit. Aqua sana nāte spōsa lubēa est ; soli vuens sibi et xpi q̄ diligit ; sponso patet et dnō suo. q̄ t bnōcūs īsola. amē. Sermo. xlj?

Collū tuū sicut monilia. Solet oīri collū monilib? ; nō xpūs xpiāi. Sed hoc ille fiaāt. q̄bus de xpto nō ī est decor ; aliūde nēte ē ut mendicēt vn se speciosas mēciant. Nam sponſe col lū uta ī semetipſa formosum 2 ta decent q̄ na formatū ē ; ut ex tn secus non requirat oītū. Cōdem opus ē pegrinoz furos adhibē colorū ; cui pria et tm̄ q̄ tuta ſufficiat pulcritudo ; ī tm̄ ut xpoz quoq̄ q̄ ad oītū ornādū q̄uenit monilū possit adequāe nitorē. Hoc nēpe itelligi qui mi me qđē a collo ut assolet pendere monilia ; ſ xpm̄ pocaūs ēe sic monilia dixit. Ut aut inuocandus ē nob? spūs scr. ut sicut spūales sponse genas sua dignacione ebuit inuenie ; ita eaā xpūs spūale collū demonstrāe dignet. Et meo quidē itellectu. q̄ mi ītumbit loqui q̄ sentio. nu clūl uteī veīsilī probabilq̄ ve elucet ; qm̄ xpm̄ aie ītellām collu noie designāi. Tu quoq̄ idem ut arbitroz approbabis ; si aduertas sili tudīs racionē. In nō sine dēbuit deī collū quodāmō vice fungi ītel lcūs. p q̄tuaīa ticat ī se spūs vita lia alimenta ; atq̄ ī queda trāsfu dit viscera moz affrūi q̄ suozū ;

Hoc igit sponse collū. id ē pur⁹
et simplex ītellāis. cū nuda ⁊ ap
ta veitate satis p serpm reuiteat.
nō īdiget ōrmēto: ꝑ rpm magis tā
qꝫ ꝓfuit monule aiam decēt er
ornat: ac pīm file mōilibus rpis
describitur. Bonū mōile veitas:
bonū puitas siue simplicitas: bo
nū plane et monule. sape ad sobue
tatem. Philozophoꝝ vel hēticoꝝ
ītellāis. nō ihc ī se huc pūitatis
veitatis ꝙ ruitore: et ō multam
curā geruut rpm colorāe et fu
care phaleis v̄boꝝ. et versutijs
sylogismoꝝ: ne si nudꝰ appeat.
fuscā etiā turpitudo appareat. Se
qt. Murenulas aureas fuscem⁹
t: vīmiculatas argento. Si fuscā
singulāt ⁊ nō plūalt faciem⁹
diuisū: absolute et īdubitanter etiā
hō loqu sponsū pronūciasse. Illut
at vide. ne forte magis sodalibꝰ
eiꝰ congruencia assignem⁹. spō
sa qī ꝛsolātijs tli promissione.
ꝙ donec puciat ad vsionē tuā
desideio sic flagrat. fruī fuit illi
murenulas aureas pulchras
et ꝑciosas: q fuit auriū ōrmē
ta. Itaꝙ hō ꝓpter ea ut opinor. qz
fides ex auditu: et qm diu p fi
dē ambulat ⁊ nō p speciem. dā
da opa porꝰ īstruendo auditui:
qī visui extendo. ffruste namꝙ
itendit oculus qui nō st fide
mūdatꝰ: cū solꝰ qꝰ mūdo fuit corde.
videndi ꝛpia promittat. Scrip
tū vēo ē. fide mūdans corda eoꝝ.
Quia ergo ex auditu. et ex illa
visus purgacio ē. meito illi or
nandis auribus itendebant:
diū auditus sic ut rō docuit vi
sus st ꝓparacio. Tu iquiuit o spō
sa ītuende dilā ihū claritatē
sed hoc alteiꝰ tpis est. Damꝰ at
ī pūcipū ornamenta auribus
tuis: quod t est iterī consolacio:
et ꝓparacio ad hō rpm qđ postulas.
Ac si istud ꝓpiete ei dicat. Audi
filia et vide. Dide desideās: ꝙ
audi prius. Gradus ē auditus
ad visum. Proiñ audi ⁊ īclina
aurē tuā ōrmētis qt⁹ facim⁹:
ut p auditus obediencia ad glo
riā pueias vsionis. Nob auditu
tuo dam⁹ gaudiū et letiam:
nā visu nō ē nrm dāe. īqꝫ ple
tudo gaudij et tui desiderij adi
plecō: sed illuꝰ quē diligit aia
tua. Ipe ut gaudiū tuum plenū
sit. ondet serpm t. Ipē adipleb⁹
te letitia cū vultu suo. Tu iterī
accipe ad ꝛsolacionē murenulas
hyas ad ꝛsolacionē de manu nostra:
tetim delcāciones īdextea eius
vsq ī finē. Adūtendū cuiꝫmodi
ei murenulas offert. Aureas inq:
et vīmiculatas argento. Aurū
dignitatis ē fulgor: aurūq; de
sursum est — Hoc auro fulge
tia quedā qī veitatis signacula
spondet se figuatos. hijs q̄bꝰ id mi
nistery est supni aurifices: aī
mētis aīe auribus īsertos.
Quod ego nō puto ee aliꝰ qm ter
ere spūales quasdā filitudines.
et īpis priusquā dine sapie sensa.
aīe ītplantis ꝛspectibus īpōre.
ut videat saltē p speculū 2 īenig
mate qđ nondū facie ad faciem
valet vllatenꝰ itueri. Dīna fust.
et ñ exptis prorsus īcognita q
effamur: quō vīz ī hō mōlī cor
pore. fide adhuc hīnte stati. et nō
dū ꝓpalata pspicua. sba lūinis.
iā tū pie mēdū ītplacato veitatis
ptes suas agē mē nos vel ex
pte pūit: ita ut inde licuit v
surpare etiā alicui īrm. cui hō

(sapia)
(fides)

datū fuerit desr̄. illud aplī. Nunc
gnosco ex pte. Item. ex pte cognos
cimꝰ: et ex pte ꝓphetamꝰ. Cū aūt
dīnitus aliq̄d rapti et veluti ī ve
hemate chorusca luīs intr̄ luxerit
mētē spū excedenti. siue ad tpalē
tū nimij splendoribus. siue ad doctr̄
ne vsum. Ītinuo nesao vñ assit
ymaginatorie quedā rerū ifeliorꝫ
silitudies. ifusꝰ dīnitus sensib⁹ co
uenient accōmodate: quib⁹ quodā
mō adūbratis prūssimꝰ ille ac
splendidissimꝰ veritatis radius. et rpī
aē tolerabiliorꝫ fiat: et ab⁹ mūdi
tē illū voluerit capabiliorꝫ. Existīo
tñ rpalē formaī ī nob⁹ sc̄orū sug
gestionib⁹ angelorū: sicut ecōtrio
ōtrias et malas. īgerī īmissiones
p angelos malos nō dubiū ē. Et
fortassis hīmc illud ē spectaculum
atq; enigma ut dixi. p qđ videbat
aplūs ex ipsīmoī prūb⁹ pulchritudīs
ymaginatiōib⁹ angelorū q̄ī mālib⁹
fabricatū: q̄tinꝰ et dei ee qđ pure
et absq; oī fantasia corporeatū
ymaginū ēnitatur sentiamus.
et elegantē qualibz silitudinē.
qua id dignū vestitu appuerit
mūsterio deputemꝰ angelico: qđ
signasse expressius videt alia mē
ptiendo dicens. Silitudies aurifab
factaem⁹ t̄: cū distinctionibus ar
genti. Vnū ē cū distinctionib⁹ ar
gēti: et vmiculatas argento. In
(m. qđ significare videt. nō mō silitu
dies ītus p angelos suggerī: sed
nitorē quoq; eloquij p rpōs ex
tīsecus mīstrari: q̄ congrue atq;
decenter ornate atq; fructuos ab au
ditorib⁹ capiant et delectabiliuꝰ.
Q̄ si dixeris. quid eloquio 2 argento:
dicat t̄ aplūs. Eloquia dñi eloquia
casta: argentū ignē exāīnatū.

Ita ergo illi celestes āmīstratorij
spūs. peregrinati ī tris sponse fac
ut murenulas aureas: vmiculatas argento. Vide aūt illa aliud quo.
cupit. 2 aliud accepit: ēnitenti adeo
tēplatiōis quietē labor pditionis
ponit: et sitienti sponsi pciam:
filiorū sponsi piendor. alendorum
q̄ sollicitudo īnigit: neq; nē tm ac
cidit illi hō. sed et alia vice ut mei
ni. cū sponsi āplerus et oscula suspi
rāet: rn fum ē ei. q̄ melior sūt vbera
tua vino: ut ex hō se ītelligēt mīrem.
atq; ad dandū lac pnūl. nutriendosq;
filios reuōrū. Fortassis et alys cātica
hūj loās. hō rpm tu q̄ n̄ pig sīs
ad īgrendum: p te rpm aduertere
poteris. In nō res ista quondam
īsēo prūarcha iacob pfigurabatur:
cui frustratus optatis diuq; exp
tatis rachelis āplerib⁹. pro steli et
decora. fecundā et lyppam. īuitus.
atq; ignarꝰ accepit: Ita ergo nūc
sponsa sue cupiens 2 īquirens ubi
ī meridianis hoīb⁹ diligāt pascat et
cubet. murenulas pro eo reportat
aureas vmiculatas argento: id ē
sapienaā cū eloq̄aā: haut dubiū
q̄n ad pdicationis opus. Docem⁹
same ex hō mūtenda plerūq;
dulcia oscula ppē lactantia ubera:
nē cuiqm sibi. sed illi oīb⁹ q̄ mor
tuus ē pro oībus ee viuendum.
Ve q̄ bn de deo et sentie 2 eloq̄ ac
cepert. si questū estimēt pietatē:
si tendat ad tanē gloriā qđ ad luc
dei accreperāt erogandū: si alta sa
pientes. hūilib⁹ nō assentiat. Ida
ueant quod ī ꝓpheta legit: dicente
dño. Dedi eis aurū meū 2 argē
tū meū: ipī aūt de argento et
auro meo expati sūt baal. Tu veō
audi. qđ sponsa accepta hīmc qđem

ītrepacone, unde vēo promissioē. respondēt. Nec ei vel de promissis extollit. vel pro repulsa imsatiat? sed sicut scriptū est. corripe sapientem et amabit te: etitē qđ ad promissiones spectat. qñto maior es hyuluma te ī oībus. Quod ex eā rnsione meliꝰ utriūꝫ patebit. Sed npā si placet discussio. ī aliud ymonis principiū differat. Et de hijs q̄ dēā sūt gloriſicemus sponsum ecclē dnm nrm ihm xp̄m: qui ē bndcūs ī secula Amen

Sermo xlij?

Quum ēet rex ī accubitu suo: nardus mea dedit odorē suū. Hec fuit vba sponse: q̄ hodiernū disputamꝰ. Hoc rursum quod dedit vbi ītrepata ē a sponso: nō tm̄ spōso. sed cum sodalibus. Quod facile ē aduitere ex vbis npis. Cū ei nō dicit qī ad sedam psonā. cū ees rex ī accubitu tuo. sed cū eet ī accubitu suo: patet qđ nō ipm̄ loqt̄. sed de ipso. Puta proīm sponsum. vbi eā q̄m̄ visum fuit aut corripuit a rpressit. apta ex suffusioē genaꝝ vēcundia. cessisse loco. ut illa se absēte loqret liberius q̄ sentiet: ꝑ et si paudior ut assolet qm̄ oportuit. et deiectior aio frā eet: sodaliū eā asolationes exigent. Qđ tm̄ et facē p̄ seipm̄ nō neglexit: qñtū iudicauit pro re oportē. Nam ut clarū relinquiet qñtū sibi ī illa correpcone complacuit. qppe iam sensit digne. et p ut oportuit accepta: non sane am̄ se absentauit. qm̄ ex habūdācia qđ nō est dubiū cordis prorūpebat ī laudes ei⁹: et genaꝝ collꝰ eiꝰ pulchitudinem amendaret. Ptea et que cū npā rmanent blande loquit̄ illi. et munera offerūt: sacrēs dni voluntate. Ad npās ergo rnsio ei⁹. et ī alius quidē ꝺterio sremat⁹ sit se ipi. Sed pusqm̄ ex hac testa nucleum spūs elicē ī hoc emus: dico unū breuit. Felix cui sua obiurgatio sic rndet: q̄ admodū hēns formā pnās loci. Utinā magis nesciēt obiurgāc nocē sic: hō ei melꝰ. Sed qm̄ ī multis offendimꝰ oēs. ni tacere non licet: cui ex officio ītubit peccantes arguere? magis at̄ urget caritas. Et si arguēs ? fecēs quod meū ē. illa at̄ precedens ītrepatio mīme qđ suū ē facat. nec ad qđ missi illa. sed reuitet ad me vacua tāqm̄ inanū feiens et rsilies? quid me aīmū tr̄ hīe putatis fīēs? Nōne angor. nōne torqor? Et ut m̄ usurpem aliqđ ex vbis mgri q̄de sapiā nō possum. prorsꝰ coartor e duob⁹ et quid eligā nescio? placē ne mi ī eo quod locutus sū. qm̄ qđ debui feci: an pēitenaā agē sup vbo meo. quia quod volui nō rcepi. Volui nimiꝝ perime hostem et cipere frem⁹: et nō fecī sic: magis aut contrīui acuit. Nam lesi aiam: et auxi culpā. Inquidē accessꝰ et temptus. Noluit audiē te iquit: quia nolui audiē me. Vides qm̄ maestas exemptus? Nō te puteꝰ me solū sprenisse. dns locutus ē: et qđ dixit apls̄e. dixit aplis. Qui vos spnit aut me spernit. Non sū apl̄s. nō sū aplis: et apl̄s tm̄ et apli audeo dicē vice fungor? et quibꝰ nō equor meritis: cor ipluor cuius. Et si ad mea nulla confusionē. et si ad gñde pculū m̄: sup cathedrā moysi sedeo. cuꝰ tm̄ nō vendico m̄ vitā nec exprobro. Quid tm̄? Nō io cathedre

grāz:

nō defetur. qm̄ occupata ē ab
īdigno. Etiā si scribe et phariseī
i ea sedeat iquit. que dicit faciat.
Plerūq; etiā ipacia stemptui iu
git. ita ut aliquib nō solū nō aiet
corrigi obiurgatus. sed msup ob
iurganti īdignet. more frenetici
manū media rpellentis. Ira
pusitas. Medicīi iascat. q non
iascat sagittantis. Est ei q sagittat
i obscuro rnis corde. q 2 terpm nō
sagittauit ad mortē. 2 illū non
monuit. m̄ īdignis q sanū te fieri
optio. Iascat mū iquit. et nolite pec
care. Si pcō trascris. nō solū mime
pectis. sz et qd pectauit exīnat.
Huic vero et pcīm rtis. medici
mētū respuendo. et pectae appo
nis rrobilit iascendo. et ē sup
modū pectans pcīm. Aliquotiēs
addit et īpudenciā. ut nō mō īpa
tienter ferat qp corrupit. sed etiā
id vī replhendit īpudenē defendat.
Vo plane despacio. Frons igit mu
lieris mētris fīe ē t. noluisti eru
bescere. Et aut. Recessit zelus meus
ate. ulc nō trascat t. Solo auditu eo
tremisco. Sentis ne qūq pudi. qūq
horōr & tremoris sit re. pcī confessio.
Dicat itm. Ego quos amo. arguo et
castigo. Si ergo te zelus deserit et
amor. nc eis amore dignus. q 2 dig
nus castigatione censeris. Videas
q2 tē magis iascat dē. cui nō tras
cat. Misereāt inquit ipio. 2 nō discat
facē iustitiā. Iniam hāc ego nolo.
Sup oem mīā miseracio ista crudelis.
Sepiens m vias iustitie. Sacius
pfecto m iuxt hebe ysiliū apphendē
disciplinā. negī iascat dns. 2 pcā
de via iusta. Volo iascis m̄ pī mi
sericordiaī. sz illa ia q corrigis
deuiī. nō qua extrudis de via.
Illud tua nob benigna mādūsio pit.
Hoc formidolosa nutrit dissimulacio.
Nō ei nescio. sz ei sentio te tractum.
tē maxie ofido spicū. Et tei iacta
fuerīs. mīe recordabeis. Deus igit tu
spiritū eis fuisti. et vbi assistens i oīb
aduersionēs eorū. moysen loquit
et aaro atq; samuele. quos nō pre
miseat. et hēo vocat spiritaconem.
q eorū dō nō pepat excessib. Huic
tu ergo atq; hanc t exludito teter
nū defendendo errorē. et accusando
correctionē. An nō istud ē malū di
cē bonū et bonū malū. An non ex
odiosa īpudencia pullulab mor īpei
tencia. mē desperationis. Quē enī
peniteat sup bono quod putat. Ve
illis iquit. De istud et nū est. Aliud
ē quēq; temptari a spūa scupia ab
stractū et illectū. et aliud spōe appetē
malū tāqm bonū. ad mortē qi ad
vitā male secuq; sperāe. Pro hmoi
dico vobis malle aliq tacuisse et
dissimulasseq; agi spērā deprehēdi.
q; ad tanta reprehendisse pritae. Di
tab forsan michi. q bonū meū ad
me rutat. et q libeāui aiam meā
et mūdus fīi a sanguie hoīs. cui
ānūciaui 2 locutus fīi. ut auteret
a via sua mala et viuet. Sed et si i
nūa tlia addabs. me tū mime ista
solabuit. morte filij mtuente. q si
vēo meā illa reprehensioē libeāti
onē quesierīs nō magis illius. Que
ei mr. etiā si oem quā potuit curā
et diligenciā egrotāti filio adhibuis
se se sciat. si de mū frustrata se vi
deit. et oīb labores suos ee perit
ineffractos. illo nichiloq; mouente.
spūa vmq; a fletibus tempauit.
Et illa quide tpe pro morte tpali.
quanto magis me pro morte etna
filij mei manet vtiq; plōatus et
vlulatus multus. etiā si nichil

mcōscius sum. quo mihi ānūtiā
uerī illi. Videb eā a qūtis e regi
one malis. et se et nos libeat. qui
correptus māsuete vndet. vērēde
atq; esat: modeste obtpat: hūiluter
confitet. Huic ergo aīe īomnibus
me pfitebor debitorē. huic me mīs
trū et seruū tāq; dignissīe dnī
mei sponse. 2 q reuēā dīc possit.
Cū est rex īaccubitu suo. nardus
mea dedit odorē suū. Bonū hūi
litatis odor. qui de hac valle plo
ratonis ascendēs. pfectis ecīāq;
vitis rēgionibus. rpm quor rēgiū
accubitū grata suauitē rēspgat.
Est nardus hūilis herba. quā et
calide ferūt ee natīe. hȳ q; lībay
vnes cautiq; explorarūt. 2 io p
hāc videor mī nō īconuenīent hor
loto vtutē hūilitatis acīpere. si
q; sā amorib vaporibus flagret.
Quod ppterea sane dico. qm e hūi
litas quā nob veritas pāit. 2 no
hȳ calorem. et e hūilitas quā cā
tas foīt. et īflāmat. Itaq; hȳ quidē
i affectū. illa īcognitone consistit.
Ētenū tu si temet rpm ītuīs ad lu
mē veritatis et sīe dissimulatōe ipīcā.
et sine palpatione diiudicēs. non
dubito qn hūilies. 2 tu īoculis tuis
vilior e ex hac vēa cognitone
tui. qm nr dn fortasse id ee pa
tīāis īoculis alior. Scrīb igitur
hūilis. si de ope miserī veritatis.
et mīme adhuc de amoribus īfusioe.
Nam si veritatis rpi q te vēāciter
atq; salubrit demonstrauit. sicut
splendore illuīatis. ita affectib amo
re fuisses. voluisses procul dubio
qd īte e eande de te omīb tenere
sententiā. quā rpam apud te ve
tatē hre cognosāb. Sane quod īte
est dixeri. qm plerūq; no expedit
īnotescē omnibus oīa q nos scimꝰ
de nob. atq; rpā veritatis cautate
et cautelis veritate vetame pa
tā fieī velle. qd noceat agnoscentē.
Alioqn si pīnato amore tui tent?
detineb pīt mī te iudicū veri
tatis īclusim. tui dubiū e. mihi
te veritatem dilige. au ppium
pferb vel commodum vel honorē.
Videb nō ee id rpm. hoīem de
sepo nō altū iam sape. veritatis
lumine redargutū. et hūilibꝰ
sponte cōfitēte munē cautis
adiutū. Illud eī nōtis e. hȳ
voluntatis Semetipm exinanīt
īquit. formā suū accipiens. et
formā hūilitatis tradens. Ipse
se exinanīuit. rpe se hūiliauit.
nō nōtite iudicaī. sed mīi cautate.
Noteāt nimīx vilē se 2 ītempta
bilē demōstrāe. sed plane non
reputāe. qm strebat sepm. Vo
luntate pīorī hūilis fuit et nō
iudicio. q talem se obtulit qlem
se ee nescīuit. magis at plauit
mihi mū reputaī. qui se sibi mū n
ignorabat. Deīcīq; aut. Discede a
me. qr mitis sum et hūil corde.
Corde dixit cordis affectū. id est
voluntate. Itaq; nōtem exclus.
q voluntatem confessus e. Non
ei quo ego vel tu dignī mihi nos
īvestē dignos dedecore et ītepta.
dignos oi extremitate et īfelicitate.
dignos etiā supplicijs. dignos
plagis. nō īqm ita et ille. Que
tū oīa exptus e. qr voluit tāq;
hūilis corde. hūilis vz illa hui
litate quā cordis suasit affectio.
nō quā extorsit discussio vel
Ppterea dixi hāc voluntate hui
spem non redargutione veita
tis. si cautatis mī nos īfusione
creari. qr cordis e. qr affectionis e.
qua voluntatis. In n ved re. tu

iudicia. Itēq; eaā hō tuo eq; exāi
netur iudiaō: digne ne candē
dnō assignarī quem caītate con
stat exinaītū. caritate mūoratū
ab angelis. caītate pnūb⁹ sub
ditū. caīte baptiste mūb⁹ ēdia
tū. caritate īfīma carnis pas
sum; caīte postremo morti ob
noxiū. q̄ruce īgloziū extitisse.
Sed ad hō vnū adh⁹ tui sit cōsidē
re arbitriū; ītē ne eaā hāc nr̄az
hūilitatē ita caītate calentē
hība hūili et calida id ē nardo
putaueri designatā. Et si ita
cūcta probaueris; probab' enī
roī manifestissime accēscens.
tē si iā apud terpm hūiliatus es.
nrā illa hūilitate. quā scrutās
renes et corda veītas sensibus
īgerit aīe vigilātis. adhibe volū
tatē. et fac de nrīte vtutem;
quā nulla ē vtus fme sucien
na volūtatis. Sit aut fiet istud;
si nolis alē apparē foris; q̄m te
īucīs ītus. Aliō q̄n. time ne de te
rpō legas. Cū dolose egit ī cō
spectū eiq; ut īueniat⁹ īiquitas eiq
ad odiū. Ponderibus īq̄t et ponde;
abhoīnabō ē apud deū. Ad ēi;
Tu te deputabis ī secto ap⁹ teipsū.
veītatis trutīa pondēatur; et
foris altei⁹ p̄cj menacēs; ma
lorū te pondere vendis nobis.
q̄ nr̄ē accepisti. Time deū. et no
li hāc rem pessimā facē. ut q̄
hūiliat veītas. extollat volūtas.
hō ei est r̄sistē veritati. hoc
pugnāe contr̄ deū. aliis aut
accēscre deo; et fit volūtas vei
subdita; sed et deus. Nōne dō
īquit subiecta eit aīa mea;
Ait parū ē subiectū ee deo. n̄
sib 2 oī hūanē creature ppr̄ deū;
ner tm subdita;

sīue abbati tanq̄m p̄ceptori.
sīue p̄oribus tāq̄ ab eo̅ statutis.
Ego plus dico; subdē paīb⁹; subdē
et minoribus. Sit ei decet nos oēs iq̄
īplē iustitiā. Vade 2 tu ad mīoze
si vis ī iustitiā ee p̄fectus; deser ī
feīoz. mīoz ī eccliaō. hō ei facies.
Ecce et nr̄ē ad te sponse hmōnē
quē dixit; q̄ nardus mea dederit odorē
suū. Odor devocio ē. odor bō opinio.
q̄ ad oēs pueīt ut sit sīb bonus
odor. ī oī loco; spectabilis oībus.
amabilis oībus. Nō p̄t hō ille hūil.
q̄ veītas ad hūiliatem cogit.
q̄m sibi hī illā; et exīe nō patit;
ut sparsa foris redoleat. agnis
aīt nō hī odorē. q̄ nō hī deuocionē;
utpote q̄ nō sponte. neq; libenter
se hūiliat. Sponse vēo hūilitas.
tāq̄m nardus spargit odorem
suū; amore calens. devocioe vigēs;
opinione redolens. Spōse hūili
tas voluntaria est. ꝑpetua ē; fructi
fēa est. Odor eius nr̄ r̄prehensioe
exuat; nr̄ laude. Audiēat. Pul
chre fuit gene tue sicut turtuīs;
et collū tuū sicut monilia. Ante
pat et r̄pmissione ornatus au
rei; et nichiloī⁹ tū hūilit⁹ rndet;
et q̄nto se maiorē audit; tāto se
hūiliat ī oībus. Non gloriat⁹ in
meritis nr̄; int laudes suas hūi
oblīuiscit; quā et hūiliat⁹ sicut;
sub nardi noīe. Ait si voce vīgis
maīe dicat. Nullū meritū m̄ assis
sit ad tantā dignacionē; n̄ q̄
dns r̄spexit dō hūilitatē ancille
suē. Nā quid ē aliud nardus mea
dedit odorē suū; q̄m placuit mea
hūilitas; Nō mea īquit sapiētia.
nō mea nobilitas. no mea pul
chritudo. q̄ nulla erat m̄; si q̄ sola ieat
hūilitas dedit odorē suū; id est
solutū. Soluto placet deo hūilitas.

Soluto plane atq; ex consueto ex
celsus dns humilia respicit. Et io
cū eēt rex ī accubitu suo. ad ē ī ex
celso habitaculo suo: illuc q; hu
militatis odor ascendit. In altis iqt
habitat. et humilia respicit ī celo
ī tra. Ergo cū eēt rex ī accubitu
suo. nardus sponse dedit odorē suū.
Accubitus regis sinus ē pūb. qz
semp ī prē filij. Nec dubites rē
huc eē clemētē: cū phēnis accu
bitus ē prīne benignitatis diuersorium.
Audito clamore humilium ascendit ad
eū. cui fons pietatis ē māsio. cui
fauillaris suauitas. cui sibal vel
porci substratialis boīs tas ē. cui io
totū qđ ē. de prē ē. ut nil prorsus
in regia maiestate n prēnū. humilū
trepidatio suspiret. Deiq; ppt miseri
am ioptū et gemitū pauperū nunc
exurgam dicit dns. Horū igit sca
sponsa utpote caīssima domestica atq;
nō putat se arcendā sponsi gratia pe
nuria meritorū: sola de humilitate p
sumes. Regē deiq; noīat. nā sponsus
iterū ītrita ītrepidatione non audet:
et ī alto habitāe fatetur. nec sē tm dis
fidit humilitatis. Omittit etiā potēs huic
egruētissime aptāe hmōi. si recor
dāis dies illos q̄bus assūpto dño
vbi eāt pūb. et sedente ī dextrā pūb.
illo suo atq; nobili atq; glorioso ac
cubitu. discipuli erāt congregati ī
loco uno pseuerātes unanimit in
orōe. cū mulieribus et maria mre
ihū et frībus eius. Nōne ē videt reuerā
tur tpūs nardus pmule et trepidā
tis sponse dāe odorē suū? Deiq;
cū frūs est repente de celo sonus
tamq̄m aduenientis spūs vehemē
tis et repleuit totā domū ubi e
rāt sedentes: an nō merito pau
cula tuit dicē potuit. cū eēt rex ī
accubitu suo. nardus mea dedit odorē
suū? Patuit pro eo oībus ī loco
manētibus. qm̄ gratus humilitatis
et q̄ bñplacitus odor ascendēat:
cui mox tā copiosa et gloriosa re
muneratione rīsus est. ~~cui mox
tā copiosa~~. Cetū illa nō mgta bñ
ficij fuit. Audi ei quō mox repleta
deuotione. parat se ad oīa ma
la pfenda. pro noīe eius. Ha sequt.
Fasciculus mirre dilectus mihi mihi
ubera mea inhabit. Infirmitas mea
quā nostis: nō sinit ultiūs pro
gredi. Ho solum dico. qz tribulatio
nū amaritudies sub mirre noīe
dicit se subire parata: amore dilā.
Reliquū capli aliās prosequimur:
si tm a vob exoratus fuerit spūs sanc af
fuerit: q̄ nob ītelligē faciat vba
sponse. q̄ rpē ispirando formauit:
sit nouit ille cui rpē ē spūs lau
dibus iuuenie sponsi erāt. ihū dñm
nrm: q̄ ē bndictus ī scla: Amē.

Sermo. xliij.

Fasciculus mirre dilectus meus mihi:
ubera mea inhabit.
An rex: mo dilectus. An ī accubitu
regio: mo inter ubera sponse. ajag
na humilitatis uterus: cui etiam
deitatis maiestas tā facile se ī
clinat. Cuius reuerētie nomē ī vo
bulū ait mihi mitti est: q̄ longe
eāt. ibrem frūs ē ppe. Fasciculus
mirre dilectus meus mihi. Amara
amara res: dura et aspera
tribulationū significat. Ea sibi di
lecta causa imminē pfitaens gra
tulabunda ad loquit: confidens se
oīa vilia subituram. Ibant inquit
gaudentes discipuli a conspectu
sancti: q̄m digni habiti sunt pro noīe
ihū ignominiam pati. Merito deiq;
no fascem. Si fasciculum dilec
tum dicit. qđ leue p amore
ppi ducat. q̄q; laboribus imineat

et doloꝛib. ℣n fascꝛiculus mꝛ. qꝛ par
uulꝰ natus ē nob. ℣n fascꝛiculus
qꝛ nō fuit ꝺigne passiones hꝰ
tꝑis ad futuꝛā gloꝛiā. q̄ reuelabit
in nob. ℣ō eī iquit. qꝺ ī pn̄ā ē mo
mētaneū et leue tꝛibulacoīb mē.
supᵖ modū ī sublimitate etnū
pondꝰ gl̄e operat ī nob. ℣it ergo qn̄z
nobis īgens cumulꝰ gloꝛie. q̄ mo
ꝺo fascꝛiculꝰ murre. ℣n nō fascꝛicu
lꝰ cauꝰ iugū suaue. et onus leue.
℣nō qꝛ leue īse. nꝛ eī leuib passio
nib aspꝛis. moꝛtis amaꝛitudo.
ꝑ leuib tn̄ amāti. ℣t ī nō ait
tn̄ fascꝛiculꝰ murre dilect⁹ me
us. ꝑ mꝛ īqt. q̄ dilexo. fascꝛiculꝰ ē.
℣n et dilem noīat. mōstrāb ꝺi
leꝯb vim oim amaꝛitudinū su
pare molestiā. 2 qꝛ foꝛtis est
ut moꝛs vilāb. ℣t ut sciab illā
nō īse. sed ī dnō gloꝛiab. niz de ꝓpa
vꝛtute. sed de dn̄i aꝺiutoꝛio ꝑsu
mē foꝛtitudinē. ꝺꝛ illū mꝛ v
bēa sua amoꝛatuꝛ. tm̄ sciā ꝺe
tātet. ℣tiā si ambulaueo ī medio
vbꝛe moꝛtis. nō timebo mala. qm̄
tu mecū es. ℣eīni me ī vno su
pꝛoꝝ ꝑmonū duo ꝑpose vbera
ꝯtulacoīe dixisse atꝙ xpassio
nē. iux paulī doctnā dicentis.
Gaude cū gaudētib. flē cū flē
tibus. ℣uia veo mꝛ aꝺiusa et
ꝑspeā vsans. nouit vtrobiꝙ pi
cula nō deꝯ. medui hꝰ tremoꝛ
vberū suoꝝ vult hꝛē dilem. cuiꝰ
aꝺiusꝰ vēꝙ stinua protectione nul
tā. nꝛ leta extollat. nꝛ tristia ꝺe
ciat. Tu qꝙ si sapis. imitabeis
sponse prudenciā. atꝙ hui mur
re tātū fascꝛiculū ꝺe pn̄cipali tu
pectoꝛib nꝛ ad hoꝛā pacib auellꝛ.
amā illa oīa que pro te pculit
sep̄ī medꝛia retinēs. 2 assiꝺua
meditacone ruoluens. q̄ possis dicē
2 tu. Fascꝛiculꝰ murre dilect⁹ meꝰ
mꝛ. int vbēa mea ꝑmoꝛab. ℣t ego
freꝯ ab ī ceute mea ꝺuersione pro
actuo meitoꝝ. q̄ mꝛ ꝺe ēē sciebam.
hui mꝛ fascꝛiculū colligne. et inter
vbēa mea collocāe caīaū. collem
ex oīb anxietatib 2 aāritudib
ꝺn̄i mei. Primū vꝛ ī fatiliū illay
nātū. deiī labox qꝰ pculit ī p
ꝺicando. fatigacionū ī ꝺiscurrēdo.
vigiliax ī oꝛando. tēp̄cionū ī le
iunādo. lacꝛimaꝝ ī compatiendo.
ī siꝺiaꝝ ī collocq̄ꝺo. postꝛēo pcu
loꝝ ī flīb fꝛib. quinoꝝ sputoꝝ.
collaphoꝝ. subsānacionū. exꝑbꝛa
cionū. clauoꝝ. hoꝛuꝯ filiū. q̄ m
salute mꝛ gn̄ꝰ filia euā ca. copio
sissīe nosc⁹ protulisse. ℣bi sane
ī ter tot ꝺoloꝛifere murre hui ra
musculos mīme p̄mittenꝺa pū
ui etā illā murrā q̄ ī cruce pōtꝰ
ē. ꝑ neq illā q̄ vnctꝰ ē ī sepulchꝛo.
Quaꝛū ī pa appluerit sibi meoꝝ
aāritudinē p̄cꝛi. sed a futuꝛā
ī cꝛuciꝰixionē mei corpis ꝺedica⁹.
q̄ꝺoꝛā habūꝺāce sua⁹ hoꝛū e
ructabo. q aduꝛexeo. ℣nec nū nō obli
uiscar miseacionēs istas. q ī hꝰ
viuificatꝰ sum. ℣has olī scīs ꝺauid
cū lacꝛimis ꝛ̄qꝛebat. ℣eīat mꝛ īqt
miseacionēs tue. 2 vuā. ℣has et
alꝰ quꝺā sꝛoꝝ cū gemitu meoꝝa
bat ꝺicens. q̄ie ꝺn̄i multe. Quā
multi ꝛ̄ges 2 ꝓphe voluer⁹ vꝺe.
et nō vider⁹. ℣pi laboꝛauer⁹. et ego
ī laboꝛib eoꝝ ītroiui. ℣go messui
murrā. quā illi plātauer⁹. q̄ichi
hui salūis fascꝛiculꝰ fruatus est.
℣eo tollet cū a me. int vbēa mea
ꝑmoꝛab. ℣t mediti ꝺixi sapiam. ī
ī hꝰ iustice mi ꝓfectum ꝺsticu.
ī hꝰ pleitudinē scīe hui ꝺcias

salutis: i hys copias meritoꝝ.
Ex hys m medii potus salūris
amaritudinis: ex hys rursum
suauis vnctio ꝛsolationis. Hec
me eigit i adūsis. i prosperis r
pmuit: et mr letra tristiaq vite
pntis via rgia itedenti tutu pre
bent vtrobiq ducatu: hic inde
mala imineaa ꝓpulsando. Hec
mi ꝛsiliat mūdi iudicem: du tre
mendū ptātib9. mite huile q figu
rat: du nō solū placabilē ꝫ et
imutabilē repntat eū. q i accessi
bilis ē pncipatibus tribil' apud
rges tre. Ubera hꝫ mi ioze frequēt
sic vos scitis. hꝫ i corde semp sicut
dē scat: hec meo stilo admom fa
tuaia sit appet. Hꝫ mea iteri fub
limioꝝ phia: scie ihm 2 hic crucifi
xū. Non rquio sicut sponsa vbi
tubet i meidie: q letus ꝗplector
mea nr vbea ꝛmoratē. Nō rqro
vbi pascat i meidie: q itueor
saluatorē i truce. Illud sblimiꝫē.
istud suauius: panis illud. hoc
viscera refiat puuloꝝ. et io nr
vbea mea ꝛmorab9. Huc 2 vos
dilassitā dilcm fasciculū colligi
te vobis: hic medull' iscite cor
dis. hꝰ mute aditū pectoris: ut
2 vob int vbea ꝛmoret. Ihete illū
semp nō retro i humeis. sed an
p oculos: ne portātes 2 nō odo
rātes: et onus pmat. 2 odor nō
eigat. Ihemētote q ꝓcept eū sp
meō i vlnas suas maia gestauit
i vtero. fouit i gremio: sponsa sibi
it vbea collocauit. Et ne quid
pt mutta. frm ē vbū i mau za
charie ꝓphete. nr nō 2 quoꝝda
aliox: arbitror et ioseph virū
marie sup genua illi frequēt
arrisisse. Hij omib an se eū ha

bueruṫ: 2 nullus ret. Ere ergo
sint vob: ut et vos filr fugabis.
Si ei an oculos habuerit q̄ pōr
tis: pro eto videres ā gustabs dnm.
leuiq vrās pōrbitis: rpō aurili
ate sponso esse: q ē bndcus i scla ay

Sermo. xliij.

Botrus cypri dilcus meus mr: i
vineis engaddi. Ihilas
i murra: multomagis i botr suauis.
Ergo dns meus ihs. murra mr in
morte. botrus i rsurrōe: i sepm m
salubrima tpauit. i potu. i lacti
nus i mensua. Mortuus ē ꝓpter
pcā nra: et rsurrexit ꝓpter iustifi
cationē nram: ut pcis mortui
iustitie viuam9. Itaq tu si pcā lux
isti. bibisti amaritudinē: si aī iam
respiasti. i spem vite sanctioꝝ vita.
imutā ē t mirre aāritudo i vinū.
q̄ letificat cor hoīs. Et fortassis
hꝰ illud significauit q̄ saluatoꝝ
oblatū ē i truce murratū vinū.
et io noluit bibē: qm istud sitie
bat. Tu ergo post mirre ut dixi
amaritudines. vinū torūditatis
expies: i haut temē 2 pē die po
teris. Botrus cypr dilcus meus
mr: i vineis engaddi. Engaddi du
plicā hꝫ it̄pretationē: et vni a
be itellcāi fruit. Diat nāq fob
edi. et baptisma gentiū. lacrimas
q̄ pcātiū designat. Diat 2 orōs
tēptōis: q 7 lacrimas eque fundat.
et tēptiones q̄ minime vmq̄ de
sit vite hoīs sup tram. prospiaat.
Sed 2 pplius gentiū q̄ ābulabat
i tnbris. nūqm p se laqueos tēpta
tionū agnosce. ac p hꝰ nr euade
potuit: donec p gracā illig q̄ il
luminat cetos retexeit oculos si
dei: donec veiat ad eatem q̄ hꝫ
oculū temptationis: donec se tra
deret viri spūalibus instruendū:

ꝛ et hoc replet ubera matris: ꝛꝛ

ꝛ apte ꝛ

q̄ illuāt spū sapiē. et suo exprimē
to docti pnt̄ vēatē dicē: qz nō
ignorām⁹ astutias dyaboli et co
gitationes ei⁹. Iferūt i engaddi ar
busculas balsāi cresce: q̄ i modū
vineaz ab idigenis excolunt:
et in forsitā vineas appellauit.
Quoq̄ quid facēt botr⁹ cypi i vi
neis engaddi? Ab vnḡ botrob
de vineis i vineas trāspōrt? Solz
siquidē vinū vbi de e aliūde eue
hi: nō vbi adē. Ergo vineas en
gaddi dic plebes ecce: q̄ hz balsāi
liquorē spm māsuetudīs: i quo
paulo⁹ adhc i xo teneri tudine blā
de fouet: et dolores pēitencie
solat. Sed z si qs fr i aliq⁹ delicto
pturbatus fuerit: vr ecclastic⁹ qui
huc spm ia acepit. curabit mox
huiusmodi istruē i eode spū lenī
tatis: siderans semp z ne ipe
temptetur. In hoc typo. qdā qdā bap
tizandi fuit: ecce ea corporalit
oleo materiali vngē consueuit. Qa
veo et vulnea illoq̄ q̄ incidit i latro
nes. et iumento corpis pij samari
tani. ecce e deportus i stabulū:
nō i solo oleo. sed i vino sil et oleo
sanitatē recipiūt. Hec nū hz spūal
medicus. eaq̄ vinū feruōi zeli
cū oleo māsuetudīs: cui sane cō
uenit nō mō solaī pusillanimes:
sz et corripe ignotos. Si ei videit
illū q̄ vulnēatus e. id e q̄ peccau.
blandis ac lenibus hortamētis
q̄ i eū progata fuit mīme emen
dabit. magis ac fortē eaq̄ abuē
te sua mansuetudīe. et pacā neg
ligētiozē faciet et i pcto suo eaq̄
securius obdormīe: fruct̄o tam
suauī oleo moitoꝝ. oportebit
sane mordacoibus. ne vbi me
dicamētis. z vinū xpūctionis ifidē.
duis viz cū eo increpacionibq̄ atq̄
iunctionibq̄ agē: et si causa requirit
et diuīta tanta e. etiam censure ec
clesiastice baculo pcelle attemptoze.
Sed vñ illi hō vinū? Nec ei i vineis
engaddi vinū fuerit: sed oleum.
Queit ergo i cypro: na ista illa
ferax e vini. et vini optimi? tol
lens q̄ in sibi īgete botrū q̄ soli ex
plozatores de ista i vecte febant?
chorū apheticū p̄cedente. et sub
sequēte aplicū. mediū aī dñm pul
chre sentēciate figurātes. Huic ergo
botrū accipiens sibi dicat. Botr⁹
cypri dilect⁹ meus mihi. Videam⁹ bo
trū: videam⁹ qualit zeli vinū exp
mat ex eo. Etenū si pectanti hōini
hō pcto mīme idigt: sz magis q̄
quenda ei suauissimi balsāi rore
sudans piū exhibet xpassionis
affectū. hō scimus vñ venit. et iam
vidistis. sed nō audistis forsitan:
dm̄ naq̄ e. q̄ ex asideracione sui
ipi⁹ soleat māsuetū ee ad oīs?
dū hō asilo sapientissimi paulī.
ut pie cōdescēdē sciat pturbatis
i pcto: asideat semp ne et ipe tēp
tetur. In nō deiq̄ hic amor pri
mi radicē thuī de q̄ i lege mādat.
diliges primū tuū sicut teipm?
Ex intimis sane humanis affect⁹
p̄mordia duat ortus sui frēna di
cāo: et de ista hoī ad seipm naturali
quadam dulcedīe. tamq̄m de huore
treno sumit procul dubio vegeta
tionē et vī: p quā spīrāte quide
gracia desup. freq̄ p tuit precib?
ut quod sibi alia nāliē appetit. ne
ossorti. id e altei hoī quodā iue huā
nitatis vbi poterit et oportuerit
nō exhibet denegandū: sz sponte
ac libens impartiat. Ime ergo ne
si pcto nō obsolescat istī moi gte
et egregie q̄ suauius liquoz?

ut molliorē magis ad ꝓpaādū
pcātibus; qm̄ ad īdignādū aſpo
rē ſeſe ſenaat. Verū qz iuſt ſapien
tib ſententiaā. muſce morticie ext
minat hō ſuauitatis vnguentum;
7 nūme hz īſe naſ vñ id repar; ſibi
ſemel amiſſum; ſentit ſe dolenda
mūctione corruē ī illud qd' veaat
aut ſarptia. Proni ſuſ ſenſ hois
et cogīaones ī malū ab adoleſcētia.
Nō bō adoleſcētaā q̄ filius iunior
poſtōnē ſibi pīne ſbe poſtulat ſe
queſtri; et bonū ītrpit velle diui
dē quod ī cōe dulcius poſſidetur;
et hrē ſolus quod ptrpacione no
minuit; ꝓtione amittit. Deīgz oīa
īquit hō ſua diſſipauit; viuendo
luxuroſe cū mēcib. Crue nā hec
mereītes; Vide ne rpē ſint q̄ exter
minat ſuauib vnguētū. cārles
vz ꝛaipſcētie; de quibus ſalubri
me ſcrptia te āmonens. p̄ ꝛaipſ
cētia tuā nō eas. Et melio mou
tuas deſcbit ſapiens; qm̄ 2 mūdus
trīſit et ꝛaipīa ei9. Hyb ergo dum
ſatiſfacē ſingulaīt volum9; boī nos
ſociaī atz cēb. ſingulai ſuauitate
ꝑuam9. Hec ꝓfus muſce. moīe
tes ſordide ꝓfugētes; q̄ ī nob natie
decorē fedat. mētem cūb et ſolli
citudīb lacerat; ſociaī grie ſua
uitatē extīnt. Hmc hō filiꝰ iunior
appellat; qz naſ quodam īſenſate lu
bruo adoleſcētie deprauata. omīe
vīlis matūtatis ac ſapie ſucū a
miſeit; et ūſus ī aſpm arente aīo
ꝑter ſe vnūſos reſpiciat. frūs ſme
affrōe. Igit ab īcunte adoleſcētia iſta
peſſīa atz miſerīa. proni ſunt
ſenſus hois et cogīaones ī malū;
et naſ ad īdignandū qm̄ ad ꝛpaāe
dū paraaor. In hō tūqm̄ q̄no exu
tus horem ī quo volt ſibi op9 habz
ab hoibus ſubueniri. non volt rpē
hoibus opus habentib ſbueire;
magis aut iudicat ſperuit. nri
det. hō hoīes. deliqentes ꝓtēz.
nō ꝛſiderans ſerpm et ne rpē tep
tetur; a q̄ malo nūme p ſe ut
dñi natiua reſurget. neq; r'aupa
bit oleū īgeruīe māſuetudīs
qd' ſel extiatū in ea. Verūptn qd'
nō pt natiua; pt gīa. Crue er
go hoim vnctio ſpūs miſeāta
ꝓfunde denuo ſua benigne dig
bit. ib ꝛtinuo r'uertetur ī hoiez;
īſup et aliq̄d melio a grā q̄ a
natiua recipiet. In fide et lenīte
ſem̄ fraaet illū; et dabit illi nō
oleū. ſed balſamū ī vineis engad
di. Nec et dubiū ex fonte hedi
profluē craſma meliora; aug
vtiq; tinctio hedos vtit ī agnos.
et de finiſt tīſſert ī dexteram
ꝓtōzes. habūdāaq̄ qudē an ꝓfi
ſos vnctione mie; ut vbi ſup
habūd auerūt delicta. ſ'habūdet
et grā. In nō vē vidēt; r'dīſſe,
quodāmō ib hō ī hoiem; q̄ aī mu
ſl'aub feītate depoſita. et r'aupa
ta etiā cū fenore gracie huāne
vnctione māſuetudīs quā ī ipo
muſce car'liū anpiditatū pemt9
extīnarat; de ſuo quē geſtat hāe
ꝑmo q̄ rpē eſt. et materiam ſu
mit 2 foꝛm miſendi hoībus alis;
utq; ut tūqm̄ fe'alem quendā
rictū extoꝛreat. nō ſolū aug
facē hoim. quod patr rpē nolut.
ꝑ etiā nō facē omīa oīb q̄ūq;
ſibi fieī velut; En vñ oleū; vnū
vñ; Profto ex votro cypꝛ. eteni
ſi amas dñm ihm toto corde
tō aīa. tō vtute tua. nūquid ſi
videis ī furias ſtrepīū q̄ ferre
vllateng equo aīo poteis; q̄ me.
ſed mox arrectus ſpū iudiq; et
ſpū ardoꝛib. et tūq̄ poteſ ꝑpulan

a vino: repletus zelo phinees di
ces aī dauid. Tabescē me fecit
zelus meus: q̄r obliti sunt vba tua
inimici mei. Et aī dño. Zelus do
mus tue comedit me. Vinū ergo
ē fuudissimꝰ zeliasse. expressiū de
botro xp̄i: et calix īebrians x̄ amor.
Demiq; deus nr̄ ignis ꝯsumēs
ē. Et ꝑphā ignē dicebat de excelso
missū i ossibus suis: eo q̄ dño a
more flagraret. Vnīs utiq; ex fino
oleū mā suetudīs. et ex dīno a
more vinū emulationis: secuꝝ
accede ad sananda vulnera illiꝰ
q̄ iacet i latronēs: pissimi samari
tani optimꝰ imitator. Secure q̄
dicato et tu aī sponsa. Botꝰ xp̄i
dilatus meꝰ mihi vineis engaddi.
Hꝰ ē zelus iustitie. amor dilatat mei
mihi effectibus pietatis. Et de hꝰ
satis: nā et i finitas mea pau
sandū idicat. sicut et sepe factū
ita ut plerūq; cogar ipsas ut
ps̄as satis relinquē disputationes.
residuaq; explorū i die altīs rēs
uabē. Sed q̄d: Ergo i flagella pat
sū: sinens me adhuc longe retrō
ire paria meritis. Papule sane va
pule ut male operans: si forte
vbera i meritis irruerent. Fortassis
misebit flagellatoꝝ q̄ bonū i me nō
inuenit quod remuneret sponsus
ecce ihūs xp̄s dñs nr̄: q̄ ē sup oīa de?
benedictus i scla. ame. Ymo. xlv?

Ecce tu pulch es amica
mea. ecce tu pulchra:
oculi tui columbarum.
Pulchre optime ex amore sponsi
psumptio. ex amore indigno sponsi:
hꝰ rei exitus probat. Et rem p
sumptionē correptio correptionē emēda
tio: emēdationē remuneratio se
cuta ē. Ade dilatus: amouet magr.
rex dispar. dignitas exuit: inuen
tā ponit. Cedit ꝙppe fastus: ubi
inualescat affectus. Et sicut quondā q̄
amicus ad amicū moyses loq̄batur.
et dñs respondebat: ita et nūc mihi v
bi et quam. ac si mihi duos vicios.
fallacis admonitionis celebrat. ꝑfabula.
Ne miru. ex uno amoris fonte utiq;
ifluit: diligere iuuare. fouere pie. Er
go dulcora mella volat hinc inde
verba: mutui ise tocꝰ suauibus ferit
aspectibus: sm̄ idices amoris. Deiq; ib
ulla amica nuncupat: pulchrā ꝓnū
ciat. pulchrā utiq; et: cadē ab illa
uerissi reprehensibilis. Ver otiosa uocatio:
q̄ amoris ꝑfectio ē: et fortassis aliq̄
inuit reprehendū. Queam q̄ geīna aīe
pulchitudine: hꝰ eī mihi videt inuē.
Decor aīe humilitas ē. Ho a merito
hꝰ dico: cui ꝑphā pax dixerit. Respice
me dne ysopo et mūdabor: humili
tas et pectoris purgatā. humilitatē
significabo. Hac se post grauē lapsū
rex et ꝑpheta lauari ꝑsidit: 2 sic ru
ere uetuit quendā inocentiae retinere
candorē. Verū ideo q̄ gemuit peccauit
et si amanda: nō tm admiranda humi
litas. Et si q̄s inocentiā retinet. 2 mi
hiloꝝ humilitatē fugit: nonne tibi
is videt geīnū aīe possidē decorē.
Dēa mā. sermonis nō amisit. 2 humi
litate no caruit: et io sapit ire de
core suū: quia humilitate inocentie
sortauit. Deiq; respexit ignē humi
litatē ad ille sue. Ergo vbi q̄ custo
dire vestimēta sua mūda.
videret. simplicitatis et inno
centie: si tm et decorē idue humilitas
adiciat. Profecto audiet q̄ huiusmodi
iueniatur. Ecce tu pulch es amica mea:
ecce tu pulchra. Vtinā vel semel
dicas aīe mee dne ihū tu pulch ecce
es: vtinā m humilitatē custodias.

nā p̄mā veste ego male fuauiū. Ser
uus tuus ego sum. nec ei audeo ps̄
tei aīā: q̄ testimoniū decoris mei cū
p̄petratione nō audio. Sufficit mī si
sel audiā. Sed q̄d. si et hō i questōe sit.
Sao quid faciā. Venābor aīā fruc̄.
cumulatū ī ea decore. defor̄mib̄ ho
mūculq; āmiabor̄. gaudebo ad vo
cē sponsi. tām nichiloq; pulchitudi
ā murantis. Quis stat si salte ex hō
iūcturq; sim gram ī oculis aīe.
ut gr̄a ip̄ius et ip̄e iūciar it aī
cos: Deiq; aīab sponsi stat. et gaudi
gaudio. ip̄e vocē sponsi. En vox eq
ī auribus dilē: audiaq; 2 gaudeaq.
Assut sibi. loquit. pie. stemq; simul.
Nulla nos hmt subducat colloq̄o feli
cia. illa illecēb corp̄ib. Ecce ī quit
tu pulch̄ es aīca mea. ecce tu pul
ch̄. Ecce āmiacionis vox ē. rliqua
laudib. ac ieto admiranda. cui sā
tas admissa hūilitatē nō abstulit.
ꝑ ꝓuā admisit. ac ieto puleh̄re
petit. cui neut defuit pulchitudo.
Rara aiab ī trib. aut sanctate nō p
dē. aut hūilitate stimoniā nō excludi.
et io bta. q̄ vtraq; retinuit. Deiq;
probatū est. Nichil sibi ꝓpria ē. et
correpcione nō abnuit. Nō ecei cū
magr̄ deliq̄mus. vix fcim̄q; r̄prehē
di. Eq̄s aut equo suo audit. ꝑ se amai
tudies. nichil peccās. Nā et si desidet
vide clāitatem in sponsi. quid mali ē.
ac magis et laudis ē. Et tm̄ increpā pēi
tēcia egit. et dixit. ffasciculq; mir
re dilēs. meq̄ mi. int̄ vbera mea
pmorabit. Vox est. suffiat mī.
nolo iam scie. nī ihm. et hūc crucifixū. aq; hūilitas ac tu innocens
suscipiens penitentis affm. z q̄ nō
hz vñ peiteat. habet tm̄ ut peiteat.
Cur ergo iquib increpā ē. si nichil
mali fecit. Sed ei audi. mīe dispen
sacione. z prudecia sposi. Sic ab hc
oli obia sane cepta ē. ita z nūc hūi
litas spōse. Et quo ille iplē obia tuc
audiuit. nī agnou q̄ tecas dm̄. ꝑ
sic. Et hmt mō q̄ sub alys vb̄ dicit.
nūc cognoui q̄ hūil sib. hō ei ē
q̄d aut. Ecce tu pulch̄ es. Et io p
tonui ut eat. ut gloue sanctis ad
ditū signet hūi tas decore. Ecce tu
pulchra es aīca mea. ecce tu pulch̄.
Nūc agnou q̄ tu pulch̄ sib. nō solū
ex meo amore. ꝙ etiā ex tua hūte.
Nō dico nūc pulchra int̄ mulieb.
nec plchra ī genib vel ī collo sicut
an̄ diebam. ꝙ pulchra simplr̄ fa
cior. nō vtiq; pulchra ex xpiane.
nō cū distinctione. nō expte. Et add.
Oculi tui colūbarū. Apte adhuc
emendat hūilitas. Ad hō siquide
respicit. q̄ illa reprehensa de alta
ꝙsitione sua. statim nō erecta est
ad simplicora dñdā. ita ut dicat.
Fasciculq; mirre dilis meq̄ m̄. Mul
tū ꝓfecto distat int̄ vultū gloie
et fasciculū mirre. 2 io magnū hū
litatis insigne. in hac actōe sa re
uōri. Ergo oculi tui colūbarū. Ia
iquit nō ābulas ī magnis neq;
ī mirabilibus sup te. ꝙ istar sim
plicissime voluerit tenta es sim
plicoribus. nidificitas ī foā mib̄
petre. meis vulnerib ī moraris.
et libenter ea q̄ fiunt de me dubitat
ī cārto 2 passo oculo tuens colūbo.
Aut ecce q̄ ī ip̄e aiab hmt sp̄ūs scī
agnit. spualis magr̄ qm̄ simplex
ī ea intuitus. colūbe nōie medat.
Et si hō placeat. oz r̄fcās ca. pb
ad id q̄d paulo an̄ sodales mare
nulas ei facē aureas pmisit.
nō intenderes ut tē do cui orē au
res corp̄is. ꝙ ī fore audiā cordis.
Potuit vtiq; fieri. ut fide q̄ ē ex au
ditu corde amplio mūdato ad ui
dēdū q̄d an̄ nō poterat. ī structior.

reddẽtur. Et qm̃ deinceps de ac
ceptis murenul' i visu aaiaꝝ ad
itelligẽcã spũale visa ẽ pfecisse:
placuit spõso cui semp qd' ipse est
plag magis videi i spũ: 2 ãnũeras
id qd eis laudibz aut. Odi tui colũ
barũ. Jam me igit ituẽ i spũ i qr spũ
an̄ faacm tuã xp̃c dñs. Et habes vñ
id possis: qr odi tu colũbay. Ante
nõ habebas: et ĩ repmenda fuisti:
ſ nũc copiã habeto videndi. qro
culi tui colũbay: id ẽ spuales.
Nõ sane copiã quã petebas: ni ei
velmõ adhr ad illã porẽ: ſ q tm i
terĩ sufficẽ possit. Sane ducẽda
es de claũte i claritẽ: et ꝓcẽda vide
ut potes mõ: et cũ plus poteris. plꝰ
videbis. Nõ puto frẽs nõ puto
mediocrẽ hanc ꝺem oibz ee
visionẽ: 2sisti ifiõr illa q videndꝰ
ẽ ifutuꝝ. Deinꝯ ex hijs q sequũt
adutte. Segĩtur ei. Ecce tu plchra
es dilẽ mi: ecce tu pulch. Videꝰ
qm̃ i excelso stat. et i sublie mẽtis
vtice extulit: q vniũsitatis dñm
quadã sibi ꝓpriet vendicet i di
lem: Attende ei quo nõ siplicit
dilẽ. ſ dilẽ mi igit: ut ꝓpriũ
designet. q magꝰ visio prosa de q
ista i id fiduciae 2 auctoritatis ex
creuit: ut oiũ dñm. dñm nesciat:
ſ dilem. Existio ei nequaq hac
vice eis sensibz ꝓportatas ymagies
carnis aut cruis: a aliis ãssiaq
corporeaq filitudies infinitarum.
In hijs nãq uiꝝ ꝓphetã. nõ erit ei
spes neq decor. hr aut eo ituitu.
ne pulchrũ decoremq promiaat:
i visioe meliori illã sibi appuisse sig
nificas. Ore ei ad os sic. qñdã cũ
seo moyse. loqtur cũ sponsa: 2 pa
la nõ p enigma et figuas videt
deũ. Tale deinꝯ ore ꝓnũciat: qle
et mẽte aspicat. Visioe plane sub
limi et suaui rgẽ i decore suo vide
rũt cuis oculi: nõ tm ut rgẽ: sed
ut dilem. Videt cũ sane qs sup so
liũ excelsũ set alig qñ fracad facẽ et elevatũ
sibi appauisse testatus ẽ: nisi tm videt
eminenciaa i hac pte ee apud sponsa.
q ibi visus legit dñs. hr dilẽs. Sr ei
habes. Vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ ex
celsũ et elevatũ. Et ite. Vidi dñm
facead facẽ: et salua frã ẽ aia mea.
Sed si ego dñs igit: ubi ẽ tior meꝰ:
Et si illis frã ꝛuelaao cũ tiore.
qz vbi dñs. ibi tior: ego ꝓfro. si optio
daet tãto libẽtiq tãto q caũus spõ
se applecterer visionẽ: qnto i meliori
affroe que ẽ amor fratrũ aduerto.
Nã tior hr i pfra at caritas forãs penã
mittit tiorẽ. cultũ sane mitẽ ap
parẽ tribilem i psilijs sup filios
hoim: et apparẽ speciosũ fore p filios
hoim. Ecce tu pulch es dilẽ mi.
et decorus. Verba ista plane a
more rsonat: nõ tiore. Sq forte as
cendit cogitiones i corde tuo: et
queis dubijs apud te ducnb. Qui
ratioe. vba vbi frã ad aiaꝝ rfe
rũt: et rursũ aie ad vbũ: ut illa
audiẽt vocem loqtis sibi 2 plibẽ
tis q pulch sit. viaissimeq ide ꝓce
niũ suo mor reddideit laudatoꝝ:
Quo pnt hr fieri: Nã vbo loqmur.
nõ vbũ loquit. Itemq. Nã nõ hr
vñ loqtr: n ob corpis sibi vba for
mẽ ad loquẽdũ. Vñ queis. Sed at
tende spm loq: 2 spualr oportere
itelligi q dicũt. Quoties proin
audis vel legis vbũ atq aiam pti
colloq. et sẽtiscẽ itueri: noli tibi
magiaꝝ qi corpales mitrurrere
voces: sit nr corporeas colloqꝝ cũ
apparẽ imagines. Audi pocaub. q
t sit i hmõi cogitandũ. Spus est

vbū. spūs q aiā. ⁊ tnit lingnas
suas. q̄bus se alt̄ūtrū colloquant̄.
pūtes q̄ indicēt. Et vbi quidē lingua
fruor dig̃nonib⁹ eiꝰ. aie veō. deuoti
oīb⁹ fruor. Et lingnis est aiā atq; īfāb
q̄ hāt nō hȳ. 2 nō pt ipi vllatenꝰ sīmo
tāctu ee cū vbo. Ergo huiusmoi lī
guā suā cū vbū mouet. volens ad
aiaz loq̄. nō pt aiā nō sentiē. Diuus
ē ei sīmo dei et efficax. et penetra
bilior oī gladio ācipiti. ptīgens vsq;
ad diuisionem āime et spūs. Et tur
sū cū lingnā suā aiā mouet. vbū
late multomiꝰ poteſt. nō solū q̄
vbiq; ē pnīs. ȳ ꝑpt hꝰ magis. qa
n̄ rpo stimulate. deuotionib⁹ lingua
nūme ad loquēdū mouet. Vbo
igit̄ dicē aie. pulchꝝ es. 2 appellare
aīcā. i ipsūde ē vñ et amet. et se p
sumat amāi. Ipi veō. vbū vicissim
noiare dilem. et facei pulchrū qd
amat. et quod amat sme fictioe
et fraude assēbē illi. 2 mireꝰ
dilonē. et stupē ad grām. Siqdem
pulchitudo illiꝰ. dilōis eiꝰ. 2 ro ma
ior qa pueriens. Cedulle proinde co
dib⁹. et itiaz vocab⁹ affonū. tōto a
plus atq; ardentiꝰ claritat sibi dil
gendū. q̄nto id ꝑfūb⁹ sentit dilgēs
q̄m dilem. Itez locutio vbi. ifusio dom
tensio at aie. cū gratz actioe āmiratio.
Et idcirco plus dilexit qd se sentit
i diligendo victā. et ro plus miat
q; pueritā agnoscat. Vñ no tēta
ē sel dicē pulchrū n̄ repetat et de
cozi. eminētiā decoris illa rpeti
tioe designab⁹. Aut ete i vtoꝝ sbaxpi
dignū expressit oī āmiratione decō
re. i altēa ne. i altēa grē. Quā
pulch̄ es angel̄ tuus es dnē ihu
i foꝝ dei. i die ctnuatis tue. i splen
doꝝb⁹ scoꝝ. an lucifez geuit. splen
dor. et figuā sbē prīs. 2 qdā ꝑpetuꝰ
mūme q; fucatꝰ cādor vite etne.
Quā mi decoꝝ es dnē mi. i ipsa
tui hui⁹ posicioē decoris. Et ei vbite
exinaūsti. vbi na lib⁹ radijs lumē
idefiaens exuisti. ibi pietas ma
gis emicuit. ibi caritas plus effulſt.
ibi āpliꝰ gr̄a radiauit. Quā clam
mi ouiis stella ex iacob. q̄ luciꝰ
flos de radice yesse egredēs. q̄m
iocūdū i tnbris lumē visitasti me
oiens exalto. Quā spectabil. 2 stu
pendis etiā vtutib⁹ supnis. 2
cepti de spū. 2 ortu de vgie. i vi
te innocētia. i doctne fluentis. i
ch̄oꝝ uscatiōibus miraculoꝝ
et reuelatiōibus sacmētoꝝ. Quā
decoꝝ rutilans post octauā. sol
iustitie de corde tre resurgis. Quā
formosus i stola tua. demū rex
gloie i alta celoꝝ te rapis. Quo
nō pro hȳs omnibus oia ossa mea
dicent. dnē q̄s filis tui. hȳ ergo
filia q; puto i dilēo i tuente sposa
adiutisse. cū dicet. Ecce tu pulcher
es dilē mi. et decoꝝ. Nez hȳ sola.
ȳ isup aliquid proculdubio de na
ture decore supinis. q̄ mrm̄ omo
pteruolat ituitū. 2 effugit expri
mētū. Ergo ite cāao. vtusq; decoꝝ
sbē designat. Audi dein q̄mō tpu
diat ad aspēm affatiuq; dilā. et
cozā rpō nupciali carmine q̄ amo
ribus fuit gratulabunda decantat. Iecit
ei. Trabes nr̄ florid⁹. tigna domoꝝ
nr̄aꝝ cedria. laqaria cupressina.
Sed ꝑuicinꝰ rcentiosu pn̄o sponse
cātat lenā. ut et nos de ḡsete facti
alacores. libeiꝰ exultemꝰ et le
temur i ea. ad laudē 2 gloziam
sponsi rpi⁹ ihu. q̄ dnī nr̄i. ⁊ sē
fr̄ oia deus benedic⁹ i scla. Amē.

Lectulus. Sermo pl̄us.
nr̄ florid⁹. tigna domoꝝ
nr̄aꝝ cedria. laqaria cu
pressina. Spūs hyalamiū canit. cubile

et thalamos pulchro ſ̄moē deſc̄
bens. ſpōſū ſuū tat ad regem. h̄ē
melius q̄ eſſe et cū r̄o ee: nec̄n at
erie ad luc̄ ꝓpt̄ ſaluādos. Verum
nē opoꝛtuūtute ut putat iuuēta
ōꝛtū nūcat thalamū. leūlū q̄ digi
to demrāns. dilem̄ ut dn̄i ſuūrat
ad r̄gem. et cū eūtib⁹ ſemaus coꝛ
dis ardoꝛē nō ſuſtinēs. ꝓch̄ ad me
tus hoſpiciū. ſecū pnoctaē ꝛpellut.
et cū petro loquit̄. Dne bonū e
nos h̄ ee. Jam q̄d ſpūale iſta ſtie
at iq̄ram⁹. et i ecta quidē lem i
quo q̄eſcat. clauſt̄ exiſtīo ee 2 mā
teia. iq̄b⁹ q̄ete a cūb⁹ ſeli viuit.
et ſollicitudīb⁹ vite. Atq̄ hūj leūlo
floꝛibus demonſtrat. cui exēpli
et iſtituris pꝛim. tāqm̄ q̄busdā
bñ olentib⁹ reſpſa floꝛib⁹. firm̄
ꝛiſano et vita refulget. Poꝛro
domos. ꝓlāres ꝛuēto itelligē ꝛa
noꝛū. quos hūj q̄ i ſublīte poiti
fuit ꝛai vtiq̄ vtuſq̄ ordīs pn̄
cipes. q̄ tigna pceteris iuſtis i
poſitis legib⁹. foꝛtit̄ ſtringunt.
ne ſuaq̄ lege vel volūtate vūe
tes. tāqm̄ pītes īcluat. 2 macēie
depulſe diſſideant a ſemetipſis.
2 ſ̄ oīs ſtructuꝛa edificij coꝛrues
diſſipet. Laq̄aria veō que a tignis
firmit̄ pendent. et domos ſignit̄
ornāt. puto bñ iſtitui dei mādue
tos et diſciplīatos mores: rite q̄
āmuſita officia deſignāre. Quō nāq̄
ſtabūt ordīes cleicoꝛ et āmuſtra
tiones eoꝛū. ſi nō pncipū tāqm̄ tig
noꝛū bñficio et munificētia fulciēt.
et protegant̄ potentia. Q̄ autē
tigna cedna et laq̄aria expreſſa
deſcribunt̄: natura abſq̄ dubio hūj
i hūj ſpeciebus lignoꝛū q̄d cōgru
at p̄ſatis ordīb⁹. Et cedꝛo quidē
qm̄ īpuꝛbile eſt. nec nō 2 odoifeꝛa
altiq̄ proceritatis lignū: ſatis
īdicat. quales oporteat aſſiū vīos
i vices tignoꝛū. Ergo validos 2 ſtā
tes nate ē ee eos q̄ ſup alios ordināt̄: e
nt nō et lōgiūmes i ſpe. atq̄ i ſup
na. mētis vtute attollentes. q̄ eccā
bonū fidei ſue 2 ſūſcatōis vbiq̄
odoꝛē ſpargentes. dicē cū aplō poſ
ſint. Xpi ei bonus odoꝛ ſum⁹ deo
i oī loco. Cipꝛeſſus ute eq̄ boī odo
ris et īpuꝛbile ſilꝛ lignū. ītoꝛrup
te vite et fidei ecta quētib⁹ de deꝛo
debē ee demōſtrat̄. ut melio decoꝛ
dom⁹ ac laq̄ariū oꝛtu deputetur.
Scriptū ē ei. Domū tuā dne deq̄
ſtitudo. i longitudīe dieꝛū. Vbi ſa
ne et ſm̄onie deeſt̄: et īdefice
tib⁹ gre expreſſa pſeueratia eſt.
Oporteꝛ ergo vīz q̄ ad q̄ mentū
et decoꝛē domus aſſūt̄. bois oꝛtū
moꝛibus ee. Et quātus ſemp ne
ſit ītus bonus: bonū tn teſtionū
hre debet et ab hīs qui foꝛis ſut.
Sut et alia i na lignoꝛū hoꝛū
ꝛpetentia hūj q̄ ſpūalr̄ diſſeruit̄:
ſ̄ breuitatis cauſa ꝓtēo. Non dū
veō pulchꝛe oēm ecte ſtatū: bre
uiu vno vſculo ꝛpliēſium. Autoꝛi
tate ſc̄ platoꝛū. clei decus. pli
diſciplīā: mōchoꝛum quietem.
In hoꝛū proꝛſus. cū rte ſut oīa:
ſcā mr̄ ecta ꝛſideꝛatoe letat̄. Et
tt̄ ea quoq̄ offert ītuenda dilo:
cū ad eiq̄ tāqm̄ oim auteuis re
fert oīa boītatē: nichil ſibi ex oī
bus tbuens. Jā quod aut. mr̄ et
mraꝛ. nō vſurpatiōis ē ſignū
ſ̄ dilcōis: q̄ mimie viz fiducia cai
tatis. nichil eiq̄ diligat aſe eſ
timet alienū. Ket ei ſe ſponſi cō
tub̄nio. aut q̄etis eiq̄ putat ar
tenda ꝛſoꝛtio: q̄ ſemp nō q̄ ſua
ſ̄ q̄ illiq̄ ſut̄ q̄rē ꝛſueuit. Et hec
cauſa. cur ſibi 2 ſponſo ſilꝛ ſiue lau
lū ſiue domos auſa ſt̄ ꝓnūciāe cōes.

dixit ei. Iaculus mr. 2 tigna do/
mor mrāy et laqaria mrā. ādatt
se ip̄ossessione associāb: cui iuctam.
nō dubitat i amore. Nō ita illa q̄
ꝓpue voluntati nondū abrenūcaat
& p se iacet. p se habitat. magis at
nō p se. sed cū mētib⁹ luxuriose
viuēdo diusat. seruīgib logr carnib
cū q̄bus dissipat bō sua. 2 portas
nē sbe quā sibi diuidi postulaut.
Cetm tu q̄ hab spūs scī voces au
dis vel legis. putas ne alq̄ hoz
q̄ dicūt valeas applicāe t. at de
felicit. sponse q̄ hō amorus carmīe
ab ip̄o spū canit. aliquid rrognos
cē i tremetipō. ne et t. dicatur. q2
vocē eiꝰ audis. et nō scis vñ veat
aut quo vadat. cū forte apetis
et ip̄e ꝛtēplacoīb quietē. et bñ scis
ne obliuiscāis floreb q̄bus tm̄ lau
dū sponse legis aspsum. Ergo cuā
et tu tuū simulit ctundāe bonor
floribꝰ opm. vtutū exacao. tāqm̄
flore frem. scm̄ ociū puenīe. Alio
q̄n delicato satis otio dormitare
voles. si nō exacuatꝰ q̄sce appetis.
et hīe fecūditate neglecta. solis cu
pias radicelis aplexib⁹ oblectāi.
et ꝓsterꝰ ordo e. an meritū exigē
p̄mūi. et an laboīe fruīe q̄bum.
cū apls dicat. Cui nō laboat. nō
mādūcet. Mādatis tuis igit itel
lexi. ut scias n obīe mādatoz. cō
ꝛtēplacoīb gustū peītis nō debei.
Nō igit putes de ꝓpīe amore q̄etis
scē obīe actib⁹ seniorū ve ēdacoīb⁹
p̄iudiciū vllatenꝰ facēdū. Alioq̄n
nō dormiet tecū sponsꝰ i tabulo
uno. illo p̄sertī quem t. pro obīe
floribus ricatis atq̄ vticis i obīe
assistis. Pt quod nō exaudiet
oracones tuas. vōtib⁹ q̄ nō veiet.
Aer ei dabit obedienti copiā sui
tāto obīe amatoris. ut moi q̄ nō obe
die malueit. Sed nec approbat tue
ꝛtēplacoīb iane ociū. q̄ dicat p aple
tam laborāi sustinens. tps q̄ erūl
celo et patria fruīe quietis. opa
tus ē salutē i medio tre. ajagis at
vēor. ne te quor inuoluat formido
losa illa fīma. ita itonas i p̄sidiam
iudeoꝝ. Neomenias et sabbatū vrās.
et festiuitates alias non feram.
vrās Ite kl̄as vrās et sollenitates odt
aiā mea. frā facta m̄ molesta. Et lu
gebit sīte ap̄ha. et dicet. Viderunt
eam hostes. et derisērut sabbata
eiꝰ. Cur ei dilcaīs quā repudiat.
nō irrideat inimicus. amor val
de ip̄udenaā aliquor q̄ int nos
fuit. q̄ ai oīb nob sua singulaītte
turbauerit. sua ip̄aā vrītauerit.
sua iobia cōtēnauerit. audet ni
chiloīꝰ ad tā fedū ostīe fue laūā
oī oīom̄ istancia toaꝰ putatis
dnm̄ iuitare. At cū extendeītis aut
manꝰ vrās aūtā oculos meos. et
cū multiplicaueītis oroem̄ nō ex
audiā. Quid ei. Iaculus nō ē floi
dꝰ. magis at 2 putidus ē. 2 tu illuc
rēgē gloīe cītis. Ad pausandū hō
faab. an ad causandū. Centurio
vetat illū mītre sub tectū fuū ꝓpt
fuā idignitatē. cuꝰ tm̄ fidē rōdet
i vniuso israhele. 2 tu ad te vellis
mītre. tantorū sordes spurcaa vi
tioꝝ. Clamat aplor princeps. exi
a me dne. qa homo peccator fu.
et tu diab. int ad me dne qm̄ scūb
fui. Debēs igit vnāmes i oracoe
estote. fīmitate diligite. Et vas
electois. Leuantes puras manꝰ
aut sine ira et disceptacōe. Videā
ne quō scandent sibi. et codē spū
de pace et tranquillitē aī quā ꝛpe
det ille q̄ orat. loquāt. princeps a
postoloꝝ et doctor gentiū. Dge
ergo et tu tō die expande ad dm

manus tuas ⁊ q̃ frēs tō die mo
lestas. vna īimitate īpugnas ⁊ ab v
nitate te sepas. Et q̃ me vis facē
iq̃s? Profō ut p̄ q̃dē emūdes ꝺ saā
tuā ab oī īq̃nameto ie et disceptā
cōīb et murmūr et luoꝛib ⁊ et
q̃ oīno aduſai ꝺgnoſcit. à paa firm
aut obīe seniozū de coꝛdib hītna
lo eliminare fres ſt. mes. Deinde
eaā ꝛtraūda ⁊ flozes boꝛ opm q̃uꝫ
et laudabilū studioꝛ atq; odoꝛa
mēta v tutū? id̄ q̃ cuiq; fuit vera
q̃ cuiq; iusta. q̃ cuiꝫ sta. q̃ cuiq; aabilia
q̃ cuiꝫ bone fame. si q̃ laus disciplie
hꝰ cogīre. i hyb exceī cuiato ⁊ ad ista
moī scaie vōbis ſponſum. q̃m cū
īroduceīb eū veaat dicē poteīs
et tu ſcūlus mr̄ floꝛida ⁊ redolen
te nimiꝛū ꝺsaā pietatē. ß pacē.
ß māſuetūdē. ſed iuſticaā. ß obiaz
ſed hylaitatē ⁊ ſed hūilitatem.
Et de ſcūlo quidē ſic. Domū veō
dei ſpūalem ſcipm q̃ſq; agnoſ
cat ⁊ q̃ tm iām i carne ambulet
ß i ſpū. Templū ei dei aut ſanc
ti ⁊ quod estis vos. Cuiate ergo
frēs ſpūali hūic edificio q̃d vos
estis. ne forte cū i ſuꝑioꝛa profi
cē cepit vacillet et ꝯꝛuat. ſi
lignis fortibus nō fuerit ſubnixū
et colligatū ⁊ cuiate illi tām tig
na dāe i puītbilia et īmobilia. tō
rē vꝫ dñi illū q̃ pmanet i ſclm
ſcli. paciam de qua ſcriptum ē.
q̃ pagā pauꝑm nō pibt i finē ⁊
longanimitatem quoꝫ que ſub q̃
uis structuꝛe ponde ifleribilis
pſeueraſ in ifinita ſcla bīe vite
protendit ⁊ ſaluatoꝛe loquēte i
euā. Et pſeueraueit vſq; i finē
hꝰ ſaluus erit. Magis aut ſup oīa
caitatē. q̃ nūq̃m ecidit. q̃ fortis
ē iquit ut moꝛs dilcō dia ſicut
iferꝰ emulacio. Studete deinde
hyb tignis ſubſtnē et alligaē
lignā alia ecp̄ ꝑciosa et pulchꝛa.
tm tñ illa ad manum fuerit in
opus lagariū ad decoꝛē domus ⁊
ſmonē ſñ ſapiē ſiue ſcīe ꝓphēā
gram cuiacionū. mīpretationem
ſermonū. et ceteā talia ⁊ q̃ magis
nostrum ſane apta ōitau. q̃m nīā
ee ſaluti. De hyb ꝑceptū nō habeo ⁊
ꝺsiliū aut do. Cm̄ q̃dē ſtruſmoī
ligna ꝺstat et laboꝛioſe quēi et diſ
ficile īueni ⁊ et plaulose elaboꝛai.
Illā ꝛ vara ea ꝑſerī hyb tribus
tra nrā ꝓduce repit. Consulo
ſane et moneo nō multope ista ⁊
q̃ꝛi. magis aut ex lignis aliis la
caria ꝓparai ⁊ q̃ et ſi mīs appeat
ſplendida. nō minꝰ valida esse
probant ⁊ ſup et facilꝰ possidēt
et tuaus. Otimā m̄ aliox ſuppe
tat copia lignox. q̃bus ocy ſpōſi
eaā copioſe densat ⁊ pax. boitas.
benignitas. gaudiū i ſpū ſancto.
miſereī i hylaitate. ebuē i ſplte
gaudē cū gaudētibꝰ. flē cū flētibꝰ.
An nō tu illā domū q̃ ad lagā
ria ſpectat satis habūdeq̃ oīta
censeab ⁊ quā tribus lignis m
ſpereis ſufficaent ꝺpositq; tabu
latā ⁊ Onē dilexi decoꝛē doꝰ tue.
Semp da m̄ lūg hꝰ q̃ſo. q̃bꝰ t̄ ſēp
oītū exhibeā thalamū ſcīe ⁊ ſcīe
duo et mee et altcīꝰ ⁊ hyb ꝛcntꝰ
cō. Ctuē 2 qui meo i hac re ꝺsilio
acqeſcē volet. q̃ et te puto ee ꝛē
tum ⁊ ceteā ſcīb aplis et vīb apli
cis dēlinquo. Sed et vos dilctiſſi
tā et ſi illa lūg nō habeatis. ni
chiloīꝰ tñ ſi hec hētis ꝺsidite ni
chiloī tū oī fiducia. accedite ad
lapidē ſūmū angulaꝛē. electū. p
cioſū ⁊ nichiloī ſup fundametū a
poſtoloꝝ et ꝓphaꝝ. et ipō tamꝑ
lapides viui ſuꝑedificamī domꝰ

spūales. sacdociū scām. offerre spūa
les hostias acceptbiles deo. p ihm
xm sponsum ee dmn nrm. qui
ē sup oia bndcus i scla sclop ame
n.
go flos Sermo. xxxvij.
campi. et liliū convallium.
Ad hoc respnde puto. qd
sponsa de rpsis floribus leuitū
omendarat. Nec ei sibi flores asse
bāt. illos qbus leuitus decoratus
et venustatus thalamus videbat.
infert sponsus se ee florem cāpi.
nō de thalamo sane flores qdie ſ
do campo. z suo mō ze. et su pticu
pacone fiei quod nitet et quod ē
dolet. Ne quis ergo illi exprobrāe
posset et dicē. qd habes quod nō ac
cepisti. si aut accepisti. quid gloria
ris qi nō accepeis. ipe dilēe sue sic
abūdiosus amator. ita iformator
benignus. pie illi dignant ḡ dem
tau nitorē de quo gloriabat. ac sua
ue olentiā leuitū debeat deputare.
Ego flos campi inquit. de me ē qd
gloriais. salubriu me āmonuit et
exhō loco. qr nequaq gloriai opor
tet. et si quis gloriat. in dno gloriet.
Et sedm hram istud. Huc iam stru
tem. ipō de quo loqm adiuuante.
spualem q iea tegitur intellectū.
Et p̄o adūte nuc. mō thariū quēdā
florus statū. i cāpo. i orto. i thalamo.
ut p̄mo. etiā illud factus comptū
fiat. cui se potissimū campi flore
elegerit appellāe. Et i campo quidē
et orto orit flos. i thalamo aut mu
me. Redolet et lucet ieo. nō tm erect
et stans vt in orto vel in campo. ſ
plane iacens. tamq̄ illatus sit
non innatus. Frequēta z nctē ē sane r
pare frequent. et semp retinacores
apponē flores. qm odore diu mu
me retineat nō decorem. Quod si
ut i alio ſmone pfatus sum. leuitis
respsus floribus. ista ē bonis
referta opibus. videt ēte ut fili
tudo suetine ḡq̄ suffrē. sel vel sedo
operāi quod bonū est. n icessanter
addas nouā porubus. quatinus sei
nans i bndictionibus. de bndcōib
et metas. Alioquin iacet et marcet
flos boni opis. atq̄ i breui. qe eo et
nitor extinguat et vigor. si nō alijs
atq̄ alijs surgentis pietatis actib
otinuo repararetur. Ho i thalamo.
In orto aut nō ita. ſ neq̄ i campo
silr. Ex se ei sel productis floribus
assidue submistrat. ut diu i ipsis
detus ingenitū pseuet. Differt tm et
pī mtr se. q̄ orto qdē ut floreat hoi
nū manu excolit. et arte. cā
pus vō ex semetipso nālt pro
ducit flores. absq̄ oi humane dili
gentie adiutorio. Putas ne ia ē vi
deis adūte. qs nā ille fr campi.
nec sulcat vomere. nec defossus sar
culo. nec fimo ipinguat. nec mā
noris seminat. honestat tm nichilom
nobili illo flore sup quē astat re
quieuisse spm dni. Ecce inquit odor
filij mei sicut ag odor pleni. cui
bndixit dns. Necdum spem sua
ille flos agri inducat. et ia dabat
odorem suū. qn eū ut ho p gau
dio exclamaet i spū presensit.
corpe marcēs sanis et senex pu
artha caligans visu. ſ odoratu
sagax. Non se promde debuit flo
rē thalami protestāi. q̄ flos ē pe
tue virgens. ſ neq̄ ite orti. ne hu
no videtur ope gnatus. Pulchre
at et recentissime flos campi su
aitq̄ absq̄ humana inductiō. dixit.
et sel prodeunti nulla ē deiecte
dnata corruptio. ut fimo ipleatur
quē dixit. Non dabis sanctū tuū vi
de corruptionē. Sed si placet. acta
pe. et alia huius rei ratione. ut

arbitror nō ſpnenda. Non ei ſine
cauſa ſanc multiplex ſps a ſapiē
te deſcribit: n̄ q̄ ſub vno ītē cōtra
ce diuſos plerūq; ſapiē itellatus
tegē ſueuit. Itaq; iux̄ pfatam
de floꝛis ſtatu ptiaonē: flos ē vr
ginitas. flos ē martiū. flos eſt
actio bona. In ozto v̄ginitas ī cā
po martiū: bonū opus ī thalamo.
Et bn̄ īozto v̄gitas: cui ſuccurrit
vēcandia ē: fugitas publici. gau
deꝫ latibuli. patiēs diſci. Deiq;
īozto flos clauđ. q̄ ī cāpo expoit:
ſpargit q̄ ī thalamo. Et habes.
Oꝛtus ꝛcluſus. fons ſigtꝰ. qđ vtiq;
claſtrū pudoꝛis ſignat ī v̄gine.
et īuiolate cuſtodiā ſcitatis: ſi mī
tibus fuerit q̄ ſ. ſcā coꝛpe 2 ſpū. Bn̄
idē ī cāpo martiū: dū mrēs ludi
bꝛiꝫ ōm exponit. ſpectaculū facti
ꝛ āgelis et hoibꝰ. Nōne ulloꝛ mi
ſeanda vox ē ī psalmo. facti ſum⁹
obpꝛobriū viciis mrib⁹: ſubſānatio
et illuſio q̄ hyb⁹ ī cruciatu mō ſuꝫ.
Vn̄ q̄ ī thalamo. actio bō: q̄ ꝛſcias ꝛ
q̄ctā fiat et tutā. Post bonū deiq;
opus ſecuꝰ ī ꝛtemplacōē doꝛ
mit: et tūc quis fiduciaaliuꝫ
ſublimia ītueꝝ et ītuestigare ag
gredit: q̄nto ſibi ꝛſciꝰ ē mūme
ſe ꝓpꝛie amoꝛe q̄ctis caritatis
opibus defuiſſe. Et hꝫ oīa ſcdm
aliquid dns ihs. Ipē flos oꝛti:
v̄go de vrga v̄gine gnatus.
Item flos campi mr̄: martiꝝtꝰ
na. martiꝝ foꝛ. Deiq; foꝛas ciui
tatē eductus ē. ex̄ caſtra paſſꝰ
ē. ī ligno leuatus ē: ſpectandꝰ
ōnibus. ſubſānandus ab hoibꝰ.
Ipē ut thalaī flos. ſcīm et exēplū
tocaꝫ bn̄ fiēre: q̄ admodū ipe
iudeis pꝛotestatus ē dicens. Multa
opa bona ondi vob. Et ut ſcrip
tuꝝ de eo. Cū ꝓtriſſet aut bn̄ faciē
de. et ſanādo oīs. Si ergo hꝫ tā dns:
que fuit cauſa ut e ēbus ſe campi
floꝛem malueit appellāe. Pꝛofecō
ut ea ad t̄oleranaā auꝝet. cui no
ueat īminē: fiđē vellet pꝛe viue
ī xo pſecutionē pati. Id ſe ergo libē
tiꝰ pfiteꝝ: ad qđ potiſſimū volit hoe
ſequtem. Utꝝ hoc ē quod aliaꝫ dꝛi
qm̄ ſemp zilla appetit q̄ctē. zille ī
citat ad laboꝛē: denūcians ei q̄ p
mltas ēbulationes oꝛtet intꝛe
ī rḡnū celoꝝ. Vn̄ cū noua ītris
cōia nouit deſponſata ſibi redie
ad pꝛem diſponeret: dicebat ei.
Venit hoꝛa. ut omūs q̄ mēficat vos:
arbitꝛet ſe obſequū pꝛāre deo. Ite
ſi me aut pſecuti fuit: et vos pſequt.
Bone tu multa ī euā colligē: hinc
denūciacioī malox pfendox filia.
Ego flos cāpi et liliū ꝛualliuꝫ.
Illa ergo monſtrāte ſcīlū. ille vo
cat ad cāpū: ꝛ ad exēciū puocat.
Nec putat q̄q̄m pſuaſibiliꝰ fore
illi ad meundum cōtamē: q̄m ſi ſe
ipm̄ cōtantis à exēm ꝓponat aut
pmium. Ego flos campi. Sane
vtriuſ ī hoc ſmoe ītelligi datur:
vl̄ qđ ſ. viꝝ pugnātis foꝛma. vel
qđ gl̄a tumphātis. Vtriq; es m̄ dne
ihū: et ſpectaculū patiendi. 2 pmiū
pacētis. Vtriq; fortit pꝛouocat:
ac vehemēt accendit. Tu doteꝫ
manus meas ad pliū exēꝰ v̄tutib
tue: tu caput meū poſt victoꝛiā
tue cōnas pncia maieſtis: ſiue
pugnātem te ſpecto. ſiue q̄ te ex
ſpecto: nō ſolū cōnātē. ſi 2 cōnam.
In vtiq; mūabilit me allias t̄: vtiq;
fuꝰ violentiſſimꝰ ad t̄hendum.
Trahe me poſt te: libenē te ſequoꝝ.
libentiq; fruoꝝ. Ut ſit bonus es dne
ſequētibus te. qual fiutis es ꝛſeq̄
tibus te. Ego flos campi. Ex dilig
me. veiat ī campū: non ꝛfugiat

metū et pro me mire ẽtamẽ ut
ut possit dicẽ. Bonū ẽtamẽ certa
ui. Et qm̃ nō supbi vel arrogãtes
sed humiles potius q̃ de se psumere
nesciũt. martio ydonei fiũt. addit
eaã se ee lilium inallium. id ẽ humiliũ
cõnã. spealẽ gloriã futurè exalta
cionis pro humilitate florib
designãb. Erit nãq; cũ ois vallis
implebitur. et omis mons 2 colles humi
liabit. 2 tẽ tandiu ille vite etne lilium
plane nõ collium sed inallium appellt.
Justus germinabit sicut lilium iqt. Quis
iustus. nisi humilis? Deinde cũ se mãdo
baptiste seruu idinaret. 2 ille ex
pauesceret maiestatẽ. sine iqt. sit
ei decet nos implere omem iustitiam.
Ostimacionẽ profecto iustitie humilitas
pfectione ostituens. Justus ergo humilis.
iustus inallẽ. Et si humiles imitemi
fuerimꝰ. germinabimꝰ et nos sicut
lilium. et florebimꝰ metuendi am dnm.
An nõ vides tuũ maxime se lilium inallium
approbare. cũ refert corpꝰ humilitatis
mee. Configuratũ corpi claritatis sue.
Nõ aut corpꝰ meum sed corpꝰ humilitatis
nre. ut huius lilij mito 2 semp viuo
candore solos figuriret humiles illustrare
dos. Et hi dicã sunt. pro eo qd
sponsus se florẽ campi 2 lilium cõ
uallium ee protestatus ẽ. Jam etiã
qd de sua sequent̃ caissima pro
testet. bonũ ẽet audire. si hoc non
patit. Ex regula nãq; nra. nichil
opi dei ꝓponẽ licet. Quo q̃dẽ noie.
laudis sollẽnia. que deo in orato
rio cotidie psoluit. pro hoc bndctus
voluit appellare. ut ex hoc claret. qm̃
nos opi illi vellet ee itenti
tos. Vñ vos moneo dilectissimi. pue
ac strenue semp dñio intẽte laudi
bus. Strenue quidẽ. ut sicut valent.
ita et alacter dño assistatis. Non
pigri. nõ sopnolenti. nõ ostantes
nõ pentes vocibus. nõ padentes v
ba dimidia. nõ integr̃ insilientes.
nõ fractis et remissis vocibꝰ. mulie
bre quidã balbe de nãe sonãtes.
si vili ut dignũ est et soluto 2 affati
voces sãe spũs depromẽtes. Pure
vo. ut nil aliud dum psallit qm̃
quod psallit cogitetis. Nõ solas
dico vitandas cogitiones vanas et
otiosas. vitande fuit 2 ille. illa diutur
at hora 2 illo loco q̃s officiales fres
pro coi nãte. qi nãq; frequenter
admittẽ expellit. Sz ne illa quidẽ
profecto recipe tuũ assueri. q̃ forte
paulo an in claustro sedentes in
cociabus legẽtis. q̃ lia et me nõ
viua voce disserite. ex hoc auditorio
spũs sãi reportatis. Saluba
fuit. si minime salubit illa mẽ psallẽ
di volutis. Spũs ei sanus illa hoa
gtũ nõ recipit. q̃q; aliud qm̃ debes.
neglecto eo qd debes obtuleis. Cuius
semp face voluntate ad ejus volũ
tatẽ ipo inspirante possimꝰ. gtia et
mia sponsi ecclie ihu x̃ dñi mi. q̃
ẽ sup oia bndctus dñs. in sla scloꝝ a

Sicut Sermo. xlviij.

Liliũ inter spinas. sic amica
mea inter filias. Nõ hoc
filie que pugnit. Attẽde pessimũ g̃
mẽ ejus cui maledicẽ tre nre. Cui
iqt colueis eã. spinas 2 tribulos ger
minabit. Donec ergo in carne ẽ aia
mea spinas vitat. et nitẽ ẽ pacat
in studiis tẽptionũ. tribulationũq;
aculeos. Cũ si liliũ ẽ expã uxor sponsi
videbit. videat qm̃ vigilem sollicitudinẽ
ee oporteat sic. custodia sui. septa
undiq; spinis. hinc inde aculeos itendẽ
tibi. Nec ei vel leuissima spe fiss
tiet villatenꝰ punctione florib tenci
tudo. si mox ut modice pmit. pfo
rat. Sentis qm̃ merito nãe ej

horter nos ꝑpha: fiuite dño i tño
re. Et ite aplis. Cū tiore nichilor
et tremore mram ꝑpam opa salu
tē. Tenebāt nimiu ꝑpo exprimēto
huj⁹ sme veitatē: utpote aīa spō
si: q mime prorsus ambigent.
et ad suas aīas ptinē qđ dī. Sicut
lilū mr spinas: sr aīca mea ir
filias. Deigr vnus cor. iusus sū
aut i erūpna mea: dū configit
spīa. Bñfixus: qr iusus extinde ē.
Bñ pugelb⁹ si ꝑpugelb⁹. aguli cū
sentiūt penā. corrigūt culpā: et
lib⁹ dicē pt. Conūsus sum i erūp
na mea: dum configit spīa. Spīa
culpa ē. spīa pena ē. spīa flb fr.
spā viam⁹ ē malg. Sicut lilium
inr spinas: sr amica mea inr fi
lias. O candēs lilium. o tener et
delicate flos. itrepidi et subiūsores
tecum sūt: vide quō caute ambu
les inr spinas. Plenus ē mūdg
spīb. In tra sūt. taere sūt: i carne
tua fiūt. Versari tā hyb et mīme
ledi. dine potencie ē: non vtutis tue.
Sed confidite inquit: qr ego vīa
mūdū. Et si ergo undiqr t intrēdi
pssiaab tribulacionū tāqm tribulor
acumia. nō turbet cor tuū nec for
midet: qr tribulacio opat pacientiā. sicēs
pacā ꝓbacione. probacio spē: spes
aūt nō confundit. Considera lilia agr
quō inr spinas vigent et nitent.
Si fenū quod hodie ē et cras i diba
nū mittit deus sr custodit: q̄nto
magis amicam et sponsā suam
caussimā: Deigr custodit dñs om
nes dilgētes se. Sicut lilium inter
spinas: sr aīca mea inr filias. Nō
mediocris titulus profecto vtutis.
inr ꝑuos viue bonū: r inr ma
lignātes innocentiae retinē tando
rē. et mor lenitatē. a magis aūt
si hyb q odert pacē pacificū: et
aīcā te exhibeas rpis inimicis.
Id plane t filitudinē data de lilio iux
quoda ꝑpietatis spēcialr vendicab:
q rpas vtiq pungentes se spinas
candore ꝑprio illustre et venustae
nō cessat. In nō proiñ lilia t videt
ꝑplē quodāmō euāgelij pfonē: qua
orāe iubem⁹ pro calūpniantibus
et psequentibus nob. bñfacē hyb q
oderūt nob⁹. Ergo et tu fac filr. et
cit aīā tua aīca dñi laudab te. de
te dicēs. Qā sicut lilia inr spīas:
sr aīca mea inr filias. Sequit. Sic
malg it lig siluarū: sic dilcs meus
inter filios. Reddt spō sa pronij vicē.
r medāti se sponso: a qo laudāt ē
laudabilē fieri. et q̄ laudāt ē intel
ligē et āmirāi laudabilem. Et sicut
ex eminenti flore figūata a spon
so laus eius est: ita e rgioē ex exel
lenti ligno. tpā illig singularē glāz
eminentiāq demūt. Iouet tm me
de ligno hyo quod nō tante excellē
tie ee videat q̄nte alig ceteroz i
et iō minus digne assumi i opus
filitudis: utpote q nō sufficiat lau
dib vicē implē. Sicut malg inr lig
siluar: sic dilcūs meus inr filios.
Deigr nr sponsa magni estimasse vi
det: q hyo in lignis siluar tm offer
re ciāt. nimiu steilibq. nr fr̄ūb
hūano victui aptos fentibus. Cur
ergo omisse melioribq r nobiliorib⁹
lignis. huiq mediocritas arboris
adducta i medium est. ad formādū
xe pronū: Ita ne ad mensurā lau
dē repe debuit: q ad mēsurā spm
nō acepit: hyo nēpe data de illa
arbore filitudo frūt. ut videatur ha
bē supiorē: q parē nō hz. Qđ dicq
adhr: faceor pua laus: q̄m pui
laus. Non ei hyo loco ꝑdicat magnq
dñs et laudabil nimis: si puus dñs
et amabilis nīs: puulq vtiq

q̄ natus ē nob. ergo nō maiestas at
tollit ḥ. sed ꝛmendat ḥ humilitas ꝛ dig
negaꝛ ꝛobilit quod infirmū ac stultū
ē dei. hoim fortitudi et sapiē anfert.
Ipī naq; fuit lugna siluestria et in
fructuosa: qm sedm ꝓpham omes
declinauerūt sil. inutles fā fuit; nō
ē q̄ faciat bonū. nō est vsq; ad vnū.
Sicut malꝰ mt lignū siluaꝝ; sic dilectus
meus mt filios. Una inter lugna
siluarū dns ihs arbor. fructus fran
sedm hoiem sane; et si platus hoi
bus. ꝑ ab angelis muoraꝝ. a filio etei
mō et angelis se se cāo frus subie
cit; et angelos sibi manens ꝺ
subiectos retinuit. Deiq; videbiꝭ
iquit angelos ascendētes ꝛ descen
dētes sup filiū hoīs: qd ī vno eodēq;
hoīe xꝰ ihesu et infirmitatem
foueāt et stupeant maiestatem.
Qua ergo sponse id dilaꝰ qd ipse
īminuit sapit; libenaq; attollit
gracia. ꝑfert muam; stupet dig
tionē. libuit ꝓoim mt hoīes ā
miraī. non mt angelos deū. tā
qꝑ malus īt lugna siluaꝝ excellit;
et nō plane int ortorū platania.
Ille putat minui laudes; vbi de
ꝺsideratione infirmitatis pietaꝭ
bonitas exaltat. Qd uo ei uix a
liquid a laudibus tēpat. eo ute
uix aliq̄d magis laudat; mi; ꝑse
quēs gloriā dignitꝭ; ut grā dig
tiōis emineat. Sit ergo aplius qd
stultū et infirmū ē dei. fortiq; sapie
tiq; dic ēe hoībus. ꝑ nō angelis.
Et si ꝓpha speciosū ꝓdicat ꝑ filiꝭ
hoim et non ꝑ angel; sic ista ēte
ī eodem spū loquēs. sub tipo fructi
fē arborib siluestriū q; lignoꝝ. hō loco
efferre voluit. hoiem deū sup gram
oem hoim; nō aut sup excellentiā
angeloꝝ. Sicut malus int lugna
siluaꝝ; sic dilectus meus mt filios.
Et bn mt filios. qꝝ ei ēet vnicus
ꝑ⁹ sui. multos illi et absq; iuidia
filios acq̄rē studuit. quos nō ꝺsidꝛe
uōce frēs; ut sit ꝑmogenitus ī mt
tis fribus. Iure aut ꝓponit vnūsis
adoptatis ꝑ gram; ib q; ꝑ natura
filiꝰ ē. Sicut malus inter lugna
siluaꝝ; sic dilectus meus it filios.
ad eito sicut malꝰ q; mstar frāfere
arborib et vmbrā refrigerij hꝫ; et
fert fructū optimū. In nō uco fructi
fex lignū; cuiꝰ flores. fructus hōis
et honestatis; Deiq; lignū vite
ē apphendentibus eū. Nō spabit
lenit oia lugna siluaꝝ; qꝝ et sit ar
boꝛes pulchre et magne q; opē
ferre videant; orando. mistrādo.
docendo. exēplis iuuādo. solꝰ tm dei
sapia xc. lignū ē vite; solus pabs
viuus. q; de dndit celo. et dat vitā
mūdo. Nō aut sub vmbꝛ eiꝰ q; desi
deauerā sedi; et frēs eiꝰ dilectus gut
tui meo. ad eito vmbram eiꝰ desi
deauerat; de qꝰ et refrigeriū cēt et
refectiōnē ꝑpetuā acrepetia. Nā cetā q̄dē
siluaꝝ lignā. et si solacij vmbrā hnt.
ꝑ nō vite refectionē; nō fructib ꝑpetue
salutis. Vnus ē ei vite auctoꝛ. v
nus ē mediator dei ꝛ hoim hō xps
ihs; q; dic sponse sue. salꝰ tua ego sū.
Nō moyses iaq; dedit vob panē de
celo; ꝑ pr meus dat vob de celo pa
nē veū. Ptā ergo potissimum
xc desideauit vmbram; ap solacia q; nō
solū ab estu refrigeāt viaꝝ; ꝑ et
replet delectatiōe ꝺtutū. Sub vmbra
eiꝰ quē desideabā sedi. Umbꝛ eius
tāo eiꝰ; vbra eiꝰ fideꝫ eius. Quāe
obumbrat ꝓpꝛy filij tāo; m dni fideꝫ.
Qm̄ q̄ et m̄ q̄ quō nō obumbrat
tāo. q; ī mistēio manducō eā. Et
sra nichiloiꝰ vgo. fidei; ipa crpta
ē vmbra; cui dem ē. Et bta que
credidisti. Sub vmbra eius que

desideabā sedi. Et ꝓpha Spūs mat
an̄ faciem nram̄ dns xp̄c : i vmb
eius viuim9 int̄ gentes. In ūb̄ in ge
tibus : i luce cū angel. In vmbra
sum9 ḡ diu p fidē ambulam9 : et nō
p spem. Et iō iustus in vmb̄ r q̄ ex
fide viuit. At q̄ viuit ex itellectu brūs
ē. q̄ nō in vmb̄ : ꝑ ia i luce Justꝰ erat
dauid. et ex fide viuebat. cū dicebat do.
da m̄ itellectū et viuā : scient fructꝰ
fuꝝ fidei itellectū : itellectu r̄uelādū
lumē vite. et lūs viā. Pius ē veni
re ad vmbrā : et ita ad id cuius vmbra
ē p̄sūptiē : qm̄ n̄ credideritis aut nō i
telligetis. Dides fidē z vitā ēe z ve
te vmbrā : Nam e r̄gione. vita i de
luaꝝ agentꝫ. qm̄ nō est ex fide : et
morꝫ ē et vmb̄ mortis. Que ei
vidua igr̄ i deliciꝫ ē : viuēs mortua
ē. Deiꝫ sapiā carnis. mors ē. Sed
et vmb̄ ē mortis : Illi9 sic q̄ cruciat
metipm̄. Sedim9 : nō aliqm̄ tribosis
et vmb̄ mortis. carnalit̄ ꝛ̄usantes
et nō ex fide viuētes. mortui ia q̄de
ustitie : a morte vēo sēda paulom̄
absorbendi. Q̄nēū ei vmb̄ ꝓpe est
corpori cuius ē vmbra : tm̄ p cto vi
ta illa mā ifno appropiquat. Deiꝫ
n̄ qz dns adiuuat me igr̄ : paulo9
habitasset in ifno aia mea. Aut
at̄ de vmb̄ mortis ad vite tm̄sitū
m9 ūbrā : magis at̄ tm̄slata de mor
te ad vitā i x̄ vmb̄ viuētes : si tm̄
viuētes z nō mortui. Ner ei recor
dinuo ut q̄si ūb ei fiāt q̄ viuat i eis :
qz nō plane oīb9 q̄ fide hz ex fide
viuit. Nam fides sine opib9 mor
tua ē : nec pt dare vitā quā mīme
ꝓpā habuerit. Ideo tū ꝓpha dixisti.
spūs an̄ faciem nram̄ xp̄s dns no
strꝫ tus fiat seq̄ et dicē. i vmbra
ei9 sum9 : ꝑ i vmb̄ iquit ei9 viue
m9 int̄ gentes. Et tu ergo vide.
ut vias exemplo ꝓphe i vmb̄ ei9 :
ut q̄q̄ et regnes i lūe eius. Nec ei
tm̄ vmbram hz : hz et lucē. Ipe p car
nē vmb̄ est fidei : ipe ē itelligentie
lumē p spm̄ : et cao ei est et spūs. Ca
ro i carne manētibus. spūs an̄ faciē
nram̄ : id ē i futuꝝ. Si m q̄ retro sunt
obliuiscentes ad ea q̄ an̄ fiūt nosmet
ipos extendim9 : q̄ꝫ pueientes expia
mur de ubo quod dixit. Cao nō pro
dest q̄qm̄ : spūs est q̄ viuificat. Nā ig
noro q̄ i carne manens qs dixerit.
Et si ignouim9 xp̄m̄ secm̄ carne :
ꝑ nūc ia nō nouim9. Id hō ille. Nos
vēo q̄ nondū m̄ padisum. nondū ad
tertiū celū rapi meruim9 : x̄ mereri
carne pascam. venēm̄ misteria. ex
sectem̄. fidem habemus : et viuim9
profectō in vmbra. In vmb̄ ei9 que
desideauerā sedi. Horatius felix
aliquid ista exptam se gloriat̄ : i co
q̄ se i vmbra diat. nō ut ꝓpha vi
uēs : sed sedisse. Sedē enī quiescē est.
Plus ē aut̄ q̄escē in vmb̄ q̄ viuē :
sicut viuē plus est qm̄ tm̄ mō ēe
ea. Igitur quod ē cōe multorum
ꝓpha assumens sibi : i vmb̄ igr̄ ei9
viuim9. Sponsa vēo hīs progatiuā :
etiā qd̄ sub ea singulat̄ sedet glat̄.
Nō ei plualit̄ ut ille viuim9. ita et
hī sedim9 dixit. ꝑ singlat̄ sedi : ut ag
nosceās progatiuā. Ubi utiq̄ nos
cū labore viuim9 q̄ ostēdit pcozum
sub tore suim9 : ibi hī deuo z amās
suauit regessit. Deiꝫ tori penā
hz : amoꝝ suauitatem. Dn̄ aut. Et
fructus ei9 dulcis guttur meū gustū
detemptacoib9 ei9 significās : quē
obtinuerāt p amorē suauit sublevā.
At istud in vmb̄ : qz p speculū et enig
mate. Cū aut̄ cū declinauerit ūbra
crescente lūe. ymo penitus dispa
ruerit. et sublimabit sit pspicua
ita et ꝑpetua visio : et itiꝫ nō mō

suauitas gutturū ꝫ et sanctas vētri sine fastidio trī. Ob ūbra ei⁹ q̄ desidera/uerā sedi⁹ et frēs ei⁹ dl̄as gutturū meo. Nos quoq; ubi sponsa pausat: pausē⁹ pu⁹: de supto gustu premissas/ glorificatēs. q̄ nos ad tales epulas inuitauit sponsū ecce ihm xm dnm nrm: q̄ ē sup oīa bndtus deꝰ in scla scōrū. Amē.

Sermo. xlix.

Introduxit me rex i cellā vinariā: ordinauit in me caritate. Ut quide apostol⁹ explicit sonāte trā. hito ꝑ votis dulci ad modū familiari q̄ colloquio cū dilcō: illo abeunte. sponsa regredi ad adolescentulas aspat ipsius ita affatu q̄ refecta atq; accesa: q̄tinus ebrie filiis appareat. Et q̄ stupentibus illis nouitate. z q̄rē/tibus causam: rndit mixtū ee mū/me⁹ vino estuaret: que i cellā vinariā introisse. Et sdm lram ita. Sdm spm quoq; nō negat ebriā. ꝫ adre. nō vino: nisi q̄ od amor vinū est.

Introduxit me rex i cellā vinariam. Cū pmis ē sponsus et sponsa ad ipius mone digit. tē sponsus dilcē atq; dilectus. aut que diligit aiā mea ihc: loquens ved adolescentulis de ꝓpo. regem noīat. Ut quid hoc ita. Ita tra tredo. q̄ et sponse amanti atq; dilcē ueniat uti familiaꝝ quod ad se ē. amoris nōibus: et adolescentuli tāqm disciplina indigentibus op⁹ sit ruendo pmi vocabulo maiestatis.

Introduxit me rex i vinariā cellā. Que nā ista sit cella vinaria pre tēo dicē: q̄ dixisse me recolo. Cū si ad ecclām ꝑmittua rēdeat sermo. cum rēpleti spū scō discipuli musto ebrij a ꝑplo putarent: tē q̄ aliis sponsi pro sponsa stans petrus i medio eoꝝ. nō mat sic vos estimatis hīj e/brij sut. Attende iterū q̄ nō oīmodo ebrios: sed ebrios sicut ab illis estimari sut. denegauit. Erat ei ebrij sed spū scō: nō musto. Et q̄ testifica/rent ad plebē. reuocā se i cellā vi/nariam introductos fuisse: rursum petrus pro oībus. Sed hoc ē aut q̄d dem ē ꝑ ꝓphām iohel. Et erit i nouissimis diebus dicit dns. effundā de spū meo sup oem carnē: et ꝓphe/tabut filij vrī et filie vre. Iuuenes vri visiones videbut: et seniores vri somnia sopniabut. In nō ē vide cella fuisse vinaria illa dom⁹ in q̄ erat dis/pu⁹ congregati. cui frequēs ꝓpetus erat de celo sonus tāqm aduenientis spūs vehemētis: et rēpleuit tota domū/ubi erat sedentes. adrpleuit; ꝓphe/tia iohel: Et none vnusq̄sq; illoꝝ extemplo ebriatus ē ab ubertate domus illius. et torrente tāte volup/tatis pōtus dicē meito quibat: qm introduxit me rex i cellā vinariā. Sed et tu quoq; si tollerē tuo spū mēte sobria et vacua curis/oribus domū solus introeas. z stans coram deo ad unū aliq̄d de altaribus celi tangis ianuā sci desiderij mei. et pntatus choruſ scōrū tua pene/trāte deuotione. siquidē oro iusti penetrat celos: i rpōrū pntia miserandus. deplores miseriās et calamitates quas pateris: crebris/ suspiriis et gemitibus enarrabi/libus. prodas nāturem. flagites pietatē: si iquā hoc egeris. Isido i eo q̄ dixit. pete et accipietis: q̄ si ꝓsequaueris pulsans. nō exi/bis vacuus. Verū cū te nobis reddideris plenū gratia et mita/te. nr⁹ poteris spū feruens dissilā/re munus acceptū quod sine fiducia ꝺmutescabis: eis q̄ oībus i gra q̄ data ē tibi. nō mō gtuis. si fortassis ecclā admirandus: potens z ꝓpe dicē et veracit protestari. quia in

trodurit me rex ī cellā vinariā:
tñ cautus esto nō ītē. ſ m dño glo
riaī. Nec ei omē domī qñ spūs ſcs
le prodiē dixerī de cella vinaria:
cū sint et alie penes ſpōsū celle
vel apothece. diuisa mse rōndit a
ḡlitēs dō caīsmatū sedm diuas
gle eg: de qbus cellis meī m me
alibi lacs disputasse. Nōne hec ita
ta sūt inquit apud me. et signata
ī thesauris meis: Ergo pro diuīsi
tate cellaꝝ diuisiones graciaꝝ sūt:
et vnicuiq manifestat ad vtilitē. sēs
et qñ alij quidē det ſ mo sapiē.
alij aūt sermo scīe. alij vēo pphe
cia. alij grā caīacionū. alij gña lī
guaꝝ. alij īterpretacio ſmonum.
alijs alijs ipis filia: nō tñ qsq
horū pro ſmōi diuē poterit: qp fu
erit introductus ī cellā vinariā.
Ex alijs quippe cellis siue thesau
ris ista sumūt: Sed si qs orando
obtineat mētē extendē ī id diuinū
archaī secretū. vñ mox redeat diui
no amore vehemētissime flagrāb.
estuāb iustitie zelo. nc nō 2 ī cautis
spūalibus studijs aīz officijs p nī
miū fuens. ita ut possit dicē. cōtra
luit cor meū mt me. et ī meditacio
ne mea exardescat ignis: ib pla
ne cū ex cautis habūdancia bo
nā et salūrē vini letitie eructare
crapulā cepit: ī cellā nō ī mēsto
phibet vinariam introisse. Cū ei
duo sint brē ostemplationis exer
sus. ī itellectū vnus. alt m affec
vnus ī luce. alt ī fuore. vnus ī cog
nicione. alt ī deuocione: ī pius
sane affectus et pectus ī amoē ca
lens. et frē deuocionis infusio.
cuiā et vehemēs spūs. repletq zelo nō
plane aliūde qe cella vinaria reportat:
et cautiq cū hor copia surgere
ab oroē donat. pt ī vei te loqui:
qa introduxit me rex ī cellā vinariā.
Sequit. Ordinauit in me caritatem.
Dño nrāe. Impōibilis qdē: absq scia
et zelus. Ubi ergo vehemēs emulatio.
ibi maxie discretio ē nata: que ē or
dinatio caritatis. Semp quidē zelus.
minus absq scia efficax. minusq vtil
iuuit: plerūq aīe et p[ro]ximos sub.
valde sentit. Quo igitur zelus fu
dior ac vehemētior spūs. p[ro]fusiorq
caritas. eo vigilacior opus ē scia.
q zelū suppmat: spūm tpet. ordinet
caritate. Prouide sane ne tanq ni
mia et impōibilis pro tpetu spūs
qs ē cella vinaria vide reportasse. pre
serti ab adolescentule sponsa tēat.
uigit quod discretionis ē. ecia se pit
accepisse: id ē ordinē caritatis. Dis
cretio qppe oīa vtuti ordinē ponit.
ordo modū habuit et decorē: ecia et
pmanitatē. Deiq aut. Ordinatione tua
pseuerat dies: diem vtutem — ap
pellans. Est ergo discretio — nō
tam vtus. qm quedā moderatrix et
auriga vtutū: ordinatrix affectuū.
et mox doctr. Tolle hac. et vtus vi
cuiq sit: npāq affectus nālis ī pturba
tionē magis conuertet: exīmiumq
nc. Ordinauit in me caritatē. Firm est
aūt hoc. cui ī certā quosdā dedit apl̄os.
quosdā aūt pphetas. alios vēo euā
gelistas. alios pastores et doctores:
ad cōsummacionem sanctorū. Oportet aūt
ut hos oēs vna caritas liget. et
stēpet ī vnitate corpus xp̄i: qd mi
me oīno fieri potest: si npā nō fuerit
ordinata. Nā si suo quisq fruat ipetu
sedm spm qui accepit: et ad quic quisq
volet idē tendat prout affectat. et nō rōis
iudicio moderet. diu sibi assignato
officio nec contentus sit. ſ oēs ois
īdiscreta āmīstracione pit attempta
bit: nō plane vnitas sit. ſ magis
cōfusio. Ordinauit ī me caritatem.

Vnā et ī me dñs ihs tā tillū or
dmet cāitatib quod dedu: et sic
cure sit mūsa q̄ sut xpi. ut tn qd
mei potissimū ꝓpositi seu offici ee
ꝙstāt. an oīa cure: ꝑ sane id ꝑtin
ut tn ad multa q̄ m̄ speciali nō attin
net afficiar amplius. Nō enī semp
quod primus curandū. id etiā diligen
dū ei amplius cū sepe qd primus ē.
ad solliciudinē. minus sit ad vale
ac p hoc minus ee oporteat 2 ī affectu.
Frequent proīn quod pro iudicio ꝓpo
nit. de iudicio post habetur. et qd
veritas iudicat ꝓponendū. id cautus
ꝙplectendū ordo postulat cāitatib.
Nonc vbi grā ex iudicio itumb m
cia oīm vrm. Ita qdqd huic forte
p tuleo opi quomins npi ī uigilē
digne et valē pro vibus exequēdo.
2 si ex cāte fortassis id facē videar.
ordīb tn rō nō ꝙsentit. Quod si an
omia quidē ut debeo huic intendo
cure. nō aut magis ad maiora gau
dia dei luc. q̄ p alīm fiei forte ꝓperet.
patet me ordinē cāitatis ex parte
tenē. et ex pte nequaq̄. Si ved me
et ad id amplius quod speciali ī cubit
solliciū. 2 nichiloīs ad illud qd mai
ē. magis affirm exhibeā. vtrobiq̄ pro
fco ī uciar cāitatis ordinē assecutꝰ.
et nō ē aut dicē nō possim etiam
xpe. qr ordinaut ī me cāitatē. Si at
dicas difficile. et quidē plus alieo
gaudē magno bono qm̄ ꝓprio puo.
ad ūtes ēte vel ex hoc excellentiam
grē apud sponsam. qm̄ 2 nō cuilibet
aīe dicē sit. qr ordinauit ī me cāitatē.
Quāe facies deadert quorūdā vrm
mō ad huc simonē. Nā alta superbia
testant tristiaā aiorū. ꝙscientiarū
q̄ deiectionē. Mimirū meacētes nos
metipos nob sentim aliq̄ nr̄m ꝓ nre
ipsorūm experiencia. qm̄ rara sit vir
tutib. aliene nō iudē vtuti. nedū
gaudē ad illam. nedū eiā tanto
plus qm̄ ad ꝓpriā quisq̄ gratulari.
q̄nto se ꝓpendeit m vtute. Adhuc
modicum lumē ē ī nob fres. qt
qt de nob ita sētim. Ambulem dū
lucē hemus. ne tnebre nos ꝓpren
dāt. Ambulāe profice est. Ambula
bat aplius qui dicebat. Nō arbitror
me cōprehendisse. Et addidit. Vnū aī
q̄ retro sut obliuiscens. ad ea q̄
ante sut me extendo. Quid ē. vnū
aī. Que retro sut obliuiscēs. ad ea
q̄ ante sut me extendo. Magn fiducia.
q̄ magnū elemōs vas pfm abnu
ciās. profm fatet. Ergo nō ambu
lāte. ꝑ sedēte a mortis tnbus xpi
hendi periculū ē. Et quis sedēs. nisi
q̄ nō curat proficē. Id caueto. et si
morte pocupatus fuerīs. īrfrigeio
cib. dices deo. Imperfectum me
um viderūt oculi tui. et ī libro tuo
nichiloīs oēs scribent. mās. Cui
oēs. Profecto qui ī desideio profi
cendi iuciuntur. Sequit ei. Dies
fortbūt. et neo ī eis. subaudis pi
bit. Dies proficientes mtelligē.
q̄ si morte pocupati fuerīt. ieo
quod eis de ē. pficiendi sut. ī forma
but. et nemo ī eis īfirmis rīlī
quet. Et quo ais. ego proficē pos
sū. q̄ frī proficienti iuideo. Au do
leo q̄ iuideo. sentis ꝑ non ꝙsentis.
Passio ē q̄q̄ semanda. nō actio
ꝺepīnanda. Tn nō illuc resideas.
iūgatē meditās ī cubili tuo. qui
vrz foueas morbū. sanificeas pesti.
pfequēs īsontē. bn ab illo gesta ca
lūpniando. depīmendo. pūtendo. atq̄
ipediēdo grenda. Aliq̄n nō nocet
ābulāti 2 extendenti se ad meliora.
qd iā nō ipe opat. ꝑ ꝑ quod habuit
ī eo petim. Nō ē ergo damnatio illi
q̄ nō dat mēb sua iūgati. nō lin
guā ad detendū. nc q̄q̄m̄ aliqui
Vnū aī iq̄. qi rēmāsit m. ad rēmediū ad
spē. ad ꝙsolationē. Quid illud.

corpis ad ledendū noctēdū ve a
liquo mō: magis aūt confundit
se ee male affm: et tolutē exlō
go vitiū: fitendo. flendo. orando.
conat expellē: 2 cū nō pualet. mi
cor in ad oīs atq; apud se hui
lior iuenit. Qs sanū sapiens hoiez
dapnet: q; a dnō didicit mitis ee
et humilis corde. Absit ut iueniat
exps saluis. imitator saluatoris
spōsi ecē ihu x dni mri: q; ē sup
oīa bndcūs i secula. amē. Sermo
Vos forsitan q̄ngesim?
expectatis tractū sequ
ta: explicitū putātes v
sicubi q; nouissē tractabat. Verum
ego aliud molior: habeo ei quod adh
vob apponā de fragmētis hesterni
uiuij: q; nō collegerā ne pirent. Dibt
aut: si nulli apposuero. Nā si ea habē
voluero solue: ipē pibo. Nolo proin
vtam illis quā nouu fraudē iglu
uiem: pserti cū sit sermo sereculo caritas de
eo dulcia. q; fabulia. eo sapida. q; mu
nuta. Aliogn cōt caritate ē valde nīs.
de pā caritate fraudē. Itaq; hī sū. Or
diā: i me caritatē. Est caritas i actu
ē et i affectu. Et de illa quidē q; opis ē.
puto ee datū legē hoibs: mandatū
q; fortū. Nā i affectu qb; ita habeat ut
mandat: Ergo illa mandat ad
meritū. ista i pmiū dat: cui? licet
q̄dē profectū. q; vita q; pmittē. exprī
dina posse gīa nō negam: ꝑ plane
ꝑsumacionē defendim? futuē felicē.
Quo ergo iubenda fiunt q; ipleda nul
lo mō cāt: Aut si placet t magis.
de affectuali datū fuisse mandatum.
nō inde contendo: diumō actestans
2 tu mi. q; mime i vita ista ab aliq
hoim posse vel potuit adimpleri.
Qs ei sibi arrogē id audeat: quod
se paulus ipē fatet manifeste nō cō
phendisse: Nec latuit preceptorem.
preceptī pondus. hoim excedē vies:
sed iudicauit utile. ex hoc ipō fuel
los i sufficiencie admoneī: ut sciret et
sane ad quē iustice finē mitī pro vi
tib; oporteret. Ergo mādando i pos
sibilia. nō pualeratores hoies feat.
ꝑ humles: ut oīe os obstruat. et
subditus fiat oīs mūdus dō: q; ex
opib; legis nō iustificabī oīs caro
corā illo. Attendetes q̄ppe manda
tū et senaētes defectū. clamabim?
ad celū et misebī mrī deus mr: 2 scie
mus i illa die. q; nō ex opib; iusti
cie que fecim? nos: sed scdm suā
miaz saluos nos feat. Atq; hoc dicerī
siquidē i sensū affectualē legem
fuisse mandatā: sed actualī id pot?
conuenīe. In vel maxīe apparē videt:
quod cū dixisset dns diligite inimi
cos vros. mox de opibus infert: bn
facite hys q; vos odert. Ite scriptū.
Si esurierit inimicus tuus. ciba illū:
si sitit potū da illi. Et hī de actu ha
bes: non de affectu. Sed audi item
dnm etiā de sui dilectōne mādantē.
Si diligitis me inquit: ꝑmones meos
seruate. Atq; hī quoq; ad opa mittim?
ꝑ inuictā obseruantiam mandatorū.
Superuacue aūt de ope monuiss: si
affectū fuisset dilīo. Sit te ergo 2 nāe
ē illud actipe. q; iubeīb diligere pri
mū tuū sicut teipm: 2 si nō ita apte
expressum sit. An non deīq; satis
tibi ee iudicēs ad implendū illud
de proximi dilectōne mandatū. si id
ꝑfectē obseruēs. oī hoī in quo rē de le
ge ne prescribit. quod t nō vis fieri
alii ne feceīs: Et ite illud. q; cūq;
vultis ut faciat vobis hoies: et vos
facite illis. Neq; hc dico ut fine af
fectōne simul: et corde aīdo solas mo
ueam? manu? ad opa. Legi inq; alia
q̄ describit apostol? magna et
grauia hoim mala: hoc quoq;

ānuatū. sine affone sz cē. Sed ē
affectio quā cho gignit. et est quā
ratio regit. et ē quā condit sapia.
Prima est quā aplus legi dei dicit
nō ee subiectā. nc ee posse. Secda quā
phibet e regione consentiente legi
deigm bona ē. nc dubiū distare
ase attentiosam et ssentaneā. longe
prcia. veo ab utrq distat. que tgustat et
sapit. qm suauis ē dns. prīa elimi
nans. scdā remuerans. nā prīa
quidē dulcis sed turpis. scda sicca
ꝫ fortis. vltia pinguis t suauis ē.
Igit p scdā opa fiunt. et i ipā cari
tas sedet. nō illa affectual q sole sapie
condita pinguestrens. magnā mē
ti īportat multitudinē dulcedinis
dni. sed quedam porā actual. que et
si nondū dulcia illo amore suauit re
fiat. ardore tn amoris ipi vehemēt
accendit. Nolite aut diligere vbo nr lingua.
ꝫ ope t veitate. Vides quo caute me
dius nitedit. mr vicios um et affuo
su amore. ab utroq pr hāc distin
guens. actuale et salutiferā caritatē.
Nc lingue mētientis in hac dilcōe
ērapuit fictū. nc rursum affluentis
i hac dilcōne dilcōne exigit sapiēte
gustū. Ope inquit diligamus t veita
te. q vz moneamur ad bn expandum
magis quodā iudie veitatis impulsu.
prīuide qm sapide caritatis illius affectū. Ordinari
i me caritatem. Quā putas habui.
Utrāq ꝫ ordine oppositū. Nā actual
in feiora pfert. affectualis sinistra. Et
teni i bn affecta mente non dubiū.
Vbi causa. qm dilcōni hoīs dilcō dei
ꝑponatur. et i hoibus nris pfectos
īfirmiorib. celi tre. ciuitas ipi.
aiā carni. Attn i bn ordinata actōe.
sepe aut etiā semp ordo oppositus
uenit. Nā et cia primi curā et plā
urgemur et pluries occupam. et in
firmioribus fribus diligentiori se
dulitate assistimus. et pacientie ma
gis qm celi glorie iue humanitatis.
et ipā natāte intendimus. et tpalium
iquietudie curaz. vix aliquid sen
tie de etnis pmittim. et langui
ribus nri corpis postpōita aie cia pen
otinue ihūmus. et ipis dei ꝑ infir
miorib. mēbris mris habūdan
tiore honore uxi smiam apli tribu
dam q. p hō quodāmō fracetes ver
bū dni de quo habes. Cruc nouis
simi pmi. et pmi nouissimi. Gra
te deniq hoiem deo loq ꝙs dubitet.
Quocuq tn in caritate iubete
abducim. et auellim. ppt eos q nra
indigent opera vel loquela. Quo
ties pie cedit negociorū tumul
tib q deb pia. quocies bō cōsnā po
nit. codex. ut opi manuū isudet.
Quocies pro āmistrandis treuis.
iustissime ipis supsedem celebrā
dis missaz sollēnijs. Ordo ꝓpo
ter. ꝫ nātas nō hz legem. Agit
ergo suū actualis caritas ordinē.
uxi prisciliaas iussione. i tpes
a nouissimis. pia cte et iusta q
nō sit acceptio psonaz. nc pia to
sidet rez. sed hoim nātes. Et
nō ita affectualis. nā a primis ipa
ducit origine. Est ei sapia p quā
vtriq quecq res sapiut prout fuit.
ut vbigtia q pluris natura hz.
plus quecq ipa affectio sentiat. mo
ra mirq. inima mime. Et illū
quidē ordinē caritatis veitas fiat.
huic aut veitatis. caritas ven
dicat sibi. Nā et i hoc e caritas
vea. ut q indigent amplius. ac
cipiant prius. Et rursū appeti
eo cara caritas veitas. si ordinē
tenemus affectū. quē illa rone.
Tu ergo si diligas dnm tuū dm
toto corde tuo. et tō aiā tota vi
tute tua. et amore amoris illū

quo contēta ē caritas actualis affectū feruētioꝝ trāsiliens. ipso cōmunis dīno amore ad quē ib ē gradus accepto ī pleitudiē spūs totus igneſcat. ſapit profecto tibi deus. et ſi nō digne dīno prout ē. qđ vtiq; ī possibile ē oī creature. certe prout tuū sapē ē. Deiq; sapies eam ipē tu tibi prout eā te senſeris nil hīe prorſus vīte ames. n̄ magnū dei eſt. quippe q̄ totū vī amas. ī illū effudēris. Sapies igīm t̄ prout eā. cū ipō experimēto amoris tui et affectus quā ad tempm̄ habebis. nichil dignum tuo ineſt. qđ vel a tempō amet. n̄ ppt̄ ipm̄. sine quo ipē eā nichil. Jam veo proximꝰ quē vē te oportz diligē tamq̄ tempm̄ ut t̄ ipē ſapiat put ē. haut aliud profecto ſapiet q̄ tu t̄. q̄ id ē quod tu. ē ei hō. Quia utiq; te nō diligis. n̄ qā diligis deū. ꝯſequēt oīs q̄ ſilr diligūt eum. diligis tāqm̄ tempm̄. Porro ūmicū hoīem qm̄ nichilū ē. pro eo q̄ nō diligit deum. nō potē q̄dē diligere tāquā tempm̄ qui diligis deū. diliges tm̄ ut dilig̃at. Non ē aut id ipm̄ diligē ut dilig̃at. et diligē q̄ dilig̃it. Proiīn ut t̄ ipē ſapiat prout ē. ſapiet t̄ nō q̄dē qđ ē. qui utiq; nichilū ē. ſed quod fuis forſitan ē. qđ ē ppe nichilū. ſic adhuc pendet ipse ſub dubio. Eternū de quo conſtat q̄ ea ad amorē dei nō ſit deiect̄ videatur. ſapiat t̄ natē ē nō ppe iam nichilū. ſi nichilū ex toto. utpote qđ ī eternū nichilū eſt. Illo igit̄ excepto. q̄ nō mō iā nō diligendus. īmo et odio habendꝰ ē. ſtōm illud. nōne qui oderūt te dñe oderā. et ſuper ūmicos tuos tabeſcebam. De ceteo nullo vel ūmicissimo hoī negaī q̄n tulūciuſq; aſſim. cauta ſane ī hac pte abſtinentia premittit. Qđ ſapiens et īntelliget hec. Da m̄ hoiem. qui aīm oīa qđē ex toto ſe diligat deū. ſe veo 2 proximū īquātū diligit ipm̄. ūmicū at tāq̄ aliqm̄ forſitā dilaturꝰ. Porro partes carnis ſue g̃manas ppt̄ naturā. ſpuales veo eruditores ſuos profuſius ppt̄ gr̃am. atq; ī hūc modū ad ceteā q̄s dei ordiato intendat amore. deſpiciens eam. ſuſpiciens celū. utens hoc mundo tāqm̄ nō utēs. et uti utenda et fruenda mtiō q̄dam ſapore mentis diſcernens. ut trāſitoria trāſitorie. et ad id dūtaxat quod opus 2 prout opus ē curet. etna deſideio āplectat. etno īmo talē īqm̄ da m̄ hoiem. et ego audacter illū ſapientē pronūcio. cui nimirꝝ q̄q; res ſuera ſapiūt prout ſunt. et ī veritate atq; ſecūtate ꝯpetit gloriaī atq; dicī. ex ordmā ī me caritate. Sed vbi ille. aut q̄n iſta. Qđ flens dico. quiſq; odoramꝰ et nō guſtamꝰ. proſpicientes priam et nō apphendentes. ſuſpirantes et de longe ſalutātes. O veritas ex ulū prīa. exiliꝰ finib̄. vndeo te ſi mīre nō ſinor carne rtentus. ſi nō digno admitti. petiꝰ ſordens. O ſapia q̄ attigis a fine vſq; ad finē fortiter et īmſtituendis et continendis rebꝰ. et diſponis oīa ſuauit. ī beandis et ordinandis affectionibus. dirige actus meos prout nrā tpal' natā poſcit. et diſpone affectus noſtros put tua veitā etna virtꝰ. ut poſſit vnuſquiſq; nrm ſecūm te gloriari et dicī. ſic ordinauit ī me caritate. Tu es ei dei virtus et dei ſapia xp̄c ſponſus eccl̄e dñs nr̄. ſup oīa bñdictus īſcla. Amē. Sermo. lj.

Fulcite me floribus. ſtipate me malis. quia amore langueo. Creuit

amor. quia mtentiua amoris
plua soluto processerit. Videbs siqde
qta hac vice nō videndi tm; si et
colloquendi copia fuit. Ipā q̄ visio
appet vultu ī dulta sermoī 2 frmo
rocīdioī. 2 frmocīatio longioī atq;
ptractioī. Nr solū oblectata colloq.
si et gloziata ē p̄monio. ad hr eius
q̄ desideauit refgēata ē vmbza.
tibata frcū. potā calice. Nr enī si
tabūda putanda est exisse de cel
la vmaria. ī quā se introductā
mō nouissime gloziat? p̄mo veō
sitibunda. q̄m qui bibr me iḡt adhr
siaet. Post ista oīa sponso moze
suo secedente. illa amore se lan
guē phibet. id ē p amore. Cuo
ei gracioē expta fueat p̄nīa.
eo postmodū absencīa molestioē
sentit. Subtractio nēpe rei qua
amas augmētato desideriī ē.
et quod ardencīs desideas. ctrcs
egrius. Rogat proīn ista ītcrī o
dozamētis florū ac fructuū con
foueī. quousq; denuo r̄uertatr.
quā molestissime fustīet demozātē.
Atq; ls ordo sm̄onis. Luit ia spūa
lem frem̄ qui ī ipis ē spūs duce vert
tatis temptem? eruē. Et si cois ecīa
scoz̄ hr r̄ndit loques. nos ī floribs
frāb9 q̄; designati sum9. fiet q̄ q̄q;
usi de scło. ī toto scło. In floribus qui
dem. nouella 2 tenēa adhuc ītegie
tui ad̄sacio demonstratur. in frib9
veō profitencīū fortitudo. et ma
turitas pfectoz̄. Hyb strpata mr pe
gnans et frāficā. cui vuē xpūs ē.
et mou lucrū. profectō eā nimiis
fert molestias dilacionis sue. q̄m
mr scriptura dat ei de frū ma
nu suaq; tamq; ex spē p̄mtys.
et laudat eā ī portis opa eius. Si
aut sēdm̄ moralē sensum ī vna aīa
nis ē vtq; hr assignari. et floreb
viz et frāb. fidem florē. fructū.
actū intelligē. nr incongrue
ut opinoī id ē videbī. si adūtas
quō mstar floz̄ ntiō p̄cedentis
frem̄. bonū quoq; opus fide opoz
teat p̄uenirī. Alioq̄n et sine fide
impossibile ē placē deo. paulo attr
tate. magis aut eque ipō docte.
omē quod nō est ex fide ecīa pctm
ē. Itaq; nr sine floze fructus est. nr
sine fide opus bonū. Sed et fides
sine opibs mortua ē. sit ītuitiuer
quoq; flos appet. vbi nō seqr fructus.
Fulcite me floribus. strpate me
malis. quia amore langueo. Ergo
ex bonis opibus ī fide nō ficta ra
dicatis. recipit solacioē mens.
assueta q̄etis. quocīens sibi lux
ut assolet stemplacionis fulgūt.
Cuius ei non dico strenue. si vl diu
dūm hō corpe manet luce stem
placionis fruatur. Ut quocīens ut
dixi corruit a stemplatia. totiēs
ī actiua se rēpit. in nimirū tēp
eiusdē ei fulgoris redditura ī id rpm.
q̄m se ī tribunalis hec due 2 coha
bitat plt. Est quippe soror marie
martha. Neq; enī et si a stempla
cionis luce cadit. patr tn nullate
nus se ītadē tēbras pctī. seu ignā
uie oīj. sane ī luce bone opacionis
se rētinens. Et ut scias etiam opa
lucem ee. lucerat lux vra iḡt coīa
hoībus. quod nō est dubiū de o
peib9 fuisse dm̄. q hoies poterat
ītuei. Fulcite me floribus. strpa
te me malis. qa amore langueo.
Cui presto ē quod amat. vigt aoī.
laguet cui abē. Quod nō ē aliud
q̄m tediū quoddā ipatiencīe desi
derij. q̄ nctē ē affici mente vehe
mēt amantis absente q̄ amat.
dū totus ī expectatioē quātālibet

festiuacione nē r̄putat tarditatem. Et ō ista postulat sibi accumulari bonor̄ opm fr̄ibus cū fiducia dorameritis: i quibus mora faciente sponso interī r̄quiescat. Ideo quor vobis exprimetū meū. qđ' exptus fuī. Si qñ sane xpi profecisse aliqs vrm ex meis monitis: tunc nō me piguit fateor curā p̄tulisse sm̄onis ꝓpio otio z̄ quieti. Cui enī v̄bi grā. post sm̄onē iocundus aspiauerit mūdi: i mūdū. fugibq; i hiemē. pusillanimis i fortem. porro mitis humilis. fortis i sua aspa gracia. extremisse. et serpo meliori frūs ee agnoscatur. Ita et q̄ forte tepuerit: et languebat circa spūale studiū torpentes et dormitantes. ad ignitū eloquiū dñi r̄ferbuisse et euigilasse videntes: et qui desito fonte sapie foderant sibi ꝓpriū volutatis cisternas nō valentes aqs continere. Ppterea ad omē iūctū grūa ti torde aridq; murmurabāt. nullū in se hūntes deuocionis hūorē: hij nequam cum de roze verbi et pluuia voluntatis quā segregauit deus hereditati sue. r̄floruisse probant: i ope obtē. fri i oribus voluntarij et deuoti: nō ē dico vob. vñ subeat mētē qñ. p̄ intpolato studio totūde ate plactionis tristicia. cū tūb' fueo arcūdatus floribus atq; frūbus pietatis: paueā auellor ab ifelicitūde rachelis amplexib' ut m' exubent frūs profectuū vīrtum. Qñme prorsus pigebit me intermisse fisse/quietis pro ciuā sm̄onis: cum videō i vob grīa esse semē meū. atq; ex eo augeī itremēta frugū iustitiae vre. Caritas ei que nō quērit q̄ sua fuī id ipm̄ diuīū fratle ꝓsuasit: nil sī desideabiliū meoī vīb p̄ ferre utilitatibus. Grāe. legere. scribē. meditari. et qua fuī alia spūalis studij lucī: Hic arbitrius sū. ppe vos de tinenta. Stipate me floribus. stipate me malis: qa amore langueo. Hoc itaq; locuta ē sponsa adolescentulis i sponsi absentia: monēs eas i fide profice et opibus bois dom veniat: senectus i eo foze et bñplacitū spō si et filiaq; salutē. et suauissimi solatio nē. Scio me huī locū i libro de dilōe dei plenius explicasse: z̄ sub alio. itellai. potiori ne an deteriori cor̄ iudicet: si cui vtriq; vide placuerit. Non sane a prudente de diuīsitate sē fuī iudicabor: diuīno veritas utrobiq; nob' pōtanet: et cuiusq; cui sēp tuā fuīe oporteat eo edificet plures: quo plures ex eis i opus fuī veros erudit intellectus. Cui ei hō displiceat i sensibus scripturarū quod i ysibus rex assidue exprimūr: In q̄ntos ubi causa sola aq; mora assuit corporū usus. uta unus quilibz dīng sm̄o nō eīt ab re. si diuīso patiat intellectus: diuīsarū aquarū nūtibus ac ysibus actoribus dandos. Sequitur. Leua eius sub capite meo: z̄ dextera eius amplexabit me. Et fuit hō quor i p̄fato opusculo meīni disputū ubei: ī signē sm̄onis ordīnē. Liquet denuo ad ee sponsū: credo ut sua p̄nia languēte ē eīgat. Quo ei nō i p̄nia sua dualesceret: quā absentia ostenarat. Ergo nō fustiet dilē molestiam: id ē neq; ei mora facē pt: tūtis de sideriis euōtus. Et q̄ illā xpereat donec absens fuit fidelē ad operā. et sollicitā ad luc. i eo nimirum q̄ floreb sibi z̄ frūm p̄cepat aduenā: etiā cū ꝓpensiori hat uice r̄muneratione gracie reūsus ē. Deiq; uno brachiorū suorū sustentat caput iacētis: i alterū ad amplexandū paratus ut sinu foueat. Felix aia q̄ in xpi

recubit pectore. Sit vbi brachia
reflexat. Leua eius sub capite meo:
et dextera eius amplexabit me. Ho
aut amplexatur. ꝑ amplexabitur
me: ut noueris ꝓpr grē adeo non
ingratū ut sedam gratiaꝝ actiōe ꝓue
neit. Discre i refendo gram nō ee tur
bus aut segnis: discre ad singula dona
grāb agē: diligent' inquit cōsidera
q̄ apponūt: ut nulla vīz dei dō debita
gratiaꝝ actiōe frustret': nō grandia. nō
mediocīa. nō pusilla. Deinde iubem'
colligē fragmēta ne pēant: id est
ne mūma bn̄ficia obliuiscā. Nūqd
nō peit. quod dat' ingto? Ingti
tudo ūmuca ē aie. exinanitio
meitoꝝ: vtutū dispsio. bn̄ficioꝝ
ꝑdicio. Ingtitudo venti vrens. sic
cāb sibi fontē pietatis: roꝛē mē.
fluenta gre. ꝑpt hō deinde sponsa
mor ut gratiā de leua sensit. gr̄
tias egit: nō exspectatis pleitudi
nē q̄ in dextera ē. Neq; ei obi meo
rata ē leua tam ee sub capite suo.
etiā secuta ē a dextera se silr amplexa
tā: sed amplexabit me inquit. Cerm.
quid putam⁹ vbo sponso leuā ee siue
dexterā: Nū id qd dr hoīb vbū ist⁹
moi corporeab ptes hr ipse dīsab: et
lintamenta distincta ac distīgue
ta int' sinistram ac dexterā: Cēto
magis ib q̄ deꝰ. et deus ē ſmo. vaie
tatem prorsus aliquā nō admit
tit: ꝑ est qui est. i sua nimiꝝ natā
tā simplex ut nō habeat ptes. tā
unus ut nō habeat nūos: Est ei dei
sapia: de qua scriptū ē. Et sapie eius
nō ē nūs. At si quod ī vaiabile est.
id ī corporeihensibile ē: ac p hō etiā ineffa
bile ee necē est. Vbi qso inueniab
vbā. quibus illā maiestatē vel dig
ne assignēb. vel ꝓpe prolocūb. vel
exprent diffiniab. In utrūq; lo
quam: qd utrūq; de ea spū sancto
reuelante sentim⁹. Docem' autō
tate prīm et studie scriptūaꝝ
gruentes de rebus notis lite silē
tiebus usurpāe: ꝑ verba nō noua
ineīre. ꝑ nō mutuai: q̄bus digne et
exprent eedē silitudines vestant'.
Quoq; ridicule. ignō p ignō doce ēo
nabeīb. Ergo qz p dextrū et sinistrū
aduisa solēt atq; ꝓpa designai: vr in
hō loco intelligi posse q̄de leuā vbi.
omiatione simplicij: dexterā vero
regni promissionē. Est aut ei mēb
rā formidme pene humilit' pmit'.
et tuī nequaq̄ sub capite ꝑ sinꝰ
caput leua ee dicenda ē: in' pt
sic affra aiā oīno dicē. qz leua eius
sub capite meo ē. At veō si profectꝰ
ex hō spū humilitatis tñ sieit iquē
dā spontanei obsequi dignioꝛē af
firm. q̄tinus vīz p mūb⁹ poaq; pro
uocet' q̄m arcet' supplicijs. magis
at si amoꝛe boi rpiq; agat' tuī i
dubitanē dicē poteit. qz leua eius
sub capite meo: q̄ppe q̄ illu sui
le metui q̄ in sinist' est melioꝛi
atq; excellentioꝛi habitudie animi
supaueit. et dignus desideijs etiā
rpi appropiaueit dexterē in q̄ sut
ꝓmissiones: dicente ꝓpheta ad
dm̄. Delectationes i dextera tua
usq; in finē. Vn̄ et eta spe exprta fi
fiducia loquit': et dextera eius am
plexabit me. Tu ea metui videīb.
an ita affecte et assecute hymne
tate suauitatis locū illud sueiat
de psalmo usurpāe: ut dicat etiā
ipa. In pace id ipm̄ dormiā et re
q̄escā: ꝑ sertī cui supetat causa q̄
sequitur. Quoniam tu dne singulariter
i spe: constituisti me. Quod equidē
tle ē. Donec q̄b ꝓmit' a spū sui
tutis. parūp hr de spe. de toꝛe
pluimū: non ē ei pax m rēqēb:

fluctuāte nimiū consciā mē spē
et tiōrē: maxiēq; qđ et superexcellē
te tiōre habundancia cruciet. Nā
tiōr pena hȳ: et ideo nō est illi dicē
In pace īdipm̄ dormiā et r̄q̄escam:
qm̄ nr̄ dū se singulariter ī spe sstituti
dicē pt̄. Cetm̄ si paulatī p̄ temeta
grē cepit deficē tiōr. ꝛ profice spes.
tū demū ad hoc ventū fuerit. ut p̄
fra caritas ex toto foras mittat tiō
rem: nōne hmōi aīa singulariter
ī spe sstituta videbit. ac p̄m̄ etiā ī
pace ī id ipm̄ dormiet ꝛ r̄q̄escet:
Si dormiatis īquit mē mediōs cle
roꝝ. pēne colūbe deargentate. ꝛc.
ppter̄a dem̄ puto. qm̄ locutus ut tiōre
et securitatem tāqm̄ leuā mē et
dexterā: media vt spes: ī q̄ mens
erigit̄ ad molli nīl ꝓ suppositio caritā
tis stratu suauissime r̄q̄uiescit.
Et forte ī ascēsibꝰ hui⁹ ipius cāta
tū locus fuerit designatꝰ. vbi ī descrip
tione ferculi salomōis mē cetera
habet: media caritate sstruit ppē
filias ihrlm. Nam q̄ se singulariter
ī spe sstitutū sentit: nō iā ī tiōre ser
uit: ꝫ r̄q̄escit ī caritē. Deūq; r̄q̄escat
et dormit sponsa: pro q̄ dr. Adiu
ro vos filie ihrlm p̄ capreas cuiusq;
cāpoꝝ: ne fusitetis nec euigilare
faciatis dilectā: quoadusq; ipsa
velit. Magē et stupenda dignacō. q̄
r̄q̄escē facit aīam ste plātem ī sinu
suo. nfup et custodit ab īfestātibꝰ
curis protegit q; ab īquietudinibus
actionū et molestijs negotioꝝ:
nec patit̄ oīno fusitari. nisi ad ipius
vtiq; voluntatē. Ad istud nō iam
gustus finiendi: iam hmonis
ad ordiendū est. magis aūt hinc
alius īchoet: quatinꝰ locus de
leabilis debita in tractando diligē
cia nō fraudet: Nō q̄ vel tūc sufficē
tes simꝰ cogitare aliquid a nobis
tamq̄ ex nobis: p̄sertī in tam digna
tamq; excellente et oīno supemine
te materia: ꝫ sufficiencia nra ex deo
ē sponso ecce ihū xp̄o dnō nr̄o: q̄ esup
omnia bñdictus ī scla. Amē

Hdiuro Sermo. lij?
vos filie ihrlm p̄
capreas ceruos q; cā
poꝝ. ut nō exacerbetis
neq; euigilare faciatis
dilectam: quousq; ipsa velit. Prohi
bent adolescentule. hab ei filias ihe
rusalē dicē: q̄ et si delicate et mol
les et q̄ femineis adhuc affectibus et
actibus infirme. sponse tn̄ ihent:
spe proficiendi et proficiscendi in
ihrlm. Prohibent ergo ab īfestacōe
spōse dormientis: ne sit p̄ voluntatē
xp̄i vllatenus ea exercitatē p̄sumant.
Verā ei dulcissimꝰ spōsus leuā sua
capiti ei⁹ suppositā sedm̄ ea q̄ p̄
missa fuit: quatenꝰ ī sinu suo eā
q̄ escē facet et dormīe. Et nec sic
subinde scriptura prosequit. spe
culos illius dignātissime et bēi
uolentissime vigilat sup ea: ne
adolescentulas crebris minutis
q; natibus ingerata euigilare co
gat: Ista ē literalis cohērencia textꝰ.
Sed ei attestacio illa fra p̄ capreas
ceruosq; campoꝝ. nichil oīno sedm
veram sequencie robustis spē videt:
adeo tot tam sibi ea vendicat in
telligencia spūal. Ut quo illa se
habeat. interi bonū ē nos hīe:
et mtuerī paulisp nec dine boni
tatē. suauitatē. dignationē. Quid
nāq; tu hō ī humanis vmq; affec
tibus exercitus es dulcis: qm̄ nō t
exp̄mit de corde altissimi: Et ex
p̄mit ab illo q̄ scrutat alta dei:
et nō p̄ nescire q̄ ī eo sunt. q̄
sp̄s xp̄i ē: nec aliud loq; plane q̄

apud ipm̃ vidit. qm̃ veritatis spūs
e. Deiq; nr̃ de ē i mr̃o gñe. q̃ hō nunq̃
felix letificaī meruit. 2 sc̃ ipsemet pō
suauissimū archaī huiꝰ habuēit
experimentū? n̄ tm̃ scripturæ loco que
pre mānibus ē oīno declarauim9. ubi
manifeste mdiat̃ celestis sponsus
vehemētissime zelās p q̃ete cuiusdā
dilēte fue. sollicitus p̄ suae mt̃ bēa
tpūa dormiente? ne q̃ forte molestia
vel iḡetudine a sōno suauissimo
deturbet̃. Hō me carpo p̄ letitiaī. q̃
illa maiestas tam facilīaī dulciq;
obsequio. nrē se inclināe infirmitati
mīme dedigniat̃? et furtiua deitas
aūe exulantis iniuriā nubia. ei q;
spōsi ardentissimo amore capti ex
tribē affrm̃ nō despiat̃. Sic sic i celo
cē nō ambigo. ut lego mtra? sen
tietq; pro ēto aīa. q̃d' contineat pagia?
n̄ q̃d' nō suffiat ista oīno exp̄ mē.
q̃ntū capē illa tuit poteīt. ſ nr̃ q̃ntū
iā pt̃. Quid putas illic accipiet. q̃
hō tāta facilitate donat̃. ut dei bea
tꝰ ambleta se senaat. dei sinu fo
ueri. dei cūa 2 studio custodi? ne dor
miens forte a quopiā donet ultro
euigilet excitet̃? Age iā utaī dicaꝰ
si possum9. q̃s nā sit ille sōnus q̃
dulcem suā sponsꝰ obdormīe velit
nr̃ oīno paciat̃ n̄ ad nūs arbitriū
exaīet̃? ne forte cū legēit q̃s apud
aplm. hora ē iā nos de sōno surgē.
sive apud pphetā. exoraī ab ipso
deū. illuminaī oculos suos. ne q̃n
obdormiat i morte. noīm equo cō
turbet̃? nr̃ uideāt oīno q̃d digne de
obdormitatione sponse. q̃ hō loco mēo
rat̃ sentāe possit. Nā ne illud q̃
de filē ē huic? quod de lazaro aut i
euangelio dīnō. Lazarꝰ amicꝰ nost̃
dormit̃? eam9 et a sōno exate
eū. Hoc ei dicebat de morte corpis
eiꝰ? cū discipuli de dormitatē sōni
putarēt. Non aut is ē sponse sōnus
dormitio corpis. vel placida. q̃ sensꝰ
carnis suauit̃ sopit ad tempꝰ? vel
horrida. q̃ vitā funditus tollē sive
ut. ajultomagis vō 2 ab illa alie
nus existit qua obdormit̃ morte?
cū viz ipse quod ē ad morte irre
uocabiliter p̄seuerat̃. q̃magis at̃ isti mor
tualis vigilq; sopor sensū ut ita
illuminat̃? et morte ꝑpulsata vitā
tribuit sempitnā. Reuera ei dormitio
ē. q̃ tm̃ sensū nō sopiat. ſ abducat.
Est et mors quod nō dubiꝰ dicerī?
q̃m aplis quosdā in carne adhuc
viuētes 2 mendando sic loquit̃. Mor
tui estis? et vīa vita abscondita ē
cū xpo in deo. Proinde et ego nō absur
de sponse extasim vocaueri mor
tē? q̃ tm̃ nō vita. ſ vite eripiat laqis?
ut possit dicē. Anīa nrā sicut passer
erepta ē de laqo venātiū. Infra me
dios nāq; laqueos i hac vita incē
dit̃. q̃ vtiq; tacē nō timentē quotīes
strā aliqua et vehemēti cogitatē
aīa a semetipa abrupt̃? ſ tm̃ eo
usq; mēte secedat et anolet̃. ut hūt
dem trīstendat vsum et assuetu
dinē cogitandi. Etenī frustra aat
rethe ān oculos pennatorum.
Quid enim formidatur luxu
ria? ubi nec vita sentitur?
Excedente quippe aīa et si nō vi
ta. cte vite sensu? nitte ē etiā ut
nr̃ vite temptatio sentiat. Quis
dabit mi pēnas sicut columbe? et
volabo et requiescam? Vtinā ego
hac morte frequēt cūdā. ut eua
dā laqueos mortis. ut nō senaā
vite luxuriantis mortifera blādi
mēta? et obstupefactā ad sensū lu
bricis. ad estū audacie. ad iāudie
et ipatientie stimulos. ad angores
sollicitudinū. et molestias cūaꝝ.
Moriat̃ aīa mea morte iustoꝝ?

ut nulla illa gēt mūstra. nulla
oblectet iniquitas. Bona mors q̄
vitam nō aufert: ſ̄ mūtat īmel
lius. Bona qua nō corpus tradit.
ſ̄ aīa ſubleuat: verū hō hoīnē.
Sed moriat aīa mea morte etiā
ſi dia pt̄ morte angelor: ut pn̄
tiū meōrū exēdens. rx ſe ifelicē
corpe axno mō cupiditatib⁹ ſ̄ et
ſilitudīb⁹ exuat: ſitq; ei pura
cū illis ūſacio. cū quibus ē pū
tatis ſilitudo. Illis ut opinor ex
ceſſus: aut tm. aut maxīe ītem
plo dī. Rex etēi cupiditatib⁹ vnēdo
nō teneī. hūane vtutis ē. corpm
vēo ſilitudīb⁹ ſpeculando nō īuol
ui. angelice pūtatis ē: vtrūq; tm
dini nūeris ē. Vtrūq; ei exēdē:
vtrūq; terpm tm̄ſcendē ē: ſ̄ longe
vnū. altm nō longe. Btus q̄ dicē
pt̄. Ecce elongaui fugiens: et
mās i ſolitudine. Nō fuit ītenta
exire. n̄ et longe ſe facēt: ut poſ
ſ̄ quieſcē. Tu ſiliſti carnis oblā
mēta: ut mūme iā obediās ītuiſ
cētys eiūb⁹ nr̄ tenearis illecebris:
profecaſti. Sepaſti te. ſ̄ nondū e
longaſti: nī et rruenaa vndiq;
fantaſmata corpoream ſilitudinū
tm̄ſuolāe mētis pūtate pūaleas.
Huc uſq; noli t̄ promūtē rāquē.
Errab. ſi cit̄ īuenīe te eſtīas loci
q̄etis: ſecretū ſolitudinis. luīs ſe
nū. hītaculū pacis. Sed da m̄ q̄
illuc pueneīt: et in cūctant⁹ fateor
q̄ſtentē: et q̄ meīto dicat. Conū
tē aīa mea ī requem tuā: q̄ dns
bn̄feat t̄. Atq; hī vē īm ſolitudīe
locis et ī luīe habitaaō: p̄or
ſus uīr ꝑplexā. trabnaculū īo
bracūlū diei ab eſtu: ī ſe cūtate
et abſconſionē a turbīe 2 a pluuia.
De quo 2 ſcīs dauīd. Abſcondit
me īquit ī trabnaculo ſuo ī die malo
nū. protexit me ī abſcondito trabnaculi
ſui. Puta ergo īm ſolitudīnē hanc
ſeceſſiſſe ſponſam: ibiq; p amenitate
loci int̄ amplexꝰ ſponſi ſuauit ob
dormiſſe id ē ī ſpū exceſſiſſe: q̄n ꝑhi
bite fuīt adoleſcētule exꝑgefactē illā
quoadꝰ pā voluerit. Ut iſtud qualit̄:
Nō ei ſimpliciī m leui ut aſſolet ꝑ ſ̄tomoniacē
hibite fuīt. ſ̄ oīno nona 2 ī conſueta
ōteſtatione: p capreas cuōs q̄ caꝑor.
Quo q̄dē gñe fēaꝝ videnī nī ſatis
ueniēnt expreſſe ſcē aīe exutē cor
poribus. ſil et qui cū deo ſunt ange
li: nīq; ꝑpē aīe īmē viſus et ſaltus
celeitatē: vtrūq; hoc ſiquidē viſq;
ſpitibus ſuciue cognoſcīm⁹. Illā et
facile petūt ſūma: et īfima pene
trāt. Quoꝝ etiā in campis de
ſigīta ūſacio: euidenī lubeās atq;
expeditos ſignat in contēplacōē
decurſus. Quid ſibi ergo vult ad
uiacio frā p iſtos: Profectō ne tēcte
adoleſcentule audeant leui ex cauſa
cuōre dilcam a tā rūendo collegio:
cui abſq; dubio totiens admiſcet:
quotiens ītemplādo excedit. Pulchre
itaq; horū autoitate tenent̄: a
quoꝝ ſocietē ſtat auelli illā p rpaꝝ
īportūitatē. Attendat adoleſcentu
le quos offendat ꝓpt̄ cui mrēm īgē
tat. et mūme ita mrna de cāitate
ꝓſidant: ut nō ī illū celeſtē ſuenti
ſine magī nētre rruē vēantur.
Id quippe ſi agē cogitāt: quotiens
ītemplacione quieſcenti plus uſ
to moleſte fuīt. Donīt ſane ī vo
lūtate rpi9. et vacāe ſibi. cui uc
illaꝝ intendē prout iudicaueīt
oportē: cui vetat exīrtai ab illis q̄
uſq; rpā velut. Nouit ſponſus qm̄
flagret dilcōe etiā erga proximos
ſponſa: et ſatis ꝑpua cāitē ſolliatū
rrem̄ de profectibus ſuaꝝ: n̄ ſe
ullo pacto illis ſubtracturā ſcu

denegraturā qñtū ꝛ quotiēs opus fuerit. Ptēa q̄ scāle discretioni eiꝰ credendam censuit hāc dispensationē. Nō ei est tūs. qualeꝫ mlt̄os videmꝰ ꝓphetica īustione nō tos: q̄ quod crassum ē et forte assumēteꝫ. quod debile ē proicit. Nūq̄ medicus valētes rēquit. et nō potius egrotātes. Si contīgat. facit fortsitā ut ālcus: si nō ut medicus. Ab doctebꝰ mgr bone. si oēs indoctos rpuleis. Quibꝰ ḡso habeb diligētiā dispne. si mdisplīatos vel effugaueis oīs vel fugeis. In q̄bus obsecro tuā probabis patientiā. si solos admiseis māsuetos. īquietos excluseis. Sūt tn de tj sedentib. q̄ ut pūs caplm obsuaret. cogitarēt tēpta ꝓpositis reuenīa q̄ debeat. q̄b temē inquietando. celi q̄ ciuibꝰ se reddūt infestos. et nob forte plus cūlū soluto pcē demū merent. nec tam irreuēnt leuit q̄ se ingēnt cū vacuā. Rara satis michi ad sēiandū a fupuciētib. ut bn̄ norūt credi horā. etiā cū rpi me i oī patiētia fustiebut. Verū ego scrupulosiꝰ moneo istiꝰmoi quēlā. ne q̄b forte pusillāimis sup̄ vires ꝓpe patientie dissilet a nātib suis. dū me īquietare vētur. Supsedeo igit. ne magis i pacē exē vide ar dāe mfirmis. Pusilli dñi sūt i eū credentes. Nā pacor ut ex me scandalū pacāt. Nō vtor hac pāte. magis aūt rpi me vtāt ut libet i trīn ut salui fiant. Parcent mī si nō pepercerint. ꝛ i eo pocius rēquestram. si nō me īquietāe timuerīt pro nātib suis. Verā eis morē quoad potuēo. ꝛ i rpīs seruiā deo meo. q̄mdiu fuēo. i caritate non ficta. Nō querā q̄ mea sūt. nī quod mī est vtile. ꝛ q̄d mltis id mī vtile iudicabo. Hoc solū deprecor ut fiat acceptum eis fructuosiūq̄ mūsterium meū. si forte vel exhoꝰ iueniā i die mala mūam i oculis pribus eoꝝ. sīl et fponsi esse ihū xp̄m dñm nr̄m. q̄ cū eo ē semp sup oīa deus bn̄dictus i scla. amē.

Sermo xliij.

Vox dilcti mei. Videt sponsa nouā adolescētulaꝝ vēcundiā et vēcundū tōrē. q̄ sq̄ de nouo crepissent nō audē se ingerē sco ocio rpiū. nr̄ sicut ē heri et nudiūtiq̄ molestē fieī q̄escenti i ste platiōe ꝓsumēt. agnouit hoc sibi prouenīe cuā ꝛopa sponsi. et exultans i spū. siue pro illaꝝ profectū q̄ a nimia et superflua īquietudine compescunt. siue pro sua deceps futurā libertate quiete. siue etiā pro dignatione et fauore spōsi ādeo pro hac rpa eius q̄ete zelantib. et tanto studio defensantis sua uissima ocia sua. ymo studia seruientissima. aut hoc facē voce dilcti sui cuiꝰ rei gratia facta ad illas. Ceteꝝ is q̄ alios ꝓest i solliciturdine vix studet sibi. vl raro securē vacat sibi. dū tñ est semp sui penuriam facē subditis. et nō placē deo q̄ dī vtilitati ꝓpriā ꝓfert quietem. et ste platiōnis dulcedinē. Non aūt paruū gaudij et securitatis accedit inēdū suauit feriāti. cū ex meti quodam et reuentia erga se īmissa dīnitus. cordibꝰ subditoꝝ itelligit sua deo placē q̄ete. qui fit ut illi equo magis aō sustineat. q̄m pribus spūalib grata audeāt ocia temere ptirbare. Nā iusta trepidatio pusillox manifeste signat audisse eos intus quasi minante atq̄ increpatoriā illis procul dubio voce.

q̄ in ꝓpheta loquit̄. Et go q̄ loquor
iustiā. Vox ei⁹ īspāctio eius: ac
iusti tōtis tēpestio. Sompta ergo
hac voce sponsa gaudens et exul
tās: vox inquit dilti mei. Ecce ē:
et gaudio gaudet ꝓpt̄ voce sponsi.
Et addit. Ecce venit h̄ saliens in
montibus: transiliens colles.
Copta ex auditu vocis dilā pcipi
tanter mendit bn̄ cuōsos o
culos ad videndū quē audierat.
Auditus ducit ad visum. q̄ fides ex
auditu: quia corda mūdat̄ 2 possit
videri deus. Sic ei habes. Fide mūdās
corda eorū. Videt itaq; venīte q̄
loquētem audierat: obstupāte eā
h̄ ordinē illū spūs scō. q̄ apd ꝓpham
descriptus ē ita. Audi filia 2 vide.
Et ut certius adūtas. no tam nec
fortuitu. ꝙ de studio magis et diuſtā
ob illā ſz rationē quā p̄ misim⁹.
auditū h⁹ loco p̄missum visui:
vide si no h⁹ ordo vbor a scō quoz
iob obstupatus īuenit: vbi ſr loqt
deo. Auditu auris audiui te:
nc oculus meus videt te. Sed
et vbi spūs scūs sup aplos i die
pentecostes dn̄disse memoratur:
none auditus visui pueisse de
scribit. Ut ei. Scūs est r̄pente de
celo sonus: tūqm̄ aduenientis
spūs vehemētis. Et inf. Et ap
paruerūt ill' dispertite lingue
tamq̄ ignis. Et h̄ ergo spūs scūs
aduentum primo auditus: de
inde visus ꝓcepisse r̄fert. Sed
de h⁹ satis. q̄n tuq; si curas
opam dāe tuitemoi māsiaoi:
poteris 2 npē fortassis i alijs scīp
tūe locis nonulla silia r̄perie.
Nunc tam illud considēmus. quod
diligentioꝛ eget mās̄tione: et
difficiliores h̄z accessus. Ad qd' nūz
omo egē ne fateor adiutorio
spūs sc̄i: ut ponē in luce possim
qui sit illi mōtes et colles. super
quos saliente et trāsiliente eos etā
sponsū letis spectauit obtutib⁹:
credo ut ꝓperaret ad npīus r̄deptio
nē. cui⁹ decipierat decorem. Hā id
quidē ꝓptēa ita et no dubie sense
rī: q̄m silē q̄d de ꝓpheta occurrit
m̄ euidēt in spū prudente 2 exp
mēte saluatoris aduentū. In sole
posuit tabnaculū suū 2 npe tāqm̄
sponsus procedens de thalamo suo:
exultauit ut gigas ad viā. a fīo cumreda
mo celi egressio eius: et occurs⁹ eius
usq; ad summū eius. Cursus 2 r̄curs⁹
ib notissimē: a quo et ad q̄d multi
estimatus q̄ notissimū. Ad igit̄
Vmgem⁹ nob' sine ī pīo ista legē
tes. sine ī pncī cantico virū gigātē
procē statue absentis cuiuspiam
mulier tale amore captā: et dū
ꝓcat ad cupitos amplex⁹ mīsilitē
tēs mōtes 2 colles. hos q̄s videm⁹
mole corporea sup plana terre
tāta altitudie eminētes. ut 2 sup
nubes aliq̄ illoꝛ vtice extulisse
crēat̄: Dez non decet istā modi
corporeas fantasias ymaginari.
pserti tractātes h⁹ spuale cantici:
ꝙ nc licet oīno nobis q̄ meminim⁹
legisse nos i euāgelio: q̄ spūs ē
deus. et eos q̄ adorāt. oportet i spū ei⁹
adorāe. Q̄ sunt ergo. hi spitales mō
tes et colles. ut postmodū sequēt
agnoscam⁹ sponsus qui deus ē.
ac p h⁹ 2 spūs. quales et cuiusmōi
dabat saltus i illis siue sr illos.
Si illos putam⁹ m quibus euāge
lium r̄fert olim fuisse reluctas no
naginta nouē oues. cui pius pastor
eaꝛ venit vnā in tris q̄rē q̄ pe
rierat: nichilōs adh⁹ i obscuro res
ē. et intellectū habet. dū difficile sit
inuenire spitales illas et sr celestes

bitudines. nā ppē fuit sme dubio
que ibi meōrate fuit ouiū. q̄s vel
quales alios hñt spitales silit mō
tes vel colles ad habitandū pasten
dūq̄ ī illis. Verumtñ si nō ī veritate
aliquid eent ī veitas hō nō deriss.
Sed neq̄ pphēta longe ant-e de
ciuitate surna ihrlm protulisset. q̄
fundamēta eius sint ī montibus sctis.
si nō vē ibi eent montes scī. Deinq̄
celestis habitatio illa vē habeat. nō
mō spitales sē et vniuō ī rōnales mō
tes colles q̄ audi ysaiā. Montes et
colles cantabūt corā deo laudes. Q
nā igit isti nisi dem ppi celi inhabi
tores spūs. quos dnica vore oues
dixim⁹ appellatos ut ppi sint mō
tes q̄ oues. Nisi forte absurdū ī
videā ī mōtibus montes ī oues ī
oubus pasci. Et iux̄ lram quidem
durū sonat. sēm āt spuale intelligē
tiā dulce sapit. si subtilit adūtaq̄
quō vtiq̄ omiū pastor. dei fil sapia
xpc vnū idemq̄ pabulū veitatis.
alit in trib. alit in celestib⁹ gregib⁹
suis admīstret. Nā nos quidē morta
les homines interī in loco pegrinatois
mē. ī sudore vultus mi comedē
panē mm nrm nrē habem⁹ ī forus illū
ī labore et ī erūpna meditantes ī
id ē vel a doctis vīb. vel a sanctis li
bris. vel cte p ea que scā sūt diuī
bliā intellcā assequentes. Angeli aūt
in cōi pleitudine. et si nō a semetipis.
ī semetipis tñ tanta facultate. q̄n
ta et felicitate actpiūt ī vñ bte vi
uūt. Sunt enī oēs dorabiles dei ī
q̄d sane elcōs hoīm q̄nos assecutos
ita veitate ppmittit ī 2 si nondū
expti ebiūt felicitate sctā. Pas
cunt ppinde in mōtibus montes.
vel oues in oubus: cū sane ille sup
ne sē spuales mīs semetipis de
vbo vite. vñ sua bām ppetuet vi
tā affluent inueniūt. idem ppi et
mōtes et oues ī montes ppē pleitu
dinē vel celsitudinē ī oues ppter
mānsuetudinē. Pleni quippe dei. cel
si meātis. cumulati vtutib⁹ ī nichilōi
nī ercōs vtutes. cō et humili obā sē
mittūt. et inclinat illis longe sup
eminētis ipio maiestatis. tamq̄
oues mānsuetissime ad nutū sui pas
toris p omnia ambulates ī sequē
tes eū quocūq̄ ierit. Et in hys sēm
pphētā dauid vē mōtibus sanctis.
tamq̄ pōa oim creata sapiā. fun
damenta ciuitatis dni ab ineo fir
mit stabilita consistūt. q̄ vtiq̄ vna
ē in celo et in tra ī licet ex parte
regnās et exprte pegrinās. Et ex
hys nichilōi iux̄ ysaiā tamq̄
quibusdā vitalibus cymbal bnso
nātibus iugi resonet gnaz actio et vox
laudis ī suaui 2 insatiabili voce ī
plentibus. quod ex eodē pphā pau
lo ānte memorauim⁹ ī qz montes ī
colles cantabūt corā deo laudes.
Et ite quod ille alib⁹ locis ad dnm deū.
Beati qui habitāt in domo tua
dne ī in secula seculoū laudabunt te.
Hij ergo. ut ad id recurram⁹ vñ
aliq̄ntulū. ē ut puto nrē digres
sum ē. illi sūt montes atq̄ colles
in q̄bus ecclā vidit celeste spōsi
mira alacritate saliente ai ad suos
pperāet amplexus ī nr mō saliē
tē ē et tripudiante eos. Dis ī hoīb⁹
saltus ex libris pphar. aplōz q̄ de
monstrē ī non q̄ nunc oia q̄ de
hac re apud illos ab otioso inueni
q̄ūt. testimonia ī pluralē numerā ī
hō ei longū ē. 2 opus nō est ī sed
ea tñ pono que breuit apte et
astruē videant ī id q̄d dr de spō
si saltibus. Dicit ergo de illo scō
dauid. Q̄ui in sole posuit tabna

culū suū: et ipē tanq̄m sponsꝰ
procedēs de thalamo suo: exul
tauit ut gigas ad currendā viā.
a summo celo egressio eius. Et q̄n
tū saltū dabat: a summo celo ad
tras. Sane ē nō inuenio alibi vbi
i sole posuerit tabernaculū suum
id ē in luce et in manifesto suam
dignatus sit exhibē presentia. ipē
suas in tabernaculis habitatorē:
n̄ vtiq; in tribꝰ. Deniq; in tribꝰ
vnus ē: et cū hoibus conuersatus
est. In tribꝰ nūq̄ pala. quod ē in so
le posuit tabernaculū suū. corpus
vñ quod de virginis corpore ad hoc
sibi aptare dignatꝰ ē. ut ideo ipse iu
stis videret: et sic videt oīs caro
salutare dei cū i carne venerit. Saliit
ergo in montibus. id ē in illis su
pnis spiritibus. cū ad eos vsq; descē
dit: sacramentū a seculis absconditū.
et magnū pietatis misteriū eis dig
nant aperiens. Sed exiliens hos
superiores atq; eminentiores. mo
tes cherubin seraphin. nec
nō dominationes principatus. et po
testates virtutes q; eas ad inferiorem
vsq; angelorū ordinē dñi dei tuq̄m
ad colles dignatꝰ ē. Sed nūq̄ vel
in illis remansit: Exiliit et colles. Ho
ei iquit angelos. si se mihi abrahe
apprehendit. ad vtiq; angeli infans ē:
ut primo impleret q̄ dixit meozara
prophetā. loquens ita ad primū de fi
lio. q̄ninuisti eum paulo minꝰ ab an
gelis: q̄mq̄ hō sane ad mendacēz
ne humane dicī possit intelligi. q̄
hō ad ymaginē et similitudinē dei
additus et preditus roē ad ministe
rium angeli: modicū enī distat ab
angelo. propter corpus de terra. Sed au
di aplm paulū apte pronuntiātē
de eo. Et cū in forma dei esset nō arbitra
tꝰ est rapinā esse se equalē deo: q̄ semz
ipsū exinanuit formā serui accipiens:
in similitudinē hoim factus. et habitu
inuentus ut hō. Et rursum. Vbi ve
nit iqt plenitudo temporis. misit deus fi
lium suum factum ex muliere factum sub lege:
ut eos q̄ sub lege erat redimeret. Et
ergo factus ex muliere. factus est sub lege
ē. proculdubio nō solū minores id ē
maiores superiores q̄ potestates. si etiā
minores angelos dñi dendo tñ siluit:
q̄ quidē in spaonē superioꝝ meritoꝝ
collium designat nomē. Etenim q̄ maior
est in regno celorū. maior est quorūs
carnem portare sup terram: eaq̄ si
st. ille magnꝰ iohes baptista. Nā
et si sane deū hoiem fuisse memoratā
in hoiem. sup oēm plenitudinē principatū q̄
longe mō patuit pminere: etenim tñ est
q̄ et si pīt maiestate. si infirmita
te fluctuauit. Ita ergo saliit in moti
bus. et tñ siluit colles: cū nō solū
superioribus si et inferioribꝰ spiritib⁹
dignantissime se inferiorē exhibuit.
Nec mō illis superis spiritib⁹: si et ipse
qui domos luteas inhabitat subiec
tū se exhibuit: tñ siluens et omnes
huiusce eam hoim humilitatē. Erat de
nūq̄ subditꝰ maie et ioseph cū eet puer
duodecim annorū in nazareth: et apud
iordanē iā iuuenis. iohis se manib⁹
ablimauit. Sed inclinata ē iā deus:
nec adhuc oīno de hys motibꝰ desce
dē libet. Etenim si hac vice voluerit
cuncta horū prout delectat explorare
amena. abdita perstrinxit: verendū
ne à primo gressu breuitate careat: à
larga excellensq̄ materia debita
diligentia fraudet: festinatione. Pau
sem⁹ proinde hodie si placet iā in
montibus istis. an bonū ē nos hic
esse: vbi a pastore xpo vna cū sanctis an
gelis in loco pascue collocati. et
iocundius pascim⁹ et vberius: et nos
siquidē oues pascue eius. Ruinem⁹

ergo tanq̃ muda aialia boi pas
toribus. que de hodierno hmoe to au
ditate glutiuim9. hmoe altero re
sidua capli eiusde attenia9 preptui.
largiente sponso ecce ihu xp̃e dño mo.
q̃ est sup oia bndcus de9 i scla scloz.
Amen.

Sermo. liij.

Sdp eode ca9 qd hesterno
sermone vsaui e dictur9
sũ aliud intellam. quẽ
hodierno fuaui. vos probate. ch
gite pociora. Nõ est opus supiora
rpere. q̃ crcidisse nõ arbitror i tã
breui. Si quomiꝰ tñ scrip̃ sũt ut
dcã sint et exepta sthla. sicut 2 ser
mones cetci. ut finale recipetur
quod forte exdeat. Quappꝰ accipi
te alia. Exte venit ihs inquit sa
liens i montibꝰ. et tñsiliens colles.
Sponsũ loq̃tur. q̃ pfectũ i montib9
salijt. cũ missus a pre ad euãge
lizandũ pauprib9 angelor fungi
nõ e dedignatus officio. frib9
magni consilij angelus q̃ dns erat.
Ad se vndiq; ad trab. q̃ alios dele
gãe assueuerat. Per se notũ fecit
dns salutre suũ. p se transpm in
dspoi gentiũ cruclauit iustitiã
suã. Cum utiq; omib9 uir̃ pauli
sententiã ãnistratorũ spus sit
missi i mysteriũ ppt eos q̃ here
ditatẽ capiũt salutis. q̃ erat sup
illos. frib9 e. mr illos tanq̃ vnq
ex illis. dissimulans iniuriam.
et accumulans graciã. Sed au
di 2 rpm. Non vei ig̃ mysteri sed
mistrare. et aiam meã dare re
depcionẽ pro multis. Quod q̃de
cetcoꝝ neo fecisse iuentus e. ut
omib9 q̃tquot mistrasse visi sint
rpe deuotus tñsicit fidelib9 q̃
obsequijs. Bonus mist. q̃ carnẽ
suã in cibũ. sanguinẽ i potũ.
aiã; mistruit in preciũ. Bona
plane. qui spũ alacrifiens cũctate.
pietate deuotus. nõ solũ salut in
montibus. sed 2 tñsilit colles. ide
supat 2 viat alactate nistrandi.
utpote que vnxit deus dns suus o
leo letiae pcõsortibus suis. i quo
utiq; exultaut ut gigas ad cur
rendã viam. Deiq; tñsilijt gabele
et pcucit ad vgine. eode archan
gelo attestate q̃ aut. Ave grã plena.
dns tecũ. Quid. Quae mo rlig̃si
i celo. nusq̃ in vteo reperis. Quo
nã mo volauit et pvolauit sup
pẽnas ventorũ. Victus es o ar
chãgele. tñsilijt te. q̃ premisit te.
Aut ete saliebat i montib9. cũ i
angelis olĩ pũbus appebat. qd
ptiq; pprietati lre magis sueire
vi. Non ei aut saliens i mõtes. sz
i montibus. ut rpe i eis salie vi
deat. q̃ fuit et dat ut saliat. q̃ ad
mom loquit in pphetis. opatur
i iustis. cũ illis vba. isas opabat.
Adde q̃ aliqui illoz psonã ei9 ge
rebãt. ita ut loquẽtur qsq; illoz
nõ tãqm angeli. sz tanq̃ dns.
Verbi gria. ille angelus q̃ cũ moy
se loqbat. dicebat. nõ ego dns. sz
ego dns. atq; id frequẽtius ita
bat. Saliebat ergo i montibus
id e in angelis. in q̃bus 2 loqbat.
et suã hoibus exhibebat pnciã.
Ad hoies ei saliebat. sz i angelis
nõ in se. nõ i sua na. sz i subiecta
creatura. Cui ei salut. de loco ad
locũ vadit. quod nõ cadit in deũ.
Ergo i montibus id e in angel
saliebat. q̃ i se non poterat. 2 salie
bat usq; ad colles id e pũarchas
et pphetas. cetcoꝝ q̃ spitales vi
ros de tra. Sed tñsiliebat 2 colles.
cũ nõ solũ magnis et spitalibus
viris. sz et aliquibus de pplo. etiã
et nõ nulli mulieib9 eq i angel

loq̃ et appar̃e dignatus sit. Vel colles dicat aereas ptātes. q̃ mr̃ mōtes mīme q̃dē iā nūerant. pro eo q̃ a vtutī celsitudine ꝓfluxerunt ꝑ superbiā. n̄ mūs ad humilia vallīū. siue ad valles humilū ꝑ pmām detūesāt. De hijs arbitror illud dr̃ī in psalmis. Montes sicut cēa fluxerūt a facie dn̄i. Job itaq; tu mēteb et steiles colles tamq̃ medios positos int̄ mōtes ꝓfectuū et valles peitentiū. procul dubio tñsilit. q̃ in mōtibus salut; hijs q̃ ꝓfectib et despectib. dn̄s ad valles. ut valles habūdent frumento. Porro illi et etna e regiōe aīdte et steilitate dapnant; sicut habes ꝓphe impōne sup illos. Nec vos mquit n̄r pluuia dn̄dat sup vos. Atq; ut noueris quod ad angelos q̃ prevaricati sūt sub figura montiū gelboe ista loquat; vbi inquit ceciderūt vulnerati multi. Et multi in hijs maledictis mōtibq; de extitu israēl ceciderūt a principio. et cotidie cadūt. De quib habes in code ꝓphā. tū dicat deo. Sicut vulnerati dormientes i sepulchris. quoz nō e memor amplius; et ipi de manu tua repulsi sūt. Nō e ergo mirū si steiles et infructuosi p manēt isti. non mōtes celsi. sz acrei colles. sup quos n̄r vos n̄r pluuia dn̄dit; quippe auctore gratie et bñdictōnū largitore tñsiliente eos et dn̄dente ad valles. ut celesti ymbre ꝓfundat hūiles qui sūt sup terram et frūm afferāt in patīā; fructū trefimū et serageſimū. et centesimū. Dei q̃ visitauit terram et inebriauit eam; multiplicauit locupletare eam. Terram visitauit nō aerē; q̃ mīa dn̄i plena est terra. Deus q̃ operatus e saluē in medio terre. Nūquid et i medio aeris. Vñ adiūgit origenē. qui i aere dn̄m gloriē denuo pro demonib ꝑpudenti truculenti mendacio; tū hui⁹ astruis misterij paulus affirmet. q̃ resurgens ex mortuis iā nō moriet; et mors illi vltr nō dn̄abitur. Verū nō solū visitauit terrā. q̃ aere tñsiluit; si etiā celū. dicente ꝓpheta. Dn̄e in celo mīa tua; et veritas tua vsq; ad nubes. Vsq; ad nubes ei celū e. quod ihūtat sci angeli quos nō tñsilit sponsus. sed salut in eis; ita ꝓprium hr̃ ꝓphe. duo quedā vestigia pedū suoz. mīaz et veritatē; de quibus dn̄i vestigijs meūm me in superioribus ꝓmonib plenius disputasse. A nubib veō et infra. decōnū habitatio e in aere isto ītimo et caliginoso; in quib nō salut sponsus. si tñsilit illos et ꝓterit; nec vllū in se retinet dei tñseuntis vestigiū. Nā quo in dyabolo veritas e. de quo in euāo veritatis mīa exstat. q̃ in veritate non stetit. si mēdax ab initio extitit; Sed nec mirū de eadē quib dixerit eū; q̃ nichilom ab initio horrenda fuisse eadē ipsa veritate euāgelij nūciet. Porro ar qualis ꝓfectus; tles 2 domestica eius. Pulchre proin de sponso ecclia psallens. q̃ in altis habitet et humilia respiciat in celo et in tra. nūllā, omino facit mentionē de hijs qui in aere vsant spiritib suis; q̃m deus sup bis resistit; humilib aut dat grām. Videret ergo illū saliente in montib 2 tñsiliente colles; iuxt impōnē dauid dicētis. Oīs mōtes q̃ in circuitu eius sūt. id est in circuitu gelboe. visitet dominus; a gelboe autem tñseat. Dyabolus nēpe q̃ ꝑ gelboe signat. Hūt inde sūt mōtes quos

visitet dñs: supra angeli. et mf hoies.
In penā siquidē suā locā iacere isto-
mediū inf celū et trā. de celo cadens
sortitus ē. ut videat et iudicat. ipsaq;
iudicia torqueat; scriptia dicēte. Dentes
videbit et irascet: dentibus suis fremet
et tabescet. Quē mittat spūm celos?
i quibus montes tuet dina clari
tate fulgentes. et dnis laudib; exultā
tes: sublies in gloria. habitatores i grā.
Quē mittet cū respiat trām. mon
tes nichiloiq; quos plumos de plo
acclinationis hnte. fide solidos. spe excel
sos. caritate spaciosos. cultos virtutib;
bonū opm fructu refertos. de roe celi
tus qm de saltu sponsi cotidiana ca
pietes benedictionē. cui quito putamus
dolore et rancore aspiraat ille cupi
dissimq; gloriē istos in circuitu suo tm
gloriosos montes. cū se et suos e regioe
inultos. tm brosos. bonis opib; ifectū
dos respiraat. ita ut se sentiat cē objt
briū hoim et angelor q; oib; exprobat.
sed in illud i pb. draco iste q; formasti
ad illudendū ei: Atq; hoc. qz ob
prozū superbiā tm silit eos sponsq; sa
liens i montibus. q; in circuitu ei sut.
taq; fos ascendens de meo paradisi ir
rigans vniūsa: et iples oē al' bn
dictōe. Vtiq; torrente voluptatis hui
potari it dū vel ratio promeret: in
quib; et si nō ad tinue fluit. saltē p
horas salit aqua sapie 2 fons vite:
ut fiat i ipis quoq; fons aq; salietis
i vitā etnā. Et quidē huius fluis ipe
tus letificat ciuitatē dei: sanctū per
tigenit 2 affluent. In mos at montes
q; in cris sut vtimā mitdū fra qz
fundatione saltus dare aliquos no
despiciat: quibus sufficient nr̄ri gra.
nob; quoz qui valles stillaē vel rarā
guttulas possint: ne omo aridi 2 ste
riles r̄maneam9. q; miseria et egestas
et dīno fames valida i regioe illa:
q; nullis vnquā istū moi vel salub9
vel istillaconibus humectatur:
pretfluente et tm siliente illā fonte
sapie. Et quia mquit nō habuerut
sapiena ā: perierut ppt sua impie
tā. Ecce venit ds saliens i montib9.
tm siliens colles. Ad hoc salit ut tm si
liat q; nō vult ad oms ptingē: nec
ei i oibus bn placitū est dō. Ffes si
ux sapiam pauli scripta sut ista
ad correptionē nram: obsuemus
sponsi discretos et circūspectos sal
tus: q; ad modū viz tā apud angelos
qm apud nos. et i humilies saluat. 2
superbos tm siliat. Siquidē excelsus dns
et humilia respicit: et alta a longe
cognoscit. Hoc inquā attendamus.
q; causā fm9 sponsi nos salutifer
salubus pparāe: ne velut a mon
tib9 gelboe. forte tm seat et a nob; si i
dignos nos sua visitatione aspernet.
Quid superbis tra et cinis: Et de a
gelis tm silit dns: execrabs eor supe
biam. Ergo repudiatio angelorū
fiat emēdatio hoim: septa ei ē ad
eor correptionē. Cooperet m' m bonū
cetā dyaboli malā: et lauē mas
meas i sanguine petrozis. Qualiter
iquis: Audi. Superbo ete dyabolo hor
renda et formidolosa maledictio itor
get: applica dauid i spū dicēte de illo
sb tipo gelboe. ut supra memoratū est:
montes mgt q; i circuitu ei' visitet
dns. a gelboe at tm seat. Hunc ego hy
legens. referēs q; oculos i me. 2 mi
tues diligenti. iuxta me peste ipa
infectū quā i angel dns i tm exhorruit
adtingi. propterea declinaet ab eo: i cū oēs
circūstātes montes. siue de angel. siue
de hoibus visitatoib; siue gra dignet:
et pauēs tremēs q; ad ne plm. Si
sic actū ecu angelo: qd de me erit tia et
cinis: Ille i celo i tumiuit: ego i ter̄ humo.

quib nō tolerabiliorē in diuite sup
biā: qm̄ i paupe ducat. De mi si tā
diu i potente illo aīa dūrasset ē. pro
eo q̄ eleuatū ē cor illi⁹. nc ei pfuit.
q̄ cognata potentibus supbia ee ꝛg
nosat: quid de me exigendū ē mi
seo et supbo. Deiꝫ iam luo penas:
iam acbissime vapulo. Ho sñ causa
sane ab hei et nudiustiq̄ i nasitme
languor iste aī et mētis ebetudo:
isolita quedā inertia spūs. Curre
bā bn: ꝫ ecce lapis offensionis i via:
ipegi et corrui. Supbia iuenta ē i
me: et dns declinauit i ira a facie suo.
Hinc ista steilitas aie mee: et de
uocionis inopia quā patior. Ro
mō ita exaruit cor meū: coagula
tū est sicut lac. frm̄ ē sit tra sine
aqua. Nec ꝛpugi ad lacrimas queo:
tanta ē dūritia cordis mei. Non
sapit psalmus. nō legē libr. non
orāe delectat: meditationes solitas
nō inuenio. Vbi illa iebriatio spūs. vbi
mētis sēnitas: ꝛ pax et gaudium
i spū scō: Idcirco ad opus manuū
pig. ad vigilias sopnolentꝰ. ad im
precps. ad odiū ptimax: ligue et gu
le mdulgentior. segnior obtusiorꝫ
ad pdicacionē. Heu oēs mōtes
in circuitu meo visitat dns: ad
me aūt nō accpiquat. Hū colli nō
sū quidē ex hys qb⁹ trānsilit sponsꝰ:
Hā aluū quidē i tueor singulais
abstinētie. aluū veō patie admirā
de. aluū aūt sume hui⁹ ns. ꝛ mā sue
tudis. aluū mlte mūe. et pietatis:
illū i stēplacoē frequēt exredere.
huīc pulsāe et penetre celos oronū
istancia: alios q̄ i alys pminere
vtutib⁹. Vos iqm̄ ꝛsidēs omīs fer
uētes. oēs deuotos. omīs i xo vnā
mes. oēs domi celestib⁹ ꝛ grā af
fluētes. tāq̄ spūales rūeā mōtes
q̄ a dno visitant: ꝛ spōsū in se sali
entē fecēpt rūpiūt. Ego aūt q̄ hoīm
i me inuenio nichil. quid me aliud pu
tē qm̄ vnū ee e mōtibus gelboe q̄
pterit i ira et indignione sua: Ille te
teōrū oiū benignissim⁹ visitator:
ffiliole. hꝰ cogitacio tollit extollentia
oculoꝝ: ꝰsiliat gracia: sponsi saltib⁹
pparat. hꝰ ego i me trānsfigūraui ppt vos:
ut et vos ita faciatis. Imitatores
mei estote: q̄ non de exāno mō dico
vtutū. aut motū disciplīa. a gloria
sctatis: nc ei de hmoi q̄ēp mi temē
arrogauerī imitacoē dignū. Sed
volo vos nō pter vobis. ꝫ accusare
vos metipos: quoties forte in vobis
vel ad modicū tepere gram. vtute
languescē deprehenditis. sit ꝛ ego pro
hmoi me metipm accuso. Hoc face
hoīs ē q̄ cuiosuis arcāū spector ē suū.
et scrutator ē viarū suarū ac stu
dioꝝ: atq̄ in omīb⁹ sp suspectū hꝫ
arrogātie vicīū ne subrepat. In vi
tate didici. nil eq̄ efficax ee ad grāz
promēdā. retinendā. rūpendā:
qm̄ si in oī tpe cora deo. iueniaris
nō alteū sapē. ꝫ tiere. Beatus hō qui
semp ē pauidus. Time ergo cū ar
riserit grā tibi cū abierit: time cū
denuo redierit: et ipse ē semp pau
dus ee. Succedat vicissim sibi ia
tres isti tores: sedm̄ q̄ grā vel adee
dignat: vel offensa recedē: seu itm̄
redie placā sonaet. Cū adē tibi ne
idigne operis ex ea: nā hō monet
aplus. Videte ingens ne iuatis
gram dei rcipiatis. Et ad discipulū.
Noli iquit negligē gram que in te e.
Et de semetipso dicebat: q̄ grā dei
i me vacua nō fuit. Sciebat homo
ꝰsiliū hui⁹ rediūdāe in steptū do
nātis. donū negligē. nc exponē ad
qd donatū ē: id q̄ intolerabile ee sup
biā iudicabat. Et ꝓpterea studiosissime
hoc malū ꝛpē cauebat: docebat q̄ cauēdū.

Sed rursum latet fouea ḣ. q̄ nolo vob lateat. de q̄ ib⁹ ꝓ̄e supbie spūs tanto insidiat⁹ ꝑiculo sūb. q̄to oc culeb⁹. sicut habet⁹ in psalmo. In sidiat quasi leo in spelūca sua. Nā si impedie ꝑualet actione. tēptat mētē aone. suggens et suadens q̄tin⁹ essem gracie arroges t̄. Quod quide supbie genus. longe mtolerabilius illo ꝑore ee non ambigns. Quid ei odiosius illa voce qua quida dixer⁹. manus nra ~ excelsa. et nō dns fecit hec oīa. Sc̄ ergo timendū. manēte grā. Quid si recesserit. Nū multo magis tūc timendū. Plane multo magis. q̄ vbi t̄ defecit grā. defuit tu. Audi etiā quid dator grē dicat. Sine me nichil potestis facē. Time ergo subtracta gracia. tamq̄ mox casur⁹. Time et contremiste. deo tibi ut sentis iato. Time. quia reliquit te cus todia tua. Nec dubites in causa ee supbie. etiā si nō appeat. etiā si t̄ nichil astaus sib. Quod ei tu nescis. scit deus. et qui iudicat te ꝓpe est. Sed nc̄ q̄ serpīt emendat ille ꝑbat⁹ ē. sed que deus cōmendat. Nūquid emēdat te deus. cū grā ꝑuat. Aut nūq̄ qui humilibus dat gracia. humi liat⁹ aufert data. Ergo argumentū supbie. ꝑuacio grē ē. Quāq̄ timendū sit hūc gratia grā siue retinet⁹ nō pro supbia que iam ē. sed que futura ē n subrepat. Habes huiꝰ rei euidens documētū de aplo. q̄ stimulos carnis sue sus tinebat ne inuitus. nō q̄ tollēt. sed ne extol leret. Sed siue iā existens. siue nondū. supbia tm̄ semp causa eit subtracte gracie. Jam si gracia ꝓpiata redi eit. multo amplius tūc timendū. ne forte stigat radium pati. uiꝰ i. de euāgelio. Ecce sanus factus es. vade et āplius iā noli peccare. ne aliq̄d deteius t̄ eueniat. Audis. reddere q̄m iuste ee deteius. Proinde tua lescente ꝑiculo. tualescat et meto. Deus es si cor tuū triplicia isto timore repleueris. ut tueas quide p accepta grā. amplius pro amissa. longe plus pro reparata. Hoc fac. et eris ydria ī x̄o. nullo ipleta usq̄ ad su mū. timens nimiū metretas nō binas tm̄ sed trinas. ut x̄o meāis benedictione. q̄ aquas tuas mutat i vinū letitie. et pfectā caritas foras mittat timorē. Quod duo tle est. Aqua timor ē. iqm̄ ab estu refrigeat desideioꝝ carnaliū. Jnicium igit sapie timor dni. Et habes. Aq̄ sapie saluabit illū. Si timor sapia. et sapia aq̄. timor aqua ē. Deinde timor dni fōtem fons vite. Porro ydria. mens tua. Capietes igit singule metretas binas vel trinas. Tres metrete. timores sunt tres. Et ipleuerit iquit eas usq̄ ad sūmum. Non vnus timor. nō duo quoꝝ. si tor tes sil⁹ repleant usq̄ ad sūmū. Omī tpe time deū ex oī corde tuo. et impleti ydriā usq̄ ad sūmum. Et mat deus integrū mūdū. affm plenū. pfm sacificiū. Cum proinde nuptijs celestibus plenā inferre ydriā usq̄ ad sūmū. ut de te quoq̄ dicat. quia repleuit eū spūs timo rib⁹ dni. Quis sic timet. nichil negli git. Dñs nāq̄ negligentia metreti pleitudine. Aliquā quod cape ad aliquid pt. plenū nō est. Eadem sane rone nō pt fili. et sc̄ timere. et altū sape. Hō est ei quo admittas supbiā. repletus timore. Et sic de ceteis vicijs senaendū. q̄ nate ē oīa pleitudine timoris excludi. Tuc demū si plene. si pfecte timu eis. dabit saporē caritas aḡs tuus. ad dni benedcōne. Time caste enī timor penā hz. Et q̄de caritas. vnū q̄ letificat cor hoīs. Pfecta aute

tatib foras mittit tiorē: ut ubi aqua fluat. vinū ee intrpiat. ad laudem et gloriā sponsi ecclē ihu xpi dñi nri: qui est sup oia deus bñdcus īsecla. Amē. ℣.

Similis Sermo. lv.

Ecce dilcus meus venit saliens in montibus transiliens in collibus. Hinnulo capree similis est dilcus meus. Ex p̄cedenti visculo pendet. Quod ei saliente et pperātē mō descripserat: consequenter aptat capree hinnulo eius. Apte quidē: eo q̄ hoc genus aiāliū. cursu velox. et saltu agile sit. Porro sīmo ei⁹ de sponso ē: et sīmo sponsus est. Et ppha dicit de deo. q̄ velocat̄ curruit sīmo ei⁹: sane congruens huic loco. vbi sponsus q̄ sermo dei ē. saliens trānsiliens q̄ debet: silib⁹ proinde suis capree hinnulo eius. Et hoc rō silitudinis. Adde tm̄ ne ulla silitudinis xpi⁹ vel nīa ppositula vacet: q̄a caprea quidem nonnō et cursus pniatate. sī et acumīe visus emi net. Quod vtiq; ppie illā respi at narrationis pte. qua sponsa nō tm̄ saliens. sī et trānsiliēs apparē fert: q̄ n̄ acuto et pspicaci intuitu nō posset oīno pserti mō curre. du discrne: in quos salie. et sb trānsilie debet. Illoq; poterat sufficē ad designādā festinātis velocitate: de solo hinnulo tacto. Is q̄pe rapidiori se ferre nosset cursu. Nunc veo q̄m sponsus iste. et si ardent amans cursim ruerit dilce videat amplerus: nichilominꝰ tm̄ gressib⁹ vel potius saltib⁹ suos prudenti fideacroe digerē nouit: cautus vbi oporteat figere pedē. Oportuit profecto eū hinnulo eaā de caprea silitudinē dari: et tm̄ et p illū salutis desideriū: et p hāc eligentis exprmēt iudiciū. xpc nepe iustus et miorū saluator et iudex. Et q̄ amat. vultoms hoies saluos fieri et ad agnitionē veritatis venire: et qua iudicat. nouit q̄ sint eius: et xpc scit quos elegit a principio. Igit duo hec bona sponsi. munia scz et iudicii. in hijs duobus auctoribus mea data a spū sco nobis merito sentiamus: ut in testimoniū integritatis et pfectionis fidei mee. nos quoq; ppheam imitantes: miam et iudiciū cantemꝰ dno. Ego aut nō dubito et alia de eorū natura ab hijs q̄ illuc curiosi et gnari sunt posse monstrari. que sponso aptari vtiliter et congruenter queant: sī hec ut arbitror sufficere put ad dandā rōnē adducte silitudinis. Pulchre tm̄ spus sctus. nō de cruo. sī de hinlo cruris silitudinē dedit: eq; et prim sentiat mentione. e quibus xpus secm̄ carnē: et infancie meminit saluatoris. Ut hinnulus q̄pe apparuit puerulus: q̄ natus ē natus est nobis. Deus tu q̄ aduertis desideras saluatoris tui me scrutinium iudicis. time oculos capree: tue illud q̄ p pphetā dicat. Et erit in die illa: ego scrutabor hierlm in lucernis. Acuto visu ē. nil inscrutatū relinquit: oculus ei⁹ scrutabit renes et corda: ppriaq; cogitationes hoīs scrutabit illuc. Quid tritici in babilone: si hierlm manet scrutinium: Puto ea hoc loco pphas hierlm noie designasse illos. q̄ in hoc seculo vitā duxerit religiosam. mores supne illi hierlm. conuersatione honesta. et ordinata pro viribus p mitātes: et no veluti hij q̄ de babilone fuit: vitā in pte bationē vitiorū. scelera q; confusione vastātes. Deiq; illos pena manifesta sit precedenda ad iudiciū: et no egeat scrutinio si supplicio. Ea aut q̄ videor mō dicere: et theosolimita. pcta cte occulta sit.

noīe et habitu mōchi obumbrata: et idarco nāe cū subtili ea ūestigatōri discussione: et quasi admotis lucernis de tēbris in lucē prodi. Possit⁹ afferre aliquid et de psalmo: ad cōfirmandū id quod dr̄. de scrutāda ihrlm. ut nāq; sub psona dñi. Cū accepero tempꝰ ego iustitias iudicabo. Vias iustor̄ ni fallor et actus eor̄ disquisitor̄ se. et exactor̄ dicat. Vehemēter valde cū ad hoc ventū fuerit: nec tam subtili exāine multe mee iustitie ut putant: pcta appeant. Omnē tm. si nosmetipos diiudicaueimꝰ: nō vtiq; iudicabimur. Bonū iudicū: quod me illi districto dīno q; iudicando subduat et abscondit. Horrisq; horreo tāde in dei manꝰ viuentis. Volo vultū ei iudicatꝰ pntari: nō iudicandus. Spūal⁹ ho oīa dijudicat: et ipe a nemīe iudicatur. Judicabo proinde mala mea: iudicabo 7 bō. mala meliorib⁹ exabo corrigē actibus: diluē lacrimis. puīre ieunijs: cereis q; sēe laborib⁹ discāne. In bonis de me humiliter sentā: et iux̄ pceptū dñi sui me inutile repūbo. q; qđ debui facē tm fec̄. Dabo operā. nē lolia pro granis: nē paleas offerre cū gr̄nis. Scrutabor ego vias meas 2 studia mea: qꝰ ib q; scrutatiꝰ ē ihrlm in lucernis. nil mscrutatū i me siue i dissussum ūeniat. Neq; ei iudicatur⁹ est bis idipm. Quib m̄ dextera ad liquidū prosēq; vel perseq; vnūsa delicta mea: ut i nullo offendat veri oculos capree. i nullo ad lumē ad lumē contīgat eruberescē lucnay: Et nūc videor: sz nō video. Presto ē oculꝰ cui oīa patēt: 2 si non patet ipe. Cūt qm agnoscā. sicut et agnitus sū. Ac nūc qđē agnosco ex pte. nō tm ex pte agnitꝰ: sed ex toto. Vēor aspm exploratorib⁹ illius. q; post pietē stat. Hoc ei scriptūa addit de illo: q; pro acumie visus exprec assilauit. En ipe iquit stat post paietem. i. fpiciens p fenestras. prospiciens per cācellos. de q; suoloco videbimus. Huic ergo vēor occultū. oculor̄ exploratorē. Sponsa nichil vēt: qa nil sibi ostia ē. Quid deiq; vere ait aīa. colūba formosa. Nempe sub īm habes. Et dilcūs meꝰ iqt loquit⁹ mī. Quicqd nō loquit⁹: et ō formido aspm. qm nō habeo testimoniū. Tu quid audis de te o sponsa. Quid tibi loquit⁹ spōsꝰ tuus. Surge mat⁹ pcha aīa mea: colūba mea. formosa mea. Vere hō q; alter fuabo pn̄oꝰ i nē breuit⁹ arcabo ea. q; diligēt⁹ desiderāda fiūt: ne forte 2 de hō reus ūeniar⁹: si qꝰ minꝰ vos ūeniamꝰ in hac pte edificati ad intelligēcia 2 amoīe spōsi ecte ihu p dñm nr̄m: q; ē bñdictus i scla. Amē.

Sermo. 9

En ipe stat post paietē: respiciēs p fenestras: prospiciens p cācellos. Sedm hram qđē videt dicō quia ib qui cū salutibus aduenīe prospiebat: approprīasse vsq; ad ō tubnuū sponsē. et stans post pietē. cuiosius nr̄os prospicet p fenestras. et rimas: et vēcunde ingerē se nō psumet. Sedm spm āt appropiasse quidē nichiloꝰ intelligit: ꝫ aliter. Ista sane q; dammodū. et a celesti spōso agi oportuit: 2 a spū scō dicā. Nil quippe quod vel autorē dedecear vel narratorē: verꝰ 2 spūal intellectib⁹ admittet. Ergo appropiauerit: cū adiecit carni. Cāo pies est: et appropiatio sponsi. vbi incarnatio. Porro cācellos 2 fenestras p

quas respicere ~ pertibet. sen
sus ut opinor carnib⁹ z huanos dic
affus: p quos exprimetu cepit om
huanaz naturaz. Deiqz languore
nros ipe tulit: et dolores nros ipe
portauit. Huanus ergo affumoib⁹. sen
sibus qz corporeis pro foaminibus
usus e et fenestris. ut miseias hom
ho frus. exprimeto fiet: et mioz
fiet. Sciebat et an: sed aliter. Sciebat
deiqz utute obediendi ipe ds ututi:
et tm teste apl'o didicat. ex hijs que
passus e obiaz. In hunc modu z mia
didicat: et si mia dni ab echo. Do
cet hoc qz ide doctor gentiu. ubi eu
asseit temptatu p oia pro silitu
dine absqz pcto: ut mioz fiet. Vi
deb ne frm ee quod eat: qd no nouc
rat didicisse: et sibi apud nos assi
se rimas et fenestras. p quas ca
laitates nras diligenaz explorabat:
Tot at in mro ruinoso et pleo rimaz
piete iueit foamia: qt infirmitatis
et corruptionis in suo corpe sensit
exprimeta. Sic utiqz sponsus post
pietem stans: z p fenestras et ca
cellos respiciens erat. Et bn stab.
quia solus tuca in carne steterit: q
carnis pctm no sensit. Possimus
et ho silr sape: quia stetit p diuinitas
potentia. q p carnis infirmita
te occubuit: dicente apo. Spus qui
de promptus: cro aut infirmi. E
go aut puto. eaz illud huic sme
fuffragariquod scrib dauid in ho mis
terio utpote pphia dni: et pphetas
de dno loquebat. Et quide moy
sen loquens: sed dnm intuens. Ipe
ei verus e moyses q ve p aqua
ueit: z no in aq tm: sz in aqua et sa
guine. Aut utiqz memoratus pphetа.
Dixit ut disperdet eos. prem siqde
loquebat. si no moyses electus eius
stetisset in confractione in aspectu eius:
ut auerteret iram eius ne disperdet eos.
Quonam modo queso moyses steterit in
confractione: Que admodu inquia
aut stetit si confractus e. aut si ste
tit quo confractus e: Ait ego ondo t
si vis: q ve stetit in confractione.
Ego aliu noui neme q ho potuerit.
n dnm meu ihesu: qui cte in mor
te vivebat: q corpe fractus in cruce
diuinitate stabat cum pte: in uno no
bistu simplicitas. in altero cu pte pphe
ans. Et stabat post pietem: du
quod latebat in illo manifestu erat
in carne: et quod stabat in ipo qi pcm
carne latebat. sane unus ideqz ho
manifestus et de absconditus. Sed et
unicuiqz nrm q desidea mia aduer
tu ipi. puto illu nichiloiz p pietem
stare. du corpus ho nrm qd certe
pctm est: absondat miseri nobis
facie eius. et pncia mitiudat. Dei
qz qm du sumus in ho corpe mqr:
pegrinamur a dno. Non ei qz in corpe.
sed quia in corpe hoc. quod utiqz
de pcto e: et sine pcto no est. Et ut
stabs qm obstat. no corpora sz pcta:
audi scripturam. Diam nra inquit
separant inter nos et deu. Et utina unus
in paries tm obstet. corpus solumqz obsti
tem patiar. id qd est in carne pctm:
et no multe interfint macerie inter
orum: Deor ea ne ea pt illud qd
in na est qm pluima de pxia iniquitate
adiecerit quox a me intiectu ni
mis elongauerit sponsi: inuit si
per deu velim post pietes illu
in magis stare fatear. no post
pietes. Sed dico ho planius. Spos
quide equalit atqz in deum presto
ubiqz e: dine utiqz pncia maiestis
et magnitudie virtutis sue. Exte
tu exhibitione seu inhibitoe abus
da longe. quibusda ppe di ee: an
geloz dinarat z homi: id e robilu

creaturaꝝ. Deiqꝫ longe a peccatoꝝ
salus. ecce scriꝫ dauid nichiloꝫ dicꝫ.
Ut quid dne recessisti longe. Etenim a
scis pia dispensacõe ad tps et non
ex toto. si unum aliqd aliqñ se lõge fecit.
Peccatoribus aut de quibus dr. superbia
eoꝝ ascendꝫ sp. et ite. mgnate fuit vre
eoꝝ i oi tpe. semp valde eqꝫ longe est.
atqꝫ i ira hoc. et nõ i mia. Quapꝛobre
erat ad dñm scis et aut. Non declinabis i ira a facie tuo. scis qꝫ et i mia po
tuit declinare. Ppe ẽ ergo dns scis
et electis suis. eaꝫ cũ longe ee videat.
et nõ equaliter omnibus. sed alys plꝰ
alys minꝰ. pro meritoꝝ diuersitate.
Nam et si ppe ẽ dns oibus tuoꝝ
bus cũ i veritate. et uere ẽ hys qꝫ tribulato sunt corde. nõ tñ oibus for
sitan ita ut dicere possint. quia ppe
ẽ post pietem. Sponse vero qꝫ ppe ẽ.
qꝫ uno tñ piete diuidit. Preterea
cupit dissolui. et rupto medio piete
cũ illo ee. quẽ post paretem ee cõ
fidit. Ego aut qm pcor sum dissol
ui nõ cupio. si formido. sciens quia
morꝫ peccatoꝝ pessima. Quo nõ pes
sima morꝫ. ubi nõ subuenit vita.
Formido ergo et in ipo extremisto
portus ingressu. dũ nõ confido. ppe
assiste qꝫ eripiat exeuntem. Quid ei.
Secure ne exeo. si nõ dns custodiat
exitu meu. Heu vero ludibrio deo
rum mercipenarii me nõ assistente
qꝫ redimat. neqꝫ qꝫ saluũ faciat. Ut
chiliale vendit eam aie paulꝰ. cui
ab aspectu et amplexu dilecti unus
tm mos paries obsistebat. uz lex peccati
quã iuciebat in membris suis. Ipa
est carnis cupiscentia. qua omo ca
re non potuit. donec in carne fuit.
Hoc sane uno mercenario pariete. nõ
longe pegnabat a dño. Vñ ꝛoptabat clamans. Quis me liberabit
de corpe mortis hui. scis semoto

ppendio eternoꝝ puentuꝝ. Hac er
go paulus se fatebat una lege tenei.
cupia sz qua carni fue uiolabatur
isitam tolerabat uultq. De cetero igit
nichil mi conscius sum. Vere qꝫ filiꝰ
paulo. qꝫ nõ uz huic mundo ꝛsentiat
cupiscentie ad obediendu pcõ. Non
ueit prom ib qꝫ pcõ consenserit. et
alterum sibi se apposuisse piete.
ppm utiqꝫ puꝰ illicitis qꝫ ꝛsensit.
nec pt gloriari qꝫ hmoi est. qꝫ stet
sibi post piete sponsus. qm iam
pietes mitfmt. nõ paries. ꝙ ultoꝝ
nus si consensus pueneit ad ef
fectũ. cui cuius qꝫ ia pres. sponsi ar
ceat ipediat qꝫ accessum. actus uz
ipe petri. Quid si. et suetudo forte pc
catoꝝ i usu. aut usus eaꝝ i ceptã
pduxit. Sicut scriptu e. Impius
cũ veneit i profundu malorꝝ. cõ
cepnit. Nõne si uta exciis. mulieꝝ ate
arugentibus ꝓparatis ad escam po
cis deuorati. qm̃ pueniet ad sponsu.
nõ uno siqdem ia. sed tanta a te pace
tu nuositate intercluſum. Omnia cõ
cupia. sed ꝛsensꝰ. cius actꝰ. quarta
suetudo. qm̃ibus ꝛemptus. Cura ergo pro cupie. totis ꝛfiste uiribus.
ut nõ proficiat in ꝛsensu. et omis de
ceptꝰ malignitatis fabrica euanescat.
nec ẽ omo quod sponsu phibeat ap
quare ẽ. pt solu piete corpis. qua
ti nõ gloriari possis. et tu dicens de
illo. qꝫ en ipe stat post paretem. Sed
et hoc ẽ tõ vigilanda prouide du. ut
aptas semp iueniat fenestras. et
cancellos quosda ꝛfessionu tuaꝝ p
quos te intus benigne respiciat.
qm̃ respicis eq profectus tuus. Aliut
cancellos angustiores ee fenestras.
quales utiqꝫ hys qꝫ libros describit
aptare sibi solent ad ꝛripiendum
lumẽ pagis. Vñ et puto cancellaios
eos appellari. qꝫ cartis ꝛscribendis

ex offico deputant. Cū ergo sit duo
gra xpūctonis. vnū i mēore pro
nris exēssibus. alēn i exultacone.
pro diuinis muneribus: quocies
sane eam que sine angustia cordis
nūme fit. pcōrū sc meoru facio con
fessionē: videor m cācellū. ad ē fenes
trā angustioze apire. Hec dubiū qn
lubent p ista respiciat ib q stat post
pietem pūs explorator: qr cor ctū
et hūliatū deus no despnat. Deinde ex
hort ad hoc rpm. Dic tu nīquens ii
qtates tuas. ut iustificeis. Cū si mt
diu cozde dilatato i cāitate pro con
sideracone dine dignacionis ac mi
seracionis. libet aīm laxare i vocem
laudis. et grīaz actionē: puto me
no ia angusta sī ampliss̄ma stanti
post pietē sponso apire fenestra:
p qua n fallor tāto libenaz respiciat.
qnto amplius sacrificiū laudis honori
ficat eū. Ad manū ē de scripturis p
trāz hanc approbāc sessionē: si sa
cerdos ista loquor: et non estis super
fluus onerandi. qui vix nāis inda
gandis sufficatis: tāta qppe sunt
sacramēta epithalamij hui⁹ q lau
dū pconia que meo decantant ecce
sponso eius ihū xp̄o dño mo: q ē sup
oīa deus bndcus i scla. Amē.

En Sermo. lvij?

En dilect⁹ meus loq̄t m̄.
Videte processus gre:
et dignacionis dine aduītate grad⁹.
Attendite sponse deuocionē atq; sol
leraā: qp̄ vigili vtiq; oculo spōsi
obsuat aduētū: et de receptis pri⁹
timet oīa. Venit ille: acceleat. appro
piat. adē. respicit. alloq̄t: et nil hoz
mometoru sponse industriā effu
git. anticipat q notriaā. Venit m
angelis. acceleat i pūaricibus: ap
propiat in prophis. adē m carne. resp
picit i miraculis: alloq̄tur i apīis.
Vel sic. Venit affatū et studio misendi.
acceleat subueniendi zelo: appropiat
hūiliando semetipm. adē pūatibus.
prospicit m fatuis: loquit docens
et suadens de rgno dei. Sic ergo ē
aduētus sponsi. Bndcones et dice
salutis cū eo: et vniuersa que de xpo
sunt affluunt delicijs: redundanaa
ete iocūdis et salūtibus sacruētis.
Porro q amat vigilat et obsuat:
et bta quia dnis ueneit vigilāte.
Nō trānsibit illa. nr pteribit ab ea: sed
stabit et loquet ei: loquet qp amato
ria. loq̄t siquidē ut dilaus. Sic qppe
habes. En dilect⁹ meus loq̄tur m̄.
Bn dilaus: q venit amatoria locu
tura nō aut increpatoria. nec ei de
illis ē q a dno merito arguit: q frāe
reli diuidicie nossent: tempa veo
aduentus eius nūme ignouissent.
Hec naq; tā sollers et prudens ac
bn vigilans. et veniē alonge pro
spexit et saliente pro festiuacione
aduēnt: et trānsiliēte sup bos ut hūli
sibi p hūilitatem xp̄m quaer. vigi
lātissime obsuabit: et demū cū ia
staet et occultaet se post paietem
nichiloi⁹ pūtē agnouit: sed 2 respi
cietem p fenestras cācellos q pspexit:
et nūt pro remuneracone tāte deuo
cionis et religiose solliatudis loqre
audit. Sane ei si respexiss̄. et nūme
locutus fuisset suspectus poterat
ee ille respectus: ne forte magis m
dignacionis foret q̄m dilconis. Deinq;
respexit petrū: 2 no fecit ei verbum.
Et fortassis eo fleuit ille: qa respi
ciens se tacuerit. Hec ait q̄m post
aspectū meruit et affatū: no mo
flet. sed et gloriat p letcia clamās.
En dilect⁹ meus loq̄t m̄. Videbis m
tuitu dni. cum inse semp maneat
idem. non tn eiusdem sēp efficacie

cē. sed conformāt meritis singulorum quos respiat: t alys quidē mautē metu. alys magis vēo solatione et securitatē afferre. Demq; respiat terram et fruē eam tremēs: cui e regione respicit maiam. et iudeū gram. Respicit autē humilitatē ancille sue: ecce ex hoc beatam me dicent oēs gnationes. Non sunt hec verba ploratus aut trepidatus: sed gaudentis. Respexit filiū hō loco sponsam: et nō tremuit illa nō fleuit ad mstar petri: qa nō sapiebat trā siat ille. Dedit vēo leticiā in corde eius: affatu testificans quo eā affectu respexerat. Demq; vba que loquitur audiē: qm nō indignatus sum et amans. Sequit. Surge ppera amica mea. columba mea: formosa mea. felix ascia: q de se ista mētur audire. Quisputabs in nobis t adeo vigilabs et obseruans tēpus visitationis sue. sponsumq; ad uentatem ita p singula eius momēta diligent explorabs: ut cū veneit et pulsauerit. confesti aperiat ei. Non ei sic ista de carne referunt: ut nō singuli nos q sum carne sumus participes huius eius benedictionibus debeamus. Etenim in hoc gaudet omnis atq; idcirco voti sumus: ut benedictione hereditate possideamus. Vn et audebat dicē ad dnm quidā. Hereditate acquisiui testimonia tua inetnū: qr exultatio cordis mei sunt. Illa puto hereditate: qua se esse profitebat filiū pris sui qui ē in celis. Nouo si filiū. et heredem: hēdē dei: coheredem x. Magnā vēo rē gloriat se acquisisse hereditate ista: testimonia dnī. Primā ego de me vel vnū me rueri tenē testimoniū dei: qr is nō tm hoc sm in multis exultat testimonijs. Deinq; ait unū. In via testimoniorum tuorū delectatus sum: sicut in omnib; diuitijs. Et reuera quid diuine salutis. quid cordis delicie. quid aie vere et tanta securitas: ni dnī attestationes. Nā ei magt q scripm emendat ille probatus ē: sed que deus emendat. Ut quid nos hactenus adhuc fraudam emendationibus. seu attestationibus dīnis huius: et pēna hereditate priuam. Quasi nūme et nos voluntarie genuit vbo veritatis. sic in illo nos mei nimis ab illo talut emendatos: nec ulla de nobis asserentes testimonia eius. Obi ē quod aplus dicat: qa ipe spūs dei testimoniū phibz spiritui meo. q filij dei sumus: Quo filij: si et pres hereditatis. Arguit nos pro eto negligentie et tepide: ipa copia mā. Nam si qb nrm integre et pfecte ure vbi sapientis cor suum ē dat ad vigilandū diligenter ad dnm q sedat illū et in spectu altissimi deprecetur. Sit qp votis omnibus studeat sedm p sanā appetam pare vias dni. recās sa re semitas dei sui: et cui cū appta sit dicē. oculi mei semp ad dnm. et qp prudebā dnm. in spectu meo semp: nōne hō accipiat benedictione a dno et mīam a deo salutari suo: Visitabitur prosto frequent. nec vmq; ignorabit tps visitationis sue: qn tūlubz is qui in spū visitat clandestine veiat et furtiuus: utpote veritatibus amatoribz hec longe agente bn vigilans aia sobria mente prospiciet: et demaps vniuersa spiciet. q in dilā aduentu sponsam tā sollert qm signat adūtisse mostruimq; qa ipe ait. Q mane vigilauerit ad me: inuenet me. Mane et desiderium festinabs agnoscet. et qm ipe. et qm psto ia erit assiduo senaet: sed et respicientis se oculū qi solis radiū p fenestras et rimas pietis subeuntē breui oculo cernet: et demū audiet voces exultationis et amoris. appellata amica. columba formosa.

rus sapiens et intelliget hec. ita
ut ea eam digne ab inuicē distinguē
et designāe singula queat. ac diffinie
ad intelligenaā aliorū. Si a me ist
speār. ego ea mallē ab expto audire.
et q̄ assuetus sit et exāatus in tlibus.
At qm̄ q̄ hmoi est vēaunde magis
silenao abscondē eligit qd silenao p
apit. et suae secretū suū sibi. id sibi
tuaq̄ arbitrat. dico ego au ex officio
loq̄ē. nr̄ tnāe licet. q̄d illud ē quod
de hmodi. vel de meo. vel de alieno
teneo exprimēto. et quod fraile plūes
exprimi queunt. sane alaora rīmgs.
apphendē valentibus illa. Si igitur
āmonitus fuero vel foris ab hoie vel
intus ab spū de tuenda iustiaa et ser
uanda equitate. istmoi salutaris
suasio eīt m̄ profecto p̄ruīaa in mi
nētib aduetus sponsi. et pparatio
quedā ad digne suscipiendū supnū
visitatorē. pphia id m̄ indicante di
cendo. qz iustiaa am̄ eū ambulabit.
Et item loquit deo sic. Justicia
et iudiaū magt pparaao sedis tue.
Nichiloīs vero spes cōdē arridebit. si
smo msonuerit de hūte vel paūa.
seu etiā de frēna dilcone et obia
defendo plaūs. maxīe āt de sectā
da strmonia et pace. et cordis pūte
quenda. q̄miquidē sidm scripturas
et domū dni dei stitudo. et fcūs ē
i pace locus eius. et mūdi corde deū
videbūt. Quodquid it aqz sive de
hys sive de alys q̄buslibi vtutibus
suggestū aīo fuerit. significaoiout
dri eīt m̄ visitatione dni vtutū
intimē aīe mee. Si et si corripu
erit me iustus in mia et increpa
uerit me. id rpm̄ sentia. sacīs qz
emulatio iusti. et benuolenaa
ipse fraūt eis q̄ ascendit sup ostasum.
Bonis ostasib. cū ad correptionē
iusti. stat homo et corruit vraū.
et dnīs ascendit sup illud. inimīs hoc
pedibus et conteris ne resurgat. Non
ergo stepnenda correpaao iusti. q̄ ruina
peti. cordis sauciis est. nr̄ non et dei
via ad animam. Sed nr̄ ullus oīno ser
mo q̄ edificet ad pietatē. ad vtutes.
ad mores optios. negligenter audiēdus.
qm̄ et illut ut quo oīdi salutare dei. Qz
si smo venit gratus et plaudus. q̄
tinus pulso fastidio cū desideio au
diat. ia nō mo venie sponsus. sed
accelerāe. ad ē cū desideio venie credē
dus est. Illius nāq̄ desideriū tuū cre
at. et quod tu eis ppeas smonem ad
mitte. mde ē q rpe festinat ire. gare.
Non eī nos eum. s rpe por igt dilexit
nos. Ia si eaā ignitū eloquiū sētiat. atq̄
ex eo ostiam uri in recordaaoe pēi.
recordāe tue. de quo scriptua dicat.
Qrua ignus am̄ rpm̄ p̄cedet. et rpm̄
ppe cē nō dubiens. Deiēq̄. uir ē dnīs
hys q̄ tribulato sunt corde. Si vero non
solū aspugeis in illo smoe. s et sūteis
totus ad dnm̄. iurans et statuens
custodie iudiaa iustiae eius. etiā ad
ea rpm̄ moueis. pserti si te tardescē
sentiaa in amore eius. Et ei utrumq̄
de illo legis. et ignē vz am̄ rpm̄ pce
dē. et rpm̄ nichiloīs ignē cē. Hoc se
quidē de illo dicat. quia ignis con
sumēs est. Differūt āt. q̄ is q̄ p̄mittit
ignis ardore hz. s nō amore. coquit
sed non excoquens. monens nr̄ p
movens. Cm̄ adcritandū premit
titur et pparandū. sibi ad monendū.
quid ex te sibi. quo dulcq̄ sapiat post
modū. quod ex deo mox eis. Vtuo
ignis qui deus est. consumit quidē
s nō affligit. suauit ardet. deso
lat. feliciat. Est ei vē carbo desola
torius. sed q̄ sit in vita exeat vim
ignis. ut in aīa exhibeat virem
unctionis. Ergo in vtute q̄ in muris
et in amore quo inflamari. dnīs

ptē intellige: nam dextera dñi
facit virtutem. Non aūt fit hec
mūtio dextē excelsi ni m feruore
spūs: et ī caūtate nō ficta: ita ut
dicat q hmoī est. Concaluit cor me
um mt me: et ī meditone mea ex
ardescet ignis. Porro confiipta
ys igne oī labe pcī et rubigine
vitioz. si rā emūdā ac sēnata vsua
sequatur quedā subita atq ī solu
ta metis latitudo. et m fusio luīs
illumīatis ītellem. vel ad sacrāa
scripturaz. vel ad misteioz notiaa:
quoz alīm ppt nos oblectandos.
alīm ppt edificandos proximos reor
dai: oculis proculdubio respiae
tis ē iste. educens qi lumē iustiaz
tuā. et iudiciū tuū tamq meridie:
uix illud ysaie pphe. Quiet inquit
taquā sol lux tua: et cetera. Sed sane
nō p ostia apta. sed p angusta fora
mia. is tante claritatis radius se
īfundit: stante adhuc dūtaxat hu
rimoso pcte corpis. extra. si aliter
speas. ad qntamcūq cordi puri
tē profitaas: aī ille pīpuus stem
plator dicat. Videmus nūc p spe
culū ī enigmate: tūc aūt facie ad
faciē. Post hmoī tante dignationis
ac miseationis rēspm. seqt vox
blande ac lenis dīna mīnuās vo
lūtatē: quod nō est aliud qm spe
amor q ociosus ee nō pt: de hys
que dei sunt sollicitans et suadens.
Deiq audit sponsa ut surgat et
ppet: haut dubiū qn ad aiciū
luc. Hoc siquidē vea a crista stem
platio hz: ut mentē qua dīno igne
vehement succendeit. tm mēdū
rpleat zelo et desideio acqrendi deo.
q eū, silr diligant: ut ociū stempla
tionis. pro studio pdicationis libē
tissime mtmittat: et rursū potita
votis aliquatenus m hac pte. tōto
ordenatius redeat ī idipm. quato
se fructuosius meminerit ītermisisse.
et ute supto stemplationis gustu va
lenaq ad cōgrenda luc solita alac
tate recrat. Letm mt has vicissitu
dines plerūq mens fluctuat. me
tuens et vehemēt exestuas. ne forte
alteri horū dū suis affectionibus hīc
inde distrhit plus iusto mhēat: aut sic
ī vtrolibet vel ad vnūq modicū
a dīna deuiat voluntate. Et fortassis
tle aliquid scīs iob paebat: cum
duet. Si dormiēo dico qn surgā.
et rursum expectabo vesperam. Hoc
ē et quietus neglecti opis: et otiupa
tus pturbate nichiloq quietis
me arguo. Videt vir sm inter
fructum opis et sopnū stemplationis
gustū estuare. et ī bonis luctet semp
vsante semp tamē qi de mal pe
tentia agē: et dei cū gemitu mome
tis singulis inquirere voluntatem.
Unicū quippe ī hmoī remedium
seu refugiū. oro ē. et frequēs gemitus
ad deū: ut quid. qn. et q tinus. nos
facē velit. assidue nob demonstrāe
dignetur. Habes ut ego opinor tu
hc. id ē pdicatione. oīone. et stepla
tione: in ibus emendā et desigta
vobulis. Et mei meito aīa dr: q spō
si luc studiose ac fidelit pdicando.
osulendo. mīstrando. inquit. Meito
voluba: que nichiloq pro sibi de
lictis ī oratoē gemens et sup
plicans. dīnā sibi nō cessat consiliae
miaz. Meito quoq formosa: que
celesti desideio fulgens. supne
stemplationis decore se mdūit. horis
dūtaxat quibus emode et opor
tue id pt. Sed et illud vide. si va
leat coaptari hmoī tplis vnius
aīe bono. de tribus vizillis psonis in
domo vna emanētibus. amicis
vtiq saluatoris. et admodum

fāliaūbus ei⁹ martha loquor mis
trāte. maiam vacāē ⁊ et lazarū ⁊si
gemētem sub lapide. et r̄surrectois
gloiā flagitāte. ℣ Hec dū sint pro
eo qđ sponsa describ̄ a deo sollers et
p̄uigil ⁊ obsuādo scītis sponsi. ut
nīme cā late possit. qn̄ et ⁊quāta
festīacone deferēd̄ ad se veniat⁹
ꝫ et qn̄ longe. et qn̄ ꝓpe. et qn̄ pnſ
ſit. nulla subitatione preocaupāi
valeat ut ignoret⁹ et qz proīde
meruerit nō solū r̄spua mīordie.
ꝫ et dignāt⁹ letificāi amoīs voc
bus⁹ et gaudē gaudio ꝓp⁹ votem
sponsi. ℣ Nos quoq; ad hec. quāius
audact⁹ adicamꝰ. qꝰ queius eaā
de nobis aiā si filr vigilet. filr sa
lutabr ut aiā. ꝫsolabr ut colūba⁹
ꝭplexabit⁹ ut formosa. ℣ Quib⁹ oīb
r̄putabitur. ⁊ cuiꝰ aiā tā hꝭ con
gruent⁹ atq; oportūe concurrē vide
bunt⁹ ⁊ ut et gemē pro se. et exul
tāe in deo noueit fil⁹. et proximoz
vtilitatibus potens sit subueniē⁹
placēs deo. cautus sibi. vtil⁹ suis.
Sed ad hꝭ qs ydoneꝰ ⁊ ℣ Etmā ipāi v
nusquisq; nob⁹ ⁊ sīno tota ⁊ singul⁹. saltem
singula ⁊ vnūsq; ⁊ sicut hodie habei
vident⁹ longis r̄fluent⁹ tpib⁹. ℣ Hec
mꝰ si quidē martha tāquā salua
toīs aiā⁹ ⁊ in hīs q ex teiora fideli⁹
ām⁹strāt. ℣ Habemꝰ ⁊ lazaz tāq;
colūbam gementem. nouacos vtz
q nup p̄ūs mortui pro r̄cenūbꝰ
adhuc plagis laborat ⁊ geītu suo
sub tōre uidiuj⁹ ⁊ et sicut vulnēāt
dormientes ⁊ sepulchris. quoz neo
ē meoz amplius. ſr se r̄putāi putāt⁹
donec ad r̄ iussionē sublato pōdē
tīoīs tāq; pmētis lapidis mole.
r̄fpmē ⁊ spem veīe possint. ℣ Ē
mubꝰ maiam ⁊teplantē. ⁊ illuē
q̄ presſu lōgoīs tpis coopāte grā dei
⁊ aliquid meliuꝰ et leauꝰ proficē
potuerit⁹ qn̄ tā de mdulgenaa p
sumētes. nō tam vsāe mt⁹ se solliati
fiūt triste ymagine pctoz. qn̄ certe
in lege dei meditāi die ac nocte ⁊saiaa
blr delectant⁹ ⁊ interdū eaā r̄ue
lata faae sponsi gloiā cū ineffabili
gaudio speculāt⁹. ⁊ eandē ymagi
nē trnsformāt⁹ de dāte in dāitate
tāq; a dn̄o spu. ℣ Jam ut quid sponsa
surgē et ꝓperāe hortet⁹ ib q paulo
ān defensāe visus ē eam. ne dor
miens fusitāet⁹ ⁊ alio ꝓmōe videbi⁹.
Assit npe ut et hui⁹ npe nob⁹ sacra
meīa rōne apte digniet⁹ sponsus
ecte ihs xc dn̄s nr⁹ ⁊ qui ē sup oīa
deus bn̄dctus ⁊ secula. Amen.

Surge Sermo. lviij.

ꝓpera amica mea⁹ colūba
mea. formosa mea⁹ ⁊ et ven.
Ruus hꝭ dicat⁹ absq; dubio sponsꝰ.
Et nōne npe ē q paulo ān fusitāi
dilectam tātope prohibebat⁹ ⁊ Quo
pacto ergo nuc. nō solū ut surgat⁹
sed etiā ut accelēt iubet⁹ ℣ Deū timē
te sile quid ex euāgelio. Ea nēpe
nocte qua dn̄s tradebat⁹ cū fatiga
tob productionibus vigiliis dscī
pulos q secū erat. dormīe dermū
ac r̄qescē p̄cepisset⁹ ⁊ in ipā hora
surgite eamꝰ mgt⁹ ecce appiq̄uit
qui me tdet. ℣ Nec quoq; filr uno
pene momento et prohibz fusitāi
sponsam et fusitat⁹ ⁊ surge iquiēs
et vei. ℣ Quid sibi itaq; vult tam
subita hꝭ mūtio voluntatis ve ⁊silij⁹?
℣ Dutamꝰ ne leuitate vsum ꝓposui.
et aliquid voluisse pūs qđ mox no
luerit⁹ ⁊ ih me. ꝫ agnoscite eab. quas
vobis supra si meīnistis ⁊ no sel
medaui. vicissitudies vtaq; sce qe
tab. ac nīe actionis⁹ ⁊ qz no sit ihac
vita copia ⁊teplandi⁹ nr⁹ diutnitab

oāj vbi officij et opis congruētior
vrget ñstanaor qj vtilitas. Ajore
igitur suo sponsus vbi dilectam pau
lulū sinu ꝑprio quieuisse ꝓsensit:
ad ea denuo que vtiliora visa fuit
thē nō cuctatur. nō trī qī inuitam:
nr ei quod fieī vetuit. facet vllateng
ꝓpē. Sed tñ sane a sponso sponse
ē. ab ꝓpō desideriū accipe qō that:
desideriū bonor opm. desideriū fruc
tificandi sponsor: quippe cui viuē
sponsus est. et mori lucrū. Et est
desideriū vehemens. qđ ea nō tātū
surgē: sed et surgē festinat sollici
tat. Dic quippe habes Surge, ꝓpera. et
veī. Nec parū confortat quod audit
veni et nō vade: ꝑ hō se intelligens.
nō tā nutui qđa dua: et secum puter
sponsū ee ventur. Quid enī diffi
cile sibi illo comite rputet? Pone
īqt me iuxt te: et cuj⁹ vis manus
pugnet cont me. Item. Si ambula
uēo i medio vmbre mortis nō timebo
mala: qm tu mecū es. Nō vtiq; sus
catat ꝓtinꝰ velit. qm sit ꝑ⁹ ut ve
lit: qđ nō est aliud. nī sēa questꝰ i mis
sa audiuit. Aiat eam ad opꝰ inuitū:
et de tpis oportunitate reddat alacor.
Tempus faciendi inquit o sponsa:
qi hyems trāsijt. qm operi neo poterat.
ymbꝰ qđ q̄ i fundacōe fīe opiebat trā.
culturas impediebat: et vel sata ne
cabat. vel seri vetabat: ita tqm exciet
ymbꝰ abijt et rcessit. Flores appa
ruerūt in tra nra: vinale profecto
tempeiem adee signātes: opandi
moditatē. frugū vtilitatē ac fruc
tuū. Deinde subdit ubi rtō ꝑmū ope
rari oporteat: tempus imꝑens
putatōis aduenit. Ad vineas ergo
exolēdas ducat: q ut possint vbe
ribus frūbus rndē colonis. an qa
nare e sarmēta steilia ꝑtu. fructui
noxia: putū supflua. Hoc iuxta
litterā. Nūc iam videam⁹ qđ ispi
mōi quasi hystoiace sremate spūalē
nob⁹ inuiat itelligendū. Et vineas
quidem alias ee vel etiaꝫ: sil qđ hmo
rei rōnē que nā sit dixi vobis ia
et audistis: nr opus hētis ītēto au
die. Ad has itaq; reuisendas. rcre
gendas. istruendas. saluādas. aūa
ꝓfector inuitat: q tñ id mīstēj sortia
sit. nō sua ambitione: sī vōta adeo.
tāquā aaro. Porro inuitatio nra qđ
e. n itima qdam stimulatio tuis
pie nos sollicitatis emulari frūa
salutē: emulaū decorē dom⁹ dñi.
incrementa lucroꝝ eius. itremēta
frugū illustre eius. laudē z gloriā
nois eius: Instituimoi itaq; curta
deū rligiosis affectibus. quoaēs ib
q aias regē. aut studio ꝑdicatois.
ex officio intendē hꝰ. horiem suū in
teiorē sensit ꝓmouei: tociens pro
cto sponsum adee intelligat: totiēs
se ab illo ad vineas inuitū. Ad qđ.
n ut euellat. et destruat. et edifīc.
et plantet: Verū qm opi huic sit
et omni rei sub celo. non omē tps
suppetit. et aptum est: addit ib q i
uitat. tempus ꝑfectionis aduenisse.
Adee hō nouerat: q clamabat. Ecce
nūc tempus acceptabile. ecce nūc
dies salutis: neīni dantes vllam
offensionē: ut nō vituperet mīstēm
nrm. vicios fine dubio atq; sup
flua. et omē deiq; quod offendiculū
dare. et impedire frūm saluti pos
sit. putare iam. et rsecare monebat:
sacs qz tēp⁹ ꝑfectionis aduenit. Ideo et ait
bat fideli cuidā cultori vineaū:
argue. increpa. obsecra. in p⁹ z secundo
hoc. putatione vel extirpatione:
i vtero plantatione mdicēs. Et hō
quidē sponsus p ob pauli de tpe
opandi. Sed audi quid ꝑ ꝑtium
os de tpm dilectione. sub alio qđ

rerū ſcemate et noīe. cū noua ſpon
ſa noua lotutus ſit. Nōne vos dicitis
q̄uit. q̄a q̄tuor ſunt mēſes et meſſis
veīt. Ego dico vobis. Leuate oculos
vr̄os: et videte regiones. q̄ albe ſt iā
ad meſſem. Ite. meſſis quidē mul
ta. operarij pauci: rogate dñm meſſis
ut mittat operarios i meſſē ſuam.
Sicut ergo ibi metendi aīaꝝ ſege
tes adēe mōſtrabat tps ita ut hic
vīneas. eque intelligibiles. id eſt
aīas vel ecclās. putandi tps aduen
ſe denūciat. id ſorſitā mr vtraſq;
res. volens vōbulor diuſitate diſ
tīguī: ut meſſes plebes. vīneas co
gregationes ſcoꝝ cohabitatiū itel
ligam⁹. Porro hyemale tps quod
p̄teriſſe ſignificat. illud m̄ deſignāe
vr̄i. cū dñs ihs iam nō palā ambu
lāet apud iudeos: eo q̄ ſuſpiraſſent
adūſus eū. volentes eū interficere.
Vñ et dicebat ad quosdā. Tps vr̄m
ſemp ē patū: tps aut meum nō
dū aduenit. Et rurſum. Vos aſcen
dite ad diem feſtū hunc. ego nō aſ
cendā: aſcendit tñ poſtea et ipe:
nō palā ſ; quaſi occulto. Extūc
ergo et deinceps uſq; ad aduētū
ſpūs ſc̄i. quo rēualuerūt torpētia
fideliū corda. tāquā igne q̄ dñs
ad hoc ipm̄ miſit. in tra hyemis fuit.
Tu ne negligentis ne hyemē tuc
cē. cū petrus ad prunas ſederet
nō min⁹ gelido corde q̄m corpore.
Deīq; erat frigus inquit. ch agrū
rueā frigus cor negantis ſtrix
erat. nec mirū tñ: cū igniū ab
eo ablatus eēt. Nam paulo ante
nō puo feruebat zelo. q̄ppe adhuc
igni proxim⁹: q̄ euaginato gladio
ne ignē pdēt ſui auriculā ap̄i.
Sed nō erat tps pūtionis: et ideo
audit. Conuerte gladiū tuū i locū ſuū.
Erat eī hora et ptās tēbraꝝ. et aſp
tuit diſcipuloū leuaſſe gladiū vel
ferri vel ūbi. aut ferro trucidandus
eāt. et neīmē luctaret. nec q̄ſpiā frūs
afferret: aut ēte gladio tiorib; ad ne
gandū cogendus. et ſic magis rp
ſe perīret: iuxta ūbū dñi quod
ſubiūxit mox. dicens ita. Omnes q̄
acceperit gladiū: gladio peribit. Deb
nēpe tetēoꝝ aīm ponendā mortis
ymaginē ſtatim ipauidus: trepidā
te et tedente p̄ncipe rpo. et q̄ voce
exhortatoria ſuīpatoris fuerat p̄mū
tus et p̄monitus alios exhortare:
Cetīm nec ib. nec illi ſibi adhuc indul
rat vtutē ex alto. et ob hoc tutū non
erat eis exire i vīneas et exercē ligne
ſarculū. et gladio ſpūs putare vites:
purgare palmites. ut fructū plus
afferent. Deīq; rpe dñs tacebat i paſ
ſione. et i multis interrogatus non
reſpondebat. frūs iux. pphetā ſciens
ego nō audiens. et nō tyrannū i ore ſuo
redargutiones. Dicebat aut. Si dix
ero vob nō creditis mihi. ſi aut et mr
rogauero nō mihi credetis mihi. ſciens tps
putationis nondū aduenisse. nec reſpo
ſura prorſus vīneā ſuā impensis labori
bus. id ē nec fidei. nec boni operis fructū aliq;
relaturā. Quare? Quia hyemis erat
in cordibus pfidoꝝ. et hiemales quidā
malitie ymbres occupauerāt eram
iacta ſemina ubi ſuffocare q̄m fouere
parationes: ſed et cultui vīnearum
dem nichiloīus impendendā opam fruſ
tra. Quos vos me nunc putatis di
cere ymbres? Istos ne quos videm⁹.
currentes p aera nubes: turbulento
ſpū ſuper terram. Non ē ita: ſed
quos de terra in aerē ſurſum ferunt
hoies turbulenta ſpūs. ponentes i ce
lū os ſuū et lingua cor tumiens in
terram. tamq; pluuia aridiſſima tra
ham paluſtrē ac ſterilem facit.

et tam plantis q̃m satis mundum.
non quidē hys visibilibus ac corpo
reis ad nr̃os vsq; corporeos vsus da
tis: de q̃bus nulla plane. sit nec de
bub⁹ aūt ē deo. Sed q̃bus: Profecto q̃
fecit et plātauit dei manus? non
vobis? q̃ et vel g̃minare vel radicari
in fide et cāritate poterāt? et fructū par
turē salutis: si bonis et temporaneis
imbrib⁹ irrigarent. et ne deficerent: pro
quibus xp̃c mortuus est. De nubib⁹
pluentib⁹ istīmodi ymbres sc̃i eas:
q̃ lutū fangat: frem non afferat. Nam
sicut sunt et bone et male arbores.
fontes q̃q; fructib⁹ pro sui dissimilitudie
differentes? bone vz bonos. et male
malos: ita arbitror nubes et bonas
q̃ bonos. et malas ea q̃ malos plu
at ymbres. Et vide ne forte mōstrēt
nob⁹ hāc nubiū ymbriūq; distinctio
nē: qui dicebat. q̃ mandabo nubib⁹
meis ne pluat sup eā: haut dubiū
q̃n sup vineā ymbrē. Cur putas
aduersse signāt meis: n̄ q̃ sūt
male nubes. que nō sunt eius: Tol
le tolle crucifige eū. O nubes
violentas et turbidas: o ymbrem
procellosum. o torrentē iniquitatis:
cūtē magis. q̃m fecundāe p̃donēti.
Nec minus mal⁹. min⁹ ve amarus:
licet miōri impetu prorues ymb' ille.
q̃ subsecutus ē. Illos saluos fecit: se
rpm̄ nō p̃t salui facē: xp̃c vt ipse dn̄s
dāt nūc de cruce et credim⁹ ei. Phi
lozophor ventosa loquacitas nō bo⁹
ē ymb': q̃ sterilitatē magis intulit
tris q̃m fertilitatē. q̃ultomagis p̃
ua dogmā hēticor. mali ymbres sc̃i:
q̃ pro fructibus spinas producunt
et ebulos. q̃ali ymbres etiā tradi
tiones phariseor. quos saluator re
darguit: et rpi nubes male. Et n̄
existes me iniuria facē moysi. nā bō
nubes illa ē. nūl oē q̃d pluit. vel rpa
bonū tm̄ dicā. ne illi contradicam
q̃ ait. Pedi illius id ē iudeis p̃cepta
nō bona: haut dubiū q̃n p̃ moysen:
et iustificationes i q̃bus non viuet
in eis. Interalia illa: vbi causa obser
uatio sabbati. sonātis reḡem nō dona
tis. idiotis sacrificior̄ ritus: intidi
tis portāe carnis esus. nōnullor̄
q̃ filium q̃ inuida a moyse p̃sentē:
pluuia ē hoc totū ab illa nube dn̄i
dens: si nolo in agrū vel in oreā meū.
q̃nq; dndat. Fiunt sane bō suo tempo:
post tempus si veneūt nō bona iam
ceteris. Omnib⁹ etiā lenis et leuis dn̄s
pluuia descendens si sit intempestiua:
molesta est. Donec ergo istiusmō
aq̃ pestilentes occupauerūt terram
et inualuerūt sup eam. temp⁹ fructū
vinee nō habuerūt: nec fiunt q̃ sponsa
inuitet ad putandas vineas. Cum
illis decurrentibus. tra apparuit
aīda. et flores apparuerūt in ea: sig
nificātes tps putationis adē. Que
ris q̃n h̄ fiunt: Quando putas: n̄
cū reflorueūt ceteri in resurrectione:
Et hi primus et maxim⁹ flos qui
apparuit in tra mea: nā primitie
xp̃c. Ipe mox flos campi et lilium
vallium: ihesus ut putabat filius
ioseph a nazareth qd interpretatur
flos. Is ergo flos apparuit primo
non solus: nā et multa corpora
sanctorum. qui dormierūt patres sur
rexerunt: qui veluti luadissimi
quida flores simul apparuerunt
in tra mea. Deinq; venerūt i sanc
titatē: et apparuerūt multis.
Flores etiā fuerūt qui primi re
diderūt de xpo primitie sanctor̄:
flores eor̄ miracula instar florum
adducencia ad fidē. Nam post
q̃m ille infidelitatis ymb' aliquātu
lū vel expte abiit et recessit: secuta
ē mox pluuia voluptuia quam se

gregauit deus hereditatē suā: & flo
res apparere ceperūt. Dns dedit be
nignitatē. et tra nra dedit fruc
tum suū. flores nros: ita ut vna de
cē milia et centū alia quīq; milia de
populo crederēt: adeo in breui creuit
florū nūs. idē credentiū multitu
do. Et non potuit malicie gelu p
ualere aduersus flores q̄ apparuerūt:
nec prepit ut assolet fructū vite q̄
promittebāt. Nam cū oēs q̄ cre
diderūt inducerēt virtute ex alto:
surrexerūt ex eis hostes q̄ minas
horum attempserūt. fortes in fide.
Passi sunt quidē q̄n plurimos cō
tradictores: sed non cesserūt. nec
subfugerūt: quominꝰ & facerent. et
annūciarent opa dei. Nā iux illud
in psalmo. spiritalit̄ q̄dē seminauerūt
agros et plantauerūt vineas:
et fecerūt fructū natiuitatis. Pro
cessu tpis tempestas sedata ē.
et pace reddita tribꝰ creuerunt
vinee. et propagate et dilatate sūt.
et multiplicate sūt supmodū. Et ir
demū sponsa ad vineas iuuat:
nō quidē ad plantandū: sed ad pu
tandū quod plantatū iam erat.
Oportuē quidē: nā hoc opus. pa
cib tpa requirebat. Cū enī pseue
ronus tpe id ageret: Quoq; sume
rē manus gladios antiques. face
re vindictam in nationibus: increpationes
in populis. alligare reges eorū in com
pedibus. et nobiles eor in manicis
ferreis. ut faciat in eis iudiciū scri
ptū: hoc quippe putare vineas
ē. Isē mam̄ dicā: vir vel pacis tpe
actitans in pace. Et de hys satis.
Poterat finiri etiā hic: si pus
quā mam̄ vxm iux morē meū de
sua vinea monuisse. Quis ei un
ad unguē dicā a se superflua resecuit:
ut nil se hre putet putatoe dignū?
Credite mihi. et putata repullulat:
et effugata redeūt: et reactēdūt
extincta: et sopita denuo exurgunt.
Parū ē ergo sēl putasse. sepe pu
tandū est. primo si fieri posset sēp:
q̄ quod semp putari oporteat. si non
dissilas inuenis. Quatinꝰ in hoc
corpe manens profectus. erras si
vitia putas emortua: & nō magis
repressa. Velis nolis. mi fines tuos
habitat iebuzeus: subiugari pt.
si nō exterminari. Sic inquit: q̄ non
habitat in me bonū. Parū ē. nī et
malū in ee fateat. Aut. Non quod
volo hoc ago: sed quod odi illud facio.
Si autē quod odi illud facio: iā non
ego operor illud: sed quod habitat
in me pctm. Aut te ergo si audes p
fer apli: nepe xpi: ista vox ē: aut
fatē cū illo te quoq; vicijs non
tare. assidui deiq; vocū virus tem:
ac promde sedula eget nō solū pu
tatoe: sed et circūcisōe. Quoq; ve
rendū ne vndiq; a labentib; imo
a rodentib; vacuis: illa diu nescis pau
latī elāguescat: aut si supcreuerit.
suffocetur. Unū in tanto discrimie cō
silū est. obsuae diligent. et mox
ut innascentia capita appebit: propō
ta securitate succidē. Non pt vnq
cū vicijs pauit crescē. Ergo ut illa
vigeat: ista crescē non sinant. Tol
le superflua: et salubra surgūt. Vti
litati accedit: quid q̄d cupiditati
demis. Demis opam putationi.
Putetur cupiditas: ut virtus robo
retur. Nobis res putationis semp ē temp:
sicut semp est opus. Confido ei. q
vob hyems ita trīstis. Status qua
hyemē dicā: Tiberem illū q̄ nō ē
in cautē: q̄ tū ones mittet ad sapiaz.
neue sumat: qm̄ supueniens cur
tas extendit illā. tāq; hyemē estas.

Estas ei caritas ē. q̄ si nā vēit. ymoq; vēit.
sicut iustū est m̄ sentīe de vobīsic
caueit nāe est oem hyemale ym
bre. oem vz anxietatis lacīmaꝝ.
quā amara recordacio pcī. et troi an
extorquebat iudicij. Itaq; quod non
dubius dico. et si nō de oīb⁹ vobis.
proseco de plurib⁹ hȳ ia ymb⁹ abyit et
recessit. nā et flores apparet indices
pluuie futuroꝝ. Habz et estas plu
uias suas suaues et vbes. Quid dul
aus lacīmis caritatis. flet q̄pe cari
tas. sed ex amore. nō ex meore. flet
ex desideio. flet cū flentibus. Tali
ymbre nō ambigo rigatos vbeius
actus obīe viē. quos letus ituetur
nō murmure tetros. nō tristicia
subobscuros. ſ quodā gaudio spīta
li iocundos et floridos. Sic fiat. ac si
semp flores gestetis i maib⁹. Ergo
si hyemps trāsyit. si ymber abyit et
recessit. si demū flores apparuerūt
i tra nra. et subinde queda specialis
grē vnalis tepeies putationis tps
iduxit. qd restat n̄ ut de cetero tot
tubamq; huic op̄i tā sto tā necio.
Strutem⁹ uix ꝓpheta dies mos et
studia ma. et ideo se q̄sq; iudicet
professe. nō cū nō iueneit qd rep
hendet. si cū iueneit quod reph̄ed.
Cur te nō frust strutatus es. si rut
sū opus ee scrutinio aditisti. et
tacens te nō fefellit ifitio tua. q⁹
tacens iterandam putauerīs. Si at
semp hȳ cū opus ē facis. semp facis.
Semp ergo opus ee t̄ mei nerus
supni auxilij et mīe sponsi ecclie
ihū x̄ dn̄i nr̄i. q̄ est sup oīa deus
bndict⁹ i scla. Amen Sermo.

Vox turturis audita ē in tra nra. ait
me ia dissilāre queo. qd
ecce sedo ib qui de celo est. de tra
loquit⁹. vtiq; tam dignant⁹ est.
tam sociatū quasi vnus e terra.
Sponsus est iste. qui cū premittet
flores apparuisse in tra. adiūx⁹ nra.
et nunc ni chilomi⁹ vox inquit tur
turis audita ē in tra nra. Ergo
ne rone caebit. deo quidē tā misue
tra ne dignā dicam indigna loquaꝝ.
Illusq̄m ut opinor de celo sc̄ locutū
reperies. nusquā alibi de tra. Adiute
ergo quāte suauitatis sit. deū celi
dicē in tra nra. Cuiꝰ trigene et
filij hoim audite. q̄ magnificauit dns
facere nobiscū. Multū illu cum
tra. multū cū sponsa. quā de tra
sibi assistē placuit. In tra inquit
nra. Non plane ꝓcipatū sonat
vox ista. sed consortiū. sed filiaꝝ
tare. Tamq̄ sponsus hȳ dicat. nō
tāq̄ dns. Quid. Conditor est. et
sozte se reputat. Amor loquit. q̄
dominiū nescit. Clarmē nimirum
amoris. nr̄ alys hȳ q̄m amatoryb
fuisse oportuit. Amat et deus. nr̄
aliude hȳ habet. sed ipe est unde
amat. Et ideo vehemēter. q̄ nō amo
rē tam hȳ. q̄m hȳ est ipe. Verū
quos amat. autos hȳ. non suos.
Deiq; autus fit de mgro. nr̄ emi
autos discipulos dicet. si nō ecclie.
Videbis amoꝝ cedē etiā maiestati.
Ita ē frēs. nemine suspicit amor.
sed ne despiciat quidē. Oms ex eq⁹
ituet. qui pfīe se amant. et i sepe
celsos humiles q̄ stepat. nr̄ pares
nō. sed eos facit unū. Tu deum
forsitā adhr̄ abhac amoris regula
excipi putabis. sed q̄ adhēr deo unꝰ
spūs est. Quid miaris hȳ. Ipe frēs
ē tamq̄ unꝰ ex vobis. q̄mq̄ dixi.
nō tāq̄ unus. si unus. Paru
ē pare ee hoibus. ho ē. Inde tra
maꝝ vendicat sibi. si gl̄iam
nō quasi possessione. Qd ni vedi⁹.

Inde illi sponsa. inde sua corpori:
inde sponsus xpc. inde duo in carne
una. Si caro una. aut nō et prīa
una. Celū celi dnō inquit: tra aut
dedit filiis hoim. Ergo ut filius
hois hēditet tram. ut dns habitet.
ut conditor ministret. ut sponsus
colat. Dicendo nēpe in tra nostra
pquetate profecto abnuit: sanctate
nō respuit. Et hō pro eo q sponsus
ea benigne usus est vbo: ut digna
sit dicē in tra nra. Aut cetera videat.
Vox turturis audita ē in tra nra.
Et hō insacte hyemis indiaū est.
tempus nichiloi putationis adee
denuaans. Jā aer tram. Alas tur
turis vox nō dulce admonis sonat:
sed signat dulcia. Ipā auicula si
emis nō magni: si discretis. nō pui
paj est. Et vox quide gementi q
canenti filiis: peregnationis nre nos
āmonet. Illius libenter doctoris au
dio vocem: q nō sibi plausum. sed
in planctū moneat. Vē turture
exhibes: si gemē doceas. Et si p
suadē vis: gemendo ad magis. q
declamando ad studeas oportebit.
Erm sane tu in aliis multis: tu in
marie hō in negocio vbo hoc efficacē.
Dabis voca tue vocem veritas: si
quod suades prius illud videris
tibi psuasisse. Validior opis qm
oris vox. Fac ut loqueris: et nō
solū me facilius emendas: si te q
gsui libeas probro. Non ia prieb
ad te: si qs dicat. Alligat onera gnia
et inportabilia: et imponit ea in hue
ris hoim: digito aut suo nolunt
ea move. Sz negz illd vēaris oportet:
tu q alios doces tempm nō doceb:
Vox turturis audita ē in tra nra.
Donec horeb pro dei cultu mte
dē tm in tra et tm tra accepat.
illa vnq lacte et melle manāte. mi
me se cognouert pegrinos sup tram:
nc more turturis igemuerut. velut
prie rmiscentes. magis pro pria
exilio abusi: dederit secundē pīgua
et bibē mustum. Jta tam diu non
ē vox turturis audita in tra nostra.
Ubi vēo regni celoz fra est. pmissio.
tuc itellexerit hoie se in hac hi manere
aliena. sed futura magis to audire
ceperut: et tuc pmū manifeste sonuit
in tra vox turturis. Nā diuisa qq ia
aia a pria fluctuaret. regni dila
tione moleste ferret. desideata pria
gentibus a fluminibus alonge salu
taret: tūc ne ē videt vice fili gemē
bunde ac castissime turturis quiq
in tra aia ita fecisset: ex tuc ergo
et deinceps vox turturis audita ē
in tra nra. Quid ni moueat michi
crebras lacrimas et gemitus cotidia
nos. xpi absentia: Quē an te oē
desiderium meū: et gemitus meus no
a te non est absconditus. Laboraui
in gemitu meo tu scis: sed btus q dicē
potuerit. Lauabo p singulas noctes
lectū meū: lacrimis meis stratū meū
rigabo. Non solū aut mi: sed a oibus
qui diligūt aduentū eius. gemitus iusti
xpi sunt. Hoc quippe est: quod ape
uebat. Nunquid pnt inquit filii
sponsi luge: qm diu cū illis e
sponsus: Venient aut dies. cū au
fert ab eis sponsus: a tūc lugebunt.
Et si dicēt. Ex tuc vox turturis
audiet: Ita ē ihu bone. nā pia ca
tua igemiscat et pturit usq adhuc
revelatione filioz dei exspectans.
Non solū aut illa: sed nosipi intra
nos gemimus. adoptione filioz dei
exspectates redemptionem corpis
nri: hō scientes. quia qm diu su
mus in hoc corpe pegrinamur a te.

Ner uacuu geitus: quib⁹ e celo tā muāz
dic respondet. Ppt miseiam iopum
et gemitū pauper: nūc exurgam dic
dns. Fuit et m tpe pīm vox ista ge
mētū sed rara: et penes quēq; fuit
gemitus. Dn et dicebat quib. Secretū
meū mi: secretū meū michi. Sed q
uebat. Geitus meus ate nō ē ab
sconditus: profto monstrabat absco
ditū ee: q̄ soli deo nō esse absconditus.
Et nō te dicimō potuit. vox turturis au
dita ē in tra mā: qm secretū adhuc
paucoz. ia tt i multitudine nō exiuit.
At vbi pala clamatū est. q̄ sursum
sunt quite. vbi xc est i dextra dei
pris sedens: ad oms cepit iam per
tinē geitus iste turtureus. et vna
oibus ee gemendi racio: q oms sae
bant dnm. sedm quod i ihemia loqr.
Et cognosceret me oms a mimo usq
ad maximū: dicat dns. Etm si mul
ti gemētes: quid sibi vult vnus expres
sio. Fortr aplis id soluit: vbi ait. Ca
pe spūs postulat pro nob geitib⁹
i enarrabilibus. Ita ē. Ipe mducatur
gemens: quia gemētes faciat. Et qm
libz multi sut quos ita geme audi
ab: vnus p oim labia vox sonat.
Quid illius: q̄ pax i ore singulox pro
quozūq; nōnibus formatur: Deiq; vni
cuiq; dat manifestatio spūs: ad veilem
tē. Sua vox quēq; manifestat: et pnte
idicat. Et audi ex eua: q̄ voce habeat
spūs suus. Spūs iqt vbi vult spirat:
et voce ei⁹ audis: et nescis vn veniat
aut quo vadat. Et si ille nesciebat: q̄
lutera occidente docebat mortuos mgr
mortuq; nos scianms q̄ mīslati de mor
te ad vitā p vnificatem spm ēto et
cotidiano experimento. xpo nos illuminante
pbamus. vota et geitus nros ab xpo
venie. et ad deū re: illuceq; nāz m
uenie i oculis dni dei. Et n ei spūs

Vox turturis iqt. que
non turturis:

sui irrita faciet voce deus: Atq; ipe
scit. quid desidet spūs: q̄ sedm deū
postulat pro scis. Nr soli cōmendat e
turē geitus: sed mēdat et castitas. Hug
deiq; merito dic fuit dāt hostia pro
virgine ptrahe q̄pe habes: par turtu
aut duos pullos colūbaz. Et lic alias
quidē p columba spūs scus soleat design
ri. q̄ tn libidinosa aubē. nr decuit offeri
ea i sacrificiū dni: n ea sane etate. que
nescīet libidinē. At turtūb⁹ nō designat
etas: q̄m agnoscit castitas i q̄uis
etate. Deiq; spare vno contenta ē
q⁹ amisso alīm nō admittit: nūosi
tatē i hoibus nupriaz adpīnans.
Nam et si forsita culpa ppt i contine
tia venialis est: ipa tn tota i cōtine
tia turpis est. Pudet ad negotium
honestatis. racionē nō posse in hoie:
quod nat posset i volucre. Cernē est e
turē tpe sue viduitatis: scē viduitatis
opus strenue ac infatigabilit exeq
tem. Videas vbiq; singulare. vbiq; ge
mētē audias: nr vmq; i vidi ramo
residentē profmaeb: ut tu ab ea discas
voluptatū vmena virulēta vitare. Ad
de q i nugis mōtū et i fumitatibus
arboz fiecpta illi sūsaco ē: ut q̄d vl
maxie ppositū pudicie decet. doceat
nos trena despice. et amare celestia.
Ex quibus colligit: q̄ vox sit turtūb⁹
ecīa pdicatio castitati: neq; ei a pn
cipio vox ista i tra audita fuit.
sed magis illa: crescite et multiplicā
ni et replete tram. Incassum profto
vox illa pudicie sonuisset. nr dū ipsa
ta resurgenciū pua: i qua longe fe
cundioies neq; nubent neq; nubent:
sed sunt sicut angeli dei i celis. Tu ne
voca illu tpe fuisse tuc duras. cū ma
ledicto oms subiacebat stelis i ifm:
cū patriarche ipi plures habebāt sil
uxores: cum fr frīs absq; liberis

defuncti semē suscitāe ex lege ꝙpelle
batur. At vbi īsonuit ex ore celestis
turtūis ꝫmendatio illa spadonū q̄
se castrauerūt ꝓpt̄ regnū dei. et item
alcūs cuiusdā castissime turtūis
ꝙsilii de vgibus vbiq; īualuit: tunc
pmū vēcat dia potuit. q̄ vox tur
tūis audita ē m tra nra. Ergo si ī
tra nra et flores apparuerūt. et vox
turtūis auditā ē. profecō et visu veitas
ꝓpta est. et auditu. vox q̄pe audit.
flos ēnit. Flos mūdialiū est. ut nra
supior īterpretatio hz: qđ vox accedēs
frem ptuit fidei. Et si fides ex au
ditu: sed ex visu ꝙfinatio est. Sonu
it vox. splenduit flos: et veitas de
tra orta est ꝙ fideliū confessione: vbo
signo q̄ pt̄ concurrentibus ī testō
nijs fidei. Testimonia ista credibilia frā
sunt nīs: dū flos vocē. aurī oculī at
testat. Audita visa confirmant: ut
duox testimoniū. auris loquor. oculi.
tatis sit. ꝙpter dñs inebat. Ite nūcia
te iohānī. eius nēpe discipulis loq̄
bat: que audistis et vidistis. Necbre
uī illius nr̄ planū tamen fidei valuit
tutudo. Eadem sane ī breui etiam
vnūse tra psuasio frā est: et eodē ar
gumēti ꝙpendio. Que audistis īquit
et vidistis. O vbū abbreuiatū: atq̄
vnū et efficax. Haut dubius ꝓfecto
assēs: quod auribus oculis q̄ ꝓcepi. In
tonat tuba salutis: chorusc̄at mīa cu
la: et mūdus credit. Cito psuadetur
quod dr: dū quod stupet ostenditur.
Habes at. q̄ profecō apli predicauerūt
vbiq; dño cooperante ꝫ ꝙmone ꝙfirmāte:
sequētibus signis. Habes ī mōte stu
penda claritate nīs signāti: et nichilō?
supna testificāti voce. Habes ī ro
dane silr et colūbam designātem:
et vocē testificātem. Ita h̄ duo ubiq; pt̄.
vox et signū. ad introducendā fidē
ex dīna largitate concurrunt:
ut lactius ad aiām ꝓ vtraq; fenestras
ingressus pateat veitati. Sequitur.
Ficus protulit grossos suos. Non
comedam? ex eis: nr̄ ei esui habiles sūt
obīmanitatem sui: bonor ficuū habet
similitudinē non saporem: forte ypocritas
designantes. Non abiciam? tn: alias
forsitā hijs opus habebim?. Quopiā
satis ꝓ scripos lenit et an tempꝰ cadet.
sicut senū tectoꝝ quod ꝑusq̄m euellat
exaruit: quod ego de ypocritis dm̄ reor.
Non sine causa tn ī carmine nuptiali
cor mentio est. Erūt sine dubio et si
nō esui: usui qualiacūq;. Multa ī nup
tijs ꝓcē dapes: necessarie procurant.
Ego vero istud adeo minime p̄cūdū
existio: ut discutē nūc mē angustias
extremitatū ꝑmoris hui? q̄ q̄ illud ē
nolī: sed differo in diem alīm et horā
libeiorem. An vēo necessāie vobis tūc
exprē licebit. tn in opportunitate facul
tatē obtineat vō vra ad profendum
quod sentio ī vram ꝛpoꝝ edificationē:
ī laudē et gloriā sponsi cui ihū xpi
dñi nr̄i. qui est sup oia bñdūs dūs ī
scla. Amē

Sermo. Ix.

Ficus protulit grossos suos.
Ex superioribus pendet loci
pnīs. Dixerat ei tempꝰ puta
tionis aduēisse. tam ex floribꝰ qui iā
appebat: q̄m exaudita turtūis voce
hoc assēs. Ideirco ad ficū grossoꝝ produ
ctōē affinat. q̄ nō solū ex floribꝰ. nec
ex voce turtūis tantū experimentum
capit̄ tpis: capit̄ et ex ficu. Non enī
non est aer indulgentioꝝ: nūc cū ficꝰ
grossos suos protuleīt. Ficus flores
nō hz: sed pro floribꝰ grossos suos mit
tit: tpe quo cetē arbores florēt. Et
quō flores apparent ac tīscunt ad
nichil vtiles. nisi quod scrutū frēs
quidam ꝓnūcij sunt: ita et grossi.
Oriūt. sed ī mature cadūt. et dat
locū maturandis: ipi mīme hys

biles ad vescendū & hinc ergo ut
dixi sumit sponsus exprimētū tpis
et argumentū suasionis ut nō pi
gritet pgē sponsa ad vineas: q nō
perit opa que tempestiua venit. Et
littēa quidem sic. Quid vēo spūs
Ut plane hō loco nō ficui itueam: sed
plūm nēpe de hoibus cūa ē deo: nō
de arboribus. Ne ficus ē pplus: fra
gili carne. paulus sensu. animo hūilis.
cuius pmi fructus ut interi nōi allu
dam. grossi vnq; et treni. Nec ei plā
ris ē study. pmū qrē dei regnū et us
ticiā ei⁹: ſ ut aut aplius. cogitaē que
mūdi sūt: quō vxoribus placeant.
vel ille viris. Tribulacionē carnis
habebūt hmoi? sed i nouissimis
nō negam⁹ eos fructus fidei assecutu
ros. si bona habuerit nouissimam
confessionē: maxiē q si carnis opa ele
mosinis redemerūt. Ergo pmi ple
bis fructus nr fructus fuit: nō magis
qm ficui grossi. Deinq si dignos post
modū pēitentie fructus ferēt: non
ei pbus quod spūale ē. si quod aiale:
dicet illos. Quem fructū habuistis tc.
i quibus nūc erubescatis. Ego tm hō lo
to nō queruis pplm interpretāi libeū
puto: vnus signanter exprimit. Nr enī p
tulerit dixit. qi de plūbus: ſ qi de vna.
protulit igit ficus grossos suos: et ut sen
tio ego. que est plebs iudeox. Venit
i hanc saluator pabolice i cuius loq videt.
ut ē illud: arborē ficu habebat quidam
plātatā i vinea sua: 2 cetera. Ite. Vide
te ficulneā et oms arbores. Et nathanae
li dicit est. Cum eēs sub ficu vidi te.
Et rursum cū maledixit ficulnee: p
eo q nō inuenit i ea fructū. Vn ficus:
que bona licet pūarchaz radice pro
dierit. nūq; tm i altū profice. nūquā
se humo attollē voluit: nūq; rndere
radica. procēritate ramox. gnōsitate
flox. fecunditate fructuū. Q; ale pfo
ē cū tua radice conuicit: arbor pu
silla. tortuosa. nodosa. Radix ei stā.
Quid ea dignū apparuit tuis i ramis
ficus iquit protulit grossos suos.
Nō hos nobili a radice traxisti:
semē negā. Quod i ea ē de spū
sco est: at p hō subtile totū ac sua
ue. Tibi vñ hij grossi: Et vē q nō
grossū i gente illa: Nec actq pfto
rū affrūs. nr itellctūs: ſ nec ritq
q i colendo deū habuit. Nā actq
m bellis. affrūs i lucris totq erat:
itellctūs i crassitudine lrē: cultus
i sanguie pecudū et armentorū.
At dicat aliquis. Cū iſtiusmodi
grossos nō aliqn profre gens illa
cessauerit: ergo nō aliqn tempus
pūtionis nō extitit. qā vnū vīq
rei tps existē habet. Non ē ita.
Diam⁹ mulieres filios procreasse nō
cū peperūt: sed cū iam pepermt. di
am⁹ et arbores edidisse flores suos.
nō cū reperit flores: sed pcedis cū
defierit. Ita quoq hō dicit est. ap ficus
protulit grossos suos: nō cū aliis
edidit. sed cū totis: id ē cū ad finem
puenit edūcis. Queis q⁹ tpe istiusmōi
plemētū illi pplo accidit: Cū xpm
occidit. Tunc pleta ē malicia eius:
uit quod tpe eis predixerat. Implete
mēsurā pr̄m vīox: vñ i parabolo
traditur. ita spūs sūmatus ē igit. Q;
le sūmatione dedit grossis suis fi
cubus hō maledictū: 2 subinde etiā
aiditate dapnata: Q qm sūt no
uissimi peiores pr̄ioribus. Inaperēs
ab inutilibus: ad pciosos pueit
et venenatos. Q grossū imperenīq
affirm: odie hoiem q hom̄ et corpa
sanat: et saluat aiās. Q nichilor
itellctm grossum 2 cte bouinū: qu
deū nō itellexerūt. nr i operibus dei.
Nimium vero me forsan grat in

se ee iudeus: q̃ intellem illu dico
bouinū, sed legat ī ysaia: et plus
qm̃ bouinū audiet. Cognouit mat
bos possessore suū. et asin p̃sepe dn̄
sui: isrl̃ non agnouit me: ꝓphs me
nō itellexit. Dideb me iudee maore
t̃ tuo ꝓphetatus: Ego te ꝓpau tu
mētis. ille subiecit: quāqm̃ nō ī sua
psona ꝓpha dixit h̃o. sed in dei: qui
deū se ī rpīb oībus clamat. Et si m̃
iquit non credetis: opib̃ credite.
Et si nō facio opa p̃ris mei: nolite
credē. Nec sic tñ euigilāt ad itelligē
dū. Non fugn deonū. non obia ele
mentorū. nō vita mortuorū. bestia
lē ḡnē et plusqm̃ bestialem ebetu
dinē depellē ab eis q̃uit: de q̃ nō
minus mūabili qm̃ muscabili ce
catate frm̃ est: ut ī illud tñ horre
dū tamq̃ enor mit grossum fici
nus prorueret. dño maiestatī mu
nentes manus sacrilegas. Et tunc
tragedia potuit. quia ficus protulit
grossos suos: cū iā viz legitīa illius
ꝓli ee reperiit q̃ ī crucu sup fiemu:
ut nouus uir veterem ꝓphetaꝝ
supuenietib̃. vetera proicent. Nō
alit sane. qm̃ quomodo grossi cadit:
et redit suborientibus ficub̃ bois.
Cm̃ dñs igit nō cessauit ficus p
ducē grossos suos. nō te vōm o spō
sa: sciens non posse una prodire
optīas ficus. Aliit aut productis
q̃ prius producendi erant. nō ia
tempestiue te iuito: cū boni ac
salutīes ficus ī proximo ee nosti:
iutiles expuncturi. Iā et vinee igit
florētē odorē dederit: qd̃ nichilomi
appropiqus ficus idicū est. Huc o
dor. ꝓpentes fugat. Aiunt. florē
tibus vineis omē reptile vene
natū cedē loco: nē vllatenꝰ fre
odorē nouoꝝ florū. Quod volo ut
attendat nouicij mei: et fiducialit
agat. cogitates qualē spm̃ acceperit:
cui ꝓmittas dones non sustment.
Si sit nouicꝰ fuor. quid eit absolute p
fīo. Ꝑpendatur ex floze frugū: et sa
poꝛib̃ virtus ex vi odoris estimet. Vi
nee florentes odorē dederūt. Et ī pn
cipio qdē sic fuit. Ad ꝓdictaone nouē
graē secuta ē nouitas vite ī hys qui
crediderūt: q̃ ꝓfessionē suā mīt gen
tes habentes bonā: ꝙ erat bonꝰ odor
ī oī loco. Odor bonus testimoū bonū:
hꝰ de bono ope. tāq̃ de floze odor ꝓdit.
Et qm̃ eli flore et eli odore mīt p̃mor
dia nascentis fidei fideles aie velut
quedā spīales vinee referte apparuerē.
habentes testimoū bonū ab hys q̃ foris
erāt: nō incongrue ut opmor de ipis
dm̃ sentim̃. qz vinee florentes odo
rem dederit. Ad qd̃: Pt eo sane prouo
cata qui nerdū crediderāt. ex bonis o
pibus illos considerates glorificaret
et ipm̃ deū: atq̃ ita eis odor vite ad
vitā ee mapet. Ad certo ergo dedisse
odorem non īmerito referunt: qz no
stram glorīā. sed alioꝝ de sua opmioe
bō. q̃sciene salute. Aliq̃n poterāt moe
quorūdā questū estimāe pietatem:
ubi grā. ostētationis. mercedis. At istud
cert non dāe odorem: sed vendē. Aut
veō qz oia sua ī caritate fracebāt. nō
plane vendiderit odorem. sed dede
rint. Cm̃ si vinee aie. opus flos.
odor opimo ē fructus quid: q̃ arturū.
Et veō fructus vitis: sanguis ē mrīs.
Cum dederit inquit dilcās suis
somū. certe hēditas dn̄i: merces filij.
fructus venturis. Ꝑpe modū dixisse.
frm̃ vitis. Quid ni sanguīē vue
dixerī meracissimū: sanguine ino
centis. sanguine iusti: Quid ni mus
tū rubens. probatū. ꝓfusū plane
de vinea sorech. passionis torcular
expressum: Deiq̃ ꝓciosa ī ꝓspcu dn̄i
mors scripta. Hoc pro eo quod dm̃ ē:

vinee florentes odorem dederunt.
Ita si ad tpa grauc hui⁹ loci rſpice
malim⁹. aut si placet magis rfer
ri ad preb⁹. nā vinea dñi ſabaoth pl⁹
iſr⁹ est. cit sensus. xp̄m i carne nas
cm̄ et mortm̄ adorauerut. pphe et
patriarche. sed nō dederī huic eundē odo
rē suū: qz nō exhibuerī i carne. quē
i spū psenserut. Non dederut odore suū
nr̄ secretū suū publicauerī: exspectā
tes ut reuelaret in tpe suo. Cruis sane
huic capet sapiam i misterio absconda
tā: i corpe exhibita. Ita vinee tr̄ q̄dē nō de
derī odorē suū. dederī aī postea: cum
p̄ successiones gr̄ationū nascente ex
se xp̄m secm̄ carnē ptm̄ vgineo sc̄lis
dederut. Huic plane ignē spūales ille
vinee dederut odore suū: cū apparuit
benignitas 2 humanitas saluatoris nr̄i
dei: et cepit p̄ntē tr̄e mundus. que
paua ad huc absente p̄sentia. Vir
ille. ubi cauſa. q̄ iacob tangens 2 xp̄m
sentiens. ecce ingt odor filij mei sicut
odor agr̄ pleni cui benedixit dñs: et
cū hoc dicebat. habebat delicias suas
sibi: nr̄ cuiq̄ illas ostendebat. Et ubi
venit plenitudo tpis. i quo misit deus
filiū suū. frm ex mulie. frm sub lege.
ut eos q̄ sub lege erant redimeret: tunc pro
sus odor q̄ i illo erat se se ubiq̄ sparsit:
adeo ut a finibus tre xp̄m sentiens
clamaret ecclia. oleū effusū nom̄ tuū:
curreret aī adolescentule i odore olei.
Ita ista vinea dedit odorē suū: et eo tpis
dederut et cete: i quibus h⁹ rpe odor
usq̄ extenderet. Cruid ni dederut. eisdē
p̄ sedm carnē: Deum utiq̄ e vineas
dedisse odorē suū: siue q̄ fideles aie. bo
nā de se ubiq̄ opinionē sparguī. siue
q̄ pala frā sunt mundo oracula 2 reue
lationes p̄m. 2 i oem tr̄ā exiit odoratq̄
eorū: dicente aplo. manifeste magnū est
pietatis sacramētū. quod manifestum
i carne. iustificatū e i spū: apparuit
angelis predicatū est gentibus. creditū
e mundo: assumptū est gloria. Qui tū e vere:
si nr̄ ficus nec vinee iste alīq̄ huic qd
mores edificet. Ego huic locum arbitr̄
ee 2 moralem. Dico aut p̄ gratiam dei
q̄ est i nobis: et ficus nos hic 2 vineas.
Ficus quidē q̄ sanctores i moribus sum⁹:
vineas vē qui spū feruentiores. Dīs
q̄ se nr̄ nos cōit sociatos q̄ agit: 2 nō so
lū sine querela usurat nr̄ fres. sed 2 cū
multa sua fructu fruendū se i oibus p̄bet.
i oī officio cautatis: quid illū vicem
gerē ficus conscientissime dicam⁹. Qui
tū grossos suos prius protulerit: proie
cit q̄ oportet. tūc rem vtiq̄ iudicij
que p̄sta cautas foras mittit: 2 amari
tudine p̄cordii. q̄ vere confessioni 2 i
fusioni grē crebraq̄ professioni lac
riaq̄ cedat nōe est. cetera q̄ alia m
stra grossop̄ pcuncia fructuū suauitē:
q̄ vos quoq̄ p̄ vosmetipos cognoscere
potestis. Ut tū adhuc ego aliquid adi
cia de h⁹ tuoi quod occurrit: uidere
ne forte etiā nr̄ grossos h⁹ deputā
possimr. scia. pphetia. lingue. filia q̄.
Etenī ista grossop̄ more huic defice et
cede meliorib⁹: dicente aplo. q̄ et
scia destruet. et pphetie euacuabut:
et lingue cessabut. fides quoq̄ spūs
intellectus excludat: spes q̄ fugedat vi
sio nōe est. Cruod ei videt quis. quid
speat. Sola n̄ extendit cautas: sed illa q̄
ex toto corde. to aīa. toto vīe diligit.
Io hanc mīme grossis annumeraueri
nr̄ ad ficū quidem p̄me dicti: sed ad
vineas. Iam q̄ vinee sunt. seniores nos
hm̄ suauiores se exhibent: i spū de
mentia agentes. zelates pro disp⁹na.
tis. vitia acrime corripientes: aptan
tes sibi congruentissime voce illam.
Plone qui oderunt te dne odio: et
super inimicos tuos tabescebā. Ze
lus domus tue comedit me. Et m qde
illi i dilone proximi: isti i dilone

dei eminē videntē. Sed libet pau
sāe sub hac vite et sub hac fragi.
vbi dei proximiq; obumbrat dilāo.
Otrāq; teneo cum te amo dne ihū
qui meus proximus es. qm hō es.
et feasti mecū miāz et nichiloi &
deus sī eā bndcus i secula. Ame.

Surge Sermo lxj.

Amica mea. sponsa mea et
vel. Cōmendat sponsq; mī
tā dilcōnē suā. itcrādo amcus vo
ces. nā itcracto affectus expressio
est. Et quod rursum ad laborem
vineaz dilectam sollicitat. ondt q;
sit de aiaz salute sollicitus. Iam
vineas aias ee iam audistis. Non
imorem supuacue i hijs q dicta sut.
videte sequētia. Sponsam tm nusqm
ut meam i toto hō ope apte adhuc
noarat. nisi mō cū ad vineas iturū
cū ad vnā ciuitatis approprinquat.
Hinc cū venēt et pfrā fuerit fraet
spīale coniugiū. Et erut duo i car ino.
ne vna sed i vno spū. dicēte apl̄o.
Qui adhēt deo. vnus spūs ē. Sequt.
Columba mea i foraminibus petre. i
cauna macerie. ostende mī faciē tuā.
sonet vox tua i auribus meis. Al
mat. et pgit amatoria loq. Columbā
denuo blandiendo vocat. suā dicit
et sibi asserit ppriā. Quod q; pro
gratia obnixiq; ab illa solebat. ipius
vsū vite nutū et aspectū postulat et
colloquium. Aut ut sponsus. ꝑ ut
vēcundis publicū erubescit. decrut
q; frui deliciis suis i loco sequestri.
vtiq; i foraminibus petre. et cauernis
macerie. Vnita ergo sic dicē sponsū.
Ne tēas amica q; hō ad quā te hoīm
opa vineaz. negociū amoris ipse
die seu meridiē habeat. Exit ete et
aliquis vsus i ea. ad id quod pariē
optam. Vinee sane macerias habt.
et hec diuisoria grata verecundis.
Hic locus lusus. Quid ni diceri
lusum. Quid ei serui hz hec littē sci
es. Ne audiri quidē dignū qd foris
sonat. si nō intus admiscet spūs mi
mitatē intelligētie nrē. Non ergo
remancamus ergo foris. ne et turpiū
quod absit amoz videamur lenocinia
referre retrosere. Auferte pudicis au
res ad simonē q; in manibus est de a
more. et cū ipōs cogitatus amātes.
nō vnū et feminā. ꝑ vbi et aiam se
cians oportet. Et si xpm et ecclam dix
eō. idē est. nisi q ecclesie nomē nō una
aia. ꝑ multaz vnitas. vel potius
vna mitas designat. Nec sane foa
mina petre aut cauernas macerie. la
tebras putetis opaceu iniquitatē.
ne qua prorsus suspicio subeat de
quibus tenebraz. Alius hunc locū
ita exposuit. foramina petre vul
nera xpi mirifice tanq. Recte dixit. na
petra erat xc. Bona foramina. que
fidem astruxit resurrectionis. et x
dinitate. Ons meus mirt. et deus
d meus. Vn hō reportatū oraculū.
ni ex foraminibus petre. In hijs passer
inuenit sibi domū. et turtur nidū sibi.
vbi reponat pullos suos. In hijs se co
luba tutat. et circumolātē timorē in
imicē accipitrē. et ideo ait. Columba mea
i foraminibus petre. Vox columbe. In
petra exaltauit me. Et rursus. Statuit pe
supra petrā pedes meos. Vir sapiens
edificat sibi domū suā supra petram.
quod ibi nr ventor formidet ruinas
nr i fundatione. Quid nō boni i petra.
In petra exaltatus. i petra securus. In petra
firmitas sto. securus ab hoste. firmus a
casu. et hō qm exaltatus a terra.
Incepit ē ei et caducū omē timē.
Confessio nra i celis sit. et nr cadē
nr deum formidamus. In celis petra.
i illa firmitas atq; securitas est. Petra

refugiū ei in actib⁹. Et reuela vbi tuta firma q̄ infirmis regēs: nisi i vulneribus saluatoris. Tanto illic sciā habito: q̄nto ille potenā ē ad saluandū. Fremit mundus: premit corpus: diabolus insidiat: non tadet. Fundatus ei su⁹ sup firma petre. Concutiat ptm grande et turbabit. Iusta. ꝛ non turbabit: q̄m vulnera dni recordabor. Nempe vulneratus ē ppt̄ iniq̄tates mas. Quid tā ad mortē. q̄d no ꝛ morte soluat. Si ergo i mētē veneāt tā potens tam q̄ efficax memoria: nulla ia possit morbi na lignitate terere. Et io liquet errasse illum q̄ aut maiorē iniq̄tas mea. q̄ ut venia mear: n̄ q̄ od no eāt de membris xpi: nec ptiebat ei ad de xpi merito. ut sua psumeret. sua diceret. q̄d erat illius. tp̄ revera capitis membrū. Ego veo fidenter quod et me m̄ de est. vsurpo m̄ ex visceribus dni. q̄m mia affluunt: nec desunt foramina p que effluant. Foderunt manus eius et pedes. latus q̄ lancea foramen aperuit: et p has rimas licet mihi sugere mel de petra. oleū q̄ de saxo durissimo: io ē gustare et videre q̄m suauis ē dns. Cogitabat cogitationes pacis: et ego nesciebā. Cuius ei ingressus sessus dni: aut quis consiliarius eius fuit. Et clauus reserans. clauus penetrans frus ē mihi: ut videā voluntatē dni. Quid mihi videā p foramen. Clamat clauus. clamat vulnus: q̄ vere deus sit ihc. mundi reconcilians sibi. Accessu p trāsiit animas eius. et appropiquauit cor illius: ut no ita nostrat spatiū infinitatibus meis. Patet archanū cordis p foramina corporis. patet magnum illud pietatis sacramentum: patet viscera misericordie dei nri. in quibus visitauit nos oriens ex alto. Quid mihi viscera p vulnera patebant. In quo eni clarius q̄m in vulneribus tuis eluxisset: q̄ tu dne suauis et mitis et multe mie. Amore ei miserationē nec ipi: q̄ ut alias sua ponat q̄s pro addictis et damnatis. Oleū proinde mihi: misericordie dni. Non plane sum meus in opus: q̄m dum ille misericordiā no fecit. Et si mie dni multe: multus nichilor ego in meritis sū. Quid ei si multorū sū in delictor consaius. Nempe vbi habundauerūt delicta: supabundat et gra. Et si mie dni ab eterno et usq; in eternū cantabo. Iustificationes tuas. Dne memorabor iustitie tue solius. Pia es ei et mea. Nempe frus es michi tu iustitia a deo. Numquid m̄ vendumne no una ambobus sufficiat. Non e pallium breue: quod sedm apostolū no possit operire duos. Justitia tua iustitia in eternū. Quid longius eternū: Et te pie et me optime largie: larga et eterna iustitia. Eterni i me optime multitudinē peccatorū: ite aut dne quid n̄ thesauros pietatis et diuitias bonitatis. Nec in foraminibus petre m̄ fuit reposite. Quam magna multitudo domine dulcedinis tue: quā illi opte quidē. sed in hys q̄ pereunt. Ut quid ei sem det cauibus. vel margarite porcis. Nob aut revelat deus p spm̄ suū: et aperis foraminibus introduxit in sca. Quanta in hys mi tuis dulcedinis. plenitudo gre. p fidē q̄ veritatis. Ibo m̄ ad illa sc̄a recta cellaria: atq; ad admonitionem apostoli redimiqua caliginem et habebo in pace. Et qi columba nidificans eo in sumo ore foraminis: ut cū moyse positus in foramine petre inspiciat deo meam salte posteriora eius prospice. Nam faciem stantis id ē incommutabilis claritatē q̄s videat: nisi q̄ intro

dum ia meruit no i scā. ꝙ i scā scōz:
Nec vilis tñ aut stepnienda posteio
rū stemplacio. Cōtēpnat hēodes:
ego tanto magis no stempno: q̄nto
magis stemptibilem se ondit hēodi.
Vnt et posteiora dñi aliquid. quod
vide delectat. Quis sat si sūtatur
et rīgnoscat deus. et rlinquat post se
bñdcōnē: Cūr tū ostender faciem
tuā: et salui ēimus. Sed interī pre
uerat nos i bñdcōibus dulcedinis:
illis vtiq. quas p̄ se relinquē sue
nit. Nūc dignationis sue posteiora
demōstret: aliās i gloria dignita
tis sue. facie suā demōstraturꝰ. Sub
limis i rēgno: sed suauis in cruce.
In hac me visione pueiat: i illa adī
pleat. Implebis me aut letitia cum
vultu tuo. Vtiq visio salūris. vtiq
suauis: sed illa i sublimitate. ista in
humilitate: illa in splendore. hec in pallo
re est. Deiq et posteiora eius inquit dor
si i palloze auri. Quō no pallescat
i morte. Sed melius pallens auri
qm̄ fulgens auricalci: et qd stultū
ē dei: sapiena q̄ hoibus. Aurum
vbi auru sapia ē. Ipe aut semet
ipm̄ decolorauit: absondens for
mā dei. 2 formā serui pretendens.
Decolorauit 2 ecclīa q̄ aut Nolute sidēte
q̄ fusca sim: q̄ decolorauit me sol.
Ergo et posteiora ipsius in pal
lore auri: q̄ fuscā no erubuit nu
bis vstionē passionis no horruit.
liuorē vulnez non rfugit: ecclīa
placet sibi i illis. et optat no uis
sima sua fore eorū filia. Idcirco
deiq audit. columba mea i foramī
bus petre. q̄ in xpi vulneribus tō
deuotione ōsēt: i tuguī meditatōe
demoret i illis. Inde martyrū to
lerātia: in illi fiducia magna a
pd altissimū. Non est quod vēatur

martir exanguē liuidāq; ad eū le
uāe faciem. cuiꝰ liuore sanatus est:
gloriosam rpresentāe filitudinē mor
tis eiꝰ. vtiq i pallore auri. Quid vē
at cui ecclīa a dño dr: onde in fnāe
tuā: Ad quid: Vt in vīse magis on
dē vult. Ita ē: videi vultū non vide.
Quid ei ille no videt: Nō est ei opus
ut qs ostendat. a quo nil non videt:
nec si se absondat. Vult ergo videri.
Vult benignus dux deuota milia
vultū et oculos i sua sustollu vul
nera: ut illius ex hoc eigar aīa: et
exo fui ēddat ad tolerandū fortiore.
Enimuero no sentiet sua: dū illuꝰ vul
nera intuebit. Stat martir ēpudiab
et tūmpians toto licet lacero cor
pore. et rimate corpa vel lacera fro:
no mō fortit sed alacter sacrū e car
ne sua aspiat ebullīe cruore. Vbi
ergo tuē aīa martis: Nempe in
cruce: nēpe in pet: nēpe i viscēb
ihu: vulnēibus patentibus nimiꝝ
ad itroeundū. Si i suis eet vīscēb
scrutans ea. ferrum sentiet: prosus
et dolorem non ferret: sucumbet et
negaret. Nūc aut in pet habitans:
quid mirꝝ si in modū petre duruit:
Sed hoc neq; mirū. si exul a corpore
corpore. dolores no sentiat corporis:
neq hoc fuat stupor. sed amor. Submit
titur ei sensus. no amittit: nec dē
dolor sed stepnit. Ex pet ergo. mris
fortitudo: inde plane potens ad
bibendū calicē dñi. Et calix hoc me
brians qm̄ pclarus ē. Pclarꝰ iqm̄
ē atq; iocundus: nō minꝰ ipatoi
spectanti: qm̄ militi tūmphanti.
Gaudiū etēdit ē fortitudo mea. Qd
ni gaudeat ad vocē fortissime cfes
sionis. Deiq eā requit eā cū desi
deio: sonet iquiens vox tua i auri
bus meis. Nec cunctabit i pēdē

vitē sedm̄ sua promissione: ita
nuo ut se assessus fuerit coram hoibz.
Assistebit et ipe eu coram pe suo. Ru
pamus simone: ns ei pt fini mo
ne si sine mo: si cuncta que adhuc
apposito caplo restat. uno isto velut
sermone expleti. Ergo quod sce
suem⁹ pn̄o altiꝰ. ut de mo sane
et mo et vbo gaudeat sponsꝰ ecce
ihs xc⁹ dns nr: q̄ est sr̄ oia deus bn̄
dns i scla. Anne Sermo. xxij.
Columba mea i foraminibus
petre: i cauernis macie.
Non tm̄ in foraminibus pe
tre tutu reppit columba sed fugiu:
reppit et i cauernis macie. Quod
si maceriam non ageriem lapidu.
sed scoꝝ coronē accepim⁹: videam⁹
ne forte cauernas macie dixerit ange
lor. q̄ ob superbia lapsi sut. loca q̄ va
cua deliqta: q̄ppe q̄ replei ex hoib⁹ hnt:
tāq̄ ruine de lapidibus vnus rstae
de. Vn̄ aplus petrus. Accedētes iqt
ad lapidem viuū: et ipi tanq̄ lapi
des viui superedificamu domos spuā
les. Nec puto ab re esse si intelligi⁹
angelor custodia vice exhibe ma
cerie i vinea dn̄i. q̄ e ecce pdestinator:
cui paulus dicat. Nōne oīs admis
tratorij spūs sut. missi i ministeriu
ppt eos q̄ hēditate capiut salutis.
Et apte. Immittit angelus dn̄i in
circuitu timentiu eu. Et si ita sedet.
erit sensus: qr ecclesiam tpe et loco pe
grinationis sue. diue res asolentur.
De pterito quidem passionis xp̄i me
mor: de futuro autē qp se in sorte scoꝝ
cogitat et confidit reprendā. Am
bo hi velut an et retro oculata ia
culabili desideio structi. Et vtiq̄ illi re
fugiu a tribulatione maloꝝ et dolore.
et vtiq̄ illi ctutus admon̄ gtus.
Integr asolatꝰ cui non solum quid
sibi exspectandu: sed et vn̄ id sit
psumendu noverit. Exspectato le
ta nr dubia: q̄ x̄ morte firma est. Cur
paueat ad pnij magnitudinē: q̄
pcij asideat dignitatem. Qm̄ libes
mente tuisse foa mia: p q̄ sibi sacro
sci sanguis p cui fluxit. Et m̄ libes
cauernas pambulat et diuersoria et
masiones que sue i domo pris mi
te atq̄ diuise: i quibus hi collore fi
lios suos pro quozuq̄ diuersitate mei
toꝝ. Et nūc quidē qd solu itez pt.
sola i hys meoria requiescit. celeste
habitaculu quod desursu est aō m
duens. Erit aut cui implebit ruinas.
tu cauernas corpe habitabit et mete:
tu vacua domicilia que antiq̄ relq̄
runt habitatores. tpa sue vniusi⁹
illustrabit pncia: ns vltr appebit.
cauerna petrus ulla i celesti macia:
felix de retro pfroe sui atq̄ intēg
tate gaudete. Aut si id magis p
bas: dicem⁹ has cauernas a studios
et pys metibus no iueniri: ß fieri.
Quo nā mo iquis. Cogitatione
et auditate. Cedit nempe i modu
macie molliores pia mollitates
macies desideio aie: cedit pie co
templatiōi. cedit crebre oroi. Deiq̄
oro iusti penetrat celu. Ho vtiq̄
hui⁹ aeris corporei spaciosas alti
tudines. velut quoda rimigio alar
suaru mstar volucris volatus sem
det: aut qi gladius acutus ipi⁹ f
mamen solidu celsumq̄ vtrem
perforabit. Sed sut reli sancti viri ro
biles qui enarrat gloria dei. qui
fruorabili quadam piete. mis se
votis libent inclinat: et ilimatis
ad tractu mee deuotionis affectib⁹.
nob i sua recipiut viscera. quoties
ad eos dign intencōe pulsamus:
pulsanti ei aperiet. Lucebit ei vu
cuiq̄ nrm ecia ho. tpe i moribꝰ

mē cauāe sibi quacūq; pte volet su
pne maceie: nūc quidem pūarctijs
reuīse. nūc vēo saluatāe. pphetis.
nunc senatui īmiscēi aplōrū. nc
mrīm īsēi chorīs: sed et beātū v
tutū statūs et mansiones a mū
mo angelo vsq; ad cherubȳ et scā
plyn tō mētis alactate pauren
do lustrāe: prout quēq; deuocio sua
ferz. Apud quos mane magis īmut
tere affectet: sibi spū prout vult.
si sterēit 2 pulsauerit. Sesti aperiur
ei: et frā quasi cauīna ī monthȳ
vel porcȳ sanctis mētibus. dū se
ulro īflectūt ad pietē: resēsat vl
paululū apud illos. Dīs aīe sic
affluentis et fracs et vox deo gta
exīstit. ffracs ppt pūtatem: vox
ppt confessionē. Etēi confessio 2 pul
chritudo in conspcū eius. Vnz di
lli q; ihūsoi est. Vnde m facrem
tuam: sonet vox tua īauribus me
is. Vox āmiatio īaio contēplātis:
vox grāaz actio est. Delectat admōm
istūsmōi cauīnis deus. e q̄bus sibi
vox rsonat grāaz actionis: vox a
miationis et laudis. ffelix mens. q̄
sibi ī hac maceie fregȳt cauare
studiūt: sed que in petra felicior. Li
cet quidē cauāe 2 in pet: fz ad hoc
pūore mētis actē opus est. et de
hemēcioz oīno intencioe: etiā et
meitis porcionibus scīptis. Et ad
hec q̄s ydoneus: Nempe ille q̄ dix.
In pn̄o eāt vbū: et vbum eāt apd
deū: et dīs eāt vbū: hoc eāt ī pn̄o
apud deum. Nōne t vī ipis se v
bis penetrabilibus īmīsisse: et de
abditis eius pectoris quādā ītē
sapie sacrosctam ezuisse medullā.
Quid ille qui sapiam loquebat
mr pfōb: sapiencia ī mīstēio
abscondita quā nemo pncipum hui
mundi ignouit: Nōne vno et alēo
telo. acuta sed pia cuīosicate terebratis:
e tēo tandem hanc pius seruatoz e
uexit: At ipam nō siluit nobis: vbis
q̄bus potuit fidēt fidelibus mtmā.
Audiuit aut vba ītffabilia q̄ nō licuit
illi loq: non vtiq; hoī: nā sibi illa lo
q̄bat et deo. Quia ergo deū q̄ sollz
cita pauli cauītate hō mō consolāi
et dicē. Quid admiraris: q̄ cōceptū
tuum auditus nō capit huānus.
Sonet vox tua īauribus meis: hoc e.
si q̄d sentis non licet rvelāe mōr li
bus: sz solāe tm. q̄ vox tua dīnas q̄at
mulcē aures. Videt scam aiam nc
quidē cauītate sobriā nobis: nūc vēo
pūīente excrēdēte deo: Vide etiā de
scō dauid. ne forte sit ille hō de
quo cū deo q̄ de alio loquit: q̄m
cogīcio hoīs sītebit. et rlige cogi
tacōis diem festū agens. Ergo q̄d
de cogīcione pphetica vbo 2 exē. pfe
nīē ad medium poterat. id pfia
ī pūblicū mox laxabat confessionē:
et ex ea sītebat ī pfīs dnō. Aliquā
sibi. et deo suauis: vna q; festiuū die
ducens ī letīa et exultacione. Hoc
ergo est. quod nobis itūare mēorato
vsculo voluit. Quid q̄ vīz sua illa
scrutabūda et auida cogīcione ex ar
thano sapie exuē pūalebat. ptem
qua poterat in saluce pfīz sollicita
pdicacione impcebat: Aliquā q̄d
caue plebes non poterat. festiua tu
bulacione ī dei laudibus expendebat.
Videt scē stemplacōi deputē nichil.
dū q; expendi ī plebiū edificacione
nō pt: id vel maxīe deo sit iocūda
decora q; laudacio. Quē cū ita sit.
duo liquet gīa stemplacionis ee:
vnū de statu 2 felicitate 2 gloria
ciuitatis supne. quo vel actu vl oco

ingens illa celestiū ciuium sc̃oꝝ
pata multitudo: altiꝰ de rḡis ipsius
maiestate. et trinitate. diuinitate. Illa
ī macula: ista in pet̃ra. Sed hꝰ quito dif
ficiliꝰ cauat: tanto suauiꝰ qđ inde
rius sapit. Nec vēaris illud quod
scriptura minat̃ scrutatoribus ma
iestatis: tm̄ affer puꝝ ac simplicē
oculū: Non opp̃mēris a gloria. sed ad
mitteris: si tua nō quesieris. ꝑ dei glo
riā. Alioqn̄ sua q̃sq; opp̃mit̃. nō dei
gloria: dū proclivis in istam ad
illā leuat̃ cupidit̃em non simit̃: minuꝝ
graue cupiditate. Hac extussa se
cure scrutem̃ in petra: in qua thē
zauri absconditi sapiē et scientie sunt̃.
Si adhuc dubitas: audi ipam̄ pe
tram. et tu opant̃ miqt ī me. nō
permanebūt. Quis dabit mihi pennas
sicut columbe: et volabo 2 requiescam̃:
Ibi tuent̃ requiem mansuetis et sim
plex vbi dolosus opp̃mit̃: vbi ela
tus et tanis gloriē cupidus. Etenī
columba est: et ideo requiescit. Columba:
q2 innocens et gemens. Columba iḡr:
q ī mansuetudine suscepit insitū ver
bū: et requiescit in vbo hoc est in pet̃:
nam petra est vbū. Ecclesia ergo in fo
ribus petre ꝙuam introspicit
et videt gloriam sponsi sui: nō opp̃
mit̃ in a gloria: qm̄ nō sibi vsurpat
eam. Non opprimit̃. q2 nō scrutatrix
maiestatis est: sꝰ voluntatis. Nam
quod maiestatem attinet: mē dū quide
et in ipam̄ intendē audet: sꝰ quasi
admirans nō quasi scrutans. Sed 2 si
qm̄ ꝑ excessum rapi ī illū attingat:
digitus dei est iste. digitant hominem
leuans: nō hoīb temeritas insolens
alta dei ꝑsuadens. Cum enī apls
raptū se meminisset ut ausum extimesc̃et.
quē nā alter ꝑsumat mortalium huic
se dine maiestatis horrendo scrutī
nio ꝓphetice virtutis conatibus. et
īportuno templatoꝝ pauenda
irrumpē ī arcana? Scrutatores
proinde maiestatis tamꝫ irrup
tores dici reos: non q̃ sibi rapuit̃
eam sed qui irruit. Ipse itaq; opp
mit̃ a gloria. Ergo formidolo
sa scrutatio maiestatis: ac volū
tatis tam tuta qm̄ pia. Quid nitor
diligentia scrutando instem sacmēto
gloriē voluntatis: cui m̄ paredū
p oia scio? Suauis gloria: q̃ nō aliū
de qm̄ de ipius suauitatis templatoꝝ
procedit: qm̄ de dulcedine bōitatis ac
multe misericordie intuitu. Deiq;
videmꝰ gloriā hanc: gloriā qī vni
uersi a prīncipio. Totū nempe benignū
et vē pīnū: quod apparuit gloriē
ī hac pte. Non me opp̃met gloria
ista totū licet vibus intendēte in se:
ego potius impmar illi. Etenī fue
lata frāe speculātes ī eandem
ymaginē transformem̃ de claritate ī claritā
tē: tāq; a dñi spū. Transformam̃: ai
a formam̃. Absit autē ut regia maiesta
tis: et nō magis ī voluntatis modes
tia dei ab hoīe ꝑformitas ꝑsumat̃.
Gloria mea hꝰ est. si vniquā de me
audieō. tuem hoīem secm̄ cor meū.
Cor sponsi: cor prīs sui. Ipm̄ qđ:
Estote aut misericordes: sicut? pr̄
vr̄ q̃ in celis est mioꝝ est. Si forma
qua videē desideat. ai ecce dicit. ostē
de mihi faciem tuā: forma pietatis
et mansuetudinis. Hanc ei cum
ai fiducia leuat ad petram: cui sibi
est. Accedere audit ad eā 2 illūinat̃:
et facies vre non confundent̃. Quo
pacto humilis ab humili confundet̃?
a pio scī. a mansueto modesta. Nō
plane abhorrebit a pūte petre
pua facies sponse: nō magis q̃
a vtute vtus. a lumine lumē. Sed
q2 nō ex omni se miseri pte adhr̃
ad petram fortandam etiā accede

pt̄ neq; ei oīm c̄ qui in ecc̄a sunt.
sac̄menta diuine voluntatis m
spū. aut apphendē p semetipos
profunda dei: io nō solū mforam
bus petre. sed eā in cauīs macie
habitāe ostendit. Ergo m pfectus qui
dem q; rimāt ac penetre archā sapie & pi
ēscie audent. intelligēte ac acūme pt̄r.
habitat i foāmūbus petre. de rlīq;
i cauīs macie. ut q; per fodē p
semetipos aut nō sufficiat. aut no
psumūt. i macie fodiat: sed vel
gloriam scōrū mente intuei. Si tu
n̄ hoc quidem possibile sit. huic sane
ꝓponet ihm et hunc crucifixum:
ut et ipe abq; suo labore habeat in
foāmūbus petre i quibus nō labo
rauit. Judei in hys laborauerūt?
et xp̄s in labores infideliū inrob:
ut sit fidelis. Ner vēdum q; pa
catur rēpulsam: q; et vocat ut m
trer. Ingrede inquit in petram:
absconde te fossa humo a facie scōrū dñi:
et a gloria maiestatis ei. Infirm eā d
hoc et certi aīe. q; iur quod i euange
lio quīdā de semetipo confiret. fodē
nō valz & mendicāe erubescat. fossa
oīdit humus. ubi lateat donec co
ualescat et proficiat: ut possit et ip
sa p se cauāe sibi foāmia in petra
p que intret ad interiora ubi: aīa
virgo vigore et puritate. Et si forsan
itellexerimus fossam illā que aut. fo
decim manus meas & pedes meos:
nō est ambigendū de sanitate tea ci
catrib adipiscenda aīe vulnerāte que
ten demorabit. Quid ei tam efficax
ad curanda pscie vulnera. nec nō ad
purgandam mentis aciē: qm & vul
nerū sedula meditatio? Verū dom
purgata et sanata fuerit pfīe: non
vides qualit illi aperīt possit quod
dicit. Onde in facie tua: sonet vox
tua i auribus meis. Quo deinq; facie
sua ostendē audeat vel leuare vo
cē: cui et late mdiat? Abscondē
inquit in fossa humo. Quare? Da
non est pulchra facie: nec digna q;
videat? Non est digna videri: qm dñs
nō vidē ydonea. Cum aūt p habita
tionē fosse humi: sanando oculo in
teriori tm profecerit. ut revelata facie
speculāi gloriam dei & ipā possit: tūc
demū que videt? fiducialit ipā loquet?
et vocē & facie placenā. Placeat nāt e
facies: que in dei claritāe intendē
pt̄. Neq; ei id possit. nisi clara ipa q;
est et pura: utiq; trasformā i eande
quā aspicit claritatis ymaginē. Illo
qm ipā dissilitudine vilesceret: isolito
rubeāta fulgore. Ergo cū pura pu
ram intuei potuerit veritatem. tunc
faciem ipīus sponsus vidē cupiet:
& sequent et vocem ei⁹ audiet. Ha
qnitū illi placeat cum pūte quidē
mentis. predicatio veritatis: ostend
cum subinde infert. Vox enī tua dul
cis. Tua ei non placeat vox. si dis
pliceat facies: demonstrat cū illico
subdit. Et facies tua decora. Quid
nāne decor faciet. nisi pūtas? In
pluribus hys. absq; pdicationis voce.
& placuit: illa absq; ista. i neīne.
Impūis se veritas non ondit: nō se
credit sapia. Quid ergo loquūnt?
quā non viderūt? Quod scrīs loqm
inquit: et que vidimus testamur.
Ita ergo tu et aude testrī quod non
vidisti: et loq quod ignorabis? Queis
quem dicam i pticr? Qui laudes re
quirit humanas. qui nō ponit fine fiip
tu euangeliū. q; euangelizat ut mā
ducet. q; questum estimat pietatem:
qui nō requirit fructū. sed datū. Impuri
sunt tlēs. ut ei nō habeant unde
videant veritatem. & impuritate:
tm limit vīn illā loquant. Quid

ꝓpopẽ agnis. Cur lucẽ nõ exꝑectatis. Cur opus luas añ lucẽ ꝑ fuꝛtis. Vanũ ẽ vobis añ lucẽ surgẽ. Lux ẽ ꝓiuatas. lux cautas q̃ nõ queꝛit q̃ sua sut. lꝫ ꝓdat. z pes liguę m mẽto non ponit. Superbo oculo veritas nõ vꝛ. sincẽ patet. Non ẽ q̃ se veritas deneget ꝛuẽ dã ꝓuo cordi. ac ꝑ lꝫ nr eloquiũ dã. Petꝛo aut dixit deus. Exꝛe tu enarras iustitias meas. et assũis testamẽtũ meum ꝑ os tuũ. Qui ti puiate neglecta. añ loq̃ qm vi dẽi tonati sunt. et aut gꝛue erꝛauerut nescietes de quibus loq̃ꝛet. neq̃ de q̃bus affirmaꝛet. aut tur piꝛ viluerut. dũ q̃ alios docent ꝛpos nõ dotausset. A quo gẽmo malo semꝑ nos custodiat exoratꝰ a nob sponsus ecte ihs xpus dns nr. q̃ est sup oia deus bndictus i sdã. Amen. Sermo lxij.

Quapiꝛe nob vulpes ꝓuulas. que demoliuntur vineas. nã vinea nra floꝛuit. Liquet q̃ nõ otiose ad vineã itũ sit. qñ ibi iuente sut vulpes demolientes eas. Lutea quidẽ ystud ꝓpius q̃d. In oia sane. ut cõem et usitatũ ꝛre sensũ ab hac explanatõe petitus respuam. ut pote ieptũ z falsum idignũ q̃. plane qui ꝛeꝑat i scꝛiptũa tã sctã tã q̃ autẽtica. nisi q̃s forte ita veꝛbis et aũ stolidus sit. ut ꝑ mag no habeat addiꝛisse ex ea. mistas utq̃ filios. Yui⁹ sctã cura gerẽ t renuꝛ possessionũ. custodiẽ z defẽsãe vineas ab incursantibus bestijs. ne forte contingat amittẽ sctam vinã in quo ẽ tuxuꝛia. filq̃ pẽat opa et ꝓpensa. Grande sc̃z dapnũ. ut ꝓpꝛea librum scm tanto studio et tanta cũ veneꝛatõe legentes. q̃ do cẽntes eos a vulpibus vineas custodire. ne in excolendis illis fiust marsupia vacuent. si in custodiendis pigri fuerimus. Non estis tam rudes. nec ãdeo inexpertes spualis gre. ut in cassũ sapiatis. Ergo in spũ ista queãmus. Illuc sane ducimur. sano quidẽ intellectu. sensuq̃ multiplici digno. et vineã florentes et vulpes demolientes. in q̃bus capiendis vel amouendis. et honestius laboꝛat z fructuosius. In vos dubitatis longe vigilãtius insistendũ mentibus ꝙuandis qm frugibus. longe cautius in ungulandũ cauedũ ꝙ illas spualiũ negociis. qm ꝙ istas capiendis fraudulentis vulpeculis. Sed iam a me demonstrande sut spuales iste tã vites qm vulpes. Dia meꝛit o filij vinee sue quecq̃ prouidẽ. cũ me dis putãte aditeꝛit in quibus sibi z a q̃b maxie sit cauendũ. Vno sapienti sua uita. vinea ẽ. in sua meb. sua cõ scia. Nil q̃ppe ꝛultũ desipiũ ve mse sapiens deliquet. Stultus nõ ita. Cuncta apud eũ neglecta iacẽs. cũcta iacentia. cũcta ꝛulta z sordida. Nõ ẽ vinea stulto. Quo vinea, ubi nil plantatũ. nil elaboꝛatũ ostẽdat. To spinis silueste et tribulis stulti uita. z vinea est. Et si fuit. iã nõ est. redacta in solitudinẽ. Ubi uuis ꝛuutis. ubi botꝛis boi opis. ubi vinũ spualis letitie. Pagrũ pigri hoꝛis missum iquit z ꝑ vineam vi stulti. et ecce totum ꝛpleuerat uꝛtice. et operuerat superficiem ei⁹ ecce spine. et macꝛa lapidũ destructa erat. Audis sapientem nr ridentem stultitiã. q̃ bona nature et dona gratie. que forte ꝑ lauctũ ꝛgratiarum actiones accepat. tamq̃ illa quã

plantauerat deus z nō ihō · p̄mā
suā vineā i nō vineā redegerit ne
gligendo. Deinde non pt vinea esse
vbi vita nō est. nā stultus q̄ viuit.
morte potius q̄m vitā se censuerit.
Quō vita cū stultitate. Arbor arida
et in stultitatem vsa. nōne mortua
iudicat. Et sarmēta mortua sunt.
Et ostendit inquit in grandine vineas
eor. monstrans vita p̄uatos q̄ stul
titate damnate sint. Sic stultus corpo
q̄ vtili viuit. viuens mortuus e.
Soli itaq; iuenit sapienti habē vel
potius ee vineā. q̄ vita ihc est lignū
fructifer in domo dei. ac p ihm lignū
viuens. Liquidē et rpa sapia q̄ dicit
sapiens et est. lignū vite est appre
hendentibus eā. Quid ni viuat
apprehensor eius. Viuit. sed ex fide.
Justus nempe est sapiens. z iustus
ex fide viuit. Et si aīa iusti sedes e
sapientie. sicut est. profecto ibi sapiēs
q̄ iustus. Ibi ergo sunt iusti nōines
sine sapiēte. nusq; absq; vita viuit. q̄nusq; nō
viuet. Hoc q̄pe est illi vinea. qđ vi
ta. Et bō vinea iusti. p̄mo bō vinea
iustus. cui vetus vitis. cui actio pal
mes. cui vinū testimoniū. sine. cui
lingua torcular expressionis. Deinde
gloria nra inquit hic e. testimoniū
nre. Videbis apud sapientē vacare
nichil. Sermo. cogitatio. visio.
et si aliud q̄ e ex eo. quod in toto
dei agricultura e. dei edificatio est. et
vinea dni sabaoth. Quid deinde il
li de se prece possit. q̄n et foliū eius
non defluet. Cetera illi vinee nusq;
infestationes. nusquam insidie deerit.
Nempe vbi multe opes. multi ste
et q̄merentur eas. Sapiens cui solli
citus fuat vineā suā nō minus q̄m
excolē. ne sinet eā vorari a vulpi
bus. Pessima vulpes detractor
occultus. sed nō minus nequā ad
ulator blandus. Caueat sapiens ab
vtrisq; dabit operā sane quod i rpo est
rapere illos q̄ alia agūt. sed capere be
neficijs atq; obsequijs. moribus q̄ salubr
et orationibus pro eis ad dnm. Nō ces
sabit istiusmodi carbones ignis co
gere sup caput maledica. et ite sup
adulatores. quousq; si fieri pt z illi
iudicia z huic satisfactionē de corde tol
lat. faciens mandatū sponsi dice
tis. Capite nob vulpes paulas. q̄
demoliūt vineas. An non captus
ille e vi. q̄ suffusus ora rubore. q̄p
pe q̄ pudore erubescens iudicium. ipse
sue confusionis z pertudmis testis
e. sine q̄ odeat ihoiem amore digni
simū. sine q̄ eo dilexerit tm verbo et
lingua eū. a q̄o se diligi z opere z veri
vel seo exptus e. Captus plane et
exptus dno. secm quod notauit rpe
expressit. Capite inquit nobi. Vinea
ego oīs aduersantes ni sine causa
ita capere possim. ut ro eos vel vesti
tua vel aīa. Sic sic confundat
et ruebant qui quārit aīam meā.
aūtant retrorsum et erubescant
q̄ volūt mi mala. q̄tinq; iueniat
z ipsi obediens spōso nō mō i capie
do vulpes. sz z i capiendo ipi. Sed
reflectat p̄mo ad sui principiū ut
suo ordine scies explanationis p
cedat. Capite nob vulpes paulas.
que demoliūt vineas. Locus mora
lis est. et uite morū disciplinā nob
ita ostendim q̄ spirales hab vineas
nō ni spirales vnos ee. quoz cū
oia nutrioza cultu sit. oiaq; germina
ta oiaq; fructificantia. pduencia
spūm salutis. quo de regno dei ita
de hijs vineis ecq̄ dni sabaoth di
ce possum. q̄m ite nos sunt. Deinde
i euangelio habes. dari regnū fide
libus fructus eius. Hij sunt quos

paulus enūat dicens. ¶ fructū aūt
spūs ē: caritas. gaudiū. pax. patiā.
longanimitas. bonitas. benignitas. mā
suetudo. fides. modestia. ītinētia
castitas. ¶ fructus isti: profectus mī.
¶ Ly accepti sponsi: qr xpūs nia ē de
nobis. ¶ Nū de vgultis cūa est dō:
¶ Noles nō arbores amat homo dū:
et mros profectus suos fructus r̄putat.
¶ Cepit hoz diligenter obſuat: arri
det appetitibus: et sollicitus satagit.
ne pēant nob' cū apparuerit. ymo
vō ne pēat sibi: se cū r̄putat
tēqū nos. ¶ Jo qz prudens. cepit si
bi subet ī sidiātes vulpeculas: ne
nouellos fructus xpō subripiāt. Ca
pite īquit nobis vulpes parulas:
q demoliūt vineas. Et qz qs dicat.
¶ propē times. nōdū venit fructuū tps:
nō est ita īquit. nā vinea nra flo
ruit. ¶ Post flores nō est fructuū mo
ra: adhuc illis cadentibus illico cū
pit isti: illico incipit apparere. ¶ Pa
rabola ista instanter ē tpūs. Videtis q
tos nouacos. ¶ cup venerit. cup nisi
fuit. nō possumq de xpō dicē. qz vinea
nra floruit. ¶ floret ei. Quod interi
ceis videtis flos est: fructū tēp' nōdū
aduenit. ¶ flos nouella conuisatio: flos
formula rēns ~~e recenacois~~ vite
emendatoris est. ¶ Induerit sibi fa
ciem disciplinā: et bona totius cor
poris cōpositionē. ¶ Placent fateor
q in hac sint: negligentior vtiq; q
forus apparet corpm cultus et vestis:
et ymo rarior: vultus hilarior: af
fectus vehemētior. tressus maturior.
¶ Verū qz de nouo ista repē. ipa sin
nouitate flores tensenda sunt: et
spes fructuū magis qm fructus.
¶ Vobis filioli nō tiemq a fraude vul
pium: que fructibus magis qz flo
ribus inūdē nocuit. ¶ Vbi undē
periculū est. ¶ Ysionem ēte meno flo
ribus. non subrepaone: sed vsionē
a frigore. ¶ Aquilo in suspectus ē. et fri
gora matutina: que tempestiuos pdē
solent flores. ꝓripe fructus. ¶ Itaqz ab
aqlone pandit vbi malū. ¶ facie f
gorus eius quis sustinebit. ¶ frigus si
sel' aiam. aie quidē incauta. ſpū dormi
tāte puasit. ac neīne deide q absit
ihibente. ad interiora eius puenit.
et dndeit ī viscera cordis. et sinū me
tis concussit. affectus occupauit.
vsilq; sēitas pturbauit. iudiciū lu
mē libtate addixit. ſpūs: mox qd'
ī corpore solet ~~m~~ euenire febricitabq.
subit quida ai rigor. et rigor len
tescit. languor fingit' virib'. horror
austeritatis incendit' tior sollicitat
pauperatis: ¶ ille' aīmus. subelit'
grā. protrahit' longitudo vite. so
pit' rō. extinguit' ſpūs. deferuescit
nouicius feruor. ingrescit tepor
~~sed~~ fastidiosus. r̄frigescit fīna cū
tis. blandit voluptas. fallit securi
tas: r̄uocat consuetudo. ¶ Quid
plura: ¶ Dissilatur lex. abiudicatur
ius. fas proscribi. delinquit' tior
dni: dant' postremo impudice
manus. p̄fuit' ille temerarius. ille
pudendus. ille turpissim' plenus
ille ignominia et confusione. saltus
de excelso ī abyssum. de paumēto
ī sterq̄linū. de solio ī cloacā. de celo
ī cenū: de claustro in seculū de pa
diso in infernū. ¶ Dirripuit et ouginē
lymphis pestis. et qua arte vitetur.
vel qua superet' vtute: nō ē hui' tpis
demonstrare. ¶ Quas cū hoc: nē cepta
prosequam me. ¶ Ad prouectiores et fir
miores ꝓpe est r̄torquendus. ad
vinea que iā floruit: cui quide
si nō ē quod floribus formidi a fri
gore: sed nō fructus sint secui a vul
pibus. Dicendum aptius qd sint

spiritalit hec vulpes. cur pusille dicat. cur ubeans potissimu capi et nō abigi vel occidi. cuā introducēda diuisa ymaū bestiaū gnā ad maiorē audiē tiū noticiā et cautelā. nō sane ſ̄ nōc ſto ut fastidio consulamus. 2 vitē de uotionis alacritas ꝑpetuet. ingratia et ꝓfessione glorie magni erit sponsi dñi nr̄i ihu x̄pi qui est sr̄ oiā dīs bn̄ dabilis i scla. Amē

Sermo. lxvij.

Hsium promissioni mee. Capite nob vulpes parulas. que demoliuntur vineā. Vinea mea mihi floruit. Vulpes tēptationes sunt. Nec tē erit ut veniat tēptationēs. Quibus ēt coronabit. nisi q̄ legitime certauerit. Aut quo certabit. si desit q̄ impugnet. Tu ergo accedens ad ſmissionē dei sta i timore. et ꝓpara aiam tuā ad tēptationē. certa omīs q̄ voluit pie viuere i xo ꝑsecutionē patiuntur. Porro tēptationes duplex sunt. pro tpm diuersitate. Et in tribus quidem nris tāq̄ nouellaꝝ teneris floribus plantationū in cudenti vineā algores timebat. cui meminimus in ꝓmone altero. et in apientes ab hac peste cautos reddidimus. Jam vero proficientiū sanctionibus studijs nīme quidē sese opponēt contrarie virtutes aperte audent. si solet ex occulto insidiari quasi quedā fraudulēte vulpecule. speciē quidē virtutes. re autē vicia. Quātos vbi grā. i gressos vias vite. progressos ad meliora. sr̄ scitas iustitie bn̄ sentiendi proficientes 2 proficientes. fraude prochdolor vulpiū yaar supplantatos expertus sum. et seo in se virtutum suffocatos plangē frequēs. Vidi ego hoiem currentē bn̄. et cepit cogitare. ne vulpecula fiat. Quātus igit bonū quo solus fruor. si eēm i pua possem vtiq̄ imputari fribus 2 ignauiā et notis. Amant me ac fratres acq̄escent suadenti. ut quid perditis. Vado illuc et saluo multos ex illis. 2 me pie. Nec vendit i loco mutatione. Etenim bn̄ fratrū. quid mihi est vbi. n̄ q illuc proculdubio sanctius vbi fructuosiq̄ degā. Quid plura. Ivit et pecit miser. nō tam exul ad patriā q̄n canis ad vsus ad vomitū. et se prodidit infelix. et suoꝝ acquisiuit nēmē. En vna vulpecula ista. vnā frustratoria spes. quā habuit i acquisitione suoꝝ. Vide tu quoq̄ p terpin in tempo alias atq̄ alias sibes huic tuenie. seu aditē si nō negligas. Hīs tm̄ ut vnā adhuc ego ostendā tibi. Frāo etiā. tuam et quartā quoq̄ demonstrabo. si te ad capiendas eas quas forte ex hīs i tua aditeris vinea tuenēo vigilātē. Interdū bn̄ proficientib ministrā cui sibi profuisse aliquid sup̄ne gre sentiebat irrogari. subit aīm desiderium ꝑ dicādi. nō q̄dē ad parētes 2 ꝓpinquos iuxta illud. Etenim nō accepim carnē et sanguinē. sed q̄ primus fructuosiq̄ fortius q̄ passim ad extraneos et ad omīs. Caute oīno. sane tiēt ꝓpheta ticū incurrē maledictū. si q̄ tabscondito ab accepit frumenta. abscondat i ꝓplis. et contra euāgeliū fratē. n̄ q̄ i aure audiuit. predicauerit sr̄ tecta. Vulpes est. atq̄ illa porte eo nociuior quo occultior venenū. sed capio eam t. Primus moyses dixit. Non arabis i p̄mogenito bouis. hoc paulus mtpretans. nō neōphitū inquit. ne in superbiam elatus. incidat in iudicium diaboli. Et rursus mādat. Nec asquā inquit sumit sibi honorē. sed qui vocatur a deo tanq̄ aaron. Item ipe. Quo predicabit inquit. n̄ mittant. Et semel mihi officium non docē esse. sed lugē. Ex hīs silibus q̄ tollas. ni texo rethe 2 capio

vulpem: ne demoliat vineā. Ex
hijs nempe dat et etiam ēp pub
lice pdicāe. nr̄ monachis cōuēit. nec
nouitio expedit: nr̄ nō missō lucet.
Porro cont hīs tā venire. quām co
rāe demoliego ē. Ergo quid q̄d dīc
aliō suggeat. siue sit illud tua cogi
tatio. siue īmissio p angelū malum:
dolosam agnosce vulpeculā: id ē ma
lū sub spē bonī. Sed aliā aspice. An
tos ex monasterijs spū feruētes hie
mi solitudo suscepit. et aut tepefos
euomuit. aut tenuit. Ac hiemi lege
nō mō rēmissos sed etiā dissolutos:
sīqp apparuit vulpeculā affluisse. vbi
tāta frā ē vastatio vineē: id ē vite
rāe hoīb detrimentū. Cogitabat
si solus degēt. multo se copiosiores
fructib spūb preceptiz: q̄ppe q̄ in cōi vi
ta tm spiritalib grē fuissē exptus. Et bō
visa ē sua cogitatio sibi. sed rei exitus
indicauit magis illi eande cogitatione
vulpē demolientē fuisse. Quid illō
quod nob quoz ī domo ista tenens et
tam grauit inquietat. nōbilē loquor
quorūdam qui mīt nos sunt. sup sacro
sāq abstinentiā: ex qua se omnibus
sibiq oīb molestos reddūt. Quo
non ifra pā discordia tam grauis et
fue illius consortiē dissipatio est. et q̄d
ipō est. grandis vinee hui⁹ quam
planauit dextera dñi: nrē sc̄e oīm
vnāi mutatis demolitos: De hoīp
quē scandalū venit. Qui scandalizauc
rit inquit vnū de pusillis hijs. diuz
ē quod sequit: q̄nto diuoza mēt
q̄ tantā: tam sc̄am multitudinē
scandalizat: Diuissimū prorsus iu
dicū portabit q̄cūq̄ est ille. Sed hō
aliab. Nunc vēo mendamus hijs
q̄ a sponso dicunt: sup pusillis et
astutis hijs aūlibus demolientib⁹
vineas. Pusillis dicēs: nō maligna
sed subtilitate. Astutis sīq̄dē natā.
hoc genus ē aīmātis. propterq̄ admo
dū ad nocendū ī occulto: et videtur
mī congruentissime designare subtilis
sima quedam vitia spē pallium vir
tutis: qualiū vtiq̄ forma p̄missis ad
notitiā ex⁹ paucis. licet ia aliquā
tisp expressi. Nec ei aliū nocē quūt:
nisi q̄ se virtutes. virtutū quadā fili
tudine mentiūtur. Sunt at aut cogi
tationes hoīm vane. a frē īmissiones
p angelos malos. angelos sathane.
q̄ se trāsfigurat ī angelos lucis. parātes
sagittas suas in pharetra. hō est ī oc
culto: ut sagittent ī obscuro rectos
corde. Vñ et pusillas eas. ppt hoc
recte dici. q̄ od cū cetera vitia quada
q̄si corpulentia sui mīa se p̄beat.
hō genus pro sui subtilitate haut fa
cile agnosci. et ideo nr̄ caueri possit:
ni ditarat a pfris et exercitatis. q̄
habeat illuminatos oculos cordis ad
discretionē boni et mali: marie
q̄ ad discretionē spūū. q̄ cū aplo
dicē pnit. Quia nō ignoramus as
tutias sathane: neq̄ cogitationes eo⁹.
Et vide ne forte ob hō a sponso iu
beam⁹ non quidē exterminari vel abi
gi vel occidi sed capi: q̄ vir hūoi spi
tales dolosasq̄ bestiolas oī vigilan
cia et cautela obseruāi oporteat et
exāiāi: et sic capi id ē comphendi ī
astutia sua. Ergo cum prodit dolus.
cū fraus aperit: cū conuincitur falsitas:
rectissime tuit dī capta vulpes
pusilla que demoliebat vineam.
Deinq̄ discam⁹ ī ip̄s mone hoīem capi.
sicut habes ī euangelio: q̄ cū ueue
runt phariseī ī vñū. ut capere eum
ī ip̄s mone. Ita ergo sponsus iubet
capi vulpes paruulas q̄ demoliūt
vineas: id ē deprehendi. eminui.
prodi. Solū hō maligni⁹ genus
id ppriū hz. ut agnitū ia mīme no
ceat: ita ut agnosci sit illi expugn

Quis ei n demens xpta decipu
la. saens et prudens pedem mut
tit i illa? Suffiat pmde si capiā
tur q hmoi fuit. hō est si prodas et
deducas ad medū: quippe ḡbus
apparē pire est. Non sit cetera vitia.
Nempe mānifeste veniūt. mānifeste
nocent? scientes coptuāt. fugiunt
reluctantes? utpote vi nō dolo agē
na. Ergo cont hmōi semoī apte
seuiētes bestias. nō iuestigatioe
opus ē: ꝫ rfrenatione. Dolas has
vulpes puulas. dissimulatrices mar
mas. q pdite iā nō nocent: suffi
cit educi i lucē et capi i calliditate
sua. Nā foueas hnt. Talu itaq; ex
causa vulpes iste et capi iubent?;
et puule destruunt? Vel io puule:
ut nascētia vitia i ipō ortu dom?
vtaq; puula fuit vigilāt? obpuās
illico xpḥendas?: ne crescentia plo
noceant. et difficiliuus capiantur.
Ecce iux allegoiam. ecclīa vineā. vulpes
hēses vl pot? hēticos ipos intelligam?
simplr ē sensꝰ: ut hētici capiantur
potius qm̄ effigent. Capiāt dicnō
armis. sed argumentis. ḡbus re
fellant? errores eoꝝ: ipi vō si
fieī pt reconsilient? catholice: re
uocent? ad fidem x. Hꝰ ē ei volūtas
eius. q vult oēs hoies salvos fieī:
et ad agnitionē veritis venire.
Hꝰ deiq; se velle phibet. q nō sipli
capite vulpes: sed capite nob iḡr
vulpes puulas. Sibi ergo z spōse
sue. id ē ecclie iubet aīqui has
vulpes?: eī aut capite eas nobis
Itaq; hō de ecclīa exclusus ac doc
tus. si cū hētico hoīe disputare aggr
dī? illo fuā intentionē dirigē debet.
quatinus ita errante cōsiliet.
ut et conuertat?: rogitans illū apli
Iacobi. quia qui ītū fecerit pītorē
ab errore vie sue. saluabit aiam ei⁹
a morte: et opit multitudinē pcatoꝝ.
Qui si eū tinoluerit nr? iuictus. post
pmā et secūdam āmonitionē utpote
q̄ oī no subditus ē: eū secm apl̄m de
uitandus. Et hꝰ iā melius ut quidē ego
arbitror effugiatur aut eciā iligat?:
qm̄ sinitur vineas demoliri. Nr? aptē
sane nichil se egisse putet q hētici vi
cit et cōuicit? hēses instruat. veu
silia a vēo dare aptēq; disposuit: pra
ua dogmata plana et irrefragibili
rōne. prava ē mōstrauit: pauū
deiq; intellm extollentē se adūsus
scīam dei i captiuitatē redegit. Hīc
pe cepit nichiloī q̄ q̄ hīa optatus est
vulpē? et nō si ad salutē illi. cepit
eā sponso z sponse? q̄ius alit. Nā
si hētici non surrexit de fece: ecclīa
m̄ affirmat? infide. Et quidē de pro
fectibus spōse: sponsus sine dubio gr̄
tulat. Gaudiū eēi dñi. fortitudo mea.
Deiq; nō putat a se aliena mīa. q̄ luc̄
se nobis tam dignāt associat: dum
iubet capi vulpes. nō sibi sī nob scī.
Capite ingens nob. Adiutē est eīi qd
aut nobis. Quid hac voce sotialius?
An non t vī hoc dicē q̄ quidam pr̄
familias. q p se nichil habeat. sed oīa
coīa cum vxore et filys et domesti
cis? Et qui loquit deus ē: mīme mī
nit deus id loquit? ꝫ ut sponsus. Ca
pite nobis vulpes. Videt q̄ sociali
loquit? qui socīū nō hꝰ? Potuit dicē
mi. sed maluit nob: ꝫsortio delectans.
O suauitatē. o gratiā? o amoris vim.
Ita ne sūmus oīm. vnus frīs est
oīm: Quis hꝰ fecit? Amor. dignitas
nr̄is. dignatione duces? affectu po
tens. suasu efficax. Quid violentius?
Triūphat de deo amor. Quid mī tā

nō violētū. Amor ē. Quis ista vis q̄
so tam violenta ad victoriā. tā vicina
ad violenciā. Deiq̄ semetipm̄ exi
nanuit. ut scias amoris fuisse. q̄
plēitudo effusa ē. q̄ altitudo adequata
ē. q̄ singularitas associata ē. Cui q̄ nāt.
o admirande sponse tā fructuose soro
um. Nobis inquis caputie. Cui teau.
An eare de gentib⁹. De mōtibz et
pcōzibus collēa ē. Illā scim⁹ q̄ si sed
tu q̄s es ethiopisse. cui⁹ tā ambiaos
amatoz. Sane nō alt̄ moyses. sed
plus q̄ moyses. Nā tu ille es spēos
soz p̄ filyb⁹ hoim̄. Pax dixīcandoz
es vite ēne. splendoz et figura sb̄
dei. postremo sī oīa deus bñdcūs
i scla. Amē. Sermo. Ivo.

Duo vobis sup̄ uno capl̄o
disputanu⁹ fmones. trium
de eode paro. si audiē no
tedeat. et netim̄ recoz. Nā q̄d ad mz
spectat quidē domesticā vmeā que
vos estis. satis me arbitroz i duo
bus fecisse fmonibus. p munimēto
illi adūsus isidias ēptoi gūs vul
piū. qui sut adulatoies. detractoies.
ac seductoiz quidā spūs i gnaui et
assueti mala sub spē boni mducē.
Verū dnūce vmee non ita. Illā
loquoz. q̄ ipleuit tiā. cui⁹ et nos por
tio sum⁹. vmeā grandē nūs. dñi
plantatā manu. et redemptā san
guīe. rigatā vbo. ppagatā gracia.
fecūdatā spū. Ergo plus ppriis ci
vam genis. i cōe profiu minus.
Mouet me aut̄ pro ipā. multitu
do demoliencū eā. defensancū
paucitas. difficultas defensoib⁹.
Difficultatē ocultatio fecit. Nam
cū ecā semp ab initio siu vul
pes habuerit. cito oīb⁹ apte. rapi
te sunt. Confugebat hēticq̄ palā.
nā mde hēticus maxīe q̄ pa
lā vmeā cupiebat. et fructube
bat. Ita ergo facile ille capiebat
vulpes. Quid si posita in lucem
veritate. hēticus i sue ptinacie
tēbris remanens solus foris a
resecet relegatus. Nichiloiq̄ cap
ta reputabat vulpes. deprnatam i
pietate. et ipio foras missō. oste
tui vtiq̄ iam victuro nō fruc
tui. Ex hoc uir apheta erant illa
vbeā arenaa et venē sterilis.
q̄ nō r̄pullulat error publice
sfutatus. et flitas apta nō ger
miat. Quid faciemus hys ma
lignissimis vulpib⁹ ut capiā
ant. que nocē q̄m vmeā malut.
et ne apparē quidē volut si ser
pē. Omibus una intenaa hē
ticis semp fuit. ceptaē gloiā
de singularitē sue. Sola ista ma
lignioz ceteis. usuacoz q̄ hēsibus.
dapnis pascatur alienis. ppie glo
rie negligens. doctn credo exēis ve
teiū que prodire euadē nō valebat
sed confestim capiebant. cauta ē
nouo malicia gnē opari misteiu
iniquitatis. eo lucenis quo latenis.
Deiq̄ indixē ut di latebras sibi
firmauerit sibi fmonē nequam.
Jura pura secretū prodē noli. E
niueō aliās ne tenuit quidē iurē
vllatenus acqescit. ppt̄ illud de
euāgelio. Noli iurāe neq̄ p celum
neq̄ p tram ēc. Q̄ stulti et tardi cor
de. repleti plane phaizaico spū. li
quātes culicē et camelum glu
cētes. iurāe nō licet. purare
licet. An i hoc solo utiq̄ licet. de
quo nā m euāgeliox loco prodi
citis ista exposicione exceptione.
q̄ ne iota q̄dē ut gloriam preterite.

Paret vob et sup stricose obsuare
et de iuamento: et flagiosep sume de
piuio. Q pusitatem, quod ad cautelā
osultū ē. vz nō iurare. hoc isti man
dau vice tā contemnose obsuat: et qđ
īmobiliuare sanctitū ē. nō piurandū
sīg. hoc tamē mdrīs pro sua volū te
dispēsat. Non īquiūt. sed ne mistēiū
publicem⁹: qī gla dei n̄ st̄ r̄uelāe ser
monē. An dei iudent glē. Sed magis
credo q pāde ezubescāt scientes ī
gloiū. Nā nefanda et obscena dicūt
agē in secreto: siquidem et vulpiū
posteioza fetent. Sed tacco q negabit:
ad mā tm rīndeat. An uir euāgeliū
tenet sm dāe canibus: et margarīta
porcis? At ist fatei apte est. se nō ee
de ecclā: qz oīs q de ecclā sūt. canes
tensent et porcos. Sine ei exceptioe
oībus qui de sua secta non sūt: suū
illud quidquid ē subtrhendū existi
māt. Cetm et hī si sentiant nō rī
debunt. ne mānifesti fiant: nēpe quod
omo fugiūt. sed non effugient. Rūde
mi o homo q plus qm̄ oportet sapis et
plusq̄ dīa pt desipis: dei ē. mistēiū an
qđ occultus: Di ē. cur n̄ ad eiq gloiā
pandis? Nā gla dei ē r̄uelāe sīmonē.
Di nō. cur fidem habes ī eo qđ nō ē dei:
n̄ qp hēticus ēt? Aut igit dei ad gloiā sectā
dei prodāt. aut dei negent mistēiū
et mūme se hēticos negent: cū ēte mi
chilō manifestos se fateantur ī imi
cos gloie dei: q nolunt manifestū
fieri qđ et nouit foze ad gloiā. Stat
nēpe scripture veitas. Gla r̄gum
celare vbū: gloia dei r̄uelāe sīmonē.
Non vis tu r̄uelāe: nō vis ergo dm
gloufiare. Sed forte nō recipis scrip
tum hanc. Ita ē. Solus se euāgelij
profitent emulatores: et solos. Rīn
deat proīm euā. Quod dico aut ī tē
bris dicte ī luce: et qđ ī aure audi
tis p̄dicate sup tecta. Jam nō luce
silē. Usqueq̄ occultū tenet: quod
palā deus fieī iubet: Usqquo optū
est euangeliū vīm: Suspicor vīm
non est pauli. Nam ille fatetur
suū optum nō ee. Et si inquit op
tū ē euangeliū meū: ī hīs ē optū
q̄ pereūt. Videte ne vos dicet. ap̄d
quos iuenit optū euāgeliū. Nō
aptius quod peatis: An forte nec
paulū recipitis. De q̄busdā tta au
dīui. Non īnt vos oīs p oīa sor
datus: et si a nobis oīs dissentia
tis. Ut vero eoz̄ vba et scripta
traditiones q̄ qui corporalit cum
saluatore fuerūt pāi autoz̄tē euā
gely: tuncti nī fallor ī differēter
recipiatis. Numquid illi optū euā
geliū tenuē suū? Numq̄d indecen
nis īfirma. mortis horrida. cru
cis ignoīniā tractē? Et quidem
ī oem̄ tram exiuit sonus eoz̄: et
ī fines orbis tre vba eoz̄. Ubi a
postolica fōr et vita quia tractatus?
Illi clamat: vos susurratis. Illi
ī publico: vos in angulo. Illi ut
nubes volant: vos in tnbris ac
subtraneis domibus delitescitis.
Quid silē illis ī vobis onditis?
An quod vobiscū mulierculas nō
utiq̄ circūductis. sed includitis.
Nō eq̄ comitiua. ut suspicio ī
habitudo patet. Verū quisnā de
illis sinistrū quippiā suspicaretur
q̄ mortuos fustigabāt? Hoc tu silē:
et vna recūbantē putabo feīnā viz.
Alioq̄n teme vsurpas t illoz̄ dispē
sationē: quoz̄ sanctitatē nō habes.
Cum feīa semp ee. et nō ignosce fei
nā: nōne plus est qm̄ mortuū sus
citare? Quod mun⁹ ē nō potes? et qđ
maius ē. vis credā t? Cotidie latus
tuū ad latus iuuēcule ē ī mēsa.

lectus tuus ad lem ei⁹ ī camera.
culi tui ad illi⁹ oculos ī colloquio.
manū tuæ ad manū illi⁹ ī ope. et ne
nēs vis putā. Esto ut sis: sed ego sis
piaone nō carco. Scandalo mī es-
tolle scandalū causam. q⁹ te probes
vez ut tactitas euāgelij emulatore.
Qui scandalisaueit vnū de ētīa
nō euāgeliū ꝺdepnat illū. Tu ergo
scandalisas: vulpes es demolies vi
neā. Iuuate me soci ut capiatur:
vel potius capite vos nob eā o āge
li sā. Versuta ē valde. opta ēq̄tate
et īpietē sua: plane cā pusilla atq̄
subtilis. ut facile q̄ nos frustret
obtutus. Nūqd vob? Ptea ad vos
vox illa utpote sodales sponsi: ca
pite nob vulpes paulas. Ergo fa
cite qđ iubem⁹: capite nobis hanc
tā vspellem vulpeculā: quā ecce
iā diu frustra insequim⁹. Docete et
suggerite. qualit fraus deplēdat:
hoc est eam cepisse vulpem. Quā
longe plus noceat falsi catholicis:
qm̄ si verus appareat hēticus. Nō
ē aut hoīs scīe quid sit in hoīe: ni
quis forte ad hoc nrm fuerit vel illu
natus spū dei. vel angelica īformis
īdustria. Quod signū dabitis. ut pa
lā fiat pessima hēsis sīs docta mēti
ri: nō lingua tm̄ sed vita. Et qđē
rectus vastatio vineę vulpē indi
cat affuisse? sed nescio qua arte
figendi ut sua ꝺfundit vestigia
callidissimū animal: ut qua vēnerit ul
exerit. haut facile queat deplendi
ab hoīe. Cuiq̄ pareat opus. nō ap
paret auctor: ut p ea que īfecit
fuit cuncta dissilāt. Deinq̄ si fidem
īterroges nichil tamen: si īfitiatio
nē nichil reprehensibilis: et q̄ lapsi
fris probat. Videas hoīem ī tes

A neīnē ꝺcutit. neīnē ēruerit. neīnē ſrēgerit.
Pallet ſfr̄ā ꝺa remissiōs. nō remedī pmē oroſ.
tionis sue fidei frequentię eccl
honorāę pſbiterorū offerre mun
suū. ꝺfessionē facę. sacmentis cō
municare. Quid fidelius? Iā qđ ad
vitā mores q⁹ spectat. neīnē ꝺcutit?
opat⁹ manibus ēū vita sustentat.
Vbi tā vulpes? Tenebam⁹ eam?
quo elapsa ē e manibus? Quo tam
repente disparuit? Instemus? ves
tigemus? a fructibus eā ꝺgnosce⁹
eam. Et ēte vineam demolitā? tes
tat⁹ vulpē. Mulieres relictis vis.
et ūte viri dmissis proxīb⁹? ad
istos se contulit. Clerici et sacerdo
tes plis ecclīe relictis? mensi et
barbati apud eos mt̄ textores?
textrices plerūq̄ inuenti sunt. Īgr
uius demolitio ista? In nō opa
vulpiū hēs? Verū nō apud oīs
forte ista tam manifeste deplēdit?
et si sint. nō est vn̄ probent. Quo
nā mō capim⁹ illos? Reutam ad
sortē stabimus feriati. q⁹ ei mt̄ eos
nemo qui careat. Venis tu hoc vn̄ Mero vi
q̄ nam hēs mulier? et vn̄ hēs? Ut piam h
or ne tua? Non inquit. Nā voto istud
nō conuenit meo. Filia ergo? Nō. Sid.
Non soror nō neptis? nō aliq⁹ sāl
ꝑsq̄tatis vel affinitatis gradu
attingens? Nulla prorsus. Et quo
tuta? cum ista contineā tua?
Sanemur licet istud tibi. Coniugiū
nē si nesciis vicor et feriarū in hūs
q⁹ voue contineā? ecclīa vetat.
Si nō vis scandalizare eccl̄am? cave
feriam. Alioquī ex hoc vno. cercā q̄
nō adeo manifesta sunt nō: pro
inuidubio credibilia fiunt. Sed quo
mī inquis euāgelij loco mōstras
prohibitū istud? Euāgeliū appel
lasti? ad euāgeliū ibis. Si obediās
euāgelio? nō facias scandalum.

Prohibet ei euāgeliū plane scā
dalū fieri. Quis aut tu? istam nō
amouendo iux̄ constitutū ecclesie.
Suspecty eris. At nūc manifeste cē
sēbere et sceptor euāgelij? 2 ecclie
aduisator. Quid iudicatis frēs? si
primat fuerit ut nr̄ obediat euāge
lio. nr̄ ecclie acquiescat? quid iā tḡuer
sai pr̄? Nōne apte vobis vr̄ depre
hensa fraus. et deprehensa vulpes?
Si nō amouet femā? nō amouet
scandalū. Si nō amouet scandalū
nō amouet pr̄? trāsgressor tenet?
euangelij. Quid factura ecclā ē.
nisi ut amoueat illum qui non
vult amouē scandalū? ne ſt filio
illi obediens? Nā hō mandatū
hz̄ i euāgelio. nō pcīpio oculo scā
dalizanti se. manui. nō pedi? sed
eruē illū. absqdē ista? et proinde
ase. Si nequit ecclam nō audiendū
sit? sicut ethnicus et publicanus.
Ecclīa ne aliquid? Puto qz ecclīa.
Cepimus vulpem? qz fraudem
pcepimus. Manifesti sūt q
latebant? fili catholici. veri dep
datores catholice. Eterni dum
meni dulces capiebat animos. cor
pus dico et sanguine x̄i dñi i domo
dei ambulauimus cū consensu. fu
it suadendi locus. vīmo oportunitas
seducendi? nisi illud sapie. Subla
ore decipit alienū filiū. Huic ait sacre
sedi sapiaz pauli. post primā 2 secūdam
admonitionē hereticū hominem deuitabo?
sciens qz subuersus est eiusmodi? et
ac proinde cautus prouidē. ne ita
et subuisor. Itaqz nonihil ē inter
dum sapientibus a insidijs suis cap
tos ē inimicos? illos p̄senti iniquos
q insidijs pro armis vti cauti st?
Flam? fluctus omo ab hijs? et de
fensio pereat. Vide nempe hoc
genus? rusticanū? ac sine lris ac
prorsus ibelle. Deniqz vulpes fuit? 2 pu
sille. Sed neqz illa iquibus male sen
tie dicuntur defensibilia sunt. nr̄a
subtilia qm̄ suasibilia? ideqz dutaxat
mulieralis rusticas et vdeotis. qua
les vtiqz omēs sunt? quot qt adhuc
de secta hac ē exptus ee sum. Nec
ei i cūctis assertionibus eor. nam
multe sunt. nouī quid aut audierim
audisse me recolo? sed quod tritum
ē et diu ventilatū aut aliquos hē
reticos? a mīs aut contra et euen
tilatum. Dicendū tm̄ et dicam q
nam ille inepte fuit? pti quas sas
cratēbus se catholicis minus cau
te rīdentes ipi confessi sūt? pti
quas dimissi abīmice lingātes de i
mice prodiderunt. pti quas nonnulli
eorū redeuntes ad ecclam detexerunt.
Non q̄ omēs rideam? nr̄i ei mice
ē? sed tm̄ ut manifestat. At istud al
teriꝰ ei opus simonis? i laude
et gloriam nois sponsi ecclie dñi nr̄i
ihu x̄i? qui est sup omnia deus bene
dictus i scla. Amē. Sermo lxvj?

Capite nobis vulpes
paruulas? que demoliuntur
vineas. Ecce eo ad vulpes
istas. Ipse st? q̄ pfecto fuit via? et videmur
vineā non sumus. Nec sumus desere viam
nisi et desertē vineā possimus? addē
tes punctionē. Non sufficiat hereti
cos ee nisi et hypocrite sint? ut sit
sup modū pecans pcīm. Hij sunt
q venerunt i vestimētis ouiū? ad nu
dandas oues et spoliandos arietes.
An nō t vīsp? ipleta videt? vbi 2 fide
plebes. et plebibus sacerdotes — de
pdati fuerunt? Quis nā isti? n pdo
nes? Hij oues fuit habitū? astu vul
pes? actu et crudelitate lupi. Hij st?
q boni videi nō ee? mali nō videi.

sed ee volut. aiali sunt. et boi videi volut. ne soli sint mali. mali videu timent. ne pau smt mali. Etem min9 malicia semp pala nocuit. nc vmq3 bonus nisi boi simlacione decept9 est. Ita ergo i malu bonoz. boni appare student. mali nolut. ut pl9 liceat malignari. Nec ei est ap9 eos vtutes cole. sed colozae vana q9 da qi vtutu mimo. Deiq3 simplicitois ipietate. noie religionis mutilat. Innocentia diffiniut tm i apto non lede. Innocue p inde solu sibi vendi cates colore. In opimentu turpi tudis. Abstinere se isignere voto. Por ro turpitudine i solis existimat re putanda uxozibus. cu vel sola sit ea q cu uxore est causa que turpi tudine excusat i coitu. Rusticani hoies fuer et ydiote et prorsus xemplables. sed no e dict vobis tu eis negligere agendu. Julieu ei profecit ad ipe tacem. et pmo eozum ut tane ser pit. Deiq3 no neglexit spus sctus q de hijs quoda tam manifeste va tcinatus est. dicente apl9. Spus aut manifeste dicit. qz in nouissis tpibus discedent quidam a fide. attendentes spiritib9 erroz9 et doct nis demoniozu i ypocsi loquentiu mendaciu. et cauteriata habentiu suam conscian prohibentiu nube. abstinere a cibis quos deus creauit ad percipiendu cu gratiaz actione fide libus. Istos prorsus. istos ducebat. Hij nube prohibent. hijs cibis abstinent. quos deus creauit ad percipiendu. de quibus postea videbim. Huc aut em videre. si no ppter deonu et no hoim iudificatione. sed im quod pdixerat spus. Quere ab illis siue sectis auctore. neminem hoim dabit. Huc hesis no ex hoibus habuit ppriu hesiarchas. Aia dei manet habuert principe et preceptore. sabelliani sabellium. arriani arriu. eunomiani eu nomiu. nestoriani nestorium. Ita oim hmoi cete pestes singu le. singulos magros hoies habuis se nosc. a quibus augmie sil' duxe et nom. Quo noie istos titulo de tensebis. Nullo. qm no est ab hoie illoru hesis. nec p hoiem illa acceperut. Absit tm ut p rne lacione illu x. sed magr absq3 du bio. uti spus sctus pdixit. p imissio ne et fraude deonoz. i ypocsi log tiu medaciu. prohibentiu nubere. In ypocsi plane hoc et vulpia dolositate loquut. fingentes se amore id dicere tristitatis. quod causa magis tur pitudinis fouende z multiplicande adinenerut. Res tm tam i apto est. ut miror quo vmq3 hoi xano p suadei potuer. n q hij adeo bestia les sunt. ut no adiutant qualiter oi imundie laxat habenas. q nup tias dapnat. aut ee uta plei ne qua. et dyabolica malig3 absorti. ut adiutentes dissilent. et letentur i pditione hoim. Tolle de ecta ho norabile. nubiu et thoz imaai latu. none rples ea scubmanib. trestuosis. sei mfluis. mollib9 mas culoz. scubitozibus. et oi deiq3 gne imudoz. Eligre ergo utruliber. aut saluari vniusa hc hoim most. aut num saluandoz ad tomentu redigi pauitate. Am pcus i uno. qm largus i alteo. Neutru horu spernt saluatori. Quid. Coronabi turpitudo. Nichil min9 decet ho nestatis auctore. Dapnabit vniu sitas. pt pauculos continentes.

Non ē hō ēē saluatorē. Rara nūs aūs
ītris ītmētia. neq; pro tantillo quēs
tu ad trās pleūdo illa semet pax
exinaūit. Et quō de illa oīs actē
pmō? si solus mdulsit ītmētibus p
turpiū suū. Non ē quod ad hō rideāt.
Sed neq; ad illud credo. Si honestati
ī celo ē locus. nō sit aūt honesto et
turpi ſorciū sicut nō ē ſoetas lua
ad tnbras: profō nēmē ī mūdo ū
locus. ī loco saluūs manet. Si quis
alūt sapit. arguet illū apostolum vox
absq; oīi ambiguo assēns: qm̄ q; tlia
agunt regnū dei non possidebut. Q
iā exiet de cauna hac īsidiosa vulpe
cula? Puto ī fouea deplensam q
sibi quasi duo foramīa fecit: vnū q
mīret. alūd quo exiet. Nam sicut
ūtr. Dide ergo quō vtrobiq; illi mr
clusus sit exitus? si solos ī celestibus
ītmētes collocat. perit ex maxīa pte
salus: si oēm spuraīā pūt cū ēnti
nentibus collocat. pēit honestū. Sed
iustus pezit ipā. neq; hac exitia nez
illac: reclusa ꝓtinus et captā ī fouea
quiā sedat. Quidā m̄ dissentētes ab
alūs: mr solos vgines mrimonium
ad hūc posse fatent. Dezū quid ī hac
distinctione rōnis afferre possit no
video: nisi q; pro libitu ąsq; suo fac
mēta ecte tamq; mrib viscēa dēte
vrpēreo certati mr se dilacerare co
tendit. Nam quod dicunt ꝓtendē
de pmis coniugibus qz vgines erāt:
quid istud ąsq; mrimonij ꝓiudicat
libertati? quo mīus et mr nō vgines
adhūc liceat? Sed nescio quid se teuā
gelio ī ueisse surrurrat: qđ sue tēp
ne frustra existimat suffragū. Il
lud credo q; dns. cū p̄misisset testo
nīū de genesi. et creauit ds hoīez ad
ymagīē et sillitudīē suā. masculū
et feīnā creauit illos: postea ītulit
ergo quod deus iūxit hō non separet.
Hos īquūt coniūxit deus qz vgines
ambo erant. et iam licuit separari:
nō erit aūt copulatio ex deo sed ꝓsūpta.
Quib ē dīrit. ꝓtēā adeo ītactos qz
vgines erāt. Nam scripturā hō nō lo
quit. Ui nō vgines erant mātes. Et
rāt. sed nō est id ipm. copulatos vir
gines: et copulatos qz virgines. Qm̄
q; ne hō quidē notari dictū ꝓpter
q; vgines erīt: quāuis erīt. Sexū
sime expressa ē diūsitas nō vgitas:
cū dem est. masculū et feīnā creauit
eos. Peto quidem. Non ī maritalib
copula. corpm requirit integritatem:
sed sexuū aptitudīē. Dn̄ proīn ꝓpter
istituens fpus scis. sexū expressit
et vgnitatē tacuit: ne dedit occasio
nē venandi vbū īsidiosis vulpeculis.
Quod vtiq; libenter fecisset: q̄nis id
quaq; frustra. Quid ei si dixisset: v
gines creauit illos? Nō ꝓtēā ītmuo
obtmusses: solos virgines īuigi
lare. Et tm̄ quō exultasses ex sola
vbi occasione. quō exsufflasses sedas
et tēpas nuptias? et quō īsultasses
ecte catholice. sortm lenones q; adi
uice tanto libentius coniugentur?
q̄nto pīde eos de turpi ad honesti
tū trāsire nō dubitat? Fortassis et ꝓ
phendes deum. applē fornicariā
ꝓpiente duce. Nūc aūt occasio
dee: et libet grīs hērauce. Nā et
testōnīū quod vsurpasti ad astruē
dū ei rozem tuū: plus ad destruē
dū valē īuentū est: pro te face ni
chil. conē te pluīmū. Nūc at audi
quod te ex toto. aut confundit aut
corrigit: et hereſim tuā prorsus
conterit et īminuit. Mulier q̄nto
tpe vir eq vīuit: alligata est vio.
Si mat dormierit vir eq. soluta ē

cui vult nubet: tñ in dño. Paulus
ē qui concedit vidue. ut cui vult nu
bat: et tu ecōtr ꝓpris nulla pret
virginē nubat: 2 hō in vgine. ut nō nō
cui vult nubat vel ipa: Quid ma
nū dei abbreuias: Quid largā nup
cias bñdcōnē rstringis. Quid ꝓpi
vendicas vginū: quod indulti ē
sexui: Non cedēt hō paulus: nisi
liceret. Ad pauū dico: cedit. volt
quoq; volo inquit adolescentioꝝ
nubē: nec dubiū quin viduas di
cat. Quid manifestius: Ego qđ
cedit qz licet: cuā vult qz expedt.
Quod licet et expedit: hetricus ꝓ
hibet. Nichil ex hac prohibitione
psuadebit: nisi qđ hetricus est.
Supē ut et de rsiduo aplice ꝓpbe
cie istos aliquātulū exagitemus
Abstinet nāq; hyp. ut poterit ille. a
cibis quos creauit deus. ad ꝓpie
dū cū gracaꝝ actionē. Vnde q; he
ticos se probantes. nō sane quia absti
nent: sed qz hetice abstinet. Nā et ego
mēdum abstineo. sed abstinētia mea
sanctificto est pro peccatis: non sup
stitiō pro ipietate. Nūc rdarguimꝰ
paulū: q castigat corpus suū 2 in ser
vitutem rdigit: Abstinebo ergo a vi
qz i vino luxuria est: aut si infirmus
sū modico utar. iux consiliū pauli.
Abstinebo a carnibus: ne dū nimis
nutriēo carnē: sic et carnis nutri
cia. Panē istū cū mesua studebo
frangē: ne oneāto ventre ad orandū
surgē tedeat: et ne ipeꝝm etiam
aplia q panē meū concedēs i satie
tate. Sed ne simplici quidē aqua
ingurgitāe me assuescā: ne distēsio
sane ventris usq; ad titillationem
ꝓtingat libidinis. Hetricus aliter.
Nempe horret lac. 2 qđ exeo ꝓficit:
postremo omē quod ex coitu ꝓcreat.
Rē et rānē si nō idcirco qua ex coitu:
sed ne ad coitū prouocent. Cēm qđ
sibi vult q ita grauit omē qđ ex coitu
gnāt. vitat: Suspitionē mi gnāt
ista obstinatio cibor: tam signāt ex
pressa. Veruntī si de regula medicor
hō profert nobis. non rprehendimꝰ
turā carnis qua nec vnquā odio
habuit: si tñ nō nimia fuerit. Si de
disciplia abstinētiū id ē spualiū
medicoꝝ scola. etiā utute appro
bamꝰ: q carnē domas. frenas ubi
dmē. At si de ysaia manichei pre
scribis bñficentie dei. ut quod ille
creauit et donauit ad ꝓpriendū
cū gracaꝝ actione. tu nō mō mg
tus. sed et censor temeārius īmūdū
dēnab et tamq; a malo abstineas:
non plane abstinētia collaudabo
sed execrabor blasphemiā: te ma
gis īmūdū dixerū. q īmūdū quid
putas. Quā munda mundis aut ille
rex optimꝰ estimator: et nichil īmū
dū nisi ei qui īmundum quid putat.
Immundis āt et infidelibus nichil est
mundū: sed polluta ē eoꝝ mens et
ossa. Vbi qui respuitis cibos quos de
creauit. iudicantes īmūdos et īdig
nos quos tangatis i corpora vra: cū
ꝓtea vos corpus x̄ quod ē etiā mag
pollutos et īmundos exspuet. Non
ignoro q se solos corpus x̄ ee gloriet.
sed sibi hō psuadeant. q illud quoq;
psuasum habet. ꝓtare se hre cordre i
mesa sua corpus x̄ 2 sanguinē con
secrandi: ad nutriendū se i x̄ corpus
et membra. Nempe iactat se suaesso
res aplos. et aplicos se nouant: nul
lum tñ aplatus sui signū valetes
ondē. Cruousq; lucna sub modio:
Vos estis lux mūdi dicit aplis:

et ō apl̄i sup̄ candelabr̄ ut totō lu
ceāt mūdo. Videat successores apl̄oꝝ
luce nō ee mūdi. sed modu; mūdi at
tēbras. Dicamus eis. vos estis lu
bre mundi: et īuitemus ad alia. Se
dicat ecclam: sed contēnat ei q̄ dicat.
Nō pt̄ ciuitas abscondi sup̄ montem
posita. Ita ne lapidē de mōte absci
sum sine manibus mōte frīs et plē
te mūdi: vīs creditis īclusi an
tris. Et ne hī quidē īmorandi. ip̄a
opinione fugit publicitas: suo sten
tus furfurio. Habet et semp habeb
integram xp̄i hēditatē suā: et posse
sionem suam tōb tre. Se porius sb
trahut hui magne hēditatis: q̄ xp̄o
illā conāt detrahe. Videte detracto
res: videte canes. Irridentes nos q̄
baptizamus īfantes. p orāmus pro
mortuis: q̄ suffragia postulamus
scōz. In oī gne hom atq; ī utroq;
sexu festinat proscribe xp̄m. ī adul
tis et puulis. ī viuis et mortuis:
hinc quidē infantibus ex īpossi
bilitate nature. inde veo adul
tis ex difficultate stimēte p̄sum
bētes: porro mortuos viuētium
fraudātes auxilijs: viuētes ni
chilom̄ scōz qui deceserut suffra
gijs spoliātes. Absit. Nō relinquet
ons plebem suā que ē sicut ha
rena maris. nec stentus eit pau
citate hēdito. q̄ omb rēdemit.
Neq; ei pua: sed plane copiosa a
pud eū rēdemptio. Quātus nūs
veo istoz: ad magnitudinē pre
cij. Se magis p̄cio fraudat: qui
rp̄m euacuare conant. Quid tu.
si infans proscloq; nō pt̄: pro
q̄ vox sāguis frīs sui clamat ad de
um de tra: Istat et clamat nichi
lom̄. nec ecclia. Quid tu infans:
Nōne et ipe ūr tibi de fontib̄ salua
toris quodāmō vociferare ad deū. et
suis vagitibus clamitare: dnē vim
patior. rnde pro me: flagitat auxiliū
grē: qua vim patit a nat. Clamat
innocentia miserī: clamat ignoīa p
nulī: clamat adicti infinitas. Ita er
go clamāt hī oīa: sanguis frīs. fides
mrīs: destructio miserī. et miseria
destituti. Et clamat ad p̄rem: por
ro p̄ scripm negare nō pt̄. Dat ei e.
Nemo m̄ dicat. q̄ nō hī fidē. cui mr
īpetrit suā: īuoluens illi īsacrameto.
quousq; ydoneus fiat suo assensu e
uoluta p̄rpe. In breue pallū est.
ut nō possit ambos coopire: magna
ē fides ecclē: nūq̄d minor fide rha
nance muli eis quā astat et filiū suū
ficē et sibi: Ido audito. O mulier magna
ē fides tua: fiat t̄ sicut petisti. Nūq̄d
mior fide illoz. q̄ paliticū p tegulas
demittēte aīe illi sil et corporis obti
nuē salutē: Deniq; habes. Quorum
fidē ut vidit: aut paralitico. Confide
fili: rmittūt t̄ pcā tua. Et paulo
p̄. Tolle grabatū tuū: et ābula. Qui
hī credit. facile huic psuadebitur.
meito ecclā p̄sumē. non solū puul
baptisatis ī sua fide salute: sed ecclā
ītextis pro xp̄o infantibus cōna
martij. Que cūcta sit: nullū prudi
tiū sustiebut rgnāti de eo q̄d dictū
est. sine fide īpossibile ē placere
deo: cum sine fide non sint: q̄ in
testiōnū fidei baptismi grām pre
perut. Sed neq; de eo quod item
dm est: qui veo nō credideit adep
tabit. Quid ei credē est. ni fidem
habē: Itaq; et mulier saluabitur
p generationē filioz si p mānserit ī fide:
cū lubeis et dilcōne 2 sanctificatōe
cū oī sobrietate. Et infantibus per
lauacrū rgnationē succurretur.

potuisse

Et adulti q̃ cotinẽ non poterũt cõ
iugij tẽpõre fruũ se rediment. Vi
nencaũ quoq; p̃ces et hostias mor
tui q̃ opus habebũt et digni erũt
mediantibus p̃cipient angelis; et
eoꝝ qui iam puenerũt. viuentibus
adhuc. nequaq; solacia deerũt. per
deũ q̃ vbiq; ẽ. et i deo. nullũ eternitatis
affectũ spũ absentaũ. Nam et xp̃c. ꝓpt
hoc mortuus est et ẽsurrexit; ut
viuoꝝ dñet et mortuoꝝ. ꝓpt hoc
quoq; xp̃c infans natus ẽ. et p sin
gulos etatũ gradus profecit ĩ uiz;
ut nulli deeet etati. Non credunt
ignẽ purgatoriũ restare p̃ morte;
sed statim aiam solutã a corpore. vl
ad requiem vel mĩe ad dãpnacõ
nẽ. Queratur ergo ab eo q̃ dixit. qd
dã p̃tm ẽ quod nec ĩ hõ̃ sclo nec ĩ
futuro ẽmittẽt; aut hõ̃ dixerit. si nul
la ĩ futuro manet remissio purga
cio ve petroꝝ; Jam vero q̃ eccliã non
agnoscũt. nõ est mirũ si ordinib9
eccle derogãt; si institutã nõ rẽpi
unt; si sacrãmẽta stẽpnũt. si man
datis nõ obediũt. Petroꝝ fuit iq̃
unt aplici. archiepi. epi. plbi; ac p
hõ̃ nõ dandis nec accipiendis vdonei
sacrãmentis. Quãquã ista duo teneãt;
epm esse et petroꝝ fm est. Epis
erat cappadocie. et tm q̃ntus petroꝝ
q̃ in dñm mortis dictauit sentẽ
tiam; Si negas epm. arguet te
testimoniũ tolijs; qui eũ in testimoniũ
sui pontificatus etiã ꝓphetasse re
fert. Amplius erat iudas; et licet a
uaissimꝰ z sceleratissimꝰ electis a dño.
An tu de illius apostolatu dubitas;
quẽ dñs elegit; Nonne ego inquit
vos duodecim elegi; et vnus ex vobis
diabolus est; Iudas etiam aplm.
et eundẽ extitisse diabolũ; z nega
posse ee epm q̃ petroꝝ ẽ. Sup ca
thedrã moysi sederũt scribe z phari
sei. et nõ q̃ obedirẽt eis tanq̃ epis. m
obiẽ rei fuerũt; etiã id ipm dño
ꝓpriente et dicẽte q̃ dicũt facite.
Patet quãnis scribe. q̃nis phã
zei. quãnis viz maximi petroꝝ;
ꝓpt cathedrã moysi ad eos quoq;
nichilo9 ptinẽ quod ite dixit; q̃
vos audit me audit. qui vos sper
nit me spnit. Multa quidẽ zalia
hmit ꝓphe stulto et insipiẽti; a spũ
bus errouis ĩ ypocrisi logtib9 men
dacii. mala psuasa fuit. Sed nõ ẽ
rndẽ ad oia. Quis ei oia nouit;
Deinq; labor mĩnutus est; mime
necessarius. Nã q̃ntũ ad istos nec
rõnibus cõuincit q̃ nõ intelligit;
nec autoritatibus corrigit. q̃ nõ re
cipit; nec flectit suasionibus
q̃ subtilis fuit. Probatũ est; mor
magis eligit q̃m cõuinci. Vox finis i
teritus; horũ nouissima ĩ reduũ ma
net. nux figurã fert sapsonis; plerũq;
fideles ĩ rectis manibus aliquos ex
eis ad meduã traxerũt. Quesiti fi
dem. cum de quibus suspecti videbãt
oia prorsus suo more negauit; exãi
nati iudicio aque. mendaces inuenti
sunt. Cuiq; ia negare nõ possent q̃
pe deprensi. aqua eos non recipere;
arrepto ut dr freno dentibus. tam
misere q̃m libere ĩpietate nõ confessi
sed professi sunt palã. pietatẽ astruc
tes. et pro ea morte subire pati; nec
minꝰ pati inferre qui astabant.
Itaq; irruens ĩ eos ꝓphetias nouas he
tias fuce ꝓpriꝰ pfidie mrẽs dedit.
Approbamq; zelum; sed fidem nõ sua
dem9; q̃ fides suadenda ẽ. nõ ĩpo
nenda. Quinq; melius proculdubio
gladio coherceant; illiq; viz q̃ non
sine causa gladiũ portat; q̃m ĩsiũ

errore multos trahere permittantur. Dei enim nisi est ille: videre iram eius qui male agit. Aiebant aliqui quia non mox paenas sed et leti ut videbatur duxerit ad mortem: sed quia minus adiutus quia sit pharisaeus diabolus non mox in corpora hominum: sed eadem in corda qui sibi permissus possedeat. Non plus enim sibimet hominem iuxta manus: quam id libenter ab alio sustinet. Hoc autem in multis potuisse diabolum frequenter experti sumus: qui serpentes aut submiserunt aut suspendere. Deique iudas suspendit serpit: diabolo sine dubio inuitente. Ego tamen existimo. et magis admiror. quia potuit inuisse in corde eius ut traderet dominum: quam ut serpentem suspenderet. Quidni ergo sibi iunxit substantia mortem. et primaeva horror: qua mortis abrepta illius pietas: in istis cordis duricia operatur. Et ideo apprehenta mortis forsitan voce dicebat. Coagulata est sicut lac cor eorum. ego vero legem tuam meditatus sum. pro eo vero quod et si poena cadere videtur. longe diuisa est misericordia: illo utique durante cor contra dominum: istorum lege dei meditante. Quae cum ita sit. non opus est ut dixi frustra multa aduersus homines subtilissimos atque obstinatissimos dicere: sufficiat innotuisse illos. ut vitentur. Quamobrem ut deprehendantur. cogendi sunt vel abscedere feminas vel exire de ecclesia: utpote scandalizantes eam in conuictu et studio feminarum. Dolendum valde. quia non solum laici principes. sed et quidam ut dicitur de clero. nec non de ordine episcopali quia magis persequi eos debuerant. propter quaestum fustineant: attendentes ab eis munera. Et quod iniquius deprehendimus nec iuuctos nec afflictos: sed friuola satis non rogo:

sed ostensio. Hoc solo eadem si aliud non esset. facile deprehendis: si ut dixi viros et feminas qui se existimetes dicunt ab inuicem separes: et feminas quidem alius fui et servus et non degere vocabis: viros equidem eiusdem propositi vita. Quo ipse ei multum est utrorumque voto sit et fame: cui contumeliae fuit et testes habuerit et custodes. Quod si non sustinet: iustissime claudicabit de ecclesia qua scandalizat: non solum nobis sed eadem illicita cohabitatione. Ergo ista suffragatur pro deprehendendis harum vulpium dolis: ad dandam suam et cautelam dilecte et gloriose sponse domini mei iesu christi: qui est super omnia deus benedictus in secula. Amen.

Sermo lxvij.

Laus meus mihi: et ego illi. Hactenus verba sponsi: assistente ut digne ad gloriam spiritus et mox spiritus salutem: sponse eius possimus vestigare primordia. Negari ei tale esse. qualia nobis considerata et discussa pro ut dignum fuerit valeant: in ipsa fuerit diuinitus. Sunt enim suauia ad gratiam. tum fecundi ad sensum: tum eadem profundi eadem ad misteria. Cum silabo cohaerentia. Omni mutuum alicuius epulare quae explicari quadam eminentia gratia: deliciosa ad saporem. solida ad nutrimentum efficax ad effectum media nam. Sic singula. sic singulis quibusque sponse primordia. et ex eo quod suauiter sonat. affectum mulcet. et de sensum veritate mentem impinguat et nutrit: et de altitudine misteriorum sponse sermonis diuini intellectum quo plus exercet placet: nullo modo tumorem sanat inflantis scientiae. Etenim si unusquisque pro his quae sibi forte scioli videntur: curiosius se se indiderit scrutinio horum non videtur ingenii sui sustinere vires. et re

digi ī captiuitatem oem ītellectum
psensit: nōne ymaginaq; ad illā vocē
opelletur ut dicat. miabil' frā est
frā tua ex me confortata est et nō po
teō ad eā: Et nūc quidē pncipium
vbox eiq; gnte suauitatē ifigne pfert:
Nam vide quale pncipiū dedit. Di
leuis meus īquit mi: et ego illi. Sim
plex vox vē. qm suauit sonat: sed
de hō videbi postea. Nunc vēo a dilōe
īcipit: de dilēo prosequit: nichil se
aliud scīe meditans nisi dilan. Patz
de quo pmo: cui q; nō ita. Nō erat ut
cū ipō eodem fuerit sentiē pmittit:
cū ipē ea nō affuerit. Neq; id dubiū:
nēpe mox eū rūore videt. et quasi
postegum clamāe: reuēe mquiens
dilē mi. Vñ adducim nō aliud
sane coniice. nisi q; finitis vbertim suo
more se absentauerit: illa pmaserit
nichilōi de eo loquens: q; nūquā
absens ē sibi. Ita ē: ore retinuit.
q; nō redebat a corde. nc qm redē
bat: quod de ore exit de corde venit:
et ex habūdācia cordis os loquitur.
Ergo loquit de dilēo ut vē dilēa
et vē diligenda: qm dilexit mlt'ū.
Quei mq; cui q: nā de quo nouim;
et nō occurrit nisi forte cui adoles
centulis q; amanti abeē nō pnt:
Vbi discesserit sponsus. Sed melio
ut opinor sentim; scaim poē et
nō cui alteō st locutā: pserti q; tru
cata et minus stimes īcisa: pa
lo cuto. ifficiens plane ad dandā
ītelligenciā auditōi: ob qua vl maxie
iuuēe logm. Dilectus meus mi īqt: et
ego illi. Nō plus. Pendet oro: pmo
nō pendet: sed defecat. Suspendit
auditor: nc exudit: sed erugit. Quid
ē hō quod dixit: ille mi et ego illi:
Nescim; quid loquit: quia non
sentim; quod sentit. O frā aia. qd
tuus ille tibi: qui illi tui: Que nā
qso mt' vos tam familiāit' sonorabilit'
q; discurrens exhibeo et rēdibeo:
Tibi ille: tuq; vicissim illi. Sed quid:
Idipm ei tu quod t' ille. an aliud: Di
nobis. si ad nram logicā ītelligenciā:
euidēt quod sentis edicito. Quisq;
aias nras tollis: An sedm pphetā
secretū tuū ē: Ita est. Affluus locu
tus est: nō mtellexis: et io nō ad
ītellexim. Ad quid ergo: Ad nichil
nīq; miabiliē delectā et affectuosē de
sidēt ad desideātos affatus: fi
ne illo fruente. nc tacē oīno quit:
nc tm quod sensit exprimē. Neq; ei
ut exprimēt sit locuta ē: sed ne ta
cēt. ex habūdancia cordis locutā
ē os: sed nō pro habūdācia. Vnt
suas voces affluus. p quas se eā
tm nolūt produit: tior vbertas
meticulosas. dolor gemebundas.
amor ocidas. Nūquid doleāum
planctus meorū ve singultq; vel
gemitus paussorū. itēq; pauēāū sbi
tas et effeātas clamationes. seu
eā saciatāq; ructus. aut vsus creat
aut racio excitat. aut delibeāco
ordinat. aut pmeditacio formar:
Eiusmoi ctum est nō nūm prodiē
āmi: sz erupē motu. Sic flagrans
et vehemens amor pserti diuus
cū se mt' se cohibē nō valet. nō at
tendit quo ordine q; lege. qua se
rie seu pauitate verboz ebullīat:
diuino ex hō nullū sui sensuat detri
mētū. Inde nc vba requirit. inter
diu nc voces oīno vllas: solus con
tenta adhuc suspiriis. Inde q; ē spō
sa sco amore flagrans. idq; īcredi
bili mō sane pro captanda quāti
late q; aperacione ardoris que
patitur. nō videat quid qualit'

clamatur; sed quidquid in hac
carne veneit. amore urgente non
emittat. sed eructat. Quid ni eruc
tet. si refecta et sit rpleta. Revolue
tertiū epithalamij huius ab rpō exor
dio usq; huc. et vide. uspiā illi quota hac
vite i multis visitationib⁹ et allocutionib⁹
sponsi copia eius indulta fuerit; et
si umq; ex ore rpiūs nō mō tā multos
sed et tam locūdos sermones acceperit.
Que ergo repleueat i bonis desideriū
suū. q; mixti ructū potius q; vbū
fecerit. Et si vbū t̄ fecisse videt. eruc
tatū puta. et nō suborrnatū aut p
ordinatū. Nec ei sponsa rapinam
arbitratur sibi aptatē ppter dictum
eructauit cor meū vbū bonū. q; p
pe eode spū rpleta. Dilectus meus mi
et ego illi. Nil sequētur hic. deest oror.
Quid inde ni ructus est. Quid tu
i ructu quib⁹ oīm ructuras. solle
nia dcōnū. Quid tu in tuo ructu le
ges iponis vel rogulas. Nō rapit
tua moderatione. nō ate exspectat
exposītione. nō a moderate. nō oportu
tate rapit. p se ex mtis nō mō cu
nō vis. sz cum nesis erupit. emul
sus potius q; emissus. Tamē odo
re portat ructus. q; nāq; bonū. q; nāq;
malū. pro vasore e quibus ascend
tontib⁹ qualitatibus. Deinq; bonus
homo de bono thesauro suo profert
bonū. et malus malū. Bonū vas
sponsa dni mei. et bonus mi odor ex
illa. Gras t̄ ago dne ihu xpe me dig
tus es admittē saltē ad odorandū.
Ita dne. nā et catelli de micis edūt.
que cadūt de mesa dnoz suoz. Quicqui
fateor bn redolet ructus dilecte
tue. et de plēitudine eius q; uis modicū
quid gratanter accipio. Ac ecōtra ha
bundantie suauitatis tue eructat mi.
et nescio quid ineffabile tue dignationis
et amoris odoratus sum in voce ista.
Dilectus meus mihi. et ego illi. Ipā ut
dignū est epulet. et exultet in spū
tuo. et delectet in letitia. Verumtm sic
t̄ excedat. ut sobria sit nobis. Ipā ergo re
pleat in bonis domus tue. et torrētē
voluptatis tue potet. si ipse pueniat
ad me paroē vel tenuis odor. eructua
te illa cui sanata fuerit. Bn mi eructau
moyses. et bonū odorē in ructu eius. creatis
potentie. In pn̄o inquit creauit deus ce
lū et tram. Bn ysaias. nā suauissimi
redimētis mie odorē dedit. ita eruc
tuabit. Tradidit in morte aiaz sua. et cu
scelestis reputatus est. et ipe pcta mlt
or tulit. et pro trīsgressorib⁹ exoratus
ut non pereant. Quid ergo miraz redo
let. Bonus quoq; ex ore ihēme ruc
tus. bonus ex dauid q; aut. Eructauit
cor meū vbū bonū. Repleti sut oēs
spū scō. et ructātes oīa ipleuerūt
bonitate. Ructū ihēme recipitis.
Nō sū oblitus. iam pridiā illum.
Bonū e prestolari cū silētio salutare
dni. Cuius est ni fallor. admouete nari
bus. balsamū vomuit suauitas remotā
a iustitie quā portat. Dicente. p iustitia.
vultum exspectare in cedem in posterum.
nō rapit in pntī. quod iustitie merces
salutare scīi non sit. sed diu. Si mora
fecerit. inquit exspecta eū. et ne mur
muraueris. quā bonū est cū silētio
exspectare. Ego faciā quod hortatur.
exspectabo dnm saluatore meū. Si peccā
sū et grandis mi adhuc restat via.
qz longe a peccatoribus salus. nō immu
rabo tm. in odore meo sū solabor me.
Letabit iustus in dno. iustus experiēs
quod ego sentio odoratus. Cue spes
tat iustus. peccā exspectat. et exspectatio
odoratio est. Ita exspectatio aut crea

ture reuelacõne filiorũ dei exp̃tat. Porro ꝓspectuꝫ gustuꝫ
est; et videꝫ qm̃ suauis est dñs.
In potus iustus q̃ exꝓspectat? et
q̃ iam tenet beatis? Deinꝫ ex
pectatio iustorũ letitia. Nã pctor
nichil exꝓspectat. Et inde pctor:
qꝛ bonis pñtib⁹ nõ mõ detẽtus
sed ꝛstentus; nichil i futũ exper
tat; surdus ad vocẽ illã. Exꝓspectã
me dicit dñs in die r̃surrectionis
mee in futũ. Et iõ iustus eãt sy
meon. qꝛ exꝓspectabat et odorabat
iã i xpm i spũ; quẽ nondum i carne
odorabat. Et bñs iã i exꝓspectacõe
sua; qꝛ p odorẽ exꝓspectacois pruit
ad gustũ ꝛtemplacois. Deinꝫ aut:
et viderunt ~~viderunt~~ oculi mei sa
lutarẽ tuũ. Justus quoꝫ abrahm:
q̃ et xpc exꝓspectauit ut videꝫ diem
dñi; et nõ est confusus ab exꝓper
tatione sua; nã vidit et gauisus ẽ.
Justi apli: cui q̃dicebat. Et vos filioli
hõib⁹ exꝓectãib⁹ dñm suũ. Quid
ni iustus dauid. et qñ aiebat: ex
spectans exꝓectaui dñm; Jpc est
quartus de nũo ructatoꝛ meoꝛũ
pnoiatoꝛũ; quẽ pene pꝛeteiebat.
Non expedit quidẽ. Iste ob suũ ape
ruit et attraxit spm̃; ꝛ satiãtus
nõ mõ eructauit; sed et cantauit.
Jju bone quãtũ meis naibus et
auribus iste infudit suauitatẽ in
ructu et cantu suo. de oleo letitie
q⁹ unxit te deus p̃ consortibus
tuis. et mirra et gutta et cassia a
vest⁹ tus tuis a domibus eburneis;
ex quibus delectauerũt te filie re
gũ in honore tuo. Utinã me dig
neis otiur sum tanti vatis et tãti
tui in die sollẽnitatis et letitie. qñ
egrederet de thalamo tuo. ephi
talamũ suũ omnis i psalterio
iocundo cum cythara; affluens de
latꝛib⁹; r̃spsus et r̃spgens vnũsq̃
istiusmõi puluẽ pigmẽtario. In
illo die vel potius in illa hora; nã
hõa ẽ si qñ ẽ. et fortassis ne hora q̃
dẽ. sed hore dimidiũ; uix illud
scripture. ffactũ ẽ silentiũ i celo; qñ
media hora. Ergo i illa hora r̃ple
bit⁹ gaudio ob meũ et lingua mea
exultatione; dñi singulos nõ deo
pl̃e. sed vsus singulos sentiã ruc
tus. et quidẽ odiferos sup̃ diã a
romata. Quid ructu iohis fla
grãtius; qui vbi m̃ r̃dolet. etiã te
gnãtione. dinitate. Quid de pau
li ructibus loquar; quãta orbẽ
suauit⁹ repleuerit. Deinꝫ x̃ bon⁹
odor eãt in oĩ loco. Vba ẽte meẽbri
lia. et si non proferat ut audiã. offert
tñ ut cupiã; et libeat odorãe q̃ audire
nõ licet. Nescio ei quo pacto quo pl⁹
latent plus placent; et audit⁹ thia
mus negatis. Sed iã adũte ap̃o spo
sam filioli rem. quõ instar paulini
pñtis raplo et secretũ nõ apeiri ner
pꝛeiit tamẽ i tactu; aliquid q̃ ol
factu nrõ mdulgens qõ gustu
forte mitẽ nõ spẽte iudicaret;
sine ꝓpt̃ indignitatẽ nrã. sine
ꝓpt̃ intrapacitatẽ. Dilectis meis
michi; et ego illi. Non ẽ dubiũ
duoꝛ quidem hõ loco amoꝛ mu
tuus flagrat; sed i amoꝛe sũma
vniꝰ profõ felicitatis; alterius
mia dignatio. Neqꝫ ei mẽ pareꝫ
assensio est; seu complexio hec. Ce
terũ quid ista ex hac p̃rogatiua aoꝛis
gloiet i pensum sibi. i pensum
qꝫ viciss̃im a se. quis se liquido nos
se p̃sumat; nisi qui p̃cipua puritẽ
mentis. ac corporis sanctitate

ipsemetipo meruerit tale aliqd ex pte. Res e i affectibus: nc ratione ad ea pgit fm formitte. Et vo pauca qdam. Nos aut revelata facie speculate gloriam dei in eandem ymagine transformamur de claritate in claritate: tanqm a dno spu. Verum ut sub aliq alicuius intelligentie forma qd legit redigat: salvo quide sponsi singulari secreto ad qd iterum non datur accedere. Presertim talibus quales nos sumus. apponendum sane aliqd nob eo accommodatius ad rem sensum qo vsitatius: quod vbi assequendum et intellectum dat puulis. Et ni quide vi sint esse ad maiam grossa et quodammodo plana intelligentia. si dicendo dilectus meus mihi subaudiamus intendat: et ei sensus. Dilectus meus mihi intendit: et ego illi. Quis id solus ego non senserim nisi pmus: cui ppheta ait me dixit. Exspectans exspectavi dnm: et intendit mihi. Habes aptam intentionem dni ad ppham: habes et ppheta ad dnm: i eo qd audit. Exspectans exspectavi dnm. Nam q exspectat intendit: et exspectare intendere est. Ide oino sensus: eadem pene vba apd ppham q apud sponsam: sed a ppheta inspirata. Primus siquidem ib quod illa posteri posuit: et econtra. Certum sponsa recti locuta e. non pretendens meritum. sed pmittens humiliatum: et se puriorem dilatura gratia confitens. Ree oino. Nam quis prior dedit illi et retribuet ei? Quis audi iohannem. in epla quid sup hoc sentiat. In hoc est caritas inquit. non q nos dilexerimus deum: sed quoniam ipse prior dilexit nos. ppter tm gre pcuratione et si tacuit. non negavit: subintellectione plane non tacuit. Sed ac ipse et alio loco certiore de re ista spiritus confessionem. Et misericordia tua inquit subsequetur me: omnibus diebus vite mee. Audiat de puritate iustitie spiritus non minus certa. manifesta ve sententia. Deus meus misericordia inquit mea eius occurret mihi. Iste ad dnm. Cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus. Pulchre sponsa posterior ni fallor hec eadem verba non eodem ordine posuit: sed sequitur et ipsa ppheta ordine loquens hoc modo. Ego dilecto meo: et dilectus meus michi. Curiosa. Nempe ut tuis magis gratia plena se probet. cui totum gratie debeat: et pmaius sit illi. pteris attribuens et ultionis. Unde quo gratia plena: si qd habuerit qd non sit ex gratia? Non e qd gratie tribuet: ubi iam meritum occupauit. Ergo iam plena confessio gratie: ipsius gratie plenitudinem signat in anima confitentis. Nam si quid de ppio in est intuitu: gratia iam non est. Dee gratie: qdqd meritis deputas. Nolo meritum: quod gratiam excludat. Ipsa reo quid qd de meo est ut sim meus: nisi q ob illud magis fortasse meum est qd me meum facit. Gratia reddit me mihi iustificatum gratis: et liberatum a fruitute pprie. Deique ubi spus: ibi libertas. O fortunata sponsam synagoga. atque utempneb dei iustitiam id e gratiam sponsi sui. et volens sua constituere: iustitie dei non est subiecta. Ob hoc misera repudiata e. et iam non est sponsa: sed etiam eiu dr. Despondebo tibi te mihi in fide. desponsabo te mihi in iudicio et iustitia. despondebo mihi te in misericordiis. Nec tu me elegisti. sed ego elegi te. nec ut te eligerem tua tuleni merita. si pueni. Ita ergo in fide desponsabo te mihi et non in operibus legis. despo

sanctz ⁊ iustitia: sed iustitia q̄ ē ex fide
nō ex lege. Restat ut iudices iudiciū
tm̄ nr̄ me et te. iudiciū mg̃ te despō
sauī: ubi stat ⁊ uicisse nō tuū meritū:
sed meū placitū. Hoc ē aut iudiciū. ut
tua merita nō extollas. nō p̄sumas opa
legis: nō tactes pondꝰ dicꝰ ⁊ estus. q̄ ma
gis in fide et iustitia q̄ ē ex fide: nr̄
non in mia et miserationibꝰ nostris
desponsata. Que ue sponsa ē agnos
cat ista: et utrāq; gratiam confitetur.
Primo q̄dē eam que p̄ma ē. qua et p̄ce
ta est: postea ueo ⁊ subsequente. audiat
nunc. Dilectus meus mī ⁊ ego illi.
principiū dilectꝰ ē huius. In consequēs
q̄rit. Ego dilectꝰ meus. et dilectus meꝰ
mī: assumatio nē ego illi sequens. Iam
nunc uideamꝰ quid dicat. Dilectꝰ meus
mī. ecce ei hꝰ recepit ut subaudiamꝰ
intendit sicut ia dixim9. et sicut ꝑphꝰ
ait exspectans exspectaui dñm et
intendit mī: ego in isto ubo sermonis ao q̄
nō plane exiguū: nr̄ mediocris pro
gratiue. Sed nō est negēda fatigā
tibus auribus et meritꝰ res oī alacꝰ
dig̃. Si nō grauat differat: ⁊ nō in
longū. Crastinꝰ nōe meipsiꝰmo:
tm̄ orate ut ab irruentibꝰ occupantibꝰ
iterū custodiat nos gra ⁊ mia sponsi
sue ihū xp̄i dñi nr̄i: q̄ est sup oīa
deus bndictꝰ in scla. Amen

Audite Sermo lxxiij.
Quod ia uobis distulimus.
audite gaudiū meū qd̄
sensi et uim est: audite gaudentes.
In uno ubo sponse sensi hꝰ. et qd̄ odo
ratus absondi: eo uobis hodie festi
nauis exhibendum: quo tepestiuꝰ.
Sponsa locuta est: et dixit sponsū m
tendē sibi. Que est sponsa: et quis
ē sponsus: Hic ē deus nr̄. illa si au
deo dicē nos sumus: cum reliqua
quidē cpenoꝝ multitudine quos
xp̄s nouit. Exaudeamus Gloua nra
hꝰ est: nos sumus ⁊ quos intendꝰ deꝰ.
Quanta tm̄ disparatas: Quid ⁊rigene
et filij homm̄ coram illo: Sedm̄ apli ea
sic sunt q̄ nō sunt: et q̄ nichilū ⁊ tanq̄
reputati sunt ei. Quid sibi ergo uult ista
mt̄ tam dispares ⁊ paucas: ut illa ⁊ ⁊
mēsium gl̄at: aut is tm̄ mēsium amat.
Cum admirabile ē q̄ illuꝰ ⁊tenaonem
ista sibi q̄rit qua uendicat dicēs Di
lectus meus mī. Nec eo contenta tm
p̄git amplius gloriā: rndē se illi
q̄ ex equo mōtē gerē. rependē uicē.
Sequit ei. Et ego illi. Insolens ubi
et ego illi: nr̄ minꝰ insolens. dilectus
meus mī: ni q̄m insolentius uterꝰ. utruꝝ
filiꝰ. Quid audet cor puꝝ et cōscia
bona: et fides nō ficta. Audi q̄ quit
intendit. Ita ne huic ītenta ē illa
maiestas. cui gubnaculo qui et āmus
tracto omnipotatus ītubit et cuncta se
culoꝝ: ad sola tm̄sfert negocia. q̄mo
dō amoris et desideri huiꝰ: Ita pla
ne. Ipa est ei certa electoꝝ: de q̄bꝰ
aplius oīa q̄quit p̄t electos. Et cui
dubiū. q̄ grā et mia dei sit ī scos
eius: et ꝑfectus ī electos illuꝰ. et go p
uidentia cereis creaturis nō negaꝰ:
cui sponsa uerdicat sibi. Nunq̄d de
bobus cuia est deo: Nec dubiū q̄n
idem possimꝰ dicē de equis. de ca
melis. de elephantibus. et de aliis
bestijs tr̄e. silr̄ et de pisciꝰ maris.
et de uolatilibus celi. postremo de
oī re q̄ est sup tra: solis sane excep
tis q̄bus dr̄. oem sollicitudinē uram
proiectes ī eū: q̄m ipī cura ē de uo
bis. ⁊ In nō t̄ dr̄ uelut hys ubis dñs.
intendite illi. q̄ xp̄s intendit uobis.
Et ob hoc aplm petrū ceꝰ ei uba
fuit: et si nō et xp̄s uobis sponse

obseruauerit ordinē. Nempe nō aut. oēm sollicitudinē vrāq; prouidēs ēbi
ēū. ut sit xpī cura de vob. sī qā xpī cura
ē de vobis: apte proinde demōstrās
ecām sōrū nō mō qm̄ dilēa. sī ēgppus
dilēa fuerit. Constat ad eam no pmē
de vbo. quod de bobus dixit aplius.
Nā cura illius hī qui dilexit illā:
et semetipm̄ dedit pro ea. Nōne bn̄
hēr ē ouib errantib. cui cura etiam
supnoz aie gregū prelatis est: De
nup illis expositis. pastor dīcit ad
istam: qsiuit diligēter. inuentā nō
reduxit sed reuexit: noua cū illa
et de illa ītulit celis festa gaudioz.
plīb angelor. tuitatis ad sollēnitē.
Quid ergo: Ppris hūerus dignata
ē eam rēpōze: et curā illi⁹ nō hēbō:
Jō non confundit⁹ dicē. Domin⁹
sollicitus est mei. Nec se existimet
errāt cū item dicat. Dns rēbuet p
me: et si quid ē aliud qđ curā dei
circa nām significare videat. Inde
ē q; dīm sabaoth dilem suū dicit:
et cū qui cū mālitē uiuerat oīa:
sibi imendē gloriat. Quid nī glo
riet: Audiuit illū dicentē sibi.
Numquid mr̄ pt obliuisci. ut non
miserē filio vteri sui: Et si illa obli
ta fuerit: ego tn̄ nō obliuiscar tui.
Deīq; oculi dīi sup iustos. Et qđ
sponsa: n congregatio iustorum:
Quid nā. nisi gnātio queriaū dīm:
querētiū faciē sponsi: Jō ei ille
itendit hūic. nō ista illi. Ille m.
q; benignus et mioz est: ego il
lūq; nō sum mgta. Ille m' gram
ex gratia: ego illi gratiā p grām.
Ille mee liberatiōi: ego illi⁹ ho
nori. Ille saluti mee: ego illius
voluntati. Ille m' 2 nō alteri. qm̄ v
na sum coniuncta ei⁹: ego illi 2n
alteri. nō ei audio voces alienoz:
ꝑtēa utrūq; ponit dicēs: ille m' et ego illi:
nr̄ acq̄esco dicentibus m'. ecce hīc
ē xp̄us. aut ecce illic ē. Hoc ecām. Qđ
singulis qsq; nrm: Putam⁹ ne i
nob quempiā ee. cui aptāi queat qđ
dī: Quid dīt i nobis: Ego aut et
de quoniā mr̄ ecām istituto. si qđ
hoc qrat: nō oīno rēprehendēdū ee
fuerū. Nec ei vna vnius rō est: atq;
multoz. Deīq; nō ꝑt aiam vnam.
sed ꝑt multas i vnā ecām colligēdas.
i vnicam astringendas sponsā. deus
tā multa fecit et ptulit: cū opatus
ē salutem i medio tre. Cāissima illa
est vna vni: nō altēi adhēns spōso:
nō cedens altēi sponse. Quid ista
nō audeat apud tam ambitiosum
amatorē: Quid nō ab illo speret:
q; se qsiuit ecclo. vocauit a finibus
tre: Nec mō quesiuit: sed acquisiuit.
Adde et de mō acquisitionis: i sanguie
acquisitoz. Aliās veō ꝑtēa ut assō
let magis ꝑsiuit: qm̄ prospiciens
i futurū non ignorat: qz dns se o
pib hīs. Quēis ad quid: Ad viden
dū i bonitate electoz suoz: ad leta
dū i letitia gentis sue: ut laude
tur cū hēditate sua. Ne puta hoc
opus existies. Nullū ē dico remane
bit opus pfm̄: si se mutauerit. Nōne
de statu et cōsūmatione ecce finis oīm
pendet: Tolle hanc: et frustra iscitor
ista creatura revelatione filioz dei
exspectat. Tolle hanc: et neq; prīar
ctye neq; ꝑpse aliq; cōsūmabimur:
ni paulus asserat deū ita prouidisse
ꝑ nobis: ne sine nobis cōsūmarēt:
Tolle hanc. et npā sōrū angelorū
pro ipsius cui. gloria claudimb: n
dei ciuitas de sui mei tate gaude
bit. Vñ ergo i plebē ꝑpositū dei. et
misteriū voluntatis ei⁹: magnū il
lud pietatis sacramētum: Unde

postremo dabis mi infantes et lac
tentes: quor ex ore laudē suā pfi
at dē: Celū no hȳ infantes: hȳ etā
ābus et dicat. Lac vob potū dedi:
no esā. Et hȳ ad laudē ei splendā
apheta inuitat dicente: laudate
pueri dnm. Tu putris deū nrm to
tā habitur sue glē laudē. dom vei
ant q m ispāi angelor psallant si
bi: letati sum pro diebus q̄b nob
humiliasti. ānis quibus vidimq ma
la: Hoc genq letare celi nesciebāt:
n p ēre filios. Hoc nemo vniq
letatur: qui nūq no letat. Opor
tuē post tristiciā gaudiū subit:
pq laborē q̄eb. post naufragiū por
tus: placet cunctis secūtas: si illu
magis q timuit. Iocunda oībq lux:
si euadēti de ptāte tēbraz totam
diez. Cinisire de morte ad vitā: vi
te graciā duplicat. Pars mea hȳ
celesti inimo: et secrsū ab ipsis
bīis spūtibus. Audeo dicē exptem
mee bītudīs ipam beatā vitā:
n si dignet fateri q p cautate ea
me fruit et p me alīq sane vī
eciā pfectioni illi accessisse ex me:
neq hȳ pax. Deiq gaudet ange
li ad pēitenciā pctōr. Q si de
lūt angelor lacrime mee: quid
delūt: Dmē opus illor laudare
deū: sed de est laudi si desūt q̄ dicat.
Insiuimq p ignē et aquā: et e
duxisti nos i refrigeriū. ffelix p
mde i sua vīusitate ecta: cuiq oīb
gloriato ipar est cause no pro hȳs
tm q illi iam facta fuit: si pro hȳ
quoq q de illa adhuc oporteret fieri
ta de meritis quid solliciata sit. an
de ppositio dei firmior suppetit se
curior q gloriandi ro: No pt se
ipm negare deus. neq no facē
que iam fecit: ut scriptū est. Q̄a se
cit que futura fuit. Faciet faciet: nc
de est suo pposito deus. Sic no est qd
iam q̄ras. q̄bus meritis sp̄em bona:
pserti cū audias apud pheta. Non
pp vos sed pp me ego faciā: dicit
dns. Sufficit ad meritū sare q non
sufficiūt merita. Sed ut ad meritum
satis ē de meritis no psumere: sc carē
meritis satis ē ad iudiciū. Porro in
fantiū ēnator nei nē carē meritis.
sed x habē merita: quibus se tm mdig
nos reddūt. si sua iungē no nequi
uerūt. sed neglexerūt: qd quidē pcu
lū ia adulte etatis ē. ajecta pronide
habē carē. hīta data noueis: fructū
spēaueis dni miq: et oē periculum
euasista pauptatis. īgnitudinis.
psumptionis. Dnuosa pauptas pe
nuia meitor: psumptio at spūtus
fallaces diuīcie. Et io diuicias 2 pau
ptates ne dederis mi dne: aut sapi
ens. ffelix ecta. cui nc merita sine
psumptione: nec psumptio absq meritis
deest. Habet vñ psumat si no meri
ta: hȳ merita: sed ad pmendū non
ad psumendū. Ipm no psumere:
none promeu ē: Ergo eo psumut
securius quo no psumit: et no est qd
no confundat i vbo gloie. cui ml
ta materies gloriandi. ajie dni ml
te: et veritas dni manens in etnū.
Q̄d ni glorietur scia: i aug testo
niū glorie. nia et veritas obuiare
rit sibi. Siue igit dicat. dilēs me
m. siue dicat exspectans exspecta
ui dnm. et itendit m. siue eā. dns
sollicitus ē mei. vel si q fuit hȳmoi
voces alie atq alie q dīnū quēdā
affectū ac singulare fauore ergā
aliquid filr exp me videant: ni
chil hoz ase alienū putabit. cui

raco ꝓsumẽdi dñi ꝛstituco est:
ꝓsertim cum nõ alterã videat ꝑ
sam. alterã ve etiam cui possint
fieri. que non ꝑnt non fieri. Ergo
de etiã patet: q in nullo illa oia
sibi aptare vẽbit. De una aiã queat
etiã sit si ꝑfectis et sctã: liceat ne
illi vllomõ audẽ i talibus? Nec
ei ꝓgnatiuas oĩb vnius illius
catholice multitudĩb ob quã oia
fuit vna de multe arrogab sibi:
q̃libet emineat sctate. Et ꝛo diffi
cillimus ut sentio ego iueniet: si iñ
ueniatur: quo mõ possit liceze.
Vñ nam vox alio istud ꝑ moẽ tẽp
tãu: nr mõ: ingredi vias scrupulose
dispũctionis quaz adyt exitum ig
norans? ni ꝑius fr vbo abscondito
oratu fuerit ad eu. q̃ q̃ put z neno
claudit. sponsum ecce ihm xpm
dñm nrm: qui e sup oia dẽ bndcs
in scla. Amen.

Sermo lxix.

Dilectus meus mi: et e
go illi. Hanc vocẽ vni
uersali ecce si mo supior
assignauit: ꝑt fratrib adeo sibi p
missiones vite huiꝰ q̃ nunc est ꝑt
et future. De aiã ꝓposita questio e.
q̃ nõ ꝑt sibi arrogare vna qd vni
uersus audeat: nr aliq mõ ad se ĥere
illã. Si nõ licet. vt eã mus oportet ita
ad ecclã: ut nullatenꝰ ad psonã. Nec
mõ hanc. sed et eccl̃ie voce siles huic
loquetes grandia. vbi gnã exspectas
exspectatu dñm et intendẽ m: si
quas alias si mo supior pstrinxit.
Quod si q̃ luce putat. ego nõ abnuo:
ꝑ mẽ cui. Non ei cuicũq. Porrsus
hꝫ ecclã dei spuales suos. q̃ no mõ fi
delit ꝑ et fidua alit agnat ieo: cu
deo q̃ cũ aito loquetes: testoniũ
illi plybente dscla gle eius. Et nã
illi sint. ad quidẽ penes deũ: tu
veo audi qualem te ee oporteat:
si talib vis ee. Quod tm dixerim
nõ q̃ exptus: sed quasi exptri cu
piens. Da mi aiam nichil amare
ꝑt deũ. et qd ꝑt deũ amandũ est:
tui viue rc est. et mori lucrũ. nõ
tm sit. ꝑ et diu iam fuerit. cui studij
et otij sit: proinde dnm iꝫ spũ suo
semp: cui sollicite ambulare cũ dño
deo suo. non dico magna ꝑ vna
voluntas sit. et facultas nõ desit.
da iquã tlem aiam. et ego nõ ne
go dignã sponsi aia. maiestatire
spũ. dnarũs fauore: sollicitudie
gubnatis. Et si voluerit glozari.
nõ erit insipiens: tm ut q̃ glozat.
i dño glozet. Ita vinq̃ mihi audet.
audet et vnus: ꝑ alia ratione. Ne
pe scam multitudinẽ causse sup
dẽ fidentẽ facit: scam aiaꝫ du
plex quedã rõ. Primo quidẽ q
habeat i natura simplicissima
sponsi diuinitas. qui vnũ r̃spice
multos: et quasi multos vnũ.
Nec ad multitudinẽ multe erit.
nr ad paucitatem rarus. nr ad
diuisitatẽ diuisus. nr r̃stricte ad
vnũ: nr anxius ad curas. nec
ꝑturbatus seu turbulente ad sol
licitudines: sic sane vni intẽte.
ut non detente. sic pluribꝰ ut ñ
distentus. Deinde ut quod pro
bae suauissimũ. ita suauissimum
probasse est: tanta e dignatio
vbi. tanta benuolentia ꝑ vbi
erga bñ affectã et bñ ꝓpositã
aiam: qd quidẽ ꝛpm ꝑ mu
ne et vbi opus est: ut qui suã
thi bndcione ꝑuenerit z ꝓpa
rauerit sibi. sua quoq dignet
ꝑcia: et ita ut nõ mõ ad ea
veniant. ꝑ etiã mansionem

apud eā fac̄at. Non ei suffiat exhibēi: nisi et copiam sui p̄beat. Quid ē venie ad aiam vbi? Eru die in sapiā. Qd ē p̄em venire? Affice ad amore sapie: ut dice possit. qz amator frā sui fozme illiq. Deus diligē est. Et io p̄ius adiecto er infusa dilcōe probat. Quid faceret absq; dilcōe eruditus? Inflaret. Qd absq; eruditione dilcōis? Erraret. Deiq; errabat. de quib⁹ dicebatur. Testimoniū illis phibeo. qm̄ zelū dei hnt: sz nō sc̄dm sciaz. Non dez sponsam verbi esse stultā: porro elatā pz nō sustinet. Oz enī diligit filiū: et oem altitudinem extollentē se aduſus sciam obi. semp̄ i p̄opcu hz deicē atq; destruē: siue imittendo zelū. siue mitendo: quoz altm̄ mie. altm̄ iudicate. Ultimā oem̄ i me extollentiā expri mat p̄mo deiciatz ad nichilum rdigat: nō ac̄esus furoz. sz ifusq; amor. Ultimā discam nō superbe: sz vnctione potius qm̄ vltione mgra. Dne ne i furoe tuo arguas me. sicut angelū extollētē se i celo: neq; i ira tua corripias me sicut hoīe nē i padiso. Ambo iniquitate medi tan sut altitudinē affectantes: il le potencie. iste sce. Deiq; credidit ifipiens mulier pollucti. sz seduc tori: eius sicut dij scientes bonū et bonū malū. Iam se an̄ seduxerat: cui psuaserat silem fore altissimo. Ita q; se putat aliquid ee cū nichil sit: ipe se seduat. Verū vbiq; altitudo deiecta est. sz in hoe mitius: iudicate ira illo. q; oia facit i pōdere et mensura. Nam angelo i furoe pcito. imo damnato: hoīe ntm̄ sentit. et nō furoe. Nepe cū iratus fuerit: mie rordabit. Ipe hō semen eius filij ie et nō furoris: usq; in hodiernū diem. Si nō nascer ie filius: nō opus ecc rnasa. Si furoz filius nascer: aut nō stigisti aut nō profuisti rnasa. Dis videre furoz filiū. Si vidisti sathanā de ce lo tanq̄ fulgur cadentē. qd est i ipe tu furoz p̄cipitatū: et agnouisti de furoe dei. Deiq; nō est rordatus mie sue. qz cū iratus fuerit mie rordabi tur: nō cū ira usq; ad furoē exar scit. De filijs diffidentie. hijs q̄ q̄ ex adam sut. qui natiua filij ire ipi sibi ira in furoē: ugam i bacilū. imo i malleū dyabo⁹ obstinatione suscitit. Deiq; thezaurisant sibi ira i die ie. Ira at̄ accumulata: qd ni furoz: Decrauerūt p̄cm̄ dyaboli: et dyaboli sua p̄cellent. De eā q̄ nuq; mitius quibusdā filijs ire: q̄ nati i ira. nō exspectauerūt rnasci in gracia. Nempe mortui inq⁹ et natiuitate filij p̄maebuit. ie dixeū nō furoris: qz ut pissime creditur et huanissime sentiē aut gemit: mitissime sut pene totū q⁹ addicti sunt alicui de thesauro. Ergo in fu roze dyabolus iudicatus ē. qz iuē ta ē iniquitas eius ad odiū: hoīs at̄ ad iram: et io i ira corripitur. Ita oīs altitudo contra ē. et q̄ inflat et q̄ p̄cipitat: p̄ce nimiū ze lante pro filio. Utrobiq; siquidem iuria filij ē. et de usurpata potētia adusus vtutē dei que ē ipe: de p̄sumpta scia aliude qm̄ a sapia dei. q̄ nichil⁹ ipe est. Dne q⁹ filius t: Qs n̄ ymago tua: Quis nisi figū et splendor sbe tue: Solus i forma tua. solus nō artitus rapinā est ee se equalem tibi: altissim⁹ altissi

filiis. Quo nō equalis. Etiā dñi
estis: ipē et tu. Sedes illi a dextris
tuis: non sub pedibus tuis. Quo pac
to audet qs quadē locū unigenita tui
Prescripserit. Posuit sibi sedē i excelso:
subuitat cathedē pestilenae. Ite. qs
docet hoiem sciam: Nōne tu o cla
uis dauid. aperis cui vis. et cui vis
claudens: Et quō sine clauc ad the
zauros sapie et scie mysteriis. ymo
irrupao temptabat. Qui nō intrat
p ostiū fur est et latro. Petr ergo
meruit: q claues accepit. Nō tm solq:
nā et me si voluerit introducet. aliū
q excludet: q forte voluerit i scia et
pāte sibi data desup. Et hec clauc.
Cruc. Deus apiendi et claudendi:
atq; int excludendos et admitte
dos discretio. Et nō in spōte the
sauri: sed in xo. Et ideo nō potuit dare
potenaā sciam spōsis. qz nō ha
buit: sed q habuit dedit. Nec enī
spē potuit hec quā non accep:
sed qui accepit habuit. Dedit xps
accepit petrus: nec inflatus de
scia. prepitandus de potecaa. Cre.
Quia i neuē extollit se adūsus
sciam dei. qz nichil hoz pē sciam
dei affectauit: sicut ille q dolose
egit i spū eiq. ut iuenat iniqui
tas eiq ad odiū. Quo deinde pter
sciam dei. q se sebut aplm ihesu
x. sedm psciam dei pfs. Et hi dei
sint pro eo quod inuidit de zelo
dei. que intendit in puaricantes
angelū hoiemq; nam i ambob
repeit prauitatem: qualit viz
ira et in furore suo destruxeit
oem altitudinē extollente se adū
sus sciam dei. Huc iam respice
dñi est ad zelū inie. id ē nō q inte
dit si q immittit. qm q intendit
ut iam dixim indicij ē. et nos
satis terruit ex memoratis exem
plis tam grauit piuoz. Pterea ibo
in ad locū refugij a facie filioz dñi:
ad illū vnq pietatis zelū suauit ar
dentē: efficacit expiante. Nunq nō ex
piat cruitas. Et poterer. Legi q opei
at multitudinē peccatoz. Sed dico. Nu
q nō ydonea ē. seu sufficaes ad cuae
dā humiliandā q extollentia oculoz
et cordis. Et marie. Nā nō extollit:
nō inflat. Si ergo dns ihs dignet
venie ad me. vel potius in me. non
in zelo filioz. et ne in ira quidē. sed in
ritate et in spū mansuetudinis: e
mulā medeī emulatione. Quid ei
ira dei. sit ut cruitas. Hempe xdb ē.
Si iqm in ista veneit. in hoc agnoscā qd
non sit solus: si etiā veneit pē sup
tui eo. Nā quid eq pmui. Pt hoc
nempe pē. nō pē vbi tm. si et pē
miordiaz ē appellatus: qd in na
tu habeat miserei semper et
parcē. Si sensco aperi mihi sensum
ut intelligā scripturas aut simone
sapie quasi ebullie ex mtimis. aut
infuso lumine desup reuelai mysteria.
aut ete expandi mihi q quodda lar
gissimū celi gremiū. ut vbeiores
de sursum influe aio meditaonū
ymbres: in nō ambigo sponsum adee:
vbi siquidē hec copie sūt. xde plei
tudie ei ista accipim. Quod si se
pt infudeit huius quedam. si pi
guis intie aspsionis deuocio. ut
amor agnite veritatis in me geneit xpten
tū: ne forte aut scia inflet. aut
frequētia visitaonū extollat me:
tut prorsus pene senio agri mei. et
prem adee non dubito. Si at pse
ueauero huic dignaonis dignus
semp quod i me est affrib; atrib

rñdē. et gr̃aā dei apud me
vacua non fuerit. eā mā̃sione
apud me fanet tam pr̃ enutrientib
qm̃ verbum erudientib. Quā
ta putas ex hac mansione mē
aīam et p̄bum fr̃uiaītatib gr̃ia
oriatur. quāta de fr̃uiaītate
sequat gracia et fiducia. Nō est
ut opīor qd̄ tīb iam aīa ducē
vēatur. dilectis mīs m̄. q̄ ex eo q̄
se diligē et vehemēt diligere
sentit. eā diligi nichilo⁹ vehe
mēt non ambigit. ar de sua sī
gulaī mīe tione. sollicitudīe cura.
opa. diligencia. studio q̄ qō tres
sāt et ardent iugilat. q̄ ad m
placeat deo. eque ly⁹ oīa i ipso
dubitanē agnoscit. recordans q̄
mussioīb ei⁹ i qua mesuā mesi fu
cītis r̄metiet vobis. ni q̄ rōi
bracione grē sponsa prudens.
ad suā magis cauta ē. hē pte.
sciens se preuentam potius a
dilēo. Inde est. q̄ illius opam p̄
fert. dilectus meus i quientib mi.
et ego illi. Ergo ex ꝓprijs q̄ sunt
penes deū agnoscit. nē dubitat
se amaū q̄ amat. Ita ē. Amor dei
amore aīe parit. et illius pre
currens mentem mtentā aīam
facit. sollicitudo q̄ sollicitā. Nec
eo ei quia virginitate natiē cū
set velata fuit gloriā dei speculaī
aīa poterit. mox illi se ꝛfor marī
nate est. atq; i eande ymagi
nē trꝛsformau. Iguē qualem te pa
rauerūs deo. tīb oportet appare
at r deus. Cum sto sanctus eris. et
cū innocente innocens eris. Quod
ni eque cū amante amans. et cū
vacante vacans. et cū mīeto mīet.
et sollicitus cū sollicito. Denīq;
ait. Ego dilectos me diligo.
et q̄ mane vigilauerit ad me m
uenuet me. Videš quō non solū
de amore suo ētū te reddat. si sic
dem tu amaīs illū. sed etiam de
sua sollicitudine quam p te geīt.
si te senserit sollicitum fuisse. Vigi
las tu. vigilat et ipe. Consurge i
nocte i p̄ncio vigiliaꝝ tuaꝝ. accelera
q̄ritū vis eā ipas anticipare vigi
liis. Inuenies eū. nō p̄uenies.
Teme in tīb negocio vel p̄ius a
liquid tībus ē. vel plus. Et magis amat.
et ante. Si ly⁹ aīa stat p̄mo q̄ stat.
miaīb q̄ ad illam maiestatem
q̄ cetera nō curāt. soli sibi mīe
gloriet. cui soli ipa postpositis ali
is ōibus tō se deuotione custodit.
Sermo finē desideat. sed vnū dico
spīritalibus qui i nob sunt. miꝝ de
sed vex. aīam deum videntē haut
scio vide. q̄m si videat a deo. Ea er
go fiducia dicat illa. mtendē sibi.
sec̄ illi. nichil p̄ter se 2 ipm videns.
Bonꝰ es dñe aīe quēri te ōcurrib.
aīplectēs. sponsum exhibes cui
dñs es. p̄mo q̄ es fr̄ omia bndictus
dō i scla. Ame.

Sermo. lxx.

Dilectus meus m̄. 2 ego
illi. q̄ pascit inter lilia.
Quis hinc ia i puer
p̄sumptioni vel mſolenae. si se di
cat i esse societate cū illo q̄ pascit
inter lilia. Et eā si inter fidēa pascat.
solo eo nescio quid magni videī
possit cū eiusmoī amicicijs seu
fr̄uitate habē. Aliquid prorsus
ignobile et humile sonat pasci. Nā
deo cū et pasci inter lilia p̄hibent.
delectionis adiectio. longiꝰ a mo
uet et. ꝓpulsat temeritatis notam.
Quid ei fuit lilia. Juxta vbi du
fenū quod hodie ē. et crabi ibi ba
num mittitur. Quantus ē iste.

q̄ feno pasc̄t quasi vnus agnoz̄ aut vitulo⁹. Et agnus plane: et vitulus sagac̄ius. Sed tu forte vigilanc̄ius aduertisti. nō pabulū hō loco designāt sed locū. nec ei dom̄ē lilys eum pasci: ſ mē lilia. Esto. nō fenū cōmedit ut bos: in feno tu vsaſ et sup fenū discūbē mistar vnius de turba: qđ eminēcie tue pt. Quid veō gloue tuue habē dilēm. illū q̄ hoc egeāt. Et sedm̄ litteraꝝ qui dē sponse vēcundia et cautela prudentie ei⁹ i logōdo sat⁹ appar⁹. vtiq; disponentis sm̄ones suos i mdicto. et tm̄ gloriā. vbor modestia temp̄antib⁹. Alias āt n ignorat vnū cē et q̄ pasc̄t et q̄ pasc̄t: mē lilia cmorāte. et rḡnante sup fidē. Et libēcius dilā hūlia meōrat. ppt̄ hūilitatē q̄dē ut dix̄: magīs āt q̄ ex inde cep⁹ cē dilaūs. et quo et pasc̄a: nō mō ex inde sed inde. Nam q̄ altissimus ē dñs. i ymis ē dilēs: sup fidē rḡnās et mē lilia amās. Cmabat 2 sup fidē. q̄ nusquā et nūq̄ potuit n amare q̄ amor ē: ſ donec ad lilia dñi dit. et pascens int lilia optus est. nō amatus. nec suis dilēs ē. qđ? Nō est amatus a pr̄iarchis 2 pphīs? Est. Sed non plus q̄ visus ē. et ab rpīs mē lilia pasci. Nec ei no viderut quē p̄uiderut. nisi ita quis absq; spū sit: ut videntē in spū putet vide nichil. Dñi ergo videntes: nā pphē s̄ appellati sut. si nichil viderūt: In est q̄ voluerut vide quē viderēt: nō enī poterat velle vide m corpoe. quē i spū nō vidissent. Sed dico. Huiq; oēs pphē. q̄si oīs vide voluerūt. aut fuerut oīm fideles. Etenī qui viderunt. a pphē fuerut: aut pphis acq̄escētes. Et credidisse ei vidisse est. Nō mō nanq; qui p pphetie spm̄. sed q̄ p fidē videt. si qđ rpm̄ quoz dicat vide m spū: mī non videt errare. Ita ergo q̄ ad lilia dñdē. et mē lilia pasci dignus ē. ib qui oīs pasc̄t. dilexit illū: q̄ non potuit an diligi q̄m agnosci. Ac p hoc cum de dilō meo frē est pulchre 2 illud meōratū est: quod dilēnis et agnitionis extitit causa. Quēnda i spū rfectio hūi lilia: nā corpoream cognatē ridiculū est. Sn rpa lilia spūalia: siquidē potuim⁹ demonstranda a nob⁹ ext. Puto et hoc mō quoq; dic⁹ nob⁹ oportēb⁹. vndem̄ lilia pasc̄at dilaūs: lilys ne rpīs. an alys mē lilia reconditus herbis vel floribus? Et qđ i ill m̄ difficilius appareat: q̄ pasc̄a. nō pascē phibetur. Nam q̄ pasc̄at dubiū non est. nec ei mdignū est ei: ac pasci mdigenaā sonat: et ne spūalit quidem sme iniuria maiestis facile illi posse assignāi vr. Nec ego sane recordor usq; mō aduertisse me i cāto hō pastū vsquam phibei: aī pascentē puto recordemi et vob meritū. Dei q̄ postulauit sibi alīs demōstrari: vbi i meridie pasceret et cubaret. Hinc quidem qđ meridiū dixerit phibet pasci. sed nō silr postulat locum mdicū sibi: sed rpa mdicat mē lilia assignans. Nouit hō illū non nouit: quia eque presto ce nō pt quod sublimem sublimi ē. et quod hūile et quod sup eram. Sublīe opus sublīs et locus: nec accessus ad eū usq; adhuc vel rpi sponse: et io semetipm exinanit usq; ad hō ut pasceret rpē oīm pastor: et inuentus est mē lilia. et visus ab eā. adamatus ē ab iope

paup: fructus dilcōs ꝑpt̄ filiū dmē.
Non solū aūt ꝑpt̄ veritatem z mā
suetudmē et iustiā: q ꝑ eū sal
ret promissiones adimplete sunt.
q iniquitates rmisse sunt: q sup
bi deones una cū pncipe suo iudi
cati sūt. Talis ergo apparuit q̄ mei
to amāt: verax pro se. mitis hoi
bus. iustus pro hoibus. O vē amā
dum: et totis medullis cord̄ ꝑplec
tendū sponsum. Quid tā cunctet
ctā tota se tō deuotione ꝛmittē
tam fido redditorū tam pio mdul
toi. tā iusto ꝓpugnatorū? Dcero ꝙ
nuseat ꝓpha dicens. Spē tua z pul
chritudie tua. intende prospe. Un
spēs hc et pulchritudo? Puto ex
liliis. Quid lilio speciosius? Sic
nichil formosius sponso. Que sūt
igit illa lilia e quibus spēs decō
ris eius? Procede inquit z regna:
ꝑpt̄ veritatem et mansuetudmē
et iustiam. Lilia sūt: lilia inquā
orta de tra. nitentia fr terrā: e
minēcia i floribꝰ tre: fragrātia sup
odorem aromatū. Ergo int̄ hec
lilia sponsus: et oīno ex hijs spe
ciosus et pulch. Alias ei ꝙ quide
ad carnis infirma spectat: non
erat ei spēs nr decor. Bonū aūt lilii
veritas. candore aspiciū: odore p
ntiū. Deiq; candor ē lucis etne:
splendor et figura sbe dei. Lilii pla
ne qđ ad nouā bndictionē tra mā
produxit. et pauit aīa facē oīm
ploꝝ: lumē ad revelacōnē gēciū.
Dom sub maledcō fuit tra: spinas
et tribulos germinauit. At nūc veritas
de tra orta ē. dno bndicēte: speciō
sus oīno quidem flos campi z li
lium vallium. Agnosce lilii ex can
dore: q̄ mox i pō exortu floribꝰ
pastoribus de nocte enituit: di
cente euangelio. Cum angelus
dni stetit iux illos: et claritas dei
circumfulsit illos. Bn dei: qr nō
angeli. sed lilij candor. Ille adcāt:
sed illud imitabat: vsq; bethleē.
Agnosce lilium et ex odore: quo
et longe positus inotuit magis.
Et quidem stella apparuit: sed
eā nunc viri gnes secuti fuissent:
n itrā quada suauc olentia orti
lij trahent. Et vē lilii veritas:
cui odor auat fidē: splendor m
tellem illuīnat. Ceua etā nūc
oculos i ipam psonā dni. qui i
eua loquit. ego sum veritas: et
vide qm ꝛpetent veritis lilios
pet. Si nō aduīsti. aduīte de medio
florū hui virgulas aureas pro
deūtes. tinctas candidissimo flore.
pulchre ac decent dispono i cō
nā: et agnosce aurea i xo diui
tē. huiane coronatā puritate
nature: id ē xpm i diademate
quo coronauit eū mr sua. Nā
i quo cōnauit eū pr suus. lucē
fortita habitat i accessibilē: ner
posses vide eū in eo. Sed de hoc
alias. Nunc vero lilii veritas est.
Est et māsuetudo. Et bn lilii
māsuetudo. hinc et innocentie ca
dore. et odore spei: qm fuit rliḡe
inquit hoi pacifico. Bone spei vir
māsuetus: nr minus etiā i pū
ri luridū quoddā vite ē sonalis
exemplar. An nō lilii: q lucet
officio. redolet spē. Adde ꝙ sicut
veritas de tra orta est: ita et mā
suetudo. Nisi quis dubitet ortū
de tra agnū dnatore tre: illū
agnū q̄ ad occisionē ductus est
et non aperuit os suū. Nec tm

seu ueritas

mā suetudo de trā orti ē. ꝙ z iustina. ꝓpha dicente. Rorate celi desuper. et pluāt nubes iustū. aperiatur terra gmuet saluatorē. iustitia oriat sil. Q aūt iustitia lilii sit. rō dāe de scriptura ꝙz iustus gmuabit sicut lilium. z florebit meternū aīe dmm. Neq; hō lilium qđ hodie ē et cras in clibanū mittitur. qz ēternū florebit. Et florebit ēternū aīe dmm. cui⁹ i meditatione eterna iustus erit. et ab auditione mala nō timebit. illa scz auditione. q̄ i clibanū ignis puerōes iē iubent. Porro huius lilij candor. cui nō splendet. n̄ cui nō placet. Deinde sol est. ꝙ n̄ ille q̄ oritur sup bonos et malos. Nec ei q̄ dicturi sum. sol iustitie nō ortus ē nobis. luce illius qui videret. Viderunt at q̄ ꝙ audierunt. vobis q̄ timentib⁹ dn̄m oriet sol iustitie. Ergo candor huius lilij apud iustos. fragrantia eaā vsq; ad iniquos diffundi. et si non i bonū ꝙb⁹. Deinde audiuim⁹ iustos dicentes. qz r̄ bonū odor sumus i oī loco. ꝙ alijs quidē odor vite i vitā. alijs odor mortis i mortem. Deus vel sceleratissimus iusti nō ꝙbet opinionē. quāuis nō amet opus. Et bonis si se nō iudicat. i eo qđ probat. Iudicat at. probans bonū et nō amans. Io q; bonis nō plane ꝙ miser. ꝓpter odemptam iudicio. Quid eo miserius. cui odor vite nō vite. ꝙ mortis nūcius est. ymo nr nūcius quidē ꝙ baiulo. Sūt multa apud sponsū et alia lilia p̄ hec. q̄ er ꝓpha mendezut nobis. Veritatē loquor et māsuetudinē et iustitiā. nr ei difficile ia cuilibz vrm filia r̄pere. p se ipm i orto tam delicioso sponsi. habūdat et superhabūdat talib⁹. Quibus illa emicet. Nempe quot vtutes. tot lilia. Quis fis vtutū apud dnm vtutū. Q si plenitudo vtutū i x̄o. z lilior. Et fortassis ꝓpterea seselilium appellauit. q; totus vsceret in lilijs. et oīa q̄ ꝓpius fuit. lilia fuit. Scepno. ortus. iusticie. eloqa. miracula. sacramenta. passio. mors. resurrectio. ascensio. Q̄d hoc nō candidius. et nō suauissime redolens. Tanta deinde r̄fulsit in scepno de superni limi dapsitas de superfluentib⁹ spūs habundancia. ut ne ipa quidē vigo sera sustinuisset. si nō sibi obumbratū foret a virute altissimi. Porro ortū candidauit i corrupta virginitas mentis. iusticie in innocentia vite. eloqa veritas. miracula puritas cordis. Sacmenta pietatis archanū. Passionē patiendi voluntas. Mortē libertas nō moriendi. Resurrectionē mirā fortitudo. ascensionē exhibitio promissor. Quin bonus odor fidei in hijs singulis. mirā quidē q̄ tam dorem nō vidim⁹ ipa et viscera replens. Et bti q̄ nō viderūt et crediderūt. Pars mea in hijs. Odor vite q̄ procedit ex ꝙbis. ibi ihesus narribus meis. apto quodā fidei instrumēto. et quidem copiosius ꝓ multitudine liliorū. sane z exilium leuat. et pie desideriū assidue inouat in viscerib⁹ meis. Hinc lilia et alia sodalium sponsi. sed non copia. Oēs ei ad mensurā spūs accepērunt. ad mēsurā virtutes et dona. Solus ille nō hoc modū. q̄ habet totū. Aliud ē lilia hre. aliud non nisi lilia habē. Quinē dabis mihi de filijs captiuitatis adeo innocentē et semi. q̄ tota trā suam floribus occupāe potuerūt. et istimoi floribus. Nec mirū ete vnius diei. sine sorde ē sup tram.

Magnus ē qui tā aut quatuor li
lia edificare potuerit in terra sua i tā
ta densitate spinaꝝ et tribulorum:
q̄ fuit germia i vetēcata maledictio
nis antique. Ajecim vēo qui paup
sum bn̄ agrē. si nunq̄ ab hac pes
sima segete. iūstatū viz atz victor
tantillū tre mee vendicare extir
pando: excolendo sufficiā. vn̄ vnū
saltē lilium producē possim: si for
te et penes me pasci mēdū dig
net: ꝛb q̄ pascit inter lilia. Ut paz
dixi vnū. de penūia cordis mei.
ob meū locutū est. Vnū p̄cipq̄
nō sufficit: duo ad minꝰ necessē.
Dico aut̄ continentiā et īmoꝛ
tā: quaꝝ vna sine altera nō sal
uabit. Frustra deiḡ ad vnā quā
libz harū tūtabo sponsū: q̄ non
ad lilium pascit. sed inter lilia phibet.
Dabo proinde opam habē lilia:
ne de singularitate causet lilij
q̄ nō nisi inter lilia pasci phibet:
et sic declinet in ira a bono suo.
Dono itaq̄ p̄mā oīm īnocen
tiā: et si hinc inde stimulā quēo:
diutius me putabo i possessione
liliorū. Rex aut̄ sum: si trā hinc
inde potēo patientiā. Et quidem
possit sufficē ille. Sed q̄ et desine
pnit i temptacionib9. siqđē tēptato
ē vita hoīb sup tram: op9 pfto
patiā est: q̄ vtiusq̄ st̄ qui nutrix
queda et custos. Puto si venerit
amator ille liliorū. et ita īuenerit:
q̄ nō dedignabit ibi pasci apud
nos. et apud nos fiet pascha: v
bi illi et multa suauitas i dua
bus. et magna securitas pter
tiā. Dez q̄ pacto dicat pasci
q̄ pascit oia: postea videbimus.
Nunc vēo appareat sponsū nō mo
apparē inter lilia. ꝑ mīme omo ex
lilia posse aliqn̄ iuenī: cum omē
qđ de eo ē. et ipe st̄ lilium sponsus eccē
ihs xp̄s dns mr̄ q̄ est sup oia dn̄s bn̄
dicis i secula. Amē. Sermo.

Finis p̄cedentis lxxj.

Simonis i principiū huius.
Est ergo lilium sponsus:
sed nō lilium: sponsas: qm̄ nō hz sponsa
q̄ p̄cm̄ nō fecit. Deiḡ sponsa pro
testatus ē lilium mr̄ sponsas: qm̄ si
dixerit vel ipa q̄ sponsas nō habeat:
semp̄ seducit et veritas nō ē in ea.
Se vēo florem quidē et lilium profes
sus ē: nō tm̄ mr̄ sponsas. q̄magis at
ego inquit flos campi et lilium val
lium: et nō est sponsa mētio: qđ
solet st̄ homo q̄ opus nō habeat dice
re. Visus sum in ecclesia mea diu affigi
spīa. Ergo absq̄ lilio nunq̄ est.
q̄ absq̄ vicio semp ē: q̄ totus et
semp est candidus speciosus sup̄ filios
hom̄. Tu ergo q̄ hec audis
vel legis. cuncta hec lilia pones te:
si vis habē hinc habitatore liliorū
habitātē ite. Opus tuū. studiū
tuū. desideriū tuū. lilia ee ꝓtes
tent: moral quidē ecclesie ꝓpag can
dor atq̄ odor. Vnit et mores colo
res suos: hinc odores. Neq̄ enī
in spiritibus idipm̄ est color et o
dor: nō magis q̄ in corporibus.
Ergo de colore ista exultet: de
odore fama. Fetere fecistis odo
rē nr̄m̄ coram pharaone et ser
uis eius: aiūt illi dicentes.
Haut dubiū q̄n ad filios suos: di
cebāt ait de opimioe. Porro colore
opi tuo dat cordis intentio: et ui
dicū actio. Nigr̄ sui vica: vtus
candida est. Inter hec atq̄ illa: et
ista consulta discernit. Stat

ſmā dñi de oculo nequā et lun
do: qua mr candidū et nigrum.
ctos fixit limites: et diuisit lu
cem ac tenebras. Quod ergo de cor
de puo et ſcientia bona egredit
candidū est: et ē utus. Si aut 2 bō
fama secuta fuerit lilium ē quippe
cui nec candor lilij desit nec odor:
porro utus 2 si nō ꝓcedā maior:
pulchor illustrorq; effiat. Q; et si
in ſcia neuus fuerit. nō qđ ea pro
duxerit carebit neuo: nā si radix
in uicio et rama. Ac p hoc quodq; illd
fit quod radix uiciata nō absq;
tradute uicij ex se produxerat: ubi
grā. ſmo. actio. oro. etiā si fama
applaudē uideat: nō est qđ lilium
debeat dici: q; et si odor uidebat
inuidē. ſ; non color. Quo pacto ē
lilium cū imputatis neuo: Nec sa
ne fama quibit uendicare ututē:
quod ē uicium ſcia succurrit. Erit
quidē utus contenta candore co
scie. ubi sequi non poterit odor
fame. cetm odor fame nec excusa
re sufficiet uitiū ſcie decoloribus:
proudebit tm semp q; in se est.
hō ututis bona. non coram tm dō.
ſeruacoram hoibus: ut ve sit lilium.
Sed ē etiā candor aie indulgentia dei:
pō dicente p ꝓpheta. Si fuerint
peccā ut cocciniū. qi mox de
albabunt: si fuerint rubra ut
vellus. velut lana alba e
rit. Et ē candor quē sibi induit
ib; q; miseret in hilaritate. Etei
si mixtis illi q; ꝓpria desit
bit rotundū horeum q; miserē
et imodat: nōne ib; videbit
de ipa cui rotunditate dedisse ca
dorē quendā pietis vultui pri
et opi suo: Sicut e regione. si
ex tristicia aut velut ex mente qb;
libuat. non candidū plane. sed tetrū
pferat. nā et fronte colorē: et io hy
larē datorē diligit deus. Nūquid et
tristem: Dicito q; respexit ad abel
ob alacritatis candorē. quitur faciem
a cayn: quia cōtrudebat faciēs eius
vultusq; et luuore tristicia. Adiute qua
lis color tristicie seu inuidie sit: q;
dei auertit aspectus. Rectē et elegāter
in colorando bñficia candor iocun
ditatis laudatus est: uoce illa poe
te. Sup ora astesse vultus boi. Ser
mo hilaris datoris: sed 2 q; libuit in sim
plicitate. diligit a deo. Et simpli
citas candor est. Dicebam a principio:
nā neuus duplicitas: pax nigri
macula est. Quid duplicitas. n
dolus. Sed enī q; dolose egit in ſpem
eius: inuenta ē nīgtas eius ad odium.
Et io btus cui nō imputauit dns p
catū: nec ē in ſpū eius dolus.
Pulchre dns pauas utrasq; splen
est maculam: dolū tristiciaq;. Vo
lute fici iquiens triste si ypocte.
Sponsus utraq; et cum sit utrisq; ur
tutibus placet sibi. 2 cui ſt lilia.
libent mr lilia memorat: 2 cui sit
candor. delectat candidus. Et fortasse
hō est quod di pasci me lilia: can
dore et odore ututū delectari. Et qđe
pascebat corporaliter apud mariam
et martham. et recumbens eaq; corpe
me lilia: illas loquor. nā lilia e
rāt: methilon spm reuocallabat de
notione et ututibus mulierum.
Q; si illa hora intrasset ꝓpha. aut
angelus. seu alius quis spitalis.
tm nō ignorab. q; maiestas recubet:
nōne stupens dignatione et fa
miliaritate qua illa despicet ec. cum
puis animis prudentiq; corporibus

tñ trenus et seruus infirmioribꝫ meis to testaret. qz uidi illū nō mō amo rāte. sed et pascente mē lilia. Ita ergo sed in utrūq; dico carne z spm; pasta mē lilia sponsus inuentute. Puto aut q; et ipe uicissim pasceret. ꝫ in spū. Hoc ipo quod pascebat. i quo pascebat. Quo tāp; Cōfortabat timiditate fetaz. iocūdabat luū lurate. i pmguabat deuocione. Iz si uidisti q; pasti illi pastē sit. uide etiā ruit ne forte et ecōuso et pascē sit ei pasti. Dne q; pascis me a uentute mea. aut snis pūartia ta rob. bonus pīfuliab. q; suoz domes ticoz curā gerit maxīe i diebus malis. ut alat eos i fame. tibas eos pane uite z intellectus. et sc̄ nu triens ad uitā etnā. Ait pascens ita puto nichilos pascit ipe. et quidē escis quibus libenter uescit. pfectibus nrīs. Etenī. gaudiū dñi. fortitudo nrā. Ita ergo et cū pascitur. pascit. et pascat cū pascat. sil nos suo gaudio spiritali rficiēs. et de nrō exp spitali profectu gau dens. Cibis eius pmia mea. ci bus eius salus mea. cibꝰ eiꝰ egorpe. An nō emeā tāq; panē mādicat. Ego at q; pcōr sum. cibis sum. et mādicer ab eo. Cadon. cū arguor. gluttor cū instituor. decoquor cū īmutor. digeror cū tñsformor. uniōr cū z formor. Solute murai hꝰ et manducat nos. et mādicat a nob; quo arctius illi astringa mr. Non sane aliab pfectē unimr illi. Et tū si mādico z nō mādu cor. videbr ille i me ee. si nō tu ego i illo. Cur si mādicor q; dē z nō manducō. me mse hre ille. si non etiā i me ee videbr. nec erit pfectā unitas i uno quoniā eoz. Sed cū manducet me ut habeat me inse. et a me uicissim manducet ut sit i me. erit pfecta inde integra firma q; cōuexio. cum ego in eo et ipe michilo in me erit. Dis tibi ondā p filē q; dz. Attolle oculos tuos i quandā sublimio rē quidem rez ueniena. filem tñ huic. Si ipe sponsus i pte ita eet. ut nō tñ i ipo pr eet. aut ita pa ter i ipo esset. ut nō eet ipe pte. au deo dicē et ipoz erit pfecta unitas r manet. si tñ iam unitas eet. Nūc ueō cum et ipe in pte. et pr i ipo sit. non est quo claudicet unitas. sed pfectē uegi unū sunt ipe et pat. Hic ergo aia cui adhereē deo bonū est. nō an se existret ipi pfectē unitā. n cū et illū i se et se i illo manentē psenseit. Non idē q; uel tuū dicat cū deo sicut unū sunt pr et filius. q; uis q; adhet deo unus spūs est. legi hoc. sed illud nō legi. Nō deo de me q; nichil sum. ꝫ plane nisi demens siue degra terra. sue de celo usurpabit sibi illam uigeniti uocē. ego et pr unū sumꝰ. et tñ ego lucet puluis et cinis fre tus quidē scripture autoritate mū me illud dicē uear. q; unus cum deo spūs sim. si umq; tñ ctus fu eō psuasus exprimetis deo meo adhereē admstar unius eoz q; in tra tate manet. at p hoc in deo ma nent. et deus in eis. mādican tes quod amo deū. et manducati a deo. Nam de tali adhesione puto dan. q; adhet deo unus spūs e. Quid ergo. Dicat filius. ego i pte et pr i me est. et unū sumꝰ. di cit homo. ego in deo. et deus i me est. et unus spūs sumꝰ. Sed nū quid pr et filius uit sint inuicem

ac p̄inde vnū. tuite se manducat.
sicut deus et hō mutua se qua
dā i se manducatione trahit ut
p hō et si nō vnū. certe vnus spūs
sit. Absit. Nec enī vno mō insit
sibi hō atq illi. Sed vna neq vni
tas utriusq. Deiq nouit tibi
vnitatū diuisitas p vnus et vnū?
qr nc pū nc filio vnus. nec hoī
et deo vnū potuit conuenire. Tu
si sapis occasione accepta eis sa
pienaq. prudent adūtens illicq
dē p vnū. vnitatē sbe vel nature.
hic vō p vnus vnitatē eque. sed
ideo longe altera. qr nec sbās 2na
turaq. hoī nēpe et deo. sua cuiq na
et sba est. cū pris et filij stet pri
tus ee vna. Videt illa nc vnitate
ee? siquide huic singulari sume q
vnitati sparet. Nā quo vnitas?
vbi nūs naturaq. sbaq q diuisitas.
Et tn vnus spūs dr et est ei deo
aia adherens deo. nec p̄iudicat r
ni pluralitas vnitati huic. quam
facit no sensio naturaq. ꝫ voluntatū
sensio. Hoc hanc quoq multa cor
da vnū. et multe aie dicut vna.
sicut scriptū est. Multitudis cre
dentiū erat cor vnū. et aia vna.
Et hc ergo vnitas. Cum ad illā
q non i vnitate constat. si extat
vnione? Non plane illam que
dā instar huius mutua mānducatio
facit. qr nō fit. e ei. ꝫ nc cōnectio
naturaq seu essenciaq voluntatū
q sensio statuit eā. qr iunctio
vel sensus. vel casus sposiaq vel
tle aliquid vnū no est. Est at pri
filioq natua. essencia. voluntas. no
mō vna. sed vnū. Hoc nēpe est
illis ee. qd natura ee. hō velle
qd ee. vel natura ee. Non e itaq qd
vnitas qua vnū sut. pr et filius di
cat fiei de natūs vel essentijs. vel
voluntatibus. qr nō sut. Non e quod
dicat vel fiei qua nō est. nec eni
factiua est. sed natiua. Sut i sese
pr et filius. nō solum ineffabili ꝫ
eaa incomplēsibili mō sui ipsor
capabiles. ut nō ptibiles. ita capa
ces ut non ptiapes. Nam ut i vno
eterā caruit. i prē totus filius. et to
tus i vbo pr. est pr in filio in quo
sibi semp bn̄ placuit. et e filius
i prē a quo ut nūq non natus.
ita nūquā e sepatus. Porro p ea
tatē hō in deo. et deus in hoīe est.
dicēte iohāne. qr qui manet in
caritate i deo manet et deus i eo.
Consentio quide hec ut sint duo
i vno spū. vno vnus spūs sint.
Videt ne diuisitate? Nō e idē pro
fro. sbale et consentibile. Denq
si aduertit satis p vnū. et vnus.
pax quoq innuit dr̄ncia vnita
tū. quinquide nc pri et filio vno.
nec hominū et deo vnū potuit
conuenire. Non pnt dici vnus pr
et filius. qr ille pr ille filius est.
Vnū tn dicut et sut. qd vna oi
no illis. et nō cuiq sua sba est.
Quo cont hō et deus. qr vni
no sut sbe vel nature. vnū ade
dia no pnt. vnus tn spūs eta
et absoluta veritate dicut. si si sibi
gluttinoa moris iheant. Quam
quide vnitatē no tā ceteraru
cohesiua facit. quā sufficiencia vo
luntatū. Patet ni fallor satis no
mō diuisitas. sed et dispaūitas
vnitatū. vna i vna. altera i diuisi
existente essentijs. Quod tam

distans a se. qm vnitas pluriū
et vniuſ. Ita mr vnitates ut dixi
distinguat vnū et vnū. Quod p
vnū quidem ī pre et filio ceniae
vnitas: p vnus vero mr deum
et hoiem non hc: sed consentanea
quedā affectionū pietas designat.
Cū adiectione tn etiā pr et filius
suauissīe dicit vnus: vbicausa-
vnū dr. vnus dns. et q̄d aliud est.
qđ ad se ipz et nō ad alterutrū dr.
Siquidē nō est illis diuisa diuinitas:
nō magis q̄ spūs vel cenia vel
na. Nepe hc ipa omia. si pie con
sidēs non diuisa seu diuisa ī illis:
ſ vnū sunt. Q̄ mq dixi vnū sunt:
et cū illis. Quid illa vnitas. q̄
multa corda vnū. et multe aie
vna legiunt? Nec censenda ut tor
noīe vnitatis spata huic q̄ non
multa vnit: ſ vnū singulariter sig
nat. Ergo singulariis ac summa illa
ē vnitas q̄ nō vnione costat:
ſ ex tat et unitate. Nec sane hanc
spūalis pfata illa māducatio fa
cit. qz nec fit: est enī. Q̄ multorum q
cā facē putanda est esse naturā q̄ius
cuiq; nutrio seu sensio voluntatū:
qz nō fiunt. Una ei illis ut dnm ē. et
cenia et voluntas. Deo vni nō ē co
sensus. nō apositio. nō copulatio. ā
tle aliquid. Duas ee oportet ad mi
nq voluntates. ut fiat sensus: duas
eq̄ cenias. ut fiat nutrio siue unio
p sensum. Nor nichil ī pre & filio:
quippe nc cenias duas. nc duas ha
bentibus voluntates. Una ē utriq; re
illis: vel potius ut pfatū me mei
ni. unū duo ista ī illis. Unū et cū
ill' sunt: ac p hoc ipi sunt mcop̄hensi
bilit ita ī comutabilit iuice mse
manentes. Vē a figlant unū sunt.
Si q̄s tn mr prem et filiū dicat
ee consensum nō stendo. dumo
nō vnitatū unione. sed vnitate
intelligat voluntatis. At quidē deū
et hoiem. qz utriusq; extat ac distat
et voluntatibus et sibi. longe alit ī
se alterutrū manē sentimus: id e
nō substantiis ipsos. sed voluntati
bus ipsentaneos: et hc unio. utriq;
unio voluntatū. et sensus ī ra
tate felix unio si expiais: nul
la si copauerit. Dor expi. Q̄ uchi
aut adhēre deo bonū est. Bonū
plane: si ex oī parte adhesit deo.
Quis ē ei q̄ pfte adhēt deo. nisi
q̄ indeo manens tāq̄m dilectus a
deo. deū nichilor q̄ mse traxit vias
sm diligendo? Ego tn vndiq; itia
mutua q̄ dilectōe ī inuicē altern
trūq; sibi p hm deū ī hoiē. et hoiez
ī deo ee haut dubie dixerim? si hō
quidē ab et no in deo. tāq̄ ab et
no dilectus. qui tn ex illis sit qui
dicit? quia dilexit et gratificat
nos ī dilecto filio suo. an mundi
institutione? Deus vēo in hoiē: ex
quo dilectus ab hoie est. Et si ita e.
hō quidē in deo ē: et qui ī hoie dr
non est. Deus aut in hoie nō ē:
q̄ nō sit in deo. Q̄ nam ei in dilec
ne non pt: et si forsita ad tps
diligat non dilectus. Pt ut non
dū diligē et iam dilectus. Aliquā
quo stabit. qm ipe prior dilexit nos.
Porro aiā diligit qui diligebat:
et homo in deo. et deus in hoie est.
Qui at nunquā diligit. ē dilectus nū
quā: ac p hoc nec ipe in deo. nc deo
meo. Hc dicta sunt ad dandā differē
tiā int illā mentionē qua pr et
filius unū sunt. et illā qua aia

adhēns deo unus ſpūs eſt: ne fo
te cui legit de hōie manēte ī tā te.
qz in deo manet. et deus in eo. et ite
de filio. qz nichilōi ī prē ſit. z pī ī
eo: par putāet adoptati progatiā.
et unigeniti unicio. Hijs ergo ita
abſolutis. recurrendū nobis ad illū
q̄ paſcat mt lilia: qz inde exordiſus
ſ; fruſ ē uſq; hūc. Utrū nā oratoſe no
vos iudicabitis. Et iā quidē loci ipi⁹
duos ītellatus poſuerā: ſiue qd̄ vr
tutibus paſcatur candidatoz. qui
vtus et candor ē. ſiue q̄ pceres rapt
ad pmāz ī corpe ſuo qd̄ ē ecīa: pro
q̄bus ī corporandis ſibi ſerpīm ſcat
ptrm. q̄ pcrm nō fecit. ut deſtruēt
corpus pcī. aut aliqui xplatati fuēre
peccatēb: ecīaq; iuſtica ī xpo iuſtifiti
gratis. Adhuc triam appono ſcīam
q̄ occurrit. et ſatis forte reor nō modo
pro loci explanatione: ſed pro fine ſer
monis. Sermo dei veitas: et xpc ſpūs
ſus. Noſtis hoc: audite ceteā. Is qui
audīt et nūme obedit illi. vacuus
iteri. et ieiunq; quodāmō rmanet:
oīno triſtis et querulus qd̄ prolatq;
vacuū ſit. Si aute obeditū fuerit. nō
ne t ubū videbit ī quandā exteriuſ
ſe corpulentiā. q̄ vbo opus aceſſit:
utpote refectū quibuſdā frūbus o
bedienie. uſtitie frugibus: In hoc qd̄ ī
apoca lōquit. Ego ſto ad oſtiū et
pulſo: ſi quis audierit vocem meā
et aperuerit mihi tanuā: ītroibo ad il
lū et cenabo cū illo et xpc mecum.
Videt approbat hūc ſenſus et apud
ppha ſmā dni vbi dicit. qd̄ vbū ſuū
non reuertet ad eū vacuū: ſ; pfpa
bit et faciet ad qd̄ miſit illud. Nō
reuertetur īquit ad me vacuū vel ie
iunū: ſed qī proſpe ī oībus agens
ſatiabit bonis actibus eoīū q̄ m dilcōe
acceſcet illi. Deinq; uſu loquendi ſmo ī
pletus fuit dr. cū ſuerit mā capaty effrū:
qd̄ viz tā dui tanus et mat ac fameli
tus ſit donec ope impleat. Sz audi
xpm quo ſe dicat cibo alu. Meus iq;
cibus eſt: ut faciā voluitatē patris mei.
Verbū vbi eſt. apte indicatus ee ſuū
cibū. factū boīū: ſi tm īueneit illud
mt lilia. Si eſt mt vtutes. Alioquī
ſi ex reppeit. et ſi bonus qd̄ in ſe eſt
videat abus: nō tanget illū q̄ paſ
cat mt lilia. Verbi causa. Nō rapit
eleoſinā de manu rapatoris ſeu fene
ratoris: ſed nec de yporte. quidē q̄
cū facit eleoſinā facit tuba tam ante
ſe: ut glorificet ab hoīibus. Sed neq;
illius oratōem aliq̄ mō exaudiet q̄ amat
orare ī anguli platearū: ut ab hoīibus
videat. Nempe oratio peccatōis execrabilis?
fruſtq; quoq; offert munꝰ ſuū ad al
tare: q̄ oſcuus eſt ſibi. q̄ fr̄ ſuus hz ali
qd̄ aduſus ſe. Deinq; nō rſpexit ad
cap munera: q̄ nō rte ambulauit cū
fre ſuo. Teſte ſcō pphēta ecīā ab
hoīnat ſabbata et neomenias et
ſacrificia videoīū: ita ut manifeſte p
teſtaret odiſſe ea aīam ſuā: et dicebat.
Cū veniretis ante ſpectū meū: quis
q̄ſiuit ea de manibus vris: Credo nō
redolebat lilia manus illoꝝ: et, pptēa
reſpuebat munꝰ ex illis. q̄ paſa mt
lilia ſuerit: et non mt ſpinas. Qd̄
ni ſpinoſas habebat manus q̄bꝰ xpc
aebat: manus vre plene ſanguīe
fuit: Et manus eſau piloſe erant
ſpīoſis ſilēs: ideoq; nō ſuit admiſſe
ut miſtraret ſcō. Vereorne: ſit nos
aliqui ſmt. quoꝝ nō acceptat mu
nera ſponſus: eo q̄ nō redoleant li
lia. Etenī ſi in die ieiunij mei ī

uenerat voluntas mea. nō tle ieiu
nium elegit sponsus: nr sap illuc
iunium meū: quod nō ulluꝫ obie.
sed uiaꝫ voluntatis ꝑpue sapit.
Ego aūt nō solū de ieunio. sed et
de silentio. de uigiliis. de oratione.
de lectione. de ope manuū: postrēo
de oī obseruātia mōchi. ubi fuerit uo
luntas sua tēa. z nō obiā mgrī sui. id
ipm sentio. q̄ me prorsus obstrua
at illas. et si bonas mihi se. tm inter
lilia: id ē mīe uiueb tēpuerū depu
tandas. Sed audiet a ꝑpheta q̄ eius
mōi est. Nūq̄ tle est obsequiū qđ ele
gi dicit dns: et addet. In die bonoꝝ
tuoꝝ inueniunt voluntates tue. Cras
de malis ꝑpria uoluntates: qua fit ut
bona tua tibi bona nō sit. Oportet ꝓmꝫ
lilia fiant q̄ huiusmōi sint: q̄ nichil
dīno quod ꝑpria ignatia uoluntate fit.
gustabit is q̄ pascit. Sapia ē ubiq̄ at
tingens ꝑpter munditia sua: z nil iq̄
natū tēa trānit. Ita ergo mīe lilia
pascit amat sponsus: id ē apud mū
da et nitida corda. Sed quousq̄. Donec
aspiret dies: et inclinent umbre. Um
brosus locus ē et condensus: non
tremq̄ siluā habet profundi sacmēti:
nī clara luce diei. Iam ei disputare me
longius inclinata ē dies. du tuiti
abstrahimur ab hiis lilijs: nr su
uctus prolixitate. ciu oē fastidiū
deberet odor florū. Quodcūq̄ quid ēst
tale ūi de pnti capīo. Ad istud mo
dicū rēconditū nīb sicut z cetera
uniuersa carnibus tnū si q̄ reuelat mis
teria adeūt ut z fido cū pulsare cepi
mus. et nō claudet ora canentū
loquentiū se. cui fruitare magis ē
reserare clausa: sponsus erit ihesus
xr dns nr: qui est sup oīa ds benedc
in sēla sēlorū. Amen. Sermo. lxxiij.

Dilectus meus mihi et ego illi.
qui pascit mīe lilia: donec
aspiret dies et inclinentur
umbre. Nouissima tractatus huius tracta
da pars est: et dubito i pōe ingressu
tui nā potissimū eam iuuga duarū
precedentiū. Nam possum i dnīce vtīg.
Sine ei dicas dilectus meus michi et
ego illi donec aspiret dies et inclinent
umbre. mēposito tm. qui pascit mīe li
lia. sine pro sere ire q̄ pascit mīe li
lia donec aspiret dies et inclinēt umbre:
nō incongruenter uerbis assignabis. Hoc
sane refert. qđ donec. si p̄mo in rebus
inclusiuū oportet intelligas: si medio.
exclusiuū sententia nāe est. Esto nempe
qđ desinat sponsus ia pascī mīe lilia
ubi apparuerit tam dies: nūq̄ silet
ea cessabit sponse mīe dē. aut ipsa
illi. Absit. Metuū ꝑsuadebit sibi:
nī q̄ tuto securus. cū vehemēcia tuta
vehemencia. cū expediam. Sit ergo
hoc tle donec. quale ē illud apud ma
theū. ubi narrat: nō agnouisse ma
riā ioseph. donec pepert filiū suū p
mogenitum. nō ei ꝑ ignouit: vel
ēte quale ē illud i psalmo. Oculi mei
ad dnm deū mm. donec misereat
mī. Non ei auertent: cū cepit mi
sereri. Vel quale ītē illud dominī ad
apłos. ecce ego ē vobiscū vsq̄ ad cō
summationē scli. Nec ei pḡno erit cū
illis. Verū hoc ītē. si donec referas ad
dilectus meus mihi et ego illi: sin aūt ad
q̄ pascit mīe lilia respice mauis:
erit alio sensu accipiendū. Porro o
perosius ondet: quo tuto dilectus pas
ci desinat cū aspiauerit dies. Eterni
si dies resurrectionis is est. qđ ni mīe
tomagis pasci ibi mīe lilia iuuet:
ubi horrida modū copia erit. Erit pro

aptanda q̄dē lr̄ē ꝛsequēcia ih̄s dm̄ sūt.
Nūc iā aduīte mecū toto lucet lilijs
fulgentibus r̄gno. sponsoq; medio
existente et delectante: nō tm̄ ēe qđ
dicat et pasci: nūc id quidē qđ' am̄
ꝛsueuerat. Vbi nāq; iam pr̄cōzes.
quos sibi mcorpozet x̄c māsos mor
sos q; quasi quibusdā dentib⁹ disc̄ne
austeioꝛus: afflictione sc̄z carnis et
cordis contrione? Sed neq; abū sibi
iā exiget vbū sponsus ex aliq̄bus
frib⁹ seu opibus obiē. vbi oē negociū
otiū: solo q; mūtuu et affectū res
cūt. Et quidē cibus ei⁹. ut faciat vo
lūtatē p̄is sui: sed ih̄s. nō ibi. Quid
ei faciat factū? Et pfectā ēe tē con
stat. Deinq; probāē iam tuū est oī
bus frib⁹. que sit volūtas dei bona
et bñplacens et pfēta. Et ītē post p
fectū. faciendū supereſt nichil?
frm de cetēro restat nō fici. expiri
nō opaui: ea viuē nō exceī mi ei.
Nempe ipā est quā istantissimā pce
dochi quidā adnō sic: celo 2 mitra
pfia postulam⁹: quo eo iā delectat
fr̄ib⁹. actus nō fatigat. Non erit
utq; sponso vbo tuū opus cibꝰ. q2 ces
set nec̄ est oē opus. vbi plenius
ab vnūsib⁹ pcipiā sapiā: nā q; mo
rant actu. pcipiūt eā. Sed videa
mꝰ nūc. si quod dicꝰ stāē posset:
et sēm illam finaz qua pasci mt̄
lilia candidatu virtutum oblec
tāi quidem mt̄pretant. Nā et nos
ipam mt̄ cetēā nō pteimꝰ. Dicē
ne aut nō forte aut sponse mūme
sape tuū vtueꝛis? Et quidē sentie
alterutrū: demēcie est. Sed vide
ne forte aliaꝫ illis delecter? nā
constat delectari. sed forsitā magis
potu qm̄ pastu. Sane ītēpore
et corpore isto nulla mrā vtus ita
ad purū defecata cūt. nulla ita suauis
et mea: ut sit sponso abilis ad potū
dū. Sed q̄ vult oēs homēs saluos fieꝛi
dissilāt multa: et quā nō pt̄ potādo
itezī faciē glutiē. tuāt ex ea vel q̄ppia
cluē sapidum: qī arte quadā et la
bore mandendi. Cūt cū vtus cūt cola
bilis nc̄ pmet dente. nē fatigabit a
mandēte: vel potius nō fatigabꝰ mā
dentē: q; bibēte absq; ope delabit:
tāq; potus vtiq; nō esta. Deinq; ha
bes spondentē ī euā? q2 nō biba de
hoc gēi nūc vitis inquit: nō biba illud
nouū vobiscū ī r̄gno pris mei. Et
de cibo nulla mēcio fit. si apd̄ ap̄lm
q; legit. tāqm̄ poteꝫ crapulatus a
vino: de cibo aūt ibi nichil pēit inuēit.
Sponsa quoq; ista misteriū hui⁹.
cū dilm̄ pasci mt̄ lilia speruisset.
x̄phibuisset. istituit tūm quoad id
dignaet? vīmo istituū agnouit x̄phi
buit dicens: donec aspiret dies et
ītēmēt umbre. Scebat ei eū vtu
tibus post hoc potandū potius qm̄
vescendū. Conuiuē vr̄ ꝛsuetudo:
q2 post cibū. potus sumi de more
solet. Ergo q; hoc manducat. illuc bi
bit? eo tuū suauiꝰ quo seuiꝰ glu
tatuū: et ea ipā q; scrupulosius mo
et q̄dāmō laboriosius qī mādēdo
liquat. Nunc iā intendam⁹ ꝛsidē
rāe de die illo et umbꝛis illis: qui
lle. q; iste. Ille qua vōe aspirans?
hec īqua ptāte habeant ītēmau.
Signant oīno dm̄ē: donec aspiret
dies. vīmo fingulāit: solo q; hoc loco
nisi fallor diem diei aspiratem re
pies. Aure nempe. nō ipa spiraē
dicunt. Spirat hō. spirant aūalia
cetēa: qbꝰ idesmēt? reciprocatus

cer vitā sti nuat. Et quid hō nō vētus?
Spirat et spūs stus; z in spā. Quo
pacto ergo dies spiāt? q nō ventus nō
spūs. nō aūal est? Ad mḡ nō spirans
quidē; sed qđ signācius sonat. aspirās
dīno sit. Nec mirū pt solui dēm; et ī
dmēt umbre. Deīq ad exortū lucis
corporei visibilq lūis. vbre nō ītimat;
ß ānullat. Ex pte corpoīa. quēadmō
hec res. Et si quidē spitales tuenei
die z vbras; tuc forsitā et ītimatio v
bray z illius aspācio fatalius elucebt.
Q illū die de quo ppha dicit. melior
ē dies vna ī atiis tuis sr milia. corpo
reū opmat; nēstro q ia nō corporeū
opmet. Est tī mala significatione
dies; cui maledixē pphete. Absit aūt
ut ex hūs visibilibus qđ sciat dns.
utaq spitalis est. ia umbra qđ ābri
gat spitalē; q marie obumbrāuit
sapienti. Et ute eam que ī pphā
sic meozat. Spūs añ face mām
xp dns; sub vbra ei⁹ vue⁹ mt gētes.
Ego tñ umbray noīe hō loco ma
gis arbitroz designatas z suas ptā
tes; q nō mō umbre vel tnbre. sed
z pncipes tnbray ab aplo phibet;
sīl qp ī hentas dlis ex gnē nro. filios
utriq nocturnos. et nō lucis neq; diei.
Hec siquidē umbre nō plane cū
aspiauerit dies m nichilū ruet
tent; sicut a face hūs corpoee
lucis vbras corporeas nō dispare
tm; sī z penitus dispme videmus.
Utraq erunt nūme quidē extremus
nichilo. miserius tn; erunt. sī ītima
te et subdite. Deīq ītimabit se ītāt
et cadet; haut dubiū qn pncipes
vbray; cū dnātus fuerit pauptm.
Ergo nō natura delebr; sed potēcia
subtrahet. Illō pibit sba; sī tñsibit
hora et ptas tnbray. Tollunt
ne videant gloriā dei; nō ānullat
ut semp vītatur. Quid ni ītimabit
umbre. cū deponent potetes de sede.
ponēturq scabellū pedū; qđ utiq opor
tet fieī cito; nouissima hora ē. Nox
pcessit dies aūt appropiquabit; as
piabt dieb. et expirabit nox. Nox dy
abolus ē. nox angelus satane; et
si se tñsfiguet ī angelū lucis. Nox utiq
ātix. qp dns ihs mt fuget spūs oris
sui; et destruet illustracoe aduē
tus sui. Nūquid nō dns dies est?
Dies plane illustrans et spirans;
q spūs oris sui fugat tnbras; z dest
truit laruas illustracone aduēti
sui. Aut si magis placet fīlr vbū
ī dignacionis accipe. nichilq aliud
ītimāri. qm ānichilari ee putādū;
ne hinc quoq desm⁹ sensui. Di
cimus umbras figuas et enig
ta scripturay. nō nō et sophysti
cas locutiones. cauillationes
qp vborū. et ī plicita argumētoz;
que ora veritatis mtrum lume
obūbrat. Ex pte ei cognoscim⁹;
et ex pte. pphetam⁹. Dex aspi
rāte die ītimabit umbre; q
occupāte ora luis plenitudie;
nulla pars sup ee poterit tnbra
rū. Deīq ei veneit qđ pfm
est; tut euacuabr qđ exptē.
Hactenus de hīs suffice po
teāt. si spirans dies illa; z nō
aspirans dra fuiss. Lucr vēo
pro tūtillo lucet addutameto.
adhuc aliquid addendū existo.
nimirū p uestigia hō diuisimus
ratione. Ego enī. ut verum
fatear iam olim mihi per
suasi. ni sacri prosi q eloq

tertu: ne modica vacaē pticulam.
Solemus aut hac voce vti cū vehe
ment aliquid desideām9: ut vbi gra
cū diam9. ille ad illū hore vel illā
dignitatē aspiat. Designat ut apper
ge vbū mia futia affluentia vehe
mentia q9 spūs die illo. cū nō solū
corda ſ et corpora suo quide i gre
spualia erut: et q digni inuenient.
iebriabunt ab vbertate dom9 dni.
et torrēte voluptat illi9 põbunt.
Vel alit. Jam sab angelis dieb sā
ctificatis illuxit. spūs ab illis ingi i
petu ꝑ petis meat9: melliflua se
pitne dīnitatis artifana. Deiq
fluūb impetus letificat ciuitatē
dei: sed ciuitatē tui dī. Siaut le
tantiū oim habitatio est in te. Cū
aut et nobis q̄ tram inhabitat9
spūs adiecerit. ait nō mō spūs
sed aspirans: qđ dilatato sinu ad
mittat et nos. Vel ut paulo altius
rpetam9 et disseam9 lata9: plasma
to hoie de limo tre. plasmator. ut
veraꝫ narrat hystoria ispirauit i
faciē eius spiraculū vite: fuūb pīm
illi dies mspirans. Et ecce iudea
nox calide ipegit in die hanc. lu
ce vtiq̄ filata. Nam diu q̄ splēdi
dis lumē sue polluer: iopiatas
noue luci offudit prauis asilu tē
bras: et pmordys originis mre.
tetram dapnose puaricationis iuer
ut caligine. De ve nesciūt neq
itellexerut: i tenbris ambulāt nesci
tes: ponetes tenebras lucē. z lucem
tenebras. Deniq comedit de ligno
mulier. quod sibi dedeat serpens.
vetuerat deus. dedit q̄ viro suo. et
cepit illis q̄ de nouo diesce: na
tunc apti sunt oculi amboum.
et frus est dies aspirans: ispiratē
extendens et substituens exspuantē.
Conspiauerūt siadē 7 cōuenerūt in vnū
aduersus dnm et aduersus xm eius: serpētis
astutia. mulieris blanditie. viri molli
ties. Vn et loquebant mutuo: dns sīt
7 xc eius. Ecce adam frus est qi vnus ex
nob: q̄ in vtroq̄ iuria lactatib se
pcedubus arcuisti. In hac die nasam
vniuersi portam9 deiq̄ omb impressu
nob tauteū conspiationis antique.
qua vtiq̄ viuēte i carne nra: cui9 p
lēdinam cupiscentia serpēs nim
sue fraudis sedula satagit solliatudie
vendicare assensum. Vtea ut dixi huic
diei maledixe sī. breuē operātes et
cito vti i tenbras: q̄ sit addictionis 7 co
tentionis dies: diu nō cessi i eo caro
cupisce aduersus spm. legiq̄ mēbis
mebroꝝ cōtraria lex. rebellione i fratri
cidabili assidue contendit. Itaq̄ dies
expiatis frus est. Ex tuc ei et deinceps
quis e hō q̄ viuit et nō videbit
mortem: Dicat pro ira quib. ego n
mino pro mia dictu puto. ne eloīb
sīt ꝑpt quos dia fiunt. diu defatiget
molesta conditio: qua captiui du
amur et rpi in legem pcti q̄ e i me
bris ꝑpz. Horret nimiꝝ ego hime q̄
fecit turpem cupiditatē: z tristē
detestatione. Festine9 ꝑpm rspirae a co
spiatione antiq̄ et iniqua: qm̄ bre
ues dies hoīb sunt. an sane recipi
at nos dies rspirans. qm̄ nox sus
pirans absorbeat etne caligib: tenbri
exteriorib inuoluendos. Queis i quo
rspiatio ista: In eos si micpiat spūs
vitalem cupisce aduersus carne:
huic si rpugnas rspiras. Si spa
tia carnis mortificas: rspirasti.
Si hanc cū vicijs z cupijs sinsteru
calignis: respirasti. Castigo inquit

corpus meū et mſuitute redigo: ne
forte cum alys p̄dicaueri ip̄e r̄pbus
efficiar. Dor est respirantis: ymo q
iam respirarat. Vade et tu fac silit
ut te respirasse probes: ut die demuo
respirante t nouēis illuxisse. Ner
nox mortis p̄ualebit: adūsus vō
uiuū huic diem. Magis at m tnbr
lucet: t tnbre eū nō ꝓhendezūt. In
tm nō reor nr̄ vita decedente redire
lume vite ut nēi ni cōgruēa q̄ sic
mortuo assignandā censeam illam
uocē: et nox mea illūinato i delicijs
meis. Quod ni claius videat: nube
vel potius fece corporis euolutus.
exit sine dubio vinculis solutq corpo
reis mt mortuos lub: et mt ceros
videns. Ita q̄ admoī oī oculo
caligante p vnusam egiptū solus
i mediis tnbris claze videbat ꝑ
videns deū. id e plus ifirl dicere sp
tia. q̄ vbiq̄ ifirl, eat. lux eat: sic
mt filios tnbraq̄ m tet mortis ca
ligie fulgebūt iusti et videbūt: eo
utiq̄ claius quo exuti corpoz vbis.
Ita t hij q̄ an nō r̄spiauerūt. nr̄ei
quesierūt r̄spiratis dei lume. et
sol iustitie nō ortus e eis. Hij igm
ibūt de tnbris i tnbras densiores:
utq̄ in tnbris fiet tnbrescat adhuc,
et qui videt videant magis: ubi no
n conuenienter forsitan adducetur
cetā sīmo dñi que dixit. q̄ habēti
dabit et habūdabit: ei at qui non
hz. et qd vr habe auferetur ab eo. Ita
est et addit m morte videntibus:
et nō videntib⁹ demit. Ero ei hij min⁹
timeo. illi magis magis q̄ videt:
donec et hos extripiat suspirans
nox. et illos aspirans dies. q̄ sue
nouissima utroq̄ extima videz
tetitas? supma claritas. ex hoc ia nō
e qd demat omo vanis. et nō e qd ad
dat plenis: n qd hij nescio qd pleno
ꝑplius se accepturos ꝑsumit. sed m
promissione ad se fram: t promissois
quidem vbū tle est. mensuram ple
nā et conferta. et coagitata t super
effluente: dabit m sinus vros. In
non plus pleno quodāmō t ee videt.
qd superfluit. Dorro plaude audies
plenum et plenius: si te legisse mei
neis. ter nū et vlt. Ergo ib tumultus
aspirantis erit dei. ipa mag adia
et ad mesurā ispiate plenitudinis.
ad aspirantis dei copiā. sup modū
i sublie pondus gle operabit: ita ut
redundet in corpa. superfluens clari
fitatonis adiectio. Hac de causa ei
nō spirans. sed aspirans dicta est.
qd addat ad ispirante: hoc signāte
spū scō p adiectā ad ppositionē qqs
illa itus illuiat. hos ista adornat
foris. et stola glozie induit eos: atq
ad satis pro danda ratione vocabuli
quod e aspiras. Et si vultis scē. dies
aspirans e ipe saluator q̄ exspec
tam⁹: q̄ r̄forbit corpus humilitatis
mē. sfigiatū corpori claritatis sue.
Ita et mspirans nichilō⁹ idē ipe
est sēm operationē qua nos r̄spira
re prius fecit i lūie qd mspirat.
ut simq et nos dies respirā ipositq
qd mteior m hoc renouat de die
in die: et renouat in spū metis sue
ad ymagine eius q̄ se creauit.
fruis pinde dies de die. t lume de
lūie. Cū ergo i nobis dns p̄cedat
dies. unus quide mspiras p cor
pore vita. alt ueo r̄spiras i sūfi
tatonis grā. porro ttius supsit as
pirans in resurrectionis gloria.

tlaret p̄ofectoaliq̄m admplēi
ī corpore quod p̄cessit ī capite ;
mīgnā uīz pietatis sacīmentū. et
ap̄lice testionū qui aut. vuificab
nob post duob dieb. ī die tīa fusa
tabit nob : et vuc ī ispū eīg. sac
seq̄mc q̄ ut ignoscam dīm. Ipe ē.
ī quē angeli prospicē cupiscut :
sponsus ecce ihūs xc dīns nr. q
est sup oīa deus bn̄dīus ī scla a.

Re Sermo. lxxiij.

Uerte : filiis esto dilecte
mi capree hynuloq̄ ceruoz. Quid. a. modo it : mō ruo
cab. Quid subitū ī tam breui e
mersit : Oblita ne aliquid. Quā
oblita totū quod est nō ille : se q̄
ipaz. Deiq̄ cū sit rōnis nō exp̄s
nō tn̄ mō ut videt rōnis ē. xpōs :
ꝗ nc in sensu illi villaten apparet
vēcundia esse : quā forte hz ī mou
bus. Amoz itēperans facit hoc.
Nēpe ib ē qui oēz m se tumphās
captiuas q̄ pudōr sensū. quēcēae mo
du. delibēacionis asilū : torq̄ mo
desne et opoz tuitatis quēdā neg
lectū et quādā ī cuiam pau. Nam
vide nūc. quō illū pene ī capīce adh
tre iam tn̄ redīe flagitat : cītā ac
celerāe rogat. et quidē currē adīstar
vnīq̄ alicui q̄ fē siluaz velocit cur
rentis : vbigrā capree hynuli ve
ceruū. Hic lrē tenoz : et hc iudeoz
poetio. Ego vēo q̄admodū acepi,
adno ī profundo sac eloquij gremio
spm̄ m̄ scrutaboz et vitā : et p̄mea
hc q̄ ī xm̄ credo. Qd nī cruā dulce
et saluīze cpitū spūs de scīlu et ī
sp̄ida lrā : tāq̄ grūū de palea. de
testa nucleū. de osse medulla : Nutrit
m̄ et lrē hūc. q̄ gustā tuit carnē
saput : glutita. mortem affert.

Sed cnī. quod ī ea tectū est : de spū sco
est. Spūs at loq̄tur misteiā teste ap̄lo :
ꝗ isral p̄o velato mīsteio xp̄m̄ misteiq̄
velamē tenet. Quae. Nisi q̄ adhuc
velamē positū ē sup coz eius. Itaq̄ ad
sonā lrā. illius ē : quod signat. meū. ac
p̄ hō illi. mīstraao mozīs ī lrā : m̄
vita ī spū. Nā spūs est q̄ viuificat :
dat q̄pe itellm. Ān nō vita itellctūs :
Intellm dā et viuā : aut ap̄lia dnō. Intel
lectus nō rīmanet ex. nō hēret ī superfīcie.
nō instar cēa pallat foīsim : sed p̄o
fūnda rimat. p̄ciosissimas solitus ex
mde veitatis exuuias tō auiditate di
ripē ac tollē sibi : ꝛ cū. ap̄la dicē deo.
Letabor ego sup eloquia tua : sicut qui
īuenit spolia multa. Nēpe ita r̄gnū
veitatis vim patit : et violenti rapiūt
illud. Vex ille senioz fr̄ q̄ de agro vē
ens forma tenuit illuq̄ ap̄li veterib
et trēni. q̄ p̄o trena hēditate doctus
diligē cturam cetta fronte gemit
anxius sub iugo grauī legis : portat
q̄ pondus dei et estus. Ib ī qm̄. q̄ itel
lem nō habuit. foīs stat cētā nūc : ꝛ
nō vult ne tuitatis a pē itrare do
mū cōiuiq̄ semetipm̄ fraudas vsq̄
adhuc p̄ncipio simphonie et chori :
et vituli sagīati. Aliser q̄ renuit expi
rīgbonū sit et q̄m iocundū hītare
frēs ī vnū. Et hc dicta sunt p̄o distīc
tione p̄ris ecce. p̄ris q̄ synagoge. q̄
et certas huiq̄ ex illiq̄ p̄udētia mā
festior fiat : et felicitas illiq̄ ex huiq̄
miseranda fatuitē p̄mineat. Nunc
iam strutem cōba sponse xp̄ cōnem
castos exp̄me sā amozis affīus : ut
nil ī sacro eloquio rōne carens. nil
īdecozū ī poztunū vel sedisse cīno
appareat. Et si ī metem veneat hoā
illa cū dns ihs sub. ib cū sponsus ē.

trīsiet ex hō mundo ad prem̄ ⁊ sīl qz
quod tūc aī gēzet sua illa domestica
etā nouā vīgz nupta rī se deseu cep
net qī vidua desolatā vnica sua spe.
aplōs loquor q̄ rīlctis oībus secuti
fuerāt eū atqz cū ipō p mās ezat i tēp
tacōibus suis. Cū hec mḡm cogitaueī
mus. nō i meito nec incongrue pu
to videbī qītū de abcessu trīstis. tm
sollicita extitisse de reditu. pīserti sit
affectata sit rīlcta. Itaqz diligēti et i
digenti hō dux rō ipā erat monenda
dilem̄ ⁊ ut q̄quidem psuadei nō po
terat qn̄ iret ut ascenderet vbi erat
prius. saltē p missū de suo matūrazet
aduentū. Quod eī optat ⁊ postulat
filem fore fezis et eiusmōi feris q̄
cursus agiliozis ee videnť ⁊ cupie
tis aī iditū est. cui nil satis festinat.
Nōne hō cotidie postulat cū dicit i
oroē. aduenīat rḡnū tuū. Ego tri
pret agilitatē existo. nō mirū. sig
nanť exp̄mi etiam infirmitatē.
et quidem seruus i capīca. et etatis
i hūlo. Vult itaqz eū ut m̄ videt
et si tū ptate venīe. nō tm̄ i forma
dei i iditio appareť. si sane i ea i q̄
nō mō natus fī et puul natus ē
nobis. idqz solo de mr̄ mouī fēineo
sexu. Cur hoc. Nempe ut ex vīs
ā moneat. infirmo mutescere in
die re. mei nec q̄ i iditio maz
superalme iditio. Etenī si iniqta
tes obtinuerit. etā electōrū quib
iustificabit. stra nō fuit mūda i cō
spectū eius. et i angelis suis reperit
prauitatē. Audi deiqz sm̄ et elōn
qui dicat deo. Tu inquit rīmisisti
impietatē patrī mei. pro hac orabit
ad te oīs suus i tpe opportuno. Opus
itaqz hūt et sancti pro pīis exorare
ut de mia salui fiant. ppe iusti
tiēnō fidentes. Omīb ēī pertaesuit.
et omīs egent mia. Ut ergo cū iàtq
fuerit mīe rīcordetur. rogat ab ista
apparē i mīe habitu. illo. iq̄ aplūs
ait. Et habitu inuentꝰ i q̄t ut homo.
Natūre quidē. Si ēī tū hō quoz tpa
mēto tanta erit i iditio equitas.
i iudice feitas. i maiestate sblitas.
nouitā i facie ipā rez. ut sēdm̄ nō
possit cogitāi dies aduentus eius.
qd putas forez. si ignis ille cōsumēs.
deū loquor omipotentē i illa sue dī ma
tatis magnidie. fortitudine. pīstate
veiss. ī solū qd vēto rapuit. omīpo
rꝰ potentiā suam. et stipulā fictā
psecutur ⁊ Et homo ē inquit. et
q̄s videbit eū ⁊ Et q̄s stabit ad vidēdū
eū ⁊ Quāto magis deū nob absq
hoīe exhibentē. neq̄ hōm ferret.
utpote claritate i accessibilē. celsi
tudie i attingibilē. i comprehensibilē
maiestē ⁊ Huc veq̄ cum exarserit
i breui ira eius. qm̄ gīa ppē filios
grē appebit blanda quedā visio hoīs.
sane firmamētū fidei. spei robur. fi
duciae argumētū. qp sit grā ⁊ mia
sīe ī sctos eius. et rīspectus i electos
illius. Deiqz ipē pr̄ deū dedit filio
iudicij ptātē ⁊ et nō qz suus. sed
qz filius hoīs. Q vē prem̄ maz.
Vult p oīs hoīes iudicari. q̄ i tā
ta trepidatione et p turbatione
malox ⁊ electis fiduciā prestet ne
filitudo. Dixerat hō quondā scis
dauid ⁊ orans patrē et pphetans.
Deus iquiens iditiū tuū regi
da ⁊ et iustitiā tuā filio rḡis. Sz nec
hinc dissonat promissio frā p an
gelos ⁊ qui eo assupto. ita ad aplos
loquebant. Hic ihs q̄ assuptus ē
a vobis in celū. sic veniet q̄ admodū

vidistis eū cūtē mcelū: hō est ī
hac ipā corporis fōr atq; sba. Li
quet ex ōibus hijs sponsam īse
dīnū habē consiliū. et mīstēū
supne voluītatis ignorāe nūne:
quē sub vmbē ibellū ī bezillū q;
uāntūū ifirmiozē vel pcauis ī
feiozē. q; tam īfma nō eīt ī ui
dnāo exhibenda. et oātis affīū.
et spū pphetātis enūiaat: qtīng
q; celū tramq; mouebit ī vīute
sua actūctus potentia cōt īsen
satos. suauis nichiloīs et mutis
et quasi oīno īermis appeat
ppē elōs: vbi hoc quoq; addit pt.
qua ad discernendum alterutrō
a se opus eīt quodāmō illi cū hij
nili quidē salubris. luūmbs cū
prec: quatinus vidē et discerne
ī tāta multitudīe 7 ī tanta cba
one possit ī quos nā salie. et
quos tīsiliē oporteat: ne forte
cōtīgat iustū pro ī pio assalīri.
cū ī ira pphōs confrīget. Nā qñ
tū ad ī prios nrē ē impleatur
pphēcia dauid: jūnio ſmo dnī lo
qtis p obei. Ita ɔminuā eos ut
puluerē ān faciē ventī: ut lutū
plateaz delebo eos. Et utē alij ser
mo quē p aliū pphām pdixēat
īpletus nichiloīs tūc agnoscet:
cū ad angelos rdiens dicat. Ca
cauī eos in furoze meo: et sau
cauī eos ī ira mea. Si cui aī ima
gīs ita ītelligendū vī. ut malos
potius tīsiliē atq; ī bonos salie
hijs nulus nr debeat. nō tendo:
tm cogitet salutis dispositū ui
ī distīnatiōnē bonoz 7 maloz.
Nā et a me si bn meīmi. ita dīm
est ī sermone altēo: vbi cap'm
idē alibi sup et ab auctoze positū.
et a me exposītū nichiloīs repitur.
Verū ibidem sēdm dispensatiōnē
quidē grē que ī pīti vita alijs dat.
alijs non dat. iusto quidem dei iudi
cio occulto saliē et tīsiliē ibi hijs nulq
datis est: hīc aūt sēdm vltimā ac
vaīam retributionē meitoz. Et forte
sensui huic videt astipulari extre
mū capli huiusb: quod pene quidē
oblitus fuezā. Dicens nāq; filis esto
dilē mi cap'ce hijs nulo q; ceruoz:
addidit sup montē bethel. Ner m
domo dei quod sonat bethel malū mo
tes fuīt. Ita mobzē saliens in eos
hijs nulus nō conculcat: ſ letificat:
ut scriptūa impleat que dicat. Ajo
tes et colles cantabūt coza dō lau
des. Et quidē fuīt mōtes q; sēdm
euangeliū tollit fides apta sina
pi: sed nō sunt mōtes bethel. Et ei
quicūq; fuīt bethel. mīme eos tollit
fides: sed colit. Et si pncipatus et
ptātes. nc nō et cetā nichiloīm?
btoz spūuum agmīa. celoz q; vīute
mōtes fuīt beted: ut de hijs mtelli
gam? dīm. fundamēta eiq; ī mōtibs
sāb: nō sane ib hijnulus vilīat cō
tepnendus q; supī tam excellētes mo
tes visus ē apparē: tanto angelus
melioz effīus. qīto ꝑ illus differē
tur nomē hēditauit. Quid enī. si
ī psalmo legim? mīozatū ab angel?
Neq; enī ō nō melioz qz mīnoz?
nc cōtraīa fuīt locuti aplūs 7 pphā:
q; ppe habentes eundē spm. Nam si
dignationis fuit qd mīozatus ē
non nctīs? nichil plane ī hō ma
iestati prescribi: ſ bonitati asseri
bit. Deiq; mīozatū pphā exhibuit.
nō mīozē attollens gratiā. nam

non dep̄mens: et ꝓpellens iniu
riam. Nam et mīorati na' recusat:
et mīorat ronē excusat tm causa.
Nē pe mīoratus ē qz voluit ipe: mī
ratus ē sua voluītate: et nra nēīte.
Sūt mīorāi miser fiut. Que nā per
dīcō hr̄: Prosto accessit pietati: qđ q̄
maiestati visum ē depesse. et mg̃
nr̄ aplus tractat hr̄ magnū magne
pietatis sacīmentū: ꝑ aut. cū aut q̄
modico q̄ angelī mīoratus est: vide
ihm ꝓpt passionē mortis gloria et
honore coronatū. Et hr̄ dixerim q̄ p
noie et filiudine hūnli: q̄rin spō
so eā uxr̄ sm one sponse qbꝫ maiest
tatis tuitia aptarem. Quid dico
absq; maiestatis tuitia' qn nr̄ mīr
mitatis ihorata vr̄ māsit: Hūnl' ē.
puulus est. cuprece quoz filiꝰ phibet.
tāgm frūs ex mulie': attn sup̄ mōte
bethel. at tn excelsior celis est frūs.
nō dicat excelsior celis ens vel exis
tens ꝑ excelsior cel frūs: ne qb pu
tet de illa nā dcm ee in q̄ē. qui est.
Sed et ubi pfect angel. melior nūcp
lor phibetur effrūs: et non dī na
nens vel existens melior. et q̄bus
apparet q̄ od nō mō ideo qđ abetno
est. sed etiā in eo q̄ i tpe frūs ē. oēz
sibi eminentiā vendicet sup̄ oēm
pncipatū et ptātē. sup̄ oēm dēiq̄
creaturam: utpote pmogenitꝰ oīb
creatīe. Imq; quod stultum est dei
sapientiōr ē hoībus: et qđ infirmū
est dei fortius est hoībus. Ho quidem
aplus. Nichil at nō vī erīe. si qb
etiā sapīe et fortitudī angeloz pfēn
dū dicat. idcirco infirmū et stul
tū dei: ita ergo pnīs locus sufficiēt
aptabit' vniuersali ecīe. Iam veo
q̄ ad vnā singulariā spectat aiam:
nā et vn si dulcter. sapiet: vehemēt
deū amat. sponsa ē. Cuiusq; spūa
lis i semetipo aduertere potest
qđ sibi inde ꝓfuū rideat exprīme
tū: ego vero qđ quid illud est qđ
i me de huiusmōi expīri donatiē:
corā eloquī nō vēboz. Nam et si vi
le forsitā tū fuerit auditū et despec
tabile videat: nō mea refert: qa
q̄ spītalis est nō me despiaet: q̄
minus me nō itelliget. Attn si i
aliū istud sermonē seruauero: for
te non deerit q̄ edificet' mlīs
q̄ exoratus iterū dns ispiabit.
Sponsus ecīe ihesus xr̄ dns nr̄:
qui est sup̄ oīa deus bndictus in
secula. Amē. Sermo. lxxiij.

Reuertē mgt. Liquet nō
adeē que reuocat' af
fuisse tm. idq; nō lon
ge an: q̄ppe qui diu adhuc abiet
reuocāi videat'. Intepestiua uocao.
magni vnīq amoris: magne al
teius amabilitatis mdicū est.
Qui sūt isti cultatis cultores.
amatoriq̄ tā ideffessi spectatores
negocij: quoz alterū ꝓsequit.
alterā vrget. tam iquietus amor.
Et m' quidē ut meīni mee pro
missionis trahebat assignare huic
loco tū vbo et aīe: sed ad hō ut digne
vel aliquātisp fiat xpīq adiutoio
vbis egere me fateor. Et ecce ihs
iste magis detinebat magis exp
tū. magis q̄ consciū sa et arthanū
amoris: sed nō possū officio deee
meo: nō vnis oīno votis. Prae
lū meū video et nō cuito: vob
me cogitis. Prorsus cogitis me
ambulare i magnis et mirabilibꝰ
sup̄ me. Heu qm̄ vēor ne sb̄ mde
audiā. Quae tu enarras delicias
meas: et assūis sacīmentū meū

p os tuū. Audite me. nō hoīem qui loqui trepidat. et tacē non pt. Exaudiabit forsitan ausū trepidatio ipā me q̄. magis aut vtā si proueneit eruditio vel edificatio. et forte hec lacrime pū videbunt. Reuertē aut. Diu abibat reuōtur. Quis m̄ hui⁹ rei set mūditatis sacramentū. Cui m̄ digne expleret iter et redire vbi. Quicquid lenitate vult sponsus. Pōn. q⁹ venie se denuo irrequietū. q̄ totū impleat. Quē deinde motū habē locale possit. q̄ spūs est. Aut quē postrēo vel cuiuscūq; grāe motū dabit illi. q̄ deus est. Est q̄ppe oīno īcōmūtabilis. Deinde q̄ pt capere capiat. Iob aut īterpositione sacre mystici q̄ eloquij cauete et simpliciter ambulantes. greamus more scripture q̄ nrīs vbis sapiam. i mysteio absconditā loquit. nrīs affectibus deū figuat. īmuat. notis īsensibilium rex filiū tudinibus tāq̄m q̄busdam vilioribus materie potulis ea q̄ p̄ eloquia sūt ignō et īuisibilia. dei metutibus q̄ppiat humanis. Seqūm⁹ proīm⁹ et nos eloquij tasti. q̄suetudinē. dicamus q̄ vbū dei deū sponsū aie. prout vult et venire ad aiam. et itīm dicte ea. tm̄ ut sensu aie. nō vbi motu ista fieī sentiamus. Verbi causa. cū sentit gratiam agnoscat p̄nāā. cū mō absentia quēit. et rursum p̄nāā quēit. dicens cū ppheta. Exquisiuit te facies mea. facie tuā requiram dne. Cū m̄ recurrat. Nec ei subducto sibi tam dulci sponso īterū aliquid aliud nō dico de fiducia. sed nec cogitare libebit. Restat igitur ut absente studiose requirat. reuocet abeūtem. Ita ergo reuocat vbū. et reuocat desideio aie. si ei⁹ aie. cui sēl īdulsit suauitatem sui.

Quīq̄d nō desideriū vox. Et valida. Deinq̄ desiderium pauperum exaudiuit dñs. Verbo igit⁹ abeunte. vna miteri et continua aie vox. et tenuiū desideriū eius. tāq̄ vnū tenuiq̄ riuez te. donec veniat. Et nūc da m̄ aiam quā fregit vbū sponsus īuisere soleat. cui fastidiosus ausū. cui gustus fastidium. cui stemptus oīm oriū dedecit. regelym̄ teutrant. assigno voce pia. et nomen sponse. nec ab ea petitus lotū q̄ īmanibus ē. consuetū alienū. Talē ne pe riculū loquens. Nec enī reuocat. eiq̄ absq̄ dubio probat se meruisse p̄niam. et si nō copiā. aliq̄n nō reuocasset illū. q̄ vocasset. Porro reuocatis vbum. reuertē ē. Et forte īo subtraxit se. quo audius reuocet. et teneat fortius. Nam et aliq̄n sīlabat se lōgius ireno quia hoc volebat. q̄ magis volebat audire. mane nobiscū q̄m ad vesperascit. Et alia rursum vice super mare ambulans. cū apli naufragaret et laborarent īremigando. q̄ voles p̄teire eos. nec tunc quidē istud volebat. q̄ magis probare fidē et elice p̄tem. Deinq̄ sicut aut euāgelista tabat fuit. et clamauerunt. putantes fantasma ee. Ergo istius moī pia sīlatione. p̄mo salutare dispensatione quā tunc corporalr vbū corpus intrdū exhibuit. nō cessat idetidē vbū spūs mō suo spūtali. cū deuota sibi aia sedulo actitare. Proiciens te nei velit. abiens reuocari. Nec ei h⁹ irreuocabile vbū it⁹ et redit. p bñplacito suo. q̄ visitans dilucido. q̄ subito probans. Et ire quidē illi q̄ dā mō dispensatorū. redire veō sēp voluntarium est. Utrūq̄ aut plenū iudicij. at penes rpm hoc ratio.

Nunc vero ostat in aia fici huiusmodi
vicissitudines euntis et redeuntis
vbi: sicut aut. Vado et vero ad vos.
Jte. modicu et no videbitis me: et
iterum modicu et videbitis me. O mo
dicu et modicu. O modicu longu
Pie dne. modicu dicis: q no vide
te. Saluu sit vbu dni mei: longu
est et multu valde nubi. Deuptu
utrugz verum: et modicu meritis:
et no modicu votis. Habes utrum
in pphta. Si morabit mquit fecit ex
pecta eum: qz veniet et no tarda
bit. Quo no tardabit si morabit fe
cit: nisi qz qdam meritu satis e. non tm
satis e ad votu. Porro aia amas
votis fertur trahitur desideriis: dis
silat merita. maiestati oculos
claudit. aperit voluptati: ponens
in salutari et fiducialiter agens in eo.
Intrepida itaqz et iucunda fruo
rat vbo: et cu fiducia repetit deli
as suas soluta libertate: no vocis
dnm. sed dilm. Reuele dilce mihi
dicitqz. Silis esto capree hinnulo q
cuorum in montes bether. At illud
postea. Nunc vero. sustinete modicu
qd in spiritu mee. Volo dicere. nra et hi
patres sui: quo mecu agunt in eremo.
No expedit quide: si prodar fame ut
prosim: et si profecerim vos. mea
in spiritu a solabor: si no. mea in spiritu
a me torquebor. Affuerat mihi adhuc tasse
vbum in spiritu. dico et plures. Cum
semel mihi occurrit ad me. no sentien
cu mihi aut adesse sensi: affuisse
recordor. Intrandi et presentie potui in
troitu eius. sentire nunquam: si ne
exitu quide. Ita vnus in aiam meam
venerit. quo ue abierit denuo eam
dubitem. si et qua venerit vel introierit
vel exierit. etiam nunc me ignorare
fateor: secm illud Nescio vnde veniat
aut quo vadat. Nec mirum mihi. qz spes in
dem est. Et vestigia tua no cognoscent.
Sane per oculos no intrauit. qz no est colo
ratum: si nec per aures. qz no sonuit: sed
neqz per nares. qz no miscet aeri spiritus:
nec miscet aere: si forte. Sz nec vox per fau
ces. qz no est mixtum vel haustum:
nec tactu comperi illud. qz palpabile no e.
Qua igitur introiuit. An forte nec introiuit
quide: qa no deforis venit. Nec ei e
unum aliquid ex hijs q foris fuit. Por
ro nec dein me venit. qm bonum est:
et scio qm no e time bonum. Extendi etiam
ad furtum meum. et certe fr dns vbm emi
nens: ad iecum qd meum cautissime ex
plorator dni. et nichilo minus inuenit
tum est. Si foris asperi ex ame. exteri
meum speri illudere: si intus etiam ipsum
iteius erat. Et ignoui quide verum
ee quod legera: qz in ipo viuimus. mo
uemur et sumus. Sed ille bts e i quo
ipm est: q illi viuut. qui eo mouent.
Queis igitur tu ita sim o mo iuestiga
bilis vie eius. vm adee nos: Viuus
et efficax est: mox qz ut intus venit. ex
pgefecit dormitante aiam meam:
monuit et emolliuit ea: Vulnerauit
cor meum qm durum lapideumqz erat.
et male sanum. Cepit quos euelle et des
truere. edificare et plantare: rigare arida.
illuminare tenebrosa. clausa reserare.
frigida inflammare. recta nitere mitare pua
in directa et aspera in vias planas: ita
ut benedicat aia mea dno. et oia q mi
me sunt nomini sco eius. Igitur ita intrans
ad me aliquotiens vbi sponsus. nul
lus unq indicijs introitus sui in
tescere secit. no voce. no spe. no itessu.
Nullus deinq sus motibus aperiri e mihi:
nullus unq meis sensibus illapsus

penetlibus meis. tm ex motu cordis
sicut prefatus su ītellexi pnīam eius. et
ex fugra vitiorum. carnaliumq; pressi
one assertum adūti potentiam vtutis
eius. et ex discussione siue rdarguatoe
oculoz meoz admiratus sum. psidi
tate sapie eius. et ex qtulatuq; emeda
tione morum meoz exptus sū bonitatem
māsuetudīs eius. et ex rfortioe ac rno
uatione spūs mētis mee id e mteioris
hoīs mei prepi utriusq; speiē decoris eius.
et ex structu hoz oīm sil expaui mul
titudīne magnitudīs eius. Dex qz hec
oīa vbi abscessit vbū quodā aliud la
guore torpentia proinde et frigida
iacē mapuit. ac si cacabo bullēti sb
traxeris ignē. et hoc m signū abscessionis
eius. tristis fit natē est aīa mea donec
itm rueciat. et solito rectalescat coz
meū mē. ne. idq; sit rūersionis mdi
tū. Tale sane exprimētū de vbo hīs.
quid mīr si et ego m vsurpo vocem
sponse ī rūocando illud. tum se absen
tauerit. q et si no equali. sili tm desideio
feroz. ffateoz failiaē m eit quo adhuc
eo pro vbi rūocatione. rūocationis
vbū. qd vtiq; rūtere ē. Et quotiens
clabet. totiens repetet ame. nc cessabo
clamitare. qī post tergū abeuntis ar
denti desideio tozdis ut redeat. red
dat m leticiā salutaris sui. reddat m
scīptm. Dico vobis filii. nil miseri a
liud libz. dū no presto est. qd solū libz.
Et hoc oro ut no vacuū vitat. si plenū
gratie et veitatis. more vtiq; suo. sic
hei et nudius tertius. In quo m filitudi
nē corpee et hūmli exhibitū iri pos
se vidēt. cū veitas. corpee oculos ha
beat. grā. hūmli hilaritate. Utiq; res
nata m. et veitatē attestare no possit.
grā at cui noli. Alioqī sine altero nō
visitatio plena no eit. cū et illius se
ueritas absq; hac onerosa. et huius hilari
tas absq; illa dissoluta possit videri.
Amara e veitas sine dimēto grē. sicut
absq; veritatis freno leuis et nescio
modū. plenūq; et insolens ipa deuotio.
Cm multis no pfuit gratā precipisse.
pro eo qd ipamentū de veitate piter
no acceperūt. Ex hoc ei plusq; oportuit
placuē sibi tm. dū verā veritatis no
stā obtutus. dū no respexerūt ad ea
pree maiestate. magis at se totos hu
mili leuitati hilaritatiq; dederunt.
In frm est ut miqua puam exultare
voluerāt gīa puarent. quibus vel seo
dm potuerit. Cuites ergo discite qd
sit seruire dno ī timore. et exultare ei cū
tremore. Dixeat deīq; stā aīa queda
ī habūdantia sua. no movebor ī eternū.
cui subito sensit auīsa a se facē vbi.
sed no mo motā. sed etiā conturbatā.
et sc ī tristitia dixerat opus fuisse sibi
cīmunē qde deuotionis etiā pondē veri
tatis. Ergo no in sola gratia pleitudo
gratie est. si nc ī sola quidē veitate.
Quid prodest scīe q te oporteat fa
cē. si non detur et velle facē. Qd
si velis quidē. et mūme possis.
Quotos exptus sum agnitores ve
ritate tristiores. et io magis q ia
confugē ad ignorātie excusatione
non lateret. scientes et no facientes
quod veitas hortatet. Que cū ita se
habeant. neutrū sine altero sufficit.
Dauid dixit. non expedit quoq; Dn
o scīm. Scienti inquit bonū et
no facienti. pcm est ei. Ite seruus
sciens voluntatē dni sui et no fa
ciens digna. vapulabit multis at
istud pro pte veitatis. Vtro gratia
quid. Scriptum est. Et post hec

cellā mtrouit ieū sathanas Judā
loquit. qz accepto mune gratie. qa
i veitate nō ambulabat aī veitati
mgrō. vel poculs aī mgrā veitate.
drabolo lonī m se dedit. Audi adhuc.
Cibauit illos ex adipe frumenti.
et de pet melle satiauit eos. Quos.
Inimica dnī mētis fuit ei. Quos mel
le cibauit et adipe. hij mētis fuit ei
frī inimica. qz veitate grē nō uix
erut. Deiqz alibi habes. Filij alieni
mentiti sut m. filij alieni iueterati
sut. et claudicauerūt a semitis suis.
Quid ni claudicaret. vno grē pede
stanti. et nō apponētes veitatem. Est
ergo tps eorum i seculo. sicut z pncps
tpoz. qui et ipe i veitate nō stetit.
q fuit mendax ab mitio. Ideoqz audi.
Vidisti i decore tuo sapiam. Nolo de
core. qz m sapiam tollat. Queis qb
ille tā noxiis tamqz pniosq decor tuꝰ.
Adhuc forte sme intellū eis. Planius
audi. Pmatus. pruus. Nō culpam q
donū. sed usum. Deiqz si aduasti. nō
i decore. sed i decore suo deus e ille qui
disse sapiam. Et ni fallor. vnus ange
li ait qz decor. pa est. Quid ei vel hoc
vel ille absqz sapia. n rudis deformis
qz materia e. Ea ergo ille nō mō for
tus q et formosus fuit. sed vidit ea
cū fert suā. vt nō sit aliud. i decore suo.
qm i sua sapia vidisse sapiam. Ple
nus in causa est. Qz od sibi sapiens
fuerit. qz nō dedit gloriam deo. qz nō
tulit gram pro grā. qz nō sdm veri
tate ambulauit i ea. sed ad suā voluī
ea voluitate. istud e aut ea vidit.
Imo istud e qz eam vidit. Etsi sit ha
bei vide est. Et si abrahā ex opibꝰ
iustice iustificatus e. hz gloriam.
q nō apud deū. Et ego. Non ergo i hu
to iam vidi. qz qd habeo n apd deū.
Nā qd nā vidi. qm qd ex deo exu
lat. Quid morde. n puto uite.
Ita nichil vidio. n alienato a deo e.
De q sapietes estis i oculis vestris.
et coram vobismetipis prudentes.
De vobis dr. Vbi sapiam sapieti
um et prudentiā prudentiū reprobabo.
vidistis sapiam. qz sua sapia vidi
dit eos. Quid nō vidisti. q z ipi
diti sut. An nō veo perditi sut.
quos nesat deus. Vorro ut v
gines fatue quas quide nō alu
unde fatuas puto. n qz dietes
se esse sapientes stulte fē sut.
Hec iam audie hnt a deo. nesao
vos. Et ite. illi qui gratiā nuā
culorū ad suā vsurpauerunt
gloriā. nichiloiq auditui sunt.
qz nō noui vos. ut liquido ex
hijs claresceret. gratiā nō pdesse
vbi veitas non e m itentione.
q obee magis. Et quide penes
sponsum vtraqz res. Deiqz grā
et veitas p ihm xpm frā est.
aut iohes baptista. Si ergo vna
quis hyaz fine altea pulsauerit
ad ostiū meū. dns ihus. qui est ver
bū dei. aie sponsus. mirbut sane no
tāquā sponsus. q tamqz iudex. ab
sit. Nequaqz fiat hoc. nō mirer iui
dicio eū q suo suo. Intret pastius.
intret iocundus et hylaris. maturq
tri et serius mirer. q seueciori quoda
veitatis vultu i me dū isolentiā
depmat. purget leticiā. Intret qi
hinnulq saliens. qi caprea circumspect.
qui culpā dissilendo trisiliat. penā
miserando rspiciat. Intret qi dicēs
de mōte bethel. festinus et splen
didus qi procedens a pre. suauis
et mitis. qui nō dedignatur

dna et sponsus fiei aīe quēnūs
sc̄i sit sup̄ oīa deus bn̄dictus i
scula. Amē. **Sermo. lxxv.**

In lectulo meo q̄sui per
noctes: quē dilexit aīa
mea. Non ē reūsus spo
sus ad vocē: et votū reuocantis.
Quāe: Ut desideriū cresceat: ut pre
betur affectib: ut exerceat amoris
negociū. Sane ergo dissilātio est:
nō indignatio. Sed sup̄ est ut quēat:
si forte reperiatur quesitus. q̄ vōtus
nō venit: dicente dn̄o. oīs q̄ queit
inuenit. Vocro vbū reuocationis tlē
ē. Reuerte dilecte mi assimilare capree
hinulo q̄ cruor. ad quā vocē cū nō
est reūsus vtiq̄ ob illas causas
q̄ dēe sunt: hinc ista q̄ amat frēm cu
pidior. mox sese ad requirendū tō au
ditate dedit. Et p̄mo q̄dē quē illi
in lectulo: ꝑ mūme inuenit. Surgā in
quit ciuitatē: id et credit p plateas et vicos: et nō occurrit neq̄
appet. Interrogant quiq̄ forte occur
rerūt: nichil certe reperitur.
Neq̄ via vnius aut vnī⁹ noctis
q̄sitio hꝰ: et hꝰ frustratio: cū dicat ista
q̄ q̄sui p noctes. Quid hꝰ desi
derij est. et ardoris. ut surgens de noc
te. publicū nō erubescat. p curras
ciuitatē. p cōnectes palā et passim
de dilēto: atq̄ a vestigandis scitis
eius nulla valeat ratione auti
nulla ꝑpedi difficultate. nō tepes
cine retmei amoris quietis. nō spo
se verecundia. nō vel horre nocturno:
et tm̄ i hijs oībus frustrata ē vsq̄
adhuc a desideio cordis sui. Quare:
Quia nolit sibi p̄mat hꝰ et diuturna
fraudatio. tedioz nutrix. fuscitatio
nū fomes. impatie fax. nouerca amo
ris. mr desperationis. Si adhuc
dissilatio est: nīs est molesta. Esto
q̄ pie vtiq̄ ītera fiāt dissilatiōes.
donec adhuc in sola vōcione seu re
uocatione resideat: nunc veo cū queut
et ita reperit. quid ia conferre potest
dissilatio: Si de carnalibus sponsis
et ipozū pudendis amoribus ques
tio ē sic ibi alius supfluos plusisse vi
det: sicut illos alia contigē quam mea
nō mouet: ipī videāt. Si aīa cū
quēntiū dīm mētibus z affectibus
pro q̄ntulocūq̄ posse meo rndē et
satisfacē me oportet. eruendū sane
de scriptura sac̄ mā se vitā habere
confidit. eo vitale aliquid q̄ spūta
le: ut edant pauperes et saturent
et viuet corda eoz. Et q̄d ta cordiū
vita: q̄m dn̄s meus ihesus de quo
audebat q̄ eo viuebat. q̄ cū x̄s apparu
erit vita nra et vos apparebitis cū ipo
in gloria. Ipe ergo ad mediū veniat:
quo et nobis venīre dici possit. medio
q̄ at vrm stetit quē vos nescitis: q̄mq̄
nescio quo non sciat a spūalibus sponsis spūb: q̄ tm̄ ita i spū profecerit
ut possint dicē cū ꝑpha. Spūs ante
faciem nram x̄s dn̄s: et cū apl̄o. Et si
cognouimus xp̄m secm̄ carne: sed nunc
iam nō nouimus. Hone ib ē quē sponsa
q̄rebat: Ib vē et sponsus: z amans
et amabilis. Ib iḡm vē est sponsus.
sicut cnō eius vē est cibus et sāguis
eius vē est potus: et totū quod de
ipō est vere ē: q̄n ipe est nō aliud
sane q̄m ipa veritas. Verū ib spon
sus quid ē q̄ od nō inuenit: q̄sitq̄.
cū requirat tam studiose: impigre.
nunc quidē i lectulo. nunc veo i ciuitate.
aut etiā i platcis vel viis: ipe at
dicat. q̄rite et inuenietis. et q̄ queut
inuenit: Ipha quoq̄ loquat ad eum:
bonus es dne aīe quēnti te. Et ite.

sīm̄ ysaiā. Quēite dīm̄ dū tuēni pt̄. Et quōmō ip̄lebunt scripture. Negāt ei q̄ li ḡdiat quēnq; vna ē ex hijs q̄b; npē aūt. Quēretis me: et nō iuēie tis. Sed attende tres ē causas q̄ itēz occurrūt. et quēntes frustrā solent. tū aut vīz nō i tp̄e q̄uīt. aut nō sicut oportet. aut nō vbi oportet. Si ei ome tp̄s aptū est ad quēndū. aut ergo dic ppheta illud. quod iam meōzaū. quēite dīm dū tuēni pt̄. Erit absq; dubio cū tuēni nō poterit. et ō addit. ut iuocet dū. pe ē. qm̄ suū est iā. nō pe sutm̄. A quo ei tēn rq̄ret. Audiri i quit aur uabi omē genu. z cetera. Per m̄ tuēi et ab ipijs q̄b vltoreb angelī arce but profō et tollent. ne videant gloriā dei. Frustr erā clamabīt. Falue v gie. mime. prius iā ad eas exit. clau sa ianua. Sibi proīm dīm putent ille. q̄retis me et nō inuenietis. Letm̄ nr tp̄s acceptabile. nūc dies salutis sūt. tempo plane quēndi et iuocandi. qn̄ plerūq; et anīq; iuocetur adee sentit. Audi deūq; quid polliceat. An tēpm̄ iuocetis me: ego dicā. ecce ad sum. Per latuit benignitas hr et fa cilitas tempis q̄d nūc est. illū q̄ m psalmo loquit. Desideriū pauper exaudiuit dīs. et ppāratiōnē cordis eoz audiuit auris tua. Et sīc bona opa q̄rit deus. ergo dū tempus hz̄emus aplius moītis atq; ecce. opem bonā ad oīs. Dñs. Sert quia dīs apte. p̄nūciat venire nocte. qn̄ neō pt̄ opāi. Tu ne aliud ad opan dū quod bonū ē. ad q̄rendū eū ptur eb. Et ubi tp̄s i seculis venturis. pt̄ hoc quod ad sticaut t deus i q̄ vēor det tuū. Est ō dies salutis. quia i hijs npe deus rex nr̄ aīs sēla opa tuis est saluare i medio terre.

Ita et i medio geheme exspectato salutē sua frā est i medio tre. Quā ubi sopinas prouenturā me ardores se pīnos facultate venīa promerendi. aū iam finierit tempus misendi. Non relinquit t hostia pro pīs. mortuo i pīs. Non crucifigit iam filius dei. mortuus ē semel et iā non moritur. Nō dndit ad mseos sanguis q̄ effusq ē sup terram. biberūt oēs patres tre. Nō ē quod sibi vendicet ex eo deōnes ad restringendos fores suos. ñ nec homes socij deonioz. Semel illo dndit nō sanguis. ñ aia. et hoc pozito q̄ i terre erat. vna illa visitatio q̄ tur fra est p̄ nīa aie. cū corpus pen det ex aīe sr̄e. Sanguis adam nrigauit. sanguis infudit tre. et i ebauit eā. Sanguis que sunt in tra et q̄ in celis pacificauit. nō aut̄ et que apud inferos. in q̄ sel illo ut dixi aīa eius exau rit et fecit ex pte redēptionem. ne vel eo momēti vacaret opa pietatis. ñ vlr̄ non adiuet. Ergo nūc tempus acceptile et aptū ad quendū. i quo plane q̄rit iuenit. si tm̄ vbi et vti oportet querit. Et hoc vna causa q̄ ipedit pt̄, ne iuenīatur sponsus a quen tibus se. nō non q̄rit i tp̄e opor tuno. Et nō ea i pedit sponsam. nēpe iuocante et quērentem i tp̄e. Sed ne illa quidē cū te pide ac negligent aut pfic torue querit. nā corde arden ti et animo infatigabiliter q̄rit. plane ut decet. Restat ut de tua videam. ne vīz vbi nō decet q̄rat. In lectulo meo p̄ nocte quē dilexit aīa mea. In forte nō i lectulo quēndo erat

sed ī leō: quippe cui orbis angus
tus est. Sed nō horreo lēulū: qui
nouī puerū. Puerus deiq nobis
natꝰ ē. Exulta tu et lauda habitā
tio syon: qꝛ magnus ī medio tui sanc
tꝰ isrl. Et isdē dns in syon apud nos pue
rus: apud nos infirmꝰ refugium ē.
Ex vno latere: ex altero et leulo iace
bimꝰ. An nō leulus tumulus? An nō
leulus pspiū? An nō leulus uterꝰ
vgīnis. Neq; ei magni pris uterus
leulus est. sed leus magnus: de qo
ad filiū ex utero iquit an lucife
rū genui te. Quinq; ne leus quidē
forsitā digne cēsendus sit uterꝰ
ille: q regenas populus q̄ iacetis
ē totus. Manens ei in pre: regit
eū pre vniuersa. Denicq nō iacere
sed sedē ad dexteram patris filiū: fides
īdubitata hz. Et ipē celū sibi sedē
ee nō leum plybet: ut suas illuī
ī suis id est in supis nequaqm
solacia habere infirmitatis: sī
patris insignia. Merito pmī spōsa
ponens leulū. dicat suū: qꝛ ome
qd infirmū est dei nō de proprio ee
illi manifestū ē: sī de nro. Ex nobis
assūpsit que pro nob sustinuit.
nasci. lactari. mori. sepeliri: mea
ē mortalitas nati. mea infirmitas pas
sui. mea expiratio crucifixi: mea
sepultura dormitio. Que poena tūsi
erūt: et ecce noua fiūt oīa. In lecta
lo meo p noctes q̄siui q̄ diligit aīa
mea. Quid in tuo q̄rebas: q̄ se ia
ī suo recepat? Non videras filiū
hoīs ascendentem ubi erat prius?
Jam celū tumulo permutat et sta
bulo: et tu illuī ī tuo adhuc leulo
q̄rebas? Surrexit: non est hic. Quid
q̄rebas ī leō forte. ī leulo magnum?
Manifestatus ī stabulo? Introiuit in
potestatis dnī: deorsū induit
fortitudinē: et ecce sedet sup cherū
bym. q̄ sub lapide iacuit. Ex hoc iam
non iacet. sed sedet. et tu tūc iacē
ti subsidia paras? Sine ut absolu
tior ueritas sit: aut sedet iudicans.
aut stat adiuuans. Sic vos o boe mu
lieres. cui nā q̄so exhibebis?
et tui aromata pigmentis. et paratis
unguenta? Si scietis q̄ntus iste sit.
q̄ q̄m sit mīt mortuos lib: mortuus
iste q̄ unge pgitis: vos forsitā petis
setis ab eo potius ungi. Nōne iste
est. que unxit deus suus oleo letitie
p consortibus suis? Bti erutis vos
si gloriā potueritis reutentes: et
dicē. quia de plenitudine ei nos
accepimus. Et nūc eo frm est ita.
Nam reuera unctē remeant: q̄ unc
tē venerat. Quid ni unctē. tā leto
nūcio noue odorifereq; resurrectois?
Quām speciosi pedes euāgelisantiū
pacē: euāgelisantiū bō. Quisse ab ā
gelo opus factum euangeliste frē q̄
aplē aplo sūi: dū festinant ad ānū
tiandū māe nūiam dnī: dicit. To
dore unguentoꝝ tuoꝝ currimus.
Ex tuis ergo et deinceps fruste ihō
q̄situs ē sponsus: qꝛ et si agnoueāt
eum etiā secūm carne. id ē secūm car
nis infirmitate: sed nunc iā non
nouit. Deiq q̄situs est postmodū
a petro et iohāne idēdē ī sepul
chro: et minime inuentus. Unde tu u
trū ne apte et ipetenter q̄sq; hoc dice
tur q̄uerit. In leulo meo q̄siui que
diligit aīa mea: q̄siui illū et non
inueni. Flē pe utia ad prem cito q̄ nō
eat ex pre pris p gloriā rsurrectio
nis oē infirmū se exuit: accipit
potentia et induit lūce sicut ves
timēto: in q̄li nimirū gloria et ornā

decrut eū p̄nū aſp̄tibus p̄nūtū. Pulchre veō ſponſa nō que diligo ego. ſed q̄ diligit aīa mea ītuit. qđ vē et p̄ē ad ſolam p̄tmeat aīam illa dilō qua aliquid ſpūalit diligit. vbi gra. deū. ā gelū. aiam. Sed et dilige iuſtiā. veritatē. pietē. ſapiam. virtutes q̄ alias eius modi ē. Nā nō ſoz carnē quippiā diligit vel potius appetit aīa. vbi gra. cibū. veſtimētū. domū et q̄ eiuſmōi ſunt corpalia ſiue trena. carnis potius q̄ aīe amor dicendus eſt. Et hoc p eo q̄ ſponſa mīm vſitate. quod nō mi nus p̄prie aīam ſuā ſponſu diligē dic. mōſtrans p̄oīm ſpūtū ee ſpōſū. et a ſe non carnali ſ ſpūali amore diligi. Et p̄ bn noctes eū ſe q̄ſiſſe ait. Nā ſi iux paulū. q̄ dormiūt. nocte dormiūt. et q̄ ebi fuit. nocte ebrij fuit. ita ut opīor nō abſurde dici pt. q̄ qui ignorant nocte ignorat. ac p hoc qui q̄rit. nocte q̄rit. Quis ei q̄rat. quod palā hz. Porro dies palam facit quod nox abſcondit. ut repiab ī die qđ ī nocte q̄ſierab. Nox ē itaq̄ donec queāt. ſpō ſus. q̄m ſi dies eet de medio fiet. et mīme q̄rēt. Et de hoc ſatis. n̄ forte nūo ſitas hoc noctū. adhuc quēndū aliq̄d ſignet. q̄ nō nocte ſ noctes q̄ſiuit. poſuit. Et m̄ vi ſi tu melius nō habes tibi īm poſſ rō reddi. Hz mūdū iſte noctes ſuas. et nō pauceas. Cui dico. q̄ noctes ſuas hz mūdus. cui pene tpe toto ſit nox. et totus ſemp vſet in tēbris. Nox ē iudaica phidia. nox ignorātia paganoz. nox hēreticoz pūitas. nox etiā catholicoz carnalis aialis ve ſapiā. An nō nox. ubi nō p̄ſpiūt ea q̄ ſunt ſpūs dei. Sed et apud hēreticos vel ſciſmatichos. quot ſecte. tot noctes. ffruſt p has noctes iuſtiae ſolē. et lumē q̄rit veritatis id ē ſponſum. q̄ nulla ſonetas luci ad tēbras. Sed dicat aliq̄s. qđ nō ſit tam ſtulta tam ve cerua ſpoſa. ut q̄rat lumē ī tēbris. q̄rat dilm. q̄ apud ignorātes et q̄ non diligit eū. q̄ vō ſe p noctes nūc q̄rē dicat. et nō potius q̄ſiſſe. Non aut q̄ro. ſed q̄ſiui p noctes q̄ diligit aīa mea. Et ē ſenſus. q̄ cū eet p nulla ſapiebat ut puella. cogitabat ut puella. et q̄rebat veritatē vbi nō erat. er rans et nō inueniens. nux illud ī p̄b. Erra ui ſicut ouis q̄ perijt. Deinde ſe mōſtrat q̄ ſtulta tūc ee cū q̄ etatem bene alle ac puellam ſenſu. ſi tm ita conſtruas. In lectulo ſuo audiūs exiſtens vel iacens. q̄ſiui q̄ diligit aīa mea. Nō q̄ſiui ī lectulo. ſ ens ī lectulo q̄ſiui. hoc eſt cū adhuc infirma. et tenella foret. et oīno mīme ydonea ſed ſponſum quocūq̄ tret. ſed ad ar dua et excelſa ſublimitatis illius. tandē ī multos q̄ agnoſcēres deſideū meū dicebat mi. Ecce hic eſt xp̄s. ecce illuc eſt. ſed neq̄ hic neq̄ illuc erat. Inuēdi at. et nō ad ſpiciēdā m̄. nā q̄ppius accedi et explorauī diligēti. eo cuiuſ cuiusq̄ ignoui veritate ap eos mīme ee. Quesiui eū et nō iuei. et deprehendi noctes q̄ ſe die mētē batur. Et dixi. Surgā et circuibo p vicos et plateas. q̄rā q̄ diligit aīa mea. Inuenere vel nūc q̄ tacet. q̄ dicat ſurgā. Pulchre oīno. Quid ni ſur geret. agnito de reſurrectiōe dilecti. Certū o beata ſi cōſurrexiſti cū xp̄o que ſurſū ſunt oportet ſapiās. neq̄ deorſū ſ ſurſū q̄rās xp̄m nūc eſt. vbi ſedet ī dextera p̄ris. Sed circuibo aias ciuitatē. Ad quid. Incertus ipſi ambulant. Iudeis iſtud relinq̄tur. q̄bus p̄ius eoꝝ p̄pheta hoc vaticinatus ē. q̄ fame pa rient ut canes et circuibūt ciuita tē. Et ſi mroicis mīcitate ſēm p̄pheta aliū. ecce attenuati ſume

quod vtiq; nō eet. si ea fuisset pan' vite. Surrexit de corde corde tre'; et sup tram nō remāsit. Ascendit aut vbi erat prius; nā q descendit. xpē est et q ascendit: panis vnus qui de celo descendit; nō sane alq; qm idem xpē sponsus ecte; q est bn deus i scla. Amen.

Sermo. lxvi?

Per vicos et plateas q̄ q̄ diligit aīa mea. Adhuc ut puula sapit. ponto arbitra ē egressum de tumulo publicū mox petisse. ut soluto doc̄et pl'os ac sanaret infirmos. et ut manifestarent gloriā suam i isrl; si forte r̄pent resurgēte de morte. qui se receptuos p̄mittebāt dīdente de cruce. Verū ille pfecerat opus qd sibi dederat pat' ut faceret; qd sane ista itellexisse debuerat. vel expte pendentis; illa sc̄ñ lucē exspirans aut. Consummatū est. Non erat iam qd se de nuo crederet turbis; que nō sic forsitā erant ī eū crediture; et festinabat ad p̄rem. q sibi diceret. Sede a dextris meis; donec ponā inimicos scabellū pedū tuorū. Sor tiq; nēpe atq; diuinus eū exaltatus fuerit a tra; diā eḡet ad scīpm. Ista at p vicos et plateas quēdū plitatē. frūendi auida; si ignara misterij. Itez ergo frustratā r̄pet dicens. Quesiui illū et nō inuēi; iuxta finē ī plētur q̄ dixit; q̄ vado ad p̄rem et iā non videbitis me. Dicat forsitā ista. Quo ergo credant ī eū. q̄ nō videbunt; Cui fides ex visu fit; et nō potius ex auditu. Quid magni ē credere qd nō videris. et tuis nō negare oculis fidem. quid laudis mereturr. Sed si qd nō videmus speām p p̄mia exspectamus; et pena meritū est. Bti denīq; q non viderūt et crediderut. Deinde ut nō euacuet' meritū fidei. subducat' visu; dans vtuti locū; etiā et tempus est. ut iā m suū sese rapiat. Queris m quod suū; In dextera p̄ris. Nec ei rapinā arbitrat' ee se eq̄lē do'. cui i for dei sit. Ergo is vigeti sit locus; i q eius oīb ītuita. ppul sata videat'. Sedeat sane iux nō inf': ut oīs honorificent filiū sic honorificant p̄rem. In hoc appebit equalitas maiestatis. si nec inferiore p̄re. nec posteriore subsperetis. Absit istā meritū nihil horū adiuat; ß q ebria p amore illat q̄ discurrens; queāt oculi. q iā oculus nō contigit sed fides. Nō ei existimat xpm aliē oportē itrare i gloriā suā. n pius resurrectionis gla palā mūdo inotescente sfuturū ipiens; et exultent fideles. et gloriet' discipuli. pli quidē'. demūq; ab vniuersis glorificet' xpē; cui ex p̄na r̄surgentis. victus dederit veīas p̄rētis. Callens o sponsa. oportet q̄dē hec fieri; sed in tpe. Nunc vero meritū videne forte id dignū magis et supne cōsentaneū iustitie sit. si nō det' sanctis rubus. et margarita porcis; si non potius sed in scīptura tollat' ipius ne videat gloriā dei. si nō fraudetur fides meritō; q̄ tuc sane p baaor ee dimonst' cui credi qd non vi. si penes xpm fuer' dignis. qd occultat' indignis; ut q̄ in sordibus suis sordescat adhuc; et iusti iustificent' magis; si nō dormitent p tedio. celi et celi celoꝝ tabescat; a fundam' ab exspectatoē finis. Etiā si nō xpe p̄ opus diuinus iam frustret' a desiderio cordis sui; si nō demū vnigenitus vlt' ab itroitu

gloue sue quod vel solū indignissimū
est aliquatenus retardet. Quāta puma
estimanda sit glā quātacūq; mōlium ꝛ
ut ab ea q̄ ea pē sue ab ēterno pamē.
debeat eū vel ad modicū retinē. Adde
qđ nulla ratione ī longius ꝓtrhi de
tet. ipi filij petitionē. Quā dicā
petitionē q̄ras. Nēpe illā quā dicat.
pr̄ clarifica filiū tuū. Qđ tm eū petis
se sensisse. nō ut supplicē. sī ut pfectū.
Libē petit. qđ m ꝑtate petentis ac
cepe est. Ergo dispensatoria filij pe
titio est. non nūa. Quippe donātis
cū pē. q̄ a pē acceptū. Vbi et hoc
dicendū. q̄ nō solū pr̄ clarificat filiū.
sī et filius clarificat pr̄em. ne qđ
dicat filiū maiorē pē. qui a pē
clarificet. cū et ipe clarificet pr̄em.
ducere filio. pr̄ clarifica filiū. ut filius
tuus clarificet te. Sed forte adhuc
submittēdi putes filiū qđ q̄ ī glo
riis videat a pē recipe claritate.
quā demū pr̄ refundat. Audi q̄
non est ita. Clarifica me iquit pr̄
claritate quā habui. priusq; mundus fi
eret apud te. Si ergo claritas filij nō posterior
ē. utpote q̄ ab ēterno ē. ex equo se clari
ficat pr̄ et filius. Et si ita ē. vbi pr̄
ꝑmatus. Equalitas profecto est.
vbi coeternitas est. et vsq; adeo eqlis
tas. ut vna sit claritas amborum.
sic ipi vnū sunt. Vn m videt. dice
do rursum. pr̄ clarifica filiū. nō
sane aliud petē qm̄ se clarificari.
īquo et p quē. non prius ꝑcuden
bio clarificet. Et rursū accepa pē. Et
clarificaui. et itm clarificabo. Que
quidem ipa responsio. nō pua
filij clarificatio fuit. Etenim habū
dantius ad fluenta iordanis augus
tus q̄ clarificatus dimittit. testis
testimonio. et columbe designatione.
et prius voce dicentis. Hic est filius me⁹
dilectus. Sed et ī monte cora ebus dis
cipulis nichilo⁹ magnificentissime
clarificatus est. tū voce eadem de
nuo ad se celitus delapsa. tū illa mi
ra atq; eximia trāsfiguratione corpis
sui. tū etiā ꝑplures attestatione duoꝝ.
q̄ ibidē cū eo apparuerūt loquentes.
Sup est ergo ut iux promissum prius
sel adhuc clarificet. eaq; erit plenitudo
gle. cui nō q̄at amplius addi. Sed v
bi illa dabitur benedictio. Nō em
ut illa suspicat est ī plateis vel vi
cis. nī forte ī illis de quibus dr. Pla
tee tue ihrlm sternent auro mundo. ⁊
p oēs vicos tuos alla cantabr. In
quibus vrica illa recepit a pē filium
claritate. cui nō filius poterit inueni
ri ī celestibus quidē. Cui ei aliq
angeloꝝ dicm est. sede a dextris mis.
Nō mō aut de nūo angeloꝝ. sī nec
de supiozibus quidē reliquis troꝝ
ordinibus q̄b ōmo reptus videbis
ē ad capescenda sue excellentē hāc
gloriā. ad neīne prorsus illoꝝ
frā ē vox illa gloue singulāis. nei
ni vocis in se efficientiam expri
ē datū. sue throni. sue dnāciones.
sue dnationes pncipatus. sue po
testates. Profecto desiderat ī eum
prospice. nō se illi ꝛpare ꝑsumit.
Igit dō meo singulāit a dō et
dcm est et datū ē sedē a dexteris
gle ipi⁹. utpote ī gloria coequalis.
ī eternā sbstāciali. pro gnāciae filii
maiestate. nō dispāi. et inūe nō pos
teioꝝ. Ibi q̄ quit iuuiet. et videbit
gloriā sponsi. nō gloriā q̄ vnius
ceteroꝝ. sī plane gloriā q̄ vnigeni
a pē. Quid faciēs o sponsa. pu
ta poteꝝ seq̄ eū illuc. aut te īgere
audes vel vales huic tam sō ar

rtymo. mmag archano sauazio. ut filiū impie et prem̄ itueaīb ifilio. Nō vtiq. Vbi ille ē. tu nō potebeneē mo. veies ar postea. Age tū. seqre. qre. nr te illa īaccessibilib claustas vel sb limitab a quēdo deterear. ab ineūdo despet. Si potē credē. oīa possibilia sunt credenti. Pe ē miquit vbū i ore tuo. et i corde tuo. Crede et iueisti. nā credē iueisse ē. Nō rū fideles xpm habitāe p fidem i cordibus suis. Quid ppriis. Que pre ergo secura. quē deuota. bonus ē dns aīe quēm se. Quē votis. seqre actibus. fide iueni. Quid non iueiat fides. Attingit i accessa. deprehendit ignota. Prehendit imensa. apprehendit nouissima. ipam denigr etnitatē suo illo vastissio sinu quodā mō circudut. Fidem dixeī etnā btaz p trinitatē. quā nō itelligo credo. et fide teneo quā nō capio mēte. Sz dicit aliās. Quō credet sine ptōre. cū fides ex auditu sit. auditus aūt per vbū ptōis. Deus hō puidebit. Et ecce iā presto sunt q̄ nouā sponsam celesti nuptura sponso de q̄bus oportet istruat et insoīmēt. fidem doceat. formā pietis ac rligois tōat. Audi nāq; quid adiuuat. Inueneūt me vigiles q̄ custodiūt ciuitatē. Quis vigiles hui. Nempe illi q̄b saluatoī suā. btos pronūciat. si cū veneīt iueneīt vigilātes. Quīn boni vigiles. q̄ nobis dormientib. ipi pugilat. si qī rōnē pro aiabus nris reddaūt. Quīn boni custodes. q̄ vigilātes aīo atq; i orōibus pnoctātes. hostiū isidias sagaciē explorant. antrupāt. silua maligōciū. deprehēdūt lacos. eludūt tendiculas. rūaatula dissipant. machiāmēta frustrāt.

Hij sūt fīm amatores et ppli xpi. qui multū orat pro pplo et vniuersa sācitate ihrlm. Hij sūt q̄ multū sunt solliciti. q̄ p sibi missis ouibus dni cis cor suū tradūt ad vigilandū diluculo ad dnm q̄ fecat illob. et i contēplū altissimi deprecabunt. et vigilāt et deprecant. scientes suam īsufficiētiā i custodienda ciuitate. Et q̄ nisi dns custodierit ciuitatē. frustra vigilat q̄ custodit eā. Dorro cū dns ita pcipiat. vigilate et orate ne intretis in temptationē. liquet q̄ absq; diuīo hui ex acto fideliū. studioq; custodū. non pt ee secura ciuitas. nō sponsa nō oues. Horū differiaā queub. Dnū sūt. Ciuitas ppr collocōnem. sponsa ppr dilōnē. oues ppr māsuetudinē. Dis scie hoc sponsam qd ciuitatē ee. Didi iquit ciuitatē sanctam ihrlm nouā dn̄dentē de celo a deo patre. tāquā sponsam ornatam viro suo. Idepndē et de ouibus liquido appebit. si cordeub. primo ille custos. petrū loquor. cui sibi p. oues cōmittent. qm̄ attente sil de amore cōmotus sit. Qd vtiq; tanta tuasapiens creditor nō fecisset. si nō se sentiet sponsū. id sibi vtiq; ex itio arridente ascia. Audiet hāc sponsi. si tm̄ aīet. ac paulo dixi aīet. amantissimus sponsus oportet. q̄ priuilegio tāte familiaritatis donat. Nec otiose tociens repetitū est. petre amas me. i. musice animi. Et ego quidē id significatum puto. at si illi dixisset ihs. nisi testimoniū t̄ phibente conscia q̄ me ames. et valde pfecte eque ames. hoc e plus q̄m tua. plusq̄m tuos. plusq̄m etiā te. ut hmōi repetitionis mee nūs īpleat. neq; fusa prius curā hanc. nr te mittas de ouib

meis: pro q̄bus sanguis uris me⁹ effusus est. Terribilis ꝑmo⁹. ꝙ q̄ post fut etiā impauida quozumus tiranozū corda concute. Preterea attendite vobis: q̄ uigi opus mīsterij ihu⁹ sozdti estis. Attendite igit̄ vobis et ꝓtoto deposito: qđ vobis creditū est. Custodite ē: vigilate ad custodiā. concordiāq̄. Sponsa ē: studete oztui. Oues sunt: intendite pastui. Et hꝰ ta ad illā dñi tua sanctificationē: forte non congrue ꝓmere queunt. Dozro custodia ciuitatis ut sit sufficiens: ꝑpharia erit. A viti ranoz: a fraude hereticoz: a tepta cionibus deonū. Sponse vero oztus: in bonis opibus. et moꝛib⁹. et ordib⁹. Ac pastus ouiū sit: quide ī pascuis scripturaz tāq̄ in hereditate dñi: sed ē distinctus in illis. Sic fuit mādata q̄ duris atq̄ carnalib⁹ aus ponit: ex lege vite et disc̄ne. Et sic oleza dispensationis: q̄ infirmis et pusillis corde de ꝑsentī nūc appo nit: et sit consiliozī solida fortitudo q̄. q̄ ex itis sapie ꝓponit sanis: et q̄ exercitatos habet sensus ad discretionē boni et mali. Mulc̄ mā q̄ tāq̄ agnicul⁹: exhortationis lac potius dat: nō esca. Ad het boī sollicitiq̄ pastores. ī pmiquāc pe tis non cessant. bonus clām q̄ ex emplis: et fuis magis q̄ alicis. nā si alienus et nō suus. ignoscitia ē illis: et pecus ita nō proficit. Si ei vbi causa. ego q̄ video me vos pastozib⁹ gere curā. vob⁹ ap posui eo moysi mā suetudine. pa triam iob. mām samuel. sectatē dauid. et si qua sunt eiusmoi exē bonoz: in mutis ꝑe ⁊ impatiēs atq̄ imioꝛb⁹. et mīme scīb⁹: ser mo ut veoz: minus sapide veni et. et vos minus audie capietis. Verū hoc supne pietatis clinquio: ut qđ minus vobis ex nob ē. ipsa suppleat: et qđ ꝑuersū ipa corrigat. Qui vero pastor bonus hꝰ quoz tiabit. ut secm euāgelū iueniat hīe sal īsemetipo: sciens q̄ ꝑmo sa le conditus q̄tū placuit ad gra tiā prodeit ad salutē. Iter iterū de cus todia ciuitatis. atq̄ oztu sponse: nr nō et pastu ouiū dcā fuit. Volo tū adhuc eade paulo expressius de signare. ꝓpt eos q̄ aliude nīs hoib⁹ illi aut minus prouide grauib⁹ se supponūt oneribus. exponunt periculis: ut sciat ad quid venerit sicut scriptū est. Amice ad q̄ veisti. Hi fallor ad sola ciuitatis custodia: ut q̄tū sat ē procuretur. opus ē vno forti. spitali. fideli. ffortī. ad ꝓpulsandas iniurias. spitali. ad deplendedas infirmitates: fideli. q̄ nō que sua sunt querat. Dozro aut ad mozes honestandos vel corri gendos q̄ vtiq̄ ad decorē ptinet sponse: quis nō liquido agnoscat pnctam fore cū multa quide di ligencia discr̄ne cēsurā. Ea ꝓpt oīs cui hoc opus iambit: opoz tet ut fit zelo illo q̄ acerrimus ꝓphetaꝝ ille emulator sponse dñi ardebat. Emulor vos dei emula tione: despondi ei vos vni viro: virginē castā exhibē xp̄o. Ita quo ī pascua dñoꝝ eloquioz educet greges dñicos pastor ydiota. Sed et si doctus quidem fuerit. nō sit at bonus: venditi ne nō tā nutāt doctrina vbei: q̄m nocet vita scīa. Temē itaq̄ et mīmet ptē hꝰ omnib⁹ subitur absq̄ scīa pie vita q̄ laudabili.

Sed ecce qd non laudam⁹: finis mdiat.
vbi nō ear finis. eluocem⁹ ī materiam
alteram: et an hāc cedē videar ī dignū.
Angor undiq⁹: et qd eg⁹ fera ignoro:
auelli ab ista an distendi in illa: n
qd utrolibz sil. utrūlibz molestū. O ser
uitutem: o nūtē. Nō qd volo hō ago: sz qd
odi illud facio. Note mi vbi desinim⁹:
ut qm ato ī id redie liber eam. exinde
mor odiam⁹ ī noie sponsi ecce iesu x
dm nr̄i: qē si' ora de⁹ bñdc ī scla. Ip

Sermo. lxxvij⁹.

Expediti sumus. Dixim⁹
hesterno sermone quales ī via
hac q̄ ābulam⁹ velle⁹ hīe duces. nō
ales habem⁹: longe dissiles exprim⁹.
Nō oms sumus ata sponsi. qs ho
die sponse hinc inde assiste cernit⁹:
et q ut vulgo aiūt ea q̄ ad dextrā
videnc⁹: pauci admodū sūt qui nō
q̄ sua sūt q̄rāt ex oibus cartis eius⁹
diligūt mūdū. nc pnt pīt diligē
xpm: q⁹ manq⁹ dederit mā mone.
Intrē quo medut nitidi et ōrti ē
tū amicti vestimentis: tāq⁹ sponsi
prodeūs de thalamo suo. Nōne si
quē prā illū repente eminū⁹ prodētē
prospexeris: sponsam potius pūbi
q⁹ sponse custodē. Vn̄ veo hanc ill'
erubescē existiās rex affluentiā
vestiū splendore. mēsaq⁹ luxurie
congestam vasoq⁹ argēteoq⁹ et aureoq⁹:
n̄ de bonis sponse. Nō est: qd illa
paup et inops. nuda et lūgūtur fame
miseranda. inulta. hispida. exēsagui.
Pt hō nō est hō tpe ornāe sponsā
sz spoliāe. nō est custodīe sz pdere.
nō est defendē sz exponē. nō est ī
struē sed prostituē. nō est pasce gre
gē. sz mactāe et devorāe. dicēte de
illis dño. Q devorat plebē meā
ut escā panis: et q̄ comedert iacob
et locū eius desolauerūt. et ī alio p
pheta. Vīa pli mei comedēr. Vī dicat:
pīa patrū exigūt: et patribus de
bita sollicitudine nō ī pendūt. Que
dabis mi de nūo ppositor. q nō plus
iugulet subditor. eua cuadis mar
bys qm̄ viris extirpādis. Vbi q ora
do flectat mā. q pdicet ānū placabi
le dño. Tenora loqm⁹ gemitib⁹ gra
uius manet iudicū. Sme causa tm
vel hyis vel illis ī nozam: q̄ audiūt
nos. Sed et si hīs forsitā mandent
ista q dicimus. dedignabūt legē. aut
si forte legerit. m̄ dignabūt: q̄ius rei
ctius sibi hō facēt. Preterea r̄lmq⁹
istos nō ī uentores sponse sz verdi
tores: et iq̄ramus potius illos a
q̄bus sponsa se inuenta loqtur. Et q̄d
illoz isti sortiti sūt locū ministerij:
sed non zelū. Successores cupiunt
oms ee: imitatores pauci. O vtinā
tam vigiles reperiret ad curā. q̄m
alacres currit ad cathedrā: vigila
ret vtiq⁹ solliate solliate seruātes
ab illā inuēta sibi credita: ymo vo
cugilaret pro semetipis ne sme
ret de se dici. Amici mei et proximi
mei: adiuū me appropiāquerunt ⁊
steterūt. Iusta oīno q̄rimonia: nc ad
vllā iustius q̄m ad mrām r̄fenda
etate. Dar ī est mrīs vigilibus
qd non fuant nob⁹: nisi et pdat. Ito
q̄pe dimisi obliuionis sōpno. ad nul
lum imitationis dūce tonitruū
expgiscunt: vt vel suū ipozū pri
lū expauescat. In e ut nō prāt sub.
q nō prāt sibi: p̄mēteb⁹ pīt et
p̄euntes. Sed ei q̄ nā illi sūt vi
giles: a quibus se inuenā phibet
sponsa. Nepe apli. aplīq⁹ vm. Ve
hij sūt q custodiūt ciuitatē. id e eā
ipam quā inuenerūt ecclesiam?

coq vigilancius quo nūc tpis g̃
uius pditanē conspicuit. a ma
lo vtiq domestico et ītestino; sicut
scriptū ē. Inimici hoīs domestici ei⁹.
Neq enī pro qua vsq ad sāgui
nē restitezit. suo delinquit pro
cimio destitutā; sed protegit ⁊ cus
todiūt eā die ac nocte. hꝰ ē ī vita
et ī morte sua; et si p̄cosa ē mors
scoꝝ eius ī ospcū dnī. nō abigo
ego eā qñ tanto ī morte poten
cius id agāt. quāto ī rpō amplio
ꝛfortat⁹ est principatus eoꝝ. Sic
ista asserūs aut quib⁹ at si ocul⁹
tuus videris ea; sīat ab hūanis
seclusa aspectibus. Cui ego ī tu
tuoꝝ oculoꝝ testoniū fidele pu
tabo; testoniū dei maior ē. Aut veō.
Sup muros tuos ihꝝ ostitui cus
todes; tō die et tota nocte nō ta
cebūt ī pspcū. Sed de angel⁹ iqb
id dicī est. Nō abnuo; oēs sunt
ad ministratoꝝy spūs. Aut quis me
phibeat itide de hūs sentire. qui
potestas qdē mūme ia rpīs angc
lis ipares fuit. affectū at et misecdia
eo nob⁹ fortasse germaniores exis
tit. quo nāc cōuictiores; Iunge
et tolerātiā eozūdē passionū
ac miseriaꝝ. ī qbus nob pro tpe
adiuto vsam⁹; et nichil ne am
plius. miseracionis pro nob⁹ vel
solliciatudinis opabit⁹ ī metib⁹
factus. qp et se tīsisse p eas pro
cul dubio meminerit. Nonne illa
rpōz vox est. tīsiimus p ignē
et aquā. et eduxisti nos ī refri
gerium; Quid; Ipī tīsicet; nos ī
medijs ignibus vel fluctibus
deliquet; et nō salte manū por
rigē dignabit⁹ pditātibꝰ filijs;
Non est ita. Dñe tecū agit⁹ o mr
ecclā. dñe tecū agit⁹ in loco pegri
nacionis tue; de celo et de tra venit
auxiliū tibi. Qui custodiūt te; nō
dormitabit neq dormiet. Custo
des tui; angeli sūt. Vigiles tui;
spūs et aie ustoriū. Non errat q
te ab utriscz inuenitam spīrti
bus sensezit; ab utriscz pte cus
todi. Est ē hui⁹ solliciatudinis rō
qbuscz sua. Hyb quidē. qp sīmete
nō consūmet; illis veō. q nisi
de te ad sui pleitudinē mūme re
stauzentur. Ita quos sathana ea ⁊ nescear
dente de celo ⁊ eius ꝛpliabus. nūz
sup ne multitudinis pte non
modica diminutū; De te oīb⁹ ꝛcap
sūmacionē exspectāt; alij nū.
alij desiderij sui. Agnosce. p̄mde
ī psalmo votem tuā. aie exper
tant iusti donec rēbuas mihi.
Et aduteudū qp nō ista illos; sed
illi ista pcaub⁹ tucnisse referūt.
Vtiq ego suspicor ad hꝰ rpm stu
dui destinari. Ita quo pdicabut.
n mutant; Denicz habes log
te ī euāgelijs. Ite. ecce ego mitto.
Et ut predicate euāgeliū oīi
creature. Ita ē. Illa qrebat spon
sū; et sponsum nō latebat. Ille
pe qui ī hoc rpm exercuerat
eā ut se quezet. et dederat illi co
ad p̄cepta. et legē vite et disci
plinā cēt qui īstruezet. et do
cēt viam prudencie; et misit ī
occursum eius plantatoꝝ et
rigatoꝝ q eā nutrient et ꝛfir
mabit ī oi ītitudine veritatis.
hꝰ est ī dulcedē illi. tamqz red
dent de dilto; qp veritas ē quam
qut. et qua vē diligit aīa eius.
Et tuta quis fidus verus ve
re amoz; n is q⁹ veritas admitti.

Rationis sum apostolice veritatis utique
sum capax: sed vtinam non foret. si a
mor veri defuerit: horum quippe ra
morum ibi fructus est. et ego radix.
Non sum securus a securi: si absque eo
inueniar. In illo numerum nec numere.
illud dine ymaginis emittere insigne
haut dubium est ex quo retexis presto
amantibus: inde egraudet anima mea
ad dulcem castos qz assurgere aplex
veritatis: et sit in amore xpi to scau
tate ac suauitate requiescere: si tm in
ueniat gram in oculis tanti sponsi.
ut digna reputet q ad hec prigat
gloriam: primo xpe ea sibi exhibe
at non hinc macula aut rugam
aut aliquid eiusmodi. Quis putas
ee discretus. q vel dignum pena. tm
donum dei otiosum tenere: Vere hoc
aliter. Nunc vero sponsa que querebat
minime reperit: et quos non querebat
ab ipsis repta est. Audiat hic q sine
duce et preceptore vias vite ingredi
non formidant: ipsi sibi in arte spi
tali existentes discipuli pitie et magri.
Non sufficit hic etiam coactuat sibi
discipulos: ceci duces cecorum.
Quam multi et hic a recto tramite
piculosissime oberrasse comperti sunt.
Nisi ignorantes astucias sathane.
et cogitationes xpinas factum est ut
q spm ceperat. carne consumaret:
abducti turpiter lapsi dampnabiliter.
Videat proinde qui eiusmodi
sunt. quo caute ambulent. et de spo
sa exemplum sumant: q non prius
ad eum que desiderabat ullomodo valuit
puenire. quam sibi occurrerit. quoz
magisterio utetur ad agnoscendum
de dilecto: cete ad discendum troxem
dni. Seductoru dat manum q dare
dissimilat preceptoru: et q diminut o

ues in pascua absque custode: non est
pastor non omnium sed luporum. Nunc iam
videamus de sponsa quo se dirat inue
niam. Vidit aut insuete satis ubi inue
nisse videt. Nam ista hic dicat:
ac si vno de loco extra venit. Venit at
ab oriente et occidere iux vbi dni:
et a cunctis finibus tre. Sz nezcio
qm congrua est illo cum vnum vbi ab a
plis seu ab angelis inueniret: dedu
cenda vel dirigenda ad illum q diligit
aiam eius. Fuit ne prius inuenta qm
collecta: Non. qz nec erat: qmobrem si col
liam. si congregata. si ete qd magis
ete vocabulo xpetit. nisi tm a pdica
toribus se dixisset. tm fuissem simplicit.
minime in aliquo cuctabundus croadiu
tores ei dei sut. que et audiere loque
te. q non colligit mecum dispgit. Sed
neqz hoc ab re mea videbitur. si dixerit
quis ab eis fundata sue edificata:
siquidem hic fecerunt. vna cum illo q in
euangelijs loquit: et sup hanc petram
edificabo ecclam meam: et qz fun
data e sup firma petra. Nunc vero
nichil horum loquens. sed pt solum
quidem plibens se inuenta. cunctari
aliquantulum facit. atqz in suspicionem
nos mouet late loco. qd sit dilige
cius inuendum. Volebam fateor pre
terire meqz subducere hunc scrutinio:
cui me sufficere non sentire. Cterum remi
niscens in quatis eqz dubijs et obsca
ris nobis quidem surfum corda leua
tibus etiam sup spem mea adiutum
me sensi. pudet diffidentie: et rep
hendens timore meum adordior non
quidem teme qd timide refugieba.
Adeat ut confido solutum adiutorium:
quod si minus: apud benuolos mi au
ditores non erit otiosum qd volui.
Deum hic habebit sequens sermo

pncipiū; nā pntem ꝙ claudmo. Ipē aūt det nobis ea q̄ dicunt: nō solū tenē meōrē: sed ardent dilige et efficatr admplē. Sponsus ette ihūs xp̄ūs dn̄s nr̄: q̄ ē sup oīa deꝰ benedc̄ūs in secula. Amen. Ser

Hodūbū mue mo lxxviij?
cionis si bn̄ meīnī illuc stetimus et hesimus? seruū pūlosiūs videntes: qp̄ spō sa a p̄dicatoribus suis se iuentam dixerit. Dozo cause mre cictationis et dubitationis a nobis expresse sūt. et visū est aliquid quendū esse: sed nō in talre ymonib⁹. q⁹ ita arta bam⁹ quod q̄stiū ē potuit explicari. Quod restat. n̄ ut debitū ita solua⁹: In explicatione sacrēti magni illꝰ loquōr qꝰ doctor gentiū mr̄ptatꝰ ē in xpō et in ecc̄a. sanctū castū q; mu biū. tpm̄ ē opūs nre salutis: in eo igm̄ tres sibi unicem cooperantur. deus. angelus. hō. Est deus quidē qd̄ ni opetur et curā gerat nuptia rū dilā filij sui. Ipē veō id toto cor de agit ac tota voluntate. et utiq; p̄ scipē sufficeret. et absq; ānī nicilo hoz: hij aūt sme tpō pnt facē nichil. Ergo quod er illis adsciuit in opūs mīsterij ihūs. nō sibi solacii: sed profm̄ q̄sūit illis. Na hoibꝰ q̄dē merita locauit in ope: sedm illud. dignus ē operarius mercede sua. Et qz unusq̄sq; sedm suū labore accipi et: siue qui in fide plantat siue qui rigat quod plantatū fuerit. Angelorū aūt cū ad salute hoīm utitur mīsterio: nonne facit ut ab hoībus angeli diligant⁹. Na qz ab angelis hoīes diligant: mde vel maxime aduti pt. qz antiq̄ ciuitatis sue dap na ab hoībus t̄sfertū ni angeli nō ignorat. Nec aliꝰ profecto regi le gibus regni ciuitatis decebat. qm̄ pus inter qz pit regnāti fuit mutuꝰ q; amoribus: et pus affectionibus in inuicem et in deum. Est aūt in mō opandi dnāa multa: p quoꝰ oparij nr̄i dignitate. Deus nempe facit qd̄ vult sola tpā facultate vo lendi: sine estu. sine motu. sine p iudicio loci. vel tpis vel cause. vl̄ psone. Est ei dn̄s sabaoth: q̄ tu tiquillitate iudicat oia. Est sapia: disponens oia suauit. Dozo an gelus nō absq; motu opatur in locali qm̄ ~~locali~~ tpali: sine estu tm̄. Homo tm̄ nec ab estu aī. nec a mo tu corporis. aiq; liber est in opan do. Deiq; ai in timore et tremore suā pus iubet operari salutem: atiq; in sudore vultus sui comede panē suū. Hijs itaq; explicitis. itue nunc metu in hoc tam mag nifico ope mre salutis tu ee q̄ dam que sibi venditat auctor salutis: p̄uenitq; in illis oīb⁹ aux liatores et cooperatores suos: p̄ destinatione. creatione. ispiratio ne. Quare p̄destinatio nō dic ab exortu ecc̄e: sed ne a mundi pncipio quidē. sed nr̄ pncipiū habuit a tpe illo vel illo. Ante tpa est. Dozo creatio ai tpe: ispiratio ia in tpe fit: ubi et qn̄ vult deus. Sane sedm p̄destina tionē nuqua ecc̄a electoz penes deū nō fuit. Si miatur hō in fide lis aia. audiat qd̄ magis miet: nūqm̄ nō grata extitit. nūq; nō dilā. Quid ni audat ar thanū loquax. quod m̄ de corde dei promptus ille. sup̄norum delator ascitorū aperuit? Paulū

dico: q̃ ut multa alia uta hoc q̃
de diuitijs bonitatis eius non est
ueritus diuulgare secretū. Ind dixit
nos ig̃ens i oi bñdictione spūali i
celestibus i xo. sicut elegit nos in
ipo an mundi constitutionem:
ut essemus scī et imaculati in aspectu
eius i caritate. Et addidit. q̃ pre
destinauit nos in adoptionē filioz
p ihm xpm in ipo scdm ppositum
voluntatis sue in laudem gloie gr̃e
sue: in qua gratificauit nos in di
lecto filio suo. Nec dubiū q̃n voce e
lectoz suoz oim ista dicant: et ipi
electi sunt. In illo igit tam pro
fundo eternitatis sinu. ang̃i i lucē
opus q̃ prodiet ihūus creationis.
quib illa vel brōz spūum inueni
re aliquo mō valuerit: n̄ nisi ipa
eternitas deus voluerit reuelare: Sz
et si iam ad nutū creantis visa e
emisse in spēb formab q̃ factural
bas atq; visibiles: nō continuo in
uenta est a quoq; hoīm vel an
gelorū: eo q̃d nō agnoscēt p ma
gne terrestris hoīs adumbrata et
opta mortis caligine. Sine q̃ gr̃a
lis velamine confusionis nēo filioz
hoīm mutuit hanc vitā: uno sane
excepto. q̃ ingredit sine macula.
Emanuel is e: q̃ in et ipe ex nob
et pro nobis mri se induit maledā:
mig̃q; pcti filitudine: nō veritate.
Sic ei habet. q̃ apparuit in filitu
dine carnis pcti: ut de pcto dap
nauet pctm in carne. De cetero.
unus est omnibus p omnia mtor
tus est: electis dico et reprobis. Nō
ei est distinctio: oēs enī peccaue
runt: et oēb pilleū suū de candide
portat. Ut h̃o itaq; et si in rebus
condits iā creata existēs etiā
ner sic in creatura aliqua inueiri
poterat vel agnosci: miro utiq; mō
itez latens et in gremiū bē pre
destinationis et in massam mi
sere dapnationis. Cum quā cela
uerat ab eterno p̃destinas sapia trē
creans potentia mirime p̃ideat ab
initio quod nr̄ satis i manifesto erat
erat. visitans profecto gr̃a suo tēpe
reuelauit scdm operationē quā io i
spiratōez suppositauit: q̃ od de spōsi spū
sanctis infusum q̃ppiā spūbus fu
cit i pparatione euāgelij pacis. ad
e pparanda dno viā atq; euāgelio gle
eius ad corda oīm q̃ q̃t erat pre
destinati ad vitā: frustra vigiles labo
rassent i p̃dicando. si nō sp̃s gratia
p̃cessisset. Huic veo videntes veloci
e curre obū. et plos nationū i oi
facilitate iūti ad dnm. curre in u
nitate fidei tbus et linguis. atq;
i vnā colligi mirem catholicā tiob
tre: cognouerūt de diuitijs gr̃ie q̃
a scis abscondite tenebant i absco
dito p̃destinationis etne: et gauisi
sunt ea se inuenisse. quā dns an scla
elegerat i sponsam sibi. Ex q̃o ut
optimor clarior fit nō otiosum ee q̃ se
inuentā ab ihū sponsa testā e. sed
ppteā q̃ se ab pib collectā agnos
cēt. non electā: comptā. nō iūsā.
Ei nēpe asserbenda iūsio e cui⁹q;
tui dicē nare hmt unusquisq; illud de
psalmo. Comite no de salūrib mr̄.
ß nō sibi illi fortasse inuentionis voce
expetent aptari sicut iūsionib: ymo
veo sic est. Non e inuenie dno. sed
p̃uenie: et inuentione p̃eueniro
excludit. Deiq; q̃d inuenīat: q̃ nichil
unq; non nouit: Nouit dns q̃ sint
eius. aut q̃dā. Ipe veo quid: Ego scio
ait quos elegerim a principio: plane

quā ab eterno p̄struit. quā elegit. quā dilexit. quā condidit. rationib⁹ nō erat ab eode phibēi iuentā. p̄parata tn ab ipso ut iueniet ab ipo. fidenter dixerū. Nam qui vidit testimonium phibuit. et scimus q̄ vex ē testimoniū eius. Vidi iquit ciuitate scām ihrlm nouā dnīdente de celo a deo parātā. tāqm sponsam ornatā viro suo. Is q̄e vigilibus vnus. q̄ custodiūt ciuitatē. Sed audi ipm ei p̄pa torē veluti digito eā demōstrāte vigilibus. sed sub tropo alteo. Leuate oculos vros aut et videte regiones. q̄ albe sūt iam. ide p̄parate ad messem. Ex hō p̄ sūliab ora nob iuitat ad opus. qm ia sensit sit oia p̄parata. ut ab sp multo suoz p̄pōz labore gloriā et dice q̄nt. qm coadiutores dei sum⁹. Quid ei scīri sūt. Nempe sponsā que situ. iuente q̄ indicatū de dilco. Nō ei sua q̄ent ꝙ sponsi gloriā. qm aīa sponsi sunt. et pro hac nō multū apud illā laborabūt. Ade. iaq illū tō deuocaone rāqut. tm p̄parata ē volūtas eiꝰ a dno. Deiq nr̄i dū ill q̄dm loq̄tib⁹ de dilco mīrogat. et p̄cepit p̄dicatores suos p̄uenta ipā. p̄cepitab et dicens. Nū q̄ diligit aīa mea vidistis. Bn̄ proin se iuentā phibuit ab hīs qui custodiūt ciuitatē. q̄ adno ciuitatis p̄cognitā. ia se nouerat ee p̄uentā. q̄tinus illi hem eā inueiret nō facerēt. Sic a petro cornelius. et paulus ab anania iuenti sūt. nā abo p̄uenti a dno erāt et p̄parati. Quid sanlo p̄cauꝰ. q̄ voce et mente suppli iā clamaet. dne quid me vis face. Nec minus cornelius. q̄ eleo simꝰ et oronibus suis dno quidem cab sibi inspirāte promeruit p uenire ad fidem. Inuenit quoq phi lippus nathanahelē. ꝙ p̄us dns illū cū eet sub ficu viderat iam. q̄ dñi visio nūquid p̄parato fuit. Et andreas symone frem suū nichilois iuenisse rfertur. sed p̄uisu eq a dno atq p̄scitu ut vocaret cephas. quasi fortis in fide. Legim⁹ de maria. q̄ inuenta fuerit i vtero hīs de spu sco. Existimo aut filē quid habē in hac pte sponsa dni nrem rpus. Nisi ei et rpā iuenta eet hīs de spu sco. neq̄m abin uetoribus suis tā facile rāssiss de eo. cui⁹ spus est ille. Nō sustinuit ut illi effaent ad quod vens sent. rpā locuta e. et quidē ex habundancia cordis. Nū quē diligit aīa mea vidistis. Sciebat. q̄ bti oculi q̄ vidisset. admirans eos qui viderant aiebat. Nū vos estis qui vidē donatū est. quē tot rges & pphe te voluerē vidē et non viderunt. Nū vos estis q̄ mezuistis aspice sa in carne piam. i corpe veritate. in carne dei. Multi dicunt. ecce hic. ecce illic. ꝙ ego tuciue m̄ arbitror fide accōmodae vobis q̄ māducastis et bibistis cū eo postq̄m resurrexit a mortuis. Et hoc dem sit de eo. qd sponsa serua tā esta vigilibus. Si q̄mino. sup plebē simone alteo. Fuit aut ex hoc vel marie liquet p̄uentā fuisse a spu sco. ab hīs deo q̄ custodiunt ciuitatē iuentā. xpīa q̄ q vē ipā sit quā p̄scit et p̄destinauit an scla deus. p̄parauit q̄ dilco filio suo delicias sempitnas i seculis eternis. ut sit scā et imaculata.

in conspectu eius. gnuians sicut lilium et florens metnū aīa dnm prem dnū mr ihū x̄. sponsi ecce. q̄ est sup oīa bñdcs dñs in sclā. Amen.

Sermo. lxxix.

Quē diligit aīa mea vidistis. O amor p̄cepsvehemens. flagrans impetuose. q̄ p̄ret te aliud cogīre nō sīnis. fastidib cetera. ītepnis oīa p̄ te. te contemptus. confundis ordmē. dissimulas vsum. nodū ignorias. totūq; q̄ oportunitatis. q̄ rōnis. q̄ pudoris. q̄ cōsilij. iudicij ve ee videt. triumphas i temetipo redigis i captiuitatē. et oē quod cogitat iste. et quod loq̄t. sonat te. te redolet et aliud nichil. ita tibi ipius et cor vendicasti et linguam. Sit ei. Illū q̄ diligit aīa mea vidistis. Cū vō id sciat quid cogitet ipa. Quē diligit aīa tua de ipo sīsti? q̄ nā hȳ nomē. Quē nā vō tu. t ille quis. Et hȳ ita dixerī. ppt̄ singularitatē eloquij et mīstice ītuitam vborū. quia pns scripturā ceteris dissilis satis appet. Bñ i ephitha lamo ho. nō vba pensanda sūt. sī affectus. Cur ita. nisi q̄ amor scīb q̄ tocīq ihū voluntib vna constat ee materiam. nō vbo sit estmandus aut linguā. sed ope et veritate. Amor vtiq; loq̄tur. Et si quis horū q̄ legūtur cupit noticiā adipisci. amet. Aliq̄n frust ad audiendū legendū ve amoris tarmē q̄ nō amat accedit. q̄m nō omo p̄ carpe ignitū eloquiū frigidū pectus. Quid ei grece loquēte nō intelligit. q̄ grece nō nouit. nec latine loq̄te q̄ latinus nō ē. et ita de ceteris. sic lingua amoris eius ei q̄ nō amat barbara erit. et erit sicut es sonans aut cymbalū tinniens.

Isti vō vigiles loquor. q̄m de spū scō et ihū acceperūt ut amēt. sciunt quid loq̄t ips. et amoris vocibus optime optis. sibi in proprijs hnt rīdē. i sili lingua. idē studijs amoris pietatis q̄ offijs. deiq; ita in breuiū edoctū emittūt de eo quod queūt. ut dixit. Paululū cū ptransissem eos. inuenī quē diligit aīa mea. Bñ paululū. q̄a vbū abbreuiatū fecerūt ei. symbolū fidei tradentes. Et qd̄ sequit. hīc est. Oportebat q̄dem sponsa ptransire p eos p quos cognosceret veritatē. sī trānsire. nō eni transisset et ihs. nō inuenisset quē quēbat. ac ihm suasū ab illis nō ambiguis. Ilo ei p̄dicabat semetipm. si dnm suū ihesū. q̄ absq; dubio et sine ihs ē et vlt. Dñs et aut. Transite ad me oēs q̄ concupiscitis me. Ille sufficiebat trānsire. et ptransire docet. Siquidē ptransiebat ab quē inuestigabat. Ilo nō ei de morte ad vitā trānsibat. sī ptransibat ad gloriam. Quid ni etiam hīc oportuit ut ptransire. Aliq̄n non poterat apprehendē. quē nō eadem p vestigia sequet. quotūq; erat. Et ut qd̄ dico clarius sit. si dns meus ihs resurrexisset quidē a mortuis. sed nō ad celos ascendisset. nō poterat dici de eo q̄ ptransibat. sed tm sicut trānsit. Et p hoc sponsam illū quente trānsire solummō oportuerat. nō ptransire. Quē vō q̄m resurgendo trānsierat. et adscendebat ptransire vtiq; ascendendo. memento se ista etiā nō trānsisse. sed ptransisse ihs. q̄ hinc fide quidē et devotione ad celos usq; secuta ē. Igitur credē resurrectionē trānsire ē. credē etiā ascensionē ptransire. Et forte ut dixisse me meminī die alterā cū de ipā tractarē. noluerat illā. istā nō

noueāt. Ergo quod sibi deeāt īstruc
ta ab illō. q; sz q̄ surrexeāt eā as
cendisset. ascendit et ipā pit: ih̄s per
mīsit et īuenit. Quid ni īueneret.
ptingens mentē. vbi ille corpore ē.
Dauilulū cū p̄mīsissem eos. Et bn
eos: nā tū ipos q̄ ceteā meb̄ sua q̄
sunt sup̄ tram carput mrm̄ puctis
p̄cessit duobus: atq; mīscedit resur
rectione ut iā diximus ⁊ ascēsione.
Eterū p̄mūcie x̄r. Qđ si ille p̄cessit.
et fideb̄ mrā. Vbi ei illa eū nō seq̄re
tur. Si ascendit īcelū. ipā illic est:
si dīndit ad mfnū adē: et si sūpserit
pēnas suas diluculo. et ⁊habitaue
rit ī extremis maris. illuc aut manꝰ
tua deducet me: et tīnbit me dexteā
tua. Nōne deq; sed m ⁊hāc opb ⁊ fū
me bonus p̄z sponsi ⁊sustinauit
et consedē nos fecit ī dexteā sua:
Atq; ih̄s pro eo qđ dixit eccā. q; p mīs
sui eos q̄m et semet ip̄m fecit: fide stās
q̄ nr̄ dū re ipā puenit. Arbitror e
tiam illud planū fāt se p mīssse
potius. q̄m mīsisse dicē malūt.
Et nos mīseamus ad ea q̄ sequūt:
Tenui eū nr̄ dittā: donec introdu
cā illū ī domū mrīs mee: et ī cu
biculū genītīs mee. Ita ē. Extīnc
et demceps nr̄ defecit genꝰ xp̄ianū:
nr̄ fides de tra: nr̄ caītas de ecclā.
Venerūt flūina. flauerūt venti et
īpegerūt ī eā: et nō cecidit. q; fū
data eāt sup̄ firmā petrā: petra
aūt eāt xp̄us. Itaq; nr̄ vbositate plrq.
nr̄ ca ūllationibus hēreticoꝝ. nec
gladīs p̄secutoꝝ potuit ista. aūt
poterit aliq̄n a caīte sc̄pā dei q̄ e
xp̄o ihū: ā deo fortit tenet q̄ dilig
anima sua. adeo illi adhērē deo
bonū est. Glutīo bonū est: ait y
saias. Qđ ih̄s tenacīus glutino:
quod nec aq̄is eluit: nr̄ vētis
dissoluitur. nr̄ semdīgladīs. deīq;
aq̄ multe nō potuīt extīguē cā
tate. Tenui eū nr̄ dittā. Et scīs pa
tarcha. Non te īquit dimittā: nisi
bndixeris m̄: Ita ista eū nō vult
dittē. Et forte magis q̄m patriarcha
id nō vult: quia nr̄ pro bndictione
quidē. Siqdē ille bndcōne accepta
dmisit eū: ih̄s aut nō sic. Nolo īquit
bndcōnē tuā: ⁊ te. Quid ei mē ē m
celo: et ate quid volū sup̄ terram:
Nō dittā te: nr̄ si bndixeris m̄. Tenui
eū: nec dittā. Nec mīnus forsitan
ille tenēi vult: cū phībeat dicens.
Deliciē mee ee cum filīs hoīm. Qđq;
pollicens ait. Ecce ego vobiscū sū
ōibus diebus: vsq; ad cōsūmatiōē
scī. Quid ⁊hac copula fortiꝰ: que
vna duoꝝ tam velemēti volū
tate mata est: Tenui eū nq̄ī; ⁊ ni
chiloīꝰ ipā vicissim tenet ab eo:
tu ⁊ alibi dicit. Tenuisti manū
dexteā meā. Que tenet ⁊ tenet:
quo iā cadē pt: Tenet fidei fir
mitate: tenet deuotionis affec
tu. At nequaq̄ diu tenet: si nō tenet.
Tenetur aūt potentia et mīa dī.
Tenui eū nr̄ dittā. donec introducā
illū ī domū mrīs mee: ⁊ cubicu
lū genītīs mee. Magna ecce rā
tio: q̄ nr̄ emule q̄dē synagoge suas
delicias īuidet. Qđ benignꝰ aut
q̄ diligit aiā sua. illū cōicāe pa
rata sit et īimice: Nec mīxtīm q;
salus ex iudeis est. Ad locū vnde
exieāt saluator rūtat: ut rūge isrl
salue fiant. Nō rami radici īuidē
ant quod ex ea sūpsē vberib̄. nō
filie mrī. qđ ex eīs sūxere vberib̄.
Teneat itaq; ecclā firmit salutē quā
iudea p̄didit: ⁊ ipā apphendat

donec pleitudo gentiū introcat: et sic oīs isr' saluus fiat. Velut in cōclusionem venie salutē: q̄ sic ab oībus capit' ut nūl singulis nunciatur. Dtaq; hō frat' et plus. Qđ plus? Qz et no' sponse illi optat et grauā. Porrosus sup salutē hoc. Incredibilis caritas: si nō ſmo q̄ locuta ē ipā. fecassi fidē. Dixit enī si adūtistis. velle se introducere q̄ tenebat. nō mō in domū mrīs ſ et i cubiculū quoq;. qđ ē progne mdiciū. Sufficiebat ad salutē si domū intret'. ac secretum cubiculi signat gram. Hodie aut huic domui salus frē ē. Qđ nisi domesticas salus. saluatore mgressio domui? Sed q̄ in cubiculo met' rapet'. deorsum hz secretū suum sibi. Salus domui sit' thalamo deuote retūdunt'. In domū mrīs mee introduxā eū inquit. In qua domū? n' de qua olim pronūciauit' iudeis? Certe relinq̄t vob domus vrā deserta. Sciat quod dixit'. sic habes etiā de hō testiō nūl eius i. pphia. Reliq̄ aut domū meam. dimisi hēditatē meā'. 2 nunc ista polluet' reducē illū i domū mrīs sue'. p̄ditam salutē r'stituere. Et si hō pax videt'. audi qđ boni adnaat'. et i tubiculū genitās mee. Cum ingredit' thalamū. sponsus ē. aīaq̄ amoris potentia. Saluator indignabūdus exierat de domo et hēditate sua'. et nūc ad hūmōi gīa mitigatus iflectit'. ita ut redeat non mō saluator. ſ et sponsus. Bñdicta tu a dño filia'. q̄ t indignatione pcessas. et hēditatē r'stituas. Bñdicta tu mrī tue'. cui⁹ bñficio

auferetur ira. reūtit' salus. reūtitur q̄ dicat illi. salus tua ego sum. Non sufficiat hoc'. addat et dicat. Despōsabo te mī in fide'. despōsabo te mī in iudicio et iustitia'. despōsabo te mī in mia et miserationibus. Sz me mēto. q̄ habes q̄ consiliat aīam tuam sponsa ē. Quo ergo mō sponsū et huīc sponsū alteri cedet'. ne dicā aup'? Non ē ita. Cupit quidē illū mrī filia bona'. nō tn cedat illi; ſ ut cōiret. Sufficit vnus duabus'. ni q̄ ia non erunt due'. ſ una i ipso. Ipe enī est pax mra. qui utraq; fecit vnā'. ut sit vna sponsa et vnus sponsus ihū x' dn̄s mr'. q̄ ē sup oīa deus bñdictus in scla. amen

Sermo. lxxx.

Quidā olim ut spei minus e quio aio ferut. q̄ ecce ia p aliq̄t dies du stipori et āmiationū sarcinē torū inhere delectat. sermo quē ministrū mūs aut nullo fuit. aut exiguo admodū moralū sale conditus. id quidē pt' solutū'; ſ nō quē dra fuit reūisse licet. Ne procedam'. n' prius reuolua omia. Scya dicite. si recordamini a q̄ nam scriptule loco cepit defraudatio hr'. ut rursū inde adordiar. Aqueū est sartie dapna. vino dñi: de q̄ totū psūi mus. Quo itaq; repetendū principio'. Iu inde'. In culo meo p noctē q̄siui'. quē diligit aīa mea. Ni fallor. inde. Ab hinc tm et deinceps cūa vna fuit m. hanc allegoriaq; densa discussa caligie'. ponē in lucē. x' ecce secretas deliciab. Igit' redeamus ad mdaganda moralia'. ne ei ni' poteit ee pigrū qđ vobis modū fuerit. Itaq; hō ita congrue fiet'. si que dicta sunt.

ī xpō et in eccl̄a: vbo aīe q̄ eadem
nichilōī assignemus. Sed dicat mihi
liquis. Quid tu duo ista conuigis.
Quid ei aīe et vbo. aliud p oem
modū. Primo quidē q̄ natura tota
ignacio ē: ut hō ymago. illa ad yma
ginē sit. Deinde q̄ cognatione filiū
do testet. Nempe nō ad ymaginem
tm̄: sed ad filiū tm̄ē frā ē. In quo filius
sit q̄rit. Audi de ymagine pūb. Ver
bū est. veritas est. sapia est. iustitia ē:
et hō ymago. Tertiū. Justice. veri
tāb sapiē. Est ei ymago hō iustitia
de iustitia. sapia de sapia. veritab
de veritate: q̄ de luce lūme. de deo
deūb. Nam rex nichil ē aia: q̄nia
nō est ymago. Est tm̄ eam de capax.
appetens q̄: et inde fortassis ad yma
ginē. Celsa creatiā in capacitate
q̄dē maiestatis: i appetentia aut
rectitudis insigne p̄ferēs legimūb
q̄nia deūs hoiem rectū fecit: q̄ē
et magnū ut dictū est capacitas p
bat. Oportet nāq illud q̄d ad yma
ginē ē cui ymagine sueniē. et non
tuitiui participatē nomē ymaginis:
q̄admodū nr̄ ymago ipa solo vel
vacuo noīe vocitat ymago. Habes
veō de eo q̄ ymago est. q̄r cui informi
dei eēt nō rapina arbitrius ē ee
se equalem deo: ubi t̄ vtiq; ei et in
forma dei inuenit rectitudo et equa
litate maiestatis: ut dū rectitudini rec
titudo cōpatur. et magnitudo mag
nitudini. sonat sibi altrinsecus inde
apparet quod ad ymaginē est. et y
mago sicut ymago quoq; nichilōī
i utroq; rndet illi cui ymago ē.
Nempe ipe est: de quo scriptum dauid
auditis i psalmo canentē. Fluc
quidē magnis dnis mr̄ et magna
virtutis eius: nitor vero rectq; dnis de
mr̄ et nō est iniquitas meo. Ab isto rec
et magno deo hō ymago eius. et ut
ipa recta et magna sit: hō aia q̄ ad y
maginē est. Sed dico. Nichil ne ergo
amplius hō ymago ab aia q̄ ad yma
ginē est. q̄r et huius magnū rectū q̄
assignamus. Et plus mus: hō ad me
ipam accepit: illa ad equalitatē. In
nō plus hō. Addite et aliud huic vtiq;
q̄ aut creatio aut dignatio contulit.
illi gnatio: atq; id magnificentius
ee nō dubium est. Sed ne hō q̄dē emi
nentius ee quis abnuat. q̄d ei a
deo huius illi et de deo vtriusq; sit: id
ē de dei sba. Est ei consubstantialis
deo. ymago sua. Et omē quod ide
ymaginis impti videt: amborū
est substantiale. nō accidentale. Ad
huius vnū attende: i quo ymago nō
parum eminet. a magnū et rectū.
ista duo nā a sese discrepare q̄s nes
ciat. In ymagine vnū sunt. neq;
hō solum vnū sint et cui ymagie,
ymagi ei nō mō id rectū ē ee quod
magnū ee: sed etiā id magnū. rectū
q̄ esse. quod ee aie non ita. Et mag
nitudo eius et rectitudo eius diuise
ab ea: diuise ab mutue sunt. Si ei
ut supra docui. eo magna ē quo ca
pax et noui. et eo recta quo appetens
supra noui. q̄ nō q̄rit nr̄ sapit q̄ siti
sim fuit. sed q̄ supra tram. nō plane
est recta sed curua: cui tm̄ p huius
mei magna ee non desinat: ma
nens itaq; et sic et rectitudis capax.
Neq; enī illius aliqn̄ nō capax
eīt. etiā si nūqm̄ capiens fuerit:
ut sit quo sarpti ē. Decepti in
ymagine ptinsit homo. Et pte tm̄:
ut eminentia ubi appetat de ipa
integritate. Quo ei a magno rec
to verbū cadat: quod sic ea vtiq;

hz aut sit que habet? Vel ō ex pte ne si toto puacetur non sup esset spē salutis: nā si desmat magna ee et capax. Quippe de capacitate ut dixi estimatur aie magnitudo. Nō veō sperare possit. cuius capax non foret? Itaq; p magnitudinē quam retentat eaā pdita rectitudine ymaginē ptēsit homo. uno quasi claudicans pede. et frūs alienus filius De libus eni reor dicm. Filij alieni mentiti sunt mi. filij alieni mueteā ti sunt: et claudicauerunt a semitis suis. Dulcīze appellati sunt filij alieni: nā filij. pp retentā ymaginē: alieni propter amissam rectitudinē. Nec claudicauerunt dixisset sed corruerunt aut quippā filē: si ex toto hoies ymaginē exuissent. Aut veō sēm magnitudinē qte rima ptēsit homo. qntū veō ad rectitudinē velut claudicans cōturbat et debilitat ab ymagine: scripturā itaq; dicente. Verūptā in ymagine ptēsit homo. sed et frustr contur batur. Frustra omnino: nam sequit. Thezaurisat. et ignorat. cui cōgregabit ea. Cur ergo ignorat: n qā idmans se adhec infima et trea thesaurizat sibi tram. Deor sub ignorat de hijs q tre cōmittit cui cōgregabit ea: tmee demolienti. an furi effodienti. hosti diripienti. an igni devoranti? Et inde miser hoi inturuanti se. et inutilis hijs que intra sunt: flebilis vox illa de psalmo. Ajiser frūs sum et curuat sum usq in finē: tota die tristitia cōtra diebar. In semet quidem expirat veitate illius sine sapientia. Ob hoiem rem fecit: ipe aut se implauit doloribus multis. Et cōtinuo vor ludibrij ad eū: taurinare ut tūseam. Sed un veimus huc? Nepe inde. cui dice vellemus rem magnā q. quo gemo bono diffiniezamus ymaginē nr iaā ee unū. nr cū aiā: q admodū in vbo et cū vbo ea unū ee fideli eq asseratione docuimus. Et de rectitudine quide ex hijs q dicta sunt liquet. q diuisa et ab aiā sit et ab aie magnitudie: qnq de ea eaā nō existēte. et aiā manet et magna. Nec magnitudib aieq diuisitas un docebit? Nō ei inde pt. un rectitudinib. aieq mostrata est: cui nō sicut rectitudine. ita et magnitudine sua aiā puari possit. Non e tn sua magnitudo aia. Nā si aiā nō mueret absq magnitudine sua: ipā tn et extra aiam rapitur. Quenis ubi? In angelis. Inde q; que angeli un aie magnitudo probat: ex captu viz et nitatis. Qz si eo constitit aiam discrepare a rectitudine sua q ea care possit. q nec liquat rem diuisam et a sua magnitudine. quā sibi ppriā vendicare nō possit? Cū itaq; nr illa rectitudo toi. nr ista magnitudo m sola sit aiā: patet vtraq; indiuidue differre ab ea. Ite. nulla forma est id cuius e forma. Est autem magnitudo foz aie: nec ei ō nō forma. q risepabil est illi: hō siquide sibales sunt dnice ombe: hoc nō mō ppie ppria. sed et ppia queda: hō eaā inuisabiles alie forme. Nō igit sua magnitudo aia. nō magis qm sua nigredo corui? qm suus candor nix. qm sua risibilitas seu rōnabilitas homo: cui tn nr corui sine nigredine. nr sine candore nive. nr hoiem q nō et risibilis et rōbilis vniq ipi ab. Ita et aiā et aie magnitudo

et si inseparabiles sūt. diuise tñ ab iuicem sūt. Quō non diuise. cū hec in subiecto. illa subiectū sit et ista. Sola sūma et increata natura q̄ est trinitas deus. hanc sibi vendicat mea singularē q̄ sue eternae simplicitatē. ut nō aliud et aliud. nō alibi q̄ et alibi. sed ne mō quidē et mō mueniat in ea. Nempe in semet manēs. qđ hic et quod ē sēp et vno mō est. In ea et multa et vnū et diuisa in idem redigunt. ut nr̄ de nūositate rez̄ sumat pluralitatem. nr̄ altercatione de varietate sententiat. loca oīa contineat. et quecq̄ sub ordinē loc tib. nusq̄ contenta locorū. Tpa sub ea tñ seruit. nō ei. futura nō exspectat. p̄teita nō recogitat. p̄nia nō excipit. Recedat a nobis hmi. recedat nouellu. non dyaletica sz hetica. q̄ magnitudinē qua magnus est deus. et ūtē bonitatē qua bonus. sed z sapiaz q̄ sapiens. et iustitiā qua iustus. postremo diuinitatē qua deus: deū non ee ipiissime disputant. diuinitate iquiunt deus est. sed diuinitas nō est deus. forsitā non dedignat deus ee: q̄ tāta ē ut faciat deum. Sed si deus nō est. quid ē. Aut enī deus. aut aliquid qđ nō est deus. aut nichil. Equidē nō das deū ee. sz ne nichilū quidē ut optimor dabi quā vsq̄ adeo natam ee deo fateris: ut non mō absq̄ ea deus ee nō possit sed ea sit. Quū si aliquid est quod nō est deus: aut minor erit deo. aut maior. aut par. Aut quo minor qua deus est. Restat ut aut maiore fateare aut pare. Sz si maior. p̄ia est summū bonū: non deus. Si par. duo sūt summa bō. nō vnū: qđ vtrūq̄ catholicus refugit sensū. Iam de magnitudine. bonitate. iustitia. sapia q̄. idem p omnia quod de diuinitate sentimus. vnū in deo sūt: et ea deo. Non ei aliūde bonus. q̄ vir magnus. nec aliunde iustus et sapiens. q̄m vir magnus et bonus. nec aliūde deus q̄ fil' dei est omnia est. q̄ vn deus. et hoc q̄ nō n' i seipso. Sed dicat hetica. Quid. Deū sine diuinitate ee negabis? Non. Sed eam de diuinitate qua est deus nichilo q̄ ee assedo: nec deo excellentius aliq̄ ee assentio. Nam et magnitudine dico magnū. sed q̄ipē ne maius deo aliquid ponā: et bonitate fateor bonū. sed nō alia q̄m ipe est: ne melius ipō aliquid m' videar iuuisse. Et de ceteris in hūt modū. Securus et libens p go offenso ut auūt pede in eius simaz q̄ dicēt: deus nō n' ea magnitudine magnus est q̄ est qđ ipe. Aliog̃. illa erit maior magnitudo q̄m deus. Augustinus hic est: validissima malleus hereticor. Si quid itaq̄ de deo ppue dici possit. rectius congruentius q̄ dicet. deus ē magnitudo. bonitas. iustitia. sapia: q̄m deus ē bonus. magnus. iustus. aut sapiens. Vn nō in medio nupm concilio. qđ papa eugenius remis celebrauit tā ipi q̄ ceteris epis p̄usa visa. et omo suspecta exposicio illa in libro q̄ silberti epi pictauien: quo sup ūba boecij de trinitate sanissima quide atq̄ catholica demetrabat hoc mō. Dr̄ est veritas id ē verus. filius ē veritas id ē verus. spūs scūs ē veritas id ē verus. et hij tres vnū sūt fil'. nō tres veritates sed vna veritas. id ē vnus verus. Q obscurā pusamq̄ explanatione: qua verus sanusq̄

p conc̃ru ita dixisset. Dz est
verus id ē veritas. filius ē verꝫ
id est veritas. spūs sanus est verꝫ
id est veritas: et hy tres vnꝫ
verus id ē vna veritas. Quod
quidē fecisset. si sem fulgētiū
dignaēt imitari. q aut. Vna qp
pe veritas vnius dei. primo vna
veritas. vnius deus. nō patit
simulū atq; cultura creatoꝝ.
creatiē qꝫ cōiungi. Bonus cor
rector. q̃ vēratissime de veritate
loqret. qui pie catholiceq; sen
tiret. de vera et mera simplicitate
dine sbe. i qua nichil ee possit
qd̄ rpa nō sit. et rpa deus. Rm
q̃ manifestius i nōnullis alijs locis
a ritudme fideli lib. ille p̄fati
exp̄ visus ē discrepare. quoꝝ vbi
causa adhuc vnā pono. Nā dicēte
auctore ai dr. ob deus de q̃ timet
ad sbam nr̃ metitor ritulit. nō q̃
ē. sed qa ē. quod absit ut assētiat
catholica. ee viz sbam vel aliquā
dine rem qua deus sit. et q̃ nō sit
deus. Sed hc mihi cōt epm log
mr. qppe q̃ meo dē suetu sue expor
humilit acquiescens. tā hō q̃ ceteza
digna reprehēsione iueta. ppo ore dāp
nau. si ppt eos q̃ adhuc libru illu
st aplicu vtiq; pmulgatu ibidē
mducta trāscribe et lectitare feru
t. contentiosius psistentes seq epm
i q̃ rpe nō stent. et erroꝝ qꝫ cor
rectionis migrm hre malentes.
Nō solū aut. sed et ppt vos occasione
accepta. drnaa ymaginib et aie
q̃ ad ymagine fra est. ope pcium
credidi exaurfu hmc facere. ut si
q̃ forte ex aquis furtiuis q̃ dul
coꝝ bibent. supto āidoto euomat illd.
et purgato meꝝ stomacho ad
id quod sm promissione mam
diendū de filitudme supe accedē
tes. puriora ia in gaudio nō de no
stris hauriat. sed de fontibus salua
toris sponsi ecē ihu x. q̃ est deus sr
oia bn̄dc̄s i scla. Amē. Simo xxxi.

Quesiui an de affinitate
aie ad vbū. atq; id qui
dē nrie. Que ei suetio
tāte maiestati et tāte pauptati.
ut more et amore sponsoꝝ veluti
ex equo se se xpleti referant. sibi
mumsilla. et hūilitas illa. Nā si ve
id dicamus. valde fiducia leta est.
si flo. valde p̄uenda audacia. Ptea
ergo de sueiencia hoꝝ quendum
fuit. que idē iam multa iuenta ē.
s nō oīb. Quib ei vel nimiꝫ ebes
nō videat. qm se e uiano rspiaat.
ymago. et quod ad ymaginem ē.
Quoꝝ vtiq; vnū vni. et alter alteri.
primo si recolitis assignat hystnus.
Nec de ymagine tm. si eaā de sili
tudme demōstrata ibidē. ppiqui
tas ē. n̄ qꝫ rpa filitudo in quo veri
q̃bus potissimū sstendūa nobis
ē declaratū. Age. ia mtendamus
declarationi hui. ut q̃ aia plenꝫ
sua agnoscat origine. eo amplius
erubescat vitā habe degenere.
primo veō quod pcto vitiatū dep
hendat i natiua. studeat rformare
industria. ut digne suo gne. dei quidē
mune sese rgens. ad amplexus
verbi fidenter accedat. Adiuuat ergo
ex hac dine ingenuitate filitudis
i ee sibi illa sue sbe nāle simplicitate
q̃ hoc ē illi ee quod viue. et si non
q̃d bn̄. q̃dq; bte viue. cui sit filitudo
nō equalitas. Grad̄ ppinqꝫ. g
dꝫ tm. Nec ei vni excellētie pari

ve vestigij fuit. hoc habe ee quod
viue: et item habe hoc ee quod bte
viue. Ergo si vbi est illud ppr sb
limitate. hoc aie ppr filitudinem.
salua quide eminetia vbi. pala
e affinitas natiaz: pala aie pro
gatiua. Et ut quod di planius fiat:
soli deo ide e ee. quod btm ee. Atq;
h° p̄mu atq; puissimu simplex de
tudu aut file est hmut. h° viz habe
ee quod viue: atq; hoc aie e. Ex h°
et si mfeiou gradu ascendi
pt. no mo ad bn. sed eaa ad beate
viuedu: no qz vel tut fit h° ee qd
btm ee illi q eo puenerit: quati q
ita gloriet pro filitudine. ut m̄ p.
dispalite habeat semp. vn omia
ossa eius dicant. Dne quis filis t.
Bonus tn aie gradus: ex qo 2 solo
ad btam ascendi vita. Sut naq; vi
uencia. et horu gna duo: q sentiut.
et q non sentiut. Porro i sensibi
libus sesibilia p fezut: atq; vsq;
vita qua viuitur et sentit. Non
stabut pt i gradu uno vita: 2 vi
uens: multomin9 vita. et q sunt
sine vita: aia e viuens qde. si no
aliude qm̄ serpa. ac p h° no tam
viuens. qm̄ vita. ut ppie de illa
loq̄mr. In e qp infusa corpi viui
ficat illud: ut sit corpus de vite p
sectia. no vita: sed viuens. Vn li
quet ne viuo quide corpori id vi
ue ee quod ee: cu ee et mime viue
possit: multominus q vite exp
tia fuit. ad hut gradu exurgunt.
Sed nr ome quod vita di vel est: co
tinuo valebit ptingē hmut. Est pe
corū est: arboru vita: sensu al
tea vigens. altea carens. Ut neut
tn id ee quod viue est: cu ut qde
multor opinio est. aīa i elemētis
qm̄ vel illa i membris. vel ista i
ramis extiterit. Ut sedm h° qi de
finiut viuificare. sil' viue cessat. si no
et ee: soluit pt et dissoluit. taq;
no alligate tm: sed et colligate. Ne
q; vnu simplex e quecq; hay. si ex
plubus constans: et ppterea non
redigit in nichil. sed dissilit i ptes:
ut ad suu quodq; rtaurrat pnatiu.
Verbi causa. aer ad aere. ignis ad
igne: et reliqua mhuc modu. Ne
quaq; igit tli vite ide ee et viue
est: q e. et qn no viuit. Porro nichil
horu quibus h° no ee quod viuere
sit. ad btm beate q; viuendu qnq;
pficaet vel emget: quippe qd nec
ad hmut mfeiorem gradu potuerit
puenire: solaq; i npo stare ignoscat
aīa horum in eo dignitatis creata
e vita a vita. simr a filia. timor
lis ab i mortali: ut no sit longe
a suimo gradu. vbi sic id ee qd bte
viue est: in quo solus stat btus.
et solus potens. rex regu et dns
dnantiu. Accepit itaq; in suu
ordinatione aīa. et si no ee. posse
tn ee beata. suimo pmde gradu
quatu licet appropians: no pti
gens tn. Neq; eni vel npi ut sup
dctm est hoc erit aliqn ee. quod
btam ee: nr qn bta erit. fatem
filitudine. equalitate renuiq.
Verbi causa. Vita est deus. vita
et aīa: filius quidem sed dispar
Porro filius. qp vita. qd serpsa vi
uens: qp no tm viuens. sed et
viuificans: sicut et ille h° oia e.
Dispar veo est. q ntu a creante
creata: dispar quoq; ut n creata
ab illo no eet: sic n ab illo
viuificata no viuet. No viuet dico.
si spuali vita no naturali. Ita

nāli quidem etāt q̄ nō ſpuā
lit viuit: īmōrtlit viuat nate
ē. Et qualis vita: in qua factus
foret nō nasci. q̄m nō ab ea mo
ri: ꝯ aliorū potius est. et ꝺ gīuor.
qua pcī: nō natiue Denq̄
morū pcīoꝝ pessima. Ita er
go que ſcm carnē viuit aiā:
viuens mortua est. Quippe cui
bonū erat nō viuē oīno q̄m sic
viuē? a q̄ nūq̄ ī tlī quadā mor
te mūme vmq̄ resurget n̄ p v̄
bū vite: id ē p v̄bū vitam vi
uētē vtiq̄ et viuificātē. Aliaꝫ
aut īmortalis est aiā. et in ſ nī
chiloīn? v̄bo silib quidē: sed non
equalis. Nam ī tm superexcellet
īmōrtlitas deitatis: ut aplūs di
cat de deo. q̄ solus hꝫ ī mōrtlitatē.
Quod ergo reor pro eo dām. q̄ sola
sit nā īcōmūtabilis deus: q̄ aut. ego
dns et nō mutor. Vera nāq̄ et ī
teḡ īmōrtlitas tā nō recipit mū
tationē. q̄m nr fīnē: q̄ oīb mūtato q̄
dā mortis īmutatio fit. Omē etēi
quod mūtur. dū de vno ad aliud
trāsit ēē. quodā mō nate ē moiat
quod ē: ut ēē incipiat qđ nō est.
Qz si tot mortes q̄t mūtationes?
vbi īmōrtlitas? Et huic vānitati
subiecta ē ipā creatūa nō volēs:
ſ ppt eū q̄ subiecit in spē. Attn ī
mōrtlis ē aiā? q̄m cū ipā sibi vita
sit. sicut et est. quo cadat a se: sic
nō ē quo cadat a vita. Verū cū
constet suis affectibus mūtā cam.
agnoscat ita īmōrtlitate se deo silē.
ut sciat sibi de ēē nō modicā īmōr
talitatis ptem: soli cedens absolu
tā ꝑfectā q̄ ī mōrtlitatē: apd q̄
nō ē trāsmūtio. nr vicissitudinis
obūbrio. Nō mediocris tn aīme
dignitas pūi disputatione compta ē:
que gēma quadā vānitate natie
vbo appropiare videtur: simplicitate
ētatis et ꝑpetuitate vite. Sed enī ad
huc vnū occurrit quod mūme pre
terubo: nr ei minus insignitē. silēm
ve minus aiam facat vbo et forte e
tiā plus: arbitrī libtas. Hꝫ ē plane
dīnū quoddā ꝑfulgens ī aiā. tāq̄
gēma ī auro. Ex hac nēpe ī ē illu
mr bonū quidē et malū. nr nō mr
vitā et mortē. sed et nichiloīn? inter
lucē et tnbras. et cognitio iudicij et
optio eligendi: et si qua sūt alia q̄
silr ētq̄ aīmi habitū sese e rōne
respicē videant: nichiloīn? mr ipā
censorius qui dē arbitrī ib aiē oculꝰ
diiudicat et discrnit. sicut arbiter
ī discrnendo. ita ī eligendo liber: vn
et libez noīat arbitrum. qđ luceat
vsq̄ in hijs pro arbitrio voluntatis.
In hō ad promerendū potēs. de
ei quod fecerīs bonū. malū ve. qđ
quidem nō facere liberum fuit.
merito ad meritū reputat? et ut
merito laudatur: nō ib tm q̄ potuit
mala facē et nō fecit: sed et q̄ po
tuit nō facē bona et fecit. Et ita
malo nō caēt merito tā ib q̄ non
potuit facē mala et fecit: q̄ ib q̄
potuit facē bona et non fecit. Ubi
aut nō est libtas: nr meritū. Ppt
ea que sunt carencia rōne aīalia
nichil merent? qz sicut delibera
tione. ita et libertate carent: se
su aguntur. ferunt? ipetu. rapiūt
appetitu. Neq̄ ei iudicatū hnt. quo
se regant siue diiudicent: si nec
mstinctū qđē iudicij. id ē racionis.
In est q̄ nō iudicant: qz nō iudi
cant. Qua nā q̄ppe ratione ab
hijs racio exigatur. quā n̄ acceperīt?

Hanc vim a nā solus ho mo nō
patitur: et ō solus int aiāīa lib.
Et tm mtuēniente pcō patit quā
dā vim et ipē: sed a volūtate nō a
natura: ut ne sit quidē mgēta lib
tate pūetur: Quod ei volūtarii:
et libez. Et quidē pcō frm est. ut
corpus qđ corrūpz aggrauet aiam:
sed amore nō mole. Nā q surgē aīa
p se iā nō pt: que p se mdē potuit.
volūtas in causa est: que corrupti
corporis vitiato ac vitioso amore
languescens ac iacens. amorē pti
iustiae nō admittit. Ita nescio quo
pūo et mlo mō ipā sibi volūtas.
pcō quidē in deteriūs mutā nēn
tē facit: ut nr nēitas ei volūtāia
sit excusāe valeat volūtatē: nec
volūtas cū sit illecta. excludere
nēitatē. Est ei nēitas hr quodā
mō volūtāia: ē fauorabil' vis q̄da.
pmendo blandiens: et blandiēdo
pmens. Dn̄ sese rea volūtas.
vbi semel pcō consensezit: nr ex
cusatē iam p se. nr excusāe tm villa
tenus de ratione q̄at. In q̄rula
illa vox velut gemētis sub one
nēitatis hūus. Dne inquit vi
patior: rnde pro me. Sed rursū
faciens q od nō iuste causaretur
adūsus dnm. cū volūtas sua ipi
potius in causa foret: attēde qđ
secutus intulerit. Quid dicā aut
quid rndebit mr. cū ipē fecerim.
Premebat augo: nō alio tm qm
volūtāie cuiusdā fūturis: et eāt
pro fūture quidē miseabil. sī pro
volūtate īexcusabilis. Volūtas
ei est que se cū eēt libea fūa fe
cit pcī. pcō assentiendo: volū
tas nichilōīus ē que se sub pcō
tenet volūtāie fūiendo. Vide
quid dicas. Aut aliquis m. Tu
volūtatium dicis: quod iā nēm
constat ee: Dicū quidē est q vo
lūtas serpam addreit: sed nō ipa
se retiet: magis retiet et nolens.
Bene hō salte das q retiet: sed vi
gilanter retme voluntatem esse:
quā retmei fateris. Itaq volūtate
nolēte dicis. Non vtiq volūtas
retinetur non volens. Volūtas ei
volentis est nō nolentis: q si vo
lens retiet. ipsa se retiet. Quid
ergo dicet: aut quid rndebit ei cū
ipē fecerit: Quid fecit: Seruā se
fecit. Vn dz. q facit pcm: fūus
ē pcī. Ptea cū peccauit: pcauit
aut cū pcō obedīe decreuit. fūa
se fecit: sed sic libea. si nō adhuc fac:
facit at. m eadē fūture se rtimeb.
Neq enī non volens volūtas te
netur: volūtas ei est. Ergo q vo
lens fūa serpam nō mō facit sī
facit: meito pro m quod sepe mo
randū est. qs rndebit illi cū ipā
fecerit ipā et fecerit: Sed nūc me
iquis decredē factas nēitē qua
pacior. qua i memetipo exprior:
ā qua et assidue luctor. Vbi nā q
so hac nēitate sentis: Nōne i vo
lūtate: Non ergo pauī fir mit
vis: quod et nēio vis. Aiūtū vis
qđ quidē nolle nō queas: ī mul
tū obluctans. Dozo vbi volūtas:
ibi et libtas. Quod tm dico de na
tu. non de spūali: qua libtate ut
aut a plus xpūs nos libeauit. Nā
de illa idēipe dicit: ubi spūs dn̄i
ibi libtas. In aīa miro quodam
et malo mō sub hac volūtāia
quadā ac male libea nēitē: ī ā
alla tenet et libeā. Nalla ppt
nēitem: libeā ppter volūtate.

Et quod magis mir. magis q̄
miserū ē. eo rea quo libeā. eo q̄
ancilla quo rea. ac p hō ā cal
la eo quo libeā. ā miser ego homo
quis me libeabit ā caluplua hu
ius pudende ſiututis. Miser ſ
lib'. liber quia hō. miser q̄ ser
uus. lib' quia filius deo. miser q̄
ſeruus deo. O custos hoīm. q̄re
me posuisti ſeruū t'. Posuisti
ēi cum non prohibuisti. Aliqn
ꝓpē me posui. et fatis sū michimet
ipi grus. Iustissime quidē. ut hos
tis tuus sit hostis meus. et q̄ tibi
r̄pugnat et mi. Ego veō qui tibi.
ego qui mimet contrarius fatis
sum. atq̄ i membris meis in
uenio quod ſr̄ dicat et mēti mee
et legi tue. Quis me libeā
bit de maibus meis. Nō ego
quod volo hō ago. sed me nō alio
nō alio nō prohibente. et quod odi
illud facio. sed me nō alio ꝑpellente.
Atq̄ vtmā prohibitaoh. et hō ꝑpul
sio ita eet violenta. ut non eet vo
lūtaia. forsitā ēi sic possem excu
sai. ut ete ita eet volūtaia ut nō
violenta. profectō ei sic possem
corrigi. nūc veō nusq̄m exitus
miseō patet. quē et volūtas ut dixi
ī excusabilē. et incorrigibilē nēti
tas facit. Quis me eripiet de ma
nu petoris. et de maū contē legē
ageutis et iniq̄. Queut qs. de q̄
querat. De me. ego ille petor. ille
exlex. ille iniquus. petor. q̄ peccatum.
exlex. q̄ volūtate ꝓsisto agē contē
legem. nā mea volūtas rpā ē lex
i mēbris meis legi dīne recta
trans. Et q̄m lex dnī. lex mentis
mee. sicut ſcriptū est. Lex dei eiq̄
i corde ꝓphē. p hoc. mīpī mea rp
ſius volūtas contraria inuenit. que
ē nequitas maxia. Cui ei nō iniqui.
q̄ mi sum. Quis sibi nequā aut
an bonus. ffateor nō sum bonus.
q̄ nō est mi me bonū. Consolabor
tū me. quia et ſcōrū ista vox est.
Sao q̄ i me bonū nō est i iquit.
discrnit tū q̄ dicat mse. i carne
sua mēpretans. ꝓpē contrdictoiā
legē que i ea est. Nā hīc legē et mi
mente. eaq̄ ē melior. An nō lex
dei bona. Qe si malus ꝓpē
legē mala. quō nō ꝓpē bona
bonū. An mala sua est. q̄ est in
carne sua. et iō de mala mala
et mime de bō bonus. Nō est ita.
Lex dei eius i mente rpī. atq̄
ita i mēte. ut sit et mentis. Ceſtis
ē ipse q̄ ait. Inuenio aliā legē mi
mēbris meis. r̄pugnātē legi mē
tis mei. Numquid sui. qd carnis
sue est. et nō sui qd mētis sue
est. Ego dico plus. Quid ni di
cā. quod idēipē dicat mgr. Na
mente quidē seruiens legi dei. carne
aut legi pcti. Quid magis fa
ium fateat euidentē ondit. cū ma
li quod in carne ē ita a se alienū
censet ut dicat. Itaq̄ iā nō ego o
pero illud. sed quod i me habitat
pctm. Et iō fortassis signanter a
liā dixerit legē inuentam i mem
bris suis. q̄ od alienā hanc. et
q̄ aduersaā r̄putaret. Dn et adh
ego aliquid audeo āplius haut te
mē quidē. paulū vīz nō iā malū
ꝓpē malū quod i carne habebat.
magis aut bonū ꝓpē bonū qd i
mēte habebat. An nō bonus. qui
consentit legi dei qm bona est.

nā et si se itidē fateat seruiē legi
pcī. carne hoc faciat. nō mente. cui
āt quidē mente seruiat legi dei
carne āt legi pcī. quid nā potissi
mū horū paulo iputādū putes
tu videri. nā michi fateor fa
le psuasum. qđ mētis qm qđ carnis
est. pluris ee. Nō solū mi. sed et xpi
paulo ut iā dictū est. qui ait. Si
āt qđ nolo illud facio. iā nō ego
operor illud. sī qđ habitat i me pc̄
catū. Sed de lib'tate ista sufficiant.
In libello quē de gr̄a et libō arbi
trō scripsi. diuersa fortassis de ymā
gine et filitudine disputa legūt.
sed ut arbitror nō aduisa. legistis
illa. ista audistis. q nā magis p
betis. vrō iudicio dēl inquo. vel
si quod melius vtriusq; suspitis. in hō
gaudeo et gaudebo. At q quomō
illa se habeāt. ēa quedā i pn̄tiaꝝ
papua imedata tm tenetis.
Simplicitatē. īmortalitatē. lib'tatē.
Et hō vobis liquido apparē iā ar
bitror. aiam pro imgēita atq; im
genua filitudine q̄ in hijs tā ex
mie claret nō pua cū vbo hre
affinitatē sponso eccē ihu xpo dnō
mō. q̄ est sup omia deus bndcus
i scla. Amen. Sermo. lxxxij.

Quid vobis videt. Possumꝰ
ne iam regredi ad expo
nendi ordinē. vñ digres
si sumus. q̄ patet pximitas vbi et
aie. pro qua vtiq; demonstranda di
gressio xpā frā est. Possemus ut m
videt. in pace quid dubietatis mihi
que dcā st adhuc fide sentire. Nil fu
rai volo. non libent. pceo quod vobi
vtile putem. Et quō id audeā. de
hijs pserti que vobis a tempo. Sāc
hoiem aliq̄d alienū mē loquedū
ex hijs que suggerebat spūs. et si nō
infideli. minus tn fideli aio re
tentātem et resuantē sibi. ut ha
beat quid dicet denuo tractatur.
et ecce vox ad eū ut quidē ei visū
est. donec istud tenebis. aliud nō
attendes. Quod si remisset non
prouidendo siue mopie. sī frībus p
fectibus iudendo. nō ne meito
hō xpm quod videbat habē auferet
ab eo. Quod quidē longe a pio
uō semp faciat deus. sicut scp
fecit. Sic m iugit habundāe dig
net fons ille indeficiens sapie sa
lutaris. quō sine iudicio vobis cō
trahi et refudi. quid q̄m infundere
dignatus ē ipe hactenus. Si ego
vos fraudo. a qō iā nō vear xpc
fraudari. Ne adeo quidē. est utiq;
i hijs q̄ dcā sūt aliquid qđ ut vēar
ego offendiculū dare q̄at. si nō xpc
net. Et ni fallor. sūt de hijs stati
bus. q̄bus iam scrupulū mouit
qđ dicere volo. Trina illa vbi fili
tudo quā aie assignauimus. vīno
q̄ insignita adūtimus r̄ colubis ne
q̄ inseparabilit ī ee illa visa fuerit
nobis. id quidē videat aliquibus
scriptuaꝝ testimonijs obuiare. ut v
bi gr̄a est illud in psalmis. Ho
mo cū in honore eet nō intellexit. pa
tus ē iumētis insipientibus. i silis
factus ē illis. Et ne illud. adiutaue
rut gloua sua in filitudine vitu
lo comedentis fenū. Sed et qđ apte
dcm est in psona dei. Christi asti iā
q̄ ego tui filius. et plenaq; alia que
filitudine dei in hoie post pcm de
leta concordit asseueranter vident.
Quid ergo dicemus ad hec. Trina
illa mime in deo ee. et sic alia q̄
renda in q̄bus filitudinem as-

signemus: aut ee quidem esse in deo. sed no in aia. et ne sit quide in tyb filitudine ei. aut ee in aia. sed posse eaa no mee. ac p hoc no inseparabilia ee. Absit. Et in deo et in aia sunt. et semp in sunt. nec est q nob aliquid hoz dixisse peiteat: ita totu submixtu e indubitata et absoluti ssia veitate. Sed quod scriptua loquit. de filitudine fra. no qz filitudo ista deleta fit loquit: sed qz alia fr ducta. No plane aia natiua se exuit forma: sed supinduit pegna. Illa abdita. no ista pdita est: et q supuenit obscurare ingenita potuit. si no extinguere. Denicp obscuratu e insipiens cor eoz: aut aplus. Et ppha. Quo obscuatu est aurum: mutatus e color optimus. Obscuatum aux plangit. sed aurum tm: mutatu colore optimu. si no fundamentum rotus cuulsum. Manet i fundamento prorsus inconcussa simplitas sed mime appet: duplitate opta huane dolositatis. silacionis. yporisis. Qm incongrue simplitati duplitatis admistet: qm indigne tli fundamento tli structua imittit. Huiusmoi sibi usuria ppens induerat: cu se ut decipet cosiliariu exhibebat. silabat aiai. Huioi quoq seductu ab eo padisi mole induerat sibi. cu pudenda ia nuditate tegere conarent: et umbra frondosi ligni. et foliis frondiu fructetoruis. et verbis excusatoruis. Qm late extunc et deinceps oem posteritate hec dictaiam. yporisis uirus misert. Que dabis de filiis ada. q qd e non duo velut vel paaat videri. Sed pseuerat nichilomin in omni aia rum ongmale duplitate gnalis simplitas: ut de collacone confusio augeat. Pseuerat ecp imortalitas: sed fusca et tetra. irruente tenebrosa corporee mortis caligine. Nam et si no pnatur vita: uite tm benficiu suo corpori ia no sufficit vendicare. Quodq ne siia quide spiritale dutaxat uita retinet sibi. Aia quoq q pertransiit ipa moriet. Nonne morte illa duplia intursante. illa q lustriq imortalitas qua retentat tenebrosa. satis reddit et miserabile. de qp appetenaa trenoz q quide oia ad interiu sunt. densat tenebras: ita ut in aia sit uuete. nil aplius q n pallida faaes et ymago qda mortis apparet inat. Cur no ei q imort alis est. filia sibi imortalia non appetit et etna: ut quod e appareat. et quod e fra uiuat: Letm ad ea sapit et qut. et mortalibus se se degenei insaaoe conformans: imortalitatis candore quo da mortifere consuetudinis picea rotore denigrat. Quid ni mortalium appetitibus imortale. mortali simlem: imortali dissimilem faaat: Quis tangit pice ait sapiens: inquinabit ab ea. Fruendo mortalibus. mortalitate se induit: et veste imortali tatis madente mortis silitudine derotorauit: no exuit. Eua atte de. quo cuis aia imortalis. imortalitatis siue glorie. fucu mortalitatis inuexit: mortalia utiq affectando. Ut quid ei cu imortalis eet. mortalia no abrepsit et tenebrosa: Abreta sibi filiis imortalibus et etnis: Vidit inquit lignum qp esset pulchru oculis et asprum delectabile: ac suaue ad vescendum.

Nō est tua o mulier ista suauitas
ista delectatio: istaq; pulchritudo.
Et si tua pro pte luti: nō tua sed
cōib⁹ cunctis aiantibus terre.
Tua.q. vē tua ē aliūde et alia: nā
eterna est de etnitate et de cari
tate. Quid tu aiē tue alterā formā.
ymo deformitatē ipōmis alienā:
Et nūqd eo quod delectat hīe. ideō
pdē timet: et hōr color est. Is liber
tatē dū tngit tegit: et eā nichilō⁹
sibimet reddit dissilem. Cūm dig
nius sua origine nichil caperet
ut nichil metuēret: ac p hoc a sui cō
re isto. ingenitam sibi defenderet
libertatem: manētem mdecore
et vigore suo Heu nō est ita: mu
tatus ē color optimus. ffugitab
et latitab. Audis vocē dnī dei:
et abscondis te. Cur hoc? ni q. aa
bas tuēb⁹: et lib'tatis spēc fōr
sibulis exclusit: Sed et volun
tatia illa nātab et sua lex i flec
ta membrīs. de qua proximo
sermone disserui. eidem ītrabat
lib'tati: et liberā nā creaturā.
p ppriā ipius voluntatē dū al
lucit. subiat sibulū. iplēs fraē
eius ignoīa: ut autē cur ne ser
uat legi pcī. et nō volens. Ea
ergo nature ingenuitatē morū
p brītate defensāe neglexerit: iust
to auctoris iudicio frā est. non
quidē ut lib'tate ppria nudaret:
sī tamē sibi inuenīt sicut diplois
de confusione sua. Et bn sicut
diploide: ubi veste velut dupli
cata manēte libertate ppē vo
lūtatē: sibulis nichilōminus co
ūsacio nātē probat. Hoc de si
plicitate. Hoc de īmortalitate aiē
adūtere est: et nil tibi in ea si
bene considēs appebit. quod nō
sit istius moī filitudinis pīt et
dissilitudinis di ploide adoptū.
In nō di ploīs. vbi nō mnata.
sed affixa et quadā qī acu pīt
assuta est simplicitati fraūb.
īmōrtalitati morb⁹ nēcitab lib'tati.
Neq; ei essentie siplicitatē p̄stri
bit duplicitas cordis: nō natie
īmōrtalitati morb⁹. aut volūtaria
pcī. aut nēcā corpīb⁹ aut arbīō
lib'tati. nēcitas volūtaie ꝑuitu
tis. Ita bonis nec mala aduētīa
dū nō succedūt. si accedūt: tur
pant vtiq; ea. non ext — er
minat. Turbat nō deturbāt.
In aīa dissilis deo: inde dissilis ē
et sibi. Inde ꝑpata ūmētis īspīe
tibus: et filiis frā ē illis. In q legit
Immutasse gloriā suā i silitudiez
vituli comedētis fenū. In horīb⁹
tāqm vulpes. diplicitatis et
fraudis foueas hnt: et q. paēs
se fecerunt. ptēs vulpiū exūt.
Inde uxr salomonē. dnq; exitus
hoī et ūmēto. Quid ni silr ex
eat: q. silr vnit: ajore bestiali
īrubuit īrenis: morte bestiali
excedet terrīs. Audi aliud. Quid
mirūsi silēz sortīc exitū: q. et
silēz hēmus ītroitū: Un ei hoī
bus n de silitudine bestiali. ille
tā ītemperās ardor i cortū: tā
īmodeātq; dolor i ptu: Ja hō m
creptu et ortu. i vita et morte
ꝑpatus ē ūmētis īspīetatibus:
et filiis frīs ē illis. Quid. q. libēa crea
tia sibi subditū appetitū non
rgit ut dna: si sequtur et obsequ
ut ācilla: Nōne et i hīc se assilat
et āmiāt reteīb aiantibus q
nā nō in lib'tatē vocauit

sed condidit m̄ fruitur. fruie suo
vent. appetitu obedie. Nonne tali me
rito fundi phibei vel existimāi filiꝰ
deus. Joh aut. Existimasti iniquꝫ qꝫ
eo tui filius. Et infert. Arguā te. et
statuam cont̄ faciem tuā. Nō est
se se videntis aie deū existimare sibi
silem. aie dūtaxat qualis mea c.
peccatis et iniq. Eiusmoi nāq ar
guit. Existimasti iniq aut. et non
dicat existimasti aiā. vel existimasti
homo. qꝫ ero tui silis. Sed si sta
tuat. iniquus aīi faciē suā. et ꝛ
vultū quendā morbidū prendiq
teioris hoīs siu fistatur. ut dissi
mulare aut declinare nō qat i pu
tate consue sue. sed videat vel tunc
sordes peccoꝝ suoꝝ. vitioꝝ in
spiaat deformitate. nequaq
poterit ita existimare deū fore silem
sibi. sed qi diffidens pro tanta dissi
militudine qua videbit. puto ex
clamabit et dicet. Dne qs filis tibi.
Quod quidē dem est pro volu
tate sua illa et nouiaa dissili
tudie. nā manet pma silitudo.
et io illa plus displicet qꝫ ista ma
net. eo qntū bonū ista. qntū ma
la illa. ex mutua trī collatione v
trꝫ res in gne suo plus eminet.
Cū ergo aīma tanta m se vna
rerū distantiaā cnat. quid nō cla
met mē spem et desperationem
utraq ponit. dne quis filis tibi.
Trahit m desperatione pro tanto
malo. sed reuocat. m spē a tanto
bono. Inde e. ut qꝫ sibi plus displi
cet i malo quod m se videt. eo se
ardentius ad bonū quod eq ī se
ospicit et hat. cupiat qꝫ fieri ad qd
frā est. simplex et trā ac timens
deū. et recedens a malo.

Quid ni recede possit. ad quod acce
de potuit. Quid ni accede possit. aq
discede potuit. Cd tñ utrūq dixerim
de grā psumendū. nō de nā. si ne de
iusta quidē. Nempe sapia vmat
malitiaā. nō de mdusta vel natura.
Nec dee occasio psumendi. ad vbū
e occasio eius. Non e apud vbū otiosa
aie gneosa cognatio. de qua triduo
iā tractauimus. et cognatiois testis
silitudo pseuerat. Dignat admittit
i societate spus. silem i natiua. Et
ete de roe natie. silis silem quit.
Dor reuertens. Reuertere reuertere
sunamitis. reuertere reuertere ut intuea
mr te. Intuebit silem q dissilez nō
videbat. si et se intuendū prabit.
Scimus qñ cū apparuerit. silēs ei
erimus. qm videbimus eū sicuti e.
Quota ergo de difficultate magis
qꝫ de impossibilitate venie illa per
cocitatione. dne quis silis t. Aut
si hoc magis probas. vox e admira
tis. Admiranda prorsus et stupe
da illa silitudo. qua dei visio comu
tat. imo q dei visio e. Ego aute
dico i caritate. Caritas illa visio il
la silitudo est. Qs non stupeat
caritate. dei spreti et reuocantis.
ad eito iniquus arguit. ille q sup
inductus e dei silitudine usurpas
sibi. ai diligendo iniquitate. nec
se posset diligere. neq deū. Sic eū
habes. Qui diligit iniquitate. odit aiaz
suā. Frā igitur de medio iniqta
te que eam que expte est dissimilitu
dine fraat. erit unio spus. erit mu
tua visio. mutua qꝫ dilio. Si qde
deficiente qd pfm est. euacuabit
quod expte est. Erit qꝫ ad alterutrū
casta et assumata dilio. agnitio
plena. visio manifesta. Auctio fina.

Sermo lxxxiij

Quātū quidē r̄gulaīb ẏora
p̄misit quā nob cōsti
tuim⁹ ad loquendū. t̄ duū ẏ⁹ m
demōstranda v̄bi aīe q̄ affinitate
expensum est. Que vtilitas ī oī
labore isto. Nēpe ẏc. Dotium⁹ oēz
aīaī luce onerata p̄cīīs. vitīīs r
retita. captā illecebris. exilio captiua.
corpore carcerata. luto yente. mſimā
bono. ī fixā l'mo. affixā mēbris. cō
fixā curis. distēta negotiīs. strac
tā tōrubus. afflictā doloribus. erro
rib⁹ vagā. sollicitudīibus anxiam.
suspitiīb⁹ iactā. et postrēo aduenā
t̄ra ī imicor. iux. ꝓphete vocem
cōmunatā cū mortuis. depūtā cū
hys qui ī mfer no positi sūt: licet
īqm̄ sit dāpnata. sit desp̄ata: donu
mus tm̄ hāt ī se posse aduīte. ī modo.
vnde respirae ī spem venie. ī spem
mīe q̄at. ſ etā vn̄ audeat aspicere
ad nuptiās v̄bi. cū deo mire fed⁹
soietatis: nō trepidet suaue nō
cīs iugū. cū regē diē angelor
no v̄eat. Quid ei tute nō p̄suat
apud eū. cuius se insignē cūit y
magīnē. illustrē similitudīne nouit.
Quid īqm̄ v̄eat de maiestate. cui
de origine fiduaa dat? Cautū tm̄
ē ut curet ne īgenuitatē vite ho
nestate fuaē. y mo celeste de cuī
sd sibi originaliē ī est. dignus qui
busdā studeat moz affectuum q̄ ve
nustare. et decorare coloribus.

Ut quid ei dormitet ī dusta. Gran
de p̄fō ī nob donū ne⁹ rpā ē. q̄ si mi
nus suas exequat⁹ ptes. nōne q̄d
reliquū ẏs natuq ī nobis totū t⁹
pabitur. totū q̄ quadā vetusta
tis opiet⁹ rubigīē? Id q̄dē iuuia
auctou. Et vtiq ad ẏs autor rpē dē
dine ī signe gnositatis ꝓpetuo vo
luit ī aīa. y hūatiuit semp ẏs ī se se
ex v̄bo habeat. q⁹ admoneat⁹ semp
aut stare cū v̄bo aut redīe si mota
fuerit. Nō mota q̄ loas migrās. a
pedibus gradiens. ſ motas ſt sbe v
tiq spūali mouei est: cū suis affec
tibus. y mo defectibus a se quodā mō
ī pe⁹ vadit. cū se sibi vite ⁊ morum
p̄iuitate dissilem fiat. redd⁹ dege
nere. Que tm̄ dissilitudo nō nate⁹
abolitā. sed vitiū est. bonū rpm
ne⁹ q̄ntū sue ꝓpatione attollens. tm̄
sedans iniuctione. Ia veo aīe redita
ad ysio eius ad v̄bū. r. formande p nr̄z.
ꝑformande rpi. ī quo est m caūtate.
Aut ei. Estote y mutatores di sic filij
kmi. et ambulate ī dilcōne sicut
et x⁹ dilexit nos. Talis ꝑformita⁹
maīat aīaz v̄bo. cū cui vn̄z filius
ē p nāz. silez nichilor⁹ rpi se exhibet
p voluntatē. diligens sicut dilecta
est. Ergo si p̄fē diligit. nupſ. Qđ
hāt ꝑformitate iocidi⁹. q̄ hāt op
tabiliuꝫ caūtate. q̄ fit ut hūano ma
gisteio nō contēta. p temet o aīa
fiducialit actedas ad v̄bū. verbo
stant mlēas. Vbū failiant⁹ p
tūctēs. ſ ultes q̄ de oī re. q̄ntū m
tellāī capax. tm̄ audax desideio. De
spūalib scīp ꝑ multis ꝓtractus ē iste.
Dam dixi ꝓtractus. ꝓplerus ē. Co
plex⁹ plane. vbi idē velle et nolle
dē. vnū fiat spūs de duob⁹. Nec
vendū. ne dispaītas p̄sonarum

dauditate aliquo fuerat contenta voluntate. Q3 amor renuntiat. Ab amando q3pe amor. non ab honorando denominat. Honoret sane q3 horret. et q3 stupet. q3 metuit. q3 miratur. Datur hec oia penes amantem. amor sibi habundat. Amor vbi venerit. ceteros in se omnes reducat et captuat affectus. Preterea q3 amat amatur. et aliud nouit nichil. Ipse q3 honori meo. merito. meo stupori et miraculo est. amari tm plus amat. Sponsus et sponsa sit. Quia quis alia nr sponsos nouitatem vel affectionem. Per amari et amare. Nil nexius vinciat eam quod natura nexuit. vinculum puncti ad filios. Deinde propter hoc aut relinquet ho patrem suum et matrem suam. et adhebit uxori sue sponse. Videes affectus iste quam sit mirus. non ceteris tm affectibus sed eam super potentior. Adde q3 ad iste sponsus non modo amans. sed et amor est. Numquid honor. Contendat aliquis esse. Ego non legi. legi autem q3 deus caritas est. et non q3 honor est vel dignitas legitur. non q3 honorem vult non deus. q3 aut. Si ego pater. ubi est honor meus. Verum ad patrem. sed si sponsum exhibeat. puto q3 nubit vobis suam et dicet. Si ego sponsus ubi est amor meus. Nazarenus ita locutus est. Si ego dominus. ubi est timor meus. Exigit ergo deus timeri ut dominus. honorari ut pater. et ut sponsus amari. Quod nichilus pretet. q3 eminet. Nempe amor. Absque hoc est timor pena. et honor non gratia. Seruilis est timor quem dum ab amore mundus mittit. et q3 de amore non venit honor. non honor si adu

latio est. Et quidem soli deo honor et gloria. Sed horum acceptabit neutrum deus. si melle amoris condita non fuerit. Ibi p se suffiat. ibi p se placet. et pter se. Ipse meritum. ipse premium est sibi. Amor pter se non requirit emolumentum. fructum. fructibus emptis. usus emptis. Amo. q3 amo. amo ut amem. Magna res amor. si tm ad suum recurrat principium. si sine ongi redditus. si refusus suo fonti. semper ex eo fumat vii ungit fluat. Dolet est amor exactibus aliene motibus. sensibus atq affectibus. in quo pt creatura et si non ex equo rependere auctori. vel de filii mutua repende vicem. Vbi gratia. Si non ingrate obsequium. nunquam ego filii illi remurmurat. non vtiq. sed pauebo. sed extremiscam. sed venia deprecabor. Ita si me arguat. non redarguet a me. sed ex me potius usurpabit. nec si me increpabit. non dicam ego ei. sed adorabo. Et salua me. non quia a morte saluari. nec vltimum egere ab aliquo liberari. q3 liberat omnes. Si donat. me oportet fructus. si imperat. me q3 parere. et non vltro a domino vel fructum exigere vel obsequium. Aut ita videas de actore q3quam aliter sit. Nam cum amat deus. non aliud vult q3 amari. q3pe q3 ob aliud non amat nisi ut ametur. sicuti nos amore beatos q3 se amauerit. Magna res amor. Sed sicut in eo gaudebo sponsa in summo stat. Amatur et filius. sed de hereditate cogitatur. quia diu vetatur quodammodo amittere. quem a quo exspectat hereditas plerumque uenitur. minus amatur. Suspectus est mihi amor. an aliud quo adipiscendi spes suffragari videt.

Infimus est: qui forte spe sub
tracta. aut ex tmore aut minu
tur. Impurus est: qui et aliud
cupit. Purus amor mcenarius
no est. purus amor de spe vrez
no fuit: nr tu diffidentie dapna
senuit. Sponse hec est: qr hec spōsa
est. qcuqz est Spōse res et spes u
nus e amor? ho sponsa habundat:
hoc contentus est sponsus. Nec ib
aliud qrit. nr illa aliud hec? hic ille
sponsus: et sponsa illa est. Ib
sponsus ppetuus. que alr nemo
attingat. Ne filius quide. Deinqz ad
filios clamat. ubi e honor meus?
et no ubi e amor meus dicat?
agnoscēs sponsi progeniem. Sed
et uidet ho honorē patrem suū et
mrez suā. et de amore tacet? no
qr no amādi sut prueb a filijs:
sicq multi filioz honorē prueb
magis qm amarē affecti sunt.
Esto q honor regis iudiciū dilig?
ꝫ sponsi amor ymo sponsus
amor solā amoris dicē rqrit
et fidē: luceat ꝑtm rclamare di
lectā. Quid ni amet amor?
ajcito cuctis renuntiando affectib9
alijs. soli et tota icub? amori:
q xpi rndē amori hec redibendo
amorē. Nā et cū se totū effudeit
in amorē? qntū est ho ad illius
fontis plene ꝑfruendū? Non
plane pari ubertate fluit amās
et amor. aīa et vbū. spōsa z spō
sus. creator et creatura: no ma
gis q̄ furies et fons. Cur ergo?
Dibuit ꝑpt ho et ex toto euacua
rit nuptie votū. desiderii sui
prātib. amātib. ardor. presu
mentis fiducia? qr no valet ex
equo currere cū gigāte. dulcedi
cū melle contendē. lenitate cū
agno. candore cū lilio. claritate
cū sole. caritate cū eo q caritas e?
Non. Nā et si minus diligit
creatura. qm minor est: tm si ex
to se diligit. nichil de e ubi totū
e. Ꝑtea ut dixi. sic amare nup
fisse est. qm no pt se diligere. et
pax dilta ee: ut in consensu du
orū integrū stet ꝑfrmq3 inuicē:
n quib dubitet a vbo aiam
et ꝑ ipsum amari et plus: prorsus
et ꝑ cunctis amando et amando
vincit. Felix q meruit ꝑueni
in tanta benedictione dulcedinis.
Felix cui tante suauitatis ꝑplenū
expiri donatū est. Quod non
est aliud qm amor castus et sōb?
amor suauis et dulcis: amor
tante serenitatis. pnte et sincerit?
Amor mutuus. intimus. validus
q3: q no in carne una. si uno pla
ne in spū duos iungat. duos fanat
in no duos ꝑ unū. paulo ita dicē
te. Qui adhēret deo unus spus est.
Et nunc potius ea sitis hijs au
diamus. q3 facile ingratam de oibus
fecat. et ingrata uncio. et frequens
experientia? n forte id melius
suauius in aliud simonis pinapiū:
ne re bona coarteris nr an
gustias. huius nā ꝑpe modū fini
endi. Et si probatis. finito fine.
eia an fine: ut facilius te pesti
fue inueniamus eras ad delicias sce
ales? quibus brā mereat cū verbo
suo et de vbo. spōso unigenito suo ihu
xo dno nro: q est sup oia benedc
dns in scla. Amen. Sermo lxxxuij?

In lẽcto meo q̃siui p̃ noctem: quẽ dilexit aia mea. q̃agnũ bonũ: q̃rẽ deũ. Ego hō nullus ī bonis aĩe sẽm existio. Primũ ī donis: vltimũ ī profãbus est. Virtutẽ nulli accedit: cedit nulli. Cui accedat: quã nulla p̃cedat. Cui cedat. q̃ omn magis æstimatio ẽ. Quæ eĩ vĩis assarbi possit nõ q̃rẽti deũ: à q̃s timit q̃redi deũ. Quæi te ẽt facãe eĩ semp. Existio q: nec tũ iuentus fuerit: cessabit a q̃rendo. Nec pedũ passibus: sed desideriis queit deus. Et vtiq; non extundit desideriũ sanctũ felix iuentus: sed extendit. Nũq̃d consummatio gaudij. desiderij æsuppatio ẽ: Oleũ magis ẽ illũ. nam ipm flãma: sic est. Ad mm plebis letiaã: sed desiderij nõ eũt finibus. ac p hoc nõ quærendi. Tu ergo cogita si potẽs q̃rere tandi hō studiũ sine mdigẽtia: et desideriũ sine anxietate. Altm profecto pnãa: altm copia excludit. Hinc ia videte cur ista p̃mittit. Nimirũ ut oĩb mit nob aĩã quærẽs deũ. ne magnũ bonũ ī magnũ sibi detorqãt malũ: noluit se p̃cẽtam ī illo: et aĩ quæsitã q̃m q̃rentẽ. Sic eĩ de magnis bonis mala oriri nõ mõstra solent: tũ facti eximij de bonis dñi. vltimis donis tãq̃m nõ datis: nisi damus gloriã deo. Ita profecto. q̃ martires videbant̃ pro accepta gr̃a: pro nõ redibita. mũmi reputant̃ apud deũ. Ego aũt pro vobis. Visus sũ mo destiorũbus vocibus. maximo. mũmo q: si qd̃ sentio nõ expressi. Discẽdẽ tuli. rpẽ nudabo: optimũ pessimũ q; dixisse de bucerã. Nam vẽ et absq; dubio eo q̃sq; pessimus quo optimus est: si hoc ipm quo ẽ optimus ascribat sibi. Nempe pessimũ hō. Et si dicat q̃s absit a me fatear. gr̃a dei sũ id quod sũ: studeat aĩ capte gloriã pro gr̃a quã accepit: nõne fur ẽ et latro: audiet et q̃ eiusmõi est. Ex ore tuo te iudico pue nequã. Quid nequius quo usurpãte sibi gloriã dñi sui. In lẽcto meo p noctes q̃siui: q̃ diligit aĩã mea. Quæit aĩã vbũ: sed q̃ a vbo p̃ius quæsita ẽ. Aliquis fel a facie vbi egressa vel ejecta. nõ reuterẽt oculus ei⁹ ut videat bona: si nõ reꝯat a vbo. Quid vẽ aliud aĩa mã sit q̃m spũs vadens et nõ rediens: si sibi fuerit dẽlicta. Audi profugã et deuiã: quid doleat. et quid petat. Errauit aut sic omnis q̃ perijt: q̃rens sanguinẽ tuũ. O homo redire vis: sed si ī volũtate res est. quid opus flagitas: qd̃ aliũde ad vbũ me ducas. in quo habundas tu tibi. Malã est q: vult et nõ pt: et ẽ spũs vadens et nõ rediens: et si ut sit longius agens q̃ nec vult. Quinq; nõ omnis illã aĩaz expõita directũ vel relicta: q̃ reuti cupit et reqũ petit. Non ei volũtas hæc illi. Inde ni fallor: q; a vbo ia visitata sit et quæsita. Nec oratio sa q̃siuo. q̃ optata est volũtatem: sine qua reditus ee nõ poterat. Nec nõ sufficit sel q̃ tantus ẽ aie langueor: tãtaq; in reditu difficultas. Quid ei si vult: Jacet voluntas: vbi facultas nõ suppetit. Nã velle adiacet mihi: pficere aũt

bonū nō inuenio. Quid er
go ille quē de psalmo iduxi
mus querit? Non plane aliud
qm̄ queri: q̄ nō q̄ret nisi q̄sitꝰ
fuisset. Et rursū nō quereret:
si q̄situs satis fuisset. Cōd̄ z posꝫ
tulat: q̄re mḡens fuū tuum:
ut qui dedit velle det pficē pro bona
uolūtate. Audi tū non videt istū
meū aīe posse cōpetere locus pnūs. q
sedam q̄tā ipe dū parit: voles qui
de. sed non valens adire quē aīa di
lexit sua. Illā quo pt illi occurrere qd
ibi sequit: surge uiz et arcture
ciuitatē: sed et p vicos et plateas
q̄rē dilectū. q eget ipā q̄rit. Fragat
ly⁹ quod pt: tm̄ se meminerit q̄sitā
pus. sicut et prius dilectā: atq; in
ee et quod q̄rit et quod diligit. Ore
mus et nos kmi: ut cito anticipet
nos mie iste: q; pauperes fr̄i sum⁹
nimis. Quod nō de oībus vobis
dico. Scio eī qm̄ plurimos vr̄m ā
bulatores in dilcōne q̄ xps dilexit
nos. Et i sīplicitate cordis quentes
illū. Sz fuit aliq̄ qd tristis dico. qui
nobis nullū adhuc inse dederit in
dictū huiꝰ tā salūris anticipatoꝝ.
ac p hoc nr̄e salutis: horiēs sepos
amantes nō dimittet quentes que
sua sunt. nō q̄ dñi. Quesiui aut illa.
quē diligit aīa mea. Nempe hinc
te prouocat anticipātis benigni
tas: illius q̄ te et p̄or quesiuit et
p̄or dilexit. q̄m̄ me prorsus n̄ pus
quesita q̄rēs: sicut nr̄ diligeres
nisi pus dilectā. Non i vna tm̄
bndictione. sed in duabus pcen
ta eb: dilcōe et q̄sitione. Dilcō
causa q̄sitois: quesito fructus di
lectionis est et certitudo. Dilectā
es. ne ad supplicū potius q̄sita
suspiceis: q̄sita es ne frustr̄ dilectꝫ
q̄rais. Vtraq; tam amicta compta
suauitas et ausū dedit. z vētum
dia depulit: et reditū pluasit. et
monit affm̄. Hinc zelus hinc
ardor est iste quēadm̄ quē diligit
aīa tua: q; profecto nr̄ nō quesita q̄
rē poterāt: nr̄ nō q̄rē quesita non
poterāt. Sz noli obliuisci vñ hinc ve
neis. Et nūc ut i me potius trāsfi
gure q̄ dicat: id ei tuetur: tu ne es
o aīa mea q̄ relicto vio p̄ore. tū q
t bñ fuerat. p̄ma fidem virilem
feceris. iens post amatores tuos.
et nūc quodlibuit formā cum
illi. forte et stepta ab illis? audes
ipudens et frontosa velle reūti
ad illū quē supba stepsisti. Cōd
Digna latebris queis luce? et
turpib; ad sponsū dignior plagꝫ
qm̄ osculis? Aduru. si nō pro spon
so iudice offendas. Felix q̄ adhuc
auam suam rudentē audierit.
nō tuco q; amo: qd nō amata
q̄mo nō faciem. Itaq; etā amor.
Nichil dilcē timendū: paueant
q̄ nō amat. Cōd ni assidue timi
caab suspicent? Ego vēo amās.
amāri me dubitare nō possum: in
plus qm̄ amare. Nec possū vēri vul
tū: cauus sensi affm̄. In quo? In
eo q; tlem non mō q̄siuit: si et af
fectu. fecit q; certā de quesitu. Cōd
ni rndeā in q̄situ. cui i affectu ri
deo? Nūquid inuenit quesitus? q
etā stepius dissiliat? Quin imo
nō repellit rogrēte: q; et stemp
netē rogat. Benignus ē spūs dñi.
et benigna mirat mira et mas et
suadens de vbi zelo defidelioꝝ: qd
vtraq; sibi nō pt ee absconditū.
Scrutat alta dei: ascius earum

quas cogitat cogitaciones pacis & nō afflictionis. Quid ni amer ad quendū. expta clemētiā. psua sa de pace. ffreq̄ hō suadet a vbo quez est. psuaderi muenit ē. Sed non oīs capit hoc vbum. Quid faciemus pusillis mris illos loquor q̄ adhuc mit nos mitigetes sūt. nō tm ispientes cū teneat mi cū sapiē. subiecti multē i timore x̄i. vn iqm illis faciem⁹ fidē. q̄ hec ita se habeat penes sponsā. cū xp̄o tlia agi seu necdū psenserit. Sed mit to ego eos ad tlem. cui decredē nō debebūt. Legant in libro. qđ i cor de alieno q̄ nō cnuit nō credūt. Est scriptū in pphetis. Si dimisit vir vxo rē suā. et illa recedens duxerit virū alīm. nūquid reuertet ad eū vlt̄? Nūquid nō polluta & vitiata erit mulier illa. Tu aut fornicata es cū amatoribus multis. et tn reuertere ad me dicit dns. et ego suscipiā te. Verba dni sūt. non ē fas suspendē fidē. Credāt quod nō expiunt. ut frēm q̄m experiēte fidei meito sequāt. Satis arbitror declaratū. qđ sit quez a vbo. et q̄ hō sit nūtius nō vbo sed aie. n̄ quod q̄ expta ē et plena ista nouit & feliciter. Restat ut sequēti tractatu doceam⁹ sitientes aias q̄rere a quo q̄site sūt. vel potius ad dīstrim⁹ ab illa q̄ hoc loco mediatur queūs xp̄m quē diligit aia sua. sponsū aie ihm xp̄m dnm nr̄m. q̄ est sup omnia deus bñdictus in scla. Amen.

Sermo xxxvi.

Fl lectulo meo q̄sui q̄ diligit aia mea. Id quid. Dictū est. iteratē superfluū. appē quosdā tm q̄ non interfuerunt cum tractaretur. dicū aliquid breuit. qđ forsasse ne hos quidē q̄ mt fuerūt audie pigeb. nec ei totū dia tuc potuit. Queri aia vbi cui sentiat ad correctionē. q̄ illuiet ad cognitionē. cui imitet ad virtutē. q̄ reformet ad sapiam. cui sformet ad decorē. cui mūtet ad feūditatē. quo fruat ad iocūdit̄. Pp̄ hās oīs causas queit aia vbū. Nō ambigo ee q̄m plures et alias. sed hec iterū occurrerūt. Doceāt at. si cui corde fuerit. facile alias atq; alias adhīte in semetipo. Siqđē mlte sūt adiūtones mē. multe & infirmitates aie nūtes. et anxietatū nō est mis. ac vbū dicaūs plenū q̄ sit hūdat i bonis. utpote sapia vītes malicā. vincens i bonis mala. Et nūc hec quas posui accipite rone. et primo qđ primū est videte q̄ admoīm sentiat ad correctōne. Legi⁹ vbū i euangelijs loquens. Esto cōsentiens iquit aduersario tuo dū es cū illo i via. ne forte tradat te iudici. et iudex tortori. Quid asilauis. Ubi asilū ē. ni fallor se aduersariū p testatus. qđ aduerset carnalib⁹ desi deriis mris. dū dicat. hij semper errāt corde. Tu vero qui hec audis. si pauens repeis velle fugere a ve tula ira. credo solliciti⁹ eius. quo hmoi sentias aduersario. q̄ t illa tam tri bilis mētis videt. Id istud ipossibi le. n̄ dissentias tecū. nisi t̄met ad uersis. nisi grauiter et vigili lucta. tu xp̄o st̄ tetrum nō fatigabilit̄ pre lijs. postremo nisi valefaciās tue teāte consuetudini. inaccessū affec ni. Id quidē duxi. Si tuis attenta neis vīribus. tle cūctat ac si i vno digi torū tuorū torrentis impetū sistē. aut xp̄m denuo conēris tardanē

conuite retrorsum. Quid faciebas. Quę uerbum tuum consentiebas ipso faciente ut consentiabas? fuge ad illum qui adiuuatur. per quę illius fiebas. tuum iam non aduersetur ut blandiatur qui minabatur: et fit ad imitandum efficacior gratia mi fusa qui accensa ita. Hęc prima ut opinor nouitas: ob quam ci pit anima quęrere uerbum. Sed si ignoras quid ille uelut te consentiente: nonne et de te dicet. qui zelum dei habes. sed non secun dam: Et ne hoc leue existimes. meminerit scriptum ee: qui ignorans ignorabitur. Sane uis quid ama et in hac nouite. Ad me prima. ideo consilio uult quos ibis ad uerbum et docebit te uias suas: ne uole do quidem per ignorando bonum. Dum curris contingat excurrere et errare in uno et non in tua: lux e eius uerbum. Declarans deique mandatum tuorum illuminat: et intellectum dat par uulis. Et tuus es si dicas et tu. Lucerna pedibus meis uerbum tuum: et lumen semitis meis. Vt pauxillum proficiat anima tua. cum immutata uoluntas. cum illuminata ratione: ut bonum et uelit et nouit. In alteram uitam: in alteram uisum recipit. Nam et malum uolendo mortua erat: et bonum ignorando cecca. Iam uiuit iam uidet: iam stat in bono: si ope et ope ubi. Stat malum ubi leuata ue luti sup pedes duos: deuotione et agnitione. Stat inquam: sed sibi putet deum. Cum se existimat stare: uideat ne cadat. Quotus uel stare per se possit: qui surgere per se non po tuit: Non opinor. Quid enim? Verbo dni celi firmati sunt. et ira stabit sine uoce. Cur ergo si stare per se poterat. orabat homo de ira: confirma me iuxta uerbum tuum: deique et probarat. Cuius ipsius uox illa fuit Impulsus eius sum ut caderem: et dns suscepit me. Quę uis quis ille impulsor: Non est unus. Impulsor diabolus. Impulsor mundi. Impulsor homo. Ab iste homo sit quis: et Quisquis fuit. Nolo mirari. Vsque adeo homo impulsor sibi est. et sumet pe ritatori: ut non sit quod ab altero impulsore formides: si ipse ate per ab atheas manus. Quis ei igit uobis nocere poterit: si boni emula tores fuerimus: ama nos tua: sensus tuus Si diabolo suggerente. uel se culo suadente. quod non oporteat esse sui tui tenuerus. et non dederis me bra tua arma iustitiae. ne permiseris per ire regnare in tuo mortali corpore: bonum te emulatorem probasti. tua malitia omnino nocere non potuit: uide ne magis profuerit. Scriptum est enim. Bonum fac: et habebis laudem ex illo. Confusi sunt qui quebant animam tuam: tui uero catabunt. Si mei non fuerunt dinati: tuit immaculatique eo. Boni plane emulatoris insigne dedisti: si consilio serpentis miserus aure tue. si oculi custodia fueris cor tuum: si uxor aplius tertium castum custodies. Aliquin et si uniuersum mundum lustreris. aure at tue determinetur pa rabis. non plane bonum te censemus. bonum emulatore: quamquidem non sal uatori. Cui igit tres stabuli fuit adu santes: horum diabolus luxuriae ma luit. nudus uero uanitati: homo semetipsum pondere sue corruptionis impellit. Impellit diabolus sed non cogit: siquidem tuum illi ne

gaueis auxiliū vel assensū. Deū
q̄ habes. Resistite dyabolo: et fu
giet a vobis. Iste est qui stātes
in paradiso impulit inuidus
et euertit: sed consentientes
nō resistentes. Iste ē q̄ serpē
de celo supbꝰ nullo ꝓpellēte
p̄cipitauit: ut suas mīstoma
gis horem suorꝑ casu imine:
quē ꝑprie sibe pondus gīnat. Est
et mundus ꝓpulsor: q̄r in ma
ligno positus ē. Impellit omēs.
sed solos eūtit amicos suos: id
est assentaneos sibi. Nolo ee ami
cus mūdi ne tuā: nā q̄ ut ee
hui⁹ mūdi amicus. inimicus dei
constituit: quo vtiq; nullus g̃
uior casus. Ex quibus satis cla
ret. qm̄ sit hō ꝑcipuus ꝓpulsor
sui. qui suo. sme alieno ꝓpulsu
tade pt: alieno absq; suo nō pt.
Cui nā horū ꝑcipue rsistendū?
Nempe huic. qui eo molestior
q̄ ītestior. solus detere suffragat:
cū sme ipo aliq̄ pnt facē nichil.
Non sme causa. sapiens expug
natoꝝ pretulit vbiū; vnū
q̄ auo dnāt: cultū hoc ate. opꝰ
vtute habes. et nō qualicūq;:
sed qua induaris ex alto. Ipa ei
si ꝓfā sit. facile facat aīm vic
torem sui: et sic iuictū reddit
ad oīa. Est q̄ppe vigor aīi ce
de nescius ꝓ tuenda racōe:
aut si magis probas. vigor aī
imobilit stantis cū racōe vel
pro ratione. Vel sic: vigor aī
quod in se ē. oīa ad rōnē togēs
vel digens. Qđ ascendet i mō
te dni? Vius ad vtutē mōtus
id est ad vtutis pfectionē q̄sq;
ascendē adorietur. sciet ꝓfto q̄
sit ascensus arduus: et cassꝰ
conatus absq; adiutorio. Felix aīa.
q̄ angelis spectantibus p̄buit gau
diū pit et miraculū sui: ut audiet
de se loquētes que ē ista q̄ ascendit
de deserto delicijs affluens. inixa
sup dilem suū: aliogn frust nitit:
sine initit. Sane eaā cont se inui
tes inualescat: et frā serpā validior
coget pro racione vnūsa. Irā. metū.
cupiditatē et gaudiū. velut quendā
aīmi currū bonus auriga rget: et
in captiuitatē rediget oem carnalē
affectū: et oem carnis sensū ad nu
tum rōnis in obsequium vtutis. Qđ
ni oīa sūt possibilia initenti sup
eū q̄ oīa pt: Quāte fiducie vox:
oīa possum in eo q̄ me confortat. Nil
ōpotētia vbo claiorē reddit: qm̄
q̄ ōpotentes facit oē. q̄ in se spezat.
Deūq; oīa possibilia sūt credenti. In
nō opb⁹: an oīa possibilia sunt.
Ita aīmus nō si psumat de se sed
si confortet a vbo. poterit vtiq; dna
ri sui: ut nō dnēt ei omis iustitia.
Ita iqm vbo inixū et indutū vir
tē ex alto: nulla vis. nulla fraus.
nulla illecebꝝ poterit vel stātē
deicē. vel subiicē dnantē. His non
tēcē ipulsionē: Nō veiat ꝑ peb su
pbie: et manꝰ ꝓpellentis nō mo
ueat te. Ibi cetederūt q̄ opantur
iq̄tatē. Ibi dyabolus et angeli eiꝰ
corruerūt. q̄ licet nō pulsi extrīse
cus: expulsi sūt tm. nec potuerūt
stare. Deūq; in veitate non stetit. q̄
nō inixus vbo. qui in sua vtute cō
fisus ē: et io fortassis sedē voluit.
qui stare non valuit. Dicebat ei.
Sedebo in mōte testamēti. Cum dō
alit iudicāte. nec stetit. nec sedit.
ꝑ cecidit: dicēte dno. Videbā satanā
tamq̄ fulgur cadentē de celo.

Ergo q̄ stat. si nō vult cadē. nō
fidat sibi: sed mnitat⁹ verbo. V
bū loquit. Sine me nichil potes
tis facē. Ita est: n⁹ surgē ad bo
nū. nec stāe in bono possumus
sine vbo. Tu ergo q̄ stas. da glori
am vbo: et dic. Statuit sup̄ pe
trā pedes meos: et dīrexit gres
sus meos. Cuius manū exigeus:
ipius nrē est vtute teneaus. Ip
pro eo quod dixi. opus nō ipē v
bo: cui inutam⁹ ad vtutē. Nunc
tā ad videndū de eo quod item
memoraui: p vbū siz nichilo⁹
nos reformari ad sapientiā.
Verbū vtus: vbū sapiā est.
Sumat ergo aiā de virtute
vtutē. ac de sapiā sapiam: ut
vni vbo vtrūq; munꝰ asserī
bat. Alioq̄n si aliūde. aut vtra
q; aut altezutrā arroget sibi:
neget etiā fil. vel de fonte ri
uū. vel de vite vinū: vel lumē
oziri de lūe. fidelis sermo. Si
quis iquit indiget sapiā: pos
tulet adeo qui dat oībus af
fluent. et nō iproperat: et dabit
ei. Hoc ille: ego veō ipse aut secus
de virtute senserī. Cogniā vtq;
sapiā est. donū dei est virtꝰ.
deputanda i datis optis: dn
dens et ipā desursū a pre vbi.
Et si quis existimet id p oiā
eamq; quod sapiam ee: nō m
fiaor. sed i vbo. non i aiā. Que
ei in vbo pro eius singulai dine
ne⁹ simplicitate vnū sut. vnū
tn i aiā effectū nō hnt: sed ad
illius vaiab et diuisas natēs
veluti diuisa de se ptiipanda
actō modant. Iux qua rōne m
profto aliud est aīmo virtute
agi: et aliud sapiā rgi. aliud vnari
in vtute. aliud i suauitate delitiari.
uitate. Licet naq; et sapiā potens
et vtus suauis existat. Vt tn̄ ꝑpab
q̄busq; reddamus vōbulis figu
rationiab: vigor vtutē. sapiam pla
cabilitas aī. cui spuali q̄da suauitate
demōstrat. Hanc puto ab apl̄o de
signatā: vbi p⁹ multa hortamenta
premetia ad vtutē: adiecit q̄d sapiē ē.
In suauit⁹: i spū sto. Igit⁹ state. re
sistē. vi vi repellē. que vtiq; i pti
bus vtutis deputant⁹: honoriq̄de
sed labor est. Non ē ei idipm hoīe
tuū laboriose defendē: et quiete
possidē. Non est idē vtute agi: et
vtute frui. Quidq̄d vtus elaborat
sapiā fruit⁹: et q̄d sapiā ordinat⁹
delibeāt. moderat⁹: virtus exequit⁹.
Sapiam scribe ocio aut sapiens Er
go sapiē negotia oia sut: et quo
otiosior sapia. eo exercitatior ingīe suo.
E rgione virtus exercita clarior ē:
eoq; probatior quo officiosior. Et
si quis sapiam virtutis amore
diffinierit: nō m̄a veō deuiare vi.
Vbi amor ē: nō labor ē ꝑ sapor.
Et forte sapiā a sapore denoiat⁹.
q̄d vtuti accedens q̄dā veluti
adimētū. sapidā reddat: q̄ p se
insulsa quodāmō et aspa sentie
bat. Nec direū rp̄ hendendū: si
q̄s sapiam sapore diffinuat boi.
Hui⁹ saporem p̄dim⁹: ab rpō pe
ne exortu gnūs mri. Ex quo cordis
palatū sensu carnis pualente
infecit vir⁹ ꝑpetis antiq. repit
aīe non sapē bonū: ac sapor nor
ius subinūre deiq; proni sunt
sensus hoīs et cogitationes i malū
ab adolescentia: hoc ē ab inspietia
pme mulieris. Ita insipientia

mulieris saporē boni exclusit:
qua serpentis malitia mulieb
insipientiā circūuenit. Sed vñ
malitia visa ē vicisse ad temp9:
inde se victā dolet īcēitū. Nā
cōe denuo sapiā mulieris cor ⁊
corpus impleuit: ut q̄ p feminā de
fortī īsipientia fuimus: p feiaz
reformem ad sapiam. Et nūc as
sidue sapiā vincat malitiā īmēti
bus ad quas intrōiuit: saporē ma
li quē illa īuexit: saporē exterminās
melioz. Intrans sapiā dū sensū
carnis infatuat. pūificat ītellēm:
cordis palatū sanat et rēpat. Sa
no palato sapit iam bonū. sapit
ipā sapiā: qua ī bonis nullū me
lius. Cūm multa fiūt bona et nō
sapiūt facientibus: nō siqdē sa
pore boī ad illa. ſ aut ratione
aut quacūq; alia occasiōe seu
nēcitē ipelluntē: et extrio multi
q̄ faciūt nō sapiūt mala. ſ adhec
mduūtur aut metu aut cupidi te
rei cui9 piā potius q̄m saporē
mali. Riu at tīsierit ī affectū cor
dis. aut sapientes fiūt: et ipō de
lectant saporē boī: aut malig
ni fiūt et in ipā sibi cōplacent
sibi malicia. cui nulla spes alteius
modi blandiente. Salubria vēo
quid n̄ saporē ē mali: Bta mēs
qua sibi tota vendicauit saporē
boni: et odiū mali. Hoc rēfortiu
ad sapiam est: hō sapiē victoria
feliciē exprimi. Nā in q̄ euidentiq
sapiā vincē malitiā ꝓbatē:
q̄m cui exclusō saporē mali q̄ nō
aliud q̄m ipā malicia ē. boni q̄
dē intimo saporē mētis ītima oc
cupāte tō suauitate sentit: Itaq;
ad vtute spectat. tribulationeb
fortit sustinē: ad sapiētiā. gaudere
in tribulationibus. Conformē cor tuū.
et sustinē dnm. vtilis est: iustē et
vide q̄m suauis ē dnō. sapiē est. Et
ut magis exprime bono ne bonū
quodq; claresceat. modestia aī ꝓbat
sapientē: constātia virū vtilis oī
dit. Et bñ post vtutē sapiā. q; virtq
sit quoddā q̄si stabile fundamentū:
sup̄ quod edificat sibi sapia domū.
Oportuit nutē p̄cedē noticiā boni:
q; nō est societas lucis sapiē. et tēbris
ignorantie. Oportuit et bonā volū
tatē: q̄ī malivola nō introib aiam
sapiā. Iam si in voluntate. mūtatione
reddita īnotuit aie vita. īterdictae
salutis. in vtute stabilitas. ī sapiētia
postremo maturitas: supē ut decorē
illius tueiam9. sme q̄ speciosa for
p̄ filijs hoim placē nō pt. Deiq; au
dit: q; cōcupiscet rex decorē tuū.
Quanta enūciauim9 aie bona. dona
vbi. voluntatē bonā. sciam. vtutem.
sapiaz: et nichil horū vbū rex concupis
cē legit: ſ tm concupiscet mat rex
decorē tuū. Ut. ꝑplia: dns rēgnauit
decorē mduit. Quid ni ymagi suc
pit et sponse filie cupiat mdumeti:
Tanto profecto sibi caior illa: quāto
filior est. In quo aie ergo decor? In
forte in eo quod honestū dr? Hoc
mteri sentiamus: si melius nō occur
rit. De honesto aut exteior mtio
get satisfactio: nō quod ex ea honestū
ꝓdeat: sed p ea. Nā in conscia. et
habitio eius et origo. Siqdem claū
tas eius testimoniū conscie. Nichil
hac luce clarius: nil ihc gloriosius testio.
cui veritas in mente fulget: ⁊ mens
in veritate se videt. Sed qualem?
Dudicā. vēcidā. pauda. rectum
spectā. nichil penitus admittentē

qd' euacuet gloria ꝺ̄ſcē atteſtatib⁹.
ī nullo ſtam ſibi quo erubeſcat
p̄ntā veritatē: quo cogatur aũ
te' facem qī confuſam et r'pro
ſam a lumīe dei. Hoc plane hoc
illud decorū eſt. qd' ſr' oīa bō aīe
dīnos oblectet aſpectib⁹: et nos nō
nam⁹ ac diffinimus honeſtum.
Cū aũt decorus ſtimus claritas. ha
bũdantius mtīa cordis r'pleueit.
prodeat foras nūc ē tā q̄ lucerna
latens ſub modio. Imo lux ī tē
bris lucens. late' neſcia. Decoro
effulgentē et veluti q̄busdā ſuis
radijs erupentē mētis ſimula
chrū corpus excipit et diffundit
p̄ mēb⁹ et ſenſus: q̄tenus mde
r'luceat oīb⁹ actio. ſermo. aſpect⁹. i
ceſſus. riſus: ſi tm riſus mixtꝰ
gūtate et plenus honeſti. Hoc
et aliorū profecto artuū. ſenſuū q̄
motus. geſtus et viſus cum
appueit ſuis. puris. modeſtis.
totus exps inſolentie atq; laſ
ciuie. tū leuitatis. tū ignauie
alienus. eſtatis aũt actūmodi. pie
officioſus. pulchitudo aīe palā
erit: ſi tm nō ſit ī ſpū eiꝰ dolus.
Dt etiā fiet ut ſilent hoīes omia:
et nō ex habundātia cordis tur
moueant. Et ut magis clareat
ꝺ̄ aīe decor. tpm ſi placet hoeſ
tium inquo hui⁹ locandi cen
ſuimus diffiniat⁹ mētis ī genui
tas ſolluata ſuaꝺ cū conſcīa bō.
fame integritatē: vel uix aplm
prouideꝺ bona nō tm̄ corā deo:
ſed etiā corā hoīb⁹. Beata mens
q̄ ſe hoīe induit caſtonie decus.
et quendā veluti celeſtis īmorta
lis candidatū. p quē ſibi vendi
cat gloſam ꝺformitatem. nō
mundi ſed ūbi: de quo legit⁹ qd'
ſit tandem vite eīne. ſplendor et
figura ſūe dei. Ex hoc iam ꝺdu
audet. que cuſmoi ē cogīre de
nuptijs. Quod ni audeat. eo ſe
nubilem. quo ſe ſilem cernet⁹.
Nec tret celſitudo quā ſociat ſili
tudo: amor ꝺſiliat profeſſio mari
tat. Profeſſionis forma hec ē. Jura
ui et ſtatui. cuſtodiē iudicia iuſtī
tue. Hanc ſecuti apli dicebant.
Ecce nos reliq̄mus oīa: et ſecuti ſum⁹
te. Sīle eſt illud qd in cārtici quidē
ꝺuigio dicī. x̄ et eccē ꝺnubium
ſpūale ſignauit: ꝑpt hoc r'linquet
hō patrem ſuū et mrem ſuā et
adhēbit vxori ſue: et erūt duo
in carne vna. Et apud ꝑpheta
gloriatio maīcate. anctis adhēre
deo bonū ē: ponē in dno ſpē meā.
Ergo quā videris aiam relictis
oīb⁹ vbo votis oīb⁹ adhere.
vbo vite. verbo ſe rēge. de vbo
pe. vbo qd pariat: que poſſit
dicē. mihi vivere xp̄c eſt. et mōi lucr.
puto iugē vbo q̄ maīcatā. Cō
fidit mi ea cor viri ſui. ſciens fide
lē que pro ſe oīa ſpreuit: oīa ar
bitret⁹ ut ſtercora ut ſibi xp̄m luc
faciat. Item noueat de quo dic
bat. Vas electionis ē mihi iſte. Deco
ſus pia mr et fidelis vio ſuo. aia
pauli: cū dicēt. ffilioli mei q̄s
itm ꝑturio: donec formet⁹ xp̄s in
vob. Sed attendite ī ſpūali mri
monio duo ee gña pariendi. et ex
hoc duiſas ſoboles ſi nō adiſis:
cū ſce mrēs aut pdicando aiab.
aut meditādo intelligentiab⁹ pa
riūt ſpūales. In hoc vtiq; gñe
mr dei extenditur et ſecernit etiā a
corpe ꝺ̄ ſenſibus: ut ſeſe no

sentiat q̄ vbū sentit. Hoc fit. cū meb
ineffabili verbi illecta dulcedine
quodāmō se sibi fuat. p̄mo rapit
atq; illabitā se pā; ut verbo fruat.
Alit sane affiat mens fructificatb
vbo. alit fruens verbo. illic solliciter
nētis proximi. hic inuitat suauitas
vbi. Et quidē leti mple mīr. sī in
amplexibus spōsa. letor. Extra pig
nora filiorū: sed oscula plus delectant.
Bonū ē saluare multos. excedē at
et cū vbo ee multo iocundius. Ait qm
hoc. ā qm diu hs? Dulce michi. sī
breue mometū: et exprimetū raz.
Hoc ē quod supra post alia mei ni me
minisse: qrē quam veraz vbū q̄ fruat
ad iocunditatē. Dgat qs forsitā qrē
a me etiā: verbo fruī qd sit? Rndeo.
Querat potius exptū: a q̄ id qrat.
Aut si m exprimi daret: putet me
posse eloq. quod ineffabile ē? Audi
exptum. Siue maiuit mētes exce
dimus deo: siue sobrij sumus vobis.
Hoc ē. Aliud m cū deo. solo arbitro
deo: aliud vobiscū. Illud m licuit
exprimi. sed mīme loqui. in hoc ita
condescendo vobis. ut et ego dicē. et
vos caute valeatis. Q̄ qsq; curiosus
es scire quid sit hs vbo frui. para illi
nī aurē: sī mētem. Hō docet hs līgua:
docet grā. Abscondit a sapientib9
et prudentibus: et reuelatur par
vulis. a magna frēs et sublimib
magna vtus humilitas. q̄ promēt
qd non docet? digna adeptis qd
nō valet addisci: digna a vbo et
de verbo cōtpe. qd finis nra vbis
explicare nō pt. Cur hoc. Nō qz sit
meritū. sed qz sit placitū coram prē
vbi. sponsi ecclesie ihu cristi dni
nostri. qui ē sup oia bn̄dictus dns
in sēcla. Amen. Sermo lxxxvj.
Iulian9.

Non ē qd a me tā qrat
tur q̄rat aiā verbi:
satis. suggid itiatū su
p. Age prosequam reliqua pmtis
capli. dūtaxat q̄ ad mores spectāt:
vbi primo nup adūte sponse vētam
diā: qua nescio an q̄q; grius adūti
ī moribus homī q̄at. Hāc p̄ oīm
libet quodāmō in manibus sume.
et qī speciosū quendā florē decerpe
re loco: mīb9q; apponē adolescentuli.
Non qz non sit et in proiectioi etate
oī studio retinenda sē ete oim oī tus
etatū: sed qd tenē gria vērundie ī
teneioi etate ampliꝰ pulchrius q̄
emineat. Quid amabili9 vērundo
adolescente. Cui pulchs hs et qm
splendida gēma mozī vita z vultu
adolescentis: qm vēā et mīme du
bia bone nūtia spei: bone indolis
index. Virgo disciplinē ē illic. q̄ pu
dendis affectib9 imminentib. lubrice
etatis motus actus q̄ leues coer
cet: reprimat insolentes. Quid ita
turpiloquij et omib9 demceps tur
pitudinis fugitans? Sozor contine
re ē. nullū cap maiestatis indicium
voluisse simplicitatis: et io etiā
testis inocētie. Lapsus ē pudicē me
tis iugit lucens. ut nil in ea tur
pe. nil indecori residē attēptet: qd
nō illa ilico prodat. Ita expultrix
malox et pugnatrix pūitatis ī
nate specialis gla z fame
custos. vite decus. vtutis sedes.
virtutū p̄mium. nē laus? Et si sig
ne totius honestatis. Rubor ipē
genaq; quē fortē inuexit pudor.
q̄n tū grie et decoris suffuso affre
vultu solet? Vsq; adeo gēnū aue
bonū vērēdia ē. ut et q̄ male age
nō verent. vidēi tm vērendentur.

dicēte dnō. Nīl male agit. odī lucē.
Sed et q̄ dormiūt. nocte dormiūt: nīq̄
ebi sūt. nocte ebrij sūt. Ꝑ animę tn
brax et digna latebris. tnbris ocul
tāteb. Inēe tn. q̄ occulta dedecorib q̄
vēcūdia hoīm nō hzē. ꝙ prodē erubes
cit: sponse vēcundia oīno nō erit
ꝙ exput. sed ꝓpellit. Ideo aut sapiēs.
Est pudor adducens ꝓm: et ē pudor
adducens gloriā. Queit sponsa ū
bū: vēcūde quidē. q̄ t laudo. q̄ ꝑ nor
tes: ꝙ hī vēcūdia hz gloriā nō ꝓm.
Queuit hō ad pfitentionē ꝺfessionis:
queit ad testimoniū. ut possit dicere.
Gloria mea hī est: testimoniū ꝺsciē
mee. In laudo meo p nocteb q̄siui:
q̄ dilexit aiā mea. Vēcūdia t ꝙ
aditas: et loco signat ꝫ tpe. Quid
tā aīal vēcundo ato. q̄m secretū:
Pozro secretū. et nox ꝫ laudo habz.
Deiq̄ orāe volentes. iubem cubi
culū vtiq̄ secreti grā. id quidē ad
cautelā: ne cor orātib. laus tpa
na oroīs fiet ꝙm: frustret effm.
Hic doceīs nuptialoī vēcundia. sīa
hac. Quid tā ꝓpriū vēcundie. q̄m
ꝓpriab vitāe laudeb. vitāe iactātia:
Patet quod signanter et ad vēcun
dia orantibus petē. secretū mdr
eit: pudoris filius et mgr. Cīd tā
indecoꝝ marīe adolescentū. q̄m at
testatio sīctatis. Cū tn ab hac po
tissimū etate aptū ꝓfto capiat.
tēporaneiq̄ religionis exordiū:
ihemia dicente. Bonū ē hoī cum
pozuerit iugū ab adolescentia. Ho
mendatio secutē oroīs si ꝑmit
tis vēcundia: dicens. Adolescētul
sū ego et contemptus: iustificā
tiones tuas nō sum oblitus. Nec
mō loꝝ et tempus obseruāe
oportet eū q̄ sibi orāe voluerit:

tempus fciatū modus aptissq̄
marīe autē cum profundū noct
nus sopor induat silentiū: tunc
eit plane libeior ꝓuor q̄ oro. Consur
ge ī nocte mquit ī pn̄o vigilias
tuas: et effunde sicut aquā cor tuū
an aspectū dni dei tui. Q̄m secuā
de nocte ascendit oro. solo arbitro
deo. sco q̄ angelo q̄ illā supno al
tā suscipit ꝓsentandā: q̄ grata
et lucida. vēcundo colorata rubōe.
Q̄m sēna et placida: nullo mt
turbata clamore vel strepitu.
Q̄m deiq̄ mūda atq̄ sincera nul
lo rēpsa pulue terene sollicitudīb:
nulla aspiratib laude seu adu
latione temptata. ꝓt hō ergo
sponsa nō minꝰ verecunde q̄m
caute et leuli secretū petebat et
noctib; oraē. hoc ē vbū q̄rē voleb.
Dnū est ēi. Aliq̄n nō rte oraS. si
orando ꝓt vbū aliquid queraS.
aut q̄d ꝓt vbū nō q̄raS: q̄ ī tpo
sui omia. Ibi remedia vulnez.
ibi subsidia nēitū. ibi rsartitꝰ
defectuū. ibi profectuū copie. ibi
deiq̄ q̄d q̄d agīpe vel hzē hoīb
expedit: q̄ q̄ decet. q̄ q̄ oportet.
Sine causa ergo aliud a verbo
petit: cū ꝓpm sit oīa. Nā si ista
tpalia cū nte est postulāe vide
mur. si vbū in causa ē. ut q̄dē
dignū est: nō vtiq̄ illa. ꝙ hoc
potius queimus. ꝓt q̄d aliaꝓ
tulamꝰ. Nouit hoc. q̄ oēz vsum
hzat verū ad promerēdū vbū
dīgē ꝺsueuit. Non piget tn seru
tā adhuc secta leuli hui⁹ tpis:
si forte in hijs aliq̄d lateat spi
tale quod venire ī medū ꝑsit.
Et si placet sentire leuli. q̄dē noīe
figurāt hūanā infirmitatem.

noctis aī tnbris ignoraī tiaī
eque hūanā? Asequens ē et co
gruū satis. ut dei vtis et dei
sapiencia verbiī. contī vtriusq;
originale malū mstāiaq; req
ratur. Nempe quid mcēnaq;
q̄ ut mfirmitati vtis. ignoraī
tie sapiā opponat? Et ne quid
simplicioꝝ cordibus de hac mi
ptatione r̄sideat dubiī? audiāt
quid fr̄ hō scis apls dicat. Dns
opē ferat illi sup lām doloris
eiq; vnusquisq; stratū vsasti eiq
i mfirmitate eiq. Itz id quide
de leūlo. Iam de ignoraīte nocte
q̄d maīfestauit. qmī q̄d in alio idē
dē loquit psalmo? Nescierūt nec
itellexerūt? in tnbris ambulant?
p ēto exp̄mens rpaī mīq; nati sut
pus totius grīis ignoraīaī. Ipā est
ut opinor tm se btis aplis. et fatet
natū et glorīat ereptū dicens? q
eruit nos de pōtate tnbraī. Vnde
et dicebat. Non sumꝰ filij noctis
neq; tnbraī. Ite ad oīs elcos.
Vt filij lucis ig̃t ābulate.

Huc vltimū p̄mone bīs bnardꝰ mor
te p̄uētꝰ nō finiuit. sit dixit se le
gisse i clarevalle abbatis de mōtīa.

Hos p̄mones bīs bnardi abbatis
clarevallēs fr̄ mātica scripsit fr
gerhardꝰ messynck de dyngedē
pbr̄ quetual mūe patet ordis tru
tis p̄mendo eosdē ano dm̄ a
cct lxxiij i festo vmcaī mrīs
hoa finē gra de seruo erūt sue
etatis ano Do gratis

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

